

ئۇيغۇرلار يوقۇلۇپ كېتەمدۇ؟

ئابدۇرەھمان ئابدۇرەھمان

شەرقىي تۈركىستان ئازاتلىق نەشرىياتى

2019

تەكشۈرۈلگەن ئۇيغۇر زىننىتىياتى

ئۇيغۇرلار يوقۇلۇپ كېتەمدۇ؟

ئابدۇرەھىمجان ئابدۇرەشىد

ئۇيغۇرلار يوقۇلۇپ كېتەمدۇ؟

شەرقىي تۈركىستان ئازاتلىق نەشرىياتى

ئۇيغۇرلار يوقۇلۇپ كېتەمدۇ؟

ئابدۇرەھىمجان ئابدۇرەشىد
(Abdurehim Abdurishit)

كوررېكتور ۋە مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى:
كۈرەش ئابدۇرەھىم
(Küresh Abdurehim)

شەرقىي تۈركىستان ئازاتلىق نەشرىياتى نەشر قىلدى

2019 - يىلى 1 - يانۋار مېيىنخىن 1 - نەشرى
2019 - يىلى 5 - فېۋرال ئىستانبۇل 1 - بېسىلمىشى

بېسىپ تارقاتقۇچى ئورۇن:
ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى تەشۋىقات بۆلىمى

ئالاقە: 00491798200182

مۇنداقچە

5 كىرىش سۆز.....

بىرىنچى باب

15 دەۋا سېپىدىكى زىددىيەتلەر توغرىسىدا پىكىر.....

ئىككىنچى باب

39 تارىخ ئۈستىدە مۇلاھىزە.....

43 1. تارىخى ئۈلگە يارىتىدىغانلار.....

48 2. تارىخ بىلەن بىرگە ياشايدىغانلار.....

50 3. تارىختىن ئايرىلىپ ياشايدىغانلار.....

ئۈچىنچى باب

ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىك ۋە مىللەتچىلىك ئېڭى توغرىسىدا

59 قىسقىچە پىكىر.....

تۆتىنچى باب

89 ئۇيغۇرلار يوقۇلۇپ كېتەمدۇ؟.....

90 ئۇيغۇر مىللىتى نېمە ئۈچۈن يوقىلىدۇ؟.....

بەشىنچى باب

108 ئۇيغۇرلارنىڭ قۇتۇلۇش ھەرىكەتلىرىدىكى يوقسۇللۇقلار.....

1. ئىقتىسادى يوقسۇللۇق 111
2. رەھبەر يوقسۇللۇقى 121
3. ساپا يوقسۇللۇقى 124
4. تەشكىلى ئاڭ، تەجرىبە يوقسۇللۇقى 127
5. كەسپى خادىملار يوقسۇللۇقى 131
6. مىللىي ئىرادە يوقسۇللۇقى 138

ئالتىنچى باب

ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق ھەرىكەتلىرى ئۈچۈن ئۆرنەك تېپىلامدۇ؟ 149

يەتتىنچى باب

ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقى ۋە قۇتۇلۇش ھەرىكەتلىرىدە دىننىڭ رولى 171

سەككىزىنچى باب

ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق ھەرىكەتلىرىدە، يېتەكچى ئىدىيە مۇھىمىمۇ ياكى تەشكىلى پىرىنسىپ مۇھىمىمۇ؟ 195

توققۇزىنچى باب

ئۇيغۇرىستاننىڭ مۇستەقىللىق ھەرىكەتلىرىدە، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ رولى 216

ئونىنچى باب

ئۇيغۇرلارغا مۇستەقىل دۆلەت كېرەكمۇ؟ ياكى مىللى ئەركىنلىك ۋە مۇسۇلماندارچىلىقمۇ؟ 246

ئون بىرىنچى باب

ئۇيغۇرلار قۇرىدىغان دۆلەتنىڭ خاراكتېرىنى ، دۇنيا ئەللىرىگە
ئالدىن بىلدۈرۈش زۆرۈرىيىتى بارمۇ؟ 275

ئون ئىككىنچى باب

ئۇيغۇرلار مۇستەقىل دۆلەت قۇرغاندىن كېيىن ، قوشنا ئەللەرگە
تەھدىت بولامدۇ؟ 293

1. ئۇيغۇرلاردىن خەۋپسىرەيدىغان دۆلەتلەر 303

2. ئۇيغۇرلارنىڭ قەد كۆتۈرۈپ ، قايتا تىكلنىشىنى
خالمايدىغان دۆلەتلەر 312

ئون ئۈچىنچى باب

چەتئەللەردە پائالىيەت قىلىۋاتقان ئۇيغۇرلار دىققەت قىلىشقا
تىگىشلىك سىياسى ئۇقۇملار 323

1. مۇستەقىللىق 327

2. ئاپتومونىيە 328

3. ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقى 334

4. ئىنسان ھەقلىرى 337

5. كىشىلىك ھوقۇق 338

6. ئەركىنلىك 340

ئون تۆتىنچى باب

چەتئەللەردىكى ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرى ۋە رەھبەرلىرىدىكى ساپا
مەسىلىسى 346

1. ئابروي پەرەسلىك 348
2. مەنسەپ پەرەسلىك 352
3. ھەسەتخورلۇق 374

ئون بەشىنچى باب

بىز كېلىشەلەيدىغان يول بارمۇ؟ 377

ئون ئالتىنچى باب

چەتئەلدىكى رېئاللىقتىن، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزىنى قاچۇرۇشلىرى 434
ئاخىرقى سۆز 486

كىرىش سۆز

(يازغۇچىدىن)

ئۆسمۈرلۈك، بالىلىق چاغلىرىمدا چوڭلاردىن، ياشانغانلاردىن ئاڭلىغانلىرىمنى ئەستە چىڭ ساقلاشقا كۆڭۈل بۆلەتتىم. سان - ساناقسىز تۇراقلىق سۆزلەر ئارىسىدا: «ياخشى ئادەم يۇرتىدىن كەتمەيدۇ؛ يۇرت ئاتلىغان كىشىدىن ھەزەر ئەيلە!» - دېگەندەك سۆزلەرمۇ بولىدىغان. چوڭ بولغانچە، نەزەرىيەلەر بىلەن ئۇچراشقانچە، مەسىلىلەرگە بولغان كۆز - قاراش چوڭقۇرلىشىپ، مەنتىقلىق تەپەككۈرنى ئۆلچەم قىلىۋالىدىغان بولدۇم. ھېلىقىدەك تۇراقلىق سۆز - جۈملە تۈركۈملىرىگە قارىتا: «خاتا - توغرا» - دەپ، باھا بېرىشكە باشلىغاندىن كېيىن، كىتاپتىن چىقمايدىغان، دانىشمەنلەرنىڭ، مۇتەپەككۈرلەرنىڭ، پەيلاسوفلارنىڭ ئىمزاسى قوبۇللىمىغان، دېھقانچە گەپلەرنى چۆرۈپ تاشلىدىم. يۇرت ئارىلاپ، نۇرغۇن پەرقلىق ئادەتلەرنى بايقىدىم. تەقدىر - قىسمەتنىڭ شامىلى چەت ياقىلارغا ئۇچۇرتۇپ كەتتى. «ياخشى ئادەم يۇرتىدىن كەتمەيدۇ؛ يۇرت ئاتلىغان كىشىدىن ھەزەر ئەيلە!» - دېگەندەك، يۇرتىمىز چوڭلىرىدىن قالغان سۆزنىڭ - قالاق، قىتىغۇر، ئىچى تارلىقتىن كېلىپ چىققانلىقىغا ئىشەندىم. مەن ئۆزۈم «يۇرت ئاتلاشقا،

ئۆز يۇرتىدىن قېچىپ كېتىشكە، ئىسمىنى، جەمەت كىملىكىنى ئۆزگەرتىپ، يوشۇرۇنۇشقا مەجبۇر بولغان» بىر جەمەتنىڭ، شۇنداق بىر ئائىلىنىڭ بالىسى بولغاچقا، مېنىڭ نەزىرىمدە يۇرتلۇق قارشى شەكىللەنمىگەن ئىكەن.

ئائىلىمىزگە، جەمەتىمىزنىڭ بېشىغا كەلگەن ھەرقانداق يامان كۈنلەرنى ئاللاھنىڭ تەقدىرىدىن ئەمەس، بەلكى خىتايىنىڭ شۇملۇقىدىن كۆرۈپ چوڭ بولغاچقا، خىتايغا بولغان ئۆچمەنلىكىم «مىللەتچىلىك» دەپ، ئاتىلىدىكەن. مەن مىللەتچى بولغاچقا، بۇ مىللەتكە ئائىت ھەر بىر كىشىگە، مىللەتچىلىك ئۆلچىمى بىلەن قارايتتىم. بىرسىنى ئەسكى ئادەم، ياكى ياخشى ئادەم دېيىش ئۈچۈن، ئۇنىڭ جەمئىيەتتىكى كۆرۈنىشى، مەنەسەپ - ئاتاقلىرى، بىلىم ۋە كەسپى ئۇنۋانلىرى، ئەل ئىچىدىكى ئابروي ۋە شوھرىتى قاتارلىق تەرەپلىرىگە قاراپ ئەمەس، بەلكى ۋەتەن - مىللەت ئۈچۈن زىيانلىق ياكى زىيانسىزلىقىنى ئۆلچەم قىلاتتىم. بىرەرسىنىڭ ماڭا ياخشى مۇئامىلە قىلىشىنى، ياكى يامان مۇئامىلە قىلىشىنى، پەقەت ئادىمىگەرچىلىك ھالقىسى ئىچىدىكى مۇناسىۋەت تۈپەيلىدىن بولغان - دەپ، قاراپ كەلگەن ئىدىم. مېنى بىرسى تىللىسا، ياكى ماڭا زىيانكەشلىق قىلماقچى بولسا، ئۆزىنى «سىياسى ھايۋان» دەرىجىسىگە قويۇۋالدىغانلاردەك، قارشى تەرەپتىكىگە بەتنام قىلىشنى، تۆھمەت ئارقىلىق ئۆچ ئېلىشنى ھېچقاچان نىيەت قىلىپ باقمىدىم. مېنىڭ بىلەن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتتە ئەڭ قەبىھ پەللىگە چىققان بەزىلەر توغرىسىدىمۇ، سىياسى سالاھىيىتىگە گۇماندا بولغانلارغا «ھەئە شۇنداق ئادەم» دېمەستىن، ھەقىقىي سۆزلىدىم. شۇنىڭدەك ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتتە

ھېچقانداق يېرىكلەشپ قالمايغان، بەزى كىشىلەرنىڭ سىياسى ساھىبىيىتىگە قارىتا: «ساغلام ئەمەس، گۇمانلىق، خىتايىنىڭ ئادىمى، مەنسەپ پەرەس» دېگەندەك باھالارنى بېرىشتىن چېكىنىمىدىم. ھەتتا ئۇلار كۆتۈرۈلگەن بايراقنىڭ «قوش رەڭلىك» ئىكەنلىكىنى سۆزلەشتىن يالتايىمىدىم. ھەر يوغان نام - ئاتاقنى كۆتۈرۈپ يۈرگەن، بەزى بىرلىرىگە قارىتا سەلبى ھۆكۈملىرىنى ئوتتۇرىغا قويسام: «قوللىغۇزدا پاكىت بارمۇ؟» - دەپ، كۆزىنى مۆلدۈرلىتىپ تۇرىدىغان كىشىلەرگە ھەيران قالغىمەن. شۇنچىلىك دۆتمىكىن دېسەم، تۇرمۇشلىرىنى ئاجايىپ رەتلىك ئورۇنلاشتۇرۇۋالغان؛ قىلىنى قىرىق يېرىپ مۇئامىلە قىلىدۇ. ساۋاتسىزلىكىم دېسەم، دۇنياۋى سىياسى ۋەزىيەتلەرنى تەھلىل قىلىپ، غېزىنى غاز، ئۆردىكىنى ئۆردەك - تىتىپ تاشلايدۇ. دېمەك جاھاننىڭ رەپتارىغا كىرىۋالغان گەپ. ئۇنىڭغىمۇ بوپتۇ دەپ تۇرايلى. كارنىيى يىرتىلغۇدەك ۋارقىراپ، خىتايىنى تىللاپ يۈرگەن بايراقدار ئادەمنى پالانچى دېسە، كىشىلەر توغرا چۈشۈنۈپ كېتەلمەيدىغانلىقى بىر ئۆزۈرە. ئەمما ئىككىنچى جۇمھۇرىيەتنىڭ ھۆكۈمەت كابىنېتىدا ۋەزىپە ئۆتىگەن، دۆلەت مۇداپىئە مىنىستىرلىكىدە سىياسى كومىسسار بولغان ۋە نىلقا ئۇرۇشىنى تەشكىللەپ، مۇستەقىللىق جېڭىنى قوزغىغانلارنىڭ ئاكتىپلىرىدىن بىرى بولغان ئابدۇكېرىم ئابباسنىڭ، قىپ - قىزىل خائىن، ھەتتا خىتايغا ئىشلىگەن جاسۇس ئىكەنلىكىنى كۆزىگە تىقىپ قويسىمۇ: «خائىن بولسا ئازاتلىق ئۇرۇشىنى قوزغامتى؟ خائىن بولسا نېمىشقا دۈشمەن تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن؟» - دەپ قويۇپ، قەھرىمانلار قاتارىغا تىزۈۋېلىشلىرى قالىتسى. زادى بوپتۇ، ئۇنىمۇ توغرا چۈشىنىپ

ئىچىگە تىنىدىغانلارغا تېخىمۇ ھەيرانچىلىقىم بار.

چەتئەلدىكى ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىنى، 37. يىلى مۇھەممەد ئەمىن بۇغرانىڭ چەتئەلگە چىققان ۋاقتىدىن باشلاپ ھېسابلايمەن - ئۆزۈمچە. 81 يىللىق ھەرىكەتنىڭ بۈگۈنكى ئەھۋالىغا قاراپ، بۇ پالاكەتچىلىكنىڭ ئارقىسىغا يوشۇرۇنغان دۈشمەن ئىستىخباراتىنىڭ ھىلە، تاكتىكا، پىلان ستراتېگىيىسىنى چۈشىنىلمەيدىغانلار، مېنىڭ يازغانلىرىمنى ئوقۇمىسۇن! ئۇلارنىڭ «ئىسراپ بولغىدەك ۋاقتى ئۇچۇن» ئەمەس، ئەكسىچە يازمىلىرىمنىڭ سەھىپىسىنى كىرلەتمەسلىكى ئۇچۇن. 81 يىللىق كۈرەش تارىخىنى ئارقىدا قالدۇرغان، بۈگۈنكى ئاتالمىش «ۋەتەن دەۋاسى» ئۇيغۇرىستان خەلقىنىڭ بويىغا سېلىنغان، ئۈمۈتسىزلىك سىرتىمقى بولۇپ تۇرماقتا. ھەر نەسىلگە، ھەر ئېقىمغا كىرگۈزۈلگەن شەيتانلار 81 يىللىق ھەرىكەتنى زادىلا ئالغا ماڭدۇرمىغان. دىنى چۈشەنچە بىلەن ئېيتقاندا، ئىبلىس ئىنسانلارنىڭ كۆزىگە كۆرۈنمەي، ئازدۇرۇش ھەرىكىتىنى يوشۇرۇن ئېلىپ بارىدىكەن. بىراق بىزنى ئازدۇرىدىغان شەيتانلار، ئۆزىنىڭ ھىلە، نەپىرەڭلىك ئويۇنلىرىنى كۆزىمىزگە كۆرسىتىپ تۇرۇپ ئويىناپ كەلدى. ئىبلىس شەيتانلارغا، ئىمانى ئاجىز ئادەملەر ئەگىشىدىكەن. ئەمما بىزنىڭ مۇستەقىللىق كۈرىشىمىزنى ئازدۇرىدىغان شەيتانلارغا، ئارىمىزدىكى قانداق كىشىلەر ئەگىشىدۇ؟ - بۇ سوئالنىڭ جاۋابى مۇشۇ كىتاپتىن چىقىشىغا ئىشىنىمەن.

خىتاي ھاكىمىيىتى، ياكى خىتاي ھۆكۈمرانلىرى چەتئەل كۈچلىرىدىن ئۆلگىدەك قورقۇدۇ. خىتايىنىڭ نەزىرىدىكى چەتئەل كۈچلىرى ئىككى تۈرگە ئايرىلغان بولۇپ، بىرى

ختاي دۆلىتىنىڭ تەسىرى ئاستىغا كىرمەيدىغان دۆلەتلەر. يەنە بىرى ختاينىڭ مۇستەملىكىسى ئاستىدىكى مىللەتلەرنىڭ، چەتئەلگە چىقىپ كەتكەن مۇھاجىرلىرى. شۇنىڭ ئۈچۈن ختاينىڭ قايمۇقتۇرۇش، ئۇجۇقتۇرۇش ۋە روناق تاپقۇزماي، ئالداپ، ئازدۇرۇش ئوبيېكتى چەتئەلدە تەشكىللىنىپ، ختاياغا قارشى ھەرىكەت قىلغۇسى كۈچلەردۇر. بۇ كۈچلەرنىڭ يوقۇلۇپ كېتىشىنى ختاي ھۆكۈمرانلىرى خالىمىغىندەك، ختاياغا قارشى ئەجەللىك زەربە بېرىدىغان، توغرا بىر ھەرىكەت يولىنى تېپىۋېلىشىغا ھەم پۇرسەت بەرمەيدۇ. شۇڭا ھەر دەۋردە، ھەر تۈرلۈك ئېقىملارنىڭ ئىچىگە بىر قانچە ئازدۇرغۇچى ئىبلىسلارنى كىرگۈزۈپ قويدۇ. ئىبلىسلارغا خىزمەت قىلىدىغان سان - ساناقسىز شەيتانلارنى شايدا قىلىپ، ئەگەشتۈرۈپ بېرىدۇ. ئۇلار رەڭگا - رەڭ كۆرۈنۈشلىرى ئارقىلىق، ئاۋام خەلقنىڭ كۆزلىرىنى كۆرمەس، ئەقلىنى لال، تىلىنى سۆزلىمەس قىلىۋېتىدۇ. ختاينىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك ئىبلىسلىرى، كونا بايراقلارنى نىقاب قىلىپ، ئەسلى يۈزىنى يوشۇرۇن تۇتىدۇ. ئۇلار ئاشۇ نىقابنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ، ختاينى تىللايدۇ؛ قاغايدۇ؛ چاۋىسىنى چىتقا يېيىپ تاشلايدۇ. ختاياغا قارشى بارلىق چەتئەل كۈچلىرىنىڭ دىققىتىنى، ئۇلار ئۆزلىرىگە رام قىلىپ تۇتۇپ تۇرىدۇ - خالاس! ۋەتەن - مىللەت ئۈچۈن بىرەر پايدىلىق، ئۈنۈملىك ئىش قىلىشنى ئويلايدىغانلارمۇ، ئاشۇ بايراقدارلارنىڭ ئاغزىغا قارايدۇ. ختاي دۆلىتىگە قارشى، ئۇيغۇرلارغا ياردەم قىلغۇسى بار دۆلەت ۋە چەتئەل كۈچلىرىمۇ، ئاشۇ بايراقدارلارنى ئىزدەيدۇ. ئۇلارنىڭ ئاغزىغا قاراپ تۇرغان ئۇيغۇرلارنى «ئاز قالدى، چوڭ يەر بىلەن گەپلىشىۋاتىمىز»

- دەپ، كولدۇرلىتىدۇ. «ئۇيغۇرلار ئۈچۈن بىز نېمە ئىش قىلىپ بېرەلەيمىز؟» دەيدىغان، چەتئەل كۈچلىرىنى بولسا، كۈنتەرتىپكە قويۇلمايدىغان، تايىنى يوق پاخال تەلەپلەر بىلەن بىزار قىلىدۇ. بۇنداق ئۇسۇل ئاشۇلارنىڭ پروگراممىلىق ۋەزىپىسىدۇر.

گەپنىڭ ئۆزىگە كەلسەم «ياخشى ئادەم يۇرتىدىن كەتمەيدۇ» دېگىنى توغرىمىدۇ؟ ياكى يۇرتىدىن كەتكەندىن كېيىن، ھەر تۈرلۈك قىيىنچىلىقلار «ياخشى ئەمەس» قىلىپ قويامدۇ؟ ئىشقىلىپ چەتئەللەردە، تاش دەسسەپ يۈرگەن ئادەملەرنىڭ كۆپىنچىسى دېگۈدەك، مەنپەئەتنىڭ ئەتراپىدا پەرۋاندىك ئايلىنىپ يۈرگىنى يۈرگەن. بۇرۇن «ئىككى يۈزلەمچى» دېيىلەتتى. ھازىرقى يۇرت ئاتلاپ، تاغ ئاتلاپ، قىتئە ئاتلاپ، يىراقلاغىچە كەتكەنلەرگە «ئىككىلىك» سۈپەت بەكلا ئاز كېلىپ قالغۇدەك. مەنپەئەت چۈشەنچىسىگە ئىزاھات بېرىلمىسە، مەنىسى چولتا بولۇپ قالىدىغاندەك ھېس قىلدىم. ئاۋۋالقى چاغلاردا ماددى نەرسىلەر مەنپەئەت دېيىلەتتىكەن. كېيىنچە كىشىلەرنىڭ كۆزى - قارىنى تويغان بولسا كېرەك. ماددى نەرسىلەردىن ھالقىپ، مەنىۋى قىممەتلەرنىمۇ مەنپەئەت قاتارىغا تىزىپتۇ. ئەمدى قارىساق، ھېچقانداق مەنىۋىلىكى بولمىغان نەرسىلەرنىمۇ، مەنپەئەت چەمبىرىكىگە كىرگۈزۈۋالغان ئوخشايدۇ. ياكى ئادەملەرنىڭ مەنىۋىياتلىرى بەك پۇجەكلىشىپ كەتتىمىكىن. «شىرنە بار يەرگە چۈشۈن ئولشىپتۇ» - دەيدىغان بىر گەپ بار ئىدى. كېيىنچە چۈشۈنلەرنىڭ نازاكتى يوقالدىمۇ، ئىشقىلىپ يۇندا، شاپاق - شالتاقلارغىمۇ ئولشىدىغان بولۇپ قاپتىكەن. شۇڭا چۈشۈن قونىدىغان نەرسىگە ئىزاھات

بېرىلىپ «سېسىمچىلىق بار يەرگە چوئىن قونىدۇ» دېيىشكە ئادەتلىنىپتىكەن. بىراق ھازىرقى چوئىنلەر داد بېسىپ كەتكەن تۆمۈر - تەسەكلەرگىمۇ ئۇلىشىدىغان بولۇۋاپتۇ. چوئىننىڭ سېزىمى يوقالغان بولسا كېرەك. دېمەك يۇرت ئاتلاپ، تاش دەسسەپ يىراقلارغا كەتكەن بۇ ئادەملەرنىڭ، مەنپەئەت تۇيغۇسى تېخىمۇ تۆۋەنلەپ كەتكەن چېغى. شۇنىڭغا قارىغاندا بۇرۇنقىلارنىڭ نەسىھەتلىرىنى لوگىكىلىق تەپەككۈر ئۆلچىمىگە، پەلسەپىۋى پىكىر ئەندىزىسىگە سېلىپ، خاتا - توغرا دەپ يۈرمەي، ئەستە چىڭ ساقلاپ قويۇش لازىمدەك تۇرىدۇ. يەنى رەڭلىك ئىنقىلابلارنىڭ بوران، چاپقۇنلىرىدا دۆلەتتىن - دۆلەتكە، قىتئەدىن - قىتئەگە ئۇچۇپ يۈرگەن كىشىلەر قېتىلىپ، سەھنىمۇ - سەھنە قاتار جاي قوغلاشقان «مېھمانە» لەردەك، ھەممە يەردە ئالدىدا كۆرۈنۈشكە ئادەتلىنىپ كەتلەردىن تارتىپ، ھەممىسى يۇرتتىن چىقىپ كەتكە كىشىلەر بولغاچقا، ھەممە نەرسىدىن مەنپەئەتنى بىرىنچى ئورۇنغا قويىدىغان بولۇپ كېتىدىكەن. شۇڭا شىرنە قوغلىشىۋېرىپ، ئاخىرى سېزىمنى يوقىتىپ، داتلاشقان تۆمۈرگىمۇ ئولۇشۇپ قالغان، چوئىننىڭ نەرقىگە چۈشۈپ قالىدىغان بولسا كېرەك.

چەتئەلدە باشلانغان «ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتى» كېيىنچە «ۋەتەن دەۋاسى پائالىيىتى» گە ئايلىنىپ قالدى. چۈنكى بىر نەرسىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن، كېرەكلىك ھەرىكەت قىلىش لازىم. قىلىۋاتقان ئىشتا مۇشۇك ئاپتاپقا چىقىمىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ نامى ھەرىكەت بولماي، پائالىيەت بولۇپ قالىدۇ. ھەرىكەتنىڭ شەكلى پائالىيەتكە ئۆزگەرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ خاراكتېرى قۇتقۇزۇش بولماي، دەۋا بولۇشى كېرەك. دادىسىنى ئۆلتۈرگەن

قاتىلدىن قىساس ئېلىشقا چامى يەتمىسە، دەۋا قىلىدىغان گەپ شۇ. شۇنىڭدەك 37. يىلى چەتئەلدە مۇھەممەد ئەمىن بۇغرا باشلىغان «ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتى» 49. يىلىدىن ئېتىبارەن، يەنە شۇ كىشىنىڭ قولى بىلەن «ۋەتەن دەۋاسى» غا ئايلانغان ئىدى. ھەتتا مىللى خاراكتېرىمۇ يوقالغان، ئۈستى ئوچۇق بىر دەۋاغا ئايلانغان ئىدى. شۇڭا 81 يىللىق تارىخقا ئىگە بۇ دەۋانى بۈگۈنكى كۈندە، بېجىندىن بىر خىتاي ئۇدۇل كېلىپ يېتەكلىسىمۇ بولۇپرىدىغان يېرىگە كەلگىلى نەۋاق. ئەمما خىتايلار بەك ئېھتىياتچان، ھىلىگەر خەق بولغاچقا، تېرىسى، تاشقى كۆرۈنۈشى بىزدىن بولغانلارنى بۇ دەۋاغا مەسئۇل قىلىپ كەلمەكتە. ئاتالمىش «ۋەتەن دەۋاسى» نىڭ شىتاتلىق مەسئۇللىرى، ئۇنى يوقىتىپ قويماي، تارتقۇزۇپ قويماي بىر قوللۇق داۋاملاشتۇرۇپ، ئالدىنقىسى كېيىنكىسىگە تاپشۇرۇپ بېرىپ، بىر قېلىپتا بۈگۈنگىچە ئېلىپ كەلدى. مەن بەزى سىرلارنى يېشىشكە تىرىشتىم. قولۇم قىسقا، ئىمكانىيىتىم چەكلىك بولغاچقا، بەزى نەرسىلەر توغرىسىدا، بەزى كىشىلەردىن ئېنىقلىما ئارىيەت ئالدىم. بىلگەنلىرىمنى مەنتىقىلىق سەۋەب - نەتىجىگە باغلاشتۇرۇپ يەكۈن چىقىرىشنى ئۆلچەم قىلدىم. بۇ كىتابقا 2018. يىلى ئاپرېلدىن - دېكابىرغىچە يازغان پىكىرلىرىمنىڭ، ئۆز - ئارا مەزمۇنداش بولغانلىرىدىن 16 بابنى تاللاپ كىرگۈزدۈم.

كىتابتىكى ھەر بىر ماقالا ماۋزۇ جەھەتتىن مۇستەقىل كۆرۈنسىمۇ، مەزمۇنلىرى بىر - بىرىگە زىچ باغلىنىشلىق بولغاچقا، ماقالىلار توپلىمى تەرىقىسىدە ئەمەس، بەلكى بىر ماۋزۇ ئاستىدىكى كىتاب شەكلىدە تەقدىم قىلىشنى ئۇيغۇن

كۆردۈم. كىتابنىڭ ئىسمى ئىچىدىكى بىر باينىڭ ماۋزۇسى ئىدى. ئۇنى كىتابقا ئىسىم قىلىپ ئېلىشىمىدىكى مەقسەتكە، مۇشۇ يەردە چۈشەنچە بېرىپ ئۆتەي. كىتابتىكى بارلىق مەزمۇن: ئۇيغۇرلارنىڭ غەلبىسى، مەغلۇبىيىتى، ئوڭۇشسىزلىقى، يوقۇلۇپ كېتىشى ۋە مەۋجۇتلۇقىغا مۇناسىۋەتلىك بولغاچقا، «ئۇيغۇرلار يوقۇلۇپ كېتەمدۇ؟» دېگەن نامنى مۇناسىپ كۆردۈم. ئاخىرقى بابدا چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ بېشىغا كېلىدىغان قىسمەتلەرنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى، بېشىمىدىن ئۆتكەن، ئۆزۈم كۆرگەن ۋە كۆرۈۋاتقان بىر قىسىم ۋەقەلەر ئارقىلىق ئىپادىلەشكە تىرىشتىم.

2019 . 01 . 05

بىرىنچى باب

دەۋا سېپىدىكى زىددىيەتلەر توغرىسىدا پىكىر

ھەر قانداق بىر دۆلەتنىڭ يېقىلىشىدا، تاشقى دۈشمەن كۈچلەرنىڭ ھۇجۇملىرىدىنمۇ بەكراق، ئىچكى دۈشمەن كۈچلەرنىڭ زىيانكەشلىكى مۇھىم رول ئوينايدۇ. ئۆزىمىزنىڭ يىراق ۋە يېقىنقى دۆلەت تارىخىمىزدىن قارىغاندىمۇ، قۇدرەتلىك ھۇن دۆلىتى، كۆك تۈرك دۆلىتى، ئۇيغۇر دۆلىتى قاتارلىق چوڭ دۆلەتلىرىمىزنىڭ ۋەيران بولىشىدا، سىرتتىن كەلگەن ھۇجۇم يوق دېيەرلىك ئىدى ھەم سىرتتىن كېلىدىغان دۈشمەنلەرنىڭ، ئۇ دۆلەتلەرنى يىقىتقۇدەك كۈچىمۇ يوق ئىدى. پەقەت دۆلەت ئىچىدىكى قېرىنداش مىللەتلەر، قېرىنداش قەبىلىلەر ئۆز-ئارا دۈشمەنلىشىپ، ھاكىمىيەت تالىشىپ بېشىنى يېگەن. ئۇلارنىڭ دۆلەتنى تۇتۇپ تۇرغىدەك ماغدۇرى قالمىغاندىلا، تاشقى دۈشمەنلەرنىڭ يوقىتىشىغا دۇچ كەلگەن ئىدى.

سەئىدىيە ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ ھالاكىتىدىمۇ، تەخت ۋارىسلىرىنىڭ ھاكىمىيەت تالىشىش ئۇرۇشلىرى دۆلەتنى ھالاكەتكە ئېلىپ كەلگەن. 33. يىلىدىكى جۇمھۇرىيىتىمىزدە بولسا، ھاكىمىيەت ئاپپاراتىدا باش-باشتاقلق، تەپرىقچىلىك ئېغىر بولۇپ، ھۆكۈمەت تەشكىللىنىشتىن - مۇنقەرز بولۇشقىچە، مۇستەقىل ھۆكۈمەت بىكارغا سېتىۋېتىلگىچە، ئىچكى زىددىيەت

ھەل قىلىنالمىي زاۋاللىققا مەھكۇم بولغان ئىدى.

بىز كۆرۈپ تۇرىۋاتقان ئافغانىستان، ئىراق ۋە سۈرىيە دۆلەتلىرىنىڭ ۋەيرانچىلىقىدا، ھاكىمىيەت قاتلىمىدىكى مىللەت، قەبىلە ۋە مەزھەپلەر بىلەن، باشقا مىللەت، قەبىلە، مەزھەپلەر ئارىسىدىكى، ھوقۇق تەڭسىزلىكى تۈپەيلى كۆتۈرۈلگەن ئىچكى زىددىيەت راۋاجلىنىپ، ئىچكى ئۇرۇش دەۋرىگە كىرگەندىلا، تاشقى دۈشمەنلەرنىڭ ھۇجۇم نىشانىغا ئايلىنىپ، ئىشغال قىلىشىغا ۋە تولۇق باستۇرۇپ، كۆكۈم تالقان قىلىۋېتىشىگە مەھكۇم بولۇشتى.

ئەسرلەپ قەد كۆتۈرۈپ، ئەتىراپىغا كېڭىيىپ، ھەتتا دۇنيا تەرتىۋىنى بەلگۈلەشكچە قۇدرەتكە ئىگە بولغان دۆلەتلەر ۋە بەزى قىتئەلەرمۇ، ئىچكى زىددىيەتلەرنى (مەيلى كۈچ بىلەن بولسۇن، مەيلى سىياسى تۈزۈم ۋە ھوقۇق تەڭشەش چارىلىرى بىلەن بولسۇن) تولۇق ھەل قىلغان بولغاچقا، بۈگۈنكىدەك شۇنداق ۋەزىيەتكە يېتىپ كېلەلمىگەن. شۇنىڭدەك، كۆپ پارتىيەلىك تۈزۈمىدىكى دېموكراتىك دۆلەتلەردىمۇ، خەلق ئىچىدىكى زىددىيەتلەرنى پارتىيىلەر ھەل قىلىدۇ. پارتىيىلەر ئارىسىدىكى زىددىيەتلەرنى دېئالوگ ئارقىلىق ھەل قىلىپ، پىرىنسىپ ۋە پروگراممىلىرى خېلە ئېغىر زىددىيەتلىك پارتىيىلەرمۇ، مەلۇم مەنپەئەتلىرىنى قۇربان قىلىپ، ئۆز-ئارا كېلىشىم تۈزۈپ، بىرلەشمە ھۆكۈمەت تەشكىل قىلالايدۇ. ھەرقانداق بىر روناق تاپقان ئەللەرنىڭ تارىخىغا ۋە كۈنىمىزدىكى تۈزۈملىرىگە قارايدىغان بولساق، ئىچكى زىددىيەتلەرنى ئەسىرلەر ئاۋۋال ھەل قىلىپ بولغانلىقىنى، يېڭىدىن شەكىللىنىدىغان زىددىيەتلەرنىمۇ ھەل قىلىپ مېڭىۋاتقانلىقىنى كۆرىمىز. ئىچكى

ئۇرۇش پاتقىقىغا پېتىپ قالغان دۆلەتلەر بولسا، ھالاكەتنىڭ سەۋەبىنى تاشقى دۈشمەنلەرنىڭ سۇيقەستلىرىدىن، تىنچ يول بىلەن، سىياسى شەكىلدە ئېلىپ بارغان ھۇجۇملىرىدىن كۆرىدۇ. ئويلمايدۇكى، قەلئە ئىچىدە ئىس چىقىرىپ، سېگنال بېرىدىغان ئىچكى دۈشمەن، ئىچكى زىددىيەت بولمىسا، تاشقى دۈشمەن قانداق پەيتتە قەلئە ئىچىگە بۇسۇپ كىرىشىنى نەدىن بىلسۇن؟ دېمەك ھەل قىلىنمىغان ئىچكى زىددىيەت، ئىچكى دۈشمەنلىك مەلۇم بىر دۆلەتنىڭ يىقىلىشىدا ئەجەللىك رول ئوينىشى مۇقەررەردۇر. قايسى ئەلدە ئۇرۇش ۋەيرانچىلىقى ھۆكۈم سۈرسە، قايسى ئەلنى، قايسى بىر مىللەتنىڭ ۋەتىنىنى تاشقى دۈشمەنلەر ئىشغال قىلسا، جەزمەنكى شۇ ئەل خەلقىدە ئىچكى زىددىيەت، ئىچكى دۈشمەنلىك ۋايىغا يەتكەنلىكى بىرىنچى ئامىل بولۇپ قالىدۇ. شۇنىڭدەك، مۇنقەرز بولغان، يىقىلغان دۆلىتىنى قۇتقۇزۇپ، قايتا دۆلەت قۇرۇش كۈرىشىنىڭ غەلبە قىلىشىدىمۇ، تاشقى ئىتتىپاقداش كۈچلەرنىڭ ھەر قانداق ياردەملىرىدىن ئاۋۋال، شۇ ئەل خەلقىنىڭ كۈرەشچى ئېقىملىرى ئارىسىدىكى ئىتتىپاقلىق، بىرلىك سەپ ھەل قىلغۇچ ئامىل بولىدىغانلىقى مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدىغان ھەقىقەتتۇر.

يۇقىرىدىكى بىر قاتار پىرىنسىپلىق مەسىلىنى چۆرىدىگەن ھالدا، ۋەتىنىدىن، خەلقىدىن ھەتتا دۈشمىنىدىنمۇ يىراق ئەللەردە تۇرۇپ، ۋەتىنىنى، مىللىتىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن، دۈشمىنىگە قارشى كۈرەش قىلىدىغان مىللەتلەرنىڭ ئىچكى ئەھۋالىغا نەزەر سالغىنىمىزدا، ئۇلارغا مەنسۇپ بولغان كۈرەشچى ئېقىملار ھەممىدىن ئاۋۋال ئۆز ئىچىدىكى زىددىيەتلەرنى ھەل قىلىشى، پەرقلىق گۇرۇپپىلار ئۆز-ئارا ئىتتىپاقلىق ئورنىتىشى

بىلەن ئايرىم تەشكىللىنىشىگە، ئومۇمى دەۋا ئېقىمىغا كېرەكلىك بولىدىغان ياش ئەۋلادلارنى ئايرىپ تاشلىشىغا پۇرسەت بېرىلدى. نەتىجىدە 92. يىلى دېكابىردا قۇرۇلغان قۇرۇلتاي تەشكىلاتى، 95. يىلى ئايرىلغىچە قۇيرىقىنى قۇم باستى. ئۇمۇ يەتمىگەندەك، قۇرۇلتاينىڭ بېقىنىدا يېڭى بىر دۇكان ئاچقان ياش قوشۇنلار: «ئارىمىزدا خىتايغا مەخپىيەتلىك يەتكۈزىدىغان جاسۇس باركەن، ئۇنى تېپىپ چىقايلى» - دېگەن ۋەسۋەسىلىك بىر غەيرى تاكتىكىنى ئىشقا سېلىپ: «بىز ۋەتەندىكى ۋاقىتتا خىتايغا ئىشلەيدىغان ئادەملەرنى ئۆلتۈرگۈزۈۋەتكەن؛ نۆۋەتتىكى پىلاندا خىتاينىڭ مۇنداق ئورنىغا ھۇجۇم قىلىمىز» - دېگەندەك ئۇچۇرنى، ئۆزلىرى قەستەن ئويدۇرۇپ چىقىپ، خىتاي ئەلچىخانىسىغا يەتكۈزۈش يۈچۈقى ئېچىپ بەرگەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى «جاسۇسنى تېپىش» تاكتىكىسى خىتاي ئۈچۈن «ئاتالمىش» «ئىنتېرپول تۇتۇش بۇيرۇقى» ئېلان قىلىشقا، شۇنىڭدەك تۈركىيە ھۆكۈمىتىنى «شەرقى تۈركىستانچى تېررورچىلاردىن پەخەس بولۇش» قا چاقىرىشىغا نەق پاكىت تەييارلاپ بەرگەن ئىدى. بۇلار شۇ چاغدا تەجرىبىسىز ياشلارمىتى؟ ياكى شۇنداق تەجرىبىلەنگەن كىشىلەرمىتى؟ قانداقلا بولمىسۇن قۇرۇلتاي ۋەتۈركىيەدىكى ۋەتەن دەۋاسى، ئىچكى زىددىيەتتىن كېلىپ چىققان كەڭ يۈچۈقلاردىن ۋە ئاجايىپ سىرلىق ئويۇنلاردىن كېيىن، شۇنچىلىك تېز تۇنتۇجتۇرۇلغان ئىدى. ئارىدىن بىر يىل ئۆتمەي، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتلىرى، خىتاينىڭ شاڭخەي ئىتتىپاقى قورشاۋىدا ئۇجۇقتۇرۇلدى. مەيلى تۈركىيىدە بولسۇن، مەيلى ئوتتۇرا ئاسىيادا بولسۇن، ئۇيغۇرلارنى ئىدارە

تەشكىللەپ، بىر ياقىتىن ۋەتەن - مىللەتنىڭ مۇستەقىللىق ئارزۇسىنى دۇنيا ئەللىرىگە ئاڭلىتىدىغان، يەنە بىر ياقىتىن ۋەتەن سىرتىدىكى تارقاق كۈچلەرنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇپ، بىر غايىگە يېتەكلەيدىغان، دۇنيا ئەللىرى قوبۇل قىلىدىغان، خەلقىمىز ھەم ئېتىراپ قىلىدىغان بىر چوڭ سىياسى تەشكىلاتقا ئېھتىياجىمىز بار ئىدى.

بىراق 95. يىلى ئىستانبۇلدا، مىللى قۇرۇلتاينىڭ تېمىغا يۆلەپ «ياشلار تەشكىلاتى» نامىدا ئېچىلغان مەزكۇر كىچىك دۇكان 96. يىلى گېرمانىيىدە «ياشلار قۇرۇلتىيىسى» نامىدا ئوتتۇرىغا چىققان بولۇپ، پۈتۈن مۇھاجىرەتتىكى ۋەتەن دەۋاسى، مۇشۇ كىچىك دۇكانغا تەلپۈرۈپ تۇرىشى كېرەك بولغاندەك ۋەزىيەت شەكىللىنىۋاتاتتى. ياكى بولمىسا ئەرەب ئەمىرلىرىنىڭ بۇيرۇقىدا، تاغنىڭ ئارقىسىدا چېپىپ يۈرگەن مەخسۇملارغا ئىقتىدا قىلىپ، سۈكۈتتە ئۆتۈشى لازىم ئىدى. ئەمما يوشۇرۇن پىلانلارنىڭ تەقەززاسىغا قارشى ھالدا، شەرقى تۈركىستان مىللى قۇرۇلتىيىسى تىرىلىپ ئوتتۇرىغا چىقتى. يەنى 1999. يىلى ئەتىياز ئايلىرىدىن باشلاپ، مىيونخىن شەھىرىدە مۇزاكىرە باشلاندى. قولىمىزدىن نېمە كەلسە شۇنى قىلىپ، توسقۇنلۇقلارغا باش ئەگمەي، شۇ يىلى 10. ئۆكتەبىر خەلقئارالىق مەركىزى تەشكىلات قۇرۇش يىغىنى مىيونخىندا چاقىرىلدى. بۇ يىغىنغا ئىستانبۇلدا بەربات بولۇپ، ئۇجۇقتۇرۇلغان شەرقى تۈركىستان مىللى قۇرۇلتىيىسىنىڭ قۇرغۇچى رەھبەرلىرى، ھەرقايسى ئەللەردىكى ۋەكىللىرى، كۆپلىگەن پېشقەدەم مۇستەقىلچى زاتلار قاتناشتى. ۋەكىللىرىنىڭ تەلەپ - تەكلىپلىرى بىلەن، بۇ قېتىمقى مەركىزى تەشكىلات، قانداقتۇر يېڭى بىر ئورگان بولماستىن، بەلكى 92. يىلى

چاقىرىلغان شەرقى تۈركىستان مىللى قۇرۇلتىيىنىڭ 2. نۆۋەتلىك ئومۇمىي يىغىنى ھەم «شەرقى تۈركىستان (ئۇيغۇرىستان) مىللى قۇرۇلتىيى» بولۇپ ماقۇللاندى. نىزامنامە ۋە خىتاپنامىلەردىمۇ «شەرقى تۈركىستاننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن كۈرەش قىلىمىز» دېگەن ماددىلار بەلگىلەندى. بىراق بۇ مەركىزى تەشكىلاتقا ھېقىلى كىچىك دۇكان قوشۇلمىدى. ئۆزلىرىنىڭ مۇستەقىل پائالىيەت قىلىدىغانلىقىدا چىڭ تۇرۇشتى. ئەسلىدە ئۇلارنىڭ نىزام ۋە پروگراممىلىرىدا «شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقىنى قوغدايمىز، ئۇلارنىڭ كىشىلىك ھوقۇقى ئۈچۈن كۈرەش قىلىمىز» دېگەن شىئارلار ئوچۇق بېكىتىلگىنى ئۈچۈن، مەيلىتىغۇ ئۇلار قېتىلماي ئايرىم پائالىيەت قىلمۇرسە. بىراق ئىشنىڭ چاتاق يېرى شۇ بولدىكى، مىللى قۇرۇلتاي ئۆزىنى كېڭەيتىپ، ھەر قايسى دۆلەتلەردىكى تەشكىلاتلارنى، ئۇيغۇر جامائەتلىرىنى ئۆز تەسىرى ئاستىغا ئالغان ھامان، كىچىك دۇكانچىلار دەرھال ئۇنىڭ بېقىنىدىن چىقىپ، ياشلار گۇرۇپپىدىن بىرنى تەشكىللەپ قويدۇ. دە، شۇنىڭ بىلەن مىللى قۇرۇلتاينىڭ تەسىرى بارغانلا يەردە، ياشلار دۇكىنى پەيدا بولۇپ، زىددىيەت باشلىنىدۇ. «زىددىيەتسىز جەمئىيەت تەرەققى قىلمايدۇ. بىز دەۋانى كۈچلەندۈرۈش ئۈچۈن زىددىيەت قىلىۋاتىمىز» - دەپ، چۈشەندۈرىدىكەن، ياشلار قۇرۇلتىيىدىكى خادىملار. مىللى قۇرۇلتايمۇ بىر ئاز راۋاجلىنىپ، بەلگىلەنگەن قەرەلى بويىچە 2001. يىلى نوپاىر بىرۈسسېلدىكى ياۋروپا پارلامېنت يىغىن زالىدا، 3. نۆۋەتلىك قۇرۇلتاي يىغىنى چاقىردى. شۇنىڭ بىلەن ئىچكى زىددىيەت ئۇلغۇيۇپ، رەسمى تۈسۈنلۈك باسقۇچىغا

كۆتۈرۈلدى. بارغانچە ئاينىپ، چوڭ قۇرۇلتاي بىلەن كىچىك قۇرۇلتاي ئۆز-ئارا تىللىشىدىغان يەرگە بېرىپ يەتتى. كۈچنى توپلاپ، ماغدۇرلىنىشقا ئېھتىياجلىق پەيتتە، بۇنداق پىسخىكىلىق ئۇرۇشلار ئەقىلىمۇ خورىتىدىغان، زىيانلىق ھادىسە بولغاچقا، ھەر قانداق بەدەل تۆلەپ بولسىمۇ بىرلەشتۈرۈش زۆرۈر بولۇپ قالدى. ئىككى يىلدىن ھالقىغان مۇزاكىرە نەتىجىسىدە، ياشلار نېمىنى شەرت قىلسا، شۇنى قوبۇل قىلىش بەدىلىگە، 2004. يىلى 12. ئاپرېل مەيۇنىدا قۇرۇلتاي يىغىنى چاقىرىلىپ، «ختىاي بىلىپ قالسا، بىرلىكىمىزنى بۇزۇپ قويدۇ، مەخپى تۇتايلى» دېگەندەك، سىرلىق تۇزاقلار بىلەن، پەقەت 5 ئادەم بىلىدىغان بىر شەكىلدە چاقىرىلغان قۇرۇلتاينىڭ نامى «دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىيىسى» بولۇپ، 92. يىلدىن شۇ كۈنگىچە جان ساقلاپ كەلگەن مىللى قۇرۇلتاي تارىخقا ئايلاندى. يەنە بۇ قېتىمقى يىغىنغا مىللى قۇرۇلتاينىڭ جايلاردىكى ۋەكىللىرى، رەھبەرلىرى، مۇستەقىلچى زاتلار چاقىرىلماي سىرتتا قالدۇرۇلغان بولغاچقا، ئاۋۋالقى قۇرۇلتاينىڭ نىزامنامە ۋە خىتابنامىلىرىدىكى شەرقى تۈركىستاننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن كۈرەش قىلىمىز- دېگەن ماددىلار ئېلىپ تاشلىنىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا «شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ كىشىلىك ھوقۇقى ئۈچۈن، ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقى ئۈچۈن قىلغان كۈرەشلىرىنى قوللايمىز...» دېگەن ماددىلار كىرگۈزۈلگەن بولغاچقا، چەتئەلدىكى دەۋا سېپىدە چوڭ بۆلۈنۈش كېلىپ چىقتى. يەنى سابىق مىللى قۇرۇلتاينىڭ ئائىت نۇرغۇنلىغان پېشقەدەم مۇستەقىلچىلەر توپلىشىپ، 2004. يىلى سېنتەبىر ۋاشىنگىتوندا، مۇستەقىللىق خىتابنامىسىگە ئىگە «شەرقى

تۈركىستان سۈرگۈندىكى ھۆكۈمىتى» تەشكىلاتىنى قۇرۇپ چىقتى. بۇ بۆلۈنۈش، بۇ ئىچكى زىددىيەت، شۇنىڭدىن ئون يىل ئىلگىرى ئىستانبۇلدا، مىللى قۇرۇلتاينىڭ تېمىغا يۆلەپ سېلىنغان كىچىك دۇكاننىڭ مەھسۇلاتى بولۇپ قالغان ئىدى.

شەرقى تۈركىستان مىللى قۇرۇلتىي نامىدا ئون يىلدىن ئارتۇق يىقىلىپ، قويۇپ باسقان تەشكىلى قەدەملەرنى، شۇنىڭدەك كېيىنكى دەۋرلىرىدە قولغا كەلتۈرۈۋاتقان سىياسى نەتىجىلەرنى بەربات قىلىپ، چەتئەللەردىكى دەۋا ئەھلىنى بىر يەرگە توپلاۋاتقان مەركەزنى تارىختىن ئۆچۈرۈپ، بىر قانچە كىشىنىڭ پىلانى بىلەن قۇرۇپ چىققان يېڭى قۇرۇلتاي، ئىشخانا ئىجارىسىنى، توك، سۇ، تېلېفون ھەققىنى تۆلىيەلمەي، خۇددى تارقىلىپ كېتىدىغاندەك بىر باسقۇچقا كەلگەندە، «مانا ئۇيغۇر خەق دېگەن مۇشۇنچىلىك خەق، ئۆز لىدەرگە، ئۆز تەشكىلاتىغا ئىگە چىقمايدىغان ۋاپاسىز خەق. دادام رەھمەتلىكمۇ شۇنداق قاخشاپ ئالەمدىن كەتكەن...» دېگەندەك شىكايەتلەر يېغىپ تۇرغان چاغدا، رابىيە قادىر خانىم (2005. يىلى 17. مارت) خىتاي تۈرمىسىدىن چىقىپ، تۆت ئاي ئۆتكەندە گېرمانىيىگە كەلدى. ياۋروپادىكى بارلىق تەشكىلاتلارنىڭ مەسئۇللىرى بىلەن مېيونخىدا كۆرۈشتى. جامائەت بىلەن ئۇچراشتى. ئۆزىنىڭ جاسارىتىنى سۆزدە بولسىمۇ كۆرسەتتى. ۋەتەن سىرتىدىكى بارلىق ئۇيغۇرلارنى تەشكىللەپ، بىرلىك ئىتتىپاقلىقنى ئەمەلگە ئاشۇرىدىغانلىقىنى، شۇ ئارقىلىق خەلقئارادىن ياردەم ۋە قوللاشلارغا ئېرىشىپ، ۋەتەننى ئازات قىلىدىغانلىقىنى جاكارلىدى. بىراق شۇ يىلى ئۆكتەبىردىن باشلاپ، تورلاردا رابىيە قادىر خانىمغا قارشى

سىياسى ھۇجۇم قوزغالدى. ئۇنىڭ قۇرۇلتايغا باش بولشى، دەۋاغا رەھبەر بولشى توسقۇنلۇققا ئۇچرىماقتا ئىدى. بىر يىللىق قەلەم كۈرىشىدىن كېيىن، بىز يېڭىپ چىقتۇق. 2006. يىلى نوپابىردا چاقىرىلغان 2. نۆۋەتلىك دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىيى ئومۇمى يىغىنىدا، رابىيە خانىم قۇرۇلتايغا رەئىس بولدى. ئۇنىڭ قۇرۇلتاي بىلەن سۈرگۈندىكى ھۆكۈمەتنى بىرلەشتۈرۈش پىلانى ئىشقا ئاشمىغان بولسىمۇ، ئىلگىرى قۇرۇلتايدىن شاللىۋېتىلگەن، تارقاپ كەتكەن كۈچلەرنى توپلىدى. بىراق، رابىيە خانىم قۇرۇلتايغا رەئىس بولۇپ، چېكىنگىچە ئارىلىقتا 11 يىل قۇرۇلتاي ئىچىدە توسقۇنلۇققا، چەتكە قېقىشقا ئۇچرىدى. قۇرۇلتاي ئىچى ۋە سىرتىدا رابىيە خانىمنى قوللىغان كىشىلەر تۈرلۈك زىيانكەشلىككە ئۇچرىدى. قانداق بەدەل تۆلەشتىن قەتئىينەزەر بىرلىكنى ساقلاش ئۈچۈن كۆپ تىرىشچانلىقلار كۆرسىتىلگەن بولسىمۇ، 2017. يىلى نوپابىر، (ئۆز ۋاقتىدا ھېلىقى ئىستانبۇلدا مىللى قۇرۇلتاينىڭ تېمىغا يۆلەپ كىچىك دۇكان ئېچىۋالغانلارنىڭ بېسىمى بىلەن) رابىيە خانىم قۇرۇلتايدىن چىقىرىلدى. ئۇنىڭ بىلەن توختاپ قالماي، رابىيە خانىمنىڭ دەۋرىدە قۇرۇلتاينى ئاۋات قىلغان نۇرغۇن تەشكىلات رەھبەرلىرى، ۋەكىللەر سايلام يىغىنىغا قاتناشتۇرۇلمىدى. بۇنىڭدىن 13 يىل ئاۋۋال بىر قېتىم تاسقىغاندا، سىرتتا قالغانلار توپلۇشۇپ، سۈرگۈندىكى ھۆكۈمەتنى قۇرغان بولسا، بۇ قېتىم سىرتتا قالغان تەشكىلات ۋە نۇرغۇن شەخسلەر 17. مارت ئامستېردام شەھىرىگە توپلۇشۇپ «شەرقى تۈركىستان (ئۇيغۇرىستان) مۇستەقىللىق ھەرىكىتى» نامىدا، خەلقئارالاشقان بىر تەشكىلاتنى قۇرۇپ چىقىشقا بەل باغلىدى. بىراق ئىشنىڭ تېگى - تەكتىدىن ۋە بۇنداق

بۆلۈنۈشلەرنىڭ نەدىن كېلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەرسىز قالغان، مۇھاجىرەتتىكى قېرىنداشلىرىمىز تېڭىرقىماقتا. ھەتتا نارازى بولۇۋاتقانلارمۇ ئاز ئەمەس. كۈچلەرنى بىرلەشتۈرىدىغان ئامىل مەۋجۇت بولغاندا، مەجبۇرلىمىسىمۇ بىرلىشىدۇ. شۇنىڭدەك بىرلىكنى پارچىلايدىغان ئامىل شەكىللەنگەندە، بىرلىكنى ساقلاپ قېلىشقا مەجبۇرلىسىمۇ، تەدبىرلەر كارغا كەلمەي، بۆلۈنۈش يۈز بېرىدۇ. ئويلاپ بېقىش كېرەك، 2004. يىلى سۈرگۈندىكى ھۆكۈمەتنىڭ قۇرۇلىشىغا، ئومۇمى بىرلىكنىڭ پارچىلىنىشىغا كىم سەۋەپچى؟ بۇ پارچىلىنىشنىڭ مەسئۇلىيىتى كىمدىن سۈرۈشتە قىلىنىشى كېرەك؟ ھەرگىزمۇ ئۇنى قۇرۇپ چىققان ئەخمەت ئىگەمبەردى، سابىت ئۇيغۇرى، ئەنۋەر يۈسۈپ ئەپەندىلەر بۆلۈنۈشنىڭ جاۋابكارلىرى ئەمەس. چۈنكى ئۇلار ۋەكىللىك قىلىدىغان تەشكىلات - مىللى قۇرۇلتاي باشقىلار تەرىپىدىن تارقىتىۋېتىلدى. ئۇلار كۆتىرىپ ماڭغان مۇستەقىللىق مەسئۇلى باشقىلار تەرىپىدىن ئۆچۈرۈۋېتىلدى. ئۇلار توۋلىغان مۇستەقىللىق شوئارى باشقىلار تەرىپىدىن توختىتىلدى. ۋەزىيەت شۇنداق تۇرسا، ئۇلار تەقدىرگە تەن بېرىپ، دەۋادىن يىراق تۇرىشى كېرەكمىدى؟ - ئۇلار ۋاقىتنى كېچىكتۈرمەي، دەرھال يىغىلىپ، سۈرگۈندىكى ھۆكۈمەتنى تەشكىللەپ چىقتى. مۇستەقىللىق ئۈچۈن بىرەر ھەرىكەت قىلالىمىسىمۇ، باشقا تەشكىلاتلارغا ئوخشاشلا تەشۋىقات بىلەن شۇغۇللاندى. ھەمدە مۇستەقىللىق تەشۋىقاتىنى ئېلىپ باردى. دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتېيى قۇرۇلىشىدىن تارتىپ بۈگۈنگىچە 14 يىلدىن بېرى، غەرب ئەللىرىدە ئېلىپ بېرىۋاتقان بارلىق تەشۋىقات ۋە پائالىيەتلىرىدە، تەلەپ، شىكايەتلىرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ كىشىلىك

ھەق - ھوقۇقلىرى توغرىسىدا سۆز قىلىپ كەلدى. گەرچە رابىيە خانىم غەرب مەتبۇئاتلىرىدا، غەربلىكنىڭ نەزىرىدە شەرقى تۈركىستان مۇستەقىلچىلىرىنىڭ يېتەكچىسى - دەپ، ئېتىراپ قىلىنسىمۇ، لېكىن ئۆزىنىڭ نۇتۇقلىرىدا، غەرب ئەللىرىنىڭ مۇنبەرلىرىدە كىشىلىك ھوقۇق، ئاپتونومىيە تەلەپ قىلىشتىن زادىلا چېكىنمىدى. بولۇپمۇ 2008. يىلىدىن باشلاپ، تولۇقى بىلەن، سېپى ئۆزىدىن ئاپتونومىيە تەرىغباتچىسى بولۇپ كەتتى. قۇرۇلتاينىڭ ئاخبارات، باياناتلىرىدا بولسۇن، ياكى غەربلىكلەر بىلەن ئۆتكۈزۈلدىغان تۈرلۈك سۆھبەتلەردە بولسۇن «دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىپى شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ ۋەتەن ئىچى - سىرتىدىكى بىردىن بىر، قانۇنلۇق، ۋەكىللىك ئالى ئورگىنى» - دەپ، سالاھىيەت ئېلان قىلىشتىن ئۆزىنى تارتىمىغان قۇرۇلتاي رەھبەرلىرى، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مىللى ئىرادىسىگە، مۇستەقىللىق ئىرادىسىگە خىلاپ ھالدا، پۈتۈن بىر مىللەتكە ئاپتونومىيە تونىنى كىيدۈرۈشى، 33. ۋە 44. يىللىرىدىكى چىن تۈركىستانچىلارنىڭ داۋامىنى ئەسلىتىپ تۇراتتى. بىراق «NED» ۋەقپى قۇرۇلتايغا بېرىدىغان ياردەمنىڭ مىقتارىنى ئاشۇرغانسىرى، رەھبەرلەر ھېچقانداق تەكلىپ ۋە تەنقىدلەرنى ئاڭلىمايدىغان، باشقىلارنى پىسەنتىگە ئالمايدىغان بولۇپ كەتتى. مۇشۇ مەزگىللەردە يۈزىگە پايپاق كىيىپ، مۇرىسىگە مىلتىق ئېسىۋالغان، ناتۇنۇش كىشىلەر مۇجاھىت نامىدىن بايانات ئېلان قىلىپ، ۋەتەن - مىللەت دەۋاسى قىلغانلار تاغۇت، كاپىر، مۇرتەدۇر. ئۇلارنى ئۆلتۈرۈش ۋاجىپ - دەپ، تەھدىت سالىدىغان بولۇپ قالدى. بۇنداق نامەلۇم كىشىلەرنىڭ تەھدىتلىرى دەرھال قاراشتا ئەھمىيەتسىز، كىچىك بالىلارنىڭ

ئويۇنچۇقىدەك ھېسى قىلدۇرسىمۇ، ئىزچىل تەكرارلىنىشىنى ۋە بۇنىڭدىن كېلىپ چىقىدىغان نەتىجىلەرنى نەزەرگە ئالغاندا، 98. يىللىرىدىكىگە ئوخشاش بىر زىددىيەتنىڭ ئوچىقىغا ئوت قالاۋاتقانلىقىنى چۈشىنىشكە بولاتتى. يەنى ۋەتەننى مۇستەقىل، مىللەتنى ئازات قىلىمىز دەيدىغان سىياسى ئېقىملار بىلەن، قوراللىق مۇجاھىت قوشۇنلىرى ئارىسىدا كەسكىن زىددىيەتنى شەكىللەندۈرۈشكە تىرىشىۋاتقان بىر شۇملۇق كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

مىللى ھەرىكىتىمىزگە پايدىسىز، يۇقىرىقىدەك بىر قاتار سەلبى ھادىسىلەرنى كۆزەتكەندىن كېيىن، ئومۇمى ھەرىكەت ۋە پائالىيەت ئېقىملىرىمىزنى، تۆۋەندىكىدەك ئۈچ تۈر بويىچە يەكۈنلىدۇق:

(1) كىشىلىك ھوقۇق ۋە ئاپتونومىيە نورمىلىرى بويىچە پائالىيەت قىلىدىغانلار.

(2) ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقىنى تىنچلىق، سىياسى يول بىلەن قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغانلار.

(3) ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقىنى قورال كۈچى ئىشلىتىپ قولغا كەلتۈرىدىغانلار.

بۇ ئۈچ تۈرلۈك ئېقىملار ھېچقايسىسى يەنە بىرىنى چەتكە قاقماسلىقى، يولىنى توسماسلىقى كېرەك. ھەر قايسى ئېقىمنىڭ قىلىدىغان، قىلالايدىغان ئىش - پائالىيەتلىرى بولۇپ، بىرىسىنىڭ قىلىدىغان ئىشىنى يەنە بىرىسى قىلالايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئېقىملار ئارىسىدا نىسبى ھەمكارلىق ئورنىتىش ۋە نىسبى زىددىيەتنى دېئالوگ ئارقىلىق ھەل قىلىش قاتارلىق ئۇسۇللارنىمۇ تەسەۋۋۇر قىلدۇق. بارلىق ئېقىملار ئارىسىدا

كۆۋرۈكلۈك رولىنى ئۈستىمىزگە ئېلىش ئۈچۈن پىلان تۈزدۈق. بىراق، بەزى نوپۇزلۇق رەھبەرلەرنىڭ تەلەپ ۋە تەكلىۋىگە مېڭىپ كېتىپ، خەلقئارالىق مۇستەقىللىق تەشكىلاتىنى بىردىنلا ئۆزىمىز قۇرۇپ چىقىدىغان بولۇپ قالدۇق. شۇنىڭ بىلەن سۈرگۈندىكى ھۆكۈمەت بىلەن قۇرۇلتاي ئارىسىدىكى مۇرەسسەچىلىك رولىمىز ئاخىرلاشتى. كېيىن بىلسەك، بۇ ئىككى تەشكىلات ئارىسىدىكى پرىنسىپلىق زىددىيەتتىنمۇ بەكرىق، رەھبەرلەر ئارىسىدىكى شەخسىي ئۆچمەنلىك بىرىنچى ئورۇندا بولۇپ، بىز ئۇلارنىڭ قۇربانى بولۇپ قاپتىمىز.

چەتئەلدىكى مىللى ھەرىكەتلىرىمىزنى، سىياسىي ئۆلچەم بىلەن كۈزەتكىنىمىزدە، پرىنسىپقا كۆنۈرگۈدەك شەكىلدە ئىچكى زىددىيەتلەرنىڭ يوقلىقى ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. بىزنىڭ تەشكىلاتلار ئارىسىدىكى ۋە ئېقىملار ئارىسىدىكى زىددىيەت - دېگىنىمىز، چىڭ مەناسىدىن ئېيتقاندا كىشىلەر ئارىسىدىكى ئۆچمەنلىك، رەھبەرلەر ئارىسىدىكى چوڭلۇق تالىشىش، ئورۇن تالىشىش ماجىراسى دېسەك، ئەڭ مۇۋاپىق كېلىدۇ. چۈنكى ھەرقايسى تەشكىلاتلارنىڭ ئۆز ئالدىغا پرىنسىپلىرى، ياكى زىددىيەتلەشكەن نەزەرىيىلىرى يوق. تەشكىلات رەھبەرلىرى ئۆز-ئارا چىقىشىپ، ئۆز-ئارا ماسلىشالسا، دۈشمەنلىشىشكە ھېچقانداق سەۋەپمۇ يوق. شۇ ئاساستا 2010. يىلىدىن ئېتىبارەن، قۇرۇلتاينى رېمونت قىلىشنى ھەممىدىن مۇھىم ھەم زۆرۈر- دەپ قارىدۇق. چۈنكى قۇرۇلتاي، ھازىرقى شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ دۇنياغا تونۇلغان مەركىزى تەشكىلاتى بولۇش سالاھىيىتى بىلەن، بۇرۇنقى ئەسلىگە قايتۇرۇلسا، شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ مۇستەقىللىق تەلەپ

قىلىدىغانلىقىنى دۇنيا ئەھلىگە ئاڭلىتىش ئالاھىدە ئارتۇق كۈچ، ۋاقىت تەلەپ قىلمايتتى. شۇ ئارزۇ- ئۈمىت بىلەن ھەرخىل ئۇسۇل، ئوخشاشمىغان تاختىكا قوللاندىق. قۇرۇلتاينى «NED» ۋەقېنىڭ بويۇنتۇرىقىدىن ئاجرىتىپ چىقىش كېرەك ئىدى. «NED» بەش تەڭگە چاي پۇلى بىلەن، پۈتۈن بىر مىللەتنىڭ ئاۋازىنى، ئىرادىسىنى كونترول ئاستىغا ئېلىۋالسا بولمايتتى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىدا «NED» نىڭ پروگراممىسىنى تارقىتىپ، دېموكراتىيەنى ئومۇملاشتۇرىدىغان خادىملار، قۇرۇلتايدىن ئايرىم ھالدا، «دېموكراتىيەنى ئالغا سۈرۈش ۋەقېسى» دېگەندەك بىر ۋەقە قۇرۇپ، دېموكراتىك ۋە كىشىلىك ھوقۇق نورمىسى بويىچە ئۆز خىزمەتلىرىنى ئادا قىلىشقا بولۇپتەتتى. بىراق بارلىق ئۇرۇنۇشلىرىمىز، 2015. يىلى ئىيۇندا بەربات بولدى. ئۇيغۇرلار ئارىسىدىكى «NED» خادىملىرى قۇرۇلتاينى ئۇيغۇرلارغا بەرمەيدىغانلىقىنى ئوچۇق كۆرسەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئىككى يىللىق تالاش- تارتىشلارنىڭ ھەممىسى، ئىشنى تېگى- تەكتىدىن بىلمەيدىغانلار ئۈچۈن كۆرسىتىلىۋاتقان، رەڭلىك كىنو فىلىملىرى بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئەپتى- بەشىرىسى، 17. ئىيۇل ئالېكېگەش يىغىنىنىڭ بىكار قىلىنىشى بىلەن، تولۇق ئاشكارىلاندى. ئالېكېگەش يىغىنى توغرىسىدا لاي غەزەللىك قىلىنغان بولسا، ئۇلار مىللەتنىڭ كۆزىگە توپا چېچىپ، يەنە قۇرۇلتاي ئەتراپىغا مىللەتنى توپلاپ: «شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ ئاپتونومىيە تەلەپ قىلىدىغان، ۋەكىللىك، قانۇنلۇق، بىردىن بىر ئال ئورگانى» - دەپ، ھۆججىتىنى داۋام قىلاتتى. گەرچە ئېغىر دەرىجىدە كۆڭۈلسىز ئەھۋاللار يۈز بەرگەن بولسىمۇ، قانداقلا بولمىسۇن

ئۇزۇن يىللىق تۇمان تارقىلىپ، سېھىرلىك ئويۇننىڭ پەردىسى ئېچىلدى. ئۇنىڭ ئەكسىچە ئالدىڭگەش يىغىنى مۇۋەپپىقىيەتلىك چاقىرىلغان تەقدىردىمۇ، قۇرۇلتاي رېمونت قىلىنىپ، «NED» خادىملىرى ئايرىم يول تۇتۇشقا مەجبۇرلىناتتى. «NED» ۋەقەدىن ئۇيغۇرلارنىڭ ئىقتىسادى ياردەم ئېلىشى ئەسلىدە خاتا ئىش ئەمەس. خاتا بولغان تەرىپى سىياسى تەشكىلات سۈپىتىدە «NED» نىڭ ئىقتىسادى ياردىمىگە باغلىنىپ، ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقىنى تەلەپ قىلمايمىز. دەپ، ئىمزا قويۇشتۇر. خەلقىمىزنىڭ نەزىرىدە: قۇرۇلتاي ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن، خەلقئارادا ۋاكالەتچىلىك قىلىدىغان ئالى ئورگاندۇر. بىراق خەلقئارادا ۋە خىتاي ھۆكۈمىتىنىڭ نەزىرىدە، ئۇ بىر كىشىلىك ھوقۇق تەلەپ قىلىدىغان تەشكىلاتتۇر. ئۇيغۇرلارنى قايىمۇقتۇرۇپ كەلگەن سىرلار ئاخىرى يېشىلدى. بىز بۇ ھەقتە رابىيە خانىمغا ئۇزۇن يىللاپ تەۋسىيە، تەكلىپتە بولغان ئىدۇق. «NED» نىڭ پروگراممىسى بىلەن، ئۇيغۇرلار ئارىسىدا دېموكراتىيەنى ئەمەلىيلەشتۈرۈش ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان گۇرۇپپىنى، قۇرۇلتايدىن ئايرىۋېتىش توغرىسىدا، يىللاپ تەكلىپ بەردۇق. بىراق رابىيە خانىم: ئەگەر بىز «NED» گە ئىشلەيدىغان گۇرۇپپىنى قۇرۇلتايدىن ئايرىۋەتسەك، ئىشخانىنىڭ ئىجارىسىنى قانداق تۆلەيمىز؟- دېگەنچىلىك بىر بانانى كۆرسىتىپ رەت قىلدى. ھەتتا ئىشخانا ئىجارىسىنى ھۆددىگە ئالىدىغان 30 نەپەر پىداكارلارنىڭ ئىسمىنىمۇ ساناپ بەردۇق. خانىم باش سىلكىپ رەت قىلدى. ئاتالمىش «ۋەتەن دەۋاسى» مۇشۇنداق بىر خالتا كوچىغا قاپسىلىپ قالغان، ئالدىغا ماڭىدىغان يولى توسۇق، ئارقىسىغا ھەم يانالمايدىغان

بىر ھالەتتە، ئۇزۇن يىل قايمۇقتۇرۇلغان ئىدى. ھەر ئىشنىڭ بىر ۋاقتى سائىتى كېلىدۇ. دېگەندەك، 2017. يىلى ئىيۇل چاقىرىلىدىغان ئالىكېڭەش يىغىنىدا، بۇ مەسىلە يوللۇق ھەل قىلىناتتى. بىراق ھېلىقى (95. يىللىرى مىللى قۇرۇلتاينىڭ تېمىغا يۆلەپ كىچىك دۇكان ئېچىۋالغان) دۇكانچى بالىلار توسقۇنلۇق قىلدى. قۇرۇلتاينى ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق تەلەپ قىلىدىغان تەشكىلاتىغا ئۆزگەرتىشكە قارشىلىق كۆرسەتتى ھەم «NED» نىڭ ئىش بېجىرىش ئورنى قىلىپ ساقلاپ قېلىشتى. ئۇنىڭسىزمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەتەن ئىچى - سىرتىدا بېشىغا كېلىۋاتقان كۈلپەتلەرگە تاقابىل تۇرغۇدەك، خىتاينىڭ زوراۋانلىق تۈزۈمىگە كۈچ بىلەن جاۋاب بەرگۈدەك بىر سىياسى تەشكىلاتنىڭ قۇرۇلۇشى زۆرۈر ئىدى. شۇنداق ئېھتىياج ۋە زۆرۈرىيەت سەۋەپلىك، ئون نەچچە دۆلەتتىن كەلگەن ۋەكىللەر 17. مارتتىن 19. مارتقىچە، گوللاندىيىنىڭ ئامستېردام شەھىرىدە، ئۈچ كۈنلۈك يىغىن جەريانىدا، شەرقى تۈركىستان خەلقى كۈتىۋاتقان بىر تەشكىلاتنى قۇرۇپ چىقىش مۇزاكىرە قىلىندى. قۇرۇلماقچى بولغان بۇ تەشكىلات خاراكتېر جەھەتتىن بولسۇن، نىزامنامە، پروگراممى جەھەتتىن بولسۇن، چەتئەلدىكى ھېچقانداق بىر ئۇيغۇر تەشكىلاتىغا رىقابەت قىلىدىغان، ياكى ئومۇمى بىر پۈتۈن دەۋا ئېقىمىنى پارچىلايدىغان ماھىيەتكە ئىگە ئەمەس، پەقەت يوقالغان ئەمما بار بولۇشقا تېگىشلىك بىر ھەرىكەتنىڭ بارلىققا كېلىشىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. بۇنى چۈشىنىپ يىدىغانلارنىڭ بولۇشى تەبىئى ئەھۋال. كىشىلەر بۇنىڭدىن ئەندىشە قىلىشقا پۈتۈنلەي ھەقلىق. ئەمما قەستەن زىددىيەتلىشىش بولسا مەسىلىنىڭ خەتەرلىك تەرىپىدۇر.

تەشكىلاتلار ئارىسىدا زىددىيەتنىڭ بولۇشىنى، تۆۋەندىكى -
دەك نۇقتىلارغا يىغىنچاقلاپ چۈشىنىشكە بولىدۇ:

(1) تەشكىلاتلار ئارىسىدا ئىدىيە جەھەتتىكى زىددىيەت.

مەلۇم بىر تەشكىلات كوممۇنىستىك ئىدىيىنى ئۆزىگە خىتاپنامە قىلغان بولسا، يەنە بىر تەشكىلات ئۇنىڭ قارشىسىدا دېموكراتىيەنى خىتاپنامە قىلسا، شۇنىڭدەك بىر تەشكىلات سوتسىئالىستىك تۈزۈمنى، يەنە بىرى كاپىتالىستىك تۈزۈمنى تەرغىپ قىلسا، بۇنداق ئەھۋال ئاستىدا تەشكىلاتلار ئارىسىدىكى زىددىيەتنى مۇرەسسە قىلىش، ھەل قىلىش مۇمكىن ئەمەس. ئەمما تەشكىلاتلار ئارىسىدىكى بۇنداق ئىدىئولوگىيىلىك زىددىيەتلەر، دۆلەت ئىچىدىكى ھاكىمىيەت تالىشىدىغان پارتىيىۋى گۇرۇھلار ئارىسىدا يۈز بېرىدۇ. بىزدەك مۇستەقىللىق ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتقان مىللەتكە مەنسۇپ تەشكىلاتلار ئارىسىدا، ئىدىئولوگىيىلىك زىددىيەت تەسەۋۋۇر قىلىنمايدۇ. چۈنكى مۇستەملىكىدىن قۇتۇلۇپ، ۋەتەننى مۇستەقىل قىلىش ھەرىكىتىدە كاپىتالىستىمۇ، سوتسىئالىستىمۇ، دىندار، دىنسىز، باي، گاداي، پۇلدار، قۇلدار ھەممىسى، شۇ ۋەتەنگە مەنسۇپ ھەرقانداق ئېقىم، ھەرقانداق گۇرۇھ، ھەرقانداق گۇرۇپپە چەكلەنمەستىن، يەكلەشمەستىن، مۆرىنى مۆرىگە تېرەپ، يانمۇ - يان ھەمكارلىشىش شەرتتۇر. ئەگەر ۋەتەن قۇتقۇزۇش كۈرۈشى قىلىۋاتقان گۇرۇپپىلار، گۇرۇھلار ئارىسىدا ئىدىئولوگىيىلىك زىددىيەت كېلىپ چىقىپ، كۆز - قاراش ئوخشاشماسلىقى، پىكىر پەرقللىقى دەرىجىسىدىن ھالقىپ، دۈشمەنلىشىش باسقۇچىغا يەتكەن بولسا، ئۇھالدا مەسىلە باشقا يەردە - دېمەك لازىم. يەنى زىددىيەتلىشىۋاتقان،

دۈشمەنلىشىۋاتقان گۇرۇپپىلارنىڭ ھەرىكەتلىرى ئەسلىدىنلا ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتى بولماستىن بەلكى، ئۇلارنى يېتەكلەۋاتقان پەردە ئارقىسىدىكى خوجايىنلارنىڭ، پىلان پروگرامما تۈزۈپ بېرىۋاتقان رېجسورلارنىڭ ئويۇنىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. مەسىلەن: 44. يىللىرىدىكى ئۈرۈمچى مەركەزلىك گومىنداڭ پەرەس ئاپتونومىيەچى، چىن تۈركىستانچىلار بىلەن، غۇلجا مەركەزلىك رۇسپەرەس مۇستەقىلچى، شەرقى تۈركىستانچىلارنىڭ ئارىسىدىكى زىددىيەتلەر، ھەرگىزمۇ ۋەتەن قۇتقۇزۇش گۇرۇھلىرى ئارىسىدىكى ئىدىئولوگىيىلىك زىددىيەتلەر بولماستىن، بەلكى ئۆزلىرىنى باشقۇرىۋاتقان خوجايىنلىرىغا قۇللۇق بىلدۈرۈشتىن كېلىپ چىققان، سۈنئىي زىددىيەتلەر ئىدى. ئۇلارغا خوجايىنلىرى: سۆھبەتلىشىڭلار! دەپ، بۇيرۇق چۈشۈرگەن چاغدا، ئۇلار دەرھال بىر ئۈستەلگە كېلىپ سۆھبەتلەشتى. ئىتتىپاقلىشىش، بىرلىشىش ئۈچۈن توختام تۈزۈڭلار. دېگەندە، خوجايىنلىرىنىڭ ئەمرىنى ھېچ كېچىكتۈرمەستىن سۆز، جۈملىلەرنىڭ، ئىملالارنىڭ خاتا يېزىلىپ قېلىشى بىلەنمۇ ھېساپلىشىپ ئولتۇرماستىن، شۇنچىلىك تېز «11 بىتىم سېتىق نامىسى» نى يېزىپ چىقىشتى. خوجايىنلىرى: ئەمدى زىددىيەتلىشىپ ئايرىلىپ كېتىڭلار. دەپ، بۇيرۇق چۈشۈرگەندە، دەرھال ئىتتىپاقنى، سېتىق توختامنامىسىنى بۇزۇپ، ئايرىلىشتى. خوجايىنلىرى ئەمدى ئۇرۇشۇڭلار. دەپ، بۇيرۇق چۈشۈرگەندە، ئۇلار تىخ كۆتۈرۈپ، قارشى سەپ تۈزۈپ جەڭ قىلىشتى. بۇ زىددىيەتلەرنىڭ سىزنى ئۇ چاغلاردىكى ئەسكەرلەر، مىڭلىغان، مىليونلىغان پۇقرالار بىلمەيتتى. ھەتتا بۈگۈنكى

كۈندىمۇ بىلىشكە قىزىماقلىق، قىسقىسى، مۇستەقىللىق ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان تەشكىلاتلار، ئېقىملار، گۇرۇپپىلار ئارىسىدا ئىدىئولوگىيە جەھەتتىن ۋە پىكىر، كۆز-قاراش جەھەتتىن دۈشمەنلىشىش دەرىجىسىدە زىددىيەت كېلىپ چىقمايدۇ.

(2) رەھبەرلەر ئارىسىدىكى كىشىلىك زىددىيەت.

مەلۇم بىر تەشكىلاتنىڭ رەھبەرلىرى بىلەن، يەنە بىر تەشكىلاتنىڭ رەھبەرلىرى ئارىسىدا يۈز بېرىدىغان چوڭلۇق تاللىشىش كۈرىشىمۇ، تەشكىلاتلار ئارىسىدا زىددىيەتنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەب بولىشى مۇمكىن. ئاۋۋال قۇرۇلغان تەشكىلات رەھبەرلىرى بىلەن كېيىن قۇرۇلغان تەشكىلات رەھبەرلىرى ئارىسىدا، ياكى مەلۇم بىر خىتاپنامىنى ئاساس قىلىپ قۇرۇلغان تەشكىلات بىلەن، باشقا بىر غايە ئۈچۈن قۇرۇلغان تەشكىلات ئارىسىدىكى زىددىيەت بولسۇن، ئاساسەن رەھبەرلەرنىڭ كىچىك كۆزلۈكى، مەن-مەنچىلىكى، ئۆزىنى ھەممىدىن مۇھىم چاغلىۋېلىشى، قىتغۇر، ئىچى قوتۇر، ھەسەتخورلۇقى قاتارلىق ئىجتىمائىي ۋە كىشىلىك ئەخلاقىغا، كىشىلىك مېجەز-خاراكتېرىگە پۈتۈن بىر تەشكىلاتنى بويسۇندۇرۇش خاھىشى زىددىيەتنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بەزىدە يوقلاڭ بانالار تەپرىقچىلىكنىڭ، كۈچنى خورىتىشنىڭ، ئاخىرىدا ۋەتەن-مىللەتكە زىيانلىق ۋەزىيەتنى شەكىللەندۈرۈشنىڭ مۇنبەت تۇپرىقىنى ھازىرلاپ قويدۇ. بۇنداق شەكىللەنگەن زىددىيەتنى ھەل قىلىش، ياكى ئۇنداق بىر زىددىيەتنىڭ كېلىپ چىقىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش بولسا كەسپى ئىقتىدار، تەشكىلى چۈشەنچە، تەجرىبە تەلەپ قىلىدۇ.

يۇقىرىدىكى بايانلاردىن شۇنداق خۇلاسىگە كېلىمىزكى، چەتئەلدىكى 25 يىللىق تەشكىللىنىش جەريانىدا، تەشكىلاتلار- نىڭ روناق تاپالماسلىقى، دەۋارىمىزنىڭ قىردىن ئاشالماسلىقى، مىللىتىمىزنىڭ كۈندىن كۈنگە خورلىنىشى، دەۋا ئېقىمىدا كەسپى خادىملارنىڭ يېتىشتۈرۈلمىگەنلىكى، مەيلى سىياسى شەكىلدىكى تەشكىلاتلار بولسۇن، مەيلى قاتتىق كۈچ قوللىنىدىغان گۇرۇپپىلار بولسۇن، يېتەكچىلەردىكى ساپاسىزلىق قاتارلىق سەلبى ۋەزىيەتلەرنىڭ داۋام ئېتىشىدە، سىرتتىن كونترول قىلىنىۋاتقانلىقىمىزنى نەزەردىن ساقىت قىلىۋېتەلمەيمىز. زىددىيەتنىڭ شەكىللىنىشى توغرىسىدا، يۇقىرىدىكى بىرىنچى نۇقتىدىكى تارىخىمىزدا ئۆتكەن بەزى مىساللارنىڭ، ھازىرمۇ تەكرارلىنىۋاتقانلىقى مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدىغان بىر ئوچۇق ھەقىقەتتۇر. ئۇنىڭغا يانداش ھالدا ئىككىنچى نۇقتىدا ئېيتىلغىنىدەك، ساپاسىز رەھبەرلەرنىڭ كىشىلىك خاھشىمۇ، ئەلۋەتتە نۇرغۇن ئوڭۇشسىزلىقلارنى كەلتۈرۈپ چىقارماقتا.

يۇقىرىدا دەپ ئۆتۈلگەندەك، سوۋېت ئىتتىپاقى تارقىلىپلا، تەشكىللىنىشكە باشلىغان ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرى، 25 يىللىق زامان مۇساپىسىنى ئارقىدا قالدۇرغان بۈگۈنكى كۈندە، قايسى ھالەتتە تۇرۇۋاتقانلىقىمىزنى تولۇق كۆزىتىپ، قولغا كەلگەن نەتىجىلەر بىلەن، تېخىچە يېتەلمەيۋاتقان ئارزۇ- ئارمانلىرىمىزنى سېلىشتۇرۇپ كۆرسەك، «ئۇيغۇرنى دۇنياغا مۇنداق تونۇتتۇق» - دەپ، كۆرەڭلىگىنىمىز بىلەن، ئەمما ھازىر ئۇيغۇرنىڭ تارتىۋاتقان زۇلۇملىرىنى چۈشەندۈرۈشكە تىل يېتىشمەيدۇ. ئالغان نەتىجىمىز تارتىۋاتقان زۇلۇمغا ياماق بولالمايدۇ. بۇنىڭ ئاساسلىق سەۋەبى چەتئەلدىكى ئۆزىمىزنىڭ بېجىرەكسىزلىكىمىزدۇر. يەنە بىر قېتىم

ئويلاپ باقايلى: 98. يىللىرىدىكى «قوراللىق ئازاتچىلار بىلەن غازاتچىلار» نىڭ قىلمىشلىرىدىن قانچىلىك زىيانلارنى تارتتۇق؟ 2004. يىللىرى ئىككى قۇرۇلتاينى بىرلەشتۈرمىز - دەپ، قىلغان ئىشىمىز سۈيىقەستچىلەرنىڭ پىلانغا مېڭىپ كېتىپ، چەتئەلدىكى بىر پۈتۈن دەۋا ئېقىمىنىڭ ئۆلدىن پارچىلىنىپ كېتىشىگە قانداق سەۋەبچى بولدى؟ ئۇنىڭدىن كېيىن بىكارغا بېرىدىغان، تەييار پۇلنى ئېلىپ، ۋەتەن دەۋاسىنى تەرەققى تاپقۇرمىز - دەپ، چوتنى خام سوقۇپ، «NED» ۋەقېگە ئۆز قولىمىز بىلەن باغلىنىۋىدۇق، ئۇلار ئاغزىمىزدىكى، يازمىمىزدىكى مۇستەقىللىقتىنمۇ ۋاز كېچىشىمىزگە قانداق قىستىدى؟ يەنى ئەركىن دۇنيادا ئەركىنلىك ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتقان بىزلەر، بىرقانچە كىشىنىڭ ئايلىق مائاشى بەدىلىگە، پۈتۈن بىر مىللەتنىڭ مۇستەقىللىق ئىرادىسىنى، پۈتۈن بىر خەلقنىڭ مىللى ئىرادىسىنى ئەسىر قىلىپ بەردۇق.

يۇقىرىقىلارنىڭ ھەممىسى ئۆزىمىزنىڭ بۇلۇمسىزلىقىمىزدىن، ئىشنىڭ يولىنى بىلمىگەنلىكىمىزدىن بولغان ئىدى.

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، دەۋا سېپىدىكى رەھبەرلەر ئالدى بىلەن ئۆزلىرىنى ئىسلاھ قىلىشلىرى كېرەك. شۇنىڭدەك، يېتەكچى رەھبەرلىك قوشۇنىنى كەسپىيەلەشتۈرۈشى، ئاڭ جەھەتتىن ساغلاملاشتۇرۈشى، ئۆزلىرى بىلەن دەۋانى ئايرىپ مۇئامىلە قىلىشلىرى، ۋەتەن - مىللەتنىڭ كۈرۈشىنى ئۆز تۇرمۇشىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلاندۇرۇۋالماستىكى لازىم. بۇ، مىللى قۇتۇلۇش ھەرىكىتىنى ئۆزىدىن ئايرىلمايدىغان، كىشىلىك ھاياتىنىڭ بىر پارچىسىغا ئايلاندۇرۇۋالدىغان، پەسكەش خاراكتېردىن يىراق تۇرۇشى كېرەك - دېگەنلىكتۇر. كىشىلەر

ئۆزلىرىنى لايىقەتلەشتۈرەلسە، ۋەتەن - مىللەتكە ساداقەتمەنلىك بىلدۈرەلسە، جەزمەنكى ھەر قانداق زىددىيەتلەرنى ھەل قىلىشنىڭ يولى تېپىلىدۇ. ئىچكى زىددىيەت ھەل بولمىغىچە، ۋەتەن - مىللەت ئۈچۈن تۈكۈلگەن تەر، ئېقىتىلغان قانلار بىكارغا كېتىدۇ. رەھبەرلەر سەگەك، تەرەپدارلار، قوللىغۇچىلار، ئەگەشكۈچىلەر سەممى، ئەقىللىق بولسىلا، سۈنئىي زىددىيەت پەيدا قىلىشتىن ساقلانسىلا، ئەلۋەتتە تەشكىلاتلار ئارا ئىتتىپاقلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ.

05.04.2018

ئىككىنچى باب

تارىخ ئۈستىدە مۇلاھىزە

تارىخ توغرىسىدا پەيلاسوپلارنىڭ ھۆكۈم تۈسىدە ئېيتقانلىرى بولىدۇ. شۇنىڭدەك تارىخ مۇتەپەككۈرلىرىنىڭ بايانلىرى، تارىخچى ئالىم، تەتقىقاتچىلارنىڭ خۇلاسەلىك پىكىرلىرى بولىدۇ. مەيلى پەيلاسوپلارنىڭ ھۆكۈملىرى بولسۇن، تەتقىقاتچى، ئالىم-مۇتەپەككۈرلارنىڭ خۇلاسە ۋە بايانلىرى بولسۇن، ئۇ ھەرگىزمۇ تارىخقا نىسبەتەن چىقارغان ئاخىرقى ھۆكۈم ھېسابلانمايدۇ. تارىخ ھەققىدە ئېيتىلغان ھۆكۈم ۋە بايانلاردا ئوبيېكتىپلىق بىلەن، شۇ كىشىنىڭ سوبيېكتىپ ھېسسىياتى يۇغۇرۇلۇپ كەتكەن بولشى تامامەن مۇمكىن. شۇنىڭدەك بەزى يەكۈنلەر زامان خاسلىقىغا، بەزى ھۆكۈملەر ماكان خاسلىقىغا، بەزى قاراشلار ھەرىكەت، ھادىسە خاسلىقىغا، مىللى ئالاھىدىلىك خاسلىقىغا تولۇق باغلىنىپ كەتكەن بولشى مۇمكىن. ھەتتا مۇئەييەن بىر تارىخى جەرياندىكى ۋەقە، ھادىسىلەر كەسىپى خاسلىق بىلەن كۆزىتىلگەنلىكى، خاسلىقتىن چىقىرىلغان يەكۈن بىلەن مۇتلەق ھۆكۈم قىلىنغان بولشى تامامەن مۇمكىن. يەنى بەزى تارىخ مۇتەپەككۈرلىرى مەدەنىيەت-سەنئەت، ھۈنەر-كەسىپ، دىن، مائارىپ تەرىپىدىن قارىغان بولسا، يەنە بىر باشقىسى سىياسى نۇقتىدىن ۋە ھۆكۈمرانلىق، ئۇرۇش، قىرغىنچىلىق، غەلبە-مەغلۇبىيەت تەرىپىدىن قارىشى، بەزىلەر ئىقتىسادى

ئەھۋالدىن، ئىجتىمائىي جەمئىيەت تۈزۈملىرى، ئۆرپ-ئادەت مۇناسىۋەتلىرى تەرىپىدىن كۆزىتىپ يەكۈن چىقارغان بولشى ھەم مۇمكىن. شۇنىڭ ئۈچۈن «تارىخ» - دەپ ئاتىلىدىغان بىر ساھەگە قارىتا خىلمۇ-خىل تەبىر بېرىلىپ كەلگەن. ھەتتا بەزىدە زىددىيەتلىك ھۆكۈملەرنى ئۇچرىتىش مۇمكىن. يىغىپ ئېيتقاندا تارىخ پارچىلانماس بىر پۈتۈن نەرسە ئەمەس. ئۇ مەيلى تەبىئى ھادىسىلەرگە مۇناسىۋەتلىك يۈز بەرگەن بولسۇن، ياكى ئىنسانلارنىڭ ھەرىكەتلىرىگە ئالاقىدار ۋەقەلىك بولسۇن، ئىقلىم خاراكتېرلىق ۋە ئىنسانلار خاراكتېرلىق ئوخشاشمىغان شەكىلدە خاسلىقلار بىلەن چېتىلغان بولىدۇ. بەزى مۇتەپەككۇرلارنىڭ: «تارىخنى كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنىڭ دۈمبىسىگە يازىدۇ» - دېگەن ھۆكۈمىنى كۆرسەك، باشقا بىرىنىڭ: «تارىخ ئۆتمۈش بىلەن كەلگۈسىنى تۇتاشتۇرىدىغان تۈگۈندۈر» - دېگەن ھۆكۈمىنى كۆرىمىز. شۇنىڭدەك: «تارىخ-كومپاستۇر؛ تارىخ-قاراڭغۇ كېچىدە ئېگىز كۆتۈرۈپ ماڭغان مەشئەلدۈر؛ تارىخ-تۈن قاراڭغۇلىقىدا، قۇتۇپلارنى كۆرىستىپ، چاقىدايدىغان كۆكتىكى قۇتۇپ يۇلتۇزىدۇر؛ تارىخنى بىلمىگەن خەلق يوقىلىشقا مەھكۇمدۇر؛ تارىخنى ئۇنۇتقان مىللەت ئۇنۇتۇلغان مىللەتتۇر...» دېگەندەك، تارىخ ھەققىدە سان-ساناقسىز، قىممەتلىك ھۆكۈملەر، پەلسەپىۋى يىغىندىلار خاتىرىلەنگەن.

تارىخنىڭ ئۆزى بىر ئىزىدا توختاپ قالماي، ئىنسانىيەت ھاياتى بىلەن، بەلكى تەبىئەت مەۋجۇتلىقى بىلەن بىرگە داۋاملىشىپ تۇرغىنىدەك، تارىخ ئۈستىدىكى پىكىر، ھۆكۈم، خۇلاسەلەرمۇ داۋاملىشىدۇ. ئۇنىڭغا يېڭى مەزمۇنلار قېتىلىدۇ.

ئىنسانلارنىڭ تارىخ قارىشى، پەيلاسوپ، مۇتەپەككۈر ۋە تەتقى-
قاتچىلارنىڭ تارىخ ئۈستىدىكى يەكۈنلىرى بېيىپ، جۇلالىنىپ
ماڭىدۇ.

يۇقىرىدا مىسال قىلىنغان بىرقانچە ئۇزۇندىلەردىن شۇنى
كۆرۈشكە بولىدۇكى، ئۇ بىرلا زاماندا، بىرلا ماكاندا، ياكى
بىر مىللەت كىشىلىرى تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان پىكىر
ۋە خۇلاسەلەر ئەمەس. بەلكى بىر قانچە ئەسىرلەپ، ھەتتا
مىڭ يىللاپ زامان پەرقى بولمىدا شۇبھە يوق. ئوخشاشمىغان
مىللەت، ئوخشاشمىغان مەدەنىيەت ۋە ئوخشاشمىغان جايلارغا
مەنسۇپ كىشىلەردىن خۇلاسەلەنگەنلىكىنى ئىنكار قىلىش ھەم
مۇمكىن ئەمەس. قىسقىسى تارىخ ئۈستىدە مۇلاھىزە قىلغىنىمىزدا
پەيلاسوپلارنىڭ، داڭلىق مۇتەپەككۈرلارنىڭ ھۆكۈمىنى ئەندىزە
قىلىۋېلىپ، شۇ ئەندىزە ئىچىدە تېڭىرقاپ يۈرۈشنىڭ ھېچبىر
زۆرۈرىتى يوق. تارىخ ئۈستىدە ئەركىن سۆزلەشتىن، ئەركىن
پىكىر بايان قىلىشتىن ھېچكىم چەكلەنمەيدۇ.

تارىخ ئۇقۇم جەھەتتىن ئالدى بىلەن - «ۋەقە ۋە
ئەسەلمە» دىن ئىبارەت ئىككى بۆلەككە ئايرىلىدۇ.
ۋەقە مەيلى تەبىئەت ھادىسىسىگە ئالاقىدار يۈز بەرگەن
بولسۇن، مەيلى ئىنسانلارنىڭ ئاڭلىق ۋە ئاڭسىز ئېلىپ
بارغان ئىش - ھەرىكەتلىرىگە مۇناسىۋەتلىك يۈز بەرگەن
بولسۇن، ئۇ ئوبيېكتىپ چىنلىقتۇر. ئەسەلمە بولسا، باشقىلار
ئارقىلىق خاتىرىلىنىپ، يەنە باشقىلارغا يەتكۈزۈلدىغان
كۆچمە خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغاچقا، خاتىرىلىگۈچىنىڭ ۋە
يەتكۈزگۈچىنىڭ سوبېيكتىپ خاھىشى بىلەن ئەبجەشلەنگەن،
چىنلىق بىلەن ساختىلىقنىڭ بىرىكىپ كېتىشىدىن خالى

بولالمىغان ، شۈبھىلىك ئوبيېكتىپتۇر . چۈنكى ۋەقەنىڭ چىنلىققا ئىگە ئوبيېكتىپ بولشى ، ئۇنىڭ يۈز بېرىپ بولغانلىقىدۇر . يۈز بېرىپ بولغان ئوبيېكتىپنى ئۆزگەرتىپ قايتىلاش مۇمكىن ئەمەس . ئەمما ۋەقە توغرىسىدىكى ئەسلىمە جەزمەن ۋەقەدىن كېيىن خاتىرىلىنىدىغان بولغاچقا ، كىشىلەرنىڭ ھامان بىرەر مۇددىئا ، مەقسەتنى قوشۇپ قويۇش ئېھتىماللىقى يوق ئەمەس . شۇڭا تارىخ ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بارىدىغان ئالىملار ئارخېئولوگىيىلىك ئىزلارنى ئەڭ ئىشەنچلىك ماددى ئىسپات ئورنىدا قوبۇل قىلىدۇ . تۈرلۈك مەڭگۈ تاشلىرىغا ئوخشاش تاش ، مېتال ، ياغاچ ، ساپال قاتارلىق ئۆزگەرتىۋېتىش ئېھتىماللىقى يوق دېيەرلىك خاتىرىلەر ، يېزىلغاندىن كېيىنكى زامانلاردا ئىسپات تەربىقىسىدە قوبۇل قىلىنسىمۇ ، لېكىن يېزىلىشتىن ئاۋۋالقى ۋەقە ياكى ھەرىكەت ئۈستىدە ، يازدۇرغانلارنىڭ ئىرادىسى ، سوبيېكتىپ خاھىشى سىڭدۈرۈلگەن بولۇش ئېھتىماللىقىنى نەزەردىن ساقىت قىلىۋەتكىلى بولمايدۇ . شۇنىڭ ئۈچۈن تارىخ تەتقىقاتىدا قوللىنىدىغان ئەڭ مۇكەممەل ماددى ئىسپات ، ئەڭ ئىشەنچلىك ئوبيېكتىپ پاكىت - سۆزىسىز ، تاۋۇشسىز ، خەتسىز قالدۇرۇلغان يادىكارلىقلاردۇر . شۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا بىر مىللەتنىڭ تارىخىنى ۋەيران قىلىدىغانلار ، شۇ مىللەتكە تەۋە بولغان ئاسارە - ئەتىقە ، مەدەنىي يادىكارلىقلارنى ئوغۇرلاپ كېتىدۇ ، ياكى بۇزۇپ يوق قىلىۋېتىدۇ . ئوبيېكتىپ ئىسپاتنى يوقۇتۇپ ، ئۇنىڭ ئورنىغا ساختا ، توقۇلما خاتىرىلەرنى ئويدۇرۇپ چىقىپ ، ئۇلارنى قايىمۇقتۇرىدۇ . بۇ دەل : «تارىخنى كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنىڭ دۈمبىسىگە يازىدۇ» - دېگەن ھۆكۈمدە ئىپادىسىنى تېپىشى مۇمكىن .

يۇقىرىدىكى مەزمۇنى شەرھىلىگەن ئاساستا، ئىنسانلار گۇرۇپپىنى ۋە مىللەت، دۆلەت ئاھالىسىنى تارىخقا زىچ باغلىق شەكىلدە: «تارىخى ئۆلگە يارىتىدىغانلار، تارىخ بىلەن بىرگە ياشايدىغانلار ۋە تارىختىن ئايرىلىپ ياشايدىغانلار» - دېگەندەك، ئۈچ تۈركۈمگە ئايرىپ، ئۆز پىكرىمنى بايان قىلماقچىمەن.

1. تارىخى ئۆلگە يارىتىدىغانلار

«تارىخى كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنىڭ دۈمبىسىگە يازىدۇ». تارىخ تەتقىقاتچىلىرىنىڭ بايانلىرىدا ئۇچراپ تۇرىدىغان: «ئىنسانىيەت تارىخ باسقۇچىغا كىرگەندىن بۇيان» - دېگەندەك بىر جۈملە بار. بۇنىڭدىن كۆرۈنۈشىغا بولۇدىكى، ئىنسانىيەت يارىتىلىپ، تارىخ باسقۇچىغا كەلگىچە ئارىلىقتا بىر بوشلۇق بولغان. چۈنكى تارىخ دېمەك - ئالدىنقىلار كېيىنكىلەر ئۈچۈن ئىز قالدۇرماق دېمەكتۇر. ئۇ ئىز ساغلام قۇرۇلغان شەھەر قەلئەسى بولشى مۇمكىن. ساغلام ياسالغان كۆۋرۈك، يول بولشى مۇمكىن. گۈزەل يادىكارلىقلار بولشى مۇمكىن. شۇنىڭدەك كېيىنكىلەرنىڭ خاتىرجەم، ئىناق ياشىشى ئۈچۈن تۈزۈپ قالدۇرغان ئەخلاق مىزانى، جەمئىيەت تۈزۈمى بولشى مۇمكىن. قايسى شەكىلدە بولسا بولسۇنكى، كېيىن كېلىدىغانلار ئۈچۈن بىرەر پايدىلىق مىراس قالدۇرۇش مەقسىتىدە بەرپا قىلىنغان نەرسىلەر، ئەلۋەتتە تارىخ - دەپ ئاتالغاچقا، ئۇنىڭدەك بىر مەقسەتتە ياشىغىدەك دەۋرىگىچە ئۆتكەن ئىنسانىيەت ھاياتى «تارىخ باسقۇچىغا كىرىشتىن بۇرۇن» - دەپ، قوبۇل قىلىنغان.

ئەمدى ئىنسانىيەتنىڭ تارىخ باسقۇچىغا كىرىشى، نوقۇل

ھالدا يازما تارىخى خاتىرە قالدۇرۇش دەۋرىنىلا كۆرسەتمەيدۇ. يەنى يېزىق ئىجاد قىلىنىشتىن ئاۋۋالقى قانچە ئون مىڭ يىللىق ئىزلارمۇ، ئەلۋەتتە تارىخنىڭ سىرتىدا قالمايدۇ. شۇ نۇقتىدىن ئىنسانىيەت ھايات دەۋرىنى «تارىخقا كىرىشتىن ئاۋۋالقى ئىپتىدائى دەۋرى، يازما تارىخقا كىرىشتىن بۇرۇنقى (يىرىك يادىكارلىق) تارىخى دەۋرى ۋە يازما تارىخقا كىرگەن دەۋرى» - دىن ئىبارەت ئۈچ باسقۇچقا ئايرىپ قاراشقا توغرا كېلىدۇ.

جەمئىيەتشۇناسلىق ۋە ئىنسان شۇناسلىق كۆزىكىدىن قارىغاندىمۇ، ئىنسانىيەتنىڭ تارىخى دەۋرىگە كىرىشتىن بۇرۇنقى باسقۇچى، كۈندىلىك ھايات كەچۈرۈش ۋە ئۆزىنىڭ كۈندىلىك ھاياتىنى قانداق ساقلاپ قېلىش دەۋرى بولۇپ، ئاساسەن تەبىئەت بىلەن قويۇق ھەپلىشىدىغان، ئۆزىدىن كۈچلۈك ياۋايى ھايۋانلارنىڭ ھۇجۇملىرىغا تاقابىل تۇرۇپ، تۈرلۈك خېيىم-خەتەرلەردىن ئامان - ئېسەن كۈنى تۈنگە، تۈننى كۈنگە ئۇلاش بىلەن شۇغۇللىنىدىغان، ئىنتايىن ئاددى، تارقاق ھەم يەككە ياشاش دەۋرىنى ئۇزۇن مۇددەت بېشىدىن ئۆتكۈزگەنلىكى بايقىلىدۇ. ئاڭ، چۈشەنچىنىڭ راۋاجلىنىشىغا ئەگىشىپ، ئۇرۇقداشلىق توپلىشىپ ياشايدىغان، يېقىن تۇققانلار ئۆم بولۇپ، يات ئۇرۇقلارغا قارىتا يەكلەش، ئۇرۇقداشلار ئىچىدىكى كۈچلۈكلىرى ئاجىزلارنى قوغدايدىغان، كۈچلۈكلەر تاپقانلىرىدىن ئاجىزلارنىمۇ تەڭ بەھرىمان قىلىدىغان ھېسداشلىق شەكىللەندى. ئۇنىڭغا ئەگىشىپ، تەبىئى ھالدا ئاجىز، كۈچسىزلەر كۈچلۈكلەرگە بويسۇنۇپ، ئىتائەت قىلىدىغان قائىدە بارلىققا كەلدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئىنسانلار

توپلىمى ئىپتىدائى يەككە ھەرىكەت قىلىش ۋە يەككە ياشاش دەۋرىگە خاتىمە بېرىپ، مەھەللە شەكىللەندۈرۈشكە، يۇرت شەكىللەندۈرۈشكە، قەبىلە بولۇپ ئۇيۇشۇشقا تەرەققى قىلدى. قەبىلىلەر بىرىكىپ مىللەتنى بارلىققا كەلتۈردى.

ئىنسانلار ئۇرۇقداشلىققا توپلىنىشتىن باشلاپ، مىللەتنى بارلىققا كەلتۈرگۈچە بولغان قانچە ئون مىڭلىغان يىللارنى بېسىپ ئۆنۈش جەريانىدا، تۈرلۈك مەدەنىيەت، ئىجتىمائىي سىستېمىنى ئارقىدا قالدۇرۇپ، ئەقىل يەتمىگۈدەك چوڭ ئۆزگۈرۈشلەرگە شاھىت بولغانلىقى بىر تەرەپتە قېلىپ، مەڭگۈ ئۆزگەرمىگەن بىرلا نەرسە باركى، ئۇ بولسىمۇ كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنى ئىدارە قىلىش، ياكى يوقىتىش ۋە ئاجىزلار كۈچلۈكلەرگە ئىتائەت قىلىشتىن ئىبارەت تەبىئىيلىشىپ كەتكەن بىر قانۇنىيەتتۇر.

ئىنسانلار يەككىلىشىپ، ياتلىشىپ ياشايدىغان ئەڭ دەسلەپكى ئىپتىدائىي باسقۇچلاردا، جىسمانى جەھەتتىن قابىل، كۈچلۈكلىرى ھاياتتىن نەسۋىسى بولاتتى ۋە ئۇزۇن ياشاشقا پۇرسەتلىك ئىدى. ئاجىز، كۈچسىزلىرى بولسا ياشاشتىن نەسۋىسى يوق ئىدى. كېيىنچە ئۇرۇقداشلىق، تۇغقانچىلىق تۇيغۇسىنىڭ شەكىللىنىشىگە ئەگىشىپ، كۈچلۈكلەر ئاجىز تۇققانلىرىنى قوغداپ، ھىمايە قىلىپ، ئورتاق ھاياتتىن تەڭ بەھرىمان قىلىش باسقۇچىغا كىرگەندىن باشلاپ، ئاجىزلارمۇ ئۆزىگە تېگىشلىك ياشاش پۇرسىتىگە ئېرىشتى. بىراق ئۆزىنى قوغداۋاتقان، تەمىنات بېرىۋاتقان، ياشىتىۋاتقان كۈچلۈكلەرگە ئىتائەت قىلىشى شەرت ئىدى. دېمەك، مۇشۇنداق بىر قائىدە شەكىللەنگەنلىكىنىڭ ئۆزىلا «تارىخنى كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنىڭ دۈمبىسىگە يازىدۇ» دېگەن ھۆكۈمنى تېخىمۇ كەسكىن

ئىسپاتلاپ بېرىدۇ.

كۈچلۈكلەر - دېگەندە، ئەلۋەتتە ئەقىللىقلار - دېگەن سۈپەتنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. قەدىمكى زامانلاردىكى كلاسسىك ئۇقۇم بويىچە: كۈچلۈكلەر - بەستىلىك، چەبدەس، قاۋۇل، كۈچتۈگۈر، جىسمانى جەھەتتىكى كۈچلۈك - ئوبراز تەسەۋۋۇر قىلىنىدۇ. ئەقىللىقلار - دېگەندە، تەرەققىيات دەۋرىدىكى، دۇنيانى پىرقىرتىپ ئوينىتىۋاتقان كۈچلۈكلەر تەسەۋۋۇر قىلىنىدۇ. يەنى ماددى ۋە ئەقلى جەھەتتىن كۈچلۈك بولغانلار شەرتسىز ئۇنداق ئىمكانىيەتتىن مەھرۇم بولغانلارنى بويسۇندۇرۇپ، ئۆز ئىرادىسى بويىچە باشقۇرىدۇ. نەتىجىدە كۈچلۈكلەر (- ئەقىللىق كىشىلەر،) ئاجىزلارنى (- ئەقلى چولتا كىشىلەرنى) ھىمايە قىلىدۇ ھەم ئۇلاردىن قىممەت يارىتىدۇ. ياكى ئۇلارنى يىمىرىپ، يوقىتىپ، ئۆزلىرى تېخىمۇ كۈچلىنىدۇ. كۈنىمىزدىكى ئىلىم - پەن، تەتقىقات، كەشپىياتلار ئەڭ ۋايىغا يېتىپ، سىرلار يېشىلىۋاتقان دەۋرىدىمۇ، يەنىلا سىرى ئېچىلماي كېلىۋاتقان، مىسىردىكى پىرامىدا قۇرۇلۇشى دەل «تارىخنى كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنىڭ دۈمبىسىگە يازىدۇ» - دېگەن ھۆكۈمنى دەلىل، پاكىتى بىلەن ئىسپاتلاپ بەرمەكتە. پىرامىدا قۇرۇلۇشىغا ئىشلەتكەن تاشلارنى يۆتكىگەن قاتناش ۋاستىلىرى ۋە ئۇنىڭ ئارخىتېك پىلانى قانداقتۇر تاشقى پلانتلاردىن كەلگەنلەرنىڭ ئىزى بولماستىن، بەلكى شۇ زاماندا ياشىغان بىزدەكلا جىسمانى قۇرۇلمىغا ئىگە ئىنسانلارنىڭ ئەمگەك مەھسۇلاتلىرىدۇر. ئەمما ھەر بىرى ئوتتۇز توننا ئېغىرلىقتىكى، مىليون دانە كۆمەل تاشلارنى، مىسىرنىڭ شىمالىدىكى تاغلاردىن قومۇرۇپ، 8 يۈز كىلومېتىردىن ئۇزۇن يولنى بېسىپ، قاھىرە

شەھىرىگە ئېلىپ كېلىشى، ھەم شۇ قەدەر ئېگىز پىرامىدا بىناسىنى قۇرۇپ چىقىش جەريانىدا، ئۇ تاشلارنى قايسى كۈچ بىلەن ئۈستى - ئۈستىلەپ تىزىپ چىققانلىقى، ئەقىلى مەست قىلىدىغان سىرلىق ھادىسىدۇر. ئۇنىڭدا قايسى شەكىلدىكى قاتناش ۋاسىتىسىنى قوللانمىسۇن، قانداق شەكىلدىكى پىشاڭ ۋاسىتىسىنى ئىشلەتمىسۇن، بەرى بىر ئۇ قۇرۇلۇش ئىنسانلار ئىشلەپ چىقارغان تارىخى مەھسۇلاتتىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۇنىڭ ئارقىسىدا كۈچلۈكلەرنىڭ، ئەقىللىقلارنىڭ پەرمانى، كالا كېسەر قىلچى ياتماقتا.

ئىنسانلار ئۆز - ئارا توپلىشىپ، ئۆز - ئارا پەرقلىنىپ ياشىغان تۇنجا ئىپتىدائى دەۋرىدىن ھالقىپ، ئۇرۇقداشلىقتىن قەبىلىگە، يۇرت قۇرۇشتىن دۆلەت شەكىللەندۈرۈشكە قەدەم باسقان، تولمۇ قەدىمكى زامانلاردىن باشلاپلا، ئاز سانلىقنى تەشكىل قىلىدىغان ئەقىللىق ۋە كۈچلۈكلەر، مۇتلەق كۆپ سانلىقنى تەشكىل قىلىدىغان ئەقلى چولپا ۋە ئاجىزلارنى ئۆز ئىرادىسىگە بويسۇندۇرۇپ كەلگەن. كۈنىمىزدىمۇ ئۇنىڭ شەكلى ئوخشىمىغان بىلەن، ماھىيىتىدە ھېچقاندا ئۆزگۈرۈش بولغىنى يوق.

ئەينى ۋاقىتتا ئاز ساندىكى كۈچلۈكلەر ھەتتا ئۆزلىرىنى خۇدا - دەپ تىكلەپ بەرسىمۇ، كۆپ ساننى تەشكىل قىلىدىغان ئەقىلسىز ۋە ئاجىزلار ئىنكار قىلماستىن قوبۇل قىلاتتى. ھازىرقى ھەر تۈرلۈك سىستېمىدىكى دۆلەت ئىدارىچىلىرى، ھۆكۈمرانلار، مۈلۈك ئىگىلىرى ھەممىسىلا ئەقىللىق ھەم كۈچلۈك ئىنسانلار بولۇپ، ئۇلار سان جەھەتتە ئۆزلىرىدىن يۈز مىڭ ھەسسە كۆپ ئىنسانلارنى مالاينىڭ ئورنىدا باشقۇرىدۇ، ئىشلىتىپ

پايدىلىنىدۇ. يىغىپ ئېيتقاندا كۈچلۈكلەر تارىخى ئۈلگە يارىتىدىغان كىشىلەردۇر. كۈچلۈكلەر ئۈچۈن تارىخ - ئۆتكەن زامان ئەمەس، بەلكى كەلگۈسى زاماندۇر. چۈنكى تارىخى ئۈلگە يارىتىدىغانلار ھەر ۋاقىت باشقىلارنى ئىدارە قىلىش ئۈچۈن، كەلگۈسى ئۈستىدە پىلان تەييارلايدۇ. ئۇلار ئون يىللىق، ئەللىك يىللىق، يۈز يىللىق كەلگۈسىنى ئالدىن تەسەۋۋۇر قىلىپ، شۇنىڭغا كۆرە ھازىرلىق قىلىدۇ. كۈچلۈكلەر ئون يىللىق پىلان تۈزۈپ ئىجرائاتقا قويسا، ئون يىللىق تارىخى ئالدىن ئالا يېزىپ بولغان بولىدۇ. ئەقىلسىزلار، ئاجىزلار ۋە شۇنداقلا كۆپ سانلىق ئاۋاملار ئون يىللىق پىلانى ئىجرا قىلىپ بولغاندىن كېيىن، يەنە ئون يىل ئۆتۈپ كەتكەندە، ئارقىدا قالغان ئۆتمۈشتىكى كالىندارنىڭ ۋاراقلىرىنى ئېچىپ، ئۇنى تارىخنىڭ بېتى - دەپ، ئاتايدۇ. بۇ چاغدا كۈچلۈكلەر يەنە باشقا بىر ئون يىللىق كەلگۈسى ئۈچۈن تارىخىنى ئىشلەپ تەييارلاپ قويغان بولىدۇ.

دېمەك، تارىخ كۈچلۈكلەر ئۈچۈن كەلگۈسى، ئاجىزلار ئۈچۈن ئۆتمۈشتۇر. كۈچلۈكلەر تارىخى پىلانلىغۇچىلاردۇر. ئاجىزلار تارىخ پاراۋوزغا چىتىپ قويۇلغان سۆرەتمە ۋاگونلاردۇر. بۇ ئىنسانىيەت ئويىپكىتىپ تارىخقا كىرىشتىن خېلە زامانلار ئىلگىرىدىن باشلاپ تەبىئىيلىشىپ كەتكەن قانۇنىيەتتۇر.

2. تارىخ بىلەن بىرگە ياشايدىغانلار

«تارىخ - ئۆتمۈش بىلەن كەلگۈسىنى تۇتاشتۇرىدىغان تۈگۈندۈر»

ئىنسانلار ياشاپ ئۆتكەن ۋە ياشاۋاتقان ھەربىر دەۋر تارىخنىڭ

ئۆزى دېمەكتۇر. «تەدبىرىڭ قانداق بولسا، تەقدىرىڭ شۇنداق بولۇر» - دېگەندەك، ئىنسانلار توپلىمى، مىللەت ۋە دۆلەت ئاھالىسى ئۆزى ياشاۋاتقان دەۋرىگە قانداق پوزىتسىيە تۇتسا، تارىخى شۇنداق يېزىلىدۇ. دۇنيادا باشقىلارغا تارىخى ئۈلگە يارىتىپ بېرىدىغان، باشقىلارنىڭ تارىخىنى بەلگىلەيدىغان نۇرغۇنلىغان كۈچلۈكلەرنىڭ بولغىنىدەك، ئۆز تارىخىنى ئۆزى بەلگىلەيدىغان، ئۆزىدىن كۈچلۈكلەر بىلەن مادارا قىلىپ، ئۆزىنى ئىدارە قىلىشنىڭ يولىنى بىلىدىغان يەنە نۇرغۇنلىغان مىللەتلەر، خەلقلەرمۇ بار. ئۆز تارىخىنى ئۆزلىرى بەلگىلىيەلەيدىغان مىللەتلەرنىڭ ئۆتمۈشى بىلەن كەلگۈسى ئارىسىدا، بەك چوڭ پەرق بولۇپ كەتمەيدۇ. ئەگەر پەرق، ئۆزگۈرۈش، بۇرۇلۇش بولغاندىمۇ يۈكسىلىش، تېخىمۇ راۋاجلىنىش تەرىپىدە پەرق ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. ھەرگىزمۇ چېكىنىپ، يىمىرىلىپ ۋەيران بولۇپ كەتمەيدۇ ھەم باشقىلارنىڭ ئىدارىسى ئاستىغا چۈشۈپ قالمايدۇ. شۇنىڭدەك مەۋجۇتلۇقنى ساقلاپ قېلىشنىڭ غېمىدە دەرتلىنىپ، ھەسرەت چېكىپ يۈرمەيدۇ. كۈنىمىزدە «تەرەققى تاپقان سەككىز دۆلەتلەر ئىتتىپاقى» دېگەن بىر كۈچلۈكلەر گۇرۇھى بار. بۇلارنىڭ ھەممىسىلا باشقىلارغا تارىخى ئۈلگە يارىتىپ بېرىش ئىقتىدارىغا ئىگە بولمىسىمۇ، ئۆزلىرىدىن كۈچلۈكلەر بىلەن ئورتاقلىشىپ، بىر ئۆلۈش نېپىسۇنىنى ئېلىشتا مۇھىم ئورۇنغا ئىگە ھەم شۇ ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ مۇھىملىقىنى ساقلاپ قالالايدۇ. قانداقلا بولمىسۇن ئۆز تارىخى بىلەن ياشايدىغان مىللەت ۋە دۆلەت ئاھالىسىنىڭ ئۆتمۈشى بىلەن بۈگۈنى ۋە بۈگۈنى بىلەن كەلگۈسى بىر سىزىق ئۈستىدە تۇتۇشۇپ تۇرغان بولىدۇ. ئۇلارنىڭ تارىخى

ئۈزۈلۈپ كەتمەيدۇ. ئۇلار ئۈچۈن ئۆتمۈش يۈز يىل، بەش يۈز يىل - دەپ ھاكۇنقىپ قالغىدەك يىراق نەرسە ئەمەس. ئۇلار بۈگۈنمۇ ئۆتمۈشىدە ياشاۋاتقاندەك، بۈگۈنىدە تۇرۇپ كەلگۈسىدە ياشاۋاتقاندەك، پەرق شۇنچىلىك كىچىك. يىغىپ ئېيتقاندا ئۆز تارىخى ئۆز قولىدا بولغانلار، تارىخى دۈمبىسىگە يېزىلىدىغانلاردىن چوڭ پەرقلىنىپ تۇرىدۇ. ئۇلار ئۆتمۈشىنى «ئەسلەش ئۈچۈن» ئەسلىمەي، ئۆتمۈشى بىلەن كەلگۈسىنى ئۈزۈپ قويماسلىق ئۈچۈن ئەسلەيدىغانلاردۇر.

3. تارىختىن ئايرىلىپ ياشايدىغانلار

«تارىخىنى بىلمىگەن خەلق - يوقىلىشقا مەھكۇمدۇر؛

تارىخىنى ئۇنۇتقان مىللەت - ئۇنتۇلغان مىللەتتۇر»

تارىخ پەقەتلا ئۆتمۈش - دېگەنلىك ئەمەس. بەلكى يەنە بىر مەنادىن: تارىخ - ئۆز دەۋرىدىن كېيىن كېلىدىغانلار ئۈچۈن ئاسايىشلىق، بەخت تەقدىم قىلىش دېمەكتۇر. كەلگۈسىگە پايدىلىق بولمىغان، ياكى كەلگۈسىگە زىيانلىق بولىدىغان ئىش - ھەرىكەت، ۋەقە - ھادىسىلەرنىڭ تارىخ دېگۈدەك نېمە ئېتىبارى بولسۇن. شۇنىڭدەك ئۆتمۈشتىن ئۆزلىرىگە مېراس قالغان تارىخ يالداملىرىدىن ھېچقانداق ئۈنۈم قازىنالمىغان كىشىلەرنىڭ تارىخىنى ئەسلىشى، تارىخىنى بىلىپ قويغانلىقى، چىن ئوبىيكتىپ تارىخ قاراش نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا تارىخى بىلگەنلىك، تارىخىنى ئۇنتۇمغانلىق ھېسابلانمايدۇ.

ھازىرقى ئوتتۇرا شەرق ئەللىرىگە نەزەر سالغاندا، ئۇلارنىڭ ئەجدادلىرىدىن مېراس قالغان شانلىق تارىخلار، بۈگۈنكى يىمىرىلىۋاتقان، تولۇق زاۋاللىققا يېتىۋاتقان ۋەزىيىتىدىن

قارساق، ئۇ ئەللەرنىڭ تارىخىنى يادلىۋېلىشى، ھېچنەرسىگە ئەرزىمىگەنلىكىنى دەلىللەپ تۇرۇپتۇ. كېسىپ ئېيتىشقا بولۇدۇكى، تارىخنى بىلىش، تارىخنى ئۈنۈتماسلىق دېگەن گەپ، تارىخى سەھىپىلەرنى تەكرارلاپ، يىلنامىلەرنى، تارىختىكى ئەجدادلارنى، ئۇلارنىڭ ئىش-ئىزلىرىنى بىلىۋېلىش-دېگەنلىك بولمايدۇ. ئەكسىچە، ئاۋۋالقىلاردىن مىراس قالغان ياخشى-يامان نەتىجىلەردىن ئۆلگە، ياكى ئىبرەت ئېلىپ، ئۆزلىرى ياشاۋاتقان دەۋرىدە نېمىلەرنى قىلىش، نېمىلەرنى قىلماسلىق كېرەك؛ كېيىنكىلەرنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن نېمىلەرنى قالدۇرۇش، ئۇلارغا قانداق تەۋسىيەلەرنى قالدۇرۇش ۋە نېمىلەردىن ئاگاھلاندۇرۇش لازىم-دېگەندەك، قىممەتلەرگە ئىگە بولۇش-دېمەكتۇر. تارىختىن ئايرىلىپ ياشايدىغانلار گەرچە ئۆتمۈشلىرى ئۈستىدە، ئەجدادلىرى ھەققىدە نۇرغۇن نەرسىلەرنى بىلىشىمۇ، ئۇنىڭدىن نە ئۆزلىرى ياشاۋاتقان دەۋرى ئۈچۈن، نە كەلگۈسى ئەۋلادلىرى ئۈچۈن ھېچقانداق مەنپەئەتدار بولالمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ بىلگەن تارىخى بىلىملىرى قۇرۇق ئەسلىمىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۇلار تارىخ بىلەن بىرگە ياشايدىغانلار قاتارىدىن ھېسابلانمايدۇ. تارىخ بىلەن بىرگە ياشايدىغانلارنى، تارىخى ئۆلگە يارىتىدىغان كۈچلۈكلەر، ئۆزلىرى خالىغانچە ئىدارە قىلىدۇ.

قەدىمكى زامانلاردا ئەقىللىقلار ۋە كۈچلۈكلەر ئەقلى چولپان ۋە ئاجىزلارنى ئاممىۋى تۈردە قۇل قىلىپ ئىشلىتەتتى. خالىسا ساتاتتى. خالىسا ئازات قىلاتتى. خالىسا ئىگىدارچىلىقى تەۋەسىدە ئەمەل تۇتقۇزۇپ، تېخىمۇ زور مەنپەئەتلىنەتتى. كۈنىمىزدە بولسا شەكىل جەھەتتە گەرچە قۇل مۇئامىلىسى قىلمىشىمۇ، لېكىن

ماھىيەتتە ئەينەن قۇل ئورنىدا ئىشلىتىپ كەلمەكتە. ئافرىقا، ئوتتۇرا شەرق ئەللىرىنى ئامېرىكا، ئەنگىلىيە، فرانسىيە قاتارلىق دۆلەتلەر، جەنۇبىي ئاسىيا ئەللىرىنى خىتاي ۋە ئەنگىلىيە، ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەتلىرىنى رۇس ۋە خىتاي، شەرقىي ياۋروپا ۋە بالقان دۆلەتلىرىنى رۇسىيە ۋە گېرمانىيە قاتارلىق دۆلەتلەر ئۆزلىرى خالىغان بويىچە ئىدارە قىلماقتا.

يۇقىرىدىكى كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ئىدارىسى ئاستىدىكى، مەزكۇر ئاجىز دۆلەتلەرنىڭ ئاھالىسى، كەلگۈسى يېرىم ئەسىر ئىچىدە تولۇق زاۋاللىققا مەھكۇم بولۇش خەۋپىدە تۇرماقتا. ھەتتا ئۇ دۆلەتلەرنىڭ بەزىسى يېقىن كەلگۈسىدە ئاچارچىلىقتا، كۈندىلىك ھايات ئۈچۈن كۈچلۈكلەرنىڭ نان بېرىشىگە بېقىندۇ.

ئۈچيۈز مىليوندىن ئارتۇق نوپۇسقا ئىگە ئەرەب قەبىلىلىرى ۋە ئەرەبلەشكەن مىللەت، قەبىلىلەرنىڭ نۆۋەتتىكى ئېچىنىشلىق ۋەزىيىتىمۇ، تارىختىن ئايرىلىپ ياشايدىغان خەلقلەرنىڭ ئەمەلىيىتىنى كۆرسىتىپ تۇرماقتا. 2010. يىلى 17. دېكابىر تۇنىستا، بازار باشقۇرۇش خادىمىغا نارازىلىق بىلدۈرۈپ، ئۆزىگە ئوت قويغان بىر ياش باققال بالدىن تۇتاشقان ئوت دېڭىزى لىۋىيە، مىسىر، يەمەن، ئالجىرىيە، ماراكەش قاتارلىق ئەرەب دۆلەتلىرىنى كۆيدۈرۈپ كېلىپ، سۈرىيىنى جەھەننەمگە ئايلاندۇردى. بۈگۈنكى دۇنيادا نامايىش، ئۈرۈپ-چېقىش، ئوت قويۇش قاتارلىق ئاممىۋى قىلمىشلار ئادەتتىكى نارازىلىق بىلدۈرۈش پائالىيەتلىرى بولۇپ، ئۇنىڭلىق بىلەن بىرەر دۆلەتنىڭ ۋەيران بولۇپ كېتىشى، بىرەر دىكتاتورلۇق تۈزۈمىنىڭ گۇمران بولۇشى سىياسى تەسەۋۋۇردىن يىراق

ئىدى. لېكىن ئوتتۇرا شەرق ۋە شىمالى ئافرىقا رايونلىرىدىكى رېئاللىق، سىياسى تەسەۋۋۇردىن باشقىچە بولۇپ چىقتى. بۇ يەردە تەكىتلىمەكچى بولغىنىم شۇكى، ئەرەب دۆلەتلىرىنىڭ ۋە ئەرەبلەشكەن بەزى بەربەر دۆلەتلىرىنىڭ، نامايىش چاغلىق بىر ئاممىۋى خەلق ھەرىكىتىنىڭ بوران - چاپقۇنلىرىدا يىقىلىپ چۈشىشى، شۇنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇكى، ئۇلارنىڭ تارىخىنى كۈچلۈكلەر ئۇلارنىڭ دۈمبىسىگە يازدى. چۈنكى ئۇلار تارىخى بىلەن ياشىيالمىغاچقا، كەلگۈسى ئۈچۈن تارىخ يارىتىشىنى بىلمىدى. ئەجدادلىرى ياراتقان تارىخ بىلەن بۈگۈنكى ئەرەب خەلقىنىڭ ئارىسىدا چوڭ بىر بوشلۇق شەكىللەنگەن بولغاچقا، ئاشۇ بوشلۇقتا كۈچلۈكلەر ئەرەبلەرنىڭ كەلگۈسىگە قارىتا پىلان تۈزۈپ، كەلگۈسى ئەرەب ئەللىرىنىڭ تارىخىنى بۈگۈنكى ئىجراچىلارنىڭ دۈمبىسىگە يازدى.

مەن بۇ يەردە ئەرەب ۋە ئوتتۇرا شەرق ئەللىرىنى تەنقىد قىلىۋاتقىنىم يوق. پەقەت تارىخ بىلەن ياشىمايدىغانلار توغرىسىدا جانلىق مىسال كەلتۈردۈم. يەنى تارىخى خاتىرىلەرنى، ئۆتكەن - كەچكەنلەرنىڭ ئىش - ئىزلىرىنى ئەسلەشنىڭ ئۆزىلا تارىخ بىلەن ياشىغانلىق بولمايدۇ؛ تارىخى خاتىرىلەرنى يادلاپ، ئەسلەپ تۇرغانلىق تارىخى ئۇنتۇمغانلىق ھېسابلانمايدۇ. دېگەن پىكىرىمنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن بۈگۈنكى ئەرەب، ئوتتۇرا شەرق ۋە شىمالى ئافرىقا ئەللىرىنىڭ ئەمەلى ۋە زىيەتلىرىدىن مىسال كەلتۈردۈم. چۈنكى تارىخى بىلىش، تارىخى ئۆگىنىش بارسىدا، دۇنيا بويىچە ئەرەب قەبىلىلىرىگە يېتىدىغان باشقا بىر خەلق بولمىسا كېرەك. ئەرەبلەر ئىسلامغا كىرىشتىن ئاۋۋالقى يېزىقى يوق، ئوقۇشنى، يېزىشنى بىلمەيدىغان

ساۋاتسىز دەۋرلىرىدىمۇ، ئوتتۇز بەشىنچى ئەجدادلىرىغىچە نەسەبلىرىنى، نام- ئاتاقلىرىنى ياد بىلىدىغان، قەھرىمانلىق ئىش- ئىزلىرىنى ئوبرازلىق تەسۋىرلەپ بېرەلەيدىغان زېرەك قوۋم ئىدى. ئۇلار ئىسلامغا كىرىش بىلەن دۇنيادا، ئىنسانىيەتتە مىسلى كۆرۈلمىگەن تارىخى بەرپا قىلدى. ئۇلارنىڭ تارىخى ئىسلام تارىخى بىلەن، ھۆكۈمرانلىق تارىخ بىلەن، مەدەنىيەت، سەنئەت، ئىقتىساد، سىياسەت، پەن- تەتقىقات، تىبابەت، مېمارچىلىق تارىخلىرى بىلەن زىچ گىرەلىشىپ، ئىچ - ئىچىگە سىڭىشىپ كەتتى. ئەرەب خەلقىنىڭ ئۆز تارىخىنى بىلىپ تۇرىشىغا، ئىسلام بىلىملىرى بىپايان زېمىن ھازىرلاپ بەرگەن ئىدى.

ئەرەبلەرنىڭ مىللى تارىخى، ئەرەبلەرنىڭ ئۆزىلا مۇكەممەل بىلىشى ئەمەس، بەلكى پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىمۇ، ئۆزلىرىنىڭ مىللى تارىخىدىن بەكراق، ئەرەبلەرنىڭ تارىخىنى پۇختا بىلىش زۆرۈرىيىتىدە ئىدى. شۇنداق بولغان ئىكەن، ئەرەبلەر ئۆز تارىخ سەھىپىلىرىنى پۈتۈن دۇنيادا مىسلى يوق دەرىجىدە، ئاممىۋى تۈردە ئۆگىنىدىغان، يادلايدىغان، بىلىدىغان بىر خەلق. لېكىن ئۇلار بۈگۈنكى تارىخ ئەمەلىيەتلىرىدىن يىراق، بۈگۈنكى تارىختىن ئايرىلىپ، تارىخسىز ياشاۋاتقان، تارىخسىز كۆرەش قىلىۋاتقان، شۇنداقلا تارىخسىز ئۆلۈۋاتقان بىر ئىنسانلار توپى ھالىغا كەلدى. ئۇلار ئەجدادلىرىنىڭ سەلتەنەت تارىخىنى، دۇنيا مەدەنىيەت خەزىنىسىگە قوتقان بىپاھا تۆھپىلىرىنى يىپىدىن يىڭىنىسىگىچە بىلىسىمۇ، ئۇ بىلىشلىرى ھازىرقى مەۋجۇتلۇقى ئۈچۈن، كېيىنكىلەر ئۈچۈن مەنپەئەتسىز بولۇپلا قالماستىن بەلكى، ئۆزلىرىنى بىخۇتلاشتۇرۇشتىن باشقا نەتىجىگە

ئېرىشتۈرەلمەيدۇ. ئەرەب، ئوتتۇرا شەرق ۋە شىمالى ئافرىقا خەلقىنىڭ قاچاندىن باشلاپ تارىختىن ئايرىلىپ ياشاۋاتقانلىقى ئايرىم بىر خۇسۇس. لېكىن ھازىرقى ئەمەلىيەتلىرى كەلگۈسى ئۈچۈن زاۋاللىقنىڭ بىشارىتىدۇر.

بىز ئۆز ئەھۋالىمىزغا كەلسەك، ئۇيغۇرلارنىڭ «تارىخى ئۈلگە يارىتىدىغانلار» - دېگەن كاتېگورىيىدىن چىقىپ كەتكەن ۋاقتى، ئاساسەن 17. ئەسرنىڭ ئاخىرلىرىغا توغرا كېلىدۇ. مۇناپىق، دۆيۈز، مەنسەپ ئۈچۈن ھەممە نەرسىنى بىكارغا ساتىدىغان، مەلئۇن ئاپپاق غوجىنىڭ، سەئىدىيە دۆلىتىنى ئىچكى ئۇرۇش پاتقىقىغا سۆرەپ كىرگەن ۋاقتى شانلىق، غالىب، ئۈلگە ياراتقۇچى بىر مىللەتنىڭ زاۋاللىقا يۈزلەنگەن ۋاقتىنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى بولۇپ قالغان ئىدى.

ئەڭ قىسقارتىپ ھېسابلىغاندىمۇ، ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى ئۈلگە يارىتىش قەدەملىرى، مىلادىدىن ئاۋۋالقى 15. ئەسىردىن باشلىنىدۇ. تارىخنىڭ ۋە تەبىئەتنىڭ ھەر تۈرلۈك سىناقلىرىدىن غالىب قەدەم بىلەن ئۆتۈپ، ئۈچ مىڭ يىلدىن ئۇزۇن شانلىق ئۈلگە تىكلەپ، ئىنسانىيەتكە ۋە ئۆز قوۋمىگە بەخت يولى ئېچىپ كەلگەن ئۇيغۇرلار، بارا - بارا ئەجدادلىرى ياراتقان تارىخى ئۈلگىلەرگە ۋارىسلىق قىلىشتىن چېكىنىشكە يۈزلەندى. كەلگۈسى ئۈچۈن تارىخى ئۈلگە يارىتىش رولىنى يوقىتىپ، ئۇيغۇرلۇق ماھىيىتى خىرەلەشتى. ھەتتا ئۆز ئۆزىنى ئىدارە قىلىش ئىقتىدارى ئاجىزلىشىپ، قوشنىلاردىن ئۆزىگە ئىزدەيدىغان پاسسىپ دەۋرىگە كىردى. دۆلەتنىڭ يۇقىرى قاتلىمىدا ئىرانچە سىياسى تۈزۈمدىن ئۈلگە ئېلىپ، دۆلەتنىڭ ئىچكى سىياسىتى، ئاتالمىش «ئاياتۇللاھ» روھانى يېتەكچىگە بويسۇنىدىغان يېڭى

قائىدە يولغا قويۇلدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن دۆلەت ئۆلىدىن تەۋرىنىپ، يىمىرىلىشكە يۈزلەنگەن ئىدى. دۆلەتنىڭ يۇقىرى مەنەسەپدارلىرىدىن - يەرلىك ئەمەلدارلارغىچە، قوماندانلاردىن - ئەسكەرلەرگىچە، مائارىپتىن - ھۈنەر سەنئەت، دېھقان، سودىگەرلەرگىچە، پۈتۈن بىر دۆلەت خەلقى ئەھلى تەرىقەت يولغا كىرىپ كەتتى. ھۆكۈمرانلىق تەختىدە پادىشاھ بىلەن «ئاياتۇللاھ» - ئىشان پىرى تەڭ دەرىجىدە ئولتۇرىدىغان بولدى. شۇنداق قىلىپ ھاكىمىيەت سۈپى - ئىشانلارنىڭ تەڭ ئىدارە قىلىشىغا ئۆتكەندىن كېيىن، ئىشانلار سۈنئى بۆلۈنۈپ: «ئاق تەقىيەلىكلەر، قارا تەقىيەلىكلەر» (ئاق دوپپىلىقلار، قارا دوپپىلىقلار) دەپ، ئىككى چوڭ پىرقىنى شەكىللەندۈردى. نەتىجىدە ئۈچ مىڭ يىلدىن ئارتۇق سەلتەنەت، سىياسەت، مەدەنىيەت ئۆلگىسى يارىتىپ كەلگەن بىر ئۇلۇغ مىللەت، تارىخ سەھنىسىدىن چۈشۈشكە مەجبۇر بولدى. سەئىدىيە سۇلالىسىنىڭ شانلىق سەلتەنەتى، ئاپپاق غوجىنىڭ قولى بىلەن ئاخىرلاشقاندىن كېيىنكى سەكسەن يىللىق ئىچكى ئۇرۇش، پۈتۈن بىر مىللەتنىڭ، بەلكى بىر دۆلەت خەلقىنىڭ ماھىيىتىنى، سۈپىتىنى تولۇق ئۆزگەرتىۋەتتى. مەۋجۇتلۇق تارىخىدا قۇللۇق، قۇلدارلىق تۈزۈمىنى يولغا قويۇپ باقمىغان ئېسىل، ئاق سۆڭەك بىر مىللەت، ئاممىۋى تۈردە قۇللۇق تۈزۈمىگە كىردى. نەۋەر قىز - يىگىتلەر قۇل بازىرىدا سېتىلىپ، قوشنا ئەللەردىن ھالقىپ، يىراق ياۋروپاغاچە ئېلىپ كېتىلدى. مىللەت ئۆزىدىن زېرىكتى؛ ئۆزىدىن چاندى؛ نە مىللەت سۆيگۈسى، نە ۋەتەن، دۆلەت سۆيگۈسى قالمىدى. ئۇيغۇرلار ئۆزىنى ئۈنۈتتى. ھەتتا ئۆزلىرىنى مۇسۇلمان موغۇللار - دەپ قوبۇل قىلىشتى.

تۇپراقلىرىنىڭ نامىنى موغۇلىستان - دەپ ئاتاشقا كۆندى. ئەنە شۇنداق بىر ئېغىر كۈنلەردە، يەنى 1759. يىلىغا كەلگەندە، يات ئەل - دەپ ئاتىلىدىغان مانجۇرلار قارا قولىنى سوزۇپ، ئۇيغۇرلارنى ئىشغال قىلدى. ئۇلدىن يىقىلغان بىر دۆلەتنى ئاغدۇرۇش، ئەقلىدىن ئايرىلغان، ئۆز كىملىكىدىن تانغان بىر قوۋمنى ئىدارە قىلىش ئارتۇق كۈچ تەلەپ قىلمايتتى. ئۇلدىن چۆككەن بۇ مىللەت ئىپتىدائى ئىنسانلار توپىغا ئايلىنىپ، بىچارە، تەييار تاپ، قالاق - قاشاق، قىتىغۇر، پەسكەش، يۇندىخور، نومۇسىز ھالغا چۈشتى. شۇنداق بولسىمۇ مىللەتنىڭ جەۋھىرىدە ساقلىنىدىغان باش ئەگمەس روھ، دەۋرىمۇ دەۋرى قەھرىمانلار ئوبرازىدا مەيدانغا كېلىپ تۇردى. ئىسمى ئۇتۇلۇپ كېتىلگەن ساناقسىز قەھرىمانلار مىللەتنى، دۆلەتنى قۇتقۇزۇش ئۇرۇشىنى دەۋرىمۇ دەۋر قوزغاپ تۇردى. بەزىدە غەلبە قىلىپ، ۋەتەننىڭ مەلۇم پارچىسىدا ھاكىمىيەت قۇردى. بەزىدە مەغلۇب بولۇپ، قەھرىمانلىق خاتىرىسىنى قالدۇرۇپ كەتتى.

ئەگەر سەئىدىيە سۇلالىسىنىڭ يىقىلىشىنى «ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى ئۈلگە يارىتىش كۈچىدىن ئايرىلغان ۋاقتى» - دەپ قارىساق، دەل بۇ ۋاقت ئۇيغۇرلارنىڭ «تارىختىن ئايرىلىپ ياشايدىغانلار» كاتېگورىيىسىگە قېتىلغان ۋاقتىدۇر. چۈنكى ئۇيغۇرلار تۆت ئەسىردىن بۇيان ئىچكى، ياكى تاشقى دۈشمەنگە قارشى ئۇرۇش بىلەن ھەپلىشىپ كەلمەكتە. كەلگۈسى ئۈچۈن بىرەر تارىخى ئۈلگە يارىتىش بىر ياقتا تۇرسۇن، ئۆزلىرى ياشاۋاتقان دەۋرى بىلەنمۇ تۈزۈك تونۇشۇپ بولالماي، كۈچلۈكلەر نېمىنى پىلان قىلسا، شۇنى ئىجرا قىلىپ كەلمەكتە.

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا: تارىخنى كۈچلۈكلەر، ئەقىللىقلار

يازىدۇ. ئاجىزلار، نادانلار ئوقۇيدۇ. تېخىمۇ چۈشىنىشلىك قىلىپ ئېيتقاندا «تارىخ - كۈچلۈك ۋە ئەقىللىقلار تەرىپىدىن كەلگۈسىگە قارىتا تۈزۈلۈپ، ئاجىزلار، ئەقلى چولتىلار ئىجرا قىلىدىغان پىلاندىن ئىبارەتتۇر». تارىخ كۈچلۈكلەر، ئەقىللىقلار ئۈچۈن كەلگۈسىدۇر. پۇرسەتنى تونۇپ، تەدبىر قوللىنالايدىغانلار ئۈچۈن ياشاۋاتقان زاماننىڭ ئۆزىدۇر. ئەمما ھەممىدىن مەھرۇم قالغان، ئەقىلسىز، ئاجىزلار ئۈچۈن يىراق ئۆتمۈشتۇر.

11.05.2018

ئۈچىنچى باب

ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىك ۋە مىللەتچىلىك ئېغى توغرىسىدا قىسقىچە پىكىر

تېمىغا كىرىشتىن ئاۋۋال «ئاڭ» توغرىسىدا ئىزاھات بېرىپ ئۆتۈشنى لايىق كۆردۈم. ئاڭ - ئويىپىكتىپ شەيئى، ئويىپىكتىپ ۋەقە ۋە ھادىسىلەرنىڭ ماھىيەتلىك ئۇقۇم ئاساسىدا، ئادەم مېڭىسىدە شەكىللەنگەن ئىنكاسىدىن ئىبارەت سويىپىكتىپ چۈشەنچىدۇر. ئادەم مېڭىسىدە چۈشەنچە ھاسىل بولۇشى ئۈچۈن ئويىپىكتىپ شەيئى، ۋەقە، ھادىسە بولۇشى ئالدىنقى شەرت. ئويىپىكتىپ شەيئى، ئويىپىكتىپ ۋەقە بولمىسا ئادەم مېڭىسىدە ئىنكاس شەكىللەنمەيدۇ. مۇنداقچە ئېيتقاندا ئاڭنىڭ قانداق شەكىللىنىشىدە، ئاكتىپ ياكى پاسسىپ بولۇشىدا، ئۇنىڭغا تەسىر كۆرسىتىدىغان ئويىپىكتىپ شەيئى ۋە ئويىپىكتىپ ۋەقەلەر مۇھىم رول ئوينايدۇ. بۇ يەردە تەكىتلەيدىغىنىم مۇتلەق ئاڭ توغرىسىدىكى چۈشەنچە بولماستىن، بەلكى ئويىپىكتىپ شەيئى ۋە ئويىپىكتىپ ۋەقەلەر بىلەن ئاۋام پۇقرالارنىڭ چۈشەنچىسى ئوتتۇرىسىدا ۋاستىچىلىك رول ئوينايدىغان يەنە بىر «ئىككىلەمچى ئويىپىكتىپ» تىن ئىبارەت يېتەكلىگۈچى، ئەگەشتۈرگۈچى ئاڭدۇر. يېتەكلىگۈچى ئاڭ ھەم ساختىلىقنى ھەم چىنىلىقنى گەۋدىلەندۈرۈش خۇسۇسىيىتىگە ئىگە بولۇپ،

ئۇ بىرەر جەمئىيەتتە، بىرەر دۆلەتتە ئومۇمى خەلقنىڭ چۈشەنچىسىنى يېتەكلەيدىغان يوشۇرۇن قورال رولىنى ئوينايدۇ. يېتەكلىگۈچى ئاڭنىڭ تۈرلىرى كۆپ بولۇپ، ئۇ پەلسەپىۋى شەكىلدە ئوتتۇرىغا چىقىشى، ياكى دىنى نەسىھەت شەكىلدە رول ئوينىشى، قانۇن، تۈزۈم تەرىقىسىدە، ئەخلاق مىزانى ئۆلچىمىدە نامايەندە بولۇشى مۇمكىن. ئۇنىڭ قايسى شەكىلدە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، تېمىغا مۇناسىۋەتلىك بولغىنى ئىنسانلارنى قايىل قىلىش، ياكى مەجبۇرلاش ئاساسىدا ئۆزىنىڭ ئەگەشتۈرۈش ئىقتىدارىنى جارى قىلدۇرۇش كۈچى ئارقىلىق «ئىككىلەمچى ئوبىيكتىپ» دەرىجىسىدە قىممەت ياراتقان ئاڭ تۇرىدۇر.

ئاڭ بىلەن ئىنسانلار جەمئىيىتىدىكى باغلىنىشلارنى چۈشىنىشتىن ئىلگىرى، شۇنى بىلىۋېلىش لازىمكى، ئىنسانلار ھەممىدىن ئاۋۋال ئەقىللىق- ئەقىلسىز، كۈچلۈك ۋە ئاجىز قاتارلىق ئىخچام دائىرىدە تۈرلەرگە ئايرىلىدۇ. ئەقىللىقلار ھەر دائىم كۈچلۈكلەر بىلەن يانمۇ- يان ھەمكارلىق ئورنىتىپ ماڭىدۇ. ئەقىلسىزلەر بىلەن كۈچسىزلەر جەمئىيەتتە ئىككىنچى ۋە ئۈچىنچى تۈردە تەبىئەت مەنەسۇپ بولىدۇ. مەلۇم بىر جەمئىيەتتە، مەلۇم بىر دۆلەت تەۋەلىكىدە ياشايدىغان ئومۇمى پۇقرالار قاتلامغا ئايرىلغان شەكىلدە، شۇ جەمئىيەت ۋە دۆلەت ئىدارىچىلىرى تەرىپىدىن پادىلار توپى نەرقىدە يېتەكلىنىدۇ. پۇقرالارنى بىمالال يېتەكلەش كۈچىگە ئىگە بولغان يېتەكلىگۈچى ئاڭ ۋاستىچىلىك قىلمىغان تەقدىردە، جەمئىيەت تەرتىۋىنى ساقلاش مۇمكىن بولمايدىغانلىقى، قەدىمكى جەمئىيەتلەردىن كۈنمىزگىچە تەكرار ئىسپاتلىنىپ كەلمەكتە.

بىرەر جەمئىيەتنىڭ تەرتىپ، ئىنتىزام بىلەن مۇقىم تۇرۇشىدا

قاتتىق كۈچنىڭ ۋاستىسىدىنمۇ بەكراق، يېتەكلىگۈچى ئاڭنىڭ رولى چوڭ بولىدۇ. يېتەكلىگۈچى ئاڭ مەيلى پەلسەپىۋى بىلىم، ئىنسانى ئەخلاق قائىدىلىرى شەكلىدە بولسۇن، ياكى دىنى ئەخلاق، ئەن - ئەنئىۋى ئادەت تەرىقىسىدە رول ئوينىسۇن، ئۇ كۈچلۈكلەرنىڭ، ھاكىمىيەتلەرنىڭ ئاشكارا، يوشۇرۇن تىزگىنلىشىدىن ۋە ئىدارە قىلىشىدىن خالى، ئۆز ئالدىغا ماغدۇرلىنالمىدۇ ۋە رولنى جارى قىلدۇرالمىدۇ. شۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا يېتەكلىگۈچى ئاڭ بىلەن ئىدارىچىلارنىڭ تەقدىرى چەمبەر چاس باغلىنىپ كەتكەن بولىدۇ.

«ئاڭ» نى توۋەندىكىدەك بىر قانچە باسقۇچقا بۆلۈپ چۈشىنىش مۇمكىن.

1) ھېسسىيات باسقۇچىدىكى سېزىمچانلىق. ئاڭنىڭ ھېسسىيات باسقۇچى تۇغۇلما تەبىئى خۇسۇسىيەت بىلەن بىر تۇتاش بولۇپ، ئۇ ئويىپىكتىپ شەيئى ۋە ئويىپىكتىپ ۋەقەلەردىن دەسلەپتە قوبۇل قىلغان ساددا ئۇقۇمنىڭ ئۆز ئورنىدا ئايلىنىش جەريانىدۇر. بۇنداق ساددا ئۇقۇم ھالىتىدە ساقلىنىدىغان ئاڭ، زاماننىڭ ئۆتۈشى بىلەن، ماكاننىڭ ئالمىشىشى بىلەن مەلۇم تەسىرگە ئۇچرىسىمۇ، بۇرۇنقى ساقلانمىلاردىن پەرقلىق يېڭى ئىنكاس ئىپادىلەپ كەتمەيدۇ. ھەم سېلىشتۇرۇپ، يېڭى بىر مەزمۇننى يەكۈنلەپ چىقالمايدۇ. بۇنداق ئاڭنىڭ سىرتقا كۆرسىتىدىغان ئەكسى تەسىرىمۇ كۆرۈنەرلىك قىممەت يارىتالمىدۇ. شۇڭا بۇنداق ئاڭغا - بىردەملىك ھورى بېسىقىدىغان ھاياجان، تەلۋە ھېسسىيات - دەپ، باھا بېرىلىدۇ ھەم كۆزگە ئىلغۇدەك، ئاقىۋىتىدىن بىرەر نەتىجە كۈتكۈدەك، ياكى ئەندىشە پەيدا قىلغۇدەك سەۋىيىگە يەتمەيدۇ. چۈنكى

ھېسسىيات باسقۇچىدىكى ئاڭ بالىلارچە ئەگەشمە، كۆنۈكمە، ئالدىنىش، پۇشمان قىلىش، ئۆكۈنۈش، زارلىنىش، دەرھال بىزار بولۇش، ھاياجانلىنىش، ۋاز كېچىش قاتارلىق تېز ئۆزگۈرىشچان كەيپىياتلارنىڭ ھەممىسىگە ھامىلە بولغاچقا، ئۇنىڭدىن پەۋقۇلئاددە چوڭ بىر نەتىجە ياكى خەۋپ خەتەر كېلىپ چىقمايدۇ.

(2) تەپەككۈر باسقۇچىغا كۆتۈرۈلگەن ئاڭ. ئويىيىكتىپ شەيئى، ئويىيىكتىپ ۋەقە ۋە ھادىسىلەرنى تونۇپ، تاشقى كۆرۈنۈشلەردىكى، جەرياندىكى ۋە سۈپەتلىرىدىكى پەرقلىق ھەم پەرقسىز قىممەتلىرىدىن قەتئىينەزەر، ئۇنىڭ ماھىيەتلىك بىردەكلىكىنى ۋە شۇنىڭدەك ئىچكى زىددىيەتلىك تۈگۈنلىرىنى تەھلىل قىلىپ، ئىسپاتلاپ چىقىش دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەن ئاڭ - تەپەككۈر باسقۇچىغا يەتكەن ئاڭ بولىدۇ. ئاڭنىڭ تەپەككۈر باسقۇچى تولۇق ئەقلىي ھەرىكەت بولۇپ، ئۇ ھېس - تۇيغۇ، سېزىم يوللىغان پارچە ئۇقۇملارنىڭ ماھىيەتلىرىنى يېشىش، تۈرگە ئايرىش، بىرىكتۈرۈش، يەكۈنلەش ۋە ھۆكۈملەش قاتارلىق مۇرەككەپ پائالىيەتلەرنى بېجىرىدۇ. ئاڭنىڭ تەپەككۈر باسقۇچىغا يەتكەنلىكى ئىنساننىڭ كامالەتكە يەتكەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ.

(3) يېتەكلىگۈچى ئاڭ. (ئەگەشتۈرگۈچى ئاڭ) ئاڭ قۇ-رۇلمىسىنىڭ بۇ باسقۇچقا كۆتۈرۈلگەنلىكى، پەۋقۇلئاددە ئەقىل بىلەن بىرگە ئۇزۇن يىللىق ئەقلىي ئەمگەكنىڭ بىر پۈتۈنلۈككە ئىگە بولغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ. يېتەكلەش ئېڭىغا ئىگە كىشىلەر ئاساسەن پەيلاسوپلار، مۇتەپەككۈرلەر، دىنىي يېتەكچىلەر قاتارلىق ئاۋامنىڭ، جەمئىيەتنىڭ ئالدىدا

ماڭىدىغان، جەمئىيەتنى، ئاۋامنى يېتەكلەيدىغان كىشىلەردۇر.

4) بېقىندىلىق باسقۇچىدىكى ئاڭ. مەلۇم جەمئىيەتتە، ياكى مەلۇم دۆلەتتە ئىككىنچى ۋە ئۈچىنچى تۈۋەن ئورۇنغا مەنسۇپ خەلق توپىدىكى، شۇنىڭدەك دىكتاتورلۇق، ھاكىم مۇتلەقلىق تۈزۈم ھۆكۈم سۈرىدىغان جەمئىيەتتىكى ئاڭ يېتىلىشتىن، شەكىللىنىشتىن باشلاپلا پائالىيەت جەريانىغىچە مەلۇم تۈزۈمنىڭ ئاستىدا، چەكلىك مۇھىتتا قىسىلىپ تۇرىدىغان بولغاچقا، ھامان باشقىلار كۆرسىتىپ، تەييارلاپ بەرگەن، باشقىلار تۈزۈپ بەرگەن ۋە رۇخسەت قىلغان دائىرە ئىچىدە ئۆزىنى نامايەندە قىلىدۇ. بۇنداق سىنىپ، تەبىقىگە مەنسۇپ ئاڭلىق ئادەملەر، گەرچە ئاۋام پۇقرالارغا نىسبەتەن مۇتەپەككۈر، يۇقىرى مەلۇماتلىق كىشىلەر. دەپ سانالسىمۇ، لېكىن يۇقىرىنىڭ، كۈچلۈكلەرنىڭ ۋە ھاكىمىيەت قاتلىمىنىڭ يول - يورۇقىسىز ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل تەپەككۈر قىلىشتىن، پىكىر تەقدىم قىلىشتىن مەھرۇم بولىدۇ.

5.) قايىمۇقتۇرۇلغان ئاڭ. (ماناپول قىلىنغان ئاڭ) ئىنسانلارنى ئىدارە قىلىشنىڭ ئەڭ ئەپلىك، چىقىمىسىز، خەتەرسىز ئۇسۇلى ئاڭنى قايىمۇقتۇرۇش ئارقىلىق باشقۇرۇشتۇر. ئېڭى قايىمۇقتۇرۇلغان كىشىلەر، كۆزىنى تېڭىپ جۇۋازغا قېتىپ قويغان ئۆكۈزنىڭ ئورنىغا چۈشىدۇ. بۇ خىل ئۇسۇل ئىنسانلاردا ئاڭ شەكىللەنگەن ئىپتىدائى دەۋرلەردىن باشلانغان بولۇپ، زامان ئاخىرىغىچە داۋاملىشىدۇ. يەنى ئىنسانلار مەۋجۇتلا بولىدىكەن، ئاڭنى قايىمۇقتۇرۇپ، ئاڭنى ماناپول قىلىپ جەمئىيەتنى، دۆلەتنى ئىدارە قىلىش ھېلىسى بىر نەپەسىمۇ ئۈزۈلۈپ قالمايدۇ.

ئاڭنىڭ قايىمۇقتۇرۇلۇشى پەرقلىق جەمئىيەت ۋە ئوخشاشمىغان

دۆلەتلەردە ئېھتىياجغا قاراپ ھەرخىل ئۇسۇل، ھەرخىل شەكىللەردە ئەمەللىنىشىدۇ. ئوتتورا شەرق، ئەرەب ۋە ئىسلام ئەللىرىدىكى مۇستەبىت، دىكتاتور ھاكىمىيەت مەنپەئەتدارلىرى تۈرلۈك تەشۋىقات ۋاستىلىرىدا، دېموكراتىك غەرب ئەللىرىنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلدۇرۇپ، خەلقنى دېموكراتىك سىستېمىدىن يىرگەندۈرۈش ئۇسۇلىنى قوللىنىدۇ. شۇ ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ مەنپەئەتلىرىگە كاپالەتلىك قىلىدۇ. شۇنىڭدەك غەرب ئەللىرىدىمۇ تەشۋىقات ۋاستىلىرى ئارقىلىق، مۇسۇلمان ۋە ئەرەب، ئافرىقا ئەللىرىدىكى قالاچلىق ۋە قاشاقلىقنىڭ سەۋەبىنى ئىسلام دىنىغا يۈكلەش بىلەن توختاپ قالماي، ھەر تۈرلۈك تېررورچىلىق ھەرىكەتلىرىنى ئىسلامغا باغلاپ، مۇسۇلمانلارنى يىرگىنىشلىك كۆرسىتىدۇ. شۇ ئارقىلىق پۇقرالارنىڭ ئىسلام ئەللىرىدىكى سۈمۈرۈلۈۋاتقان ئەمەلى ئەھۋاللارغا ھېسسىداشلىق بىلدۈرۈش تۇيغۇلىرىنى تىزگىنلەيدۇ.

مەيلى تەرەققى تاپقان، زامانىۋى مەدەنىيەتلىك ئەللەردە بولسۇن، مەيلى نامرات، قالاق ئەللەردە بولسۇن ئاۋام پۇقرالار ياكى ئۇنداق، ياكى مۇنداق شەكىلدە قايىمۇقتۇرۇلىدۇ. پۇقرالارنىڭ ئېڭىنى قايىمۇقتۇرۇپ ئىدارە قىلىش بولسا، ئاز كۈچ بىلەن كۆپ نەتىجىنى قولغا كەلتۈرۈش چارىسىدۇر.

قوشۇمچە سۆزلەرنى مۇشۇ يەردە توختىتىپ، ئەسلىدىكى تېمىغا كەلسەك، ئۇيغۇرلارنىڭ تەپەككۈر قىلىشتىن ۋە ئوبىيكتىپ ماھىيەتلەر ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزۈشتىن ئىبارەت، ئەقلى ئىقتىدارىنىڭ زەئىپلىشىشىگە قاراپ يۈزلەنگەن دەۋر 17. ئەسرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن باشلانغان دېيىشكە بولىدۇ. يەنى سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ شاھزادىلىرى تەخت

تاللىشىش ماجىراسىنى ئۇلغايتىپ، دۆلەتنى ئىچكى ئۇرۇش پاتقىقىغا سۆرەپ كىرىشى ۋە ھاكىمىيەت قاتلىمىنى رەتكە سېلىش، پۇقرالارنى تىنچلاندۇرۇش ئۈچۈن قوللانغان سۈپى، ئىشانلاشتۇرۇش ئۇسۇللىرى، ئۇنىڭدىن كېيىن تېخىمۇ ئەۋجىگە چىققان تەپرىقچىلىكلەر پۈتۈن بىر دۆلەت پۇقرالىرىنى تەركى دۇنيا، سۈپى، ئىشان، خۇدادىن باشقىنى ئۇنۇتقان، خار، زەبۇن بىر ھالغا كەلتۈرگەن ئىدى. دۆلەت ھاكىمىيىتى ئۇلدىن تەۋرىنىپ قالغان، پۇقرالار ئاڭسىز، قالاتق، قاششاق، ھورۇنلاشقان، ھەممە تەرەپتە تەركى دۇنيالىق، مازار پەرەسلىك باش كۆتۈرۈپ، زاۋاللىققا تولۇق يۈزلەنگەن پەيتىدە، ئاپپاق غوجىنىڭ خائىنلىق ئىسيانى غەلبە قىلغان ئىدى. سەئىدىيە تۈپرىقىدا ياشاپ تۇرۇپ، پادىشاھلىققا بەيئەت قىلماي، يايلاق شاھى بولۇۋالغان ئىسيانكار قالمىقلارنىڭ، خائىن ئاپپاق غوجىغا ماسلىشىشى بىلەن، شانلىق سەئىدىيە دۆلىتى يىقىلدى. ئۇنىڭ ئورنىغا قالماق ھەربى تۈزۈمى ئاستىدىكى، ئاپپاق غوجىنىڭ قورچاق پادىشاھلىقى ھۆكۈمرانلىق تەختىگە چىققاندىن ئېتىبارەن، ئۇيغۇر خەلقىگە قۇللۇق تۈزۈمى يۈرگۈزۈلدى. ھەر بىر پۇقرا پەقەت ئۆزىنىلا ئويلايدىغان، بىر كۈننى بالا - قازاغا ئۇچرىماي، ئامان - ئېسەن بالاچاقلىرى بىلەن ئۆتكۈزۈۋالسا، خۇداغا يۈزىڭ شۈكرى ئېيتىدىغان ھالغا چۈشتى. بويىغا يەتكەن قىزلىرىنى قالمىقلارغا خوتۇنلۇققا تاپشۇرۇشى ۋاجىپ بولدى. قۇرامىغا يەتكەن ئوغۇللار قالمىقلارغا قۇل قىلىپ تاپشۇرۇلاتتى. ئۇلارنى قالماق خوجايىنلار خالىسا ئىشلىتەتتى. خالىسا قۇل بازىرىدا ساتاتتى. پۇقرالار پادىشاھنىڭ پەرمانىغا بويسۇنۇش ۋە خۇدانى ياد ئېتىشتىن باشقا ھېچ نەرسىنى

ئويلىمايتتى. زۇلۇمنى ھېس قىلغانلار ئىسيان كۆتۈرۈپ بېشىنى يەيتتى. ئۇيغۇرلار قاتمۇ قات زۇلۇم ۋە توختاۋسىز ئىسيان ئاستىدا ئۆزلىكىدىن ئايرىلدى. بىر ئەسىرگە يېقىن داۋام قىلغان خورلۇق، زۇلۇمغا قارشى ئىسيان پۈتۈن بىر مىللەتنى چۆكتۈرگەن پەيتتە، مانجۇرلارنىڭ ئىستىلاسىغا مەھكۇم بولدى.

تەسەۋۋۇر قىلىش قىيىن بولغان بىر ھەقىقەت باركى، ئۇيغۇرلار يوقىلىپ كەتمىدى. ئەكسىچە ئۇيغۇرلارنىڭ ئۈستىدىن باستۇرۇپ كەلگەن، زۇلۇم ئىجرا قىلغان قالماقلار ۋە مانجۇرلارنىڭ كۆپىنچىسى ئېرىپ يوقالدى، ياكى مۇنقەرزلىكتە تولۇق ۋەيران بولدى. بىراق مۇشۇنداق ئەسىرلەپ داۋام قىلغان زۇلۇم ئۇيغۇرلارنى ئاڭسىزلاشتۇردى. ئۇيغۇرلاردىكى ئاڭ پەقەت ھېسسىيات باسقۇچىدىن ھالقىمىدى. ھەر قېتىمقى ئىسيانلارنىڭ كۆتۈرۈلىشىگە: ئۇيغۇرلارنىڭ ئايالىغا، قىزلىرىغا «كاپىرلار» نىڭ قول سېلىشى، ياكى ئۇيغۇرلار سۇ ئىچىدىغان كۆلگە كاپىرلارنىڭ توڭگۇزى كېچىپ قويسى قاتارلىق ۋەقەلەر سەۋەبچى بولاتتى. ئۇيغۇرلارنىڭ دەرھال قوزغىلىدىغان ھېسسىياتىغا چىقىلمىسىلا، كاپىر بولامدۇ، يانا بىرسى بولامدۇ خالىغىنىنى قىلمۇپرەتتى.

ئۆتكەن ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىغا كەلگەندىمۇ، پۈتۈن دۇنيا ئەللىرى، ھەتتا جەنۇبى ئافرىقىلىققىچە ۋەتەن، دۆلەت، مىللەت چۈشەنچىسىنى تەرغىب قىلىپ، مىللى ھوقۇق، ئىگىلىك ھوقۇق كۈرىشىگە ئېقىنلاپ كىرىپ كېتىۋاتسا، ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنى ئىدارە قىلىۋاتقان، ئۆزىدىن يۈز ھەسسە ئاجىز، قالدۇق مانجۇر ھۆكۈمرانلىرىغا، قورچاق شاھلارغا بويسۇنۇپ ئۆتۈشكە رازى ئىدى. چۈنكى ئۇ قالدۇق، يات تائىپىلەر ئۇيغۇرلارنىڭ غەزىپىنى قوزغىمىغان ئىدى.

مۇشۇ يەردە بىر سېلىشتۇرۇمنى قوشۇپ ئۆتۈشنى لايىق كۆردۈم. 1932. يىللىرى ۋەتەنمىز ئۇيغۇرىستاننىڭ ھەممە تەرەپلىرىدە ئىنقىلاب، ئىسيان قايناپ تاشتى. قۇمۇلدا خوجا نىياز پالۋان، تۇرپاندا ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، كۇچاردا غازى تۆمۈر ئەلى، خوتەندە مۇھەممەد ئەمىن بۇغرا قاتارلىق رەھبەرلەر ئىسيان، ئىنقىلابلارغا يېتەكچىلىك قىلدى. يۇقىرىدىكى تۆت رەھبەرلەردىن ئابدۇ خالىق ئۇيغۇرنىڭ چاقىرىقى، خەلق ئىچىدە لايىقىدا قوللاشقا ئېرىشىپ كېتەلمىدى. ئۇنىڭ ئەتراپىدا مۇھىتى ئائىلىسىدەك ھاللىق ھەم چەتئەل كۆرگەن ئاڭلىق كىشىلەر كۆپ سانلىقنى تەشكىل قىلغاندىن باشقا، ئاۋام پۇقرالار تازا دېگەندەك قوللاپ كەتمىدى. چۈنكى ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شۇ زاماندىكى يېتىشكەن زىيالىي، دەۋرنىڭ مۇتەپەككۈرى بولۇش ئالاھىدىلىكى ۋە ئارتۇقچىلىقى بىلەن، ۋەتەن - مىللەتنى قۇتقۇزۇپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش، خەلقنى نادانلىقتىن، قالاق، قاششاق، خورلۇقتىن قۇتقۇزۇپ ئاڭلىق، مەدەنىي، باياشات، بەختلىك مىللەت سەۋىيىسىگە يەتكۈزۈش ئۈچۈن چاقىرىق قىلدى. بىراق ئۇنىڭ تەشۋىقات ۋە چاقىرىق ۋاستىلىرى شېئىر، دراما، كومېدىيە، سەھنە ئەسىرى، ئادەتتىكى نۇتۇقلار بولۇپ، ئۇ ھېچكىمگە ئۇ دۇنياغا بارغاندا جەننەتكە كىرىدىغانلىقىنى ۋەدە قىلمايتتى. ئەكسىچە تىرىك تۇرۇپ خۇددى گۇناھكار مۇردىغا ئوخشاش، دوزاخ ئازابىدا جازالىنىۋاتقان بىر مىللەتنى قۇتقۇزۇشقا، ئۆز مۈلكى بولغان ۋەتەننى دۇنيادا جەننەتكە ئايلاندۇرۇپ، جەننەتنىڭ راھىتىنى كۆرۈشكە چاقىرغان ئىدى. ئاڭسىز خەلق ئۇنى مۇرتەت، بەت مەزھەپ، جەدىت دېگەندەك، ئۆزلىرىمۇ چۈشەنمەيدىغان

سۆزلەرنى قالپاق ياساپ، كىيدۈرۈشكەن ۋە ئۇنىڭدىن قاچقان ئىدى. ئەمما كۇچاردىكى غازى تۆمۈر ئەلى، خوتەندىكى مۇھەممەد ئەمىن بۇغرا، (كېيىنچە) غازى خوجا نىياز ھاجىلارنىڭ ئۇرۇش چاقىرىقلىرى جىھاد قىلىپ، غازات قىلىپ ئۆلسە شەھىت، قالسا غازى بولۇش، جەننەتكە كىرىش، مەڭگۈلۈك بەختكە ئېرىشىشنى ۋەدە قىلغان. شۇڭا ئۇلارنىڭ جىھادلىرى غەلبە قىلىپ، كېيىن ھۆكۈمەتنى خىتايغا بىكارغا سېتىۋەتكەنگە قەدەر بىر مەزگىل شەھەر سورىغان ئىدى. شۇ زاماندىكى جەڭگە قاتنىشىدىغان پىداكارلاردا ۋەتەن، مىللەت، دۆلەت، مۇستەقىل ھۆكۈمرانلىق دېگەندەك سىياسى ئاڭ يوق ئىدى. ئۇلار ئىمان ئۆلچىمى بىلەن جىھاد قىلىدىغان بولغاچقا، كېيىنكى نۇرغۇن جەڭلەردە، ئۆزلىرىدىن ئون ھەسسە ئاز، ئاجىز، خەلق ئاساسى يوق، كۆچمەن تۇڭگان قوشۇنلىرىغا يېڭىلىشىدىكى ئاساسلىق سەۋەب، تۇڭگانلاردىكى ئۇرۇش تاكتىكىسىدا قوللانغان دىنى تەبلىغلەر مۇھىم رول ئوينىغان. ئۇيغۇر غازاتچىلىرى تۇڭگان جەڭچىلىرىنى ئۆزلىرىدىن ئىمانى كامىل - دەپ قارىغانلىقى ئۈچۈن، تۇڭگانلارغا قارشى تىخ كۆتۈرمەي، ئالدىنقى سەپ جەڭلىرىدە مەغلۇب بولاتتى. كېيىنكى جۇمھۇرىيەت ئۇرۇشىدىمۇ دىنى ئۆلىما ئەلىخان تۆرىنىڭ ۋەز- تەبلىغى خەلقنى ئۇرۇشقا، غازات قىلىشقا قوزغاپ چىققان بولغاچقا، ئۇرۇشتا غەلبە قىلغان بولسىمۇ لېكىن جەڭ مۇناسىنى مەغلۇب بولغان دۈشمەنلەر يېگەن ئىدى.

يۇقىرىقى ئەھۋاللاردىن، شۇ چاغدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىك، مىللەتچىلىك ۋە دۆلەتچىلىك ئېڭىنىڭ يوقسۇللۇقى، «كاپىرغا قارشى جىھاد، غازات ئۇرۇشى» قىلىپ،

ساۋاپقا ئىگە بولۇش ھېسسىياتىنىڭ كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى، ئۇ دۇنياغا بارغاندا جەننەتكە كىرىپ كېتىشتىن ئىبارەت، شەخسى ئارزۇلىرىنىڭ مۇھىم ئورۇندا تۇرغانلىقىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. خىتايىنىڭ مۇستەملىكىسىگە تولۇق چۈشكەندىن كېيىن، نۇرغۇن قىممەتلىرىمىزنى يوقاتقان بولساقمۇ، ئىمان، ئېتىقادىمىز ساقلىنىپ كەلدى. يېقىنقى زاماندىكى قارشىلىقلار ئاساسەن يەنىلا ئىمان، ئېتىقاد دائىرىسىگە چېتىشلىق بولۇپ كېلىۋاتىدۇ. يەنى قىلىۋاتقان ھەرىكەتلىرىمىزنىڭ تامامى دېگۈدەك ئەقلى تەپەككۈرنىڭ كۈچى بىلەن ئەمەس، ھېسسىياتىنىڭ تۈرتكىسىدە يۈز بېرىۋاتىدۇ. شۇڭا دۈشمەن كۈچلىرى ھەر قەدەمدە قايىمۇقتۇرۇپ، ساددا، بالىلارچە ھېسسىياتىمىز ئارقىلىق بىزنى خاتا ۋە خالتا كوچىغا باشلاپ قويۇپ، ياكى ئالدىغا ماڭغىلى بولمايدىغان، ياكى ئارقىغا چېكىنگىلى بولمايدىغان پىستىرمىدا يوقىتىپ كېلىۋاتىدۇ. 97. يىلىدىكى غۇلجا قىرغىنچىلىقىنىڭ كېلىپ چىقىشىدىمۇ، دەسلەپتە ياشلار مەشرىپى نامىدا غۇلجا ياشلىرى توپلىشىپ، مەدەنى پائالىيەتلەر ئېلىپ بارغان. كېيىنچە ئىمانىمىزنى كۈچلەندۈرىمىز - دەپ، تەبلىغ، ۋەز - نەسىھەت قېتىلدى. تەبلىغچىلەر، ئارىسىغا ناتونۇش، كەلگەن - كەتكەن يېرى ئېنىقسىز ئادەملەرمۇ قېتىلىشقا باشلىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئۆزلىرى تونۇيدىغان تەبلىغچىلەرگە قارىغاندا، سىرتتىن كەلگەن ناتونۇش تەبلىغچىلەر بەك سۆزلەيدىغان موللا بولغاچقا، ياشلارنىڭ ھېسسىياتىنى ئۇرغۇتۇپ، ھاياجانلاندۇردى. ئاز ۋاقىت ئىچىدە سورۇن شۇلارنىڭ قولىغا ئۆتتى. ئىمان، ئىسلام، ھالال، ھارام، دوزاخ، جەننەت ھەممىنى سۆزلەپ، كىشىلەرنى تولۇق رام قىلىپ بولغاندا: كاپىر ھۆكۈمەتكە بويسۇنسا

ئىماندىن ئايرىلىدۇ. شۇڭا ھەقىقىي تەۋھىتلىك مۆمىن بولۇش ئۈچۈن ھۆكۈمەتكە ئىنكار قىلىش كېرەك. دەپ، ھەر قانداق توختام، ئۆي كېنىشكىسى، يەر خېتى، توي خېتى، سودا-توختام، بانكا ھېساۋات، كىملىك، پاسپورت، مەكتەپ دىپلومى قاتارلىق بارلىق ھۆججەتلەرنى كۆيدۈرۈشكە چاقىرىق قىلدى. ھېسسىياتىنىڭ پېلىكىگە ئوت يېقىلغان مۆمىنلەر، تەبلىغچىلەر نېمىگە بۇيرىسا، پەقەت ئويلانماستىن تولۇق بېجىردى. بۇ ئەھۋال خىتاي ھۆكۈمەت دائىرىلىرىگە يەتكۈزۈلگەندىن كېيىن، جەمئىيەت ئامانلىقىنى تەرتىپكە سېلىش بانسىدا، ياشلارنىڭ پۈت بول ئوينىيدىغان مەيدانلىرىنى بۇزىۋەتتى. ئۇنىڭغا ئانچە بەك نارازىلىق بىلدۈرۈلمەي، بىر ئاز غۇل-غۇلا قوزغىلىپ، بېسىقپ كەتكەندىن كېيىن، ياشلار مەشرىپىنى چەكلىدى. سەركىلەرنى تۇتقۇن قىلىشقا باشلىدى. ئاخىرى سەبرە قاچىسىنى تولدۇرغاندىن كېيىن، ياشلار كوچىغا چىقىپ نارازىلىق نامايىشى قىلىشنى پىلانلاشتى. بۇ ئىش: ئىماننى ئاشكارا جاكارلايمىز، ئۆز ۋاقتىدا ساھابىلەر مۇشرىكلارنىڭ بېسىمىغا ئۇچرىغاندا، توپلىشىپ كوچىغا چىقىپ، تەۋھىت شوئارىنى ئاشكارا جاكارلىغان. ھازىر بىز شۇنداق قىلىش باسقۇچىغا كەلدۇق. ئەگەر ئۇنداق قىلمىساق ئىمانىمىز چىقىپ كېتىدۇ. دەپ، ئېغىر دەرىجىدە قايمۇقتۇرۇلدى. شۇنىڭ بىلەن مىڭلىغان غۇلجا ياشلىرى تەۋھىت يېزىلغان پىلاكات، لوزۇنكىلارنى كۆتۈرۈپ، تەكبىر ئېيتىپ، كوچىغا چىقتى. سەپ كېڭىيىپ، مىڭلىغان خەلق ئاممىسى نامايىشقا قېتىلغاندىن كېيىن، خىتاي جاللاتلىرى قانلىق باستۇردى. 4 يۈزدىن ئارتۇق ئۇيغۇر ياشلىرى ئوققا تۇتۇلدى. ئوقتا ئۆلمەي، ھايات قالغانلارنى

ئىسكىلاتلارغا سولاپ، سۇ چېچىپ، مۇزلىتىپ ئۆلتۈردى. ئون مىڭلىغان ئۇيغۇر ياشلىرى تۈرمە جازاسى، قاماق جازاسى ۋە ئۆلۈم جازاسىغا مەھكۇم بولۇپ، ئېغىر جازالاندى. خىتاينىڭ ئويۇنى ئۇنىڭ بىلەن تۈگىمەي. مىڭلىغان ياشلار ئۆزۈكۈتۈلۈپ، چەتئەلگە قاچۇرۇلدى. ئۇلار ئۆلۈم جاپاسىنى يېڭىپ، تۈرلۈك تۈمەن چارىلەر بىلەن چەتكە چىقىۋىدى، ئۇلارنى چەتئەلدىمۇ ئامان ياشىغىلى، ئاق- قارىنى بىلگىلى قويمى، يەنە ھايانغا سېلىپ، مەمتىمىن ھەزرەت باشچىلىقىدا «ئازاتچىلار قوشۇنى»، ھەسەن مەخسۇم باشچىلىقىدا «غازاتچىلار قوشۇنى» تەشكىللەپ، چەتئەل دېگەننىڭ قانداق يەر ئىكەنلىكىنى، بۇ يەردە نېمە قىلىشقا بولىدۇ، نېمە قىلسا بولمايدۇ- دېگەنلەرنى ئويلاشقىمۇ ۋاقىت بېرىلمىگەن ۋە چەتئەلدىكىلەرنىڭ ئالدىدا تېخى ئاغزىدىن ئانا سۈتى پۇراپ تۇرغاندەك، شۇنچىلىك ساددا ئادەملەرنى جەننەت، دوزاخ بىلەن سېپەرلەپ، ئىككى ئېقىمغا بۆلۈپ، زۇلۇم سالغان خىتاينى ئۇنتۇلدۇرۇپ: ئالدى بىلەن ئۆز ئىچىمىزدىكى خائىننى، ئىمانى يوق مۇرتەتنى، گۇمانلىق مۇناپىقلارنى، پاسىقلارنى تازىلاپ يوقاتىمۇچە، ئىشىمىز غەلبىگە ئېرىشەلمەيدۇ؛ يولمىز توسقۇنلۇققا ئۇچىراپ، ئاللاھنىڭ ياردىمىدىن ئايرىلىپ قالمىز- دېگەندەك، ئەپسۇنلارنى ئىزىپ- ئىچكۈزگەن بولغاچقا، قايىمۇقۇپ قالغان ئادەملەر ئۆز- ئارا تولۇق ئايرىلىشىپ، بىر يۇرتتىن، بىر مەھەللىدىن چىققان ۋە كىچىكىدىن ياخشى تونۇشىدىغان تۇرۇپمۇ، ئەپسۇنلارنىڭ سېپىرىدە ئۆزلىرىنى ئۇنتۇشتى. ھەتتا يېقىن دوستلار، يېقىن تۇققانلار، بىر قوساق قېرىنداشلار ئارىسىدىمۇ دۈشمەنلىك شەكىللەندى. بىرلىرى «ئازاتچىلار قوشۇنى» بىرلىرى

«غازاتچىلار قوشىنى» دا سەپ تۇتۇپ، ئادا جۇدا بولۇشتى خىتايغا قارشى بىر پاي ئوق ئاتمايتۇرۇپ، قارشى سەپتىكى جان قېرىنداشلىرىنى «جەھەننەمگە يوللىدى». ئۇيغۇرلارنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىدە مۇشۇنداق بىر ۋەقەنى ئىشقا ئاشۇرۇشى خىتاينىڭ تۈپ دۆلەت مەنپەئەتى ئىدى. خىتاينىڭ: «ئۇيغۇرلار بىر پۈتۈن خەتەرلىك ئۇنسۇرلار. بىز بىر تۇتاش باشقۇرۇپ تۇرمىساق، چېگرا ئەتراپىدىكى قوشنا رايونلارغا بالا- قازا ياغدۇرىدۇ» - دېگەن ئاگاھلاندۇرۇشىغا نەق پاكىت ھازىرلاندى. (بۇ ھەقتە «خاتالىق كىمىدىن ئۆتۈۋاتىدۇ»، «سەھنە پائالىيىتىگە ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن ئىنقىلاب»، ئۇيغۇرلار سىياسەت بىلەمدۇ؟» ناملىق كىتاپلاردا يېتەرلىك بايان قىلغان ئىدىم. شۇڭا بۇ يەردە ئارتۇق توختالمايمەن. شۇنداقتىمۇ تېمىغا مۇناسىۋەتلىك، ئىزاھات تەرىقىسىدە قىسقىچە قوشۇمچە قىلىشنى زۆرۈر - دەپ قارايمەن.) قازاقىستان ۋە پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىدە ئۇيغۇر تازىلاش ھەرىكىتى باشلاندى. مەيلى ئازاتچىسى بولسۇن، مەيلى غازاتچىسى بولسۇن، تىجارەت قىلىۋاتقانلار بولسۇن، ئاشپەز، ناۋاي، كاۋاپچى، سامسپەز، ئىشقىلىپ ئۇيغۇرنىڭ ھەرقاندىقى تازىلاش ئويىپكىتىغا ئايلاندى. ھەتتا يەرلىشىپ كەتكەن، ئۆزلىرىنى يەرلىك ئۇيغۇرلار - دەپ، ئاتايدىغان ئۇيغۇرلارمۇ تازىلاش جازاسىدىن ئامان قالمايدى.

ئۇيغۇرلار 97. يىللىرى غۇلجىدىن ئۆركۈتۈلۈپ، ئوتتۇرا ئاسىياغا چىقىرىلغان بولسا، 98. يىلىدىن 2000. يىلىغىچە ئوتتۇرا ئاسىيا تەۋەلىكىدىن ئۆركۈتۈلۈپ، ئازاتچىسى بولامدۇ، غازاتچىسى بولامدۇ، ئۆز جېنىنى بېقىپ يۈرگەن يېتىمچىلىرى بولامدۇ قارا - قويۇق پاكىستاندىكى تالبان رايونىغا قايسالدى. يەنى

ھەسەن مەخسۇم ئالدىن تەييارلاپ تۇرغان جىھاتچىلار لاگېرىغا توپلاندى. ئەرەب، ئافغان جىھاتچى ئەمىرلەر بۇ لاگېردىكى ئۇيغۇرلارنى خالىسا ئافغانىستانغا يۆتكەپ، شىمالدىكى ئۆزبېك رايونىغا قارشى ئۇرۇشقا سالدى. خالىسا پاكىستان ئارمىيىسىگە قارشى تېررورلۇق ھەرىكىتىگە قاتناشتۇردى. نەتىجىدە 2002. يىلى ئەتىيازغىچە ئافغانىستاندا تالىبان ھۆكۈمىتىنى ئاغدۇرۇپ، ئافغانىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى قۇرۇپ بەرگەن ئامېرىكا ھۆكۈمىتى: «شەرقى تۈركىستان ئىسلام ھەرىكىتى خەلقئارا تېررورلۇق ھەرىكىتىنىڭ تەركىبى قىسمىدۇر» - دەپ، پۈتۈن دۇنياغا جاكارلىدى. ب د ت دىمۇ بۇ قارار ماقۇللاندى. ئۇيغۇرلار قايسى جىنايىتى ئۈچۈن شۇ قەدەر جازاغا لايىق بولۇپ قالدى؟ ئۇيغۇرلار قىلغان قايسى تېررورلۇق ھەرىكىتى ئۈچۈن بۇ قەدەر يوغان قالپاقنى كىيىشكە لايىق بولدى؟ جاۋاب تولمۇ ئاددى: ئەقىل، تەپەككۈر ئىشلىمىگەنلىكى، بالىلارچە ھېسسىياتتىن ھالقىپ كېتەلمىگەنلىكى، كۆزى ئوچۇق بولسىمۇ، ئەقلى كور بولغانلىقىنىڭ جازاسىنى ئۆتەش ئۈچۈن شۇ كۈنلەرگە قالدى.

ئارىدىن ئون يىللار ئۆتكەندە، خىتاينىڭ شاۋگۇئان شەھىرىگە يۆتكەپ كېتىلگەن ئۇيغۇر ئىشچىلىرىغا قارشى چېكىدىن ئاشقان زوراۋانلىقى ۋە قەتلىئامغا نازارلىق بىلدۈرۈپ، ئۈرۈمچىدە نامايىش بولدى. بۇ نامايىشمۇ، ئۇيغۇرلارنى قانلىق باستۇرۇش بىلەن ئاخىرلاشتى. مىڭلىغان ئۇيغۇر ئاممىۋى تۈردە ئۆلتۈرۈلدى. قانچە مىڭلىغان ئۇيغۇر ئىز- دېرەكسىز غايىپ قىلىۋېتىلدى. پۈتۈن ئۇيغۇرىستان تۈرمە ھالىغا كەلدى. ياشاپ قېلىشقا زادىلا كۆز يەتمەيدىغان، ھەممە تەرەپتىن جانغا قەست قىلىنىۋاتقان دەك ۋەھىمە قاپلاپ كەتتى. بىر يىلغا يېقىن

پۈتۈن ئالاقە ۋاستىلىرى ئۈزۈۋېتىلدى. 2011. يىلىدىن باشلاپ خىتاي ھۆكۈمىتى بارلىق ئالاقە ۋاستىلىرىنى تۇيۇقسىز ئەسلىگە كەلتۈرۈپ قويدى. ھەتتا تۈرلۈك ئالاقە تورلىرى ئاۋۋالقىدىنمۇ بەكراق راۋانلىشىپ كەتتى. ئۇيغۇرىستانغا قارىتا ئېچىۋېتىلگەن بۇ قەدەر كەڭ يۈچۈقلارغا (خۇددى 97. يىلى غۇلجا ياشلىرىنى قايمۇقتۇرغانغا ئوخشاش)، ئوت قويدى چالا موللىلار كىرىپ ئەپسۇن ئوقۇشنى باشلىۋەتتى. پۈتۈن ئۇيغۇرىستان ۋەتەن ئىچى- سىرتىدىن، خىتاينىڭ ئىچكى ئۆلكىلىرىدىن، غەرب ئەللىرىدىن، ئىسلام ئەللىرىدىن، چەكلەنگەن تېررور ۋە تالىبان رايونلىرىدىن تولۇق تورلاشقان شەكىلدە ئېلىپ بېرىلىۋاتقان دەۋەت ھۇجۇمى ئاستىدا قالدى. خىتاي ئۆزلىرى ساقالسىز، كوسا خەق بولغاچقا، ئۇيغۇرلارنىڭ ساقال، بۇرۇتلىرىنىمۇ دۈشمەن كۆرۈپ، تېررورلۇق تىزىملىكىگە كىرگۈزگەنلىكى ھەممىگە ئايان. لېكىن ئەپسۇنكەش چالا موللىلار: ساقالغا تىغ تەككۈزسە كاپىر بولىدىغانلىقىنى، ھەرقانداق جازاغا بەرداشلىق بېرىپ، ئىماننىڭ بەلگىسى بولغان ساقالنى قوغداشقا چاقىرىق قىلدى. ئاياللارغا قارىتا قارا پۈركەنچۈك، قارا چۈمبەل، قارا نىقاب كىيىشنى پەرىز قىلدى. دوزاخنىڭ ئوتى ئاياللارنىڭ ئوچۇق قالغان بەدىنىدىن تۇتىشىدىغانلىقى توغرىسىدا ئايەت، ھەدىس، پەتىۋالارنى ھەر تەرەپتىن قارا يامغۇردەك ياغدۇرۇشقا باشلىدى.

ئېھتىياتچانلىق- ئەقىلنىڭ پائالىيىتى. ئەمما قورقۇش، ۋەھىمە بولسا ھېسسىياتنىڭ ھەرىكىتى. ئەقىلى ھەرىكىتى تەپەككۈر، ئاڭ باسقۇچىغا تېخىچە يېتەلمىگەن، تېخىچە بالىلىق، ساددا تۇيغۇلىرىدىن قۇتۇلۇپ بولالمىغان ئۇيغۇر

جەمئىيىتى، ئەپسۇنكەش چالا موللارنىڭ ئازدۇرۇشلىرىغا تاقابىل تۇرالمىتى. پۈتۈن ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ ئەرلىرىنى ساقاللىرى بىلەن، ئاياللىرىنى قارا چۈمبەل بىلەن باغلاپ، خىتايىنىڭ خازالاش نىشانىغا ئايلاندۇرۇپ بەردى. پۈتۈن ئۇيغۇرستان خەلقى ساقال بىلەن چۈمبەلنىڭ ماجراسىغا بەنت قىلىندى. چۈنكى ئۇلار: ئىماننى قوغدىشى كېرەك ئىدى. خىتاي باسمىچىلىرى ئۇيغۇرلارنىڭ بېشىدا مىس تاۋاقتا ئوت قويدى. بۇ ئوتنى ئەپسۇنكەش چالا موللار يالقۇنلىتىپ بەردى. ئۇلار ئوتنىڭ ئۈستىگە ياغ چاچتى. ئۇيغۇرلارنى بۇنچىلىك جازالاپ توختاپ قېلىش خىتايلارنىڭ ئاخىرقى نىشانى بولمىسا كېرەك. ساقال ۋە چۈمبەل جازاسىنىڭ ئارقىسىدا تېخىمۇ ئېغىر جازالاش پىلانى بولسا كېرەك. ئەمدى ھىجرەت ئاپىتى ئوتتۇرىغا چىقتى. ئىماننى ساقلاشقا قولدىن بىرەر ئىش كەلمىگەن چاغدا، كۆپىرى دىيارىدىن ھىجرەت قىلىپ، ئىسلام دىيارىغا كېتىش پەرىز- دەپ، ئۇيغۇرلارغا ھىجرەتنى پەرىز قىلىپ بەردى. ئۇيغۇرلارمۇ بۇ چاقىرىقلارغا ماسلاشتى. چۈنكى ئۇلار ساقال بىلەن، قارا چۈمبەلدىن ئىبارەت مۇقەددەس ئىماننى ساقلاپ قالمىسا، ئۇ دۇنياغا بارغاندا جەھەننەم ئازابىغا مەھكۇم بولاتتى. «ھىجرەت يولى ئۆزىچىلا داغدام ئېچىلىپ كېتىپتۇ. ئاشۇنداق ياخشى ئىشقا قەدەم قويسا، ئاللاھ ھەر تەرەپتىن ئىشىكلەرنى ئېچىۋېتىدىكەن. ياخشى ئىشنى نىيەت قىلىپ يولغا چىقسا، ئاللاھ يوللاردىكى بارلىق توساقلارنى ئېلىۋېتىدىكەن». شۇنداق قىلىپ مۇقەددەس ساقال بىلەن، مۇقەددەس چۈمبەلنى قوغداپ قېلىش ئۈچۈن ھىجرەتكە ئاتلانغان، بۇ ئۇلۇغ ئۇيغۇر ساھابىلىرى كەنت، قىشلاق، سەھرالاردىن تراكتور، ئۆكۈز

ھارۋۇسى، ئېشەك ھارۋىسىدا ئولتۇرۇپ، شەھەرگە كېلىدۇ - دە
 ئەسلى - ۋەسلى، تاپقان - تەرگەنلىرىنى، ئۆزلىرى ھەيدەپ
 كەلگەن قاتناش ۋاستىلىرىنى شەھەردە ئېلىشىغا سېتىۋېتىپ
 شەھەردىكى ھەممەپەرلەر بىلەن، تەقدىرداشلار بىلەن پويىزغا
 ئولتۇرۇپ، خىتايىنىڭ ئىچكى ئۆلكىلىرىگە بارىدۇ. ئۇ يەردە
 قاچاقچىلارغا ئۆزلىرىنى ۋە تاپقان - تەرگەنلىرىنى تاپشۇرۇپ،
 جەنۇبى ئاسىيا دۆلەتلىرىگە ئاقىدۇ. ئۇلارنىڭ يول ئۈستىدە
 تارتقان ئازاب، ئوقۇبەت، خورلۇقلىرى توغرىسىدا بايان قىلىشى
 بۇ تېمىدا ئارتۇقچە. ئۇلار 21. ئەسەردە ياشاۋاتقان ئىنسانلار
 كۆرۈشكە راۋا بولمايدىغان، بىز مۇنداق نىيەتتە يولغا چىقىپ،
 مۇنداق ئازابلارنى بېشىمىزدىن ئۆتكۈزدۈك - دەپ، باشقىلارغا
 سۆزلەپ بەرسە، ھېچكىم ئىشەنمەيدىغان، شۇنداق بىر غەيرى
 ئىنسانى مۇشەققەتلەرنى بېشىدىن كەچۈردى. «تەلىيى بارلىرى
 ھىجرەتنىڭ ئاخىرقى مەنزىلى بولغان شام، ئىراق قۇشخانلىرىغا
 يېتىپ كېلىشتى. تەلىيى يوقلىرى (ياكى ئۇلارنىڭ ئېڭى بىلەن
 ئېيتقاندا) ئاللاھ نەسىپ قىلمىغانلىرى مۇقەددەس قۇشخانغا
 بارالمىدى.» بۇ تېمىدا ھىجرەت بالاسىنىڭ كەلتۈرگەن
 پايدا - زىيانلىرى، ھىجرەتچى ساھابىلارنىڭ تارتقان ئازاب -
 ئوقۇبەتلىرى، ئۇلارنىڭ ۋەتەن - مىللەتكە، ئاتا - ئانىلىرىغا،
 تۇققانلىرىغا، خوتۇن بالىلىرىغا، قوۋم - قېرىنداشلىرىغا ئېلىپ
 كەلگەن زىيان - زەخمەتلىرى ئۈستىدە توختىلىش ھاجەتسىز
 ھەم تېمىنىڭ مەزمۇنىدىن يىراق ۋەقەلەر. ئەمما بۇ يەردە
 تەكىتلىنىۋاتقنى شۇكى، ئەقىل - تەپەككۈر، ئاڭ يېتەرلىك
 بولمىسا، ئادەم دېگەن بۇ مەخلۇقتىن بەتتەر يەنە بىر
 جانلىق بولمىسا كېرەك - دېگەندىن ئىبارەتتۇر. ھايۋاناتلار

دۇنياسىدا ئۆز-ئارا بولۇپ تۇرىدىغان ھۇجۇم ۋە قوغدىنىش، قايتۇرما ھۇجۇم قاتارلىق ھايۋانىي ھەرىكەتلەر پەقەت ئۆزىگە ئالاقىدار دائىرىدە، ئېھتىياج دائىرىسىدە يۈز بېرىدۇ. 21. ئەسەردە ياشاۋاتقان ئەڭ ۋەھشى، ئەڭ بەتەھ خ ئىنسانلارمۇ ئۆز مەنپەئەتىنىڭ سىرتىدا، ئېھتىياجنىڭ سىرتىدا كېرەكسىز ئىشلارنى قىلمايدۇ. لېكىن بىز ئۇيغۇرلارنىڭ نېمە ئۈچۈن نە ھايۋاناتلار دۇنياسىدا، نە ئىنسانلار دۇنياسىدا بىرەر پاراللېل تۇرىمىز يوق؟ - ئۇيغۇرلاردا جانلىقلارغا تەۋە سېزىم بار. بۇنىڭغا ھېچكىم ئىنكار قىلمايدۇ. ئەمما ئادەملەردە بولۇشقا لايىق ئەقىل، تەپەككۈر، ئاڭ يېتىلمىگەن. بار دېيىلسە بالىلىق ۋاقتىدا توختاپ قالغان، ساددا ھېسسىيات بار. شۇڭا ئۇلارنى گوللاپ نەلەرگە ئېلىپ كەتكىلى بولىدۇ.

ئەمدى ئاۋام خەلق توغرىسىدىكى بايانلارنى مۇشۇ يەردە توختىتىپ «ئەقىللىقلەر» توغرىسىدا، بولۇپمۇ چەتئەلدىكى «ئۇيغۇر زىيالىيلىرى» نىڭ ۋە تەنپەۋەرلىك، مىللەتچىلىك ئېڭى، چۈشەنچىسى ۋە كۆز-قاراشلىرى توغرىسىدا ئەمەلىي ئەھۋالغا قاراپ چىقايلى. مەزمۇنغا كىرىشتىن ئىلگىرى زىيالىي - دېگەن سۆزنى قىسقىچە چۈشىنىۋېلىش ئارتۇقچە ئەمەس. زىيالىي - سۆز مەنىسىدىن ئالغاندا: نۇرلۇق، يورۇقلۇق، ئايدىڭلىق دېگەن بولىدۇ. ئىستىمالدا بېرىدىغان ئۇقۇممۇ سۆزلەمدىكى مەناسىغا ئاساسەن يېقىن. زىيالىي توغرىسىدا ئېيتىلىدىغان تەبىر، زىيالىيغا قويۇلىدىغان ئۆلچەم، تەلەپ ھەرگىز مۇتلەق، بىر پۈتۈنلۈككە ئىگە ئەمەس. يەنى زامان، ماكان، ئوبيېكتىپ ئەھۋالغا قاراپ بېكىتىلىدۇ. ئامېرىكىدا زىيالىيغا قويۇلغان تەلەپ بىلەن، جەنۇبى ئافرىقىدا قويۇلىدىغان

تەلەپتە ئاسمان، زېمىندەك پەرق بولىدۇ. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئەينى چاغدىكى دەۋرنىڭ مۇنەۋۋەر زىيالىسى ئىدى. ئۇنىڭ نامى تىللاردا داستان. خەلق تەرىپىدىن بېرىلگەن تەخەللۇسى «يالدۇر ئويغانغان ئادەم». چۈنكى ئۇ ئەينى چاغدىكى غەپلەتتە قالغان خەلقنى ئەقلى ئويغىنىشقا چاقىرىغان. بۈگۈنكى كۈندە يەنە: زىيالىنىڭ ۋەزىپىسى خەلقنى غەپلەت ئۇيقۇسىدىن ئويغاتماقتۇر! - دەپ، ئۆلچەم قىلىۋېلىپ: ئەي پىقىر ئۇيغۇر ئويغان! - دەپ، توۋلاپ يۈرسە، ئۇنىڭ نامى زىيالى بولالمايدۇ. ئۇ ئۆزى ياشاۋاتقان بۈگۈنكى دەۋردىن بىر ئەسر كېيىن قالغان ئادەم بولۇپ قالىدۇ. ياكى ئۇ، بىر ئەسر ئاۋۋالقى تارىخنى تەكرارلاۋاتقان، خەلقنى تارىخنى تەكرارلاشقا چاقىرىۋاتقان كىشى بولۇپ قالىدۇ.

زىيالى دېگەن ئۆز دەۋرىنى چۈشەنگەن، ئۆز دەۋرىدىكى كىشىلەرنىڭ نېمىگە ئېھتىياجلىق ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەن، كىشىلەرگە نېمە قىلىشى كېرەكلىكىنى، نېمىنى قىلسا بو- لىدىغانلىقىنى، نېمىنى قىلماسلىقى لازىملىقىنى كۆرسىتىپ بېرەلەيدىغان ئادەم - دېمەكتۇر.

قىسقىسى زىيالى - باشقىلارغا يورۇقلۇق تەقدىم قىلغۇ- چىدۇر. كىشىلەر جىن چىراغقا ئېھتىياجلىقمۇ، شام چىراغقا ئېھتىياجلىقمۇ، مەشئەلگە ئېھتىياجلىقمۇ، ياكى زامانىۋى نۇر چىراغقا ئېھتىياجلىقمۇ، شۇنى بىلىپ يەتكەن ۋە كىشىلەرنىڭ زۆرۈرى ئېھتىياجلىرىنى چۈشىنىپ، شۇنىڭغا قارىتا پىكىر جەھەتتىن تەدبىر ئالالايدىغان كىشىدۇر.

شۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا، خەلقىمىزنىڭ بۈگۈنكى ئېھتىياجى

نېمە؟ بولۇپمۇ چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلار، ۋەتەن - مىللەتنىڭ غېمىنى قىلىپ يۈرەك باغرى ئوتتا پۈچلىنىۋاتقان ئۇيغۇرلار نېمىگە ئېھتىياجلىق؟ نېمىلەرنى قىلىشى لازىم؟ بۇ سوئاللارنىڭ جاۋابىنى چەتئەلدىكى زىيالىيلرىمىز تېپىپ چىقىشى كېرەك ئىدى. بولۇپمۇ 2006. يىلىدىن 2012. يىلىغىچە ۋەتەن دەۋاسىدا چوڭ بۇرۇلۇش يۈز بەردى. ئۇيغۇرلار دۇنياغا تونۇلدى. ئەمما تەشكىلات رەھبەرلىرىدە تېڭىرقاش تېخىمۇ ئېغىر بولدى. تاشقى مۇناسىۋەتلەردە نېمە دېيىش، قايسى ئورۇن بىلەن قانداق ئالاقە ئورنىتىش قاتارلىق مۇھىم مەسىلىلەردە يول كۆرسىتىشكە شۇنچىلىك ئېھتىياجلىق بولدىكى، زىيالىيلاردىن سادا چىقمىدى. خەلقىمىز ساددا ھاياجان ئىلكىدە بەزىدە شاتلانسا، بەزىدە ئۈمىتسىزلىككە پاتتى. شۇ چاغلاردا «خاتالىق كىمدىن ئۆتۈۋاتىدۇ؟» تېمىسىدا، توردا پىكىر قوزغىدىم. چۈنكى ۋەتەن دەۋاسى دەيدىغان ئېقىمغا رابىيە خانىم لىدەر بولغان ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ بازىرى چىقىشقا باشلىغان شۇنداق مۇھىم چاغلاردا، مىللەتنىڭ «زىيالىيسى» دىن ئىنقىلاپچىلىرىغا قەدەر، ھەتتا تورلاردا خەت يازالغۇدەك ساۋاتلىق كىشىلەردىن تارتىپ، ئىككىلەنمەستىن رابىيە خانىمنىڭ خاتالىقى، ئەيب - نۇقسانلىرى ئۈستىدە شىكايەت قىلىشقا شۇنچىلىك ھېرىس بولۇپ كېتىۋاتاتتى. لېكىن ئۇنىڭغا توغرا يولنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان ئالىم، زىيالىيلار ئاساسەن يوق ئىدى. خانىمغا يېقىن تۇرغان ئىنتايىن ئاز ساندىكى پىداكار زىيالىيلارنىڭ نامىنى قوللىنىپ، خانىمنى ئوچۇق تەنقىد قىلىش، ئەيبىلەش ئارقىلىق، ئۇلار بىلەن خانىمنى قەستەن زىددىيەتكە سالدىغان، خائىنلىق قىلمىشلارمۇ خېلە ئېغىر يۈز بەردى. بولۇپ ئۆتۈۋاتقان ئىشلارغا

قارىتا پىكىرىمنى يېزىپ، تورلاردا ئېلان قىلىۋاتقان كۈنلەردە مەزمۇن زىيالىيلارغا مەركەزلەشتى. قانداق كىشى زىيالىي - دەپ قوبۇل قىلىنىدۇ؟ دېگەن سوئالنى تورغا چىقاردىم. جاۋابلا ھەرخىل بولسىمۇ، ھېچكىم ئىنكار قىلمايدىغىنى «دوكتورلۇق ئىلمى ئۇنۋانىغا ئىگە كىشىلەر زىيالىيدۇر» دېگەن جاۋاب ئىدى. مەن چەتئەلدە قانچىلىك ئۇيغۇر دوكتورلىرى بارلىقىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن ئىزدەندىم. شۇ چاغدا (2010. يىلى) توپلىغان دوكتور ۋە دوكتور ئاسپرانتلىرى تىزىملىكىدە 630 كىشى بولۇپ، ئۇلاردىن 35 نەپىرى ۋەتەنگە قايتقان، 22 نەپىرى ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىدە ئىكەن. ئەمما ۋەتەن دەۋاسى ئىشلىرىغا قاتنىشىۋاتقان دوكتورلار ئالتە نەپەر كەن. بۇ ئەھۋاللارنى بايقىغاندىن كېيىن، دوكتور - دېگەن ئۇنۋانغا ئىگە، ئۇنىڭدىن تۆۋەن دىپلوملۇق بارلىق «زىيالىيلار» ئۈستىدە كۆپ ئويلىنىدىم. ئەقەللىسى «ئالى مەكتەپ پۈتتۈرگەن دىپلوملۇق زىيالىيلار» مۇ دەۋا سېپىدىن يىراق تۇرىدىكەن. دەسلەپتە تەتۈر تەرەپتىن ئويلىنۇپ باقتىم. بۇلار چەتكە چىقىش سەپىرىدە خىتاي ھۆكۈمىتى گۆرۈگە ئېلىۋالغان بولسا كېرەك. چەتئەلدىكى مىللى بۆلگۈنچى ئۇنسۇرلاردىن يىراق تۇرۇش توغرىسىدا ۋەدە ئېلىپ، يولغا سالغان چېغى - دېگەندەك ئېغىر گۇمانغا پېتىپ قالدىم. ئۇنداق بولسا چەتئەللەردە ئوقۇپ دىپلوم ئېلىپ، چەتئەللەردە يەرلىشىپ كەتكەن دوكتور، زىيالىيلار نېمىشقا ئەسقاتمايدۇ؟ ئۇلارنىمۇ گۆرۈگە ئېلىۋالغانمىدۇ؟ - دېگەنلەرنى ھەم ئويلىنۇپ چىقتىم. يەنە بىرى دىنى ساھەدە ئوقۇپ دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەنلەر ۋە دىنى ئۇنىۋېرسىتېت پۈتتۈرگەنلەر ئۈستىدە ئويلىنىدىم. ئۇلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ۋەتەن - مىللەتنىڭ

ئىشنى قىلىۋېتىپتۇ. مەسىلىنىڭ تۈگۈنى زادى قەيەردە؟ ئېتىقاد، ئەقىدە بىلەن باغلىقمۇ؟ مۇلاھىزە قىلىشقا بولىدىغان ھەممە تەرەپكە نەزەر سالدىم. كۆپلىگەن سېلىشتۇرۇشلار نەتىجىسىدە بىر يەكۈنگە ئېرىشكەندەك بولدۇم. مەسىلە ئوقۇتۇش سىستېمى، مائارىپ سىستېمى، كەسپى خاسلىقلار بىلەن چەمبەر چاس باغلىنىشلىق ئىكەن. تەتۈرسىگە مۇنداق پەرەز قىلىپ كۆردۈم: دىنى ساھەدىكى دوكتور، ئۆلىمالىرىمىز ۋە تەن - مىللەتنىڭ دەۋا ئىشلىرىنى قىلىۋاتامدۇ؟ ياكى ئۆزلىرى ئوقىغان كەسپى خىزمىتىنى قىلىۋاتامدۇ؟ ئەگەر ئۇيغۇرلار مۇسۇلمان مىللەت بولمىغان تەقدىردە، دوكتور ئۆلىمالىرىمىز نېمە قىلغان بولاتتى؟ - ئۇلار جەزمەنكى مۇسۇلمان قوۋملەرنىڭ دىنى ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولاتتى. ئۇلار قىلالايدىغان يەنە بىر ئىش بولسا، ۋەز - نەسىھەت، تەبلىغ ئارقىلىق مىللەتنى ھاياجانلاندىرۇپ، نازۇك ھېسسىياتنى ئۇرغۇتۇش ئارقىلىق، دۈشمەنگە قارشى ئۇرۇشقا ئادەم قوزغاشتۇر. چۈنكى ئۇلارنىڭ كەسپى شۇنى تەقەززا قىلىدۇ. ئۇنداق بولسا دىنى ئۆلىمالىرىمىزنىڭ ھازىر قىلىۋاتقان خىزمەتلىرى نېمىدىن ئىبارەت؟ - تۈگۈن مۇشۇ يەردە يېشىلدى. دىنى ئۆلىمالىرىمىز مىللەتنىڭ ئومۇمى مۇئەممالىرى ئىچىدىكى بىر تۈردە، ئۆزلىرى بىلگەن كەسپ بويىچە دىنى خىزمەت قىلىۋاتىدۇ. شۇڭا ئۇلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك خىزمەتتە. ئۇلارنىڭ قىلىۋاتقىنى ۋە تەن دەۋاسى، مىللەتنى قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىنىڭ دەل ئۆزى ئەمەس. بۇ يەكۈننى ھەر قايسى پەننى كەسىپتە ئوقۇغان دوكتور، زىيالىيلىرىمىزغا تەدبىقلىساق، ھەممىسىلا ئۆزلىرى ئوقۇغان، ئۆزلىرى بىلگەن بويىچە ئىشلەپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرىمىز. ئۇلارنىڭ ھېچقايسى

بىرى، ئۇيغۇر مىللى مائارىپ سىستېمىدا ئوقۇتۇلمىغان ئەكسىچە خىتاي دۆلەت مائارىپى تۈزۈپ چىققان، خىتاي دۆلەت سىياسىتىگە ئۇيغۇن مائارىپتىكى كەسىپلەردە ئوقۇغان چەتئەلدە ئوقۇپ يېتىشكەنلەرمۇ، چەتئەل مائارىپى ئەندىزىسى ئىچىدە بىلىم ئالغان. ئۇلارمۇ ئۆزلىرى ئوقۇغاننى، ئۆزلىرى بىلگەننى قىلالايدۇ ھەم شۇنداق قىلىۋاتىدۇ. دېمەك، ئۇلاردىن يامان گۇمان قىلىش ئورۇنسىز. رېئال، ئوبيېكتىپ ئەھۋال شۇنداق بولغانكەن، دوكتورلار، زىيالىيلار چەتئەلدىكى ۋەتەن دەۋاسىدىن يىراقلاردا يۈرمەي قانداق قىلاتتى.

زىيالىيلار، دوكتورلار توغرىسىدا شۇنداق خۇلاسىگە ئېرىش- كەندىن كېيىن، بۇ مەزمۇننى ئېقىتماي - تېمىتмай يازدىم. كېيىنراق («خاتالىق كىمدىن ئۆتۈۋاتىدۇ» ناملىق بىر) كىتاب قىلىپ تارقاتتىم. بەزى بىر زىيالىيلاردىن، دوكتورلاردىن قاڭقىپ چىققان ئىنكاسلارنى ئاڭلاپ قالدىم: كىتاب بولامدۇ ئۇ؟ بىر پارچە ئەخلەتقۇ! - دېگۈدەكمىش.

يىغىنچاقلاپ ئېيتقاندا، بىزنىڭ زىيالىي، دوكتورلىرىمىزدىمۇ ئاۋام پۇقرالارنىڭكىگە ئوخشاش، ساددا ھېسسىيات بار. دېگەن گەپ. يەنى ۋەتەنپەرۋەرلىك، مىللەتچىلىك بارسىدا زىيالىيلار ئالاھىدە ئاڭ، ئالاھىدە تەپەككۇرغا ئىگە ئەمەس. ئۇلاردىمۇ ساددا ھېسسىيات مەۋجۇت. ئۇلارنىڭ يېڭىدىن پارتىلاپ چىققان ۋەتەن- مىللەت سۆيگۈلىرى، قانداقتۇر ۋەتەنپەرۋەرلىكىدىن كەلگەن ئاڭلىق ئىنكاس بولماستىن بەلكى، ئاۋام پۇقرالارغا ئوخشاشلا يۇرتىنى سېغىنىش، تۇققانلىرىغا كۆيۈنۈشتىن ئىبارەت كىشىلىك ۋە ساددا ھېسسىياتلىرىنىڭ قايناپ تاشقانلىقىدۇر. چۈنكى ئۇيغۇرلاردىكى ھەممىگە ئورتاق بولغان ۋەتەنپەرۋەرلىك،

مىللەتچىلىك قانداقتۇر تەپەككۈر قۇرۇلمىسىدا ئورۇنلاشقان ئاڭ بولماستىن، ئەكسىچە دەرھال غىدىقلىنىپ، تېز بېسىقپ كېتىدىغان ھېس- تۇيغۇنىڭ ئىنكاسىدۇر. بۇ خىل كەيپىيات كېيىنكى بىر يىلدىن بۇيان تەكرار سىناقىتىن ئۆتتى. بىر ئاز كېڭەيتىپ ئېيتساق، خىتاي دۆلەت تېررورلۇق سىياسىتىنىڭ جازاسىغا ئۇچراپ كېلىۋاتقانلار، بۇنىڭدىن ئىلگىرىكى چاغلاردا خىتاينىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى قوبۇل قىلمىغانلار، خىتايغا باش ئەگمىگەنلەر، خىتايغا قارشى ئىسيان قىلغانلار ۋە ئۇلارنىڭ يېقىن تۇققانلىرى، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت دائىرىسىدىكىلەر بولاتتى. بۇنداق جازاغا ئۇچرايدىغانلار ئارىسىدا ئەمەلدارلار، خىتاي ھۆكۈمەت قانناملىرىدا ئورنى بارلار يوق بولغاچقا، زىيالىي، دوكتورلارنىڭ ھېسسىياتى بىۋاسىتە زەخمىگە ئۇچرىمايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن زىيالىي، دوكتورلارنىڭ دەرت- ھەسرەتلىرى ئاڭلىنىپ باقمىغان. بىراق بىر يىلدىن بۇيان قارا - قويۇق ھەرقانداق ئۇيغۇر خىتاينىڭ ئاممىۋى جازاسىغا ئۇچراۋاتقان بولغاچقا، جازالانىۋاتقان ئۇيغۇرلار ئارىسىدا كادىرلارمۇ، ھاللىقلارمۇ، مائارىپچىلارمۇ بولغاچقا، چەتئەلدە دەرتسىز، ئازاپسىز بىخىرامان ياشاۋاتقان دوكتور، زىيالىيلارنىڭ تۇققانلىرى، ساۋاقداشلىرى، يېقىنلىرىمۇ جازادىن ئامان قالالمىغان بولغاچقا، ئۇلارنىڭ ھېسسىيات باسقۇچىدىكى ساددا ئاڭلىرى غىدىقلىنىپ، ئادەتتىكى دەرتىمەن ئۇيغۇر بىلەن تەقدىرداش بولۇپ قالدى. لېكىن شۇنداقتىمۇ ئۈمۈتلىرىنى «كەڭچىلىك» بولۇپ قېلىشتىن پۈتۈنلەي ئۈزۈۋەتمەي يىراق دات دېيىشىپ بېرىۋاتىدۇ. ئۇلار ساددا ھېسسىياتلىرىنى كونترول قىلىشىنىمۇ بىلىدىكەن. ئاۋاملارغا ئوخشاش پىتىنىڭ

ئاچچىقىدا چاپاننى ئوتقا تاشلىۋەتمەي، يەنى ۋارقىراپ كوچىغا چىقىۋالماي، نامايىش قىلىسىمۇ خىتايىنى بەك رەنجىتۋەتمەي يىراق بەك سەت تىللايمۇ كەتمەي يىراق، ئۇ ياق، بۇ ياقلارغا خەد يوللىغاچ، فېسبووكلاردىن يېڭى پوچتا قۇتسى ئېچىپ راس- يالغان ناتونۇش ئىسىم، تەخەللۇس قوللۇنۇپ، پەرد، ئارقىسىدىن تۇرۇپ ئىنكاس يېزىپ، بىر ياقىتىن زېدىلەنگەن ھېسسىياتلىرىنى بەزلىگەچ، بىر ياقىتىن يولنىڭ تېزراق ئېچىلىپ كېتىشىنى كۈتۈشمەكتە. دوكتور، زىيالىلارنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىك، مىللەتچىلىك ئېڭى بىلەن ئاۋام پۇقرالارنىڭ ساددا ھېسسىياتى ئوتتۇرىسىدىكى پەرق بولسا، چېكىنىش يولىنى ئويلاپ قويۇشتا كۆرۈلىدۇ. ئاۋام پۇقرالار كۆكرەك كېرىپ ئالدىغا سەكرەپ چىقىدۇ. شۇنىڭ بىلەن يۇرتىغا بارىدىغان يولى ئېتىلىپ قالىدۇ. (كۆپىنچىلىرى بىر قېتىم قىلغان تەلۋىلىكى ئۈچۈن بىر ئۆمۈر پۇشمان قىلىدۇ) دوكتور، زىيالىلار بولسا ھەر ئىشنىڭ كېيىنلىكىنى ئويلىنىدۇ. يۇرتىنى بەك سېغىنىپ كەتسىمۇ، تۇققانلىرىغا بەك چىدىماي قالسىمۇ، يەنىلا لىۋىنى چىشلەپ، زامانىنىڭ ئوڭشىلىپ كېتىشىدىن ئۈمىتۋار ياشاپ تۇرىدۇ. شۇڭا قىممەت جەھەتتە ھەر ئىككى تەرەپنىڭ، يەنى زىيالىيلار بىلەن ئاۋام خەلقىنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىكى، مىللەتچىلىكى: بېرىشى چەكلىنىپ قېلىۋاتقان يۇرتىنى سېغىنىشتىن ۋە جازاغا ئۇچراپ كېتىۋاتقان ئاتا- ئانىسىغا، تۇققانلىرىغا، يېقىن يورۇقلىرىغا بولغان ئىچ ئاغرىتىشتىن ئارتۇق مەناغا ئىگە ئەمەس. يىللاردىن بېرى دوكتور، زىيالىيلار قوشۇننىڭ ۋەتەن- مىللەت ئىشلىرىدىن يىراق تۇرىدىغان كەيپىياتلىرىدا، جىددى خاراكتېرلىق بۇرۇلۇشلارنىڭ پەيدا بولۇشى ھەم يۇقىرىدىكى

قاراشنى تەستىقلاپ تۇرماقتا.

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىك، مىللەتچىلىك ئېڭى ھېسسى قىزىقىش ۋە ھېسسى ئىنكاستىن ھالقىغان، تەپەككۈر بىلەن مۇجەسسەملەشكەن ئەقىل پائالىيىتى ھېسابلانمايدۇ. ۋەتەن - مىللەتنى سۆيۈش، ۋەتەن - مىللەت ئۈچۈن بارلىقنى پىدا قىلىش روھى بىلەن يېتىلگەن، ۋەتەن - مىللەت ئۈچۈن مېھنەت قىلىش تەربىيىسى بىلەن توغرا كۆز - قاراشقا ئىگە بولغان كىشىلەر، ئەۋلادمۇ ئەۋلاد ئۇدۇم قالدۇرۇپ ماڭدى. ئۇيغۇرلار بېسىپ ئۆتكەن ھەربىر دەۋر، ھەر قايسى جەمئىيەت تۈزۈملىرىدە ۋەتەنپەرۋەرلىك ۋە مىللەتنى سۆيۈش ئېڭىنى سىڭدۈرۈپ ماڭدىغان يېتەكچىلەر بۇ خىسلەتنى كۈنىمىزگىچە ئۇلاشتۇرماقتا. لېكىن مىللى مائارىپىمىزنىڭ سىستېمىلىق راۋاجلىنىشىغا قارشى مۇستەبىت ھۆكۈمرانلار، مۇستەملىكىچى زوراۋانلار، كېيىنكى خىتاي باسمىچىلىرى تۈرلۈك تۈمەن توسقۇنلۇق پەيدا قىلىپ، مىللىتىمىزنىڭ مىللى ئاڭ ساپاسىنىڭ ئۆسۈشىگە يول قويمىدى. شۇ سەۋەبتىن ۋەتەنپەرۋەرلىك، مىللەتچىلىك ئېڭىمىز تا بۈگۈنگىچە ئۇدۇم تەرىقىسىدە داۋاملىشىپ كەلمەكتە. ۋەتەنمىزدە يولغا قويۇلۇۋاتقان مائارىپ، پەقەت مۇستەملىكىچى خىتاي دۆلەت مائارىپى بولغاچقا، ئوتۇقۇش، ئاڭ، پىكىر يېتىلدۈرۈشتە مىللى تەپەككۈر، مىللى غۇرۇر، ۋەتەنپەرۋەرلىك، مىللەتچىلىك ئېڭىنى يېتىلدۈرۈشكە، تەرغىب قىلىشقا ئىمكانىيەت ۋە پۇرسەت يوق. شۇنىڭ ئۈچۈن خىتاي دۆلەت مائارىپىدا قايسى كەسىپتە ئوقىغان بولسۇن، قايسى دەرىجىدە دىپلوم ئالغان بولسۇن بەرى بىر مىللى چۈشەنچە، ۋەتەن - مىللەت ئېڭى ئىلمى ۋە مائارىپ دەرىجىسىدە

شەكىللەنمەيدۇ. دۆلەت مائارىپىدا ئوقۇپ يېتىلگەن بىلىملىك زىيالىي، دوكتورلىرىمىزنىڭ خىتاي دۆلەت تەرىپىدىن چەتكە قېقىلغان كىملىك ھېسسىياتى، خىتاي ئاققۇنلىرى تەرىپىدىن كەمسىتىلىۋاتقان، خورلىنىۋاتقان ھېس - تۇيغۇلىرى ئۇلارنىڭ ئۇيغۇر بولۇپ پۈت دەسسەپ تۇرىشىغا ۋاقىتلىق تۈرتكە بولىدۇ. بىراق ئۇنىڭدەك ھەر ئادەمدە يوشۇرۇن ساقلانغان ھېسسىيات ۋە دۈشمەنگە بولغان يوشۇرۇن ئۆچمەنلىك تۇيغۇسى بىلەن، بىر پۈتۈن مىللى ئاڭ شەكىللەنمەيدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاش دىنى ساھەدىكى ئوقۇتۇش ۋە تەلىم - تەربىيە خىزمەتلىرىدىمۇ پەقەت دىننىڭ ئەقىدە، ئىبادەت، ھالال - ھارام، پەرىز، چەكلىمە تەرەپلىرىنىلا ئوچۇق ئۆگىتىلىپ، ۋەتەن - مىللەت ھەققىدە بىر كەلىمە سۆزلەنمەيدىغان بولغاچقا، دىنى ساھەدە ئوقۇپ يېتىشكەن ئۆلىمالارنىڭ قەلبىدە خىتايغا (كاپىرغا) سەت قاراش ھېسسىياتىدىن باشقا، دىنى مائارىپ ئارقىلىق يېتىلگەن ۋەتەنپەرۋەرلىك، مىللەتچىلىك ئېڭى تامامەن يوقسۇلدۇر. بەلكى دىنى مائارىپ دېگەندىن كۆرە، مائارىپلاشمىغان كلاسسىك ئۇسۇلدا دىنى ئۆگۈنۈش - دېيىلسە ئەڭ مۇۋاپىق بولىدۇ. مەيلى ۋەتەننىڭ ئىچىدە كلاسسىك ئۇسۇلدىكى دىنى ئۆگىتىشتە بولسۇن، ياكى ئىسلام ئەللىرىدە يېڭىچە دىنى مائارىپ ئۇسۇلى بىلەن دىنى ئىلىم تەھسىل قىلىشتا بولسۇن، ھېچ بىرىدە ئۇيغۇرلارغا مۇناسىۋەتلىك بىرەر ئوچۇر چاغلىق مەلۇمات، بىلىم ئۆگىتىلمەيدۇ. ھەرقايسى ئىسلام دۆلەتلىرىدە ئىسلام تارىخى بىلىملىرى قاتارىدا، شۇ دۆلەت خەلقىنىڭ ئىسلامغا قوتقان تۆھپىلىرى دەرسلىك قىلىپ ئۆگىتىلىدۇ. ئۇ خەلقنىڭ مىللى ئىنقىلاپلىرىمۇ ئىسلام ھەرىكىتىنىڭ بىر

قىسمى سۈپىتىدە، مىللى مائارىپ شەكلىدە سىڭدۈرۈلدى.
شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام دۆلەتلىرىدە ئوقۇپ، دىنى بىلىم ئالغان
ئۆلىمالىرىمىز ئۇيغۇرچىلىقتىن، مىللى ئاڭ، مىللى تەپەككۈردىن
تېخىمۇ يىراقلىشىپ كېتىدۇ. ئەرەبچىلىكنى ئۇلۇغلايدىغان،
ئۇيغۇر مىللىتىنى ئەمەس، ئەرەبلەرنى سۆيىدىغان، ئۆز
ۋەتىنىنى ئەمەس، قۇددۇسنى سۆيىدىغان، ئۆز خەلقىگە
ئەمەس پەلەستىنلىككە كۆيۈنىدىغان، ۋەتەندىن، مىللەتتىن
شۇنچىلىك يىراقلاشقان، ئۆزى، تىلى، تۇرقى ئۇيغۇر ئەمما
ئاڭ- تەپەككۈرى، چۈشەنچىسى، ھەتتا ھېسسىياتىمۇ ياتلىشىپ
كەتكەن «مۇسۇلمان ئۆلىما» بولۇپ قالىدۇ.

مەيلى دىنى ساھەدىكى بىلىملىك، قابىلىيەتلىك ئۆلىما-
لىرىمىز بولسۇن، مەيلى پەن- كەسپى ساھەسىدىكى دوكتور،
زىيالىيلىرىمىز بولسۇن، ۋەتەننى، مىللەتنى قانداق سۆيۈش،
قانداق قوغداش ۋە قانداق قۇتقۇزۇش توغرىسىدا سىستېمىلىق
مىللى ئاڭدىن يوقسۇلدۇر.

ۋەتەننىمىزدە خىتاي فاشىستلىرى ئۇيغۇرلارنى «مىللىتىم»
دېيىشتىن تولۇق چەكلەيدۇ. ئەگەر بىر ئۇيغۇر: مىللىتىم
دېمەكچى بولسا، ئۇنىڭغا ئۇلاپ: جۇڭخۇا ئېلىم- دېيىشى
لازىم. شۇنداق چەكلەمە ۋە بېسىم ئارقىلىق ئۇيغۇرلارنىڭ
مىللى ئېڭىنى زەئىپلەشتۈرۈپ، ئاڭنى زەھەرلەپ، چۈشەنچە،
تەپەككۈر جەھەتتىن تولۇق ئاسسىمىلاتسىيە قىلماقچى. ئەمما
شۇنىسى بەك ئېچىنشىلىقكى، چەتئەلدىكى دىنى تۈس
ئالغان، ھەتتا ۋەتەن- مىللەتنىڭ دەردىگە دىنى شەكىلدە
باش قاتۇرۇپ كېلىۋاتقان ئېقىملىرىمىز، ئۆلىمالىرىمىز ۋەتەن-
مىللەت دېگەن ئاتالغۇنى راۋان، دادىل ئوتتۇرىغا قويالمايدۇ.

مىللەت سۆزىنىڭ ئالدى - ئارقىسىغا مۇسۇلمان دېگەن يەنە بىر
ئېنىقلىمىنى قوشۇپ ئاتايدۇ. ۋەتەن دېمەكچى بولسا، يۇرتىم
دېگەن سۆزنى قېتىپ قويدۇ. بۇ خۇددى ئانام - دېگەن
سۆزگە: «مېنى تۇغقان ئايال»، ياكى «دادامنىڭ خوتۇنى»
دېگەن يەنە بىر ئېنىقلىمىنى مەنسىز قوشۇپ قويغاندەك
ئۇلارنىڭ بۇنداق قىلىشىدا ئىككى سەۋەب بار بولۇپ، بىرى
ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىدە مىللى ئاڭ، مىللى چۈشەنچىنىڭ يوقلىقى
يەنە بىرى ئۇيغۇرغا چىش تىرنىقى بىلەن قارشى يېتىلگەن
دىنى تونغا ئورۇنۇپ، مىللەتكە دىن شەكلىدە زىيانكەشلىك
قىلىدىغان ئەپسۇنكەش چالا موللارنىڭ: مىللەتچى - دەپ
تىللىشىدىن قورقۇش ۋە مۇجاھىتلارنىڭ تېرىسىنى يۈزىگە نىقاب
قىلىپ كىيىۋالغان، ساختىپەزلىرنىڭ ئېغۋاسىدىن قورقۇشتۇر.
ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى چۈشەنچىسىنى، ۋەتەنپەرۋەرلىك،
مىللەتچىلىك ئېڭىنى ئەقلى تەپەككۈر باسقۇچىغا يەتكۈزمەي
تۇرۇپ، ھازىرغىچە بولۇپ كېلىۋاتقان پەدىگە قويۇپ بېرىلسە،
مىللەتچىلىك ئېڭى ئومۇملاشمىسا، ھەرقانداق دەۋا - تەلەپلىرىمىز،
ھەرىكەتلىرىمىز تىزدىن ئاشالمايدۇ. ئالدىنقىلاردىن بىزگە
مۇكەممەل بىر ئېقىم مىراس قالمىغاندەك، بىزدىن كېيىنكىلەر،
ئىشنى يېڭىدىن باشلاشقا مەجبۇر بولىدۇ. بۇنىڭدىن
كېيىنمۇ، خۇددى كۈنىمىزگىچە ئۇدۇملىشىپ كېلىۋاتقان،
سىستېمىلاشمىغان، يىرىك كۆز - قاراش ۋە پىشىمىغان چۈشەنچە
ئادەتلىرىمىز بىلەن مىللىتىمىزنى يېتەكلەيمىز، ئەسىرلىكتىن،
مۇستەملىكىدىن قۇتقۇزۇپ قالالايمىز دېيىش - خىيالى گەپ
بولۇپ قالىدۇ.

04.06.2018

تۆتىنچى باب

ئۇيغۇرلار يوقۇلۇپ كېتەمدۇ؟

«ئەي پېقىر ئۇيغۇر ئويغان... سەندە مال يوق،
ئەمدى كەتسە جان كېتەر، ھالىڭ خەتەر...»

ئىنقىلاۋى شائىر، پىداكار زىيالىي ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئەينىۋاقىتتا ئۇيغۇر مىللىتىنى كۈرەش قىلىشقا چاقىرغان شېئىرىدا، يۇقىرىقىدەك مىسرالارنى يازغان. ئۇ، ئۇيغۇرلارنىڭ كۈرەش قىلىش روھىنى ئۇرغۇتۇش ئۈچۈن ھەر تۈرلۈك چارە-تەدبىرلەرنى ئىشلەتكەن. ھەم: ئەي ئۇيغۇرلار، بۇ قېتىم يەنە غەپلەتتە قالساڭ، خىتايغا قارشى ئۇرۇش قىلمىساڭ، دۈشمىنىڭنىڭ بېشىنى كېسىپ، قېنىنى چېچىپ، ۋەتەننى ئازات قىلمىساڭ، سەن يوقىلسەن! - دەپ، خەۋپلىك، قورقۇنچلۇق سىگنال بېرىش ئارقىلىق، مىللەتنى ئازاتلىق ئۇرۇشىغا يېتەكلىگەن. بۇ ھەرگىزمۇ ئاخىرقى چاقىرىق، ئاخىرقى سىگنال ۋە ئاخىرقى ھۆكۈم ئەمەس ئىدى. بۇ پەقەت دۈشمەندىن ئاگاھلاندۇرۇش ئۈچۈن، مىللەتنى كەلگۈسىدىن ئەندىشە قىلدۇرۇش ئۈچۈن قوللانغان كۈرەش چاقىرىقى ئىدى. مۇشۇ چاقىرىقتىن كېيىن ئۇيغۇرلار خوتەندە، قەشقەردە ئايرىم، ئايرىم ئىككى مۇستەقىل ھۆكۈمەت قۇردى. بۇ چاقىرىقتىن ئون

نەچچە يىل كېيىن يەنە بىر قېتىم مۇستەقىل جۇمھۇرىيەت ھۆكۈمىتى قۇردى. بۇ چاقىرىقتىن كېيىن 86 يىل ئۆتكەن بۈگۈنكى كۈندىمۇ ئۇيغۇرلار يوقالمىدى.

ئۇيغۇر مىللىتى نېمە ئۈچۈن يوقلىدۇ؟

مەلۇم بىر مىللەتنىڭ شەكىللىنىشى ۋە مەۋجۇتلۇق جەريانى، مىڭ يىلاپ مۇساپىنى ئارقىدا قالدۇرغان بولۇپ، ئۇ، بەئەينى توختاۋسىز ئالغا ئىلگىرىلەۋاتقان كارۋان قوشۇنىنى ئەسلىتىدۇ. كارۋاننىڭ دەم ئالدىغان قونالغۇلىرى، يۈك- تاقلارنى يەتكۈزىدىغان نشانى بولىدۇ. بىراق ئاخىرقى مەنزىلى بولمايدۇ. «كارۋاننىڭ ئاخىرقى مەنزىلى» - دېگەنلىك، ئەسلى مەنەسىدىن ئېيتقاندا - بىر قېتىم يۈك تاشلايدىغان جايدىن ئىبارەت، نىسبىي مەنزىلدۇر. شۇڭا دېيىلىدۇكى: كارۋاننىڭ يولى توختاۋسىزدۇر. كارۋانلارنىڭ سەپىرىدە، يولدا خېيىم - خەتەرگە يولۇقۇش، ئاپەتكە ئۇچراش، ئۆلۈم - يېتىم دېگەنلەر يۈز بېرىپ تۇرىدۇ. بىخەستەلىك قىلغانلار تاغ يوللىرىدا ھاڭغا چۈشۈپ ھالاك بولىدۇ. ئېتى ئۇرۇقلىرى يولدا چۈشۈپ قېلىپ، ئادىشىپ يوقلىدۇ. لېكىن كارۋان يوقالمايدۇ. بەلكى كارۋان قوشۇنى يەنىلا سېپىنى تولۇقلاپ يۈرۈشنى داۋام ئەتتۈرىدۇ. مىللەتمۇ دەل ئاشۇ كارۋاندىكى توختاۋسىز ئىلگىرىلەيدىغان بىر قوشۇندۇر. مىللەت تەركىبىدىمۇ ھاڭغا چۈشۈپ ھالاك بولىدىغان، يولدا ئادىشىپ، ئىز - دېرەكسىز غايىب بولىدىغان ئاھالىلەر بولۇپ تۇرىدۇ. بۇنىڭلىق بىلەن - مىللەت يوقالغان بولمايدۇ. بۇ خىل ئوخشىتىش ھەرگىزمۇ مىللەتتىن ئىبارەت ئابستراكت ئۇقۇمنى، كارۋاندىن ئىبارەت كونكرېتنى ئوبېيكتىپقا

سېلىشتۇرما قىلىپ، بىمەنە گەپ ئويناقتانلىق ئەمەس. بەلكى بۇ يەردە كۆزدە تۇتۇلۇۋاتقىنى دەل كارۋان قوشۇنىغا ئوخشاشلا، مىللەت تەركىبىمۇ كونكرېت ئادەملەرنىڭ بىرىكىمىسىدۇر.

«مىللەت يوقىلىدۇ!» - دېگەندىن ئىبارەت بۇ ۋەھىمىلىك مۇنازىرە بىزدىلا، ياكى بىزدەك «زۇۋۇلىسى كىچىك ئۈزۈلگەن» مىللەتلەردىلا كۆرۈلۈپ تۇرىدىغان چۈشكۈنلۈك ئەمەس. بەلكى دۇنيادىكى خېلە كۈچلۈك مىللەتلەردىمۇ ئەندىشە پەيدا قىلىپ تۇرىدىغان، يوشۇرۇن بىر قورقۇنچتۇر. مۇشۇ يەردە كىچىك بىر مىسال كەلتۈرمەكچىمەن: ياپونىيىدە يېزىلىپ، چوڭ مىللەتلەر ئارىسىدا ئېغىر ۋەھىمە پەيدا قىلغان، 1985 - يىلى ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىنغان «يېڭى پەن تېخنىكا ئىنقىلابىنى كۈتۈۋالايلى!» ماۋزۇلۇق كىتاب، ۋەتىنىمىزدە ھېچقانداق غۇل-غۇلا قوزغىمىغان ئىدى. كىتابتا ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىنكى ئامېرىكا، سوۋېت ئىتتىپاقى، غەربىي گېرمانىيە، ياپونىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ ئىقتىسادى، پەن - تېخنىكا تەرەققىياتى سېلىشتۇرما قىلىنغان، نۇرغۇن يېڭىلىقلار بايان قىلىنىش بىلەن بىرگە، ئالاھىدە تەكىتلىنىپ: «كۈنىمىزدىكى تەرەققىيات - ئېنېرگىيە، ئېلېكتېر، يۇمشاق دېتال قاتارلىق يۇقىرى تېخنىكىغا ئىگە بولۇش ۋە كۆپلەپ ئىشلەپ چىقىرىش تۈرلىرى بىلەن ئەمەس، بەلكى ئۇچۇر دۇنياسىغا ماسلىشىش ۋە ئۇنى تىزگىنلەش بىلەن بولىدۇ. بۇ بىزنى كۈتۈۋاتقان يېڭى بىر ئىنقىلابتۇر. بۇ ئىنقىلابقا ماسلىشالمىغان ھەر قانداق مىللەت يەر شارىدىن ئەخلەتتەك سۈپۈرۈلۈپ كېتىدۇ!» - دېيىلگەن ھۆكۈملەر، ئۆزىچە دەھشەت بىر قورقۇنچ بولسىمۇ، لېكىن ئۇيغۇرلار ئۇ چاغلاردا «پالانچى ئىچكىرى خىتاي ئۆلكىسىدىن

رەڭلىك تېلېۋىزور ئەكەلتۈرۈپتۇ» - دەپ، تېلېۋىزورنى رەڭلىك رەڭسىزدىن ئىبارەت ئىككى تۈرگە ئايرىشنى ئاران بىلۋاتقان بولغاچقا، ئېنېرگىيە - دېسە، بېنزىن، سەنەركە - دەپ بىلەتتۇق. ئېلېكتېر - دېسە، ئاخشاملىرى گۈگۈم چۈشكەندە يېنىپ، قاراڭغۇ چۈشكىچە ئۆچۈپ قالىدىغان لامپۇچكىنىڭ ئىچىدىكى توك ئېقىمى - دەپ، بىلەتتۇق. (بۇمۇ شەھەرلەردىكى گەپ) يۇمشاق دېتال - دېسە، شەكسىزكى ئاليومىن، قوغۇشۇن - دەيتتۇق. ئەمما «ئۇچۇر» نىڭ «تېلېگرام ئارقىلىق يوللىنىدىغان جىددى پوچتا ئالاقىسى» ئىكەنلىكىدە گۇمانىمىز يوق ئىدى. يەنى ئۇچۇر - دېگەن گەپنى ئاڭلىغان ھامان، چۈشىنىدىغىنىمىز جىددى يوللىنىدىغان ئالاقىنىڭ نامى ئىدى. شۇڭا بىز «ئەخلەتتەك سۈپۈرۈلۈپ كېتىش» تىن قورقمىغان. شۇ كىتابتىكى ھۆكۈمنىڭ بىزگە يېتىپ كەلگىنىگىمۇ 30 يىلدىن ئاشتى. ئۇ كىتابتا بايان قىلىنغان «يېڭى پەن - تېخنىكا ئىنقىلابى» نىڭ قانداق نەرسە ئىكەنلىكىنىمۇ يېقىنلاردىن بىلىشكە باشلاۋاتىمىز. لېكىن شۇ نەرسە ئېنىقكى، دۇنيادا بېنزىن، سەنەركە، ئاليومىن، لامپۇچكا - دېگەندەك نەرسىلەردىن ھازىرمۇ خەۋىرى يوق ئەمما يەر شارىدىن ئەخلەتتەك سۈپۈرۈلۈپ كەتمەي، ياشاۋاتقان نۇرغۇن مىللەتلەر بار. رېئالىستىك تارىخ قارىشى، رېئالىستىك مىللەت قارىشى بىلەن نەزەر سالغىنىمىزدا، يوقاپ كېتىدىغان نەرسە مىللەت بولماستىن، بەلكى دۆلەتتۇر. كېيىنكى 25 يىل مابەينىدە سوۋېت ئىتتىپاقى، يوگوسلاۋىيە ئىتتىپاقى قاتارلىق دەرىجىدىن تاشقىرى چوڭ دۆلەتلەر يوقالدى. ۋارشاۋا ئىتتىپاقى يوقىلىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ياۋروپا ئىتتىپاقى دەسسەۋاتىدۇ. سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە

يوگوسلاۋىيە ئىتتىپاقى تەركىبىدىكى نۇرغۇنلىغان مىللەتلەر، خۇددى كونا تاغارنىڭ يىرتقىدىن زەدەك تۆكۈلگەندەك تۆكۈلۈپ چۈشتى.

بىز ئۇيغۇرلار شائىرچە ھېسسىياتقا بەكراق كۆڭۈل بېرىمىز. بىر داڭلىق كىشىمىزنى ماختىماقچى بولغىنىمىزدا، ئۇنىڭ نۇرغۇن خىسلەتلىرىنىڭ ئەڭ بېشىدا «ئوت يۈرەك شائىر» دېگەن سۈپەتنى تىلغا ئالمىساق، بەلكى شۇ مەشھۇر جاناب خاپا بولۇپ قېلىشى تۇرغان گەپ. مىللەت يوقىلىدۇ. دېگەن، بۇ ۋەھىمنى كۈنىمىزدىكىلەرلا ئەمەس، بەلكى ئىنقىلابى شائىرىمىز ئابدۇخالىق ئۇيغۇرمۇ ئېيتقانغۇ: سەندە مال يوق، ئەمدى كەتسە جان كېتەر! - دەپ. بۇ، خەلقنى زۇلۇمغا قارشى جەڭگە چاقىرىش ئۈچۈن ئېيتىلغان شائىرانە چاقىرىق. بۇ ئەقلى ھۆكۈم ئەمەس. چۈنكى ياپونىيىلىكلەر: «يېڭى پەن - تېخنىكا ئىنقىلابىدىن ئىبارەت ئۇچۇرغا ماسلىشالمىغان مىللەت، يەر شارىدىن ئەخلەتتەك سۈپۈرۈلۈپ كېتىدۇ!» - دەپ، قورقۇتسىمۇ، ھازىرغىچە ئۇچۇرنىڭ نېمە ئىكەنلىكىدىن خەۋىرى يوق نۇرغۇن مىللەتلەر سۈپۈرۈلۈپ كەتمەي ياشاۋاتقىنىدەك، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر: مال - مۈلكۈڭ يوق، ئەمدى كەمبەغەللىكتە يوقىلسەن! - دەپ، 86 يىلدىن كېيىنمۇ، بىز شۇنداق نامرات تۇرۇقلۇق يەنە ياشاۋاتىمىز، يوقالمىدۇق.

پالانى مىللەت مۇنداق قىلمىسا يوقىلىدۇ! ياكى پالانى مىللەت مۇنداق قىلسا يوقىلىدۇ! - دېگەن گەپلەر، بىر بولسا تەخمىنى ئوتتۇرىغا قويۇلغان پەرەز. يا بولمىسا شائىرانە ھېسسىياتقا ماسلاشقان ھېسسىي خۇلاسىدۇر. شۇنىڭدەك يوقالماسلىق ئۈچۈن رىغبەتلەندۈرۈش، (مەسىلەن ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ

چاقىرىقىدەك) ياكى رەقىبىنى قورقۇتۇش ئۈچۈن ۋەھىمە پەيدى قىلىش، (مەسىلەن ياپونلۇقلارنىڭ ھېلىقى كىتابىدا بايان قىلىنغاندەك) قاتارلىق تەكتىكىلار دېمۇ «يوقلىدۇ، يوقالمايدۇ» - دېگەن شۇئارلار ئوتتۇرغا چىقىشى مۇمكىن.

كۈنىمىزدە قايسى زۆرۈرىيەت تۈپەيلىدىن: «ئۇيغۇر مىللىتى يوقىلىپ كېتىدۇ!» دەپ، مىللەتنىڭ پىشانىسىگە ئۆلۈم خېتىنى چاپلايدىغان بولۇپ قالدۇق؟ ئۇيغۇر مىللىتى قاچان، قانداق شەكىلدە يوقىلىدۇ؟ ئۇيغۇر مىللىتى كىملىرى تەرىپىدىن يوقىتىلىدۇ؟ ناخشا ئۇسسۇلچىلار يوقىتامدۇ؟ رادىكال دىنچىلار يوقىتامدۇ؟ قارا پۈركەنچۈكلۈك رادىكال ئاياللار يوقىتامدۇ؟ ئېتىكاپتا ئولتۇرغان ھۇرۇن موللىلار يوقىتامدۇ؟ مۇناپىقلار سېتىپ يوقىتامدۇ؟ خىتايغا قارشى ئازاتلىق ئۇرۇشى قوزغاپ، دەرھال مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇۋالسا يوقىلامدۇ؟ خىتاي چېكىدىن ئاشقان زۇلۇمنى ئىجرا قىلىپ يوقىتامدۇ؟ ئۇيغۇر مىللىتى زادى نېمىشقا يوقىلىدۇ؟

مىللەتنىڭ يوقىلىشىنى ئالغا سۈرۈدىغان ئامىل تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە تۈرلۈك مەنبەئى، ماددى ھادىسىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئېلىشى مۇمكىن:

1. ئۆز ۋەتەندىكى تۈرلۈك قېيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بېرەلمەي، بىر مىللەت كىشىلىرىنىڭ يات ئەللەرگە تۈركۈملەپ تارقىلىپ كېتىشى، شۇ مىللەتنىڭ بۆلۈم، بۆلۈم بويىچە يوقىلىشىنى ئالغا سۈرۈشى مۇمكىن. مەسىلەن ياۋروپا ھۈنلىرىغا ئوخشاش. ئۇلارنىڭ ئەڭ ئاخىرقى قالدۇقلىرى ھازىرقى ھۈنگرىيەدە پۈتۈنلەي يوقىلىش گىرداۋىدا ئىگراۋاتىدۇ.

2. يات مىللەت ئاھالىسى بىلەن ئىچ قۇيۇن، تاش قۇيۇن بولۇپ، ئۆزلىرىنىڭ تۇرمۇش ئادەتلىرىدىن، دىنى ئەقىدىلىرىدىن، ئەنئەنىۋى مەدەنىيەتلىرىدىن چېكىنىپ، يات مىللەت ئاھالىسىنىڭ تۇرمۇش ئادەتلىرىگە، مەدەنىيەتلىرىگە، دىنىغا كىرىپ كېتىش قاتارلىق مەنئىۋى، ئىجتىمائىي ھادىسىلەر، شۇ مىللەتنىڭ يوقىلىشىنى تېزلىتىشى مۇمكىن. مەسىلەن: ۋەتەنمىزگە، شۇ جۇملىدىن پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىياغا بېسىپ كىرگەن چىڭگىزخان قالماقلىرى، ئۇيغۇرلارنىڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيىتىنىڭ ئېرىتمىسىگە تاقابىل تۇرالماي، دەسلەۋىدە مۇسۇلمانلىشىپ، كېيىنچە پۈتۈنلەي سىڭىپ يوقىلىشى، شۇنىڭدەك ئەڭ ئاخىرقى جۇڭغار قالماقلىرىنىڭمۇ سىڭىپ كېتىشلىرى قاتارلىقلارغا ئوخشاش.

3. مەلۇم بىر دۈشمەننىڭ زۇلمىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، يەنە بىر كۈچلۈك ئىتتىپاقداش مىللەتنىڭ پاناھلىقىغا كىرىشىمۇ، ئۇزۇنغا سوزۇلغان سېتراتېگىيىگە دۇچ كەلسە، مىللەتنىڭ يوقىلىشىغا سەۋەب بولىشى مۇمكىن. مەسىلەن: مىسىر قىبتىلىرىنىڭ، تۇنىس، ئالجىرىيە، لىۋىيە بەربەللىرىنىڭ تەقدىرىگە ئوخشاش. مىسىردىكى قىبتىلار رۇملۇقلارنىڭ زۇلمىدىن تەلتۈكۈس قۇتۇلۇش ئۈچۈن، ئەرەپلەرنىڭ تولۇق پاناھلىقىغا ئۆتتى ۋە ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىش بىلەنلا توختاپ قالماستىن، ئۆزلىرىمۇ ئەرەبلىشىپ كەتتى. شۇنىڭدەك، تۇنىس، ئالجىرىيە، لىۋىيە قاتارلىق ئەللەردىكى بەربەرلەر ئىتالىيانلاردىن، فرانسۇزلاردىن، گېرمانلاردىن مۇداپىئەلىنىش ئۈچۈن، ئەرەپلەرنىڭ پاناھلىقىغا كىردى ۋە ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىش بىلەن بىرگە تولۇق ئەرەبلىشىپ كەتتى. بۇ

ئەللەرگە كەلگەن ئەرەبلەر پەقەت مەمۇرى ئەمەلدارلار ۋە دىن تەلىم بەرگۈچى ئۆلىمالار، ئاز ساندىكى مۇھاپىزەتچى ئەسكەرل ئىدى.

4. زور كۆلەمدە دۈشمەن قوشۇنلىرى باستۇرۇپ كېلىپ پۇقرالارنى ئاممىۋى قىرغىن قىلىپ، دىندىن، مىللى مەدەنىيەتلىرىدىن، ئۆرپ-ئادەتلىرىدىن، ئانا تىللىرىدىن مەجبۇرى چېكىندۈرۈشمۇ، ئەسىر ۋە جازاغا مەھكۇم بولغان مىللەتنىڭ يوقىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىشى مۇمكىن...

يۇقىرىقىدەك ھادىسىلەرگە دۇچ كەلگەن مىللەتلەرنىڭ مەۋجۇتلۇقى ھەقىقەتەن خەۋپ ئاستىدا قالىدۇ. لېكىن شۇنىمۇ ئەستىن چىقىرىۋەتمەسلىك لازىمكى، مەلۇم بىر مىللەتنىڭ يوقىلىشى- دېگەنلىك، شۇ مىللەتكە تەۋە بولغان ئادەملەرنىڭ يوقىلىشى دېگەنلىك بولمايدۇ. بەلكى مىللەتنى ئىسپاتلايدىغان كىملىك، بەلگە، خاسلىق يوقىلىدۇ- دېگەن گەپ. بىر مىللەتنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرالىشىدا، نوپۇسنىڭ ئاز كۆپلۈكى بىرىنچى، ھەل قىلغۇچ ئامىل ئەمەس. بەلكى نوپۇسنىڭ سانى ئانچە كۆپ بولمىسىمۇ، ئۆزلىرىنىڭ خاسلىقىنى داۋاملاشتۇرىدىغان ئىچكى يېقىلغۇ (ئىچكى يادرو، ئېنېرگىيە) ھەل قىلغۇچ ئامىلدۇر. مىللەتنىڭ ئىچكى يېقىلغۇسى شۇ مىللەت تولۇق شەكىللىنىپ، تولمۇ ئۇزۇن دەۋرىنى باشتىن كەچۈرگەندىن كېيىن، سان - ساناقسىز مۇشكۈلاتلارنىڭ سىنىقىدىن ئۆتكەندىن كېيىن ھاسىل بولىدىغان جەۋھەردۇر. مەسىلەن ئۇيغۇر مىللىتىنى مىسالغا ئالساق، ھازىرقى ئىسلامى مەۋجۇتلۇقىمىز ئىلگىر- ئاخىر بولۇپ مىڭ يىلدىن ئاشقان بىر تارىخنى ئارقىدا قالدۇرغان ۋەزىيەتتە تۇرماقتىمىز. يەنى

«مۇسۇلمانلىق، ئۆزىمىزگە خاس مەدەنىيەت، ئايرىم مۇكەممەل تىل - يېزىق، خاس ئۆرپ-ئادەت، خاس جۇغراپىيىلىك ئورۇن»، بۇلارنىڭ ھەممىسى قوشۇلۇپ ئۇيغۇر مىللىتىنى شەكىللەندۈرگەن قۇرۇلمىدۇر. بۇ قۇرۇلمىغا قاتنىشىۋاتقان بۆلەكلەرنىڭ ھېچ بىرى ئايرىم ھالدا مىللىتىمىزنىڭ ئىچكى يېقىلغۇسى بولالمايدۇ. چۈنكى مىللەت شۇ بۆلەكلەرنىڭ بىرىكىمىسىدىن خاسلىققا ئىگە بولغان. ھەم شۇ خاسلىق بىلەن مىللەت بولۇپ داۋاملىشىپ كەلمەكتە. ئەمدى بۇ ئىچكى يېقىلغۇنى بەزىدە مىللى ئىرادە، بەزىدە مىللى روھ، بەزىدە مىللى غۇرۇر - دەپ، بايان قىلىپ كېلىۋاتىمىز. شۇنداق بولشىمۇ مۇمكىن. مېنىڭچە ئۇ يېقىلغۇ، ئۆزىنى قەدىرلەش، ئۆزىنى ھۆرمەتلەش، ۋە ئۆزىگە ئىشىنىشتىن ئىبارەت ئاقسۆڭەكلىك ئېڭىدۇر. بۇ ئاڭ زۆرۈر تېپىلغاندا ئاكتىپلىشىپ، باشقىلارنى، يەنى ياتلارنى ئېرىتىپ، ئۆز قوينىغا ئالىدۇ. بەزىدە - زۆرۈر تېپىلغاندا پاسبىلىشىپ، باشقىلاردىن يىراق تۇرۇشنى ئارزۇ قىلىدۇ. مانا بۇ: «بىز ئاقسۆڭەك» دېمەكتۇر.

«مىللەت ئۇرۇشتا ئۆلمەيدۇ، سۈكۈتتە ئۆلىدۇ» - دېگەن سۆز، كىم تەرىپىدىن، قايسى مىللەتتىن ئېيتىلغانلىقى ئېنىقسىز. ئەمما ئېنىق بولغىنى شۇكى، بۇ سۆزنى ئۆزىدىن كۈچلۈك دۈشمەنگە قارشى كۈرەش قىلىۋاتقان بىرەر خەلقنىڭ رەھبىرى، كۈرەش يولباشچىسى ئېيتقان. ئەگەر مۇشۇ سۆز تارىخى رېئاللىققا ئۇيغۇن بولسا، ئەقلى تەپەككۇرغا، مەنتىقىگە ئۇيغۇن بولسا، شۇنىڭدەك سىياسى تەپەككۇرغا ئۇيغۇن بولسا، ئۇنداقتا ئۇيغۇر مىللىتى نېمىشقا يوقلىدۇ؟ ئۇيغۇرلار قاچان سۈكۈت قىلغان؟

سۈكۈت نېمە دېمەك؟ سۈكۈت - بىر ئىشقا ئوچۇر
ئىپادىسىنى بىلدۈرمەي، ئاۋاز چىقارماي جىم تۇرۇش - دېگەن
بولدۇ. ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەردە بولسا ھەق - ناھەقنى
بىلىپ تۇرۇپ، ئىپادە بىلدۈرۈشتىن باش تارتىپ، بىر تەرەپ
تۇرۇش - دېگەن بولىدۇ. سىياسى، تەشكىلى مەسىلىلەردە
پوزىتسىيە بىلدۈرمەي بىر چەتتە تۇرۇش دېگەن بولىدۇ.
ئىنقىلاب مەزگىلىدە دۈشمەنگە قارشى تۇرۇشتىن باش
تارتىپ، ئۆز ئىشنى قىلىش دېگەن بولىدۇ. ئەمما ۋەتىنى
ئىشغال قىلىنغان، مىللىتى ئەسر ئېلىنغان خەلققە نىسبەتەن
سۈكۈتنىڭ مەناسى - دۈشمەنگە ئەقلى ۋە ھېسسىياتى بىلەن
تەسلىم بولۇش، ماددى، جىسمانى ۋە روھى جەھەتتىن بىر
پۈتۈن قۇل بولۇپ كېتىش - دېگەن بولىدۇ. ئۇيغۇرلار تولۇق
ئەسرلىككە چۈشكەن 70 يىلدىن بېرى، كۆرمىگەن كۈنى
قالمىدى. خىتاينىڭ تۇراقسىز دۆلەت سىياسىتىدە ھەر قېتىم
بىرەر ئۆزگۈرۈش يۈز بەرسە، ئۇيغۇرلارنىڭ بېشىغا تۈگمەس
بالا - قازا يېغىپ تۇرىدۇ. ئۇيغۇرلار تارتىۋاتقان نۆۋەتتىكى زۇلۇم،
70 يىلدىن بېرى تارتىۋاتقان زۇلۇمنىڭ بىر تۈرى. ئۇيغۇرلار
تولۇق تەسلىم بولۇپ سۈكۈت قىلغان بولسا ئىدى، بەلكى
بۈگۈنكىدەك ئازاپقا قالمىغان، بۈگۈنكىدەك جازاغا مەھكۇم
بولماس ئىدى. خىتاينىڭ ھازىرغىچە ئىجرا قىلىپ كېلىۋاتقان
ھەر تۈرلۈك زۇلۇملىرىنىڭ مەقسىتى ئۇيغۇرنى باش ئەگدۈرۈش،
ئەقلى، ھېسسى ۋە روھى جەھەتتىن تولۇق سۈكۈت قىلدۇرۇش
بولۇپ، لېكىن ئۇيغۇرلار ھەر قانداق جازانى تارتىشقا تەيياركى،
باش ئېگىشنى رەت قىلىپ كەلدى. ئۇيغۇرلار بۈنىڭدىن
بۇرۇن باش ئېگىپ، تەسلىم بولۇپ، سۈكۈتكە كۆنگەن

بولسا، بۇ كەمگىچە خىتايلىشىپ بولاتتى. ئۇيغۇرنى زۇلۇم بىلەن، جازالاش بىلەن، ئۆز مەيلىچە خىتاي بولۇشنى قوبۇل قىلدۇرمىغان خىتاي دۆلىتى، بۈگۈنكىدەك ئاخىرقى جازانى ئىجرا قىلىشنى قارار قىلدى. ئەگەر تارىخنىڭ بىزگە چىقارغان ھۆكۈمى، ئۈستىمىزدىن ئېلان قىلغان جازانامىسى بۇنىڭدىن كېيىن ئۇيغۇر مىللىتى بۇ تۇپراقتا ياشىمايدۇ. دېگەندىن ئىبارەت بولسا، دەرۋەقە ئۇ تۇپراق ئۇيغۇرسىز قېلىشى مۇمكىن. ئەمما يەنىلا ئۇيغۇرلار يوقالمايدۇ.... چۈنكى ئاللاھنىڭ زېمىنى كەڭرى. ئاللاھ ئۇيغۇرلارغا ۋەدە قىلغان، ئەجدادلىرىمىز ئات چاپتۇرغان تۇپراقلار بىپايان يېپىلىپ يېتىپتۇ....

ئۇيغۇرلار يوقىلىپ كېتىدۇ؛ ئۇيغۇرلارنىڭ ھالى بەك خەتەرلىك؛ پات يېقىندا ئۇيغۇرلار يوقىلىپ كېتىدۇ. دېگەندەك، ۋەھمىلىك سۆز. ئىبارىلەرنى تۇنجا قېتىم چەتئەلدە، ئەركىن دۇنيادا ئاڭلىغان بولدۇم. بولۇپمۇ 70 يىللىق مىللى ئاسسىمىلاتسىيە يۈرگۈزگەن سوۋېت ئىتتىپاقى رايونىدىكى، ئۇيغۇر قەلەمكەشلىرىنىڭ ماقالىلىرىدا كۆرگەن ئىدىم. بىراق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يوقىتىش سىياسىتىگە ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل نشان قىلىنغان ئۇيغۇرلار بىلەن چېچەنلەر يوقىلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. شۇنداقىمۇ ئۇيغۇر قەلەمكەشلىرى ئۇيغۇرچە سۆلەپ، ئۇيغۇرچە يېزىپ تۇرۇپ يەنە: ئۇيغۇرلار پات يېقىندا يەر يۈزىدىن يوقىلىپ كېتىدۇ. دېگەن ئىبارىلەردىن ۋاز كەچمىگەن ئىكەن. تۇغۇلۇپ شۇ كۈنلەرگىچە ۋەتەندە ھېچكىمدىن ئاڭلاپ باقمىغان بۇ يات ئىبارە بىلەن تۇنجا قېتىم ئۇچراشقىنىمدا، شۇنچىلىك شۈركەنگەن ئىدىم. بۇ گەپنى مىللەتنىڭ كونكرېت ئاھالىسىگە قارىتا يەككەلەشتۈرۈپ ئېيتقاندا: ھەي توختاخۇن

سېنىڭ قۇيرۇقۇڭنى قۇم بېسىپ، ئىزىڭ ئۆچىدۇ؛ كۆلدىكى كۆككە سورۇلۇپ، جەددى جەمەتنىڭ يەر يۈزىدىن يوقىلىدۇ! دېگەن بولاتتى. مەن، ۋەتەن - مىللەت توغرىسىدا ھېچقانداق نەزەرىيەنى چۈشەنچىسى بولمىغان تەقدىرداشلىرىمنىڭ، قانداق ئىنكاسقا بولىدىغانلىقىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن، شۇنداق ماقالىلارنى ئوقۇپ بېقىشنى تەۋسىيە قىلدىم. بىرلىرى: خۇد بىلىدۇ - ئۇيغۇرنىڭ يوقىلىشى - يوقالماسلىقىنى - دەپ، توڭلۇق قىلىپ، بۇ ھۆكۈمدىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ قۇتۇلدى. بەزىلىرى بولسا، ئېغىر ئۆكۈنۈش ئىچىدە ۋەھىمىلەندى. ئاشۇنىڭدەك مەزمۇنغا ئىگە ماقالا ۋە تۈرلۈك يازمىلار ئۈستىدە ئۇزۇن يىللاپ سىناق قىلىپ كۆردۈم. «ئۇيغۇرلار يوقىلىپ كېتىدۇ» دېگەن بۇ ھۆكۈمنامە پەقەت ئالدىن قىلىنغان پەرەزگە ئائىت پىكىرلەر بولۇپ، نە مىللەت شۇناسلىق، نە ئىنسان شۇناسلىق، نە جۇغرا - سىياسى شۇناسلىق كەسىپىگە ئائىت ئىلمى تەھلىل، ئىلمى كۆز - قاراش ئەمەس. ھەم تولۇق سىناقتىن ئۆتكەن نەزەرىيە ئاساسىغا ئىگە ئۇقۇم ئەمەس. بەلكى ھېسسىياتقا بېرىلىپ كەتكەن، ئادەتتىكى، كۈندىلىك سىياسى پىكىر بولغاچقا، ئاۋام پۇقرالارغا نىسبەتەن پايدىلىنىش قىممىتى زادىلا يوق نەرسە ئىكەن. بولۇپمۇ ئۇيغۇرلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، كىشىلەرنىڭ روھىنى سۇندۇرىدىغان، زېھنىنى قالايمىقانلاشتۇرىدىغان، ناچار كەيپىيات شەكىللەندۈرىدىغان رولغا ئىگە، ئەپسۇندىن باشقا نەرسە ئەمەسكەن.

بىز ئالدى بىلەن مۇشۇ «ئۇيغۇرلار پات يېقىندا يەر يۈزىدىن يوقىلىدۇ!» - دېگەن ھۆكۈمنى فورمۇلا شەكىلىگە كىرگۈزەيلى. ئاندىن مىللەت ئاھالىسىنى تۈۋەندىكىدەك تۈرلۈك گۇرۇپپىغا

يىغىنچاقلاپ، شۇ گۈرۈپپىدا سىناق قىلىپ، قانداق تەسىر پەيدا قىلىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىپ كۆرەيلى.

ئۇيغۇرلارنىڭ ھەممىسىنى بىر سىنىپتىكى ئوقۇغۇچى - دەپ پەرەز قىلساق، ئوقۇتقۇچى: ساۋاقداشلار، سىلەر ياخشى ئوقۇپ نەتىجە ياراتمىساڭلار، ھەممەڭلار يوقىلسىلەر! ئۆزەڭلارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسىتىپ، يۇقىرى نومۇر بىلەن ئىمتىھاندىن ئۆتمىسەڭلار، سىلەر جەزمەن يوقىلىشقا مەھكۇم! بىلىڭلارمۇ؟ - ئوقۇتقۇچىدىن، ئۆزلىرىنىڭ ھايات - ماماتلىقى توغرىسىدا بۇنداق ۋەھىملىك ئۇچۇرنى ئاڭلىغان ئوقۇغۇچىلاردا، قايسى خىلدىكى روھى كەيپىيات شەكىللىنىدۇ؟ ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنى قۇتۇلدۇرۇشى، ياخشى ئوقۇشىغا باغلىق بولۇپ قالغاندا، جەزمەنكى ئۈچ تۈرلۈك چوڭ بېسىمنىڭ ئاستىدا قالىدۇ. بىرىنچىسى يوقۇلۇش خەۋپى، ئىككىنچىسى ياخشى ئوقۇش بېسىمى، ئۈچىنچىسى ئۆزلىرىنى قۇتقۇزۇش بېسىمى. ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئوقۇش نەتىجىسىنىڭ ياخشى، ناچار بولۇشىدا مۇھىم رول ئوينايدىغان نەرسە مۇھىتتۇر. ئوقۇغۇچىلارغا قارشى پەقەت ياخشى ئوقۇپ، ئەلا نەتىجىگە ئېرىشىشتىن ئىبارەت بىرلا بېسىم بولۇشى كېرەك. ئۇنىڭدىن ئارتۇق بېسىمنى ئوقۇغۇچىلار كۆتۈرەلمەيدۇ. نەتىجىسى ياخشى ئوقۇغۇچىلار بىلەن نەتىجىسى ناچار ئوقۇغۇچىلار توغرىسىدىكى بارلىق تەتقىقات ۋە سىناقلار شۇنى ئىسپاتلىغانكى، ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئوقۇشتىن باشقا ھېچقانداق دەردى بولماسلىقى كېرەك. مەكتەپتە مۇئەللىمدىن تارتىپ ساۋاقداشلارغىچە ھېچكىم دەخلى - تەرۈز قىلماسلىقى، ئائىلىدە ئاتا - ئانىسى، قېرىنداشلىرى بوزەك قىلماسلىقى، ئوقۇشقا مۇناسىۋەتلىك ھېچنەرسىدىن تەڭلىك تارتماسلىقى،

لازىملىق خىراجەتتىن قىسىلماسلىقى، ئىشقىلىپ ئوقۇغۇچى ئۆز كۆڭلىدە قولىنى نەگە ئۇزارتسا شۇ يەرگە يەتكەن بولۇشى لازىم ئەكسىچە مەكتەپتە ئوقۇتقۇچى ۋە ساۋاقداشلىرى تەرىپىدىن كەستىلىپ، غۇرۇرى زېدىلەنسە، ئائىلىدە ئاتا-ئانىسى، قېرىنداشلىرى تەرىپىدىن ئىززىتى يەرگە ئۇرۇلسا، شۇنىڭدەك ئاتا-ئانا ماجىراسى، ئوقۇش ماتېرىيالىنىڭ غېمى، خەجلىك قىيىنچىلىقى قاتارلىق ناچار مۇھىتنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىسا، ئۇنداق ئوقۇغۇچى ياخشى ئوقۇش نەتىجىسىگە ئېرىشەلمەيدۇ. ناۋادا كۈتۈلمىگەن ئەھۋال ئاستىدا ئوقۇشتا نەتىجىلىك بولۇپ قالغاندىمۇ، ئادىمىيلىكى كەمتۈك بولۇپ چىقىدۇ. كېيىن ئۇ كادىر بولۇپ قالسا، پارىخور، بانكىچى بولۇپ قالسا خىيانەتچى، سودىگەر بولسا ئالدامچى بولۇپ، قىسقىسى بەدبەختنىڭ ئۆزى بولۇپ چىقىدۇ. دېمەك، ئوقۇغۇچىغا ئوقۇشتىن باشقا بېسىمنى يۈكلەش نەتىجىسىزلىكنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان سەۋەبىنىڭ بىرىدۇر. يەنى يوقىلىشقا مەھكۇم قىلىنغان ۋە ئۆزلىرىنى قۇتقۇزۇش بولسا، ياخشى ئوقۇشىغا باغلىق بولۇپ قالغان بۇ ئوقۇغۇچى گۇرۇپپىدىكى ئۇيغۇرلار نەتىجە قازىنالمىدۇ.

يوقىلىشقا مەھكۇم بولغان ئۇيغۇر مىللىتىنى، بىر گۇرۇپ ئەسكەر-دەپ، پەرەز قىلايلى. ئەسكەرلەرگە بۇيرۇق چۈشتى. بۇيرۇقنىڭ مەزمۇنى: دۈشمەن قوشۇنى بەك كۈچلۈك، ۋەھشى، سانى بەك كۆپ. ئەسكەرلەر ئۆزىدىن چەكسىز ئارتۇق كۈچكە ئىگە دۈشمەنگە قارشى جەڭ قىلىپ، ئۆز ھاياتلىرىنى ساقلاپ قېلىشى كېرەك. جەڭدە يېڭىلىپ قالسا، ھايات قالمىدۇ. جەڭگە قاتناشماي گازامدا ياتسىمۇ ھايات قالمىدۇ. ئۇلارنىڭ ھايات قېلىشى جەڭدە غەلبە قىلىشقا باغلىق. ئەسكەرلەرگە

چۈشكەن مەزكۇر بۇيرۇق ھەربى قاندىسىگە تامامەن خىلاپ بولغان بۇيرۇقتۇر. چۈنكى ئەسكەرلەرگە ھېچقاچان، ئۆز ھاياتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن جەڭ قىلىش بۇيرۇقى چۈشمەيدۇ. ئەسكەرلەرنىڭ ۋەزىپىسى دۈشمەن قوشۇنىغا ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن چۈشكەن بۇيرۇقنى ئادا قىلىشتۇر. ئالدىنقى سەپتە جەڭگە قاتنىشىدىغان ئەسكەرلەر قومانداننىڭ بۇيرۇقىغا بويسۇنىدۇ. قوماندان: ئالغا - دەپ بۇيرۇق چۈشۈرسە، ئالغا باسدۇ. چېكىنىشكە بۇيرۇق بەرسە چېكىنىدۇ. ئات - دېسە، ئاتىدۇ. يات - دېسە ياتىدۇ. قارشى تەرەپتىكى گازارمىدا خىل قوراللانغان مىڭ كىشىلىك دۈشمەن قوشۇنى بار. بۇ گازارمىغا ھۇجۇم قىلىش پىلانىنى تۈزۈپ، ئون كىشىلىك ئەسكەرگە ھۇجۇم قىلىش بۇيرۇقىنى چۈشۈردى. ھەر بىرنىڭ ھۇجۇم قىلىش ئويىپىكىتى بار. ئون كىشىلىك ئەسكەر قوشۇنى ئۆزىدىن يۈز ھەسسە كۆپ ھەم كۈچلۈك دۈشمەن قوشۇنىغا ھۇجۇم قىلماقچى. بۇ يەردە ئەسكەرنىڭ بىرلا ۋەزىپىسى بار. ئۇ بولسىمۇ پىلان بويىچە دۈشمەننىڭ گازارمىسىغا ھۇجۇم قىلىشتىن ئىبارەت. ئەمما بۇ ئەسكەرلەرگە: ھۇجۇم قىلىپ، دۈشمەن قوشۇنىنى يوقىتىش بەدىلىگە ئۆزلىرىنىڭ ھايات قالدۇغانلىق ۋەزىپىسى يۈكلەنسە، دۈشمەنگە ھۇجۇم قىلمايتۇرۇپ ئەسكەرلەرنىڭ جەڭگىۋارلىقى ئۆلۈپ بولىدۇ. چۈنكى بۇنداق بىر گازارمىغا ھۇجۇم قىلىش بۇيرۇقى چۈشكەن ئەسكەرلەر ئۆلۈم كوماندىسى - دەپ، ئاتىلىدۇ. ئۇلار ھەربى بۇيرۇققا ئىتائەت قىلىپ، ئۆلۈمگە تەييارلىنىپ بولغان ۋەزىيەتتە. لېكىن دۈشمەننى يوقۇتۇش بەدىلىگە ھايات قېلىشتىن ئىبارەت غەيرى ھەربى بۇيرۇقى ئۇلارنى روھى جەھەتتىن سۇندۇرغان

يىلدا يوقىلىپ كېتىدۇ. دەپ، ھۆكۈم قىلىنغانىكەن، ئۇنداقتا يوقالماسلىق ئۈچۈن، كۈرەش قىلىشقا چاقىرىشنىڭ نېمە ئەھمىيىتى بار؟ ياكى يېتىپ ئۆلگىچە ئېتىپ ئۆلسۇن. دەپ، قوزغاپ چىقىپ، يوقىلىشنى تېزلىتىش مەقسەت قىلىنمىدۇ؟

پۈتۈن بەدەن ھۈجەيرىلىرىنى راک كېسىلى قاپلاپ كەتكەن، بىر بىمارغا قارىتا دوختۇر: بۇ ئادەمنىڭ ئالتە ئايلىق ئۆمرى قاپتۇ. دەپ، دېئاگنوز قويسا، يەنە ئۇنىڭغا قىممەت باھالىق دورىلارنى يېزىپ بەرسە، بۇ يەردە چوقۇم بىر ئوقۇشماسلىق، ياكى ئالدامچىلىقنىڭ شەپسىسى بولىدۇ. ياكى دېئاگنوز يالغان، ياكى ئۆلىدىغان كېسەلنى ئالداپ دورا ساتماقچى.

ئۇيغۇرلار پات يېقىندا يوقىلىدۇ. دېگەن ھۆكۈم ئاساسەن ۋەتەن سىرتىدىكى مۇھاجىر ئۇيغۇرلار تەرىپىدىن تىلغا ئېلىنىپ كەلمەكتە ھەم كۆپ تەكىتلىنىدۇ. دەرۋەقە تۈرلۈك سەۋەب بىلەن ۋەتەندىن ئايرىلىپ، ئاتام كۆرمىگەن، ئانام كۆرمىگەن يات تۇپراقلاردا، يەردە يىلتىزى، ئاسماندا يۇلتۇزى يوق، چۆللۈكتە ئۇچۇپ يۈرگەن قامماقتەك، غېرىب بىر ھالەتكە كىرىپ قالغان مۇھاجىرلارنىڭ، تەپەككۈر چۈشكۈنلۈكىگە ئۇچرىشى تەبىئىي ئەھۋال. شۇنىڭدەك بەزى غەرب دۆلەتلىرىدىكى ئىنسان ھەقلىرىنى قوغداش تەشكىلاتلىرى، ئۇيغۇرلارنىمۇ يوقۇلۇش خەۋپىدە قالغان مىللەتلەرنىڭ تىزىملىكىگە كىرگۈزۈۋالغانلىقى ھەم، پات يېقىندا ئۇيغۇرلار يوقۇلۇپ كېتىدۇ! دەپ، قايغۇرىدىغان، ۋەھىمە يەيدىغان، تېخىمۇ ئېغىر پاراكەندە بولىدىغان ھالغا كەلتۈرۈپ قويغان بولۇشى مۇمكىن.

تارىخ پەنلىرى دوكتورى، پروفېسسور قاخار بارات ئەپەندى

2006. يىللىرى «چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ مەۋجۇتلۇقى» يىل پۈت تىرەپ تۇرالامدۇ؟» دېگەن تېمىدا ئىلمى، نەزەرىيە ئاساسقا ئىگە بىر ماقالا ئېلان قىلغان ئىدى. دوكتور قاخ بارات ئەپەندى ئۇ ماقالىسىدا، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ يوقۇلۇپ كېتىشىدىكى ئىچكى ۋە تاشقى سەۋەب، نەتىجىلىك تەسەۋۋۇرنى بايان قىلغان. ھەتتا نېمە ئۈچۈن يوقىلىپ كېتىدىغانلىقى توغرىسىدا ئوبرازلىق مىسالنىمۇ كەلتۈرۈپ ئۆتكەن ئىدى. ئەمما ماكان ۋە شارائىت جەھەتتە پۈتۈنلەي پەرقلىق بولغان چەتئەلدىكى تارقاق، مۇھاجىر ئۇيغۇرلارنىڭ تەقدىرى ئۈستىدە ئوتتۇرىغا قويۇلغان پەرەزنى ئاساس قىلىپ، بىر پۈتۈن ئۇيغۇر مىللىتى يوقىلىپ كېتىدۇ. دەپ خەۋپسىرەش، شۇنىڭدەك ئۇيغۇرلارنىڭ ئەمەلى ئەھۋالىدىن قىلچە ئىلمى ئاساسقا ئىگە بولمىغان، ئەجنەبىي تەتقىقاتچىلارنىڭ «ئۇيغۇرلارنىمۇ، باشقا مەدەنىيەتلەر قاينىمىدا چۆكۈپ، يوقۇلۇپ كېتىش خەۋپىدە قالغان مىللەتلەرنىڭ تىزىملىكىگە كىرگۈزۈپ قويغان تەخمىنلىرى» گە ئاساسلىنىپ: ھە، مانا ئۇيغۇرلار 50 يىلغا قالماي يوقىلىپ كېتىدىكەن. دەپ، ۋەھىمە پەيدا قىلىپ، خەۋپسىرىتىپ، ئالدىن تەسلىمىيەت بىلدۈرۈش بولسا، كۈرەش قىلىۋاتقان ۋە مەۋجۇتلۇق تارىخى كۈرەش بىلەن يېزىلىپ كەلگەن ئۇيغۇر مىللىتىگە باب كەلمەيدىغان قورقۇنچاقلىقتۇر. بىز ھېلىمۇ كۈرەش قىلىۋاتىمىز. بىزنىڭ كۈرىشىمىز پەقەت مەۋجۇتلۇقنى ساقلاپ قېلىشنىڭ غېمى بولماستىن بەلكى، ئىشغال قىلىنغان ۋە تىنىمىزنى ئازات قىلىپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇشتىن ئىبارەت، ئۇلۇغۋار نىشان يولىدىكى ھەرىكەتتۇر. چوڭ نىشاننى كۆزلەپ كۈرەش قىلىۋاتقان مىللەت ئۈچۈن، يوقۇلۇپ

كېتىشنىڭ غېمىگە چۈشۈپ قېلىشنىڭ ئۆزىلا تەسلىمچىلىكتىن باشقا نەرسە ئەمەس.

«جەڭ مەيدانىدا تەسلىم بولۇش - ئەسكەرى قۇۋۋەتنىڭ يېتىشمىگەنلىكىدىن، سۆھبەت ئۈستىلىدە يېڭىلىش - ئەقىل ۋە سىياسى قۇۋۋەتنىڭ يېتەرسىزلىكىدىن ئەمما ئۆيىدە ئولتۇرۇپ تەسلىم بولغانلىق - غۇرۇر، ۋىجدان، ئۈمىت، ئىشەنچ ۋە ئىنسانى روھىنىڭ ئۆلگەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ.» ئۇيغۇرلار يوقۇلۇپ كېتىدۇ - دېگەن بۇ ھۆكۈم، ھەرگىزمۇ مىللەت ئەزالىرىنى قۇتۇلۇشقا چاقىرغانلىق بولالمايدۇ. ئەكسىچە تەسلىمىيەتنى ئالدىن قوبۇل قىلىشقا، كىشىلەرنىڭ زېھنىدە زېمىن تەييارلاپ تۇرغانلىق بولىدۇ، خالاس.

ئەمدى گەپنىڭ بىر ئاز بېشىغا قايتىپ كەلسەك، ئۇيغۇرلار قاچانكى ئۆزىنىڭ ئاقسۆڭەكلىك خىسلىتىنى يوقىتىپ، ئۆزىدىن نومۇس قىلىدىغان بولغاندا، ئۆزىنى قوراشتۇرغان قۇرۇلمىلىرىدىن ۋاز كېچىپ، باشقا بىر يولغا قەدەم باسقاندا ئۆز ئىچىدىن كاۋاك ئېچىلىپ، ئىچكى يېقىلغۇسى ئۆچۈشكە يۈزلىنىدۇ. مانا شۇ چاغدىلا ئۇيغۇر مىللىتى ھەقىقىي يوقىلىشنى كۈتۈۋالغان بولىدۇ. دۈشمەن ھەرقانچە كۈچلۈك، ھەرقانچە ۋەھشى، زۇلۇم ھەرقانچە دەھشەتلىك بولغاندىمۇ، ئۇيغۇرلار ئۆزىنىڭ ئېسىل بىر مىللەت ئىكەنلىكىدىن تانمايدىكەن، ئۆزلىكىدە مۇستەھكەم تۇرىدىكەن، ئۇنى ئۆلتۈرۈش، چېپىش، ئېتىش ئارقىلىق يوقىتالمايدۇ.

2018.06.26

بەشىنچى باپ

ئۇيغۇرلارنىڭ قۇتۇلۇش ھەرىكەتلىرىدىكى

يوقسۇللىقلار

ئىنسانلار كىشىلىك ھاياتتا بىرەر قىيىنچىلىقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، ياكى بىرەر ئېغىرچىلىقنى يەڭگىللىتىش ئۈچۈن، ھامان يەنە بىر نەرسىگە ئېرىشىشكە مەجبۇر بولىدۇ. نامراتچىلىقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، كۈندىلىك زۆرۈرى تۇرمۇش ئېھتىياجىدىن ئارتۇقراق پۇلغا ئېرىشىش لازىم. كۆڭۈلسىزلىكتىن، پاراھەندىچىلىكتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، خاتىرجەم مۇھىتقا ئېرىشىش كېرەك. نامراتچىلىقتىن جاق تويغان كىشى، ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇشنىڭ ئامالنى قىلمىسا، ياكى تاپاۋېتىدە ئۆزگىرىش قىلماي، ياكى خىراجىتىدە ئۆزگىرىش قىلماي، ھەجەپ تويدۇم شۇ كەمبەغەلچىلىكتىن - دەپ، بىر ئۆمۈر داۋاملىشىمۇ، بىرەر يېڭىلىق يۈز بېرىپ، تۇرمۇشىدا ئىلگىرىلەش بولۇپ قالمايدۇ. تۈنۈگۈن تاپقان بەش تەڭگىسىنى تۈنۈگۈن خەجلىۋېتىپ، بۈگۈن ئۈچۈن يەنە بەش تەڭگىگە مېھنەت قىلسا، تۇرمۇش قىيىنچىلىقىدىن قۇتۇلۇش تۈگۈل، ئەكسىچە كەينى تىزىدىن ئاشمايدۇ.

كۈنىمىزدىكى تېخنىكا تەرەققىياتلىرىنىڭ ئەسلىدىكى نۇسخىسى ئاددى، ئىپتىدائى ھەم يېرىك ئادەتتىكى قول

ھۈنەرۋەنچىلىكىگە ئائىت ئىدى. توقۇمچىلىقنىڭ باشلىنىشى دەسلەپتە بارماقنىڭ ئۇچىغا ۋە بارماقنىڭ چېۋەرلىكىگە تايىنلاتتى. كېيىنچە چېۋىقنى توقۇش ۋاستىسى قىلدى. كېيىنچە رەخت توقۇيدىغان كىچىك تىپتىكى قول دۈكىنى كەشىپ قىلىندى. ھازىرقى بىر مىنۇتتا بەش يۈز مېتىر رەخت توقۇيدىغان زاۋۇتلار، ئەنەشۇ بىر مېتىر رەختنى 15 كۈندە توقۇيدىغان، قول دۈكىنىڭ ئاساسەن ئىختىرا قىلىنىپ بارلىققا كەلگەن. ئىنچىكە ئىگىرىلگەن يىپلاردا چېۋىق (زىق) بىلەن نەپىس كىيىم - كىچەك توقۇيدىغان ھۈنەرنىڭ باشلىنىشى 10 مىڭ يىلنىڭ ئىلگىرى تەرىپىگە تۇتۇشۇپ كەتسىمۇ، لېكىن كۈنىمىزدە ھەم تاشلىنىپ قالغىنى يوق. نۇرغۇنلىغان نامرات ئەللەردە تۇرمۇش ئېھتىياجىدىن، بەزى مۇھىم كىيىملەرنى ئىپتىدائى ئۇسۇلدا قول بىلەن توقۇسا، باياشات غەرب ئەللىرىدە ھەۋەس ۋە كۆڭۈل خوشى ئورنىدا، نەپىس توقۇلمىلارنى ئېرىنمەي توقۇش ئادەتلىرى ھېلىھەم داۋام ئەتمەكتە.

ئېغىرلىق كۆتۈرۈشتە كىشىلەر پىشاڭنى پەيدا قىلغان. بىر مېتىر ئۇزۇنلۇقتىكى پىشاڭدا ئىككى ئەرنىڭ كۈچىنى تېجىسە، ئۈچ مېتىر ئۇزۇنلۇقتىكى پىشاڭدا ئون ئەرنىڭ كۈچىنى تېجەيدۇ. كۈنىمىزدە ھەر تۈرلۈك كىران، دامكراتلار كەشىپ قىلىنىپ، قانچە ئون توننا ئېغىرلىقنى خۇددى قۇشقاچنى كۆتۈرگەندەك، ھاۋا پەلەكتە لەيلىتىپ يۈرمەكتە. يۈك توشۇش ۋاستىلىرىمۇ دەسلەپتە ئادەم كۈچىگىلا تايىناتتى. بىر ئادەم 30 كىلو يۈكنى كۆتىرىپ، بىر كۈندە 30 چاقىرىم مۇساپىنى ئۆلۈم جاپادا باسقان بولسا، كېيىنچە ھاياۋانلارنى كۆندۈرۈپ، بىر ئېشەك بىلەن ئۈچ ئەرنىڭ كۈچىنى تېجىدى. كېيىنچە

ئىككى چاقلىق سۆرەتمە (ھارۋا) ياساپ، ئېشەككە سۈرتىپ ئارقىلىق 10 ئەرنىڭ كۈچىنى تېجەيدىغان بولدى. شۇ ئاساس-موتورلۇق قاتناش ۋاسىتىلىرى ئىختىرا قىلىنىپ، چەك ھېساپلار سىغدۇرالمىغۇدەك دەرىجىدە، ئادەم كۈچىنى تېجەش ئېرىشتى. ھەرقايسى ساھەدىكى تەرەققىياتنىڭ دەسلەۋى ئادەم كۈچىنى تېجەش، جاپانى ئاز تارتىپ، كۆپ ئۈنۈم يارىتىش مەقسىتىدە باشلانغان بولۇپ، كېيىنچە ئېھتىياجىدىن ھالقىغان تاپاۋەت، ئېھتىياجىدىن ھالقىغان بايلىق ئۈچۈن ۋاسىتە ئورنى قوللىنىدىغان ھالغا يېتىپ كەلدى. يۇقىرىدەك ۋاسىتىلەرنى قوللىنىشتا، مەيلى قىيىنچىلىقتىن، نامراتچىلىقتىن قۇتۇلۇشنى مەقسەت قىلغان بولسۇن، مەيلى ئېغىرچىلىقنى يەڭگىلەشتۈرۈش مەقسەت قىلىنغان بولسۇن، شۇنداق ۋاسىتىلەرگە ئېرىشمىگۈچە مەقسەتكە يەتكىلى بولمايتتى. يەنى ئىنسانلار ئۆزلىرى بىزار بولغان نەرسىدىن قۇتۇلۇشنى ئارزۇ قىلىدىكەن، ھامان يەنە باشقا بىر نەرسىگە ئېرىشىشى، يەنى كۆزلىگەن نىشانغا، ئارزۇ قىلغان مەقسەتكە يەتكۈزىدىغان ئۆتكۈنچى ۋاسىتىنى قولغا كەلتۈرۈشى لازىم. ئۇنىڭ ئەكسىچە باشقا بىر يول يوق يوقسۇللۇقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ياكى تاپاۋەتنى كۆپەيتىش كېرەك. ياكى خىراجەتنى تېجەش لازىم. جاپا- مۇشەققەتتىن ئېغىرچىلىقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن پەم- پاراسەتلىك بولۇش ياكى ئىختىراچى، كەشپىياتچى، يېڭىلىق يارىتىدىغان ئىجاتكەر بولۇشى كېرەك. بۇ ئىسپات، پاكىت، دەلىل ۋە ئىزاھات تەلەپ قىلمايدىغان، ئەقەللى ھايات مەنتىقىسىدۇر.

بىر نەرسىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، يەنە بىر نەرسىنى ئېرىشىش توغرىسىدىكى مۇقەددىمىنى چۆرىدىگەن ئاساستا

بىزنىڭ خىتايدىن قۇتۇلۇش ھەرىكىتىمىزدە نېمىلەرگە ئېرىشىش لازىملىقىنى بايان قىلىپ ئۆتمەكچىمەن. ئالدى بىلەن بىزنىڭ قۇتۇلۇش ھەرىكىتىمىزدىكى يوقسۇللۇقلارنى كۆزدىن كەچۈرۈپ چىقايلى.

1. ئىقتىسادى يوقسۇللۇق

بىزنىڭ چەتئەلدە ئېلىپ بېرىۋاتقان ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكەتلىرىمىزدە، ئىقتىسادى مەسىلە ھەل بولمايدىغان دەرىجىدىكى يوقسۇللىقىمىزدۇر. ئىقتىسادنىڭ قانچىلىك مۇھىملىقى ۋە ئىقتىساد بولمىسا ھېچ ئىشنى بېجىرگىلى بولمايدىغانلىقى توغرىسىدا، چۈشەنچە بېرىش تامامەن ئارتۇقچە. مۇشۇ بۈگۈنكى جەمئىيەتتە ياشاۋاتقان ھەممە كىشى ئىقتىسادنىڭ مۇھىملىقىنى يېپىدىن - يېڭىسىگىچە بىلىدۇ. كۈندىلىك تۇرمۇشتا پۇل بولمىسا مۇرىدىن تۈتۈن چىقمايدۇ. پۇل بولمىسا قازاندىن ھور چىقمايدۇ. پۇل بولمىسا ئاسقۇغا گۆش قونمايدۇ. پۇل بولمىسا بوش تاغار ئۆرە تۇرمايدۇ. ئەجەبا ۋەتەننى ئازات قىلىش ئۈچۈن، ئۇيغۇرلارنى خىتاينىڭ زۇلمىدىن قۇتقۇزۇپ، ھۆرلۈككە، ئازاتلىققا ئېرىشتۈرۈش ئۈچۈن يېتەرلىك پۇل بولمىسىمۇ بولۇپتەمدۇ؟

بۇنىڭدىن قاق 24 يىل ئىلگىرى: «ۋەتەن سىرتىدا بىر يېرىم مىليون ئۇيغۇر ياشايدۇ؛ كىشى بېشىغا يىلدا بىر دوللاردىن ئۇيغۇرلۇق بەدەل پۇلىنى ۋەتەن فوندىغا تاپشۇرسا، ئاشۇ پۇل بىلەن بەك كۆپ ئىشلارنى قىلغىلى بولاتتى» - دېگەن مەزمۇندىكى تەۋسىيە، چاقىرىقلارنى كۆرگىنىمدە، ئۆزۈمچە ئۈمىتلەنگەن ئىدىم. ئادەم بېشىغا يىلدا بىر دوللار ھېچنېمە

ئەمەسقۇ. مۇشۇنچىلىك بەدەل بىلەن شۇ چاغدىكى شارائىتتا
كۆپ ئىشلارنى بېجىرگىلى بولاتتى. 94. يىلى 9. ئاينى
21. كۈنى ئالىپتېكىن ئەپەندى بىلەن كۆرۈشتۈق. ئۇ، ئوتت
ئاسيادا «ۋەتەن قۇتقۇزۇش فوندى» قۇرغىلى كېلىپتىك
ھەم ياركەنت تەرەپلەردىكى ئۇيغۇرلارنى سەپەرۋەرلىك
كەلتۈرۈپ، فوندىنىڭ ئۇلىنى قۇرۇپ، قايتىشىدا بىزنى يوقلا
ئۆتتىشى ئىكەن. ئالىپتېكىن ئەپەندىمۇ «كىشى بېشىغا يىل
بىر دوللار ئۇيغۇرلۇق بەدەل پۇلى» دېگەن لايىھەنىڭ گېپىت
خېلە ئوبدانلا شەرھىلىدى: ھازىرقى تارقاق تەشكىلاتلارنىلا
ئۇيغۇرلۇق بەدەللى يىغىش سالاھىيىتى بولمىغاچقا، ۋەتەر
فوندى قۇرۇلشى زۆرۈركەن. ئۇيغۇرلۇق بەدەل پۇلىنى ۋەتەر
قۇتقۇزۇش فوندى بىر تۇتاش يىغىپ، ئاندىن ھەرقايسى
تەشكىلاتلارنىڭ ئېھتىياجلىرىغا قاراپ، ئىقتىساد بىلەن تەمىنلەش
ۋە ئىقتىسادنى سىستېمىلىق باشقۇرۇش قاتارلىق چۈشەنچىلەرنى
ئىزىپ ئىچكۈزگەن بولدى. دەرۋەقە ئۇنىڭ ئېيتقانلىرى
سىياسى - ئىقتىساد مۇئەممالىرى سەۋىيىسىدىكى گەپلەر بولۇپ،
ئىقتىسادى ئېلىم - بىرىم، كىرىم - چىقىم ئىشلىرى مالىيە
سىستېمى تەرىپىدىن بىر تۇتاش باشقۇرۇلۇشى كېرەك ئىدى.
ئارىدىن ھەپتە ئۆتۈپ: ئالىپتېكىن ئەپەندىنىڭ تەشەببۇسى
بىلەن «ۋەتەن قۇتقۇزۇش فوندى» قۇرۇلماقچى، ھازىر ئۇل
تېشى قويۇلدى. دېگەندەك مەزمۇندىكى تەپسىلى خەۋەر يېڭى
ھايات گېزىتىدە ئېلان قىلىندى. ئارىدىن بىر يىل ئۆتۈپ
كەتتى. ئەمما «ۋەتەن قۇتقۇزۇش فوندى» نىڭ ئورنىغا باشقا
نەرسە ئوتتۇرىغا چىقتى. ئىلدىن ئابباسوۋنىڭ يېتەكچىلىكىدە
«تىجارەتچىلەر بىرلەشمىسى» - نامىدا بىر تەشكىلات قۇرۇلدى.

ئۇلارنىڭ «ۋەتەن قۇتقۇزۇش فوندى»، «كىشى بېشىغا يىلدا بىر دوللار ئۇيغۇرلۇق بەدەل پۇلى» - دېگەندەك ئىشلار بىلەن ئالاقىسى يوق بولۇپ، بەلكى بېجىن مەركىزى ھۆكۈمەتتىن ئۈدۈل مەبلەغ قوبۇل قىلىپ، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىقتىسادى مۇئەممالىرىنى ھەل قىلىدىكەن. (بۇھەقتە «خاتالىق كىمدىن ئۈنۈۋاتىدۇ؟»، «سەھنە پائالىيىتىگە ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن ئىنقىلاب» ناملىق كىتابلاردا يېتەرلىك مەلۇماتلار بار) شۇنىڭ بىلەن ئاتالمىش «ۋەتەن قۇتقۇزۇش فوندى» ئىز-دېرەكسىز غايىب بولدى. ھەتتا قىرغىزىستان، قازاقىستان تەۋەسىدىكى ئۇيغۇر سىياسى تەشكىلاتلىرى چەتكە قېقىلىشقا، خەلقئىن يىراقلاشتۇرۇلۇشقا دۇچ كەلدى. 5. فېۋرال غۇلجا قىرغىنچىلىقى مەزگىلىدە، بىشكەك شەھىرىدىكى ئۇيغۇر جامائەتلىرىنىڭ بىر تۈركۈم يىگىت بېشى ۋە ئاقساقاللىرى: ئالىپتېكىن ئەپەندىدىن يەنە «ۋەتەن قۇتقۇزۇش فوندى» نى قۇرۇپ چىقىش يول - يۇرىقى تاپشۇرۇۋالغانلىقلىرى توغرىسىدا مەلۇمات يەتكۈزۈشتى. لېكىن كېيىنچە نە فوندى قۇرۇش، نە كىشى بېشىغا بىر دوللار ئۇيغۇرلۇق بەدەل پۇلى دېگەن گەپلەردىن خەت - خەۋەر يوق، ھېچكىم ھېچنېمە دېمىگەندەك، ھېچكىم ھېچنېمە ئاڭلىمىغاندەك، جىمقىپ كەتتى. شۇئارىدا ئالمۇتىدىكى «ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» نىڭ فوندى مۇدىرى ئەركىن ئېلىپېۋ ئەپەندى، تەشكىلات فوندىنى كېڭەيتىپ «ۋەتەن قۇتقۇزۇش فوندى» قۇرۇش ۋە فوندىغا يىغىلغان ئىقتىسادنى ئوبروتلاشتۇرۇپ تاپاۋەت قىلىدىغان، كىچىك تىپتىكى ئىشلەپ چىقىرىش، سېتىش شىركەتلىرى، فېرما قۇرۇش پىلانىنى تۈزۈپ، ئەمدى بىر ئىشنىڭ پېشىنى تۇتقۇچە، تەشكىلاتنىڭ پائالىيەتلىرى

قازاق ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن توسقۇنلۇققا، چەكلىمىگە ئۇچراپ بارلىق ئۇرۇنۇشلار بىكارغا كەتتى. ئۇ چاغلاردا قازاقىستان ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلار ۋە تەن سىرتىدىكى ئۇيغۇرلارغا غوللۇق، كۆزگە كۆرۈنەرلىك، ۋە تەن قۇتقۇزۇش ھەرىكەتلىرى ئالدىنقى سەپ ۋە چوڭ ئارقا تىرەكلىرى ئىدى. شۇڭا بۇ ئەللەردىكى ئۇيغۇرلار، خىتاي فاشىستلىرى ئۈچۈن زور تەھدىد ھېسابلانغاچقا، خىتاي فاشىستلىرى قازاق، قىرغىز، ئۆزبېك ھۆكۈمەتلىرىنىڭ قولى بىلەن، بۇ تۇپراقلاردىكى ئۇيغۇرلارنى قىسماققا ئېلىشقا باشلىدى. 97. يىللىرى ئالمۇتا ۋە بىشكەك شەھىرىنى ئاساس قىلىپ، مەمۇرىي ھەزرەتلەر تەشكىللىگەن «ئازاتچىلار» ھەرىكىتى، ھەسەن مەخسۇملار تەشكىللىگەن «غازاتچىلار» ھەرىكىتىدىن كېيىن، بۇ جايلاردىكى ئۇيغۇرلار ئۆز مۈلۈكلىرىنى ئۆزلىرى خالىغانچە ۋە خالىغان جايدا ئىشلىتەلمەيدىغان، كىرىم-چىقىم ئەھۋالىدىن مالىيە ۋە باج ئىدارىسىغا ئەمەس، ھەتتا «ك گ ب» ئىدارىسىغا، ھۆكۈمەتنىڭ سىياسى تارماقلىرىغا ھېسابات بېرىدىغان مەجبۇرىيەت ئاستىدا قالدى. قىسقا ۋاقىت ئىچىدە قازاقىستان ۋە پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا رايونلىرىدا، ئۇيغۇرلارنىڭ ۋە تەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىگە كېرەكلىك بولىدۇ. دەپ پەرەز قىلىنغان بارلىق ئېھتىماللىقلار تولۇق يوقىتىلدى. بۇنىڭ سەلبىي نەتىجىسىدە ئۇيغۇرلار ئىمكانىيەت قوغلىشىپ، ۋە تەندىن يەنە بىر قىتئە يىراقلىشىشقا يۈزلەندى. «شەرقىي تۈركىستان (ئۇيغۇرىستان مىللى قۇرۇلتىيى)» نى 99. يىلى مېيونخىن شەھىرىگە يۆتكەش كەلگەندىن كېيىن، تۈركلەرنىڭ «مىللى گۈرۈش تەشكىلاتى» ئېتىراپ قىلىپ، قەرەللىك ئايدا ئۈچ مىڭ مارك ئەتىراپ

ئىقتىسادى ياردەم بېرىپ، ھېچ بولمىسا ئىشخانا ئىجارىسىنى، ئايدا چىقىدىغان گېزىتنىڭ باسما خىراجىتىنى قامداپ ماڭغان ئىدى. بىراق مىللى گۈرۈشنىڭ ئىمام مەزىنلىرى بارلىق مەسچىتلەردە 11. سېنتەبىر تېررور ھەرىكىتىنى تەبرىكلەپ خۇتبە ئوقۇپ، ئامېرىكىغا، ئىسرائىلىيىگە قارشى خەلقنى نامايىشقا تەشكىللەپ، بەك ئاكتىپلىشىپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، گېرمانىيە ئىستىخباراتى مىللى گۈرۈش تەشكىلاتىنى تېررورلۇق تىزىملىكىگە كىرگۈزۈپ، مال- مۈلۈك مۇناسىۋەتلىرىنى تەكشۈرۈشكە باشلىغان گەپ. شۇنىڭ بىلەن قۇرۇلتايمۇ قالپاق كىيىپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ، ئۇلار بىكارغا بېرىدىغان ياردەم پۇلىدىن ئۆزىنى تارتتى. شۇنىڭدىن كېيىن 2006. يىلى ئامېرىكىنىڭ «NED» ۋەقپىگە باغلانغىچە ئارىلىقتا، بىرقانچە يىل ئىقتىسادى ياردەمگە ئېرىشەلمىگەن بولغاچقا، ئېغىر قىيىنچىلىق تارتىشقا توغرا كەلدى. ئارزۇ قىلغان ئازراق ئىقتىسادى ياردەمگە ئېرىشىش ئۈچۈن، سۆزدە، قەغەز دە بولسىمۇ «ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن كۈرەش قىلىمىز، ۋە بۇ يولدا ئېلىپ بارغان بارلىق قانۇنلۇق ھەرىكەتلەرنى قوللايمىز» - دېگەنچىلىك گەپنىمۇ ئۆچۈرۈپ تاشلاپ، ئۇنىڭ ئورنىغا «ئىنسان ھەقلىرى، كىشىلىك ھوقۇق، ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش، ئاپتونومىيە ھوقۇقى ئۈچۈن تىرىشىمىز» دەپ، مۇستەقىللىق تەلپىدىن ۋاز كەچتى. پەقەت بىر ئاز ئىقتىسادى ياردەمگە ئېرىشىش ئۈچۈن مۇستەقىللىق تەلپىدىن ۋاز كەچتى.

ئەسلىدىكى قانۇنىيەت بويىچە، خىتاينىڭ مۇستەملىكىسىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن (ئېلىپ بارىدىغان ھەرىكەت) پۇلغا ئېھتىياجلىق بولغان، ئەمدى پۇلغا ئېرىشىش ئۈچۈن ئەسلىدە مەقسەت

قىلىنغان مۇستەقىللىقتىن ۋاز كېچىدىغان بولۇپ قالدى. خۇددى نامراتچىلىقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن جازانىخوردىن قېلىپ، كېيىن جازانىخورنىڭ ئۆسۈمىگە بۇغۇلۇپ، تېخى ئېغىر ۋەيران بولغاندەك، بىر شورپىشانلىك بولۇپ قالدى.

ئەمدى كېيىنكى 15 يىلدىن بۇيان ياۋروپا، ئامېرىكا ئاۋسترالىيە قاتارلىق غەرب ئەللىرىگە يەرلىشىۋاتقان ئۇيغۇرلارنى ئەھۋالغا كەلسەك، ئۇلار ئىقتىسادى جەھەتتىن ئاساسەن تۆۋەن سەۋىيىدە بولۇپ، ئۇلاردىن يىغىلىدىغان ھەرقانداق شەكىلدىكى بەدەل پۇلى بىلەن، ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىنىڭ بۈگۈنكى ئېھتىياجىنى قامداش مۇمكىن ئەمەس.

بۇيىل كىرگەندىن بېرى، يىنىڭ تىپتىكى تۈرلۈك ئىجتىمائىي ئۇچۇر ۋاستىلىرىدا، ئوخشاشمىغان چاقىرىقلار ياڭراپ كېتىۋاتىدۇ. بەزىلەرنىڭ كونا كېسىلى قوزغىلىپ، يەنە «ئۇيغۇرلۇق بەدەل پۇلى» يىغىمىز- دېسە، بەزىلەر خالسانە پىكىر قىلىپ، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلاردىن 25 مىليون دوللار يىغىپ ۋەتەننى قۇتقۇزمىساق بولمايدۇ- دېگەندەك مەزمۇنلارنى تەقدىم قىلىۋاتىدۇ ھەم تەكىتلەپ، تەكرار، تەكرار قۇلاقنى گاس قىلىۋېتەي دېدى. بەزى ئەمەلدارلار قۇلقى يۇمشاق، تىلى يىنىڭ ئۆلىما، قارىملارنى ئېكران ئالدىدا سۆزلىتىپ، چاقىرىق ئېلان قىلدۇرغان بولسا كېرەك. ئۇيغۇرلار نۇرغۇنلىغان ئىسسىق- سوغۇقنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈپ بولغان بۈگۈنكىدەك ۋەزىيەتتە ئاللاھ تائالا ئۇيغۇرلۇق بەدەل پۇلىنى قۇرۇلتايغا بەرسەڭلار، جەننەتكە كىرگۈزمەن- دەيدۇ، دېگەندەك چاقچاقلارغا كۆڭۈل بۆلۈپ كەتمەيدۇ. شۇڭا ئۇچۇر ۋاستىلىرىدا تارقىلىۋاتقان بۇنداق چاقىرىق، تەكلىپ، تەشەببۇسلار ئاۋامنىڭ پىكىرىنى

چېچىپ ، زېھنىنى تۇتۇپ تۇرىدىغان كولدۇرلاتمىدىن باشقا ، ھېچقانداق ئەھمىيەتكە ئىگە ئەمەس . ھەم ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇنتۇلۇپ كېتىدىغان قۇرۇق پاراڭلاردۇر . 2007 . يىلى رابىيە خانىم ۋەتەن سىرتىدىكى بارلىق ئۇيغۇرلارنى ئۇيغۇرلۇق بەدەل پۇلى تاپشۇرۇشقا چاقىرىپتۇ . مۇقىم ھالدا ھەر بىر ئۇيغۇر ئەڭ تۆۋەن بىر دوللارغىچە ئايلىق بەدەل تاپشۇرۇش ئارقىلىق ، ئۆزىنىڭ بۇ كۈرەشتە بىر كىشىلىك مەجبۇرىيىتى بارلىقىنى قوبۇل قىلىشى ۋە بىر كىشىلىك ھەسسە قوشۇشى كېرەكلىكىنى تەكىتلەپتۇ . مەن كىچىك بالىنى ھېسابلىماي ، ئائىلىدىكى چوڭ تۆت جان ئۈچۈن كىشى بېشىغا ئۈچ ئويرودىن ، قۇرۇلتاينىڭ بانكا ھېسابىغا بەدەل تاپشۇردۇم . 2007 . يىلىدىن باشلاپ ، 2015 . يىلى ئاۋغۇستقىچە ئايدا 12 ئويرودىن تاپشۇرغان ئىدىم . بىراق 2015 . يىلى ئىيۇنغىچە ، قۇرۇلتاينىڭ ئۇيغۇرلارغا ھەقىقىي مەركىزى تەشكىلات بولۇپ قېلىشىدىن كۈتكەن ئۈمىدىمنى ئۈزگەندىن كېيىنلا ، ئاز بولسىمۇ تاپشۇرۇپ كېلىۋاتقان ئۇيغۇرلۇق بەدەلنى توختاتقان ئىدىم . چۈنكى رابىيە خانىمدىن كۈتىدىغىنىم ، ئۇ ئۆزىنىڭ نوپۇزى بىلەن قۇرۇلتاينغا بارلىق تەشكىلاتلارنى توپلاپ ، پارلامېنت شەكلىگە ئېلىپ كېلىشى ئىدى . شۇنداق بولغاندا «ۋەتەن قۇتقۇزۇش فوندى» قۇرامدۇ ، ئۇيغۇرلۇق بەدەل پۇلى يىغىشنى يولغا قويامدۇ ، چىقارغان چاقىرىق ئەمەلگە ئاشاتتى . لېكىن رابىيە خانىم ئۆزى مىللەتنىڭ لىدەرى سۈپىتىدە چاقىرىق چىقارغىنى بىلەن بىرگە ، ئوخشاشلا بىر تەشكىلاتنىڭ رەئىسى بولغاچقا ، فوندى ، بېدەل پۇلى شۇ تەشكىلاتنىڭ خاس ھېسابىغا كىرىدىغان بولغاچقا ، قۇرۇلتايمۇ باشقا تەشكىلاتلاردەكلا ، تەرەپلىك ھالدا تۇرۇپتۇرگەن

بولغاچقا، پەقەت قۇرۇلتايىنى قوللىغۇچى ئۇيغۇرلاردىن سەئىدارە كۈچى بولمىدى. شۇ ۋەجىدىن ئۇلۇغۇر چاقىرىقتىن كۈچى بولمىدى. خانىم قۇرۇلتايغا نۇرغۇن ئادەملەرنى توپلىغۇ ۋە قۇرۇلتايىنى دۇنياغا تونۇتقان بولسىمۇ ئەمما قۇرۇلتاينى تاشقى جەھەتتىن ھەممىگە سايىۋەن ھالىغا كەلتۈرەلمىدى ئىچكى جەھەتتىن ئۆز پىرىنسىپىغا ئەمەل قىلىدىغان ھەقىقەتەشكىلات دەرىجىسىگە يەتكۈزەلمىدى. ھەتتا ئۆزى باشچىلىقتە تەرتىپسىزلىككە يول قويۇلدى. خانىمنىڭ قۇرۇلتايدىكى ئورنى 2015. يىلى 26. ئىيۇن رەسمى تۈگەشكەن بولۇپ، ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئىككى يىلدىن ئارتۇق ئۇرۇنۇشلارنىڭ ھەممىسى، مىللەتنى ئاۋازچىلىققا سالغاندىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. چەتئەلدىكى ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىنىڭ، ئىقتىسادى يوقسۇللۇقنى ھەل قىلىش چارىلىرىنى تۈۋەندىكىدەك تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇ.

1) چەتئەلدىكى بارلىق ئۇيغۇرلارنى بىر تۇتاش سەپەرۋەرلىككە كەلتۈرۈپ، ئىقتىسادى جەھەتتىن «ۋەتەن قۇتقۇزۇش بەدىلى» گە قاتناشتۇرۇش كېرەك. چۈنكى بىز قۇتقۇزىدىغان نەرسە ئالدى بىلەن ۋەتەندۇر. ۋەتەن قۇتۇلغاندا، ئۇ تۇپراقتا ياشاۋاتقان بارلىق مىللەتلەر، ئىنسانلار ھەتتا جانلىقلار، ئۆسۈملۈكلەر، تاغ، دەريالار، تەبىئەت ۋە تەبىئى بايلىقلار، قىسقىسى بىزگە مەنسۇپ بولغان ھەممە نەرسە قۇتۇلغان بولىدۇ. ئۇ ۋەتەندە ئەرگىن ئازادە، ھۆر ئىرادىسى بىلەن ياشاشنى خالايدىغان، ھەرقانداق مىللەت ئەزالىرى بەدەل تۆلەشكە سالاھىيەتلىك بولالايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇنداق بىر چوڭ ھەرىكەتنىڭ نامىنى يىغىنچاقلاپ: «ئۇيغۇرلۇق بەدىلى» - دەپ ئاتىماسلىق لازىم.

شۇنىڭدەك، بەدەل پۇلى يىغىدىغان ئورۇننىڭ نامى «ۋەتەن قۇتقۇزۇش فوندى» دېگەن نام بىلەن ئاتىلىشى كېرەك. بۇخىل ۋەتەن قۇتقۇزۇش بەدەل پۇلى تۆلەشنى ئالدى بىلەن ئۇيغۇرلار سەپەرۋەرلىككە كېلىپ باشلاپ، ئۇنىڭ ئۈنۈمى كۆرۈلگەندە ئاندىن باشقا قېرىنداش مىللەتنىمۇ قايىل قىلالىشىمىز مۇمكىن.

(2) «ۋەتەن قۇتقۇزۇش فوندى» نى ھېسسىياتقا تايىنىپ، بىرەر كولىپكتىپ، بىرەر ئىجتىمائىي گۇرۇپ، مەشرەپچىلەر گۇرۇھى، شۇنىڭدەك بىرەر تەشكىلات سەكرەپ چىقىپ، ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن، ئۆز ئالدىغا قۇرۇپ چىقىشقا ۋە باشقا گۇرۇپ، باشقا تەشكىلاتلارنى چەتتە قالدۇرۇشقا ياكى زورلاشقا بولمايدۇ. بەلكى بۇنداق چوڭ ئىشنى ھۆددىگە ئالالغۇدەك، مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئېلىپ، جاۋابكارلىقىدىن چىقالغۇدەك، بىرلىككە كەلگەن چوڭ بىر ئېقىم ئۈستىگە ئالغاندىلا، مۇۋەپپىقىيەتلىك ئېلىپ بارغىلى بولىدۇ. ھازىرقى ئەھۋالىمىزدىن ئېيتقاندا، مەۋجۇت ھېچقايسى تەشكىلات بۇنداق بىر چوڭ ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئوخشاشمىغان سىياسى ئېقىملارنى، ئۆز-ئارا زىددىيەتلىك تەشكىلاتلارنى، تەشكىلسىز ئاكتىپ شەخسلەرنى، تۈرلۈك ئىجتىمائىي جەمئىيەت، ئېقىملارنى بىر سايىۋەن ئاستىغا توپلىيالايدىغان، ھەربىرى ئۆز ئىرادىسىنى ئوتتۇرىغا قويالايدىغان، ئاۋازىنى ئاڭلىتالايدىغان پارلامېنت تۈسىدىكى بىر مەركىزى تەشكىلاتنى بارلىققا كەلتۈرۈش لازىم. مەسىلەن پارلامېنت تەشكىللىدۇق دەپ تەسەۋۋۇر قىلالىلى. پارلامېنتتا ھەممە تەشكىلاتلارنىڭ ۋەكىلى بولىدۇ. شۇنىڭدەك تەشكىلسىز ۋەكىللەرمۇ بولىدۇ. مەيلى ئۆكتىچىسى بولسۇن، مەيلى

پائالىيەتچىسى بولسۇن بىر كىشىلىك ئاۋاز بېرىش، تەكلىپ سۈنۈش ۋە رەت قىلىش ھەققى، پۇرسىتى بولىدۇ. «ۋەتەن قۇتقۇزۇش بەدىلى» نى قانداق بەلگىلەش، قانداق توپلان ۋە قايسى ئۇسۇلدا تەقسىملەش قائىدە، پرىنسىپلىرى ئائىلە پارلامېنتتا ئاۋازغا قويۇلۇپ قارار قىلىنىدۇ. شۇنداق قىلغاندىلا توغرىغا يېقىن نەتىجىگە ئېرىشىشىمىز مۇمكىن. ئەگەر ھازىرغىچە داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان پاسسىپ، تەرەپلىك ئۇسۇلنى بازارغا سېلىۋەرسەك، يۇقىرىدا مىساللار بىلەن (25 يىلدىن بۇيان دېيىلىپ، ئەمەلگە ئاشماي كېلىۋاتقانداك)، دەپ ئۆتۈلگەندەك، سۆزدە بار، ئەمەلدە يوق رىياكارلىقتىن باشقا نەرسە بولمايدۇ. شۇنىڭدەك (يېقىندىن بۇيان ئىجتىمائىي ئۇچۇرلاردا تەكىتلىنىپ كېلىۋاتقانداك) تەشكىلىسىز ھالدا، ئاق كۆڭۈل، پىداكار كىشىلەر توپلىشىپ «ۋەتەن - مىللەتنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن» ئىئانە توپلاش ھەرىكىتى ئويۇشتۇرسا، جەزمەنكى ئۇنداق بىر تەشكىلىسىز كوللېكتىپ توپلانغان ئىئانە ئاز توپلانسا ئوغرىغا يەم بولىدۇ. ئەگەر بەزىلەر تەكىتلىشىۋاتقانداك مىليونلاپ، ئون مىليونلاپ توپلانسا، پۇل توپلانغان جاي خىيانەتچى، قاراقچى، بۇلاڭچى ۋە ئىنساپسىز قاتىللارنىڭ ئۆڭكۈرگە ئايلىنىدۇ. بۇ ساددا ھېسسىياتنىڭ ئوچىقىغا ساۋاب قازىنىنى ئېسىپ قويۇپ، قايناتسا بولۇۋېرىدىغان شورپا ئەمەس.

(3) بىز بەدەل توپلاپ، ئىئانە، سادىقە، زاكات يىغىپ، چەتئەلدىكى يېتىملارنى، پېقىرلارنى باقىمىز دەۋاتمايمىز. شۇنىڭدەك، چەتئەلدە پائالىيەت قىلىۋاتقان تەشكىلات، جەمئىيەتلەرنىڭ راسخوتلىرىنى ھەل قىلىمىز دەۋاتمايمىز. بەلكى ۋەتەننى قۇتقۇزۇپ، مىللەتنى، خەلقنى ھۆر، ئازات قىلىمىز -

دېگەن ئۇلۇغۋار ئىش ئۈچۈن ئىقتىسادى يوقسۇللۇقنى ھەل قىلىمىز - دەۋاتىمىز. لېكىن بىزنىڭ ھازىرغىچە قىلىپ كېلىۋاتقان بارلىق سىياسى ھەرىكەت ۋە پائالىيەتلىرىمىز ئۆزىمىزنى، دەردىمىزنى خەققە تونۇشتۇرۇشتىن نېرىغا ئۆتكىنى يوق. بۇنچىلىك يىغلاپ قاقشايدىغان ئاتالمىش «ۋەتەن دەۋاسى» غا بەك چوڭ مەبلەغمۇ تەلەپ قىلىنماسلىقى مۇمكىن. يەنى بىر قانچە ئادەمنىڭ مائاشى، يول كىراسى، قونالغۇ ۋە تاماق پۇلىسى قاتارلىق جىددى خىراجەتكە چۈشلۈك ئىقتىسادى، ئۆز كۈچىمىزگە تايىنىپمۇ ھەل قىلىپ كېتىشىمىز مۇمكىن. ئەمما سېلىۋاتقان داۋراڭلىرىمىزغا يارىشا راستىنلا «ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتى» تەشكىللىسەك، بىرەر ھەرىكەتكە ئاتلانماق، ئۇ چاغدا ئۆز كۈچىمىز بىلەن مۈشۈك ئاپتاپقا چىقمايدۇ. جەزمەنكى بىزگە مەبلەغ سالدىغان چوڭ كۈچلەر بىلەن مۇناسىۋەت ئورنىتىشقا، توختام تۈزۈشكە توغرا كېلىدۇ. ھازىرقىدەك تارقاق ئەھۋاللىمىزدا، چاي پۇلى بېرىدىغان ۋەقەلەردىن باشقا ھېچقانداق كۈچلەر بىزنى خالىمايدۇ، بىز بىلەن مۇناسىۋەت ئورناتمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن قۇرۇق شوئارنى توۋلاپ يۈرمەي، نۆۋەتتىكى باسىدىغان قەدەمنى توغرىلاش كېرەك.

2. رەھبەر يوقسۇللۇقى

ھەرقانداق بىر كولىپكتىپنى، بىرەر جامائەتچىلىكنى بىر يەرگە توپلاپ، ئۇلارنىڭ چېچىلىپ، تارقىلىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئالدىغان كىشىلەر بولىدۇ. ئۇلار، ئوبيېكتىپ ئەھۋالغا قارىتا: يىگىت بېشى، مەھەللە چوڭى، يۇرت ئاقساقلى، جامائەت ئەربابى - دېگەندەك سۈپەتلەر بىلەن ئاتىلىدۇ.

ئۇلار جامائەتچىلىكنىڭ، يۇرتنىڭ ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلىرىدە ئالاقىدار تۈرلۈك مۇئەممالىرىنى بېجىرىشتە، كۆپچىلىككە يېتەكچىلىك قىلىدۇ. خۇددى ئۇرۇق- جامائە ئاقساقاللىرى قەبىلە باشلىقلىرىمۇ ئۆز قوۋمىگە يېتەكچىلىك قىلىدىغانغىچە ئوخشاش.

ئادەملەر كولىپكىتىۋىنىڭ، ئۆز ئارىسىدىن چىققان مەلۇم بەكشىگە ئەگىشىشى ۋە بارلىق ئىشلاردا ئۇنىڭغا بويسۇنۇشى ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىيلىشىش جەريانىدىكى سىياسىيلاشقان ئالاھىدىلىكى. دەپ چۈشىنىش بولسا، جەمئىيەت شۇناسلىق نۇقتىسى نەزەرگە ئاساسلىنىدۇ. بىراق بۇ خىل ھادىسە ئىنسانلارغا خاس ئالاھىدىلىك بولۇپلا قالماستىن، ھەتتە ھايۋاناتلار دۇنياسىدىمۇ، ھەرە، چۈمۈلگە ئوخشاش ھاشارەتلەردىمۇ، خۇددى ئىنسانلارغا ئوخشاشلا يېتەكلىش، باشقۇرۇش ھەم بويسۇنۇش پىرىنسىپلىرى مەۋجۇت. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇنداق ئالاھىدىلىكنى: ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ئۈزۈر مۇددەتلىك ئىجتىمائىيلىشىشنىڭ مەھسۇلى. دەپ، بېكىتىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئەقىللىق ۋە ئەقىلسىز، چوڭ- كىچىك بارلىق جانلىقلاردا ئورتاق تېپىلىدىغان، تەبىئىي قانۇنىيەت دېسەم بەك مۇبالىغە بولۇپ كەتمەسە كېرەك. بويسۇنۇش، ئەگىشىش يېتەكلىش، باشقۇرۇش ئىنسانىيەتكە نىسبەتەن بىر قانۇنىيەت بولغانىكەن، ئاڭلىق، تەرەققى تاپقان بۈگۈنكى دۇنيادىمۇ بىر قانۇنىيەت كۈچىنى كۆرسىتىۋاتقان ئىكەن، ھەتتا كۈچلۈكلەر كۈچلۈك ئەللەر رەھبەرلەرنىڭ يېتەكلىشىگە، باشقۇرۇشىغا تېخىمۇ زىچ ئويۇشقان، غالىبلار ھەم چوڭ نەتىجىلەرنى يارىتىۋاتقان رەھبەرلەرنى تېخىمۇ بەك قەدىرلەۋاتقان ئىكەن، ئەلۋەتتە

بۇ قانۇنىيەتنىڭ كۈچىدىن قالمايدىغانلىقى، مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدىغان بىر روشەن ھەقىقەتتۇر. بۇ قانۇنىيەتكە تېخىمۇ بەك ئېھتىياجلىق بولىدىغانلار، بىزدەك مۇستەملىكە ئاستىدىكى، ئەسىر ئېلىنغان، قۇتۇلۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان مىللەتلەردۇر. بىز ئۆزىمىزنى باشقا كۈرەشچان مىللەتلەرگە سېلىشتۇرۇپ، كۆپىنچە ۋاقىتلاردا ئەپسۇسلىنىمىز. باشقىلارغا ئوخشىمايدىغان دەردىمىز بارلىقىنى بىلىمىز ھەم زارلىنىمىز. بولۇپمۇ چەتئەللەردىكى، دېموكراتىك غەرب ئەللىرىدىكى قۇتۇلۇش ھەرىكەتلىرىمىزدە، ئورنىنى زادىلا تولدۇرغۇسىز بوشلۇق ۋە يوقسۇلۇقلار بارغانچە سۇيۇنۇشقا كۆزگە كۆرۈنۈپ چىققان جەھەتتە، يوشۇرغۇسىز بىر شەكىلدە كۆزگە چېلىنماقتا. بىزدە مىللەتنى يېتەكلەپ ماڭالىغۇدەك رەھبەرلەرنىڭ يوقسۇلۇقى بەك ئېغىر ئىكەن. ئورۇن تاللىشىدىغانلار، مەنسەپ تاللىشىدىغانلار، جاپالىق بولسىمۇ نام- ئاتاق تاللىشىدىغانلار ھەقىقەتەن كۆپ. ئۇنداقلارنى ساناپ چىقىشقا ئۈچ خانىلىق سان يېتىشمەي قالىدۇ. ئەمما قىلىقلىرى كىچىك بالىدىن پەرقسىز. - ئۆزى دۆڭگە چىقىۋېلىپلا، باشقىلارنى پەسكە ئىتتىرىدىغان «بۇ مېنىڭ شەھىرىم» ئويۇنىدىن زادىلا پەرقلىق يېرى يوق دۆڭگە چىققانلىرىمىزنىڭ.

مىللەتتە، ئاۋاملاردا، كوللېكتىپ، جامائەتلىرىمىزدە گۇناھ يوق. ئۇلارنىڭ گۇناھى پەقەت ساپاسىزلىقىدا. ساپاسىز بولغاچقا، دۆڭگە چىقىۋېلىپلا ئۆزى خالىغاننى قىلىمەن دېگەن رەھبەرگە، يەنىلا ئۆكۈزدەك بويسۇندۇ ۋە قارشى بېسىم قىلغۇدەك نە ئەقلى، نە ئىلمى جەھەتتىن دەسسى يوق. سىياسى دەۋا- تەلەپلىرىمىز تەشكىللىك ھالدا غەربكە يۈزلەنگەن (مىللى

قۇرۇلتاينىڭ 99. يىلى ياۋروپاغا يۆتكەلگەن ۋاقتىنى ئاساس قىلغاندا) 19 يىلدىن بۇيان، بىزدىكى رەھبەر يوقسۇللىقتا نەقەدەر ئېغىر ئىكەنلىكى تەكرار ئىسپاتلاندى. ئەمما مۇشۇ يىلدەك ئۇزۇن مۇساپىدىمۇ ئىسلاھات ئېلىپ بارالمىدۇق. رەھبەرلىك ئورنى «رەھبەر بولۇش ئۈچۈن چىقىرىلغانلار» نىم قولىدا ئوينىتىلىۋاتقانلىقىنى، بىزدىكى ساپاسىزلىق تېخىچە ئاڭقىرىلمىغان ئىكەن، ۋاقتىمىز، ئىقتىسادىمىز، ئۈست ئىشەنچىمىز، ئەقىدە- ئىخلاسىمىز پەقەتلا ئىسراپ بولۇپ كېتىۋاتىدۇ. قۇتۇلۇش ھەرىكىتىمىزنىڭ سۈپىتى، ماھىيىتى ساپاسى كىشىنى ئۆكۈندۈرىدۇ- ئەمما تەسەۋۋۇر قىلالسا... ئۇيغۇرلارنىڭ چەتئەلدىكى تارقىلىش ئەھۋالىغا قاراپ، ئۇلارنى باشقۇرۇۋاتقان ۋە شۇ ۋاسىتە بىلەن ئۆزىچە «دەۋاننىڭ» ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىنىڭ رەھبەرلىرى» بولۇپ قېلىۋاتقانلار، گويىكى بىرلىرى خىتاينىڭ غالىپلىرىدەك، بىرلىرى ئۆزلىرى ياشاۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ ئاساسى قاتلام كومىتېتلىرىدا ئىشلەيدىغان، يەرلىك غالىپلاردەك كۆرۈنىدۇ. ۋەتەن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن پاكىز، پىداكار سەمىمى رەھبەرلەرنى تېپىش، دېڭىزگە چۈشۈپ كەتكەن يىڭىنى ئىزدىگەندەك، شۇنچىلىك ئىشەنچسىز بىر ئىش بولۇپ قېلىۋاتىدۇ....

3. ساپا يوقسۇللىقى

بىز ئۆزىمىزدىن پەخىرلىنەتتۇق. ئاقسۆڭەك مىللەت، خان ئۆتكەن، جاھان سورىغان، ئىمپېرىيە قۇرغان، دۇنياۋى مەدەنىيەت ياراتقان، تىل ئىجاد قىلغان، ئەخلاق شەكىللەندۈرگەن، دىن ئىختىرا قىلغان، (بىرەر پەيغەمبەر

بىلەن ئۇچراشقانلىقىغا ئىسپات يوق. ئەمما) دۇنيانى ياراتقان، ئەڭ يۇقىرىدا تۇرىدىغان بىر تەڭرىنى تونىغان ۋە بىر تەڭرىگە ئىشىنىپ، ئۆزلىرىنى ئاشۇ قۇدرەتلىك بىر تەڭرىنىڭ يەر يۈزىدىكى ئىجراچىلىرى، بىز: كۆكتىكى بىر غالىب تەڭرىنىڭ مېھرى - شەپقىتىنى يەر يۈزىگە يايىدىغان، ئىنسانلار ئارىسىدا ئادالەت بەرپا قىلىدىغان، جانلىقلارغا، تەبىئەتكە تەڭرىنىڭ ئەمىنلىكىنى يەتكۈزىدىغان، ئېسىل، ئاق سۆڭەك مىللەت! - دەپ، ئۇلۇغ، مۇقەددەس ئىلاھى ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئالغان ۋە بۇ ئۇلۇغ، تەڭداشسىز گۈزەللىكنى مېڭ يىلاپ ئومۇملاشتۇرغان بىر مىللەتنىڭ ئەۋلادلىرى ئىدۇق. بىراق كېيىنكى ئۈچ ئەسىردىن ئارتۇق ئىچكى زۇلۇم، تەپرىقچىلىك، ئىچكى ئۇرۇش، تاشقى دۈشمەننىڭ تاجاۋۇزچىلىقىغا قارشى تۇرۇش، يات مىللەت، يات دۈشمەنلەرنىڭ مۇستەملىكە قىلىشىغا قارشى تۇرۇش، ئاخىرىدا تولۇق مەغلۇب بولۇپ خىتاينىڭ ئىشغالىيەتچىلىكىگە ئايلىنىش قاتارلىق مۇقىمسىزلىق، ئەركىمىزلىك تۈپەيلى بىر مىللەت ئاھالىسىدە بولۇشقا تېگىشلىك ھەممە نەرسىمىزدىن ئايرىلىپ قالدۇق. ئەڭ ئاخىرقى 70 يىل پەسەندە، پەسكەش، ئاچكۆز، نامەرد، خۇمىسى، ھەسەتخور، يۇندا پۇرۇچ، قۇل، قالاق خىتايلارنىڭ مۇستەبىت دۆلەت تېررورى ئاستىدا، (ئەسىرلەر ئاۋۋالدىن باشلاپ) تەۋرىنىپ قالغان ئۆلىمىز بەرداشلىق بېرەلمىدى. ئىنساندا بولۇشقا تېگىشلىك گۈزەل خىسلەتلەرنى يوقىتىپ، خىتايدىكى بارلىق ئىللەتلەرنى، مەينەتچىلىكىنى، ئادىمىسىزلىكىنى بىر ئۈلگۈچە يۇقتۇرۇۋالدۇق. ساپاسىزلىقنىڭ، ئادىمىسىزلىكنىڭ ھەرقانداق ئېلىمىنتلىرى بىزدە يېتىپ ئاشقىچە تېپىلىدىغان ھالغا كەلدۇق. «ئۆرۈك ئۆرۈكنى كۆرسە ئالا بولۇر»

- دېگەندەك، چەتئەلدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولغانلىرىمىزدىمۇ، ئانا ئانىلىرىدىن يۇقتۇرۇۋالغان ساپاسىزلىق ھەم كېيىنكى چارە ئەسىردىن بېرى، يېڭى ياچە چىقىپ كېلىۋاتقان خىتايپەرەس ساپاسىزلىاردىن يۇقۇملىنىپ، يارامسىزلىق، ساپاسىزلىق خۇددى ۋابا كېسىلىدەك، ھەر يەردە باش كۆتۈرمەكتە. ئادەم بەدىنى ئاجىزلىشىپ، كېسەللىككە قارشى تۇرۇش كۈچىنى يوقاتقاندا سىرتتىن كېلىدىغان ھەرقانداق كېسەللىك مىكروبلارنى قوبۇل قىلىدىغان بولۇپ قالىدىكەن. خۇددى شۇنىڭدەك ئەقلى ئىقتىدارى، تەپەككۈر قابىلىيىتى تولۇق يېتىلمىگەن، ياكى زېھنى قۇۋۋىتى ئاجىزراق كىشىلەرگە باشقىلاردىكى ناچار كەيپىيات، ئەخلاقسىزلىق تېز يۇقۇملىنىدىكەن. مىللەتنىڭ گەۋدىسىمۇ يەككە ئادەملەردىن تەركىب تاپىدىغان بولغاچقا، ئادەملەردە نېمە بار بولسا، مىللەتتىمۇ شۇ نەرسىنىڭ ئۆزى بولىدىغان گەپكەن.

بىر مىللەتنىڭ ساپالىق - بولمىشى ئۈچۈن، شۇ مىللەت ئاھالىسىنىڭ كۆپچىلىكى ساپالىق بولمىشى لازىم. كىشىلەرنىڭ ساپالىق بولمىشى ساپالىق ئائىلە تەربىيىسى، ساپالىق مىللى مائارىپ تەربىيىسى، ساپالىق مائارىپتا ئوقۇغان بولمىشى، ساپالىق جەمئىيەت - مۇھىت تەربىيىسى ۋە ئۆزىنى ساپالىقلاشتۇرۇش ئىزدىنىشى قاتارلىق، كام قالسا بولمايدىغان بىر تۇتاش ئوبىيكتىپ شەرتلەر تولۇقلىنىشى كېرەك. بىزنىڭ ساپالىق ئائىلە تەربىيىسىدىن (گەرچە تەسەۋۋۇر قىلىش قىيىن بولسىمۇ) باشقا، ھېچ نەرسىمىز يوق. يەنى مىللىتىمىزگە ئائىت، مىللەت ئەزالىرىنىڭ ساپاسىنى يېتىلدۈرىدىغان ھېچنەرسىمىز يوق بۇنداق ئەھۋال ئاستىدا قۇتۇلۇش ھەرىكىتىمىزنىڭ ساپاسىزلىقىغا

ۋە ئۇنى يېتەكلىگۈچىلەرنىڭ ساپاسىزلىقىغا ئىنكار قىلالمايمىز. ئەمما چەتئەللەردە ئۆزلىكىدىن تولۇقلاش، ئىلغارلاردىن ئۆلگە ئېلىش، باشقىلاردىكى ئارتۇقچىلىقلارنى قوبۇل قىلىش ئارقىلىقمۇ، ساپاسىنى يېتىلدۈرۈش ئىمكانىيىتى ئەلۋەتتە بار. بولۇپمۇ ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىگە قاتنىشىش ئارزۇسى بار، ۋەتەن - مىللەتنىڭ ئازاتلىقى ئۈچۈن ھەسسە قوشۇشتىن ئىبارەت، ئالى خىسلەتنى كۆڭلىگە پۈككەن ئادەملەر: ئەمدى بولغاندا قانداق قىلىمەن - دەپ، ئۆزىنى بولغىنىغا تاشلاپ بەرمەي، ناچارلىقى بىلەن، خۇمىسلىقى بىلەن، ساپاسىزلىقى بىلەن مىللەتنىڭ ئالدىدا چېپىپ يۈرۈشكە يۈزى قىزارسا، ئۆز ئۆزىنى تەكشۈرۈپ، يامان ئىللەتنى بىر پارچىدىن، بىر پارچىدىن تۈزىتىشكە تىرىشسا، دېمەك ساپالىق بولۇشنىڭ يولىنى ئاچقان بولىدۇ.

4. تەشكىلى ئاڭ، تەجرىبە يوقسۇلۇقى

يۇقىرىدا قىسمەن دەپ ئۆتۈلگىنىدەك، رەھبەرگە ئىتائەت قىلىش ۋە يېتەكچىگە ئەگىشىش - تەشكىللىنىش دېمەكتۇر. تەشكىللىنىش توغرىسىدا ئىزاھات بېرىپ: ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىيلىشىش ھەرىكەتلىرىنىڭ مەھسۇلى - دەپ بايان قىلىشقا بولىدۇ. بۇ ئەلۋەتتە نەزەرىيىۋى جەھەتتىن ئۇقۇملاشتۇرۇپ ئېيتىلىدىغان تەبىردۇر. لېكىن تەشكىللىك ھەرىكەتلىنىش ۋە تەشكىللىنىش ئۈستىدە چۈشەنچە بەرگەندە، نوقۇل ئىجتىمائىيلىشىشقا ۋە سىياسى چۈشەنچىنىڭ راۋاجلىنىشىغا باغلاپ ھۆكۈم قىلىۋېتىشكە بولمايدىغان تەرەپلەرمۇ بار. رەت - رېتى بىلەن ئاسماندا ئۇچىدىغان قۇشلارنىڭ، يەردىكى تۈرلۈك

جانلىقلارنىڭ، سۇدىكى ئۈزگۈچى جانلىقلارنىڭ سىياسى بىلەن، ئىجتىمائىيلىشىش نەزەرىيىسى بىلەن قىلچە باغلىنىش يوق تۇرۇپمۇ، ئۇلارنىڭ بەزى ھەرىكەتلىرى مانچە مىڭ يىللە ئىجتىمائىيلىشىش باسقۇچىنى، سىياسىلىشىش ئاڭ، تەپەككۈر بېسىپ ئۆتكەن ئىنسانىيەتنىڭ تەشكىللىك ھەرىكەتلىرىدە ئۆتەر مۇكەممەللىكىگە كۆز يۇمالمايمىز. دېمەك تەشكىللىنىش ۋە تەشكىللىك پائالىيەت قىلىشمۇ ئىنسانلار بىلەن ئەقىل جانلىقلارغا ئورتاق بولغان تەبىئى قانۇنىيەتلەرنىڭ بىر قىسمىدۇر.

ئۆزلىرىنى مىللەت باسقۇچىغا يەتكۈزەلگەن ھەر قانداق بىر قوۋم، ئۆزلىرى ياشايدىغان تۇپراقلاردا ھاكىمىيەت تەشكىللىپ، دۆلەت قۇرالىغان ھەر قانداق بىر مىللەت، تەشكىلاتچىلىقتا ئەڭ يۈكسەك پەللىگە يەتكەن بولىدۇ. بىز ئۇيغۇرلارمۇ قانچە مىڭ يىللاپ دۆلەت باشقۇرغان، دۆلەت ۋە ئىمپېرىيەلەرنى قۇرغان سالاھىيەتلىرىمىز بىلەن، دۇنيادىكى تەشكىلاتچان مىللەتلەرنىڭ ئۈلگىسى بولغانلىقىمىز شۈبھىسىزدۇر. بىراق، ئىپلاس خىتايلار ۋە تىنىمىزنى ئىشغال قىلىپ توختاپ قالماي، بىزنىڭ مېڭىمىزنىمۇ ئىشغال قىلىپ، بىزنى ئادىمىيلىكتىن يىراقلاشتۇرۇۋەتتى. ئىككى ئۇيغۇر بىر يەرگە كېلىپ، ئۆز-ئارا يۈرەك سۆزلىرىنى ئېيتىشالمايدىغان دەرىجىدە ئىشەنچسىزلەشتۈرۈۋەتتى. تەشكىللىنىش ئېڭىمىزنى ۋەيران قىلىپ، ئۆملىشىشتىن ئىبارەت تەبىئى قانۇنىيەتتىن يىراقلاشتۇردى. بىزنى ھاياۋاندىن بەتتەر ھالغا چۈشۈرۈپ قويدى. خىتاينىڭ مۇستەملىكىچى ھاكىمىيىتىگە ھېچقانداق زەرەر يەتكۈزمەيدىغان شەكىلدىكى، ئىجتىمائىي تەشكىللىنىشتىنمۇ چەكلىدى. ئېغىر جازالاش، قاتتىق زەربە

بېرىش ئارقىلىق، پۈتۈن بىر مىللەت خەلقىنى تەشكىللىنىشتىن قورقىدىغان، تەشكىلاتتىن ئۈركۈيدىغان، غەيرى تەبىئەتلىك قىلىپ قويدى. چەتئەلدە، ئەركىن دۇنيادا، ئىپلاس خىتاي يوق يەردە نېمىشقا تەشكىللىنەلمىدۇق؟ بۇنىڭ جاۋابى تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە نۇقتىغا يىغىنچاقلىنىشى مۇمكىن.

(1) بىز چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلار يەنىلا تولۇق ئەركىنلىككە ئېرىشەلمىدۇق. ئىپلاس خىتاي دۆلىتى چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئامان-ئېسەن تەشكىللىنىشىگە توسقۇنلۇق قىلدى. ئالدى بىلەن قازاقىستان ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەتلىرىنىڭ قولى بىلەن، ئۇيغۇر تەشكىلاتچىلىرىنى چەكلەتتۈردى. ئۇنىڭدىن كېيىن مۇسۇلمان دۆلەتلىرىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ تەشكىللىنىشىنى چەكلەتتى. شۇنىڭدەك بەزى قېرىنداش ئەللەردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ تەشكىلى راۋاجىنى تىزگىنلىتىپ، ھەرخىل چارىلەر بىلەن ئالغا باستۇرمىدى.

(2) دېموكراتىك غەرب دۆلەتلىرىدە بولسا، ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرىنىڭ قۇرۇلىشىدىن باشلاپلا، خىتاي ئۆز غالچىلىرىنى كىرگۈزۈپ، تەشكىلى مەخپىيەتلىكنى، كىشىلەرنىڭ تەشكىلاتتىكى ئەمەلى ئەھۋالىنى ئىگىلەپ، ئاجىزلىق تەرىپىگە ھۇجۇم قىلىش ئارقىلىق تەشكىلاتتىن چېكىنىشكە قىستىدى ياكى تەشكىلات ئىچىدە تۇرۇپ خىتاي ھۆكۈمىتىگە ئىشلەپ بېرىشكە مەجبۇرلىدى. رەزىل خىتاي، كىشىلەرنىڭ ۋەتەندىكى ئاتا-ئانىسىنى، خوتۇن-بالىلىرىنى، تۇققانلىرىنى گۇرۇڭگە ئېلىۋېلىپ، تەشكىلاتتىن يىراق تۇرۇشقا، ياكى تەشكىلات ئىشىغا ئارىلىشىپ، بۇزغۇنچىلىق قىلىشقا، مەخپىيەتلىكنى خىتايغا يەتكۈزۈشكە قىستىدى. خىتاي بۇ خىل رەزىللىكى

بىلەن غەرب دۆلەتلىرىدىكى ئۇيغۇرلارنى تەشكىللىنىشتە يىراقلاشتۇردى.

3) غەرب دۆلەتلىرىدىكى نۇرغۇنلىغان تەشكىلاتلار قۇرۇلۇشىدىن باشلاپ، بۈگۈنگىچە ئىنتايىن ئاز ساندىكى يامان نىيەتلىك كىشىلەرنىڭ مونوپوللۇقىدىن قۇتۇلالمىدى ئاكتىپچانلىقى كۈچلۈك ئەزالار تەشكىلاتتىن كۈتكەنلىرىنى تاپالمىغاچقا، تەشكىلاتقا بولغان قىزغىنلىق يوقىلىپ كىشىلەرنىڭ تەشكىلاتتىن قېچىشى نورمال ئەھۋال بولۇپ قالدى.

4) تەشكىلاتنى قۇرغان كىشىلەرنىڭ، ياكى تەشكىلاتتىن مۇھىم ۋەزىپە ئالغان رەھبەرلەرنىڭ كۆپىنچىسى تەشكىلات بىلەن ئۆزىنى «ئىككى ئايرىلماسلىق» تەرىقىسىدە قوبۇل قىلىۋېلىپ، تەشكىلى ئىشلارنى شەخسى ھاياتىنىڭ مۇھىم بىر قىسمىدەك ھېس قىلىۋالىدۇ. باشقىلار تەكلىپ بەرسە، ياكى ۋەزىپە ئېلىش مەقسىتىنى ئىزھار قىلسا، ماڭا قارشى ھۇجۇم قىلىۋاتىدۇ، مېنى يوقىتىپ تەشكىلاتىمنى ئېلىۋالماقچى. توغرىسى ئايالىمنى، بالىلىرىمنى ئېلىۋالماقچى، مېنى ئۆيۈمدىن قوغلاپ چىقىرىپ، ھەممە نەرسەمنى تارتىۋالماقچى. دېگەندەك، ئاجايىپ ئېغىر ۋەھىمگە يېتىپ قالىدۇ. ئۇيقۇسى قېچىپ، چۈشى بۇزۇلىدۇ. ئىشتىھاسى تۇتۇلۇپ، كېسەلچان بولۇپ قالىدۇ. شۇڭا، تەشكىلاتنى قوغداپ قېلىش بولسا ھاياتىنى ساقلاپ قېلىش، نومۇسىنى ئاقلاش، غۇرۇرنى پاكلاش ئۇ رەھبەرنىڭ بىرىنچى نومۇرلۇق مۇقەددەس مەجبۇرىيىتى بولۇپ قالىدۇ. ئۇ قولدىن كېلىدىغان بارلىق ياخشى ئىشلارنى قىلىش بىلەن بىرگە، قولدىن قانداق شۇملۇق كەلسىمۇ، ئىككىلەنمەي قىلىدۇ

بۇ خىل رېئاللىقمۇ كىشىلەرنىڭ تەشكىلاتتىن بىزار بولۇشىغا، تەشكىلاتتىن يىراق تۇرىشىغا سەۋەب بولماقتا.

يىغىپ ئېيتقاندا، يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەن سەۋەبلەرگە تاقابىل تۇرۇپ، تەشكىلى ئىشلىرىمىزنى روناق تاپقۇزۇشقا بولاتتى. بىراق بىزدە تېخىچە تەشكىلى تەجرىبە ھاسىل بولمىدى. تەشكىلاتتىكى كىچىك بىر يوقۇقتىن تاغدەك پاسسىپ ئامىللار ئۆسۈپ كىرەلەيدۇ. بەزىدە كۆزگە ئىلمىغۇدەك كىچىككىنە مەزەلەر، تەشكىلاتلىرىمىزنى ئۆلدىن بۇزۇپ تاشلىيالايدۇ. بۇنىڭ جاۋابكارلىقى ئەلۋەتتە بىزگىمۇ چۈشىدۇ. ھەممىنى خىتايغا ئارتىپ قويۇپ، ئۆزىمىز يېتەرلىك تەدبىر ئالمىساق، ئۇنداق بىر بوشلۇقنى، يوقۇقنى تاپقان خىتاي ئەلۋەتتە بىزنى يوقىتىش ئۈچۈن ھەرىكەتلىنىدۇ. بىز ئۆزىمىزنىڭ تەشكىلى ئېگىمىزنى يۇقىرى كۆتۈرۈشىمىز، بېشىمىزدىن ئۆتكەن ھەر بىر مەغلۇبىيەتتىن ساۋاق ئېلىپ، تەجرىبە ھاسىل قىلىشىمىز كېرەك.

5. كەسپى خادىملار يوقسۇللىقى

چەتئەلدىكى تەشكىلاتلىرىمىز ئاساسەن بىر توپ ۋەتەن سۆيەر، پىداكار ئۇيغۇرلارنىڭ دەسلەپكى قىزغىنلىقى بىلەن قۇرۇلىدۇ. كۆپىنچە ئەھۋاللاردا، تەشكىلاتنى قۇرۇشتىكى مەقسەتلەرگە رېئال ۋەزىيەت ماس كەلمەي قالىدۇ. مەقسەت دېگەندە - كۆڭۈلدىكى پىلان كۆزدە تۇتۇلۇپ، تەشكىلاتنى قۇرۇشتا: مانداراق دەپ تۇرۇپ، ئالدىدا تەشكىلاتنى قۇرۇۋالايلى، ئاندىن قىلىدىغان ئىشنى ئۆزىمىز بەلگىلەيمىز - دېگەندەك ئاددى - ساددا «تاكىكا» بىلەن بىر بەتنىڭ

يېرىمى تولغۇدەك خەتنى يېزىپ، دادىخاھتىن ئۆتكۈزۋالدى.
ئەمما تەشكىلات قۇرۇلۇپ بولغاندىن كېيىن، چوڭ ئىش قىل-
نامايىش تەشكىللەش، نورۇز، ھېيت پائالىيىتى ئۆتكۈزۈش
شەھىدلەر كۈنىنى، جۈمھۇرىيەت كۈنىنى خاتىرىلەش پائالىيىتى
بىلەن مەشغۇل بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ئۆلۈم- يېتىم
پەتسى، دۇئا تىلاۋەت، مەكتەپ ئېچىپ، دىنى ساۋا
چىقىرىش، باشقا دۆلەتلەردىكى قېرىنداشلارنىڭ پائالىيەتلىرىگە
ۋەكىل قاتناشتۇرۇش قاتارلىق مەڭگۈ ئۈزۈلمەس، ئۆزگەرمەس
ئاخىرى چىقماس ئىشلار بىلەن بەند بولۇپ كېتىدۇ. ئۇلارنىڭ
تەشكىلات قۇرۇشتىن بۇرۇنقى مەقسەت، غايىلىرى ئاللىبۇرۇر
ئۈنۈملۈك كېتىلىدۇ. ھەم يۇقىرىقىدەك مەشغۇلاتلار ئۇلارنىڭ
كۈنتەرتىپىدە «ۋەتەن دەۋاسى» بولۇپ قالىدۇ. ۋەتەندىن
كېيىن چىقىپ قېتىلىۋاتقانلار، مەۋجۇت ئەھۋاللاردىن نارازى
بولۇشۇپ، بەزىدە كۈچ توپلاپ بۇرۇنقىلاردىن ئورۇننى
مەنسەپنى تارتىۋالىدۇ. بىراق ئۇلارمۇ چوڭ بىر ئۆزگۈرۈش
قىلالمايدۇ. ۋەتەن - مىللەتنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن بىرە-
يېڭى نەتىجە يارىتالمايدۇ. بەلكى بۇرۇنقى بىر جەمئىيەتنى
ئىككىگە، ئۇنىڭدىنمۇ كۆپرەككە بۆلۈپ قويغان بولىدۇ. ھەتتە
ئۆزلىرىگە شايكا توپلاش ئۈچۈن جەمئىيەتنى، جامائەتچىلىكنى
زىتلاشتۇرۇپ، ئېغىر دەرىجىدە سەلبى ئاقىۋەتلەرگە سەۋەپچى
بولشىدۇ. مۇشۇنچىۋالا نۇقسانلارنى بىر جۈملىگە يىغىنچاقلاپ
ئېيتقاندا: كەسىپ ئەھلىنىڭ يوقلىقىدۇر.

تەشكىلاتچىلىرىمىز - ئېنىق ئېيتقاندا دەۋاگەرلىرىمىز چەتئەلگە
چىققان چاغلىرىدا، تەشكىلاتلارنى قۇرغان چاغلىرىدا قانداق
ھېسسىياتتا، قايسى سەۋىيىدە بولغان بولسا، تەشكىلاتنى

قۇرۇپ، بايراقدار بولغاندىن كېيىنمۇ، ھەتتا «ئۇزۇن يىللىق دەۋاگەر» بولۇپ كەتكەندىن كېيىنمۇ ئۆزگەرگەن بىر نەرسە كۆرۈلمەيدۇ. ئەگەر ئۆزگۈرۈش قىلدى- دېيىلسە، ئون يىللار ئاۋۋالقى رەسىملىرىدە، رەسىمگە چۈشىدىغان سەھنىلەردە، رەسىمدە يانمۇ- يان تۇرىدىغان ئادەملەرنىڭ يەڭگۈشلەنگەنلىكىدە، شۇنىڭدەك مۇستەقىللىق ئىدىيىسىدىن ۋاز كېچىپ، يالغان يېپىنداقچىلارغا ئالدىنىپ، كۈندىلىك ھەق، ھوقۇق پارىڭنى قىلىدىغان بولۇپ قالغانلىقىدا يېڭىلىق بولدى- دېسەك، ئۇلارنى دەل توغرا تونغان بولىمىز.

تەشكىلاتلىرىمىزدا، دەۋاگەرلەر قوشۇنىدا كەسپى خادىملار يوق- دېگەن گەپنىڭ يەشمىسى مۇنداق بولۇشى مۇمكىن: مەلۇم بىر دۆلەتتىكى دەۋاگەرلىرىمىز مەسىلەن: شەھەر باشلىقى قوبۇل قىلغاندا دېگەن گەپنىڭ ئۆز ئەينىسىنى مائارىپ مىنىستىرى قوبۇل قىلغاندىمۇ دېسە، ھۆكۈمەت باشلىقى (باش مىنىستىر) قوبۇل قىلغاندىمۇ شۇنى دېسە، مالىيە مىنىستىرىگىمۇ، مۇھاجىرلار مىنىستىرىگىمۇ، ئىچكى ئىشلار مىنىستىرىگىمۇ شۇ گەپنى دېسە، داداخاھار ئۇلارنىڭ دەردىنى ئاڭلاپ، كۆڭۈل بۆلۈش ئەمەس، ئەكسىچە ئۇلارنىڭ خاتا يەرگە كېلىپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىدۇ. يەنى «كىمگە ۋە قايسى داداخاھقا نېمىنى دەيدىغانلىقى» سىياسى كەسىپكە، دىپلوماتىيە كەسىپكە ۋە تاشقى مۇناسىۋەتلەر كەسىپكە ئائىت ئىلمى سەۋىيە، كەسپى قابىلىيەت تەلەپ قىلىدۇ. بولۇپمۇ غەرب دۆلەتلىرىدەك ئەڭ كىچىك، ئادەتتىكى مېھنەتكەشلەرنىڭ قىلىدىغان ئىشلىرىدىن تارتىپ، ئېلىم- سېتىم، باردى- كەلدى ھەممە نەرسە نەزەرىيىۋى ئوقۇش، ھەر ئىشنىڭ ئۆزىگە

خاس قائىدە- پىرىنسىپلارنى ئۆگىنىش، ئەمەلىيەت بىلەن نەزەرىيەنى سىستېمىلاشتۇرۇش ۋايىغا يەتكەن، باشقىلاردىن شۇنداق ئۆلچەمگە ئۇيغۇن بولۇشنى تەلەپ قىلىدىغان ئەللەردە بىزنىڭ «تەبىئەت» كە يېقىن، تەبىئى شەكىلدە قۇرۇلىدىغان تەشكىلاتلىرىمىزدا، تەلەپكە لايىق كەسىپ ئەھلىنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. شۇنىڭدەك، ھازىرغىچە ياشاپ كېلىۋاتقان ئەمەلىيەتلىرىمىزدىن ئېيتقاندا، ھەم ھاياتلىق ئۈچۈن مېھنەت قىلىپ ھەم ئۆز كۈچىمىزگە تايىنىپ كەسىپ ئۆگىنىشكە ئۇرۇنۇش خۇددى يىگىننىڭ كۆزىدىن ئاغامچىنى ئۆتكۈزۈمەن- دېگەندەك، خام خىيالدىن باشقا نەرسە ئەمەس. قوشۇمچە ماتېرىيال كۆرۈپ، ئاز- تولا مەلۇمات ئىگىلەپ، سەۋىيە ئۆستۈرگىلى، ئاممىباپ چۈشەنچىسىنى بېيىتقىلى، مەدەنىي ساپاسىنى ئۆستۈرگىلى بولسىمۇ، لېكىن كەسىپ ئىگىلەش، كەسىپى خاراكىتلىق بىلىم ئىگىلەش ئىمكانىيىتىمىزدىن تاشقىرى ئىشلاردۇر. بۇ توغرىلۇق غەرب ئەللىرىدە ھېچكىم ھېچكىمنى ئەيىپلىمەيدۇ.

گەرچە 2006. يىلىدىن ئېتىبارەن «NED» ۋەقەسىنىڭ ئىقتىسادى ۋە ئىلمى خادىملار ياردىمىدە، يىلدا بىر قېتىم، ئۈچ كۈنلۈك ئاتالمىش «كادىر تەربىيەلەش كۇرسىسى» غا ئەللىك، ئاتالمىش ئۇيغۇرلار قاتنىشىپ كېلىۋاتقان بولسىمۇ، ئاتالمىش كۇرسىنىڭ بىرىنچى كۈنى ئۇيغۇر ۋەزىيىتى، خىتاي ۋەزىيىتى ۋە دۇنيا ۋەزىيىتى ئۈستىدە دوكلاتلار ئاڭلىتىلىپ، ئىككىنچى ۋە ئۈچىنچى كۈنلىرى دوكتور، پروفېسسورلارنىڭ، كەسىپ مۇتەخەسسسلەرنىڭ لېكسىيىلىرى تەقدىم قىلىنىپ، ئۇ تىلدىن بۇ تىلغا تەرجىمە قىلىنىدىغان بولغاچقا، ئۇلارنىڭ ئىككىرى

كۈن سۆزلىگەن لېكسىيىلىرى، كۇرسانتلارغا نىسبەتەن تۆت يېرىم سائەتلىك ۋەز- نەسىھەتكە يىغىنچاقلىنىدۇ. ھەم لېكسىيە بېرىۋاتقان دوكتور، مۇتەخەسسسلەر بىلەن كۇرسانتلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئاسمان زېمىندەك چۈشەنچە بوشلۇقى، تەپەككۈر پەرقى بولغاچقا، يىلدا بىر قېتىم توپلۇشۇپ چۈشۈلگەن رەسىمدىن باشقا ئەسلىمە، خاتىرە قالمايدۇ. شۇنىڭدەك ئىستانبۇلدىكى مائارىپ جەمئىيىتى داۋاملاشتۇرۇپ كېلىۋاتقان، قېرىنداشلىق يىللىق ئۇچرىشىشتىمۇ، گەرچە كۇرسانتلار بىلىدىغان تۈرك ۋە ئەرەب تىللىرىدا بىر ھەپتە تولۇق سۆزلەنگەن ئالماستەك ئۆتكۈر، ئالتۇندىن قىممەتلىك لېكسىيەلەردىن ئەمەس، بەلكى دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىن كېلىپ، بىر ھەپتە توپلىشىپ ئىبادەت قىلىۋالغانلىقىنىڭ ھۇزۇرىنى سۈرۈۋاتقان، ھەر يىلدا شۇ كۈنلەرگە مۇيەسسەر بولۇشقا مۇشتاق بولىۋاتقان، تەقۋادارلىرىمىزنىڭ تەسىراتلىرىدىن مەلۇم بولغىنى شۇكى، كەسپى كۇرسىلاردا سىستېمىلىق ئوقۇمغۇچە، يۇقىرىقىدەك جامائەت سورىنى ئويۇشتۇرۇپ، ھەشەمەتلىك سەھنىلەردە بىر قانچە سائەتلىك، ھەپتە- ئون كۈنلۈك سۆزلىنىپ ئۆتۈپ كەتكەن لېكسىيەلەرنىڭ، كىشىلەرنى بىر ئاز «قۇلاق زىيالىيسى» قىلىشتىن باشقا ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدىغانلىقى ئىسپاتلىنىپ تۇرماقتا.

تەشكىلاتلىرىمىزدىكى كەسپى خادىم يوقسۇللۇقى قىيىنچى- لىقنى يىللىق، مەۋسۇملۇق پۈتۈن كۈنلۈك كەسپى مەكتەپلەردە ئوقۇتۇش بىلەن ھەل قىلالايمىز. ئۇنىڭدىن باشقا ھەرقانداق ئۇسۇل- چارىلەر رىياكارلىق، مىللەتنى قايىمۇقتۇرۇش، خەلقنى، ئۆزىنى ئالدىغانلىقتىن باشقا مەناسى يوق ئىشتۇر. كەسپى

خادىملارنى ئوقۇتۇش كۇرسلىرىنى ئېچىشقا غەرب ئەللىرى پەقەتلا ئىمكانىيەت تېپىلمايدۇ. بىز ئۈچۈن بىردىن - بىر باب كېلىدىغان دۆلەت تۈركىيە بولۇپ، 2000. يىلى نوپايە ئايللىرىدا شۇ چاغدىكى «شەرقى تۈركىستان (ئۇيغۇرىستان مىللى قۇرۇلتىيى)» نىڭ رەئىسى ئەنۋەر جان ئەپەندى كۆپچىلىكنىڭ تەلەپ پىكرى بويىچە، قۇرۇلتاينىڭ سىياسى باش مەسلىھەتچىسى (مەرھۇم) ھاجى ياقۇپ ئانات ئەپەندى بىلەن ئەنقەرەدە مەخسۇس سۆھبەتلەشكەن ئىدى. ھاجى ياقۇپ ئەپەندى ۋە تەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتى ئۈچۈن، مىللى قۇتۇلۇش ھەرىكىتى ئۈچۈن كەسپى خادىم يېتىشتۈرۈش ئىشىنى ئۆز ئۈستىگە ئالدىغان بولۇپ، ئۆزى خىزمەت قىلىۋاتقان ئۈنۈپرىستىت ئىچىدە «ئۇيغۇر كەسپى خادىملار تەربىيەلەش ئىنىستىتوتى» قۇرۇپ چىقىش ئىلتىماسىنى، تۈركىيە مائارىپ مىنىستىرلىكىگە، مالىيە مىنىستىرلىكىگە يوللىدى. مىنىستىرلىكلەردىن كەلگەن جاۋابقا ئاساسەن، ھاجى ياقۇپ ئەپەندى قۇرۇلغۇسى ئىنىستىتوتىنىڭ ئوقۇتۇش كەسپى، ئوقۇتۇش پىلانى، دەسلەپكى قەدەمدە ئوقۇشقا 12 نەپەر ئۇيغۇر كۇرسانتلارنى قوبۇل قىلىپ، سىناق ئوقۇتۇش پىلانى قاتارلىق بىر يۈرۈش پىلانلارنى تاپشۇردى. بۇ يىللاردا تۈركىيە سىياسى مۇقىمسىزلىق، ھۆكۈمەت مۇقىمسىزلىقى، يىلدا سايلام غەۋغاسى، ئىقتىسادى كىرىزىس ۋە سان - ساناقسىز كىرىسىزلىككە پېتىپ كېتىۋاتقان بولۇشىغا قارىماي، دۆلەت ئىچى - سىرتىدىن ئېغىر بېسىم ئاستىدا تۇرۇۋاتقىنىغا قارىماي «شەرقى تۈركىستان (ئۇيغۇرىستان) مىللى قۇرۇلتىيى» نامىدىن تاپشۇرۇلغان تەلەپلەر قوبۇل قىلىنىپ، ئىلتىماسلار تەستىقتىن ئۆتۈۋاتاتتى.

مائارىپ مىنىستىرلىكى قارمىقىدىكى مۇناسىۋەتلىك ئىدارىلەرنىڭ ئاخىرقى تەلەپلىرىگە ئاساسەن، ھاجى ياقۇپ ئەپەندى يېقىن خىزمەتداشلىرىنىڭ ياردىمىدە، بىر ياقىتىن دەرىسلىك تەييارلاپ، بىر ياقىتىن مائارىپ ئىدارىسىغا تاپشۇرىدىغان ئوقۇتۇش پىلانىنى تۈزۈپ پۈتتۈردى. بىراق، دېيىشكەن كۈنى يېتىپ كەلگەندە، بارلىق ماتېرىياللارنى پوپكىغا قاچىلاپ تاپشۇرۇش ئۈچۈن كېتىۋاتقان يول ئۈستىدە، ھاجى ياقۇپ ئەپەندىنىڭ تۇيۇقسىز قوزغالغان يۈرىكى مەنزىلگە يەتكۈزمىدى. ئەگەر ئۇ، يەنە بىر يىل ئارتۇق ياشاپ قالغان بولسا، تۈركىيە دۆلەتلىك مائارىپ مىنىستىرلىكىگە ئائىت بولغان ئەمما مىللى مائارىپ قۇرۇلمىمىز قەدىنى تىكلۈۋالغۇسى. ھەم كۈنىمىزگىچە ئالتە قەرەل كۇرس پۈتتۈرۈپ، يۈزلىگەن كەسپى خادىملىرىمىز يېتىشىپ چىققان بولاتتى. ھاجى ياقۇپ ئەپەندىنىڭ تۇيۇقسىز ۋاپاتى بىلەن مەزكۇر پىلان كۆمۈكتە قالدى.

2005 . يىلى قاھىرەدە ئابدۇلھەكىمخان مەخسۇم بىلەن مۇشۇ مەسىلە ئۈستىدە مەخسۇس مۇزاكىرە قىلىپ، پىلانلارنىمۇ تۈزگەن ئىدۇق. (بۇ توغرىسىدا ئايرىم يازمەن) مائارىپ جەمئىيىتىنىڭ قۇرۇلۇش مۇددىئاسىمۇ ئەسلىدە، قۇتۇلۇش ھەرىكىتىگە كېرەكلىك بولغان كەسپى خادىملارنى يېتىشتۈرۈش ئىدى. ئەمما شۇنىڭغىمۇ يەنە ئىلمى، كەسپى سەۋىيە تەلەپ قىلىنىدىغان ئىشكەن....

يىغىپ ئېيتقاندا، چەتئەللەردىكى ئىمكانىيەت، ئىقتىدار ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتى ئۈچۈن كېرەكلىك بولىدىغان كەسىپلەردە ئادەم يېتىشتۈرۈشكە يار بەرمەي كەلمەكتە.

6. مىللى ئىرادە يوقسۇللۇقى

ئىرادە - تىلىمىزغا ئەرەبچىدىن ئۆز مەنىسى بىلەن كۆچۈپ كىرگەن سۆز بولۇپ، ئىستەك، تاللاش، خاھىش دېگەندەك مەنالاردا قوللىنىلىدۇ. ئوبرازلاشتۇرۇپ ئېيتقاندا، بە نەرسىگە ئېرىشىشتىن ۋاز كەچمەيدىغان، نىشانغا يېتىشىم چىكىنمەيدىغان، مەلۇم كۆزلىگەن مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈر جان - جەھلى بىلەن تىرىشچانلىق كۆرسىتىدىغان، «جان كەتسىمۇ كەتسۇنكى، جانان قولىدىن كەتمسۇن!» دېگەندەك، قولىدىكى نەرسىسىنى قولدا چىڭ تۇتۇپ، ياكى قولغا كەلتۈرمەكچى بولغان نەرسە ئۈچۈن ئەڭ ئاخىرىغىچە بەدەل تۆلەشتىن ئىبارەت كەسكىن قارارغا ئىگە كىشىنى - ئىرادىسى مۇستەھكەم ئادەم - دەپ تەسۋىرلەيدۇ. ئۇنىڭ قارشىسىدا، مېڭىۋاتقان يولىدىن تېز يالتيىدىغان، ئازراق كۆڭۈلسىزلىكنىڭ شەپسىنى ئالغان ھامان، دەرھال ئۆزگىرىش ياسايدىغان، كۆمسەم پىشارمۇ، ياقسام پىشارمۇ - پەدىسىگە، ئىككىلىنىپ تۇرىدىغان، كىشىلەرنىڭ ئاغزىغا، قاش - قاپىقىغا قاراپ ئىش قىلىدىغان كىشىلەرنى - ئۈجمە كۆڭۈل، ئالا تاغىل، دىتىسىز، يانغاق، ئىرادىسىز ئادەم - دەپ تەرىپلەيدۇ.

يۇقىرىدىكى ئىزاھاتلار ھەربىر ئادەمنىڭ كىشىلىك تۇرمۇشىغا ئائىت، شەخسى ئىشلاردىكى مەۋقەسى، مەيدانى بولۇپ، ئۇنىڭ كۆپچىلىكنىڭ مەنپەئەتى ۋە مىللەتنىڭ مەنپەئەتى بىلەن مۇناسىۋىتى يوق. يەنى بەزى كىشىلەر ئۆزىنىڭ شەخسى ئىشلىرىدا قەتئى ئىرادىلىك، شەخسى خاھىشى كۈچلۈك بولىدۇ. لېكىن مىللەتنىڭ مەنپەئەتىگە، ئومۇمنىڭ مەنپەئەتىگە قىلچە كۆيۈنمەيدۇ. شۇنىڭدەك ئۆز ئىشىغا ئانچە ئىرەن قىلمايدىغان،

ئەمما مىللەتنىڭ ۋە كۆپچىلىكنىڭ ئىشلىرىغا بارلىقىنى ئاتاپ قويدىغان كىشىلەرمۇ بولىدۇ. «قەھرىمانلار» نىڭ خاراكتېرى ئۆزىنى مىللەت ئىشلىرىغا ۋە كۆپچىلىككە بېغىشلىغانلىقىدا ئىپادىلىنىدۇ.

كىشىلىك ئىرادە بىلەن مىللى ئىرادە ئوتتۇرىسىدىكى پاسىلنى مەنپەئەت، قىزىقىش ۋە خاھىش بەلگىلەيدۇ. قايرەدە مىللەتنىڭ ۋە كۆپچىلىكنىڭ مەنپەئەتى بىرىنچى قاتاردا، ئەڭ يۇقىرى ئورۇندا تۇرالسا، شۇ يەردە مىللى ئىرادە تېلىپىغان بولىدۇ. يەنى قايسى ئىرادىنىڭ كاپالەتلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان ئۆلچەم - مەنپەئەتتۇر. كىشىلىك مەنپەئەتى ئۈچۈن ھەرقانداق جاپا - مۇشەققەتتىن قورقمايدىغان، كىشىلىك مەنپەئەتى ئۈچۈن ھەرقانداق رەزىللىكتىن يانمايدىغان كىشىلەر، بەزىدە ئىرادىسى مۇستەھكەم قىياپىتىدە تەسۋىرلىنىپمۇ قالىدۇ. لېكىن ئۆز مەنپەئەتىنى ھەممىدىن ئەلا بىلىش - شەخسىيەتچىلىكتىن باشقا نەرسە ئەمەس. شەخسىيەتچى ئادەملەرنىڭ قولىدىن ھەر بالا - قازا، شۇملۇقلارنىڭ كېلىدىغانلىقى مىسال، ئىسپات، پاكىت تەلەپ قىلمايدىغان، ئاشكارا ھەقىقەتتۇر.

بىرەر قوشۇننى يېتەكلەيدىغان قوماندان، ياكى بىرەر مىللەتنىڭ قۇتۇلۇش ھەرىكەتلىرىگە يېتەكچىلىك قىلىدىغان رەھبەرلەر ئۆزلىرىنىڭ كىشىلىك خاھىشى بىلەن ئىش كۆرسە، مىللەتنىڭ مەنپەئەتىگە زىيانلىق، ياكى پايدىسىز ئىشلار ئۈستىدە ئۆزى خالىغاننى قىلسا، ئۆزىنىڭ ئىستەك، خاھىشىنى، كىشىلىك مەنپەئەتىنى كۆپچىلىكنىڭ، مىللەتنىڭ پايدىسىدىن ئەلا بىلسە، پۈتۈن بىر مىللەت ئاشۇ يېتەكچىنىڭ قۇربانى بولۇپ كېتىدۇ. مەيلى ئۇ يېتەكچى رەھبەرلەرنى مۇتلەق

كۆپچىلىك قوللىغان بولسۇن، ئۇنىڭغا مىللەتنىڭ پۈتۈن ئاھالىسى ئەگەشكەن بولسۇن، ئۇ رەھبەر مىللى ئىرادىگە ئۇيغۇن كەلمىگەن ۋە مىللى ئىرادىنىڭ قارشىسىدا ئىكەنلىكىدىكى، ئۇنىڭ قىلمىشىنىڭ زىيانلىق ئاقىۋىتىگە ھامان مىللەت قالدۇ. ئۇۋالىنى مىللەت كۆرىدۇ.

مىللى ئىرادە - دېگەندە: كۆپچىلىكنىڭ كۆز - قاراش، پىكىر ۋە ئاۋاز بىرلىكى - دەپ چۈشىنىۋالدىغان ئەھۋال مۇ بار. بۇنداق پىكىر، كۆز - قاراش ئورتاقلىقى مىللى ئىرادە ھېسابلانمايدۇ ئەكسىچە ئۇ، كۆپچىلىكنىڭ قارارىدۇر. كۆپچىلىك ئالغان قارارلارنىڭ ھەممىسى مىللەتنىڭ مەنپەئەتىگە ئۇيغۇن بولۇپرىشى ناتايىن. بەزىدە، ياكى بەزى كۆپچىلىك مىللەتنىڭ مەنپەئەتىگە زىت كېلىدىغان، زىيانلىق ئىشلار ئۈستىدىكى پىكىر ئورتاقلىقىغا كېلىپ قېلىشى تامامەن مۇمكىن. شۇڭا ئىرادە - دېيىلگەندە، يۇقىرىدا دەپ ئۆتىلگىنىدەك - مەنپەئەت ئۆلچەم قىلىنىشى كېرەك. مەلۇم رەھبەرلەرنىڭ قىلىۋاتقان ئىش - ھەرىكەتلىرى، دەۋا - تەلەپلىرى قايسى خىلدىكى مەنپەئەتنى كۆزلەيدۇ؟ كىشىلىك مەنپەئەتنى كۆزلەۋاتامدۇ؟ ئۆزلىرىنىڭ خاھىشى بويىچە قىلىۋاتامدۇ؟ ياكى مىللەتنىڭ مەنپەئەتىنى چىقىش قىلىدىمۇ؟ كۆپچىلىك ئالغان قارار قايسى مەنپەئەتنى كاپالەتكە ئىگە قىلماقچى؟ - يەنە تەكىتلەيمەنكى، كۆپچىلىك ئالغان قارارنىڭ ھەممىسى مىللى ئىرادىگە ئۇيغۇن بولۇپ كېتىشى ناتايىن.

بىزنىڭ چەتئەلدىكى ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكەتلىرىمىزدە مىللى ئىرادىنى تەسەۋۋۇر قىلىش قىيىن بىر گەپ بولۇپ كېلىۋاتىدۇ. نۇرغۇن تەشكىلاتلىرىمىز بار. مەركىزى تەشكىلاتلارمۇ

بار. «دەۋاگەر» دەپ ئاتىلىدىغان كىشىلەرمۇ خېلە كۆپ. «لىدىر» دەپ ئاتىلىدىغان كىشىلەرمۇ يېتىپ ئېشىپ قېلىغلىق. بەزىدە ئۇلار چوڭلۇق تالىشىپ، ئورۇن تالىشىپ، ئېغىر ماجىرالاشىمۇ تۇرىدۇ. لېكىن شۇ نەرسە ئېنىقكى، تارماق تەشكىلاتلاردىن تارتىپ، مەركىزى تەشكىلاتلارغىچە، رەئىس ۋە دەۋاگەرلەردىن - لىدىر بولۇپ كەتكەنلەرگىچە مىللى ئىرادە تۇرماق، ئۆزىگە ئەگەشكەنلەرنى، ئۆزىگە قول بەرگەنلەرنى ۋە ئۆز تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ ئاۋاز كۆپلۈكى بىلەن ئالغان قارارنىمۇ كۆزگە ئىلماي، پەقەت ئۆز ئارزۇسىنى، ئۆز خاھىشىنى ۋە ئۆزىنىڭ نىجىس مەنپەئەتىنى چىقىش قىلىپ، ئۆزى خالىغاننى قىلىدۇ. بىر باشلىق ئۆزى ياقىتۇرمايدىغان يەنە بىر باشلىقنى رەت قىلىپ: ئەگەر ئۇنىڭ قولى بىلەن «شەرقى تۈركىستان» مۇستەقىل بولۇپ كەتسە، ئۇ ۋەتەنگە مەن بارمايمەن! - دېگەن يەرگىچە جاكارلىيالايدۇ. مۇشۇنداق شەخسىيەتچىلەر رەھبەرلىك قىلىدىغان تەشكىلاتلاردا ئېلىنغان قارار قايسى ئىرادىگە، قايسى مەنپەئەتكە ۋەكىللىك قىلماقچى؟

بىزنىڭ ۋەتەن سىرتىدىكى، ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكەتلىرىمىزگە ۋەكىللىك قىلىدىغان مەركىزى تەشكىلاتىمىز، «شەرقى تۈركىستان (ئۇيغۇرىستان) مىللى قۇرۇلتىيى» مىللى ئىرادىگە ئۇيغۇن مۇستەقىللىق خىتاپنامىسى بىلەن قۇرۇلغان تەشكىلات ئىدى. 92. يىلىدىن 2004. يىلى 12. ئاپرېل تارقىتىۋېتىلگىچە، مىللى ئىرادىگە ۋەكىللىك قىلغان. چۈنكى ۋەتەننىڭ ئىچىدە «مۇستەقىللىق» دېگەن بىر كەلىمىنى يېزىپ، ئۆز ئۆيىدە ساقلىغانلارغا 3 يىللىق، باشقا بىر كىشىگە سۆزلىگەنلەرگە 7 يىللىق، ئۈچتىن ئارتۇق ئادەمگە سۆزلىگەنلەرگە

10 يىللىقتىن يۇقىرى قاماق جازاسى ھۆكۈم قىلىناتتى. ئۆز مۇستەقىللىق دېگەن بۇ شوئارنى پەقەت چەتئەللەردە ئەركىن- ئازادە، تەشكىللىك ھالدا دۇنياغا جاكارلىيالايتتۇ. چەتئەلدىكى مۇستەقىللىق- دېگەن بۇ شوئار، تەلەپ مىللى ئىرادىنىڭ دەل ئۆزى ئىدى. ئەپسۇس «بىز مۇستەقىللىق تەلەپ قىلىمىز دەپ، تەتۈرلۈك قىلىۋەرسەك، بىزنى غەرب دۇنياسى تونمايدۇ؛ ئالدى بىلەن ئۆزىمىزنى تونۇتۇپ بولۇپ، ئاندىن دەۋارىمىزنى قىلساق، ئۇ چاغدا ھەممە ئىش ئوڭدىن كېلىدۇ، دېگەندەك، ئېتى يوق، سېپى يوق يالغان سىياسەت بىلەن 12. ئاپرېل 2004. يىلى 12 يىللىق تارىخقا ئىگە «شەرقى تۈركىستان (ئۇيغۇرىستان) مىللى قۇرۇلتىيى» نى تارقىتىۋېتىپ ئۇنىڭ ئورنىغا (16. ئاپرېلدىن 19. ئاپرېلغىچە تەنتەنىلىك يىغىن ئېچىپ) : ئۇيغۇر خەلقىنىڭ كىشىلىك ھوقۇقىنى ھىمايە قىلىمىز، شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقى ئۈچۈن ئېلىپ بارىدىغان، بارلىق قانۇنلۇق ھەرىكەتلىرىنى قوللايمىز.... دېگەندەك خىتاپنامە، نىزامنامىگە ئىگە «دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىيى» چىقتى. يەنى «دۇنيا ئۇيغۇر (ياشلىرى) قۇرۇلتىيى» تىرناق ئىچىدىكى «ياشلىرى» دېگەن بىر سۆزنى قىسقارتىپ، «دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىيى» دەپ ئاتالغان بۇ تەشكىلات، 96. يىلى مېيونخىن شەھىرىدە قۇرۇلغان «دۇنيا ئۇيغۇر ياشلىرى قۇرۇلتىيى» نىڭ دەل ئۆزىدۇر. ياشلا قۇرۇلتىيى كىشىلىك ھوقۇق، ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش دېگەن شوئارنى نىزامنامىسىگە ۋە خىتاپنامىسىگە ئوچۇق يېزىپ ئوتتۇرىغا چىققان ئىككىنچى «ئۇيغۇر تەشكىلاتى» (بىرىنچىسى ئالىپتېكىن ئەپەندىگە مەنسۇپ «شەرقى تۈركىستان ياۋروپا

بىرلىكى» جەمئىيىتى) بولۇپ، دەسلەۋىدە ئۇلارنىڭ ئىدىيىسى بازار تاپالمىغان. 2006. يىلى رابىيە خانىمنى «خۇدايىم بەرگەن لىدىر» دەپ، (قۇرۇلتايدىكىلەرنىڭ توسقۇنلۇقىنى يېڭىپ) پۈتۈن ئىمكانىيىتىمىزنى ئىشلىتىپ، قۇرۇلتايغا رەئىس قىلىۋاپتۇق. خانىمنىڭ ۋەتەن ئىچى - سىرتىدىكى نوپۇزى ۋە خىتايدىكى داڭقى بىلەن تېز ئارىدا: «ئۇيغۇرلار كىشىلىك ھوقۇقى، دېموكراتىيىچى، مۇستەقىللىق تەلەپ قىلماي، خىتاي بىلەن تىنىچ، ئىتتىپاق، ئەركىن، تەڭ - باراۋەر ياشاپ كېتەلەيدىغان مىللەت» دېگەن سالاھىيىتىمىز دۇنياغا تونۇلۇپ كەتتى. 2007. يىلى ئىيۇل ئايلىرىدىن باشلاپلا خانىمنىڭ قۇرۇلتايغا لازىمى قالمىغان بولسىمۇ، بىزلەر ئۇنىڭ ئورنىنى قوغداپ، ماجىرالىشىپتۇق. ئۇلار خانىمنى پۈتۈنلەي سېستىپ چىقىرىۋېتىش ئۈچۈن بىر تور بەت ئېچىپ، ئامېرىكىدىن ئالمۇتىغچە، ئوسلودىن سېدىنىغچە، بېجىدىن قەشقەرگىچە مەخسۇس خانىمنى تەنقىدلەيدىغان، خانىمنى تىللايدىغان، ھاقارەتلەيدىغان قەلەم كۈرىشى قوزغىسا، بىز ئىككى تور بەت ئېچىپ ئۇلارغا رەددىيە بېرىپ، خانىمنى قوغداپتۇق. بىچارە خانىم قۇرۇلتاي ئىچىدە 10 يىلدىن ئارتۇق ئاھانەت، ئازارغا قاپتۇ. ياشلار قۇرۇلتىيى ۋە ئۇنىڭ چوڭايمىسى بولغان «د ئۇ ق» بازارغا سېلىپ، بەش تەڭگىگە يارىمىغان كىشىلىك ھوقۇق دەۋاسىنى خانىم بازارغا چىقىرىۋىدى، تۇغۇلما سودىگەر بولغاچقىمىكىن، «NED» شۇنچىلىك تېزلا خېرىدار بولۇپ سېتىۋالدى. خانىم بۇ تىجارەتتە مال ئىشلەپ چىقارغۇچىمۇ ئەمەس، مال ساتقۇچىمۇ ئەمەس، پەقەت ساتقۇچى بىلەن ئالغۇچى ئوتتۇرىسىدا بازارچىلىق رولىنى ئوينىدى. ساتقۇچىلار،

ئالغۇچىلار بىلەن تىل تېپىشىپ بولغاندىن كېيىن، ئارىدىكى خانىمنى ئىككى پۇتلاپ تېپىپ چىقىرىۋېتىشكە ئۇزۇن يىل كۈچىدى. خانىمنى پۈتۈن بىر مىللەت قوغدىغانلىقى ئۈچۈن، ئون يىل چىدام كۆرسەتتى. لېكىن ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بولۇپ ئۆتكەن بەزى سىرلىق مۇناسىۋەتلەر - ئېنىق ئېيتقاندا مىللەتنىڭ تەقدىرىگە چېتىشلىق ئەمما ئۇلار يەڭ ئىچىدە خىيانەت قىلغان ئىشلار يېپىق پېتىم قالدى.

ياشلار قۇرۇلتىيى: «مۇستەقىللىق دېمەيتۇرۇپ، ئالدى بىلەن ئۆزىمىزنى غەرب ئەللىرىگە، دۇنيا ئەھلىگە تونىتىۋېلىپ، ئاندىن دەۋارىمىزنى قىلايلى» دېگەن تاكتىكىنى ئوتتۇرىغا قويغان (96. يىللىرىدىكى) چاغدا، ۋەتىنىمىزدە خىتاي ئىجرا قىلىۋاتقان تۈپ سىياسەت: مىللى بۆلگۈنچىلەرگە قاتتىق زەربە بېرىش؛ چېگرا سىرتىدىكى مىللى بۆلگۈنچىلەرنى ئۆز ئىچىدىن تارمار قىلىش؛ تۇغۇت چەكلەش؛ يەر ئاستى بايلىقلارنى ئىچكىرىگە يۆتكەش؛ ئىچكىرىدىن ۋەتىنىمىزگە خىتاي يۆتكەش؛ ئاتوم- يادرو سىناق قىلىش... قاتارلىقلار ئىدى. مۇستەقىللىق خىتاپنامىسىگە ئىگە «شەرقى تۈركىستان (ئۇيغۇرستان) مىللى قۇرۇلتىيى» نى تارقىتىۋېتىپ، «چەتئەللىكنىڭ ياردىمىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن» كىشىلىك ھوقۇق، ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقى خىتاپنامىسىنى قىبلىنامە قىلىپ، «د ئۇ ق» قۇرۇلغاندا بولسا، خىتاينىڭ ۋەتىنىمىزدە ئىجرا قىلىۋاتقان تۈپ سىياسىتى: «ئۇيغۇر دېھقانلىرىنى تارقاقلاشتۇرۇش، يەرنى يۇقىرى مەھسۇلات ئالالايدىغان ئاگرا تېخنىكا ئۆلچىمى بىلەن سۈپەتلىك باشقۇرىدىغان خىتايلارغا ئۆتكۈزۈپ بېرىش، سېتىپ بېرىش؛ دۆلەتنىڭ يەرلىك سىياسىتىگە قارشى چىققان ۋە

چەتئەلدىكى بۆلگۈنچىلەر بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، دۆلەتنىڭ تۇپراق پۈتۈنلىكىگە قەست قىلغان تېررورىستلارغا قاتتىق زەربە بېرىش، رادىكال دىنى ئۇنسۇرلارغا قاتتىق زەربە بېرىش» قاتارلىق جازالار ئىدى. بىراق 96. يىلدىن 2006 يىلىغىچە «دۇنيا ئۇيغۇر ياشلىرى قۇرۇلتىيى، دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىيى» ئون يىل، مۇستەقىللىقنى تىلغا ئالمايتۇرۇپ، كىشىلىك ھوقۇق دەۋاسى قىلغان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئىگىزلىرىغا قۇلاق سالىدىغان كىشى چىقىمىغان ئىدى. يۇقىرىدا دېيىلگىنىدەك، رابىيە خانىم ئىش بېشىغا چىقىپلا، ئىشىكلەرنى ئاچقان بولدى. بىراق ئاتالمىش كىشىلىك ھوقۇق دەۋاسىنى ئامېرىكىدا ئاقسارايغا، ياۋروپادا كۆك سارايغا (ياۋروپا پارلامېنتىغا) ئېلىپ كىرگەن بولسىمۇ، «بىزنىڭ چوڭ تەلپىمىز يوق، خەلقىمىزگە ئىنسانى ئەركىنلىك بەرسە، بىزنىمۇ خىتايلىقلارغا ئوخشاش كۆرسە ئارتۇق دەۋارىمىز يوقتى. بىزگە مۇستەقىللىق ئەمەس، ئادەمچە ياشاش كېرەك بولۇپ قالدى. خىتاي ھۆكۈمىتى بىزنى بەك بوزەك قىلىۋاتىدۇ. 56. يىلى ئۆزى بەرگەن ئاپتونومىيەنىمۇ ئىجرا قىلمىدى» - دەپ، شۇنچىلىك تۆۋەنچىلىك بىلەن قاقشىغانسىرى، خىتاي قانداق جاۋاب بەردى؟ - خىتاي ئۆلكىسىگە قىزلارنى يۆتكىدى. رابىيە خانىم ئۇنىڭ دەۋاسىنى قىلدى. خىتاي روزا تۇتۇشنى، تەراۋىپ ئوقۇشنى چەكلىدى. خانىم ئۇنىڭ دەۋاسى قىلدى. خىتاي ناماز ئوقۇشنى چەكلىدى. خانىم ئۇنىڭ دەۋاسىنى قىلدى. «مۇستەقىللىق تەلەپ قىلمايتۇرۇپ، غەربنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىۋېلىپ، ئاندىن كېيىن دەۋارىمىزنى قىلمىز» - دەپ، مىللى ئىرادىدىن ۋاز كېچىپ تۇرۇپ قىلغان 22 يىللىق كىشىلىك ھوقۇق دەۋاسىنىڭ نەتىجىسى، چەتئەلدە

بىر قانچە نەپەر دەۋاگەرنىڭ ئايلىق مائاشىغا يارىغان بولسا
ۋەتەن ئىچىدە پۈتۈن بىر مىللەت يىغىۋېلىشقا سولانغان ھال
كەلدى. خىتاي بىزنىڭ كىشىلىك ھوقۇق دەۋاچىلىرىمىز
ئارقىسىغا ئەگەشتۈرۈۋالدى. ناماز، روزا، ساقال، رومال، ماد
ئەمدىلىكتە يىغىۋېلىش لاگىرى. قايسى بىرىنىڭ دەۋاسىمىز
قىلار؟ ئەۋلادىمۇ - ئەۋلاد دەۋا قىلىپ تۈگىتەلمىگۈدەك دەستىمىز
خىتاي تەييارلاپ بېرىۋاتىدۇ. كېيىنكى ۋاقىتلاردا ھەر ئۆيگە بىر
خىتاينى ئەكىرىپ قويۇپ مەسخىرە قىلىۋاتىدۇ. 22 يىل قىلغان
كىشىلىك ھوقۇق دەۋاسى شۇ يەرگە كەلدىكى، بۈگۈن «ب د
ت» يىغىن زالىدا، ئامېرىكا ئاۋام پالاتاسىدا، ياۋروپا پارلامېنتىدا
ۋە نۇرغۇن دۆلەتلەرنىڭ سىياسى مۇنبەرلىرىدە: «خىتاي
ھۆكۈمىتى ئاز سانلىق مۇسۇلمان ئۇيغۇرلارنىڭ دىنى ئىتىقادىنى،
مەدەنىيىتىنى، ئۆرپ ئادەتلىرىنى چەكلىشىدىن بىز بىئارام
بولۋاتىمىز. خىتايىنىڭ بىر دۆلەتتە ئىككى خىل سىياسەت،
قوش ئۆلچەملىك قانۇن يولغا قويىشى كىشىنى ئەندىشىگە
سالىدۇ. ھەممىدىن يامىنى: مىليونلىغان ئۇيغۇر مۇسۇلمانلىرىنى
قايتا تەربىيەلەش لاگىرىغا يىغىۋېلىپ، ئۇلارنىڭ نورمال پۇقرالار
قاتارىدا كۈن كۆرىشىگە دەخلى - تەرۈز قىلىۋاتقىنىدۇر. قىسقا
ۋاقىت ئىچىدە تەربىيەلەش لاگىرىنى تاقاپ، مۇسۇلمانلارنىڭ
نورمال ھايات كەچۈرىشىگە پۇرسەت يارىتىپ بېرىشىنى، بېجىن
ھۆكۈمىتىدىن تەلەپ قىلىمىز» - دېگەندىن ئىبارەت بولۋاتىدۇ.
ئەگەر مۇشۇ 22 يىللىق كىشىلىك ھوقۇق دەۋاسى قىلغاننىڭ
ئورنىدا، ئەسلىدىكى مۇستەقىللىق دەۋاسىدىن يانماي، مىللى
ئىرادىدە مۇستەھكەم ماڭغان بولسا، ئەھۋال قانداق بولاتتى؟ -
ۋەتەن ئىچىدە خىتاي ھۆكۈمىتى خالىغىنىنى قىلىشى مۇمكىن

ئىدى. مۇستەقىللىق مەيدانىدا چىڭ تۇرۇپ دەۋا قىلغان تەقدىردە، يەنە شۇ زۇلۇمنى سالغان بولاتتى. ئەمما ۋەتەن سىرتىدىكى كۈرىشىمىزنىڭ سۈپىتى، تەسىرى، يۈز ئابرويى تامامەن باشقىچە سەۋىيىگە يەتكەن بولاتتى. ب د ت، ئاقساراي ۋە كۆك سارايلارنىڭ مۇنبەرلىرىدىكى سۆزلەرمۇ باشقىچە، سىياسى شەكىلدە بولشى مۇمكىن ئىدى.

كىم دېدى سىلەرگە؟: مۇستەقىللىق تەلەپ قىلىدىغان مىللەتلەرنىڭ دەۋاسىنى دۇنيا ئەھلى ئاڭلىمايدۇ. دەپ.

قىسقىسى، چەتئەلدىكى سىياسى كۈرەش ئېقىمىنى بىر گۈرۈپ كىشىلەر كونترول ئاستىدا تۇتۇپ كەلدى. ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى نە مىللى ئىرادىگە ئۇيغۇن، نە ئۆزلىرىنىڭ تەشكىلاتى ئىچىدىكى كۆپچىلىكنىڭ قارارىغا سادىق ئەمەس. ئۇلارغا قانچىلىك يېقىندىن قارىغانسېرى بىرخىل قاراڭغۇلۇق ئىچىگە چۆمۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى بايقىۋېلىش قىيىن ئەمەس.

يىغىپ ئېيتقاندا، بىزنىڭ چەتئەلدىكى ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىمىزنىڭ - «ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتى» ئەمەسلىكىنى ھەتتا شۇ ئىشنىڭ بېشىدا چېپىپ يۈرگەن نۇرغۇن جاپاكەشلەرنىڭ ئۆزلىرىمۇ بىلمەيدىغان ۋەزىيەتتە. بىلىدىغانلىرى كۆپچىلىكتىن يوشۇرۇن سىر ساقلايدۇ. ئەسلىدە كۆپچىلىك بىلىپ كەتسىمۇ چوڭ بىر ئۆزگىرىش بولۇپ كەتمەيدىغاندەك..... چۈنكى بۇ باپتا ئايرىم، ئايرىم توختالغاندەك، بىزدىكى يوقسۇللۇقلار قاتارىدا، يەنە بىر مۇھىم يوقسۇللۇقىمىز بار. قىزىقىش يوقسۇللۇقى. كىشىلىرىمىز بىلىشكە قىزىقمايدۇ. بىلىشتىن ئۆزىنى قاجۇرىدۇ. بىلىپ قالسىمۇ، بىلگىنىنىڭ لايىقىدا ئانچە بەك ئىرەن قىلىپ

كەتمەيدۇ. بىلگەنلەر باشقىلارنىمۇ بىلىشكە ئۇندىسە: پىتنە
ئېغۇچى - دەپ، قاتتىق تەستەكلەپ قويىدۇ. سەپنىڭ ئالدى
پاياسلاپ يۈرگەنلەرنىڭ تەرەتسىزلىكىدىن ھېچكىمنىڭ خەۋىرى
يوق.

يۇقىرىدا «ئىقتىسادىي يوقسۇللۇق، لىدىر يوقسۇللۇقى، سا
يوقسۇللۇقى، تەشكىلى ئاڭ، تەجرىبە يوقسۇللۇقى، كەسىپ
خادىملار يوقسۇللۇقى ۋە مىللى ئىرادە يوقسۇللۇقى» قاتارلىق
قۇتۇلۇش ھەرىكىتىمىزدە كام بولسا بولمايدىغان ئەمما بىزدە
تېپىلمايۋاتقان بىر قاتار مۇھىم ئېلېمېنتلار ئۈستىدە توختالدىم
ۋە مىسال، پاكىتلەرنىمۇ بايان قىلىپ ئۆتتۈم. ئىشىنىمەنكى
بۇ تېمىنى ئوقىغان نۇرغۇن كىشىلەر ماڭا تاپا - تەنە قىلىدۇ
مەن بىلگەنلىرىمنىڭ ئاز بىر قىسمىنىلا ئوتتۇرىغا تاشلىدىم
كېيىنكى بابلاردا، ئاللاھ نېسىپ قىلسا كېيىنكى كىتابلاردا
يەنە داۋاملىق ئايدىڭلىتىشقا تىرىشىمەن.

05.07.2018

ئالتىنچى باب

ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق ھەرىكەتلىرى ئۈچۈن ئۆرنەك تېپىلامدۇ؟

ئىنسانلارنىڭ ئاندىن تۇغما، تەبىئى خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ بىرى باشقىلارنى دوراشتۇر. تىببى ۋە پسخىك تەتقىقاتچىلىرىنىڭ تەجرىبىلىرىدىن ئېيتقاندا، ھامىلە ئۈچ ئايلىقتىن باشلاپ سىرتنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدىكەن. شۇڭا ھامىلىدار ئاياللارنىڭ ئۆزىنى خۇشال تۇتۇشى، خاپچىلىقتىن يىراق تۇرۇشى، قاتتىق چوقان - سۈرەن بار يەرگە يولماسلىقى، كۆڭۈلنى كۆتىرىدىغان مۇڭلۇق مۇزىكا ئاڭلاپ تۇرۇشى تەۋسىيە قىلىندۇ. غەرب ئەللىرىدە ھامىلە ئېغىرلاشقان (بەش ئايلىقتىن) باشلاپ، ئۆسمۈرلەرگە لايىق يېقىملىق بالىلار مۇزىكىسىنى كۈندە ئىككى قېتىم ئانىنىڭ قورسىقىغا يېقىن تۇتۇپ، ئون بەش مىنۇت ئەتراپىدا قورساقتىكى ھامىلىگە ئاڭلىتىشنىمۇ تەۋسىيە قىلىندۇ. بۇ ئۇسۇل ھامىلىنىڭ مېڭىسى ياخشى يېتىلىشىگە پايدىلىق قىلىدۇ.

ئىنسان بالىسى تۇغۇلۇپلا ھاياتنىڭ تۇنجا كۈنلىرىنى ئانىنىڭ قۇچىقىدا باشلايدۇ. بىرىنچى تاۋۇشنى، بىرىنچى سۆزنى ئانىسىنى دوراپ، سان - ساناقسىز قېتىم تەكرارلايدۇ. ئاخىرى «تېلى چىقىدۇ». ئىنسانلار، مىللەتلەر ئانىسىنى دوراش ئارقىلىق تىل ئۆگەنگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇ تىللار «ئانا

تىلى» - دەپ، قوبۇل قىلىنىدۇ. ئىنسانلار ئەقىلنىڭ ئاچقۇچى تەپەككۇرنىڭ يېتەكچىسى بولغان تىلنى دوراپ ئۆگىنىشتە تارتىپ، ساناپ تۈگەتكۈسىز نەرسىلەرنى تەكرار كۆرۈش تەكرار ئاڭلاش ۋە تەكرار دوراش ئارقىلىق زېھنىگە ئۆزلەشتۈرۈۋ بولغاندىن كېيىن، تەپەككۇر قىلىشقا، بىلگەنلىرىنى ئىلم ئاساس بىلەن پۇختىلاشقا ۋە نەزەرىيەۋىلەشتۈرۈشكە قەدەم باسىدۇ. ئەمما شۇنى چەتتە قالدۇرۇشقا بولمايدۇكى، بىلىم تەپەككۇرى نەزەرىيە جەھەتتىن پىشىپ يېتىلگەنلىكنىڭ ئۆزى ئەمەلىيەتنىڭ سىناقلىرىدىن ئۆتۈپ كەتكەن بولمايدۇ. مەلۇم بىر پىكىرنى نەزەرىيە جەھەتتىن ئوتتۇرىغا قويۇشقا ئالاھىدە چىقىم، دەسمى تەلەپ قىلىنمايدۇ. ئەمما پىكىرنى بىرەر ھەرىكەت ئارقىلىق ئەمەلىيلەشتۈرۈش ئۈچۈن، ماددى كۈچ تەلەپ قىلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن نەزەرىيەنى ئەمەلىيلەشتۈرۈشكە قەدەم باسقاندا، مەغلۇبىيەتكە ئۇچراشنىڭ ۋە كۆپ چىقىمغا ئۇچراشنىڭ ئالدىنى ئېلىپ، «بۇنىڭدىن بۇرۇن، ياكى مەۋجۇت شارائىتتا شۇنداق بىر ئىشنى قىلىپ نەتىجە قازانغانلار» دىن ئۆرنەك ئېلىشقا ئىنتىلىش نورمال ئەھۋال دۇر. بولۇپمۇ سىياسىي كۈرەشلەردە، قوراللىق ئۇرۇشلاردا ئىجرا قىلماقچى بولغان ھەرقانداق بىر ھەرىكەت ئەتراپلىق تەھلىل قىلىنغاندىن سىرت، باشقىلارنىڭ قانداق ئۇسۇل، قانداق تاكتىكا قوللانغانلىقى ئۈستىدە تەتقىقات يۈرگۈزۈپ، ياكى نەتىجىلىرىدىن ئۆرنەك ئالىدۇ. ياكى مەغلۇبىيەتلىرىدىن ئىبرەت ئالىدۇ. قايسى شەكىلدە بولمىسۇن باشقا تەقدىرداش ياكى مەسلەكداش خەلقنىڭ ئىش-ھەرىكەتلىرىدىن بىر نەرسە ئارىيەت ئېلىنىدۇ.

مۇشۇ دائىرنى چۆرىدەپ «ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق

ھەرىكەتلىرى ئۈچۈن ئۆرنەك بارمۇ؟» دېگەن سوئالنىڭ جاۋابىنى ئىزدەپ باقايلى.

1. يەھۇدىيلارنىڭ دۆلەت قۇرۇش ھەرىكىتى، ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق

ھەرىكەتلىرىگە ئۆرنەك بولالامدۇ؟

جاۋاب بېرىشتىن ئىلگىرى يەھۇدىيلارنى قىسقىچە تونۇپ چىقىشقا توغرا كېلىدۇ.

يەھۇدىيلارنىڭ باشقا ھېچقانداق قوۋملەرگە ئوخشىمايدىغان، تۆۋەندىكىدەك بىر قاتار ئالاھىدىلىكى بار.

بىرىنچى: مەيلى ناچار تەرەپتىن، مەيلى ئىلغار تەرەپتىن بولسۇن يەھۇدىيلار دۇنيادىكى ئەڭ مەشھۇر قوۋمدۇر. بولۇپمۇ ساماۋى دىنغا ئېتىقاد قىلىدىغانلارنىڭ ئەڭ ساۋاتسىزلىرىمۇ يەھۇدىي دېگەن بىر قوۋمنىڭ نامىنى، مەۋجۇتلىقىنى ۋە بەك ناچار كاپىر ئىكەنلىكىنى بولسىمۇ بىلىدۇ. يەھۇدىيلار ئۆزلىرىنى تونۇتۇشقا ھېچقانداق كۈچ، ئەمگەك، ۋاقىت ئىسراپ قىلمايدۇ.

ئىككىنچى: يەھۇدىيلار ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسەبىدىن بولۇپ، ئىسھاق ئەلەيھىسسالامدىن ئەيسا ئەلەيھىسسالامغىچە ئارىلىقتا، ئۇلاردىن نۇرغۇن پەيغەمبەرلەر كەلگەن. يەھۇدىيلار مەيلى پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلسۇن، مەيلى ئاسىيلىق قىلسۇن، قانچە مىڭ يىللاپ ئىلاھى ۋەھى بىلەن ئىزچىل يېتەكلەنگەن خەلقتۇر. بۇ، ئەلۋەتتە ئۇلارنىڭ دۇنيا قارىشىنىڭ تېز يېتىلىشىدە مۇھىم رول ئوينىغان ئامىللارنىڭ بىرىدۇر.

ئۈچىنچى: يەھۇدىيلار دۇنيادىكى نۇرغۇنلىغان مىللەتلەرنىڭ زوۋۇلىسى تېخى ئۈزۈلمىگەن چاغلاردىن تارتىپ، ئىقتىسادقا ۋە ئىقتىساد باشقۇرۇشقا ئەھمىيەت بەرگەن خەلقتۇر. ھازىرمۇ دۇنيا

ئىقتىسادنى بىر تۇتاش كونترول قىلىپ كەلمەكتە.

تۆتىنچى: يەھۇدىيلار مىلادىدىن بۇرۇنقى مىڭىنچى يىلىدا ئۆز ئۆزىگە خوجا بولۇپ، مۇستەقىل شەھەر سورىغا مىلادىدىن بۇرۇنقى ئىككىنچى مىڭ يىلدىن باشلاپ (1) ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە ئۈچ مىڭ يىل تۈرلۈك تۇبا قىسمەتلەرگە ئۆچرىدى. يەھۇدىيلارنى بىر مەزگىل (5) ئەسىردە ئارتۇق قىبىتلار (مىسىرلىقلار) ئىدارە قىلغان. ئۇنىڭدىن كېيىن سۇرىيانلار، ئۇنىڭدىن كېيىن پېرسىيىلىكلەر، رۇملۇقلار ئىدارە قىلغان. مۇشۇ ئىدارە قىلىنىش ۋە ياتلارنىڭ مۇستەملىكىسى بولۇش جەريانىدا، نېمىنى قۇربان بېرىپ، نېمىنى ساقلاپ قېلىشنى بىلگەن. ئۇلار تىلىنى، ئۆرپ-ئادەتلىرىنى قۇربان بېرىپ، دىنى (يەھۇدىي دىنى) ئۇلارنىڭ شەخسى دىنى بولغاچقا، دىن مىللى كىملىكنىڭ مۇھىم قىسمى) بىلەن ئىقتىسادنى قولدىن بەرمەسلىككە تىرىشقان. ئەڭ مۇھىمى «يەھۇدىي» دېگەن بىر كەلىمىنى مەيلى يوشۇرۇن، مەيلى ئاشكارا داۋاملاشتۇرغان. ئۇلارنى ياتلار ئىشغال قىلغان چاغلاردا، ياتلارنىڭ ھاكىمىيەت قاتلاملىرىدا خىزمەت قىلغان ۋە يۇقىرى مەنەپلەرگىچە ئۆرلەپ، ئۇلارنى بېسىۋالغان دۈشمەنلەرنىڭ راۋاجلىنىشىدىمۇ چوڭ رول ئوينىغان. لېكىن ساقلاپ قېلىشقا تېگىشلىك - دەپ قارالغان نەرسىلىرى ئۈچۈن بەدەل تۆلەشنى قەتئىي داۋاملاشتۇرغان.

بەشىنچى: يەھۇدىيلار كۆچمەن بولۇپ بارغان يېرىدە، يەنى ئىگىسىگە ئېغىرچىلىقنى سالماي، ئۆز ئۆزىنى تىكلەش بىلەن بىرگە، پانالىق بەرگەن ئەللەرنىڭ ئىقتىسادى يۈكسىلىشىگە تۆھپە قوشىدۇ. يەھۇدىيلار ئىككى مىڭ يىل ئەتراپىدا تولۇق

كۆچمەن بولۇپ ياشىغان خەلق. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئۆزىگە ئائىت دىندىن باشقا نە مىللى مەدەنىيىتى، نە بىر سەنئەت - مۇزىكىسى يوق. ئەمما ئۆزلىرى يەرلەشكەن ئەللەرنىڭ مىللى مەدەنىيەت - سەنئەتلىرىنى ئۆزلەشتۈرۈپ، ئاندىن كېيىن راۋاجلاندۇرىدۇ. يەھۇدىيلارنىڭ داڭلىق مىللى مۇزىكىسى يوق. ئەمما ئۆزلىرى يەرلەشكەن ئەللەرنىڭ مۇزىكىسىنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ چالىدۇ ھەم تەرەققىياتى ئۈچۈن ئەجر سىڭدۈرىدۇ. يەھۇدىيلارنىڭ قۇلاققا ياققۇدەك ناخشا مېلودىيىسى يوق. لېكىن باشقىلارنىڭ ناخشىسىنى پەۋقۇلئاددە ماھارەت بىلەن ئېيتىدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاش ئارتۇقچىلىقى بىلەن يەھۇدىيلار بارغان يەردە تېز ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەپ، ئۆزلىرى ئۈچۈن قىممەت يارىتىدۇ.

ئالتىنچى: غەربكە - ياۋروپاغا يەرلەشكەن يەھۇدىيلار 17. ئەسىرلەرگە كەلگەندە ياۋروپالىقلارنىڭ ھەممە نەرسىلىرىنى ئۆزلىرىگە ئۆزلەشتۈرۈپ، يېتەكلىگۈچى ئورۇنغا ئۆتكەن. بولۇپمۇ غەربى ياۋروپالىقلارنىڭ يىقىلىش ئالدىدا تۇرغان مەدەنىيەتلىرىنى قايتا گۈللەندۈرۈشىگە تۈرتكە بولغان. ياۋروپانىڭ ۋەيران بولمىغان ئىقتىسادىنى قايتا راۋاجلاندۇرۇپ، دۇنياۋى سودا مۇناسىۋەتلىرىنى شەكىللەندۈرۈشكە، سانائەتلىشىشكە يېتەكلىگەن. شۇنىڭدەك چۈشكۈنلۈككە يۈزلەنگەن ياۋروپا تەپەككۈرىنى ئىسلاھاتقا يۈزلەندۈرۈپ، ئىجتىمائىي، سىياسىي تۈزۈملەرنى يېڭىلاشتا مۇھىم رول ئوينىغان.

يەتتىنچى: قەدىمقى زامانلاردا يەھۇدىيلاردىن كۆپلەپ پەيغەمبەر چىققان بولسا، 17. ئەسىردىن باشلاپ سانسىزلىغان مۇتەپەككۈر، جەمئىيەتشۇناس پەيلاسوپلار چىقتى. بولۇپمۇ

ياۋروپانىڭ يېڭى ئۇيغۇنۇش ھەرىكەتلىرىدە يەھۇدى مۇتەپەككۇر ۋە پەيلاسوپلىرىنىڭ ئوينىغان رولى بەك چوڭ. 19. ئەسەرنىڭ دەسلەپكى چارەكلىرىدىن 20. ئەسىرىنىڭ ئالدىنقى يېرىمىغىچە يەھۇدىي پەيلاسوپلىرىنىڭ قەلەم كۈرۈش ۋە كەڭ كۆلەملىك تەشۋىقات، تەرجىباتلىرىنىڭ نەتىجىسى پېلگىيە ئىمپېرىيىسى، ئوسمانلى ئىمپېرىيىسى، رۇس پادىشاھلىقى، ئېنگىلىس ئىمپېرىيىسى قاتارلىق، كۈچلۈك سەلتەنەتلەر يىمىرىلدى ۋە يىقىتلىدى. يەنە شۇ يەھۇدىي پەيلاسوپلىرىنىڭ پىكرى، تەشەببۇسلىرى ئارقىسىدا «كاپىتالىزم ۋە سوتسىئاللىزم لاگىرى» بارلىققا كېلىپ، دۇنيا چوڭ ئىككى قۇتۇپقا ئايرىلدى. ئاتوم كەشپىياتى، ئېلېكتېر كەشپىياتى بۈگۈنكى يۇمشاق دېتال تەرەققىياتى، ئېلېكترونلۇق تۈرلۈك ئۇچۇر ۋاستىلىرى قاتارلىق ئالەمشۇمۇل كەشپىياتلارنىڭ ھەربىرىنى، يەھۇدىيلارنىڭ مېھنەتلىرىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ.

يۇقىرىدا كۆرسىتىپ ئۆتۈلگەنلەر يەھۇدىيلارنىڭ بىر قىسىم ئالاھىدىلىكى خالاس. بىزنىڭ ئازاتلىق كۈرىشىمىزگە، مۇستەقىللىق ۋە قۇتۇلۇش ھەرىكىتىمىزگە يەھۇدىيلارنىڭ قىلمىش- ئەتمىشلىرى ھەرگىزمۇ ئۆرنەك بولالمايدۇ. يەھۇدىي ھەرىكىتىدىن ئۆرنەك ئېلىش ئۈچۈن، جەزمەنكى يەھۇدىينىڭ دەل ئۆزى بولۇپ يارىلىش كېرەك. دوراپ يەھۇدىي بولۇۋالمايدىغاندەكلا، ئۇنىڭ نەتىجىلىرىنى دوراپ كەلتۈرۈۋالدىغان نەرسە ئەمەس. يەھۇدىيلارنىڭ ساناقسىز ناچار قىلمىشلىرىمۇ، ئۇلارنىڭ ئالاھىدىلىكىدۇر.

بىز يەھۇدىيلاردىن ئۆرنەك ئېلىشنى ئويلىشىپ، قۇرۇق ئاۋارە بولۇشنىڭ ئورنىغا، بىزنىڭ تارىخىمىزنى، ھازىرقى ئەھۋالىمىزنى، دۇشمىنىمىز بولغان خىتايىنى ۋە بىزگە چېگرىداش قوشنا دۆلەتلەرنى ئىلمى تەتقىقات دەرىجىسىدە بىلىدىغان يەھۇدىي سىياسى ئانالىزچىلىرى بولسا، شۇلاردىن مەسلىھەت ئېلىشنى ئويلىشىپ باقساق بولىدۇ. ئەمما: خىتاي شۇناس، پالانى ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ پروفېسسورى - دەپلا، ھەرقانداق بىر داڭلىق يەھۇدىيلارنىڭ ئاغزىغا قاراپ ئىش قىلىش، بىزنى تېخىمۇ چىقماس يولغا سولاپ قويىشى مۇمكىن. ئەگەر بىر داڭلىق يەھۇدىي تەتقىقاتچىسى، قانچە سائەتلەپ ئايروپىلان بىلەن ئۇچۇپ كېلىپ، كۈنلەپ ۋاقىت چىقىرىپ، بىز ئۈچۈن بىكارغا سۆزلەپ، بىكارغا مەسلىھەت بەرگەن بولسا، شۈبھىسىزكى ئۇنىڭ بارلىق چىقىملىرىنى، سۆزلىگەن ھەربىر جۈملە نۇتۇقلىرىنىڭ ئىش ھەققىنى خىتاي تۆلۈۋەتكەن بولىدۇ. چۈنكى يەھۇدىيلارنىڭ ئەڭ تىپىك خاسلىقى ئۆزىگە پايدىسى يەتمەيدىغان، ياكى ئۆزىگە زىيانلىق ئىشنى قىلماسلىقتۇر. «باشقىلار زىيان تارتىپ كەتسىمۇ مەيلى، يەھۇدىيلار پايدا ئېلىشى كېرەك. باشقىلار زىيان تارتىپ كەتسە مەيلى، يەھۇدىيلار زىيان تارتماسلىقى كېرەك. باشقىلار پايدا ئېلىۋالسىمۇ مەيلى، يەھۇدىيلار جەزمەن پايدا ئېلىشى لازىم.» مانا بۇ فورمۇلا يەھۇدىيچە پايدا چۈشەنچىسىدۇر. زىيان تارتىش بىلەن يەھۇدىيلارنىڭ ئارىسىدا، ياكى پايدا ئالالماسلىق بىلەن يەھۇدىيلارنىڭ ئارىسىدا ئېگىز ھەم قېلىن تام بولىدۇ.

ئەمدى يەھۇدىيلارنىڭ پەلەستىندە دۆلەت قۇرغان ھەرىكىتىگە كەلسەك، ئۇ نوقۇل ھالدىكى دۆلەت قۇرۇش

ئېھتىياجىدىن بولغان ئىش ئەمەس. يەھۇدىيلار پەلەستىندە دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلغان خەق ئەمەس. ئۇلارنىڭ كۈرەش ئۇسۇلىمۇ يوق. يەھۇدىيلار 1948. يىللىرى «يەھۇدىي دۆلىتى» قۇرۇشنى خالىغان بولسا، ياكى نوقۇل دۆلەت قۇرۇش ئېھتىياجىدىن دۆلەت قۇرماقچى بولغان بولسا، جەنۇبى ۋە شىمالى ئافرىقا، شەرقى ياۋروپا ئەللىرىدە ئارتۇق ئاۋازچىلىق تارتماستىن دۆلەت قۇرۇپ چىقالايتتى. لېكىن ئۇلار پىشانىسىگە بېسىلغان: ماكانسىز، پەسەندە كۆچمەن يەھۇدىيلار. دېگەن ھاقارەتلىك تامغىنى ئۆچۈرۈپ، ئۆزلىرىنىڭ ئۇلۇغ نەسەبلىك خەلق ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن «ئىبراھىم، ئىسھاق، مۇسا، داۋۇت، سۇلايمان ئەلەيھىسسالامدىن مىراس قالغان، ئاللاھ ئۇلارغا تەقسىملەپ بەرگەن مۇقەددەس تۇپراق» تا ئىسرائىل دۆلىتى قۇردۇرۇشنى تاللىۋېلىشتى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ «ئۆلمەس، يوقالماس مەڭگۈلۈك روھنىڭ بىر پارچىسى، تەڭرىنىڭ جەمەتى» دېگەن پەسكەش دەۋالرىنى راستقا چىقىرىش ئۈچۈن، قۇددۇسنى ئىگىلەش پىلانىنى تۈزدى. ئۇلار بۇ تۇپراقتا خاتىرجەملىككە ئېرىشەلمەيدىغانلىقىنى پەرەز قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ پەلەستىندە ھېچنېمىسى يوق، ھەم ئۆزلىرىنىڭ ئۇ يەردە ياشاش ئىستەكلىرىمۇ يوق كىشىلەر بولغاچقا، ئۇلار تۈزگەن پىلانلىرىنى يىراقتا تۇرۇپ ئىجرا قىلدۇرغان ئىدى. ئىسرائىلدا پاراكەندىچىلىك ۋە خەۋپ ئىچىدە ياشايدىغان يەھۇدىيلار، ئومۇمى يەھۇدىيلار گۇرۇھى ئۈچۈن بەدەل تۆلەيدىغان، قۇربان بولىدىغان كىشىلەردۇر. دېمەك، يەھۇدىيلارنىڭ دۈشمەنلىرىگە بىزنىڭ دۈشمىنىمىزنى سېلىشتۇرغىلى بولمىغاندەك، يەھۇدىيلارنىڭ

ئىش - ھەرىكەتلىرىدىن بىزگە ئۆرنەك بولغىدەك بىر نەرسە يوق. شۇنىڭدەك يەھۇدىيلار دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلغان خەق ئەمەس ھەم باشقىلار قۇرۇپ بەرگەن دۆلىتىنى، يەنە باشقىلارنىڭ كۈچىگە تايىنىپ قوغداپ كېلىۋاتىدۇ.

2. كوسوۋو مۇستەقىللىق ھەرىكىتى، ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق ھەرىكىتىگە

ئۆرنەك بولالامدۇ؟

كوسوۋو - ئالبانىلىرى 20. ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە، بالقان رايونلىرىنىڭ جۇغراپىيىسىنى يەنە بىر قېتىم ئۆزگەرتتى. كوسوۋو - سېربىيە ئۇرۇشى ئالدى بىلەن بالقان سىياسىتىنى، ئۇنىڭدىن كېيىن ياۋروپا سىياسىتىنى ئۆزگەرتكەن، ياۋروپا خاراكتېرلىق ھەل قىلغۇچ ئۇرۇش بولۇپ قالدى. ئەگەر بۇنىڭدىن 19 يىل ئاۋۋالقى كوسوۋو ئۇرۇشى پارتلىمىغان بولسا، كوسوۋو- سېربىيە مۇناسىۋىتى يۇمشاق كۈچ بىلەن، دىپلوماتىك ئۇسۇل ئارقىلىق ھەل قىلىنغان بولسا، ياۋروپا ئىتتىپاقى بۈگۈنگىچە پۈت تىرەپ تۇرالىشى مۇمكىن بولماي قالاتتى. سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن سابىق ۋارشاۋا ئىتتىپاقىنىڭ بارلىق نوپۇز ئىمتىيازلىرى رۇسىيەگە مەنسۇپ قالغاندەك، سابىق يۇگوسلاۋىيە ئىتتىپاقىنىڭ بارلىق نوپۇز ئىمتىيازلىرى، ئىقتىسادى، قورال ئەسلىھەلىرىنى مەنسۇپ ئالغان سېربىيە جۇمھۇرىيىتى، بالقان رايونلىرىدىلا ئەمەس، بەلكى پۈتۈن ياۋروپادىكى رادىكال، مۇرەسسەسىز، باسمىچى، ھۇجۇمچى خاراكتېرىغا ئىگە بىر خەتەرلىك دۆلەت بولۇپ قالغان. كوسوۋو- سېربىيە ئۇرۇشى باشلانغان دەسلەپكى ھەپتىلەردە، كوسوۋو پىدائىي پارتىزانلىرىنى قوللاپ، ناتونىڭ ياۋروپا قىسمى ئۇرۇشقا كىردى. لېكىن ناتو قىسىملىرى يېڭىلىش گىردابىغا بېرىپ قېلىۋاتقان پەيتتە،

(ئۇرۇشنى رەت قىلغان، ياكى ئۇرۇشقا كۆڭۈل بۆلمىگەن) ئامېرىكا ناتونىڭ بارلىق ئەزالىرىنى باشلاپ، بالقان ئۇرۇشىغا كىردى. 77 كۈن داۋام قىلغان شىددەتلىك ئۇرۇشتا سېربىيە مەغلۇب بولدى. بۇ شۇنى كۆرسىتىپ بېرىدۇكى، كوسوۋونى كوسوۋولۇقلار ئۆزلىرى ئازات قىلمىغان. بەلكى كوسوۋولۇقلار ئۇرۇشنىڭ پىلىكىگە ئوت ياققان. ئۇرۇشنى ئامېرىكا بىلەن ناتو ئاخىرىغا چىقارغان. ئامېرىكا ئۇرۇشقا كىرمىگەن بولسا، كوسوۋو ئۇرۇشىغا قاتنىشىپ قالغان ياۋرو- ناتو دۆلەتلىرىنىڭ جۇغراپىيىسى بۇزۇلۇپ، ياۋروپا خەرىتىسى باشقىچە سىزىلىپ قېلىشى ئېھتىمالغا شۇنچىلىك يېقىن ئىدى.

كوسوۋو ئالبان خەلقى بوسنىيە مۇسۇلمانلىرىغا ئوخشاشلا، 15. ئەسىرنىڭ ئوتتۇرلىرىدا، ئوسمانلى تۈرك ئىمپېرىيىسى بالقان ئۇرۇشىدا غەلبە قىلىپ، كوسوۋونى پەتھ قىلغان مەزگىلدە ئىسلامنى قوبۇل قىلغان، بالقاندىكى قەدىمى تارىخقا ئىگە يەرلىك مىللەتلەرنىڭ بىرىدۇر. بالقان خەلقى ئىچىدە سېربىلاردىن باشقا مەيلى مۇسۇلمان، مەيلى خىرىستىيان بولسۇن، ھەرقانداق مىللەت خەلقى ئوسمانلىنى بۈگۈنكى كۈندىمۇ سېغىنىپ ھۆرمەتلەيدۇ. بۇ، ئوسمانلىدىن كېيىن بالقان رايونىغا بىر ئەسىرگە يېقىن ھۆكۈمرانلىق قىلغان ۋە كوممۇنىستىك يوگوسلاۋىيە ئىتتىپاقىغا ھۆكۈمرانلىق قىلغان سېربىلارنىڭ قانلىق زۇلمىدىن بىزار بولغان چاغلاردىكى ئۆتمۈشكە بولغان تەشەننەلىقنىڭ ئىسپاتىدۇر.

كوسوۋو خەلقى يەرلىك ياۋروپا مۇسۇلمانلىرىدۇر. ئۇلار ياۋروپادىكى باشقا ھەرقانداق يەرلىك مىللەتلەرگە ئوخشاشلا، ئىنسانىيلىقنى بىرىنچى قاتارغا قويدۇ. ھەم ۋەتىنىنى،

ئۆز خەلقىنى چېنىدىن ئەزىز بىلىدۇ. كوسوۋولۇق: ۋەتەن ئۈچۈن ئۇرۇشتا ئۆلسە جەننەتكە كىرىدىغانلىقىغا ئىشىنىدۇ. ئۇلار ئىنسانلارغا، ۋەتەن خەلقىگە، ئۆز ۋەتىنىگە مۇئامىلە قىلىشتا پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىغا ئۈلگە كۆرسەتكۈدەك دەرىجىدە ئالجاناب، ئاڭلىق، تەمكىن، ئېسىل بىر خەلقتۇر. كوسوۋولۇقنىڭ بەختىگە يارىشا، كوسوۋو ئۇرۇشىغا «ئاللاھ يولىدا كاپىرنى ئۆلتۈرۈپ، جەننەتكە كېتىدىغان مۇجاھىدلار» قاتناشماي، بەلكى «ۋەتەن ئۈچۈن دۈشمەننى ئۆلتۈرۈپ، غەلبە قىلىدىغان ۋەتەن پىدائىيلىرى» قاتناشقان ئىدى. ئۇلارنىڭ مۇشۇ روھى، مۇشۇ ئالى پەزىلىتى، ئىنسانى ئەخلاقى ئۇرۇشقا ئاۋۋال ياۋروپالىق ناتونى، كېيىن ئامېرىكا باشچىلىق پۈتۈن ناتونى باشلاپ كىرگەن ئىدى. بۇ، چېچەن مۇجاھىتلىرى بىلەن كوسوۋو ۋەتەن پىدائىيلىرىنىڭ غەلبە ۋە مەغلۇبىيەت ئۆلچىمىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان ئەينەكتۇر.

كوسوۋو ۋەتەن پىدائىيلىرى «بەش يۈز جەڭچى» دەپ ئاتىلاتتى. پارتىزانلىق ئۇرۇشلىرىدا ئۆلۈپ ئەللىك كىشى قالسىمۇ، يېڭى پىدائىيلار سەپكە قېتىلىپ، مىڭ كىشى بولۇپ كەتسىمۇ، ئۇلارنى «بەش يۈز پىدائىيلار، (دۈشمەن تەرەپ) بەش يۈز تېررورست، بەش يۈز باندىت- دەپ ئاتايتتى. شەرەپلىك «بەش يۈز ۋەتەن پىدائىيلىرى» كوسوۋو دۆلىتىنىڭ ئۇلىنى قۇرۇپ چىقتى.

كوسوۋولۇقلار ھەرقايسى ياۋروپا دۆلەتلىرىدە، ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىگە ئاكتىپ قاتناشقان ئىدى. مەيلى قانۇنلۇق يول بىلەن بولسۇن، زۆرۈر تېپىلغاندا جىنايى يوللار بىلەن بولسۇن، ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىگە بىر كىشىلىك

تۆھپىلىرىنى قوتقان ئىدى. كوسوۋو مۇستەقىللىق ھەرىكىتى جەريانىدا، جىنايەت بىلەن شۇغۇللانغان كوسوۋولۇقلار، ھازىرغىچە تۇتۇش بۇيرۇقى ئاستىدا. بەزىلىرى خەلقئارا جىنايى ئىشلار سوتىغا تارتىلىپ، ئۇزۇن يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنىپ تۇرىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنى بەدەل تۆلەپ، خەلقى ئۈچۈن، كەلگۈسى ئۈچۈن مۇستەقىل بىر دۆلەتنى تەقدىم قىلالىدى.

كوسوۋو پىدائىيلار ھەرىكىتى 1976. يىللىرىدىن ئېتىبارەن، يالغۇز كىشىلىك ھۇجۇم شەكىلدە باشلانغان بولۇپ، كۆپلىگەن مۇنەۋۋەر قوماندانلار ئائىلىسى بويلاپ، جەمەتى بويلاپ ئاممىۋى ئۆلتۈرۈلگەن. كوسوۋو پارتىزانلىق ئۇرۇشىنىڭ ئەڭ تەرەققىي قىلغان ۋاقتى، 1998. يىلى دېكابىردىن باشلاندى. بۇنىڭ سەۋەبى: كوسوۋو ئۆلكىلىك يەرلىك ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى (مەرھۇم) ئىبراھىم رۇگۋا ئەپەندى، كوسوۋودا خەلق رايىنى سىناش ۋە ئالى ئاپتونومىيە چاقىرىقنى ئېلان قىلدى. بۇنىڭغا قارشى تۇرغان بېلگراد ھۆكۈمىتى ئۇنى مەركەزگە چاقىرتىپ، ئايالى بىلەن ئۈچ بالىسىنى گۆرۈگە ئېلىۋېلىپ، بارلىق سىياسىي تەلەپلەردىن ۋاز كېچىشكە قىستىدى. شۇنىڭ بىلەن ئىبراھىم رۇگۋا ئەپەندى 1998. يىلى دېكابىر بېلگرادتا: كوسوۋونىڭ سېربىيە جۇمھۇرىيىتىدىن ئايرىلمايدىغانلىقى، بېلگرادنىڭ كوسوۋودا يولغا قويۇۋاتقان نۆۋەتتىكى تۈزۈم ۋە سىياسەتلىرىدىن باشقا ھېچنەرسە تەلەپ قىلمايدىغانلىقى توغرىسىدا بايانات ئېلان قىلدى. بۇ بايانات كوسوۋو خەلقىنى جىمىقتۇرىدىغان ئەمەس، ئەكسىچە ئۇلارنى تولۇق قوزغايدىغان چاقىرىق بولۇپ قالدى. كوسوۋو خەلقى سۆيۈملۈك مىللى رەھبىرى ۋە ئەركىنلىك يولباشچى لىدەرنى «ۋەتەن خائىنى» ئېلان قىلدى. (ئۇ،

كوسوو ۋازات بولغاندىن كېيىن 2002. يىلىدىن 2006. يىلى ۋاپات بولغانغا قەدەر كوسوو جۇمھۇرىيىتىنىڭ دۆلەت رەئىسى بولغان) نەتىجىدە «ئۇ چې كا ھەرىكىتى (Ushtria Çlirimtare e Kosovës كوسوو ۋەتەن قۇتقۇزۇش پىدائىيلىرى ھەرىكىتى 1994. يىلى قۇرۇلغان)» يېتەكچىلىك ئورۇنغا ئۆتتى. ئۇلارنىڭ ھەرىكىتى جانلىنىپ، 1999. مارت ئايلىرىغا كەلگەندە، ناتو ئارمىيىسىنى بالقان ئۇرۇشىغا باشلاپ كىرگەندە ۋەزىيەتنى بارلىققا كەلتۈردى. (بۇ ھەقتە بىر قەدەر تەپسىلىي مەلۇمات «سەھنە پائالىيىتىگە ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن ئىنقىلاب» ناملىق كىتاپتا بايان قىلىنغان.)

يىغىپ ئېيتقاندا كوسوو مۇستەقىللىق ھەرىكىتى بىزنىڭ ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىمىزگە ئۆرنەك بولالمىسىمۇ، ئەمما مۇنەۋۋەر كوسوو خەلقىنىڭ ۋەتەن سۆيۈش روھىدىن، ئاڭلىق ئىدىيىسىدىن ئۆلگە ئېلىشىمىزغا تېگىشلىك نۇرغۇن پەزىلەتلەر بار. ۋەتەن قۇتقۇزۇش ۋە مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ھەرىكىتىگە شەخسىيەتچىلىك ئارىلىشىپ قالسا، ئۇنىڭ ئاقىۋىتى چېچەن ئۇرۇشىدەك مەغلۇبىيەت بىلەن نەتىجىلىنىدۇ. چېچەن ئۇرۇشى تازا غەلىبىگە يۈزلىنىۋاتقان پەيتلىرىدە، ئەرەب جىھادچىلىرىنىڭ تولۇق كونتروللىقىغا چۈشۈپ كېتىپ، چېچەن ئىستاندا دۆلەت قۇرۇشتىن ئىبارەت ئۇلۇغۋار غايىنىڭ ئورنىغا: پۈتۈن كاۋكاز رايونىدا خىلاپەت قۇرۇش ۋە سۆۋەسى بازار تاپتى. چېچەن جەڭچىلىرى ۋەتەننى، مىللەتنى ئۇنتۇپ، خىلاپەت قۇرۇشقا يۈزلەندى. چۈنكى «دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن ئۇرۇش قىلسا ساۋاب بولمايدىكەن. ئۇرۇشتا ئۆلسە جەننەتكە كىرەلمەيدىكەن. ئەمما خىلاپەت قۇرۇش ئۇرۇشىغا بەك كۆپ ساۋاب بېرىلىدىكەن.

ئورۇشتا ئۆلسە جەننەتكە كېتىدىكەن». جەننەتكە كىرىش ھەرقانداق ئىنساننىڭ ئۆزىگە خاس، ئەڭ ئاخىرقى شەخسى ئارزۇسى. ئۇ بىر مىللەت ئاھالىسىنىڭ كولىپىكتىپ ئارزۇسى ئەمەس. ئەمما جەننەتكە كىمنى كىرگۈزۈش ئاللاھنىڭ خاس قارارى. ئاللاھنىڭ ئىشىغا ئارىلىشىپ ۋە ئۇنى سۈيى ئىستېمال قىلىدىغانلار، ساددا كىشىلەرنى جەننەت بىلەن ئالداپ، خاتا يولغا باشلايدىغانلار، بۈگۈنكى كۈندە دۇنيانىڭ ھەممە يېرىدە، دىنلارنىڭ ھەممىسىدە بەك ئاينىپ كەتتى. ئىسلام نىقابىغا ئورنىتىلغانلار: باشقىلارنى ئۆلتۈرۈپ جەننەتكە كىر! - دەپ ئالدىسا، خىرىستىيان نىقابىغا كىرىۋالغان ئىپلاسار: شەيتاننىڭ ھەيكىلى ئالدىدا ئۆلتۈرۈپ ئۆزەڭنى ئۆلتۈرۈۋالساڭ، جەننەتكە كېتىسەن! - دەپ، ئازدۇرىدۇ. ئالدىنغان قوۋملارنىڭ ئاقبۇتلىرى ئافغانىستاندا، چېچەنستاندا، پاكىستاندا، سۈرىيىدە پۈتۈن دۇنياغا ئايدىڭ.

يەنە بىر قېتىم تەكرارلايمەنكى: كوسوۋو خەلقى ئاڭلىق، ۋەتەن ۋە دۆلەت تۇتۇشقا لايىقەتلىك، ئىلغار مۇسۇلمانلارنىڭ ئۈلگىسىدۇر. مۇستەقىللىق ھەرىكىتىمىزدە، كوسوۋو خەلقىنىڭ روھىدىن ئۆگىنىشىمىزگە ئەرزىيدۇ.

3. تىبەتلىكلەرنىڭ ھەرىكىتى، ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق ھەرىكىتىلىرىگە ئۆرنەك

بولالامدۇ؟

ئەپسۇس، تىبەتلىكنىڭ ئۆزىنى كۆيدۈرۈۋالدىغان پاسسىپ ئادەتلىرىدىن باشقا، كىشىنى قايىل قىلغۇدەك بىرەر ھەرىكەت ئۇسلۇبى، ھەرىكەت مىزانى، ھەرىكەت شەكلى يوق.

مۇستەملىكە ئاستىدىكى ھەرقانداق مىللەتنىڭ نوپۇزىنى

تېبەتلىكنىڭ نوپۇز - ئىمتىيازغا سېلىشتۇرغىلى بولمايدۇ. غەرب ئەللىرىدە تېبەتلىكنىڭ يولى داغدام. بىراق نام - شۆھرىتىگە يارىشا نە ئۇلارنىڭ ئۆزىدە ئاكتىپ ھەرىكەت يوق. نە سىياسى تەلەپ، مۇددىئالىرى كەسكىن ئەمەس. تېبەت دەۋاسى دېيىلىدىغان بۇ ئېقىم، دېموكراتىك چوڭ خىتايچىلىقنىڭ بىر تارمىقى - دېگەندىن باشقا بىر سىياسى مەزمۇنغا ئىگە ئەمەس. خىتاي دېموكراتىيىگە ئۆتسە، تېبەت مەسلىسى ھەل بولىدۇ. ئۇنىڭ ھەل بولۇش ئۇسۇلىنى شۇ چاغدا خىتايغا ھۆكۈمران بولغان كۈچ ئۆزى بېكىتىدۇ. تېبەت مەسلىسى خىتايىنىڭ ئىچكى مەسلىسى. دۆلەت ئىچىدىكى سىياسى تۈزۈم مەسلىسى. سىرتتىن ئارىلىشىش نۇقتىسى بولسا: دۆلەتنىڭ ئومۇمىي سىياسىتىنى دېموكراتىيىگە ئۆتكۈزۈش؛ پۇقرالارغا ئادىل، باراۋەر مۇئامىلە قىلىش؛ دۆلەتنى سىياسى بۇيرۇق بىلەن ئەمەس، دېموكراتىك ئۆلچەمدە تۈزۈلگەن قانۇن بىلەن باشقۇرۇش؛ پۇقرالارغا، بارلىق مىللەتلەرگە پىكىر قىلىش ئەركىنلىكى بېرىش؛ دۆلەتتىن ئايرىلىپ چىقىشنى ئاززۇ قىلىدىغان مىللەت ۋە ئالاھىدە رايونلارنىڭ تاللاش ھوقۇقىنى بوغماسلىق دېگەندەك، بىر يۈرۈش دېموكراتىك قائىدە پىرىنسىپلار تەۋسىيە قىلىنىدۇ. پۇقرالارنىڭ «ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش چارىسى» دۆلەت رەھبەرلىرىنى، ھاكىمىيەت قاتلام رەھبەرلىرىنى، مىللەت ۋە كىلىللىرىنى ئۆزلىرى ئەركىن ئاۋاز بېرىپ سايلاپ چىقىدۇ ۋە نازارەت قىلىدۇ - دېگەنلىكتۇر. ئەمما مىللەتلەرنىڭ، ئالاھىدە رايونلارنىڭ «ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقى» بولسا، دۆلەتتىن بۆلۈنۈپ چىقىپ، ئايرىم دۆلەت قۇرۇش سىياسى پىلانلىرىنى خەلق ئاۋازىغا قويۇش،

ياكى دۆلەتتىن ئايرىلىپ چىقماي، تىنچ ئامان بىرگە ئۆتۈش ئارزۇ، ئىستەكلىرىنى خەلق ئاۋازىغا قويۇش ئارقىلىق مەسلىنى ھەل قىلىش - دېمەكتۇر. خىتاي دېموكراتىيىگە ئۆتكەندىن كېيىن، تىبەتلىكنىڭ تەقدىرىنى پىشانىسىگە يازدىغان كۈچ دېموكراتىك خىتاي ھۆكۈمرانلىرى بولىدۇ. خىتايلار نېمىنى يازسا، تىبەتلىكنىڭ ئوقۇيدىغىنى شۇ بولىدۇ. خىتاي يازغان تەقدىرگە ماقۇل بولمىغان تىبەتلىكلەر «دېموكراتىيىگە قارشى چىققان كوممۇنىست بۆلگۈنچى» بولۇپ جازاغا تارتىلىدۇ.

مەن تىبەتلىكنىڭ چەتئەلدىكى نوپۇزى توغرىلىق، 93. يىلى ئاۋغۇست ئۈرۈمچىدە مۇنداق ئۇچۇر ئاڭلىغان ئىدىم: «تىبەتنىڭ كىشىلىك ھوقۇق مەسلىسىنى كۈنتەرتىپكە كىرگۈزۈش ئۈچۈن، ئامېرىكا بىر لايىھە تەييارلاپ، ب د ت كىشىلىك ھوقۇق كومىتېتى يىغىنىغا سۈنۈپتۇ؛ ئۇ لايىھەنى ئامېرىكا باشچىلىق غەربتىكى 8 دۆلەت قوللاپ ئاۋاز بېرىپتۇ. ئۇنىڭغا قارشى خىتاينى قوللاپ پاكىستان بىر لايىھە تۈزۈپ يىغىنىغا سۈنۈپتىكەن، پاكىستان باشچىلىق مۇسۇلمان ۋە خىتاي پەرەس 44 دۆلەت ئاۋاز بېرىپتۇ؛ شۇنىڭ بىلەن تىبەتنىڭ كىشىلىك ھوقۇق مەسلىسى كۈنتەرتىپكە قويۇلماپتۇ.» شۇنىڭدىن بىر يىل ئۆتمەي ئوتتۇرا ئاسىياغا چىقىپ قالدىم، بىر توپ يېقىنلار بىلەن. ۋەتەنمىز ھەققىدە قۇلاققا ياققۇدەك گەپ يوقكەن. تىبەتلىك توغرىسىدا: دالاي لاما مۇستەقىللىق تەلەپ قىلمايمىز - دەپتىمىش، دېگەن گەپلەرنى ئاڭلىدىم. بىر قانچە ئاي كېيىن (94. يىلى 21. سىنتەبىر) ئالىپتېكىن ئەپەندىنىڭ بىزنى يوقلاپ ئۆتۈش سەپىرىدە، تىبەت توغرىسىدىمۇ پىكىرلەشتۈق. ئۇ مۇنداق ئۇچۇر بەردى: بىز بۇ يىل دېكابىر ئېيىدا، ۋاشىنگىتون شەھىرىدە

تىبەت، دېموكراتىك خىتاي گۇرۇھى، ئىچكى موڭغۇلىيە
 ۋەكىلى ۋە شەرقىي تۈركىستان ۋەكىلى بولۇپ، 4 تەرەپ
 بىرلەشمە يىغىن ئاچمىز؛ مەقسىدىمىز شەرقىي تۈركىستان
 دەۋاسىنى غەربكە ئاڭلىتىش بولىدۇ. ئەپەندىم، ئاڭلىشىمىزچە
 تىبەتلىك مۇستەقىللىقتىن ۋاز كېچىپتىمىش، ئۇلار بىلەن
 بىزنىڭ يولمىز ئايرىمۇ قانداق؟ - دېدىم. تىبەتلىك بىلەن
 بىزنىڭ ئىشىمىز يوق؛ بىراق غەرب دېگەن يەردە لوبىچىلىق
 دەيدىغان بىر قائىدە بار. شۇ قائىدىنى ئىشلەتمىگۈچە بىزنى
 غەربلىك تونۇپ بولالمايدۇ؛ تىبەتلىك قىرىق يىلدىن بېرى
 لوبىچىلىق يولىنى باسقى؛ بىز بۇ قېتىم تىبەتلىك بىلەن
 بىرگە سەھنىگە چىقىپ، يولنى ئاچمىز دېسە؛ تىبەتلىك
 قىرىق يىل باسقان يولنى بىز تۆت يىلدا بېسىپ، مەنزىلگە
 يېتىمىز؛ يەنە شۇنىمۇ ئەستىن چىقارماسلىقىمىز زەرۋركى،
 تىبەتلىكتە دۈشمەننى بولسىمۇ ئادەم ئۆلتۈرۈشكە بولمايدۇ.
 ئەمما بىزدە جىھات روھى بار ئەمەسمۇ! - دېدى ئۇ، تىزىمنى
 يىنىك ئوقۇپ. (بۇ، شۇ چاغدىكى كەڭ سۆھبەتنىڭ، مۇشۇ
 باققا مۇناسىپ قىسمى) ئارىدىن تۆت ئايچە ئۆتۈپ، 95. يىلى
 يانۋار ئايلىرىدا دالاي لاماڭ باياناتىنى گېزىتىش ئوقۇدۇم.
 «تىبەتلىك 14. ئەسەرلەردىلا خىتاي خانغا بەيئەت قىلغان؛
 شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ھازىرغىچە خىتاي دۆلىتىگە تەۋە بولۇپ
 ياشاپ كېلىۋاتىمىز؛ بىز خىتايدىن ئايرىلىپ باشقا يەرگە
 كەتمەيمىز؛ تىبەت مەدەنىيىتى بىلەن خىتاي مەدەنىيىتى
 ئوتتۇرىسىدا قويۇق باغلىنىش بار؛ بىزنىڭ كۈرەش نىشانىمىز
 بولسا، كوممۇنىست خىتاي ھۆكۈمىتى تىبەتلىكنىڭ دىنى
 ئېتىقادىنى چەكلەپ، تىبەتلىكنى ئاسسىمىلياتسىيە قىلىپ

يوقتىشىنى توسۇپ قېلىشتۇر؛» يۇقىرىقى سۆز - ئىبارلەرنىڭ ھېچقانداق قوشۇمچە مەزمۇنى يوق. ئۇنى دىپلوماتىك ئۇسۇل، يەنى خىتايىنى ئالداپ تۇرۇپ، كېيىنچە مۇستەقىل بولۇۋالغىلى بولىدۇ - دەپ، يالغان شەرھىلەشكە قىلچىلىك يوقۇق يوق - تىبەتكە مۇستەقىللىق كېرەك ئەمەس! دېگەندىن باشقا گەپ ئەمەس.

دەرۋەقە «تىبەت دەۋاسى» دېگەن بۇ ئېقىمنى غەربلىك خىتايغا قارشى يۆلەپ، بىر يېنىغا غوجىتام سالسا، خىتايىمۇ ئۆزىنى قوغداپ، يەنە بىر يېنىغا غوجىتام سالىدۇ. نەتىجىدە تىبەت دەۋاسىنىڭ مەركىزى مىدىرلىيالمىدىغان، گەپ تۈگۈل، ئوقۇمۇ ئۆتمەيدىغان بىر قېلىن سېپىل ھالىغا كەلدى. چەتئەلدىكى تىبەت دەۋاسى قوش ئىنەكتىن سۈت ئېمىدىغان، تىلى يۇمشاق، تەلەيلىك يېتىم موزايغا ئوخشاپ قالدى. ئۇلارنىڭ «سۈرگۈندىكى ھۆكۈمىتى»، پارلامېنتى، ياشلار قۇرۇلتىيى، مۇستەقىللىق ھەرىكىتى قاتارلىق چوڭ تەشكىلاتلىرى بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ قىلىدىغان ئىش - ھەرىكىتى چەتئەللىكتىن مىليونلاپ ياردەم قوبۇل قىلىش؛ چەتئەلدىكى مۇھاجىر تىبەتلىكلەردىن باج ۋە بېدەل پۇلى ئېلىش؛ تەشكىلى ئورۇنلىرىدا خىزمەت قىلىپ مائاش ئېلىشقا يىغىنچاقلىنىپ قالغىلى ئۇزۇن يىللار بولۇپ كەتتى. ئۇلارنىڭ دەيدىغان داۋا تەلەپلىرىدىمۇ ھېچقانداق يېڭىلىق، ئۆزگۈرۈش يوق. پەقەت: خىتاي دېموكراتىيىگە ئۆتسە، تىبەتكە قايتىپ، تىبەت ئاپتونوم رېسپوبلىكىسىنىڭ ھۆكۈمەت ئىدارىلىرىدا خىزمەت قىلىشقا تەييار تۇرۇش.

بىزنىڭ بىر تۈركۈم ئەربابلرىمىز 94. يىلى تىبەتلىكلەر

بىلەن غەرب سەھنىسىگە چىقىپ، ئارىدىن ئون يىل كېيىن، 2004. يىلى، يۇمشاق سىياسى كۈچىمىزنىڭ غوللۇق مەركىزى بولغان ئەمما مۇستەقىللىق تەلەپ قىلىدىغان مىللى قۇرۇلتاينى تارقىتىپ، ئۇنىڭ ئۇرنىغا تىبەتچە لوبى تويلىغان، تىبەتچە پاسسىپلاشقان «د ئۇ ق» نى دەسسەتكەندىن كېيىن، دەرۋەقە بىر قانچە «دەۋاگەر» نىڭ ئايلىق ئىش ھەققى، دۇكاننىڭ ئىجارىسى ھەل بولغان بولدى. ئۇنىڭدىن باشقا تۇتقاقلق كېسەلدەك، يىلدا بىر، ئىككى قېتىم «ب د ت، ي پى» كىشىلىك ھوقۇق يىغىن زالىرىدا ئون بەش مىنۇت ئەتراپىدا، ئۇيغۇرلارنىڭ كۈندىلىك ئازاب، ئوقۇبەتلىرىنى شىپە كەلتۈرۈپ، خىتاينىڭ ئۈستىدىن دەرت تۆكۈش، خىتاي ۋەكىللىرى بىلەن قىزىرىشىش، خىرقىرىشىش بىلەن بەنت بولماقتا. بۇمۇ «بەك چوڭ غەلبە». تېخى يىغىن زالىغا كىرگىلى قويمىسا، بىر پۈتتىكى ئىشىككە تىرەپ، داچىپ تۇرۇپلاپ ئاران كىرىدىغان گەپكەن. ب د ت دېسە، بىز ئۇيغۇرلارنىڭ بۆكىمىز ئاسمانغا ئۇچۇپ، بېشىمىز كۆككە تاقشىدىغان بولغاچقا، (ئۇ يەردىكى ئىشلارنى خىتاي بىلەن رۇسلارنىڭ جۆندەپ قويدىغانلىقىنى بىلمەيدىغان بولغاچقا)، پۈتۈن بىر خەلق ھاڭۋېقىپ ساقلانغاندۇ. نېمىنى ساقلانغانلىقىنى ئۆزلىرىمۇ چۈشەنمەيدۇ.

يىغىپ ئېيتقاندا تىبەتلىكتىن ئۆرنەك ئالغان دەۋاننىڭ ھالى ھەممىگە ئايان. تىبەتلىكمۇ ئۇيغۇرلارغا ئوخشاش خىتاينىڭ مۇستەملىكىسى ۋە زوراۋانلىق تۈزۈمى ئاستىدا ئازابلىنىۋاتقان بىر مىللەت. بىراق ئۇلار بىز بىلەن بىر پۈتۈن تەقدىرداش ئەمەس. تىبەتلىكنىڭ چەتئەلدىكى سىياسى مەۋقە، سىياسى ئىرادىسىدىن قارىغاندىمۇ، ئۇلار كوممۇنىست خىتاي ھاكىمىيىتى

ئاستىدا زۇلۇم تارتىۋاتقان ۋە ئەركىن تۈزۈمنى ئارزۇ قىلىۋاتقان خىتاي خەلقى بىلەن تەقدىرداشتۇر. بىزنىڭ دەردىمىز، كۈرەش يولىمىز، نىشانىمىز تامامەن باشقا. بىزنىڭ خىتايلار بىلەن مەدەنىيەت ئورتاقلىقىمىز يوق؛ دىن ئورتاقلىقىمىز يوق؛ تارىخ ئورتاقلىقىمىز يوق. جۇغراپىيە ئورتاقلىقىمىز يوق. سىياسى ئورتاقلىقىمىز يوق. خىتايلار ئازراق پىتىلىپ قالسىلا، بىزنىڭ ئەجداتلىرىمىزغا يامانلىق قىلاتتى. دە، ئۇنىڭ جازاسىنى كۆرەتتى. خىتايلار بىزنىڭ ئەجداتلىرىمىزغا زىيانكەشلىك قىلغانلىقى ئۈچۈن، تارىختا مىللى دۈشمەنلىك ئىزلىرى قالغاندەك، كۈنىمىزدىمۇ، بۈنىڭدىن كېيىنمۇ ئۇلار بىزنىڭ دۈشمىنىمىزدۇر خالاس. شۇنىڭ ئۈچۈن خىتاي پەرەس ھەرقانداق مىللەت، ھەر قانداق ئېقىم بىزگە ئۆرنەك بولالمايدۇ. خۇسۇسەن چەتئەلدىكى تىبەت ھەرىكىتىدىن بىرەر ئۆرنەك ئىزدەشنىڭ ئۆزى، تىبەتلىكنىڭ يولىنى ۋە ئۆزىمىزنىڭ نېمە قىلىدىغانلىقىمىزنى ياخشى ئاڭقىرىپ كېتەلمىگەنلىكتىن دېرەك بېرىدۇ.

دۇنيادا بىزنىڭ دۈشمىنىمىزدەك دۈشمىنى بار يەنە بىر مىللەت يوق. دۇنيادا كۈرەش قىلىۋاتقان ئەمما بىزدەك ئىمكانىيەتسىز يەنە بىر مىللەت يوق. بىراق دۈشمەننى ئۆزىمىز تاللىۋالمىغان بولساقمۇ، ئىمكانىيەتسىزلىكنىڭ ئەڭ چوڭ سەۋەبچىسى يەنىلا ئۆزىمىز. يەنى بىزدىكى ئىرەنسىزلىك. چۈنكى يولغا توسقۇنلۇق پەيدا قىلىۋاتقان ۋە ئىمكانىيەتسىزلىكنى كەلتۈرۈپ چىقىرىۋاتقان كۈچ ھەرگىزمۇ يىراقتىكى خىتايلار ئەمەس. بەلكى قەلئە ئىچىدىكى يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا مۇناپىقلاردۇر. يوشۇرۇن مۇناپىقلارنى خىتاي ۋەزىپە بىلەن كىرگۈزگەنلەر بولۇپ،

ئۇلارنى خوجايىنلىرى يېتەكلەيدۇ. ئاشكارا مۇناپىقلار بولسا مەنسەپ، ئاتاق ۋە كىشىلىك مەنپەئەتلىرى ئۈچۈن مىللەتنىڭ قېنىنى راۋا كۆرىدىغان، قارا نىيەت ئىپلاسلىرىدۇر. ئاشكارا مۇناپىقلار بولمىغان تەقدىردە، يوشۇرۇن مۇناپىقلارنىڭ قولىدىن زىيانكەشلىك كېلىشى ئۈنچىلىك ئاسانغا توختمايتتى. ئاشكارا مۇناپىقلار شۈنچىلىك رەزىلىكى، ھەتتا قۇرۇق نام ئۈچۈن مىللەتنى قۇربان قىلىۋېتەلەيدۇ. بىزنىڭ چەتئەلدىكى سىياسى، دىنى ۋە جىھاتچىلار ئېقىملىرىمىزدا يوشۇرۇن مۇناپىقلار بىلەن ئاشكارا مۇناپىقلار ئۆز-ئارا زىچ ماسلىشىپ ئىشلەپ كەلمەكتە. بىز باشقا مىللەتلەرنىڭ ھەرىكەتلىرىدىن ئۆرنەك «ئىمپورت» قىلىشنى ئىزدەنمەي، ئەكسىچە سېپىمىزدىكى ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن مۇناپىق، مەلئۇنلارنى «ئېكسپورت» قىلىپ، يولمىزنى تازىلاشقا، توسقۇنلۇقلارنى يوقاتشقا، ئىمكانىيەتلەر ئۆزلىكىدىن بارلىققا كېلىدۇ.

بىزنىڭ كۈرىشىمىز ئىشغالىيەت ئاستىدىكى ۋەتەننى قۇتقۇزۇپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ۋە مۇستەملىكە ئاستىدا زۇلۇم تارتىۋاتقان مىللىتىمىزنى، خورلىنىۋاتقان ۋەتەن خەلقىنى ئازات قىلىپ، ھۆر، ئەركىن ئىرادىگە ئىگە قىلىش، ئۆز بەختىنى ئۆز قولىغا تۇتقۇزۇشتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن بىزگە ھېچقانداق ئىدىئولوگىيە، ھېچقانداق كۈرەش مېتودى كېرەك ئەمەس. ۋەتەننىمىزنى قۇتقۇزىدىغان، خەلقىمىزنى ئازات قىلىدىغان ھەرقانداق تەدبىر، ھەرقانداق چارە بىزنىڭ قورلىمىز بولۇشى كېرەك. بىزنىڭ سىياسى نەزەرىيىمىز بار. ئۇ بولسىمۇ: «ۋەتەننى خىتايىنىڭ ئىشغالىيەتتىن قۇتۇلدۇرۇشتا كېرەكلىك بولىدىغان بارلىق ۋاسىتىلەرنى ئىشقا سېلىش،

ئىتتىپاق تۈزۈشكە بولىدىغان ھەرقانداق كۈچلەر بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈش، مىللى ئىرادىگە زىت كەلمەيدىغان ھەرقانداق كۈچلەر بىلەن ھەمكارلىق ئورنىتىش، مىللى ئىرادىگە قارشى بولمىغان ھەرقانداق ياردەمنى قوبۇل قىلىش» قاتارلىق پىرىنسىپلاردۇر. بىزنىڭ كۈرىشىمىز دىنى ئۇرۇش ئەمەس. بىزنىڭ كۈرىشىمىز مەزھەپ ئۇرۇشى ئەمەس. شۇنىڭدەك ئىدىئولوگىيە ئۇرۇشى، پارتىيە ئارىسىدىكى زىددىيەت ئەمەس. بىزنىڭ كۈرەش سېپىمىز، ھەقىقى مۇستەھكەم ئىرادە بىلەن، دۈشمەنگە قارشى كۈرەش قىلىشنى خالايدىغان ھېچقانداق ئۇيغۇرنى چەتكە قاقمايدۇ. بىزنىڭ كۈرەش سېپىمىزدە كاپىرغا قارشى ئۇرۇش قىلىپ، جەننەتكە كىرىشنى ئارزۇ قىلىدىغان ھەقىقى مۇجاھىتلارغىمۇ يول بار؛ مۇستەملىكىچىگە قارشى ئۇرۇش قىلىپ ۋەتەننى قۇتقۇزىدىغان ۋە مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇدىغانلارغىمۇ يول بار؛ شۇنىڭدەك زالىم دۈشمەننى يوقىتىپ مىللەتنى ئازات قىلىدىغانلارغىمۇ يول بار.

25.07.2018

يەتتىنچى باپ

ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقى ۋە قۇتۇلۇش ھەرىكەتلىرىدە دىننىڭ رولى

دىن - ئىنسانلارنى گۈزەل ئەخلاققا، ئۆملۈك، ئىناق ۋە ئىتتىپاقلىققا يېتەكلەيدىغان ئەڭ مۇۋەپپىقىيەتلىك يول باشچىدۇر. بولۇپمۇ ئىسلام دىنى ئىنسانلارنى ئىناقلىققا چاقىرىشتا، پەۋقۇلئاددە ھېكمەتكە ئىگە بولۇپ، كىشىلەرنى دىن، جىنسى، تېررىتورىيەلىك كېلىپ چىقىشى، ئىرقى كېلىپ چىقىشى قاتارلىق خاسلىقى بىلەن قوبۇل قىلغان ھالدا، ئىنسانىي ئىناقلىققا چاقىرىدۇ. بۇ يەردىكى مەقسەت دىننىڭ، ياكى ئىسلام دىننىڭ ئەۋزەللىكىنى شەرھىلەش ئەمەس. بەلكى ئەلمىساقىتىن بېرى دىن بىلەن مۇجەسسەملىنىپ كېلىۋاتقان ئۇيغۇرلارنىڭ، كۈنىمىزدىكى زىددىيەتلىك ۋە كۈرەش قاينىمىدىكى سىياسىي ئېقىملىرى بىلەن دىننىڭ باغلىنىشى توغرىسىدا بىر ئاز چۈشەنچە ھاسىل قىلىۋېلىش ھەرگىزمۇ ئارتۇقلىق قىلمايدۇ.

ئۇيغۇرلارنىڭ چوڭ بىر پارچىسى بولغان خاقانىيە ئۆلكىسى، 10. ئەسىردە ئىسلام دىنىغا دۆلەت بويىچە كىردى. مۇسۇلمان ئۇيغۇر دۆلىتى بىلەن باشقا دىنلاردىكى ئۇيغۇر دۆلەتلىرى ئوتتۇرىسىدا ئەسىرلەرچە زىددىيەت داۋاملاشتى ۋە ئۇرۇشلار

بولدى. 15. ئەسىرنىڭ ئاخىرىغىچە ئۇيغۇرلارنىڭ ھەممىسى ئىسلام دىنىنى تولۇق قوبۇل قىلىپ، بىر ئېتىقاد، بىر بايراق ۋە بىر دۆلەت ئاستىغا يىغىلدى. ئەمما دېئالېكتىك تارىخ قارىشىغا زىت ھالدا: خاقانىيە ئۇيغۇر دۆلىتى ئىسلامنى دۆلەت دىنى سۈپىتىدە قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، باشقا دىندىكى ئۇيغۇر دۆلەتلىرىگە قارشى ئۇرۇش قوزغاپ، دىنى قىرغىنچىلىق ئېلىپ بارغان؛ ئەسىرلەپ داۋاملاشقان دىنى ئۇرۇش سەۋەپلىك، ئۇيغۇر دۆلەتلىرى ئاجىزلاپ، ئاخىرى ياتلارنىڭ ئىستىلاسىغا ئۇچرىغان؛ جۈملىدىن موڭغۇل ئىستىلاسىغا ئۇچرىغان. دېگەندەك خۇلاسەلەرنىڭ تارىخى ئاساسى يوق. بولۇپمۇ ئۇيغۇر دۆلەتلىرىنىڭ موڭغۇللارغا بېقىنىشىدىكى سەۋەپلەرنى، يۇقىرىقىدەك چۈشەندۈرۈش دېئالېكتىك تارىخ قارىشىغا پۈتۈنلەي زىتتۇر. شۇنىڭدەك مۇسۇلمان ئۇيغۇر دۆلىتى بىلەن باشقا دىندىكى ئۇيغۇر دۆلەتلىرى ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن ئۇرۇشلارنى، نوقۇل دىنى زىددىيەتتىن كېلىپ چىققان ئۇرۇش - دەپ، قاراشنىڭ تارىخى ئاساسى يوق. چۈنكى ئۇ زامانلاردىكى ئۇرۇشلاردىمۇ خۇددى كۈنىمىزدە بولۇۋاتقان ئۇرۇشلارغا ئوخشاش، ئاساسەن تېررىتورىيە كېڭەيتىش، بايلىق ئىگىلەش، ھەممىدىن چوڭ، ھەممىدىن كۈچلۈك بولۇش، ھەممىنى ئۆزىگە بويسۇندۇرۇش قاتارلىق، سىياسى ۋە ماددى مەنپەئەتلەر ئالدىنقى ئورۇندا تۇراتتى. موڭغۇل ئىستىلاسى بولسا، كۈنىمىزدىكى ئىشغالىيەتكە ئوخشىمايتتى. چىڭگىزخاننىڭ پىلانى ۋە ستراتېگىيىسى پۈتۈن دۇنيانى ئۆزىگە بويسۇندۇرۇش بولۇپ، ئۇنىڭ قوشۇنلىرىغا قارشى تىخ كۆتۈرۈش، بۈگۈنكى ئامېرىكىنىڭ باسمىچى ئارمىيىسىگە قارشى ئۇرۇش ئاچقان

بىلەن ئوخشاش ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن قۇجۇ - ئىدىقۇت دۆلىتى خاقانى چىڭگىزخان بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ، («سەھنە پائالىيىتىگە ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن ئىنقىلاپ») ناملىق كىتابنىڭ 8. باب، 93. بەتلەرگە قارالسۇن) دەسلەۋىدە قارا خىتايىلار (غەربىي چىتان - غەربىي ھۇن) نىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا چۈشۈپ قالغان، غەربىي خاقانىيە دۆلىتىگە يۈرۈش قىلدى. ۋەزىيەتنىڭ تەسەۋۋۇردىن تاشقىرى خەتەرلىك ئىكەنلىكىنى بايقىغان شەرقىي خاقانىيە (شەرقىي قاراخانىيە) دۆلىتى چىڭگىزخان بىلەن ئىتتىپاقلىق شەرتنامىسى تۈزۈپ، تىنچ بەيئەت قىلدى. مەيلى قۇجۇ ئىدىقۇت دۆلىتى بولسۇن، مەيلى شەرقىي خاقانىيە دۆلىتى بولسۇن، ئەڭ يۇقىرى دىپلوماتىيە ئۇسۇلىنى قوللانغان ئىدى. ئارىدىن ئىككى ئەسىر ئۆتمەي، شەرقتە سابىق قۇجۇ دۆلىتىدىن غەربتە ھىندىستانغىچە ئىسلامغا كىردى. سابىق قۇجۇ تۇپراقلىرىدىن كەشمىرگىچە، ئالتۇن تاغنىڭ شىمالىي ئېتەكلىرىدىن بالقاشنىڭ جەنۇبىي ساھىللىرىغىچە بىر دىن، بىر دۆلەت، بىر بايراق ئاستىغا كىرىپ، قۇدرەتلىك، بىرلىككە كەلگەن ئۇيغۇر دۆلىتى، ھىندىستاندا ئۈچ يېرىم ئەسىر ھۆكۈم سۈرگەن «مۇسۇلمان موغۇل سۇلتانلىقى» (ئۇيغۇر - ئۆزبېك بابۇرىيە سۇلالىسى ھۆكۈمرانلىقى) قاتارلىق دۇنيادا تەڭدىشى بولۇپ باقمىغان سەلتەنەتلەرنىڭ ئەسلى ئۇلىنى قۇرغان ئامىل، دەل خاقانىيە ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ ئىسلامغا كىرىشىدۇر.

ئىسلام دىنى ئەرەبلەرگە قارىغاندا ئۇيغۇرلارغا ئەڭ ئۇيغۇن كەلگەن دىن ئىدى. ئۇيغۇرلار مىلادى 3. ئەسىرگىچە بىر پۈتۈن ئاسمان تەڭرى (كۆك تەڭرى) گە ئېتىقاد قىلغان بولۇپ، كېيىنچە ئاتاش پەرەس، تەبىئەت پەرەس، بۇت

پەرەس، خىرىستىيان قاتارلىق ئېتىقادلارغا بۆلۈنۈپ، كېيىنچە سىياسى بىرلىكلىرىنىمۇ يوقاتقان ۋە ماددى كۈچىدىنمۇ ئايرىلىشقا باشلىغان، زاۋاللىققا يۈزلىنىۋاتقان چاغلاردا، ئىسلامنى قوبۇل قىلىش ئارقىلىق، ئەسلىدىكى باتۇرلىقىغا، بىرلىككە، سەلتەنەتلىرىگە قايتقان ئىدى.

ئۇيغۇرلارنىڭ كېيىنكى مەغلۇبىيەتلىرى، زاۋاللىققا يۈزلىنىشى، يەنە شۇ ئىسلام دىنىنى سۈيىستېمال قىلىش بىلەن بولدى. 17. ئەسرنىڭ ئىككىنچى چارەكلىرىدىن باشلاپ، شاھ قەسىرىدە ئىرانچە «ئايەتۇللاھ» تۈزۈمىنى يولغا قويدى. ئايەتۇللاھ تۈزۈمىدە دۆلەتنىڭ سىياسىتىنى ئىككى تۈرگە ئايرىپ، تاشقى سىياسەتنى پادىشاھ باشقۇرىدىغان، ئىچكى سىياسەتنى ئايەتۇللاھ باشقۇرىدىغان، تەخت ئۈستىدە تەڭ ھوقۇقلۇق ئىككى پادىشاھ ئولتۇرىدىغان بولۇپ، بۇ پېرسىيەلىكنىڭ ئۇيغۇر دۆلىتىنى تۈپ يىلتىزىدىن ئۆزلىرىگە مايىل قىلىش سىتراتېگىيىسى ئىدى. بۇ تۈزۈم يولغا قويۇلۇپ، ئارىدىن يېرىم ئەسىر ئۆتمەي، دۆلەت ھاكىمىيىتى غولىدىن تەۋرىنىشكە باشلىدى. ئاددى پۇقرالاردىن دۆلەت ئەسكەرلىرىگىچە سۇلتاننىڭ پەرمانىغا بويۇنتاۋلىق قىلالايدىغان، ئايەتۇللاھ نېمىگە بۇيرىسا بىجاندىل ئادا قىلىدىغان ئەھۋال شەكىللەندى. ئايەتۇللاھ بارغانچە ئاينىپ، ھەتتا دۆلەتنىڭ تاشقى سىياسەتلىرىگىمۇ چات كېرىيەلەيدىغان ھالغا كەلدى. ئايەتۇللاھ پېشىۋالىرى دۆلەت ئەسكەرلىرىدىن تارتىپ، ئىجتىمائىي جەمئىيەتكىچە ھەممە يەردە تەرىقەتنى كېڭەيتىپ، ئىككى خىل سۈپى مەزھىپى قۇرۇپ چىقىشتى. بىرىسى ئاق تەقىيەلىك مەزھەپ. بۇ مەزھەپتىكىلەر بېشىغا ئاق دوپپا -

ئاق تەقىيە كىيەتتى. يەنە بىرى قارا تەقىيەلىك مەزھەپ. بۇ مەزھەپتىكىلەر بېشىغا قارا دوپپا - قارا تەقىيە كىيەتتى. بۇ ئۇلارنىڭ مەزھەپ تەۋەلىكىنى بىلدۈرىدىغان بەلگىلىرى ئىدى. (تەقىيە: قېلىن ھەم قۇيۇق شىرىپ تىكىلىدىغان شىرىق دوپپا. بادام دوپپىدىن بىر ئاز چۇقۇر بولۇپ، ھازىرمۇ يەكەن تەۋەسىدە مەسچىتلەردە، نامازغا تۇرغاندا ئۇلۇغلاپ كىيىدۇ. سەھرالاردا تەقىيە كەيگەن كىشى دىنى مۆتىۋەر تەرىقىسىدە ھۆرمەتلىنىدۇ. مۇشۇ «ئاق تەقىيەلىك، قارا تەقىيەلىك» دېگەن سۆزنى بۇزۇپ، ئاق تاغلىق، قارا تاغلىق - دەپ، يېزىپ كېلىۋاتقانلار، ھەقىقى ئەھۋالدىن مەلۇماتسىز، ھەم چەتئەللىكلەرنىڭ، ياكى خىتايلارنىڭ بۇزۇپ تەلەپپۇز قىلغان نەرسىلىرىنى دوراپ، ئەينەن كۆچۈرۈپ ئىشلەتكەن بولشى مۇمكىن.) قىسقا ۋاقىت ئىچىدە دۆلەتنى تەركى دۇنيا، تەرسا نەشىكەش، مازارپەرەسلىك قاپلاپ كەتتى.

ئىجتىمائىي چۈشكۈنلۈك، ئالدامچىلىق، تەپرىقچىلىك، ھۇرۇن دىۋانچىلىق، تەييارتاپ ھىلىگەرلىك قاتارلىق رەزىل، پەسكەش ئىللەتلەر دىن نامىدىن، خۇدا نامىدىن پۈتۈن جەمئىيەتكە ئومۇملىشىپ كەتتى. ئىشنىڭ يامان ئاقىۋىتىنى تونۇپ يەتكەن پادىشاھ، سۇلتانلىرىمىز، دۆلەتنىڭ سىياسى رەھبەرلىرى قارشى تەدبىر ئالغان ۋاقىت تولىمۇ كېچىككەن چاغلار بولۇپ، دۆلەتنىڭ ئۇلى ھەممە تەرەپتىن چۆكۈشكە باشلىغان ئىدى. دىن نامىدىن يامرىغان ئاشۇ رەزىل جەمئىيەتنىڭ مەھسۇلاتى ۋە نەتىجىسى سۈپىتىدە ساتقۇن، مۇناپىق، خائىن، مەلئۇن، رەزىل، پەسكەش، سولامچى، شوۋىكەش، مەنسەپ، ئاتاق ۋە شاھلىق تەختىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، بىر دۆلەتنى

جەھەننەمگە ئايلاندۇرغان ئاپپاق غوجا ئىشان كالان مەيدانغا چىققان ئىدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئۇيغۇرلار ئۆزلۈكنى يوقىتىشقا، يىلىكىدىن چىرىشكە باشلىغان.

ئۇيغۇرلارنىڭ 10. ئەسىردىن باشلاپ روناق تېپىپ زورىيىشىدا ئىسلام دىنى پەۋقۇلئاددە مۇھىم رول ئوينىغىنىدەك، 17. ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن باشلاپ، تولۇق ۋەيران بولۇشقا يۈزلىنىشىدىمۇ، دىننىڭ سۈيىستېمال قىلىنىشى ۋە ساختىلاشتۇرۇلغان دىن بەك چوڭ رول ئوينىغان.

بۇ يەردە ئېنىقلىۋېلىشقا تېگىشلىك مۇھىم مەسىلە شۇكى، ئىسلام دىنى ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقىدىكى زۆرۈرى ئېھتىياجلىرىنى 10. ئەسىردىن 15. ئەسىرگىچە تولۇق قامدىغان. ئەگەر شۇ دەۋردە ئۇيغۇرلار ئىسلامنى قوبۇل قىلمىغان بولسا، دىن سەۋەپلىك پارچىلىنىپ، دىن سەۋەپلىك باشقا دىنداھلىرىغا زور بىر تۈركۈم ئۇيغۇرلارنىڭ سىڭىپ، ئۆزلىشىپ كېتىشى رېئاللىق ئىدى. 15. ئەسىردىن 20. ئەسىرگىچە بولغان بەش ئەسىرلىك ئۇزۇن بىر دەۋردە، گەرچە ئۇيغۇرلار ھەر تۈرلۈك قىسمەتلەرنى باشتىن كەچۈرگەن بولسىمۇ، مىللى مەۋجۇتلۇقىغا تەھدىت بولغىدەك يات دۈشمەن، يات ئامىللار يوق ئىدى. ئەكسىچە ئۇيغۇرلار ئەڭ چۈشكۈن بىر ۋەزىيەتنى باشتىن كەچۈرۋاتقان بولۇشىغا قارىماي، جۇڭغار قالماقلىرىنى ئېرىتىپ، ئۆزلىرىگە قوشىۋالغان.

ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقىنىڭ ئىككىنچى قېتىم تەھدىتكە ئۇچرىشى 20. ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا پەسكەش، ئاچكۆز، دىۋانە، ئىنسانى قىممەتتىن مەھرۇم، شەرەپسىز

ختاي كوممۇنىست ئىشغالچىلىرىنىڭ، ۋەتەنمىزگە بېسىپ كىرگەن ۋاقتىدىن باشلاندى. ئاچكۆز تاجاۋۇزچى خىتايلارنىڭ ۋەتەنمىزدىكى يەر ئۈستى ۋە يەر ئاستى بايلىقلىرىمىزنى تالان-تاراج قىلغىنى يەتمىگەندەك، ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقىغا خىرىس قىلدى. ۋەتەنمىزدە خىتاي ئىجرا قىلىۋاتقان ھەرقانداق سىياسەت ۋە تۈزۈملەرنىڭ ئاخىرقى نىشانىدا، ئۇيغۇرلارنى تەل تۆكۈش يوقۇتۇش مەقسەت قىلىنغان. بىز ۋەتەنمىزنى خىتايدىن قۇتقۇزۇپ، ئۆز مەۋجۇتلۇقىمىزنى قوغداش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولغىچە ئارىلىقتا، يوقۇلۇپ كېتىشنىڭ ئالدىنى ئالدىغان، مىللى مەۋجۇتلۇقىمىزنى ساقلاپ قالالايدىغان مۇھىم ئامىلنىڭ بىرى يەنىلا ئىسلام دىنى بولۇپ تۇرماقتا.

بىراق ۋەتەن ئىچىدە 93. يىللىرىدىن، ۋەتەن سىرتىدا 97. يىللىرىدىن باشلانغان، دىنى تونغا ئورنىنىۋالغان رادىكاللىق، مىللىتىمىز ئاھالىسىنىڭ ئەرەب تىلىنى بىلمەسلىكى، دىنى بىلىملىرىنىڭ يېتەرسىز بولماسلىقى قاتارلىق بوشلۇقلاردىن بۆسۈپ كىرىپ، ئېلىپ بارغان «دىنى سۈيۈستىمەل قىلىش» ھەرىكەتلىرى، مىللىتىمىزنىڭ بېشىغا تەسەۋۋۇردىن قانچە ئون ھەسسە ئارتۇق بالا- قازالارنى ياغدۇرۇپ بەردى.

كوممۇنىست خىتاي ئىشغالچىلىرىنىڭ ۋەتەنمىزدە دىنگە قارشى ئېلىپ بارغان جازاسى 53. يىلىدىن 79. يىلىغىچە داۋاملاشقان. بۇ جەرياندا ئۇيغۇرلارنى تۇغۇلغىنىغا مىڭ مەتەم دات دېگۈزگەن، ئىنسان بولۇپ يارىتىلىپ قالغىنىغا دات دېگۈزگەن. ئۇيغۇرلارنىڭ ھەممە نەرسىسى جىنايەت كاتېگورىيىسىگە كىرگۈزۈلگەن. قىسقىسى ھايات جىنايەت بولۇپ مۇقىملاشتۇرۇلغان. 80. يىلىدىن ئېتىبارەن خىتاينىڭ

سىياسىتىدە قىسمەن ئۆزگۈرۈش بولۇپ، قورساق ئاشقا، كۆز نانغا تويۇپ، ئىشلەپ ئېشىپ قالغان بوش ۋاقىتنىڭ بىر قىسمىنى دىن ئۆگۈنۈشكە ئاجراتقۇدەك بىر پۇرسەتلەرمۇ بولغان. بىراق ئوتتۇز يىلغا يېقىن دىنسىزلاشتۇرۇلۇش ئارقىلىق، دىنغا ئېچىر قىتئە ئېتىلگەن خەلقىمىزنىڭ پەرزەنتلىرى، بوش ۋاقىتلىرىدا ئۆگەنگەن دىنى بىلىملىرى بىلەن قورئان، ھەدىسلەرنى يامىداپ تەرجىمە قىلغۇدەك بولغىنىغا پەرۋا قىلماي «ئۇيغۇرلارنىڭ بۇزۇلغان دىنىنى ئىسلاھ قىلىش» ھەۋەسلىرى تۈرتكىسىدە، مەزگىلسىز قايناپ تاشلىدى. (خاتالىق كىمىدىن ئۆتۈۋاتىدۇ ناملىق كىتاپ 11. باپ، 89 - 79. بەتلەرگە قارالسۇن) دەسلەۋىدە دىنغا تەشنا چاڭقىغان قەلبىلەر، ئىماننىڭ شەرىپىتىنى ئىچكەندەك بولدى. لېكىن ئاۋام خەلقىنىڭ دىنى ئېتىقادلىرىنى سۈيۈستىپال قىلىپ، دىن ئارقىلىق جازالاشنى پىلانغا كىرگۈزگەن ھىلىگەر خىتايىلار، دىنى شەكىلدە كوللېكتىپلىشىپ پائالىيەت قىلىۋاتقان ياشلار ئېقىمىنىڭ ئارىسىغا، ئىشپىيون ۋە ئىستىخبارات خادىملىرىنى كىرگۈزۈپ، ئىشنىڭ يۆنۈلۈشىنى بەلگىلىدى. 87. يىلدىن 93. يىلغىچە ئارقا - ئارقىدىن تارتقان تەكرار زىيانلىرىمىزدىن قىلچە ساۋاق ئېلىنماي، 93. يىلى ئەتىياز ئايلىرىدىن باشلاپ، پۈتۈن ۋەتەن مىقياسىدا يۈرۈشلەشكەن تەبلىغچى گۇرۇپپىلارنىڭ، بارلىق ئىجتىمائىي سورۇنلارنى، توي - تۆكۈن، نەزرە - چىراق سورۇنلىرىنى دىنى شەكىلدە باشقۇرۇشلىرى، ھەممىلا يەردە تەبلىغ جامائەتلىرى ئۈستۈنلۈكىنى ئىگىلىشى نەتىجىسىدە، ھەممە ئادەملەر دىن دەۋاسى قىلىۋاتقان دەك بىر ھاۋا پەيدا قىلىندى. ھەتتا خىتايىنىڭ زۇلمىغا قارشى ئاندا - ساندا ئېلىپ

بېرىلدىغان توقۇنۇش ۋە پارتىلاشلارنىڭ سۈپىتى، ماھىيەتلىرى «كاپىرغا قارشى جىھاد» تەرىقىسىدە مۇئەييەنلىشىدىغان، ئۇ ھەرىكەتلەرنىڭ سىياسىيلىكى، مىللى توقۇنۇش ئىكەنلىكى خىرەلەشتۈرۈلۈپ، ھەرىكەتنى ئىجرا قىلغانلارمۇ دىن نامىدىن، ئاللاھ رىزالىقى ئۈچۈن ئۆزلىرىنى پىدا قىلغان بولۇپ كۆرسىتىلسە، ئۇنىڭغا بېرىلدىغان جازالارمۇ: دىنى ئەسەبىلىككە قارشى تۇرۇش - دېگەن خاراكتېردا مۇقىملاشتۇرۇلدى. خىتاينىڭ سىياسى مەقسەتلىرى، پىلان ستراتېگىيىسىمۇ دەل: بۇ رايوندا مىللى مەسىلە يوق، پەقەت ئاز ساندىكى دىنى ئەسەبىي ئۇنسۇرلارنىڭ بۇزغۇنچىلىق، تېررورچىلىق جىنايى قىلمىشلىرى ۋە خەلقئارا ئىسلام تېررور ھەرىكىتىنىڭ شايدىكىلىرى مەۋجۇت. بىز قانۇن بويىچە تېررور شايدىكىلىرىغا زەربە بېرىمىز - دېگەندەك ھىلە، نەپىرەك بىلەن، ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى ۋە مۇستەقىللىق كۈرەشلىرىنىڭ ھەقىلىق، دۇنياۋى قانۇن - پىرىنسىپلارغا ئۇيغۇن بىر ھەرىكەت ئىكەنلىكىدىن يىراقلاشتۇرۇپ، سېپى ئۆزىدىن دىنى ئارزۇ، دىنى ئەسەبىلىك تۈسىگە كىرگۈزۈش ۋە دۇنيا ئەھلىنىڭ كۆزى غەلتە قىلىش، دۇنيا جامائەتچىلىكى قاراپ تۇرۇپمۇ، رەددىيە بېرەلمەيدىغان، بەلكى تاياقنى ھارام يەۋاتقان، ناھەق جازالىنىۋاتقان ئۇيغۇرلارنى ئەيىبلەيدىغان ۋەزىيەتكە كەلتۈرۈش ئىدى. دەرۋەقە ئەمەلىيەتمۇ شۇنداق نەتىجىلەندى. «شەرقى تۈركىستان ئىسلام ھەرىكىتى خەلقئارا، ئىسلام تېررور ھەرىكىتىنىڭ بىر قىسمى» دەپ، ھۆكۈم چىقىرىلغىنى، 80. يىلىدىن 2004. يىلىغىچە 24 يىللىق دىنى تەرتىپسىزلىكىمىزنىڭ نەتىجىسى بولدى. دىننى چالا موللىلار، ئىستىخبارات موللىلىرى يېتەكلىگەنلىكى ئۈچۈن، دىن بەزىدە

«جىھاتچىلىق ئېقىمى» شەكلىدە، بەزىدە «ۋەز، تەبلىغچىلىق» شەكلىدە ئىپادىلەندى. تەبلىغچىلەر نېمە دېسە، شۇنىڭ ئۆزىنى - دىن دەپ چۈشىنىش، تەبلىغچىلەرنىڭ ھېسسىياتى سىڭدۈرۈلگەن بىر قېتىملىق نۇتۇقنى ئاڭلاپ، بارلىقىنى پىدا قىلىۋېتىش ھادىسىلىرىمۇ ئەۋجىگە چىقتى.

بىز 80. يىلدىن 2016. يىلىغىچە 36 يىللىق ئاجايىپ ئۇزۇن ۋاقىت ئىچىدە، مۇنداقچە ئېيتقاندا بىر ئەرنىڭ ئۆمرىگە تەڭ ئۇزۇن بىر زامان ئىچىدە، دىنى مۇئەممالرىمىزنى يولغا چۈشۈرۈلمىدۇق. بۇنى ئېتىراپ قىلماي ئامال يوق. بىزنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقىمىزنى قوغداپ تۇرىدىغان ئەڭ مۇھىم مەنىۋى ئامىلنىڭ بىرى بولغان دىنىمىز، دۈشمەن تەرىپىدىن سۈيىستېمال قىلىنىپ، ئۆز بېشىمىزغا بالا كەلتۈرىدىغان ۋەزىيەتكە چۈشۈپ قالدى. نېمە ئۈچۈن شۇنداق بولدى كېرەك؟ - بۇ سوئالغا يەنىلا سوئال ئارقىلىق جاۋاب بېرىلگىنى تۈزۈكتەك تۇرىدۇ. دىننىڭ ھەممىسى تەبلىغمۇ؟ دىننىڭ ھەممىسى جىھاتچىلىقمۇ؟ دىن - دىنى بىلىمدارلارنىڭ ئۆزىنى ئىپادىلەيدىغان سەھنىسىمۇ؟ دىننىڭ ھەممىسى ئىنسانلارنى كاپىر ۋە مۇسۇلمانغا ئايرىيدىغان ئەلگەكمۇ؟ يىغىپ ئېيتقاندا دىن - دىنى خىزمەتچىلەرنىڭ ئۆزلىرىنى قوغداش قالغىنىمۇ؟ - مۇشۇ سوئاللارنىڭ يەشمىسىگە يوشۇرۇنغان يۈزلەرچە، مىڭلارچە جاۋابىلار بىزنىڭ 36 يىللىق دىنى مۇئەممالرىمىزنىڭ، دىن شەكلىدە ئەمما دىنغا قارشى، مىللى مەۋجۇتلۇقىمىزغا قارشى ئېلىپ بېرىلغانلىقىنى تونۇپ يېتەلەيمىز. چۈنكى چالا موللىلار بىلەن ئىستىخبارات موللىلىرى ماسلاشقان ھالدا، 98. يىلدىن 2016. يىلىغىچە 18 يىل ۋەتەن ئىچى ۋە سىرتىدا

بىر تۇتاش مىللى زىيانكەشلىك جىنايەتلىرىنى ئىشلىدى. خىتايدىن قۇتۇلۇپ مۇستەقىل، ھۆر ياشايدىغان ۋە شۇ يولدا ئۆلۈشكە مىڭ مەتەم تەييار تۇرىدىغان ئۇيغۇرلارنى، ھىندىقۇش تاغلىرىدا، كەربالا چۆللۈكىدە ئادەم ئۆلتۈرىدىغان قاتىل ۋە ھارام ئۆلىدىغان كالۋا ھالىغا كەلتۈرۈپ قويۇشتى. يۇقىرىقىدەك ئەھۋاللار ئۈستىدە ئويلىنىش قىلىدىغان (دىننىڭ ئۇزاق ئۆتمۈشتىكى تارىخلىرىمىزدا، ئۇيغۇرلارغا كەلتۈرگەن ئۆتۈملىرىدىن ئانچە خەۋىرى بولمىغان) ھەم دىنى مەلۇماتى يوق ئۇيغۇرلارنىڭ، دىندىن بىزار بولۇشى تەبىئىي ئەھۋال. شۇنداق بولۇشى يەنە شۇ دۈشمىنىمىز خىتاي ئىشغالچىلىرى كۈتىدۇ ھەم پىلانلايدۇ. شۇڭا بىز كۆزىمىزگە چېلىقۇۋاتقان، قۇلقىمىز ئاڭلاۋاتقان نەرسىلەرنى رېئاللىق - دەپ، باھا بېرىشكە ئالدىرماي، ۋەتەن ئىچى ۋە سىرتىدىكى مىللى مەۋجۇتلۇقىمىزدا، دىنىمىزنىڭ قانداق مۇھىم ئورۇندا تۇرىدىغانلىقىنى يەنە بىر قېتىم كۆرۈپ چىقىشىمىز كېرەك. ۋەتەن سىرتىدىكى مۇھاجىر، كۆچمەن ئۇيغۇرلارنىڭ مەۋجۇتلۇقىدا رول ئوينايدىغان ئامىللار ۋەتەن ئىچىدىكىگە سېلىشتۇرغاندا، ئۇيغۇرلارنىڭ تارقىلىش ئەھۋالىغا قاراپ، ئۆزگىچە پەرقلەرگە ئىگە بولىدۇ.

مەن بۇ ھەقتىكى قاراشلىرىمنى، تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە بۆلەككە ئايرىپ ئوتتۇرىغا قويماقچىمەن.

بىرىنچى: دىن - ۋەتەن ئىچىدىكى خەلقىمىزنىڭ مەۋجۇتلۇقىدا پەۋقۇلئاددە مۇھىم رولغا ئىگىدۇر. خىتاي تاجاۋۇزچىلىرى ئۇيغۇرلارغا قارىتا يۈرگۈزۈۋاتقان يوقىتىش سىياسەتلىرىنى دىنسىزلاشتۇرۇش، تىلىسىزلاشتۇرۇش ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشۇرماقچى. ۋەتەندىكى مىللى مەۋجۇتلۇقىمىزدا تىل

قانچىلىك مۇھىم ئورۇندا تۇرسا، دىنىمۇ شۇنداق مۇھىم. دىندىن ئايرىلىپ، ئۇيغۇرچە سۆزلەپ يۈرىدىغان ئۇيغۇرلار ئۈچىنچى ئەۋلادقىچە ئۆزلىكىدىن خىتايلىشىپ كېتىدۇ. چۈنكى دىنسىزلاشقان ئۇيغۇرلار، خىتايلار بىلەن بىر قازاندا تاماق يېيەلەيدۇ. مۇنۇ ھالال، مۇنۇ ھارام چەكلىمىسى يوقالغاندىن كېيىن، خىتاي نېمىنى يەپ، نېمىنى ئىچسە ئۇيغۇرلارمۇ ئوزۇقلىنىشتا ئورتاقلىشالايدۇ. «سۆيگۈ، مۇھاببەت ئاشقازىنىڭدىن ئۆتىدۇ» دەيدىكەن، گېرمان خەلقى. «ئېغىز يېسە، يۈز ئويلىدۇ» دەيدىغان گەپمۇ بار بىزدە. شۇنىڭ ئۈچۈن خىتاي ۋەتىنىمىزدە تىل، دىن، مەدەنىيەت ئىشقىلىپ، مەۋجۇتلۇقىمىزنى داۋاملاشتۇرىدىغان ھەممە قىممەتلىرىمىزگە تەڭ ھۇجۇم باشلىدى. مىللى مەۋجۇتلۇقىمىزغا قارشى چىقمايدىغان ھەر قانداق بىر ئۇيغۇر، مىللىتىمىزنىڭ تىلىنى، مەدەنىيەتلىرىنى قايسى دەرىجىدە ھىمايە قىلسا، مىللىتىمىزنىڭ دىنىمۇ شۇنداق ھىمايە قىلىشى كېرەك. شۇنىڭدەك مىللىتىمىزنىڭ دىنىنى جەڭ مەيدانىغا ئايلاندۇرۇۋېلىشتىن، ئۇرۇشنىڭ ۋاستىسىگە ئايلاندۇرۇۋېلىشتىن، خەلقىمىزنىڭ دىنى ئېتىقادى ۋە دىنى ھېسسىياتلىرىنى سۈيىستېمال قىلىپ، دىن ئارقىلىق جەڭگاھقا چاقىرىشتىن قول ئۈزۈشلىرى لازىم. دىن مىللىتىمىزنىڭ مەنەۋىياتلىرىنى قوغدايدىغان روھى قورغان بولۇشى كېرەككى، ئۇ قورال، سايمانلارنىڭ نەرقىدە قوللىنىلماسلىقى لازىم.

ئىككىنچى سەئۇدى، تۈركىيە، پاكىستان قاتارلىق ئەرەب ۋە مۇسۇلمان دۆلەتلەردە يەرلىشىپ قالدىغان ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقىدا، دىننىڭ رولى بولمايدۇ. ياكى دىن ھېچقانداق رول ئوينىيالمايدۇ. چۈنكى بۇ ئەللەردىكى كۆچمەن ئۇيغۇرلار،

يەرلىك خەلق بىلەن دىنى ئورتاقلىققا ئىگە. دىن ئارقىلىق يەرلىك خەلقنى ئايرىلىپ تۇرىدىغان پاسىل مەۋجۇت ئەمەس. يەرلىك خەلق يېگەن، ئىچكەننى ئۇيغۇرلارمۇ چەكلىمىسىز يەپ، ئىچەلەيدۇ. يەرلىك خەلق ئىبادەت قىلىدىغان ئورۇنلاردا ئۇيغۇرلارمۇ ئىبادەت قىلالايدۇ. يەرلىك خەلق بىلەن ئۇيغۇرلار ئائىلە قۇرالايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن دىن مىللى مەۋجۇتلۇقنىڭ كاپالىتى بولالمايدۇ. پەقەت ئۇيغۇر تىلى ۋە ئۇيغۇرچە كۈندىلىك تۇرمۇش ئادەتلىرىلا، ئۇيغۇرلارنى يەرلىك خەلقنى ئايرىپ تۇرىدىغان پاسىل بولالايدۇ. ئەگەر ئەرەب دۆلەتلىرىدىكى ئۇيغۇرلار ئۇيغۇر تىلىنى، ئۇيغۇرچە تۇرمۇش ئادەتلىرىنى بىلمەيتۇرۇپ، مەن ئۇيغۇر - دېسە، بۇنىڭ مەنىسى: ئاتا بوۋام ئۇيغۇرتى. مەن ئەرەب بولۇپ كەتتىم دېگەن بولىدۇ. پاكىستاندىكىلەرمۇ، تۈركىيەدىكىلەرمۇ ئوخشاش.

تۈركىيەدىكى كۆچمەن ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقىغا ئەڭ ئېغىر تەھدىت بولىدىغان نەرسە شۇكى، تۈركلەر ئۆزلىرىنى ھەرقانداق كەلگۈندىلەردىن ئۈستۈن كۆرۈشىدۇر. كۆچمەنلەرگە ھېچقانداق ياردەم قىلىپ بېرەلمەيدىغان، ئۆزى شۇنچىلىك نامرات ۋە يېتەرسىز ئىكەنلىكىگە قارىماي، ئۆزىنى كۆچمەنلەردىن ئۈستۈن كۆرۈشىدىكى سەۋەبلەرنىڭ بىرى: سەن مېنىڭ ۋەتەنمگە بويۇن قىسىپ كەلدىڭ. سەن مېنىڭ دۆلىتىمنىڭ ياردىمىگە مۇختاج. سەن مېنىڭ ھۆكۈمىتىمنىڭ خەير - خاھلىقىسىز ياشىيالمايسەن. شۇڭا سەن مېنىڭدىن تۆۋەن تۇرۇشۇڭ لازىم - دېگەندەك، ئۆزى بىلەن توپراقنى، دۆلەتنى، ۋەتەننى، ھۆكۈمەتنى بىر گەۋدە قىلىۋالدىغان تېگىمسىزلىكىدۇر. يەنە بىر يامان يېرى شۇكى، تۈركىيەگە

پاناھ ئىزدەپ كەلگەنلەرگە بېرىلىدىغان تۈرلۈك ياردەملەر، مۇھاجىرلار مىنىستىرلىكى، كۆچمەنلەر مىنىستىرلىكى تەرىپىدىن بىۋاسىتە ئورۇنلاشتۇرۇلماي، ھەرتۈرلۈك ئىجتىمائىي جەمئىيەت ۋە ئاممىۋى تەشكىلات، ۋەق قاتارلىق خەير-ساخاۋەتچى ئورۇنلار ئارقىلىق يەتكۈزۈلىدىغان بولغاچقا، بۇنداق پائالىيەتلەر بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى بولمىغان بىر تۈركمۇ، ئۆزىنى ئاشۇ ئىشلارنى بېجىرىۋاتقان ۋەتەندېشى بىلەن بىر گەۋدە ھېس قىلىۋالدىغان خاراكتېرىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن بەرگەن قول، ئالغان قولدىن ئۈستۈندۇر. دېگەن قاراشتا، تۈركىيەدىكى ھاللىق كۆچمەنلەرمۇ، نامرات تۈركنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى بىر بالداق تۆۋەنرەك ھېس قىلدۇرىلىدۇ. كۆچمەنلەرنىڭ يەرلىك خەلقلەرگە سىڭىپ كېتىشىدىكى سەۋەب بولسا، دەل ئۆزىنى تۆۋەن كۆرۈش تۇيغۇسىدىن شەكىللىنىدىغان خورسىنىشنىڭ تۈرتكىسىدە، يەرلىكلەرنىڭ ھەممە نەرسىلىرىنى ئۆزلەشتۈرۈشكە، ئۆزىنىڭ ھەممە نەرسىسىنى يوشۇرۇشقا تەبى ھالدا ئىنتىلىدۇ. نەتىجىدە ئۆزىنىڭ مىللى خاسلىقى ئىككىنچى ئەۋلادقا ئۇلاشمايتۇرۇپلا يوقىلىشقا باشلايدۇ.

يەرلىكلەر ئالدىدا، ھەر قانداق كۆچمەنلەر ئۆزلىرىنى بىر تەرەپتىن يەكلەندۈرۈشكە، بىر تەرەپتىن كىچىكسىندۈرۈشكە مەجبۇرلانسما، ئۇلارنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ھېچقانداق كۈچ ساقلاپ قالالمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن يۇقىرىقى دۆلەتلەردە ياشايدىغان ئۇيغۇرلار ئاناتىل، ئۇيغۇرچە تۇرمۇش، ئۇيغۇرچە كۈندىلىك ئادەتلەرنى ئائىلىدە ھەم ئىجتىمائىي سورۇنلىرىدا ئىزچىل داۋاملاشتۇرۇش بىلەن بىرگە، ئۆزلىرىنىڭ يەرلىكلەردىن كام ئەمەسلىكىنى، ئاقسۆڭەك، خان ئۆتكەن، ئەزىز ئۇيغۇرلارنىڭ

ۋارىسلىرى ئىكەنلىكىنى تىلىدا سۆزلەپ، قەلبىدە يادلاپ،
ئەۋلاتلارغا سىڭدۈرۈپ تۇرۇشلىرى زۆرۈردۇر.

ئۈچىنچى ياۋروپا ۋە دېموكراتىك غەرب (خىرىستىيان)
ئەللىرىدە ياشاپ قېلىۋاتقان، قاچانغىچە ياشاپ قالدىغانلىقى
ئېنىق بولمىغان ئۇيغۇر كۆچمەنلىرىنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقىنى
ساقلايدىغان ئامىللار دىن، تىل ۋە كۈندىلىك ئۇيغۇرچە
تۇرمۇش ئادەتلىرىدۇر. ئۇنىڭ بىرى يەنە بىرىدىن پەرقلىق
ئەمەس. ئەگەر غەرب ئەللىرىدىكى كۆچمەن ئۇيغۇرلار تىل،
كۈندىلىك ئۇيغۇرچە تۇرمۇش ئادەتلىرىگە ئەھمىيەت بېرىپ،
دىنغا كۆڭۈل بۆلمىسە، ئىككىنچى ئەۋلاتقا بارمايتۇرۇپ،
ياكى ئاتىست ئۇيغۇرلار، ياكى خىرىستىيان ئۇيغۇرلار مەيدانغا
كېلىدۇ. ئۇ چاغدا ئېتىقاد جەھەتتە، يەرلىك خەلق بىلەن
پەرقلىق ئالاھىدىلىكى قالمايدۇ. يەرلىك خەلق يېڭەننى
يەپ، ئىچكەننى ئىچىپ، ئورتاق تۇرمۇش قاينىمغا كىرىدۇ.
يەرلىك خەلقتىن ئايرىپ تۇرىدىغان، ئېتىقاد پاسىلى ئۆزۈلۈپ
چۈشكەندىن كېيىن، ئۇيغۇرلارنىڭ يېتىر قايىدىغان، چېكىنىدىغان
ھېچقانداق يات نەرسىسى قالمىغان بولىدۇ. دىنسىزلاشقان
ياكى خىرىستىيانلاشقان ئۇيغۇرلار، ئۆز مەۋجۇتلۇقلىرىنى يەنە
ئىككى ئەۋلاد داۋاملاشتۇرالمىدۇ. چۈنكى غەربتىكى دىنسىز
ياكى خىرىستىيانلاشقان ئۇيغۇرلارنىڭ ئاتا بوۋىسى ياشاپ
ئۆتكەن ۋەتەن بىلەن، ئۇ يەردىكى دىنداش بولمىغان خەلق
بىلەن باغلىنىپ تۇرىدىغان رىشتە قالمايدۇ. شۇنىڭدەك
دىنغىلا ئەھمىيەت بېرىپ تىل ۋە كۈندىلىك ئۇيغۇرچە تۇرمۇش
ئادەتلىرىگە كۆڭۈل بۆلمىسە، ئىككىنچى ئەۋلاتتىن باشلاپ، غەرب
مۇسۇلمانلىرى قاتارىغا قوشۇلۇپ كېتىدۇ. ئىسلام دىنىدىمۇ باشقا

نۇرغۇن دىنلاردىكىگە ئوخشاشلا ئىرقى ۋە كېلىپ چىقىشىدىن قەتئىينەزەر، دىنداڭلار ئارا قېرىنداشلىق ئورنىتىش تەشەببۇس قىلىنىدۇ. بولۇپمۇ ئىسلام دىنىدا كىشىلەرنىڭ ۋەتەن، مىللەت تەۋەلىكى ئۆز- ئارا توسقۇنلۇق پەيدا قىلالمايدۇ. دىنى ئورتاقلىققا ئىگە كۆچمەنلەرنىڭ توپلىشىپ، ئائىلە قۇرۇشىغا يول ئوچۇق. ئەھۋال شۇنداق بولغان ئىكەن، يات مۇسۇلمانلار ئارا ياتلىشىپ تۇرىدىغان مىللى پائىل كۆتۈرۈلۈپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، ھېچكىم تۇرمۇش قۇرۇش قىيىنچىلىقىغا قارشى ئىزدەنمەيدۇ. قايسى مىللەتتىن بولشى مۇھىم ئەمەس، مۇسۇلمان بولشى مۇھىم - دېگەن ئۆلچەم بىلەن، ئۆزلىرىگە مۇناسىپ كەلگەن غەرب - كۆچمەن مۇسۇلمانلىرى بىلەن تۇرمۇش قۇرىدۇ. نەتىجىدە شالغۇتلىشىپ، ئۈچىنچى ئەۋلادقا يەتمەيتۈرۈپ، ئۇيغۇر دېگەندىن ئىز قالمايدۇ.

يىغىپ ئېيتقاندا، مەيلى تۈركىيە ۋە ئىسلام ئەللىرىدىكى كۆچمەن ئۇيغۇرلار بولسۇن، مەيلى غەرب ئەللىرىدىكى كۆچمەن ئۇيغۇرلار بولسۇن، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ھەم مۇسۇلمان ھەم ئۇيغۇر ئىكەنلىكىنى بىر كۈنمۇ ئۈنۈتماسلىققا، ئەۋلاد ئەۋلاد تەشەببۇس قىلىپ، مەزكۇر ئىككى جەۋھەرنى داۋاملاشتۇرۇشقا مەجبۇردۇر. ئەگەر ئۇنداق قىلالمىغاندا، كەلگۈسى ئەۋلادلارنىڭ - يەنى مەزكۇر ئەللەرگە يەرلىشىپ قالغان ئۇيغۇرلارنىڭ نەسلى قۇرۇپ، چىرىقى ئۆچكەن بولىدۇ.

مەيلى ۋەتەن ئىچىدىكى ئەسەرلىككە مەھكۇم ئۇيغۇرلار بولسۇن، مەيلى تۈركىيە، ئىسلام ۋە غەرب ئەللىرىدىكى كۆچمەن ئۇيغۇرلار بولسۇن، مىللى مەۋجۇتلۇقنى داۋاملاشتۇرۇشتا، ئوخشاشمىغان ئامىللارغا ئېھتىياجلىق بولىدۇ. نوقۇل ھالدا

مىللى مەۋجۇتلۇقىمىز ئۈچۈن مۇنۇ نەرسە مۇھىمدۇر - دەپ،
بېكىتىۋېلىش، ئەلۋەتتە رېئال ھاياتتا دۇچ كېلىۋاتقان
ھادىسىلەرنى كونكرېت تەكشۈرمىگەنلىكتىن دېرەك بېرىدۇ.
قايسى ئامىلنىڭ قايسى شارائىت ۋە قايسى جايدا مۇھىم
ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئەمەلى ئەھۋالغا قارىتا بېكىتىش كېرەك.
ئەمدى ۋەتەن قۇتقۇزۇش، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش
ھەرىكەتلىرىمىزدە، دىنىنىڭ رولى بارمۇ؟ دېگەن مەزمۇنغا
كېلەيلى.

مىللى مەۋجۇتلۇقنى ساقلاپ قېلىش ئامىللىرى بىلەن،
ئازاتلىق ۋە مۇستەقىللىق ھەرىكەتلىرى ئارىسىدا زور پەرقلەرنىڭ
بولدىغانلىقىنى بىلىش ئانچە قىيىن ئەمەس. يەنى مىللى
مەۋجۇتلۇقنى ساقلاپ قېلىش ئامىللىرى بىلەن ۋەتەننى، مىللەتنى
ئازات قىلىش ئامىللىرى ئارىسىدا تاغ بىلەن ئويمانىدەك چوڭ
پەرق بار. يۇقىرىدا ۋەتەن ئىچى ۋە سىرتىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ
مىللى مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاپ قېلىش ۋە ئۇنى داۋاملاشتۇرۇشتا،
كەم بولسا بولمايدىغان بىر قانچە ئامىللار قاتارىدا، دىنىمىزنىڭ
قايسى دەرىجىدە مۇھىملىقى بايان قىلىندى. لېكىن بۇ،
مۇستەقىللىق ۋە ئازاتلىق ھەرىكىتىمىزدە يەنە شۇنداق رول
ئوينايدۇ - دېگەنلىك ئەمەس. چۈنكى دۇنيادا باشقا چوڭ
ياكى تەڭداش مىللەتلەر بىلەن بىر ۋەتەن ۋە بىر دۆلەتتە،
ئۆزلىرىنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقلىرىنى داۋاملاشتۇرۇپ، ياشاپ
كېلىۋاتقان نۇرغۇنلىغان مىللەتلەر بار. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ مىللى
كىملىكى بىلەن ياشاشنىلا تەلەپ قىلىدۇ. ئۇلارغا ئايرىم ۋەتەن
ياكى ئايرىم دۆلەتنىڭ لازىمى ۋە زۆرۈرىيىتى يوق. شۇنىڭدەك
يەنە ئۆزلىرىگە تەۋە بولغان تۇپراقلارنى ئايرىم دۆلەت قىلىپ،

ئۆز بەگ - ئۆز خان ياشاش ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان مىللەتلەرمۇ ئاز ئەمەس. ئۇيغۇرلاردەك، دۈشمەن تەرىپىدىن بېسىۋېلىنغان دۆلىتىنى قۇتقۇزۇپ، قايتا دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتقان مىللەتلەرمۇ بار. لېكىن ئۇيغۇرلاردەك ھەم مىللى مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاش ئۈچۈن ھەم ۋەتىنىنى قۇتقۇزۇپ، دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن، قاتلاملاپ كۈرەش قىلىشقا مەجبۇر بولۇپ قالغان مىللەت يوق دېيەرلىك. شۇنىڭ ئۈچۈنمىكىن بىزنىڭ كۈرىشىمىزگە ئۆرنەك تاپماق بېسى مۇشكۈل. بىراق ۋەتەن قۇتقۇزۇش ۋە مىللەتنى ئازات قىلىش يولىغا كىرىپ قالغان، ۋەتەن مىللەت سەۋدالىرىمىز ھەر تەرەپتىن ئۆلگە، ئۆرنەك ئىزدەپ، كۆپىنچە تېڭىرقاپ يۈرىشىدۇ. ھەتتا خاتا ۋە خالتا كوچىلارغىمۇ كىرىپ قالىدۇ.

كېيىنكى 20 يىللىق كۈرەش ئۈسۈلمىزدا، كۆپ قېتىم ئىسپاتلاندىكى، سىياسى كۈرەش ئېقىمىدىكىلەر، ئۇيغۇرلارنىڭ ئەھۋالىغا پايدىسىز ئىشلار بىلەن بەنت بولۇپ، نۇرغۇنلىغان پۇرسەتلەرنى قولدىن كەتكۈزۈپ قويىۋاتقىنىدەك، يەنە بىر تۈركۈم كىشىلەر مىللەتنى قۇتقۇزىدىغان ئامىل پەقەت - دىن دەيدىغان كوچىغىمۇ كىرىپ باقتى. ھەتتا تەكرار سىناقتىن ئۆتكەن رېئاللىقنى كۆرمەسكە سېلىپ، ياكى پەرق ئېتەلمەي، نەتىجىسىز ھەتتا زىيانلىق ئىشلار بىلەن بەنت بولۇپ كەلدى. تېخىمۇ ئىلگىرىلەپ، ئۇيغۇرلارنىڭ كۈرەش نىشانىنى ئېتىقاد ئۇرۇشىغا قايدۇرۇپ كەتكەنلەرمۇ ئاز ئەمەس. ئوچۇق قىلىپ ئېيتقاندا، خىتاي مۇستەملىكىچىلىرىگە قارشى ئېلىپ بېرىلىدىغان ۋەتەن مۇستەقىللىق ھەرىكىتىنى، دىنىسىز خىتاي ھاكىمىيىتىگە قارشى ئېلىپ بېرىلىدىغان، ئىسلام ھەرىكىتىگە

ۋە ئىسلام ئېچىشتىن ئىبارەت غازاتچىلىققا يېتەكلەشكە تىرىشىپ كەلگەنلەر، ۋەتەن ئىچى سىرتىدا يامان بەك ئاينىپ كېتىشتى. ۋەتەن قۇتقۇزۇش ئۇرۇشى بىلەن دىنى غازاتچىلىق ئۇرۇشىنى بىر بىرىگە ئارىلاشتۇرۇۋېتىپ، تاجاۋۇزچىغا قارشى ئۇرۇش بىلەن دىننى كېڭەيتىش ھەرىكىتىنى قەستەن ئارىلاشتۇرۇۋېتىپ، دۈشمەن كىم، دوست - ئىتتىپاقداش كىم؟ قىلىۋاتقان ھەرىكەتنىڭ ئاخىرى قانداق نەتىجە بېرىدۇ؟ ئارقىمىزدىن يېتىشىپ كېلىۋاتقان ئەۋلادلىرىمىز نېمىگە تايىنىپ، نەدە ياشايدۇ؟ - ھېچنېمە بىلەن ھېسابلاشماي، خۇددى پروگراممىلاپ قويۇلغان ماشىنا ئادەمگە ئوخشاپ قېلىشلىرىگە نېمە سەۋەبچى بولدى؟ - ئەلۋەتتە دىننى سۇيىستېمال قىلغانلار ۋە دىننى خاتا چۈشىنىۋالغانلار، خەلقىمىزنىڭ دىنى تىلدىن ساۋاتسىزلىقتىن پايدىلىنىپ، دىنى شەكىلدىكى ئويدۇرمىلار ئارقىلىق قايىمۇقتۇرۇپ كەلگەنلەر سەۋەبچى بولدى. تېخىمۇ يامىنى خىتاي دۆلەت ئىستىخباراتى، مىللىتىمىزنىڭ دىنى تىلدىن ساۋاتسىزلىقى يۈچۈقىدىن كىرىپ، ھەممىنى ئاست - ئۈستىن قىلىۋەتتى. خىتاي ياساپ چىققان دىنى ئۆلىمالار، خىتاي ياساپ چىققان جىھاتچى يول باشچىلار، ۋەتەن ئىچى سىرتىدىكى مەغلۇبىيىتىمىزدە ۋە يېڭىلىشىمىزدە ھەل قىلغۇچ رول ئويناپ كەلدى. ۋەتەن قۇتقۇزۇشتىن ئىبارەت ساپ، دىيانەتلىك ئىنقىلاۋىمىزغا، ساختا دىنى شەكىلنى كىرگۈزۈش ئارقىلىق، نە مىللەتكە، نە دىنغا، نە ئىنقىلاۋىمىزغا پايدىسىز ۋەزىيەتنى بارلىققا كەلتۈرگۈزدى.

20 يىل ئاۋۋال چەتئەلدە باشلانغان جىھاتچىلىق ماجىرا - سىدا، خىتاي ئىككى تۈرلۈك غەلبىگە ئېرىشتى. ئۇنىڭ بىرى

ۋەتەن مىللەت ئۈچۈن ئۆزىنى ئاتاپ قويغان پىدايىلارنى،
جىھات ئۇرۇشىغا يېتەكلەش ئارقىلىق، ئۆز ئىچىدىن پارچىلاپ
ۋەيران قىلدى. يەنە بىرى ئۇيغۇرلارنىڭ خەلقئارادىكى يۈزىگە
قارا سۈرتىدى. ھەتتا خىتاي شۇ قەدەر چوڭ نەتىجىنى قولغا
كەلتۈردىكى، 21. ئەسردىكى دۇنياغا مەشھۇر «11. سىنتەپېر
جىنايەتچىلىرى» قاتارىدا، دۇنيادىكى ئەڭ ۋەھشى تۈرمىگە
قامتىش ئارقىلىق: «شەرقى تۈركىستان ئىسلام تېررورچىلىرى
خەلقئارا تېررور ھەرىكىتىنىڭ بىر قىسمى» - دېگەن قالدۇقنى
كىلدۈرگۈزەلدى. خىتاي ئۇنىڭ بىلەن توختاپ قالماي،
ئېرىشكەن تەجرىبىلىرىنى تېخىمۇ كەڭ - كۆلەملىك تەدبىقلىدى.
ئۇيغۇرلارنى ئۇرۇش رايونىغا سۈرگۈن قىلىشتا، دۇنيا ئەللىرىگە
يەنە بىر قېتىم ۋەھشى، تېررورچى خەلق قىياپىتىدە
كۆرسىتىشتە، يەنە دىنىمىزدىن تولۇق پايدىلاندى. يەنى شامغا
ھىجرەت قىلىشقا، خىلاپەت دۆلىتىگە كېتىشكە چاقىرىق قىلىش
ئۇسۇلى بىلەن، ئۇيغۇرلارغا نە دىنى جەھەتتىن ئالاقىسى
بولمىغان، نە ۋەتەن، مىللەتنى ئازات قىلىپ، دۆلەت قۇرۇش
ئارزۇسى بىلەن مۇناسىۋىتى بولمىغان، پۈتۈنلەي يات بىر ئەلدە،
يات بىر خەلقنىڭ ئىشىغا ئارىلىشىپ، دۇنياۋى تېررورچىلارنىڭ
سىپىگە قېتىلىپ كېتىشتىن ئىبارەت، بىر ۋەھشى كۆرۈنۈشنى
پەيدا قىلغانلىقى، خىتاينىڭ بىر پاي ئوق ئاتماي ۋەتىنىمىزنى
بېسىۋالغىنىدىن كېيىنكى، ئەڭ چوڭ غەلبىسى بولۇپ قالدى.
قىسقىسى دىننى ئۇرۇش قورالىغا ئايلاندۇرۇۋالغانلار دىنغىمۇ،
مىللەتكىمۇ زىيان ئېلىپ كەلدى. دىن ئەسلىدىنلا ئۇرۇش
قورالى ئەمەس. ئۇ، ھەر بىر ئىنساننىڭ روھىيىتىدە، زېھنىدە،
تەپەككۈرىدا، قەلبىدە يىلتىز تارتىدىغان مۇقەددەس تۇيغۇدۇر.

دىنغا چوڭقۇر ئىشەنگەن ھەربىر ئىنساننىڭ ئەس - ھۈشى، پۈتۈن ھېسسىياتى دىن بىلەن يۇغۇرۇلۇپ بىر گەۋدىگە ئايلىنىپ كېتىدۇ. شۇڭا دىننى قورال قىلىپ ئىشلەتتى دېگەنلىك - دىنغا ئىشەنگەن سادىق مۇخلىسلارنى جانلىق قورال قىلدى - دېگەنلىك بولىدۇ. دىن پېشۋالىرى ياخشى نىيەتلىك، دىيانەتلىك، دىنغا، ئاللاھقا سادىق مۇسۇلمانلاردىن بولسا، ئۇنىڭ مۇخلىسلىرى، ئەگەشكۈچىلىرى ۋە ئاۋاملار دىننىڭ كۆرسەتمىلىرى بويىچە توغرا يېتەكلىنىدۇ. ئەگەر دىن پېشۋالىرى دىيانەتسىز، ساختىكار، جان باقتىلاردىن بولسا، ئۇلارنىڭ قولىدىن ھەر تۈرلۈك بالا - قازالارنىڭ قېچىپ قۇتۇلۇشى مۇمكىن ئەمەس. ئويلاپ بېقىشقا تېگىشلىككى، خوتەننىڭ يىراق، ياقا سەھراىرىدا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن، دۇنيا جۇغراپىيىسىدىن خەۋەرسىز، دىندىن مەلۇماتى يوق ئەمما دىنغا مەھلىيا دېھقان پەرزەنتلىرىنى، قايسى كۈچ شامغىچە ئۇچۇرتۇپ كەتتى؟ - پەقەت ھىجرەت ۋەسۋەسى ۋە جەننەت ھەۋسى بىلەن ئەقىلىنى سېپەرلىگەن شەيتان، ھەممىنى كۆرمەس قىلىۋەتتى. ئىنساننىڭ ئەقلى سېپەرلەنسە جانلىقلار ئىچىدىكى ئەڭ دۆت، ئەڭ ۋەھشى جانىۋارغا ئايلىنىدۇ. ئۇ چاغدا رەھىم - شەپقەتنى، دىن - دىيانەتنى تونۇمايدىغان، ئاتا - بالىلىق مېھرى مۇھەببەتنى ئۇنۇتقان، قېرىنداشلىق سىلە - رەھىمدىن يۈز ئۇرۇگەن، قىسقىسى ئىنسانىيلىقنى يوقاتقان بىر خەتەرلىك مەخلۇققا ئايلىنىدۇ. خىتاي شۇنداق بىر كاۋاكىنى ئاچتى مىللىتىمىزنىڭ گەۋدىسىدىن. ئاتا - ئانىسىنى، بىر تۇغقان قېرىنداشلىرىنى خىتاي ئازاپلاۋاتسا، ئۇلارنىڭ داد - پەريادىغا قولاق سالماستىن، ئۇلارنىڭ قىساسىنى ئېلىشىمۇ ئويلماستىن،

ھىجرەت ۋە سۆۋەسىگە ئالدىنىپ، خىلاپەت دۆلىتىگە پۇقرا بولسا، جەننەتكە ئۇدۇل كىرىدۇ - دېگەن ئەپسۇننىڭ ئارقىسىدىن، كەربالا چۆللىكىگە پىيادە بېرىپ، ئەزىز جانلىرىنى خار قىلغان، مىڭلارچە قىز - يىگىتلىرىمىزنىڭ ئېچىنىشلىق تەقدىرىنى بەلگىلىگەن خىتاي، بۇ قەدەر مۇۋەپپەقىيەتكە پەقەت دىنىمىزنى سۈيىۋىستىمەل قىلىش ئارقىلىق ئېرىشتى. خىتاينىڭ ئۇيغۇرلارغا يۈرگۈزگەن مەزكۇر ھىجرەت جازاسىغا، ۋەتەن ئىچى سىرتىدىكى خىتاي ئىستىخبارات موللىلىرى، نەپسانىيەتچى، دىيانەتسىز موللىلار ۋە چالا ساۋات ئەمما شوھرەت پەرەس موللا - قارىيلار تولۇق ماسلاشتى. خەلقىمىزنىڭ بېشىغا كەلگەن بالا - قازالارغا، بەختسىزلىكلەرگە، ئۆزلىرى ئېتىقاد قىلىدىغان دىننى بىلىمگەنلىكلىرى ۋە بارلىق دىنى ئىشلاردا، ئەقىدە - ئېتىقاد مۇئەممالىرىدا، ۋەزخانلارغا ئۆزلىرىنى تاپشۇرغانلىقى سەۋەبچىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكەتلىرى، قانداقتۇر دىنى شەكىلدىكى جىھات تەرىقىسىدە ئەمەس، بەلكى ۋەتەننى ئازات قىلىدىغان، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇشنى قىبلىنامە قىلغان، مىللى ھەرىكەت مىزانى بويىچە ئېلىپ بېرىلىشى كېرەك. ۋەتەن قۇتۇلسا، مىللەتمۇ، دىنىمۇ، تىل، مەدەنىيەت، بايلىق، يەر جاھان، قىسقىسى ۋەتەنگە، مىللەتكە تەۋە ھەممە نەرسە قۇتۇلغان بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەگەر بىرلىرى: بىز مىللەتنى قۇتقازمايتتۇق، پەقەت كاپىرغا قارشى جىھات قىلاتتۇق - دېسىمۇ، باشقا بىرلىرى: بىزنىڭ دىن بىلەن ئىشىمىز يوقتى، پەقەت بىچارە مىللىتىمىزنى ئازات قىلاتتۇق - دېسىمۇ، ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسىنى چەتكە قاقماي، ئۆز تاللىشى بويىچە، خىتايغا قارشى سەپكە قاتناشتۇرۇش

كېرەك. پەقەت ۋەتەن قۇتقۇزۇش پىرىنسىپى شەرتى بىلەن،
ھەرقايسى ئېقىمدىكىلەر بىر تۇغ ئاستىغا جەم بولىشى لازىم.
خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا مەيلى ۋەتەن ئىچىدە بولسۇن،
ياكى دېموكراتىك غەرب ئەللىرىدە بولسۇن، مىللىتىمىزنىڭ
مەۋجۇتلۇقىنى داۋاملاشتۇرۇشتا ھەم مىللى بىرلىكنى ساقلاپ
قېلىشتا، ئىسلام دىنىمىزنىڭ رولى پەۋقۇلئاددە مۇھىمدۇر.
ئەمما ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىنى، بىر پۈتۈن دىنى
غازاتچىلىق ھەرىكىتى شەكلىگە كىرگۈزۈپ قويۇشقا، پۈتۈن
دەردىمىزنى دىنى تۈستە ئىزھار قىلىشقا بولمايدۇ. 32.
يىلدىكى مۇستەقىللىق ئۇرۇشىدىمۇ، جەڭگە قاتناشقان
ئەسكەرلەرگە غازاتچىلىق، ئىسلام ئېچىش تەلىمى بېرىلگەنلىكى
ۋە دۆلەتچىلىك، مۇستەقىل جۇمھۇرىيەت قۇرۇش توغرىسىدا،
سىياسى تەربىيە بېرىلمىگەنلىكى سەۋەپلىك، خىتاي ۋە
مانجۇر چېرىكلىرىگە قارشى جەڭدە غەلبە قىلغان غازاتچىلار،
بۇزغۇنچى ئەمما مۇسۇلمان تۇڭگان ئەسكەرلىرىگە قارشى جەڭدە
ئېغىر مەغلۇب بولغان ئىدى. بۇ مەغلۇبىيەتنىڭ سەۋەبى بولسا
ئىسيانكار، مۇناپىق تۇڭگان قوشۇنلىرىدىكى دىندارلىق، غازاتچى
ئۇيغۇر قوشۇنلىرىدىكى دىندارلىققا سېلىشتۇرغاندا، كۆرۈنەرلىك
يوقۇرى بولغاچقا، ئىسيانكار تۇڭگان قوشۇنلىرىغا قارشى ھەل
قىلغۇچ جەڭدە: تۇڭگان مۇجاھىتىلىرى بىزدىن ئۈستۈن،
ئۇلارنىڭ ئىمانى بىزنىڭ ئىمانىمىزدىن كۈچلۈك، ئۇلارغا قارشى
تىخ كۆتۈرسەك، ئۇلارنىڭ قولىدا ئۆلسەك جەننەت يۈزى
كۆرۈلمەيمىز- دېيىشىپ، شەيتانى پەتۋا بىلەن، تۇڭگانلارغا
قەستەن يېڭىلگەن ۋەقەلەر تەكرار قېتىم يۈز بەرگەن ئىدى.
نۆۋەتتە خىتايغا قارشى قوزغىلىدىغان ئۇرۇشنىڭ خاراكتېرى،

دنى غازاتچىلىققا ئايلىنىپ كەتسە ، خىتاي ئىستىخباراتى ئەرەب ، ئافغان ۋە تۈرلۈك ئىرقىغا مەنسۇپ مۇجاھىتلاردىن بىر قانچە مىڭ كىشىنى قازى ، موفتىلىرى بىلەن قوشۇپ سېتىۋېلىپ ، بىزنىڭ غازاتچىلىرىمىزغا قارشى ئۇرۇشقا سالسا ، جەزمەنكى تارىخ يەنە تەكرارلىنىدۇ . شۇنىڭ ئۈچۈن خىتايغا قارشى ئېلىپ بارىدىغان ئۇرۇشقا ، پەقەت ۋەتەننى ئازات قىلىشتىن باشقا ، ھېچقانداق غەرەز ، شەكىل ، رەڭ بېرىلمەسلىكى لازىم .

11.09.2018

سەككىزىنچى باب

ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق ھەرىكەتلىرىدە، يېتەكچى ئىدىيە مۇھىمىمۇ ياكى تەشكىلى پىرىنسىپ مۇھىمىمۇ؟

ئەقىل، ئىدراكى جايىدا ھەرقانداق ئىنساندا بولىدىغان كۆز - قاراش، ئوي - خىيال، بايقاش يۇنان ۋە لاتىن تىللىرىدا «ئىدىيى، ئىدىيى» دېيىلىدۇ. ئىدىيە: كۈندىلىك تۇرمۇشنى قامدىيالغۇدەك ئادەمدە بولىدىغان ئەقلى پائالىيەتتۇر. ئىدىيە توغرىسىدا پەيلاسوپلارنىڭ پەلسەپىۋى نۇقتىدىن بەرگەن ئىزاھاتلىرى قىسمەن پەرقلىق بولسىمۇ، ئورتاقلاشقان تۈگۈن شۇكى - ھەرقانداق ئىدىيە ھەر قانداق كىشىلەر تەرىپىدىن تەقدىم قىلىنىۋەرمەيدۇ؛ ئەكسىچە ئوبيېكتىپ شەيئى ۋە ئوبيېكتىپ ۋەقەلەردىن ئالغان چۈشەنچە، تەسراتلىرىنى ئەقلى ئۆلچەم بىلەن پىششىقلاپ، كىشىلەر قايىل بولغىدەك شەكىلدە سۇنالايدىغان كىشىلەر تەرىپىدىن تەقدىم قىلىنغان پىكىر، كۆز - قاراش - ئىدىيە دېمەكتۇر. دەرۋەقە قەدىمكى زامانلاردا، پلاتوننىڭ دەۋرلىرىدە ئىشلار باشقىچە ئىدى. پلاتون بىلەن فارابىنىڭ ئارىسىدا ئون نەچچە ئەسىرلىك ئۆزگۈرۈش بار. فارابى بىلەن بىز ياشاۋاتقان دەۋرىگىچە ئون ئەسىر ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ زامانلاردا «ئەقىلدە بارلىق ئىنسانلار ئورتاقلاشمىغان»

- دېگۈدەك دەرىجىدە، كىشىلەرنىڭ ئەقلى بىلىشلىرىدە زور پەرقلەر بولاتتى. ئۇ زامانلاردا ئاۋاملار كۈندىلىك ئوزۇقلۇقنىڭ ھەلەكچىلىكىدە، ھاياتلىق ئۈچۈن ئوزۇقلۇق ئىزدەپ كۈنىنى ئۆتكۈزۈۋاتقاندا، پەيلاسوپلارنىڭ مۇتلەق كۆپىنچىسى، ھەقىقەتنى تېپىش، كىشىلەرگە شەيئىلەرنىڭ ماھىيەتلىرىنى، ھەقىقەتلەرنى تەقدىم قىلىش ئۈچۈن، كېچە - كۈندۈز ئارام ئالماي، قارنى ئاچسا ياپراقلارنى چايناپ، ئەقلى ئەمگەك قىلاتتى. كۆپلىگەن داڭلىق پەيلاسوپلارنىڭ يېتىپ قويغۇدەك ئۆي، تۇرالغۇسى يوق، دەرەخنىڭ سايىسىدە، مەھەللىنىڭ ئەخلەتخانىلىرىدا ماكان تۇتقانلىقى قەيت قىلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ كۆزىتىشلىرى، تەتقىقات جەريانىلىرى تەبىئەت دۇنياسىغا ئادەتتىكى كۆز بىلەن قاراش، سېلىشتۇرۇش، تەكرار قاراش، كۆكتىكى قۇشلارنىڭ ئۇچۇشلىرىدىن، يەردىكى جانلىقلارنىڭ ھەرىكەتلىرىگىچە سىنچىلاپ قاراش ئىدى. ئىنسانلارنى كۆزىتىشلىرى بولسا، ئۆز ئەتراپىدىكىلەرنىڭ مېڭىش - تۇرۇش، گەپ - سۆز، تۇرمۇش ئادەتلىرى، ئىجتىمائىي مۇئامىلىسى قاتارلىق ئەھۋاللارنى تەكرار كۆزدىن كەچۈرۈش قاتارلىق دائىرىدە چەكلىنەتتى. كۆپلىگەن ئىنسانشۇناس، تەڭرىشۇناس پەيلاسوپلار، ئۆزلىرى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن شەھەر ياكى سەھرا يۇرتلىرىدىن سىرتقا چىقىپ باقمىغانلىقى مەلۇم. ئەگەر شۇ زامانلاردىكى ئىنسانلارمۇ مەجبۇرى مائارىپ تەربىيىسى كۆرۈش پۇرسىتىگە ئىگە بولغان بولسا، يېزىش، ئوقۇش ماتېرىياللىرى يېتەرلىك، ئوقۇتقۇچىلار تەل، ھەر مەھەللىنىڭ دوقمۇشلىرىدا يەسلى، مەكتەپلەر، ئالى بىلىم يۇرتلىرى، ئاكادېمىيىلەر بولغان بولسا، كۈنىمىزدىكىگە ئوخشاش، پەيلاسوپلارمۇ ئادەتتىكى ئاۋاملاردىن پەرقلىق بولۇپ

كەتمەسلىكى تامامەن مۇمكىن ئىدى. بۈگۈنكى كۈندىمۇ بىلىملىك كىشىلەر بىلەن بىلىمسىز كىشىلەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا تەپەككۈر، ئەقىل جەھەتتىن پەرق خېلىلا چوڭ. لېكىن بىلىملىك كىشىلەر - پەيلاسوپ دەپ ئاتىلىپ كەتسىمۇ، ئىلگىرىكى پەيلاسوپلارغا نىسبەتەن، داڭقى تازا بەك چىقىپ كەتمەيدۇ. (ھەتتا ھازىرقى پەيلاسوپلارنىڭ بىلىدىغانلىرى ئىلگىرىكى پەيلاسوپلارنىڭ بىلگەنلىرىدىن ھەسسىلەپ كۆپ بولشى مۇمكىن. شۇنداق بولشىغا قارىماي كۈنىمىزدىكى پەيلاسوپلارنىڭ ئالاھىدە مەشھۇر بولۇپ كەتمەسلىكىدە) چۈنكى ئىلگىرىكى ئاۋاملارغا سېلىشتۇرغاندا، بۈگۈنكى ئاۋام خەلقىنىڭ ئەڭ تۆۋەن مەلۇماتلىقلىرىمۇ (ئىلگىرىكى دەۋرىنىڭ پەيلاسوپلىرى بىلگەن نەرسىلەردىن) كۆپ نەرسىلەرنى بىلىدۇ ھەم توغرا يەكۈن چىقىراالايدۇ. يەنى بۇرۇنقى ئاۋاملارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ھازىرقى زامان ئىنسانلىرى ئەقلىنى ھەسسىلەپ ئىشلىتىشكە مەجبۇر. ئەقىلمۇ تۆمۈر ئاسۋاپلاردەك، ئىشلىتىپ تۇرسا چاقنايدىغان، تاشلاپ قويسا دات باسىدىغان خۇسۇسىيەتكە ئىگە. دېمەك، بىز پەلسەپىگە ئائىتلاشتۇرۇۋېتىلگەن ئاتالغۇلار توغرىسىدا، شۇنىڭدەك پەلسەپىۋى مەزمۇنغا ئىگە سۆز - ئىبارىلەر توغرىسىدا، پەيلاسوپلار نېمە دېگەن بولغىتى؟ دەپ، بىزنىڭ جەمئىيىتىمىزگە ناتونۇش بولغان پەيلاسوپلارنىڭ، شۇنىڭدەك ئۇزاق ئۆتمۈشكە مەنسۇپ پەيلاسوپلارنىڭ ھەل قىلىپ بېرىشىگە مۇراجىئەت قىلماي، بەلكى دەۋرىمىزدىن يېشىم ئىزدىشىمىز، ھەم تېخىمۇ تارايتىپ، ئۆزىمىزدىن ۋە بىۋاسىتە دۈشمىنىمىزنىڭ قىرغىنچىلىق سىياسەتلىرىدىن جاۋاب ئىزدىشىمىز لازىم.

گەپنىڭ ئۆزىگە قايتىپ كەلسەك، ئىدىيە ئوقۇمىنىڭ ئەڭ

كۆپتۈرۈلۈپ بازارغا سېلىنىشى، 19. ئەسرنىڭ ئىككىنچى چارەكلىرىدە، ياۋروپادىن باشلانغان. دەسلەپتە بايلار، كاپىتالىستلار، مۈلۈكدارلار، خوجايىنلار - بۇزۇق ئىدىيىگە مەنسۇپ كىشىلەر بولۇپ، تەنقىد ئوبيېكتى قىلىنسا، ئۇلارنىڭ قارشىسىدا نامرات پرولېتارىياتلار، ئىشچى، ئەمگەكچىلەر، بارلىق ياللانما مېھنەتكەشلەر - ئىلغار ئىدىيىلىك كىشىلەر - بولۇپ تەركىپكە ئايرىلدى. شۇنىڭدەك ھەرقانداق تۈردىكى مۈلۈكدارلارنى - بۇرژۇئازىيە ئىدىيىسىگە، مۈلۈكسىزلەرنى - پرولېتارىيات ئىدىيىسىگە يىغىنچاقلىدى. كېيىنچە ئىدىيىۋازلىق رەسمى سىستېمىلىشىپ «ئىلغار پرولېتارىيات ئىدىيىسى» كىشىلەرنى رادىكاللاشتۇرۇش يولىغا قاراپ راۋاجلاندى. نەتىجىدە پۈتۈن ياۋروپا جەمئىيىتى ئىككى لاگېرغا ئايرىلىپ، ئىدىيە ئۇقۇمى سىياسلاشتۇرۇلدى. 19. ئەسرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدىن 20. ئەسرنىڭ 80. يىللىرىغىچە بىر ئەسىردىن ئارتۇق ياۋروپا، جەنۇبى ئامېرىكا، سوۋېت ئىتتىپاقى، ۋارشاۋا ئىتتىپاقى، ئوتتۇرا شەرق، شىمالى ئافرىقا قاتارلىق رايون ۋە قىتئەلەردە، ئىدىيە ئۇقۇمى پەۋقۇلئاددە كۆپتۈرۈلۈپ، سىياسلاشتۇرۇلۇپ، دىنى ئېتىقاد، ئىجتىمائىي جەمئىيەت ئەخلاقى، كىشىلىك ئەخلاق دەپسەندە قىلىندى. 20. ئەسرنىڭ دەسلەپكى چارەكلىرىدە ئىدىيىچىلىك كېسىلى خىتاي، كورىيە، شەرقى جەنۇبى ئاسىيا ۋە ھىندى ئوكيان رايونلىرىغا تارقالدى. ئىدىيىچىلىك ئىنقىلاۋغا بۆشۈك بولغان ياۋروپا ئەللىرى ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ، 20. ئەسرنىڭ 80. يىللىرىغا كەلگەندە، ئىدىيە ساراڭلىقىدىن پاك پاكىز قۇتۇلۇپ كەتتى. شۇنىڭدەك قەدىمى مەدەنىيەتكە، قەدىمى ئەنئەنىگە ئىگە ھىندى ۋە ھىندى چىنى

ئەللىرىمۇ ئىدىيە پاراكەندىچىلىكىدىن تېز چىقىپ كەتتى. لېكىن خىتاي، شىمالى كورىيە ۋە جەنۇبى ئامېرىكىدىكى بەزى دىكتاتور دۆلەتلەر، ئىدىيە بويۇنتۇرۇقىدىن چىقالمىدى. ئەكسىچە، ئىدىيە ئىنقىلابىنى تېخىمۇ كۈچەپ بازارغا سالماقتا.

ئىنسانىيەت 21. ئەسىرگە تەسۋىرلەپ بولغۇسىز يېڭىلىقلار بىلەن كىردى. كەشپىيات، تېخنىكا تەرەققىياتلىرىدىن تارتىپ، دۆلەتتىن ھالقىغان، قىتئەدىن ھالقىغان مۇناسىۋەتلەرگىچە، بارلىق ساھەلەردە ئىقتىسادى قىممەت ئۆلچەم بولۇپ، ئىدىيىچىلىكنىڭ بازىرى كاساتلىشىپ كېتىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندىمۇ، دىكتاتور ئەللەر ئىدىيەنى زورلاپ تاڭماقتا. 19. ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن باشلاپ، ياۋروپا ئەللىرىدە ئىدىيە ئۇقۇمى سىياسىيلاشتۇرۇلغاندا، «بۇرژۇئا ئىدىيىسى كاپىتالىزمغا ۋەكىللىك قىلىدۇ» دېگەن ھۆكۈمنى سىرتتىن تېڭىپ، ئۇنىڭ قارشىسىدا - كوممۇنىستىك پرولتارىيات ئىدىيىسى سوتسىيالىزمغا يېتەكچىلىك قىلىدىغانلىقىدىن ئىبارەت، ساختا ھوقۇق شەكلىنى ياساپ چىققان ئىدى. «يالغان گەپنى ساڭ قېتىم تەكرارلىسا ھەقىقەتكە ئايلىنىدۇ» دېگەندەك، ئاتالمىش پرولتارىيات ئىدىيىسى، يەنى خۇسۇسى مۈلۈك ئىگىدارچىلىقىغا قارشى، ئومۇمى مۈلۈكچىلىك (دۆلەت ئىگىلىكى) تۈزۈملەشتۈرۈلگەن، سوتسىيالىستىك سوۋېت ئىتتىپاقى بارلىققا كەلدى. ئۇنىڭدىن ئۆلگە ئالغان خىتاي كوممۇنىستلىرى چارەك ئەسىر داۋاملاشقان ئىدىيە كۈرۈشى نەتىجىسىدە، ھاكىمىيەتنى تارتىۋالدى. كوممۇنىست خىتاي ھاكىمىيىتى پرولتارىيات ئىدىيىسىنى، ئىدىيە تەرىقىسىدىن ھالقىتىپ، مۇقەددەسلىك ئورۇنغا چىقاردى. ھۆكۈمرانلىقى

ئاستىدىكى پۇقرالارنى، ئىشغاليەت ئاستىدىكى مىللەتلەرنى،
ھەر تۈرلۈك تەركىبلەرگە ئايرىپ، ئوخشاشمىغان ئىدىيە
قالپاقلارنى مەجبۇرى كىلدۈردى. «ھەر قانداق ئىدىيەگە
سەننىپنىڭ تامغىسى بېسىلىدۇ، سەننىپنىڭ تامغىسى بېسىلمىغان
ھېچقانداق ئىدىيە مەۋجۇت ئەمەس» دېگەن ھۆكۈمنى ئېلان
قىلىپ، پرولتارىيات ئىدىيىسىگە مەنسۇپ بولمىغان ھەر قانداق
كىشىنى - ئىدىيىسى بۇزۇق، دۆلەتنىڭ دۈشمىنى، خەلقنىڭ
دۈشمىنى، سوتسىيالىزمنىڭ، كوممۇنىزمنىڭ دۈشمىنى -
دېگەن قالپاقنى كىلدۈرۈپ جازالىدى. چۈنكى پرولتارىيات
ئىدىيىسىدە ھەممە نەرسە دۆلەتنىڭ، يەر دۆلەتنىڭ، مۈلۈك
دۆلەتنىڭ، ئىشلەپ چىقىرىش - سېتىش دۆلەتنىڭ، پۇقرالار
دۆلەتنىڭ قولى، پرولتارىيات سەننىپىلا دۆلەتنىڭ خوجايىنى -
دېگەن شۇئاردىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ ئەندىزىگە چۈشمىگەن
ھەر قانداق كىشى ئىدىيە تازىلاش جازاسىغا تارتىلدى. 56.
يىلىدىن 76. يىلىغىچە ئىدىيە ئۆزگەرتىش ھەرىكىتى ۋە ئىدىيە
تازىلاش جازاسى ئېلىپ بېرىش جەريانىدا، پەقەت 20 يىل
ئىچىدە 72 مىليون ئادەم ئۆلتۈرۈلگەنلىكى ئاشكارىلانماقتا. 76.
يىلى ماۋ زېدۇڭنىڭ ئۆلۈمى بىلەن مەيدانغا كەلگەن سىياسى
ئۆزگۈرۈشتىن كېيىن، پرولتارىيات ئىدىيە كۈرىشىگە خاتىمە
بېرىلىپ، سىياسى ۋە ئىقتىسادى جەھەتلەردە ئىسلاھات ئېلىپ
بېرىلىپ، ئىدىيە بويۇنتۇرۇقىدىن قۇتۇلۇشقا يۈزلىنىۋاتقان
پەيتتە، 86. يىللىرىدىن باشلاپ، خىتاي دۆلىتىنىڭ پۈتۈن
باشقۇرۇش كۈچىنى ئۆز قولىغا مەركەزلەشتۈرۈۋالغان دىڭ
شياۋپىڭ گۇرۇھى ئىقتىسادى، مۈلكى ئىشلاردا خۇسۇسى
مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنى، يەنى ئاتالمىش بۇرژۇئازىيە تۈزۈمىنى

يولغا قويۇپ، سىياسى ۋە بارلىق مەمۇرى جەھەتتە يەنىلا ئىدىيەچىلىكنى كۆپتۈرۈپ، پۇقرالارنى ۋە مۇستەملىكە ئەللەرنى ئىدارە قىلىشتا ئىدىيە قورالنى ئىشلىتىشنى داۋاملاشتۇردى. ختاي دۆلىتىدە، كوممۇنىستلار ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان، 69 يىل ئىچىدە، ئىدىيە قالىپقىسىز ئۆتكەن ۋاقىت 80. يىلدىن 85. يىلىغىچە پەقەت بەش يىلدۇر.

روھىغا، قان - قېنىغا قۇللۇق سىڭىپ كەتكەن ختاي خەلقىگە كوممۇنىستىك تۈزۈم، ئىدىيە زومىگەرلىكى ئۇيغۇن كەلگەن بىلەن، ئۇيغۇردەك ئەركىن تاللاش روھىغا، ئەركىن ياشاش ئىرادىسىگە ئىگە مىللەتلەرگە، ئىدىيە زوراۋانلىقى ھەرگىز ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. ھازىرقى زامان مۇستەبىت ختاي ھۆكۈمرانلىرى، قايسى گۇرۇھلار بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ھاكىمىيەتنى ساقلاپ قېلىشتىنمۇ بەكراق، مۇستەملىكە رايونلارنى، بولۇپمۇ ئۇيغۇرىستاننى تۇتۇپ تۇرۇشنىڭ غېمىدە قالدى. ختاينىڭ ئۇيغۇرىستاندا پۈت دەسسەپ تۇرۇشى ئۈچۈن، پەقەت زوراۋانلىقتىن باشقا ھېچقانداق تايانچىسى يوق. - ئىجتىمائىي ئاساسى يوق؛ مەدەنىيەت ئاساسى يوق؛ ئېتىقاد ئاساسى يوق؛ مىللى ئېتنىك ئاساسى يوق؛ جۇغراپىيىلىك ئاساسى يوق؛ تارىخ ئورتاقلىقى ئاساسى يوق؛ يىغىپ ئېيتقاندا بۇ تۇپراقتا ختاينىڭ يەردە يىلتىزى، ئاسماندا يۇلتۇزى يوق. شۇنچىلىك نەس باسقان، ئەجنەبى، يات بىر خەلق. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇيغۇرىستاننى قورال كۈچى زوراۋانلىقى ۋە ئىدىيە زوراۋانلىقىغا تايىنىپ، زورلۇق ۋە زۇلۇم بىلەن تۇتۇپ تۇرىۋاتىدۇ. زورلۇققا تايىنىپ دۆلەت باشقۇرۇش، پەقەت دىكتاتور تۈزۈمىدىكى ئەللەرنىڭ چىقىش يولىدۇر. دىكتاتورلار پۇقرالارنى

ئىدارە قىلىشتا قورال كۈچىگە، جازالاش ۋاستىلىرىگە تايانغاندىن سىرت، ئەقىدە ۋە ئىدىيە زوراۋانلىقىنىمۇ يېتەرلىك دەرىجىدە قوللىنىدۇ. خۇداغا ئىشىنىش، دىنغا ئىشىنىش ھەر بىر بەندىنىڭ كىشىلىك خاھىشى بولغىنىدەك، ئىدىيە - دەۋالغان نەرسىمۇ، ھەر بىر ئەقىل ئىگىسىنىڭ ئۆزىگە خاس بايقىشى ۋە كىشىلىك كۆز - قارىشىدۇر. ھەتتا دىننى باشقىلارغا زورلىغىلى بولسىمۇ، ئەمما ئىدىيەنى زورلاپ تاڭىدىغان نەرسە ئەمەس. چۈنكى باشتىلا دەپ ئۆتۈلگىنىدەك، (مەيلى ئۇ، پەيلاسوپلارنىڭ دەسلەپكى بايقاشلىرى بولسۇن، ياكى كىشىلەرنىڭ بايقاشلىرى، مەلۇم نەرسىگە، مەلۇم پىكىرگە بولغان كۆز - قارىشى بولسۇن، ئۇنى باشقا ئادەملەرگە زورلاپ تاڭىغىلى بولمايدۇ. بىرەر كۆز - قاراشنى (مەلۇم بىر پەيلاسوپ، ياكى) بىرەر مەشھۇر كىشى، بىرەر دانا كىشى ئوتتۇرىغا قويغان بولسا، ئۇ كۆز - قاراشنى باشقىلار ياقىتۇرۇپ، ئورتاقلىشىشى مۇمكىن. ھەتتا شۇ كۆز - قاراش ئەتىراپىغا توپلاشقانلار گۇرۇپپا، گۇرۇھ شەكىللەندۈرۈشى، جەمئىيەتتە تەسىرگە ئىگە بولۇشى، ئاخىرى بېرىپ مەلۇم رايوندا، مەلۇم بىر دۆلەتتە كۆپ سانلىقنى تەشكىل قىلىپ، ھەتتا ھاكىمىيەتنى قوللىرىغا ئېلىشىمۇ تامامەن مۇمكىن. ئۇ پەقەت كۆز - قاراش ئورتاقلىقىنىڭ نەتىجىسى. ئەمما ئۇنداق كۆز - قاراشتا بولمىغانلارغا، ئۇنى ياقىتۇرمىغانلارغا زورلاپ تېڭىش قايسى ھوقۇقنىڭ تەقەززاسى؟ دېمەك، «پالانى پۇستان ئىدىيە» دەپ داۋراڭ سېلىپ، كۆككە كۆتۈرۈۋالغان نەرسە، مەلۇم بىر ئادەمنىڭ بايقىشى ۋە كۆز - قارىشىدىن باشقا ئالاھىدە بىر نەرسىمۇ ئەمەس. مەلۇم بىر كۆز - قاراشنى، مەلۇم بىر ھاكىمىيەتكە ئىشلەيدىغان

پەيلاسوپلار، ئىلغار كىشىلەر ئوتتۇرىغا قويغان بولۇشى مۇمكىن. ئۇنى «ئىلغار ئىدىيە» دەپ، بازارغا سالغان بولۇشى مۇمكىن. ئاشۇ كۆز- قاراشنى زوراۋان، دىكتاتور ھاكىمىيەتلەر پۇقرالارغا مەجبۇرى تاڭغانلىق نەتىجىسىدە، ھەمدە ئۇزۇن يىللاپ داۋاملىشىش جەريانىدا، ئۇنىڭ بىلەن ھېچقانداق مۇناسىۋىتى بولمىغان ئىنسانلارغىمۇ «ئىدىيە دېگەن بەك مۇھىم، سەل قاراشقا بولمايدىغان نەرسە چىغى» دېگەندەك چۈشەنچىگە كەلتۈرۈپ قويىشى تەبىئەت ھەۋال. مۇشۇ يەردە قىسقا بىر ۋەقەنى ئەسلەپ قالدۇم. ئۇنىمۇ قوشۇپ قوياي. ئالدىنقى ئايدا ئىستانبۇلغا بارغىنىمدا، شۇ يەردە بىر قانچە يىلدىن بېرى ياشاپ كېلىۋاتقان بىر قېرىنداش تېلېفون قىلىپ، مېنىڭ بىلەن كۆرۈشكۈسى بارلىقى ئېيتتى. بىز تونۇشمايدىكەنمىز. شۇنداق بولسىمۇ دېيىشكەن يەردە ئۇچراشتۇق. گەپ ئارىسىدا: سىلەر ئۇيغۇرىستان دەپ، ئېغىر خاتالىق قىلدىڭلار؛ سىلەر 35 مىليون تۈركىستانلىقلارغا، ئەجدادلارغا يۈز كېلەلمەيسىلەر؛ سىزنى ئۇزۇندىن بېرى كۆزىتىپ كېلىۋاتمەن. ئوبدان پىكىر قىلىسىز. بىراق دۆلىتىمىزنىڭ نامىنى بۇلغاشقا سىزمۇ قاتنىشىپسىز؛ ئەپسۇس، ئاللاھ ھىدايەت بەرمىسە، بىلىمنىڭ قىممىتى بولمايدىكەن - دەپ، بىر تالاي ئەلەم قىلدى. مەن ئۇنچىقماي ئولتۇرۇۋەرگەچكىمۇ، بىر ئاز ئوڭايسىزلىنىپ قالدى بولغاي، گەپنى يۆتكىدى: ھە راست، تەشكىلاتىڭلارنىڭ ئىدلوگىيىسى قانداق؟ - ئۇنىڭ بۇ سوئالى ئابايىقى تاپا - تەنسىنى بېسىپ چۈشتى. ئەمما نېمە دېيىشىمنى بىلەلمەي، بىز ئاز تۇرۇپ قېلىۋىدىم: دېمەك، تۈزۈك بىر ئىدلوگىيىمۇ يوق دەڭا - دېدى ئۇ، تەخىرسىزلىنىپ. بىكار خەقتىن دەشنام يەپ

ئولتۇرغىچە گەپ قىلىپ باقايچۇ - دېدىم ۋە: بار ئىدېئولوگىيە دېگەن. ۋەتەندىن خىتايىنى قوغلاپ چىقىرىپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرىمىز. ۋەتەننى مۇستەقىل قىلىشقا نېمە كېرەك بولسا شۇنى قىلىمىز. مۇشۇغۇ تەشكىلاتىمىزنىڭ ئىدېئولوگىيىسى - دەپ جاۋاب بەردىم. (گەرچە بۇ ئىدېئولوگىيە بولمىسىمۇ ۋە ئۆزۈم ئۇنداق دېيىشنى خالىمىساممۇ): قىزىق گەپقۇ بۇ! ئاشۇ ئىككى ئېغىزگەپنى كىم ئىدلوگىيە دەيدۇ؟ مانداق بىر نەزەرىيە ئاساسىڭلار يوقمۇ دەيمەن؟: قېرىندىشىم، ۋەتەننى ئازات قىلىمىز، خىتايىنى قوغلاپ چىقىرىمىز، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇپ، ئۆز بەگ، ئۆز خان - ياشايمىز دېگەندىنمۇ ئارتۇق نەزەرىيە بولامدۇ سىزچە؟ - دېدىم قىزىرىپ تۇرۇپ. - ئەمدى سىز، گەپ چۈشەنمىگۈدەك يەردىمۇ ئەمەس. خۇپسەنلىك قىلىۋاتىمىغانسىز، بىزنى تۆۋەن چاغلاپ - دېدى ئۇ، بىر ئاز نارازى بولغان ئاھاڭدا. كەيپىياتنى ئوڭشاش ئۈچۈن، گەپنى ئىستانبۇلدا جاھاندارچىلىق قىلىش تەرەپكە يۆتكەۋەتتىم.

مۇشۇ سۆھبەتتىن كېيىن كۆپ ئويلاندىم. چەتئەلدىكى ھەرىكەتچىلىرىمىزنىڭ ئارىسىدا بولۇپ ئۆتكەن نۇرغۇن ماجىرالارنى ئەسلىدىم. مەن ئىسلامچى، سەن مۇرتەت، مەن دېموكراتچى، سەن مۇتەئەسسەپ - دېگەندەك نەرسىنى تالىشىپ، قانلىق ۋەقەلەرگە سەۋەپچى بولغانلارنىڭ ۋە ھازىرغىچە بىرلىرى: بىز ئۇنداق دۆلەت قۇرىمىز - دېسە، باشقا بىرلىرى: ياق، سېنىڭ ئۇنداق قىلىشىڭغا يول قويمايمىز، بىز مۇنداق شەكىلدىكى دۆلەتنى قۇرىمىز - دېيىشىپ، خىتايغا قانداق قارشى تۇرىمىز؟ ۋەتەننى، مىللەتنى قانداق ئازات قىلىمىز؟ دەيدىغان يەردىن قانچە مىڭ چاقىرىم يىراقتا تۇرماقتا. خىتاي

توقۇپ چىقىپ، مېڭىسىگە كىرگۈزۈۋەتكەن ئىدىيىچىلىك (كۆز - قاراش ماجىراسى) نىڭ تۈرىدىن قۇتۇلالماي، خىتاي ياساپ چىقىپ، يولغا تىكلەپ قويغان ئىدىيە توساقلاردىن ھالقىپ ئۆتەلمەي، ئۆز - ئارا باش يېرىشىپ، قان تۆكۈشۈپ، خىتايغا پۇرسەت يارىتىپ بېرىلمەكتە.

دېمەك، مۇستەملىكە قىلىنغان ۋە مۇستەقىللىق ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان مىللەتكە، ئىدىيە - كۆز - قاراشنىڭ نېمە كېرىكى؟ ئەكسىچە پىلان، ستراتېگىيە، كۈچ لازىم. ئۇنىڭدىن باشقىسى ئارتۇق يۈك. بىز ۋەتەننىمىزنى ئازات قىلىپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرىمىز - دەيدىكەنمىز، شەرتىمىزكى بۇ يولغا ھەممە ئېقىملارنىڭ كىرىشى، دىنچىسىمۇ، جىھاتچىسىمۇ، ۋەتەنپەرۋەر، مىللەتچىسىمۇ، ئىنسان ھەقلىرى، كىشىلىك ھوقۇقچىسىمۇ، ئاتىست، دەھرىلىرىمۇ، ھەممىسى خىتايغا قارشى بىرلىك سەپكە ئويۇشۇپ، كۈچنى بىرلەشتۈرۈشى كېرەك. ئۇنىڭدىن باشقىسى يالغان. يالغانلام ئەمەس، ھەتتا خىتاينىڭ تۈگىمىگە سۇ قۇيۇپ بەرگەنلىكتۇر. دېمەك، بىزنىڭ قۇتۇلۇش ھەرىكەتلىرىمىزدە، يېتەكچى ئىدىيە دېيىلىدىغان بىر ئۇقۇمغا ئېھتىياجىمىز يوق. ئەگەر ئىدىيە دېگەن سۆزنى كۆز - قاراش دەپ، ئۆز تىلىمىزدا ئاددىلاشتۇرۇپ چۈشىنىشنى مۇۋاپىق كۆرسەك، ئۇ چاغدا بىزنىڭ كۆز - قارىشىمىز: ۋەتەننىمىزدىن دۈشمەننى قوغلاپ چىقىرىش، مىللىتىمىزنى خىتاينىڭ زوراۋانلىقىدىن قۇتقۇزۇش، ئاخىرىدا مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن كېرەكلىك بولغان ھەرىكەتلەرنى ئىجرا قىلىش - دېمەكتۇر. ئەمما بۇ ھەرگىزمۇ كۆز - قاراش، ئىدىيە ئەمەس. بەلكى ئۇ، ئۈستىمىزگە چۈشكەن مۇقەددەس مەجبۇرىيەتتۇر.

مۇستەملىكە قىلىنغان ۋە تەننى قۇتقۇرۇش ئىشى، ھەرگىزمۇ شەكىللىنىپ تۇرىدىغان، ئۆزگۈرۈپ تۇرىدىغان، يېڭىلىنىپ تۇرىدىغان كۆز - قاراش مەسىلىسى ئەمەس. ئەكسىچە ئاخىرقى نىشانغا يەتمىگۈچە مەڭگۈ تەۋرەنمەس، ئاداقچە ۋاز كېچىلمەس، مۇقەددەسلەشكەن مەجبۇرىيەتتۇر ھەم تەبىئى قانۇنىيەتتۇر. بۇنىڭدەك مەجبۇرىيەت ئالدىدا كىملىرىنىڭ ۋە ئاللىقانداق كۆز - قاراشلىرى ئۈچۈن تەشكىلاتلاردا بوش يەر يوق.

ئەمدى: ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق ھەرىكەتلىرىدە تەشكىلى پىرىنسىپ مۇھىممۇ؟ - دېگەن سوئالغا كېلەيلى. بۇنىڭغا جاۋاب بېرىشتىن ئاۋۋال، تەشكىلات ۋە پىرىنسىپ ئۈستىدە بىر ئاز توختىلىپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ. ئۇنداق بولسا تەشكىلات دېگەن نېمە؟ - تەشكىلات: ئوخشاش غايىگە ئىگە، ئوخشاش ھەرىكەت نىشانىغا ئىگە ۋە ئوخشاش تەقدىرگە چېتىلغان كىشىلەر توپلىشىپ، غايىلىرىنى رېئاللىققا ئايلاندۇرۇش، مەقسەت، غايىلىرىگە يېتىش ۋە تەقدىرىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن ئورتاق ھەرىكەت قىلىشنى پىلانلايدىغان، تەڭ بەدەل تۆلەپ، تەڭ نەتىجىگە ئېرىشىدىغان، يۈكسەك مەسئۇلىيەت ئۈستىدە بىرلىككە كەلگەن گۇرۇھتۇر. تەشكىلاتلارنىڭ بىرلەشمىسى، ياكى تەشكىلاتلار ئىتتىپاقى دېگەن نېمە؟ - ھەرىكەت پىلانلىرى پەرقلىق، ھەرىكەت ئۇسۇلى پەرقلىق ئۆز - ئارا زىددىيەتلىك بىر قانچە تەشكىلاتلارنىڭ، مەلۇم بىر چوڭ نىشاندا بىرلىككە كېلىپ، ئىچكى ئىشلىرىدا ئۆزلۈكىنى ساقلاپ قالغان ھالدا، قۇرۇپ چىقىلىدىغان تەشكىلاتلار بىرىكمىسىدۇر.

چەتئەللەردىكى ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرى، خاراكتېر جەھەتتىن

تۆۋەندىكىدەك بىر قانچىگە يىغىنچاقلىنىدۇ:

بىرىنچى: سىياسى تەشكىلات؛

ئىككىنچى: ئىجتىمائىي جەمئىيەت؛

ئۈچىنچى: دىنى جامائەتچىلىك جەمئىيىتى؛

تۆتىنچى: مەدەنىيەت - سەنئەت گۇرۇپپى؛

بەشىنچى: مائارىپ، تەربىيە ئويۇشمىسى؛

ئالتىنچى: قوراللىق قوشۇن گۇرۇپپى؛

يەتتىنچى: خەير، ساخاۋەت جەمئىيىتى؛

سەككىزىنچى: كىشىلىك ھوقۇق، ئىنسان

ھەقلىرى جەمئىيىتى...

چەتئەلدە يۈزگە يېقىن ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرى بار بولسىمۇ، سىياسى خاراكتېرگە تەشكىلاتنىڭ سانى بەشتىن ئاشمايدۇ. بۇنداق بولۇشتىكى تۈپ سەۋەب - دەسلەپتە تەشكىلات قۇرغانلاردىن، كېيىن (كېلىپ، سانى كۆپىيىپ) تەشكىلات قۇرماقچى بولغانلار مەسلىھەت سورايدىكەن ھەم ئاۋۋالقىلاردىن ئۈلگە ئالدىكەن. 92. يىللىرىدىن ئېتىبارەن قۇرۇلغان ۋە قۇرۇلمۇتقان تەشكىلاتلار ئىچىدە، قازاقىستاندىكى «ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى»، «خەلقئارا شەرقى تۈركىستان مىللى كومىتېتى»، قىرغىزىستاندىكى «ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» ئىستانبۇلدا قۇرۇلغان «خەلقئارا شەرقى تۈركىستان مىللى قۇرۇلتىيى» (بۇ قۇرۇلتاي 2004. يىلى 12. ئاپرېل گېرمانىيىدە تارقىتىۋېتىلگەن)، «سۈرگۈندىكى شەرقى تۈركىستان ھۆكۈمىتى» ۋە گېرمانىيەدىكى «ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» قاتارلىق بىرقانچە تەشكىلات ۋە قۇرۇلمىلاردىن باشقا بارلىق تەشكىلاتلار، گەرچە ئۇيغۇرچە

تەشۋىقات ۋە سورۇنلاردا: شەرقى تۈركىستاننى ھامان بىر كۈنى مۇستەقىل قىلماي قالمايمىز! دەپ، شوئار توۋلىسىمۇ، لېكىن ئەڭ مۇھىم بولغان نەرسىنى نەزەرگە ئېلىپمۇ قويىمىغان. يەنى ئۆزلىرى تۇرۇشلۇق دۆلەتكە تەشكىلاتىنى تەستىقلىتىش ئۈچۈن سۇنغان، تەشكىلاتنىڭ غايىسى ۋە نىزامنامىلىرىدە «ۋەتەننى مۇستەقىل قىلىش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىمىز» - دېگەن مۇددىئە يېزىلمىغان. نېمىشقا؟ ئۇلارغا ئۆلگە بەرگەن ئۇستازلىرى، رەھبەرلىرى: ئەگەر ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقى توغرىسىدا بىر نەرسە يېزىپ قويساڭلار، تەشكىلاتىڭلار تەستىقتىن ئۆتمەيدۇ. بىرلا ئىشەنچسىز بولۇپ قالساڭلار، كېيىن ئۆزگەرتىپ قۇرىمىز دېسەڭلارمۇ، قۇرغان نەرسەڭلارنى تەستىقلىمايدۇ. دەپ، ئېزىپ ئىچكۈزۈپ قويغان بولغاچقا، ئارىدىن بىرەرسى بولسىمۇ سىناپ باقماي، بىر بىرىگە تەقىد قىلىپ، ھەر دۆلەتتە، ھەر شەھەردە ئوخشاش خاراكتېرغا ئىگە نەرسىنى قۇرۇۋەرگەن. شۇ قەدەر كۆپ تەشكىلاتلارنىڭ كۆتەك دەپتىرىدە ۋەتەننى مۇستەقىل قىلىمىز - دېگەن بىر جۈملە كۆرۈنمەيدۇ. (بۇ توغرىلۇق مۇشۇ كىتابنىڭ «چەتئەللەردىكى ئۇيغۇر تەشكىلات ۋە رەھبەرلىرىدىكى ساپا مەسىلىسى» دېگەن بابىدا ئايرىم توختىلىمەن) مەغرىپتىن مەشرىققىچە بارلىق تەشكىلاتلار «ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيىتىنى راۋاجلاندۇرىمىز، خىتاينىڭ شەرقى تۈركىستاندا ئېلىپ بېرىۋاتقان زۇلۇملىرىنى دۇنياغا ئاڭلىتىمىز، ئۇيغۇرلارنىڭ دەپسەندە قىلىنىۋاتقان كىشىلىك ھوقۇقلىرى ۋە ئىنسان ھەقلىرىنى غەرب ئەللىرىگە چۈشەندۈرىمىز» دېگەندەك، قېلىپلاشقان بىر قانچە جۈملىلەرنى قىبلىنامە قىلغاندىن باشقا، ئالاھىدە سىياسى مۇددىئەغا ئىگە ئەمەس. يەنى «شەرقى

تۈركىستان بىزنىڭ تۇپرىقىمىز؛ خىتاينىڭ ھۆكۈمرانلىقى قانۇنسىز؛ بىز ۋەتىنىمىزنى ئازات قىلىپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇشقا ھەقىقەت بىزگە ياردەم كېرەك» دەيدىغاننىڭ ئورنىغا «ئۇيغۇرلارغا ئەركىنلىك، ئۇيغۇرلارغا كىشىلىك ھوقۇق، ئۇيغۇرلار ئاسسىمىلياتسىيە قىلىنمىسۇن، ئۇيغۇرلارنىڭ دىنى ئەركىنلىكى بوغۇلمىسۇن، ئۇيغۇرلارنىڭ تىلى چەكلەنمىسۇن، ئۇيغۇر قىزلىرىنى ئىچكىرىگە يۆتكەپ كەتمىسۇن...» قاتارلىق، پۇقراۋىي تەلەپلەر ئىزھار قىلىنغان. يەنى ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق تەلپى يوق، خىتاي دۆلىتىنىڭ تەركىۋىدە ئەمما مىللى ھوقۇق نورمىسى بىلەن ياشاشقا رازى. دېگەن خائىنلارچە تەلەپلەر، تەشكىللىك ھالدا دۇنيا مىقياسى بويىچە سۇنۇلغان. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرىنىڭ مۇتلەق كۆپىنچىسى ۋەقىق ۋە تۈرلۈك ئىجتىمائىي پائالىيەت قىلىدىغان جەمئىيەتكە ئوخشاش تەسىر بېرىدۇ. شۇنىڭدەك ئۆزلىرى تۇرۇشلۇق دۆلەتلەرنىڭ ھۆكۈمەتلىرى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىدا ۋاستىچىلىك قىلىدىغان، ئاساسى قاتلام كومىتېتلىرىنىڭ رولىغا ئىگىدۇر. گەپنى يىغىنچاقلىغاندا: چەتئەللەردە پائالىيەت ئېلىپ بېرىۋاتقان مۇتلەق كۆپ ساندىكى ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرىنىڭ، مىللى ئىرادىگە ۋەكىللىك قىلىش سالاھىيىتى يوق ۋە سىياسى تەشكىلات دەرىجىسىگىمۇ يېتەلمىگەن. تەشكىلاتلىرىمىز بۇنداق ئەھۋالدا بولغان ئىكەن، ئەسلىدە تەشكىلى پىرىنسىپتىن سۆز ئېچىش ئارتۇقچە گەپ بولۇپ قالاتتى. شۇنداق بولسىمۇ، پىرىنسىپ توغرىسىدا بىر ئاز توختىلىپ ئۆتەيلى.

پىرىنسىپ - بىر ئېغىز گەپ بىلەن ئۇدۇل چۈشەنسەك: «ئۇ شۇنداق بولۇشى كېرەك» - دېگەن بولىدۇ. كەڭ مەنادىن

ئېلىپ ئېيتقاندا، تەبئەت ھادىسىلىرىدىن تارتىپ، ئىنسانلار جەمئىيىتىگىچە ھەر نەرسىنى ئۆز لايىقىدا ئوراپ تۇرىدىغان، شەرتلىك، چەمبەر شەكىللىك ھالقىدۇر. يەنە بىر مەنادىن ئېيتقاندا پرىنسىپ - قانۇنىيەت دېمەكتۇر. تەبئەتتىكى ھەر قانداق چوڭ - كىچىك بارلىقلار ئۆزىگە لايىق پرىنسىپ بىلەن ھەرىكەتلەندۈرۈلۈپ ياكى سۈكۈتتە كۆرۈنىدۇ. ئىجتىمائىي جەمئىيەتنىڭمۇ، ئۇزۇن زامانى بېشىدىن ئۆتكۈزۈش جەريانىدا شەكىللەندۈرگەن پرىنسىپلىرى بولىدۇ. ئۇ پەقەت شۇنداق بولۇشى كېرەك. ئەگەر ئۇنىڭ غەيرى يۈز بەرسە، پرىنسىپتىن چىقىپ كەتكەن بولىدۇ.

ئىنسانلارنىڭ ئاڭلىق ھەرىكەتلىرى تېخىمۇ چوڭقۇر، تېخىمۇ مۇرەككەپ ھالدا پرىنسىپلاشقان بولىدۇ. - بىر ئائىلىدىكى ئاتا - ئانا، بالىسىنى ياخشى تەربىيەلىشى كېرەك. بۇ ئائىلىنىڭ يۈز - ئابرويى ئۈچۈن بەك مۇھىمدۇر. ئەگەر ئاتا - ئانا بولغۇچى بالىسىنى ياخشى باقمىسا، ياخشى تەربىيەلىمىسە، بالا ئۆزى چوڭ بولىدۇ. ئۇ ئۆزى ياقۇرغاننى قىلىدۇ. ئاقىۋەتتە ئاتا - ئانىنىڭ، ئائىلىنىڭ يۈزىنى تۆكۈشى مۇمكىن. بۇ يەردىكى شەرتلىك پرىنسىپ شۇكى، بالىنىڭ ياخشى ئادەم بولۇشى ئۈچۈن، ئاتا - ئانا ئۇنى ياخشى بېقىپ، ياخشى تەربىيەلىشى شەرت. موتورلۇق قاتناش پرىنسىپىدا، ئالدىدا ھەيدەپ ماڭغان شوپۇر توختاشتىن ئاۋۋال، تورمۇز چىقىرىنى يورۇتۇشى شەرت. ئەكسىچە بولغاندا، ئۇنىڭغا ئەگىشىپ، ھەيدىگۈچى ۋەقە سادىر قىلىدۇ.

ئەمدى تەشكىللىك ھەرىكەتلەردىكى پرىنسىپلارغا كەلسەك، بۇ ئىنتايىن كۆپ تەرەپلەرگە چېتىلىدىغان ھەم قىلدىن ئىنچىكە،

نازۇك نەرسىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان ، سەزگۈر مەسىلىلەرنى كۆرسىتىدۇ. تەشكىلاتنىڭ بەلگىلىمىسىدىن تارتىپ ، ھەرىكەت جەريانىلىرىغىچە نۇرغۇن تەرەپلەر پرىنسىپ جەمبىرىنىڭ سىرتىغا چىقىپ كېتىلمەيدۇ. يەنى پرىنسىپنىڭ تېشىغا چىقىپ كەتتى دېگەنلىك ، ئەڭ تۆۋەن چەكتە تەشكىلاتقا ، دەۋاغا خىيانەت قىلغانلىق بولىدۇ ۋە يۇقىرىسى مەغلۇبىيەتنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇمكىن. بۇ ھەقتە بېشىمىزدىن ئۆتكەن بىر قانچە مىسالنى ئەسلىتىشنى مۇۋاپىق كۆردۈم.

بىرىنچى مىسال: بارىن كەنتىدە ، 1989. يىلى 12. نوپاىر قۇرۇلغان «شەرقى تۈركىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» نىڭ ھەرىكەت پروگراممىسىدا ، 90. يىلى 22. ئاپرېل «مەركىزى لىنىيە ، شەرقى لىنىيە ۋە شىمالى لىنىيە» بويىچە ، خىتاي مۇستەملىكىچىلىرىگە قارشى ، قوراللىق ئۇرۇش قوزغىماقچى ئىدى. مەركىزى لىنىيە ئاتلىق قىسمىدا جەڭ قىلىشقا بەلگىلەنگەن بىر ئەزا ، شۇ يېقىندىلا ۋىلايەتلىك ئات بەيگىسىدە بىرىنچىلىككە ئېرىشكەن ، ئۇچقۇر ئاتنى ئېلىپ بەرمىسە ، جەڭگە قاتناشمايدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. تەشكىلاتتىن ئاتنى سېتىۋېلىشقا تۇردى قادىر بىلەن يەنە بىر ئەزانى مەسئۇل قىلىپ يولغا سالدى. ئۇلار ئاتنىڭ ئىگىسىنى ئىزدەپ ، يېڭىسار ناھىيىسىدىن تاپىدۇ ۋە ئاتقا خېرىدار بولۇپ كەلگەنلىكىنى ئېيتىشىدۇ. بىراق ئاتنىڭ ئىگىسى رەھىم دانىش ، ئاتنى ئۆز جېنىدىنمۇ ئەلا بىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ ، سېتىشنى رەت قىلىدۇ. شۇ چاغدا تۇردى قادىر: بىلىشنىڭ بولسا ئېتىڭنى تەقدىم قىلىپ ، ئۆزۈڭمۇ بۇ ئىشقا قېتىلىشنىڭ كېرەك ئىدى. بىز ئۇلۇغ بىر ئىش قىلماقچى. جىھات قىلىپ ۋەتەننى ئازات

قىلىمىز. بۇ ئاتنى شوڭا سېتىۋالماقچىتۇق - دەپ، ئۇلۇغ بىر ئۇرۇشنىڭ سىرىنى پاش قىلىۋېتىدۇ. مۇناپىق رەھىم دانىش: سىلەر بەك ئۇلۇغ ئىشقا ئۆزەڭلارنى ئاتاپ قويۇپسىلەر، شوڭا دىككىدە بازارغا بېرىپ، گۆش ئەكىلەي. سىلەرنى گوشلۇق تاماق بىلەن تازا بىر مېھمان قىلغۇم كەلدى - دەپ، ھېلىقى مەتولارنى گوللاپ، ئۆيىدە ساقلىتىپ قويۇپ، ئۈدۈل كەنتتىكى ساقچىخانغا مەلۇم قىلىدۇ. گوشلۇق تاماققا ئىشتىھا ساقلاپ ئولتۇرغان مەتولارنى، كەنت ساقچىلىرى تۇتقۇن قىلىپ، يېڭىسار ناھىيىلىك ساقچىخانغا يالاپ كېلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇرۇش پىلانى ئاشكارىلىنىپ، بارىن كەنتىنىڭ بازار ئىچى ۋە ئەتراپىنى ئىشغالىيەتچى، قوراللىق خىتاي ئەسكەرلىرى قورشاۋغا ئالىدۇ. پىلان بويىچە 22. ئاپرېل قەشقەر ۋىلايەتلىك ۋالى مەھكىمىسىنى ۋە كوممۇنىست پارتىيە مەركىزى بىناسىنى ئېلىش ئۈچۈن باشلىنىدىغان ئۇرۇش، كۈتۈلمىگەن خاتالىق تۈپەيلى، 5. ئاپرېل بارىن كەنت بازىرىدا باشلىنىپ كېتىدۇ ۋە تەييارلىقسىز باشلىنىپ، كۈتكەن نەتىجىگە يېتەلمەي ئاخىرلىشىدۇ. بۇ يەردە ئۈچ تۈرلۈك پرىنسىپسىزلىق يۈز بەرگەن. بىرىنچىسى: ئۇچقۇر ئاتنى ئېلىپ بەرمىسە جەڭگە قاتناشماسلىق تەلپىسى؛ ئىككىنچىسى: تەشكىلات مەركىزى ئىدارىسى، ئەزانىڭ تەلپىنى بېجا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، ئۇچقۇر ئاتنى سېتىۋېلىشقا ئادەم ئەۋەتىشى. ئۈچىنچىسى: ئات سېتىۋېلىشقا بارغانلار ئاتنىڭ ئىگىسىگە، يەنى تەشكىلات بىلەن باغلىنىشى بولمىغان، يات كىشىگە تەشكىلاتنىڭ مەخپىيەتلىكىنى ئاشكارىلىشى. مۇشۇ بىر قېتىملىق پرىنسىپسىز قىلمىش، ئاي يۇلتۇزلۇق كۆك بايراقنىڭ قەشقەر ۋىلايەتلىك ۋالى مەھكىمىسىنىڭ ئۈستىگە قادىلىشىنى ۋە

شەرقى تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى ھۆكۈمىتىنىڭ ۋەتەن ئىچىدە،
جەڭ ئارقىلىق غەلبە قىلىپ جاكارلىنىشىنى بەربات قىلدى.
مانا بۇ ئەڭ چوڭ مەغلۇبىيەتكە شەرتلىك سەۋەبچى بولغان
پرىنسىپىزلىق ئىدى.

ئىككىنچى مەسىلە: تەشكىلاتىمىزنىڭ نىزامنامىسىدە - رەئىس
تاشقى مۇناسىۋەتنى بېجىرىدۇ؛ لېكىن ھەر قانداق تاشقى
مەسىلىدە، رەئىس مەسلىھەتچىلەر كومىتېتىنى ۋاقىپلاندىرۇشى
كېرەك - دەپ، بەلگىلەنگەن. لېكىن تەشكىلاتنىڭ شۇ چاغدىكى
رەئىسى مەخپى ھالدا، باشقا بىر تەشكىلاتتىن ۋەزىپە ئېلىۋاپتۇ.
بىز خەۋەردار بولۇپ، رەئىسقا 3 ئايلىق مۆھلەت بەردۇق.
ياكى تەشكىلاتنىڭ رەئىسلىكىدىن ئىستېپا بېرىشى كېرەك،
يا بولمىسا يەنە بىر تەشكىلاتتىكى ۋەزىپىسىدىن چېكىنىشى
لازىم. مۆھلەت توشقاندا تەشكىلاتتىكى رەئىسلىكىدىن ئىستېپا
بەرگەنلىكىنى بىلدۈردى. بىز قايتا سايلام ئۆتكۈزۈپ، يېڭى
رەئىسنى سايلاپ، ماتېرىيالنى تەستىقلىتىش ئۈچۈن، داداخقا
يوللىساق، تاسلا قالدى: قانۇنسىز سايلام پائالىيىتى قىلغان
- دەپ، جازا قويغىلى. چۈنكى سابىق رەئىس تەشكىلاتنى
تاقاپ، دەپتەردىن ئۆچۈر تۈۋىتىپ، ئاندىن بىزگە ئىستېپاسىنى
يوللىغانىكەن. بىز قىلغان سايلام - تاقىلىپ كەتكەن
تەشكىلاتنىڭ قانۇنسىز پائالىيىتى بولۇپ ھېسابلىنىدىكەن.
بىرمۇنچە پاراكەندىچىلىكتىن كېيىن، يول تاپتۇق - بىر
بولسا تەشكىلاتنى تاقىتىۋەتكەن سابىق رەئىسنىڭ ئۈستىدىن
سوتقا ئەرز سۈنىدىكەنمىز. ياكى نىزامنامىنى بىر ئاز
ئۆزگەرتىپ، سايلامنى قايتا ئۆتكۈزۈپ، تەشكىلاتنى يېڭىدىن
تەستىقلىتىدىكەنمىز. رەئىسنىڭ ئۈستىدىن يات خەققە قانداق

ئەرز قىلغۇلۇق. شۇنىڭ بىلەن تەشكىلاتنى يېڭىدىن قۇرغان بولدۇق. بۇ يەردە سابىق رەئىس پرىنسىپقا خىلاپ ھالدا، تاشقى مۇناسىۋەتنى مەسلىھەتچىلەر بىلەن پىكىرلەشمەي، ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن بىر تەرەپ قىلغان. بۇنىڭدەك مىساللار ھەر قەدەمدە، چەتئەلدىكى ھەر بىر تەشكىلاتلاردا ئۇچىراپ تۇرىدۇ.

قىسقىسى تەشكىلى پرىنسىپ، نىزامنامىگە قارىتا بەلگىلىنىدۇ. نىزامنامە تەشكىلات ئەزالىرىنىڭ ئاۋاز كۆپلۈكى بىلەن ماقۇللىنىدۇ. نىزامنامىسى يوق تەشكىلات، ياكى نىزامنامىسىگە ئەمەل قىلىنمايدىغان تەشكىلات پرىنسىپسىزلىققا، باش باشتاقلىققا يول قويدۇ. ئەڭ يامان يېرى مەسئۇلىيەتسىزلىكنى، ئۆز - ئارا ئىشەنچسىزلىكنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. (بو توغرىلىق مۇشۇ كىتابنىڭ «ۋەتەن سىرتىدىكى تەشكىلات ۋە رەھبەرلەرنىڭ ساپا مەسلىسى» ناملىق بابىدا بىر قەدەر تەپسىلى توختىلىمەن.) ئۆز - ئارا ئىشەنچسىز، مەسئۇلىيەتسىز كىشىلەر توپلاشقان تەشكىلات، بىر بولسا نامراتچىلىقتىن قۇتۇلالمايدۇ. ياكى ئوغرى - يانچۇقچى، قويمىچى، خىيانەتچىلەرنىڭ ماكانغا ئايلىنىدۇ. شۇڭا تەشكىلات پرىنسىپ ۋە مەسئۇلىيەتنى ئۇل قىلغان ھالدا قۇرۇلغان بولۇشى كېرەك.

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا بىزنىڭ كۈرىشىمىز، بىزنىڭ دەۋارىمىز دىنى ئېتىقاد كۈرىشى بولمىغاندەكلا، ئىدىيىۋى - كۆز - قاراش كۈرىشىمۇ ئەمەس. پارتىيىۋى مەسلىك، يول ۋە ھاكىمىيەت تالىشىدىغان ئىچكى كۈرەش تېخىمۇ ئەمەس. بەلكى ھەرقانداق ئىدىيىدىكى، ھەرقانداق ئېتىقادقا تەۋە، ھەرقانداق مەسلىك، ھەرقانداق گۇرۇھ، ھەرقانداق مىللەت

ۋە ھەتتا ھەرقانداق ئىنسان قاتناشسا بولىدىغان، بەدەل تۆلىسە بولىدىغان، بەدەل تۆلىگەنلەر قەدىرلىنىدىغان ئۇلۇغ ۋەتەن قۇتقۇزۇش كۈرىشىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن بىزنىڭ سىياسى، ئىنقىلاۋى كۈرىشىمىزدە ۋە تۈرلۈك ھەرىكەتلىرىمىزدە، كۆز - قاراش - ئىدىيە، ئېتىقاد يولىمىزنى توسماسلىقى لازىم ۋە بىرلىكىمىزنى، كۈچىمىزنى پارچىلىماسلىقى كېرەك. بىز ئۆگىنىدىغان نەرسە پىرىنسىپتۇر. بىز ئۆزلەشتۈرىدىغان نەرسە مەسئۇلىيەتتۇر. تەشكىلاتلىرىمىز ۋە تەننىڭ مۇستەقىللىقىنى قىبلىنامە قىلىشى، مىللى ئىرادىنى ئۆلچەم قىلىشى، كۆپچىلىكنىڭ ئىشەنچ ۋە ئىرادىسىگە خىلاپلىق قىلماسلىقى كېرەك. ئەگەر شۇنداق بولالسا تەشكىلاتلىرىمىز، رەھبەرلەر، ئەلۋەتتە مەقسەتكە يېتىش يولىمىز قىسقىرايدۇ.

2018 .09 .22

توققۇزىنچى باب

ئۇيغۇرستاننىڭ مۇستەقىللىق ھەرىكەتلىرىدە، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ رولى

تېمىغا كىرىشتىن ئىلگىرى، ئالدى بىلەن چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەھۋالىنى قىسقىچە تونۇپ چىقىشقا توغرا كېلىدۇ. «چەتئەل» دېگەن سۆزگە جۇغراپىيىلىك ئىزاھات بېرىلسە، مەقسەت تېخىمۇ ئېنىق، چۈشىنىشلىك بولشى مۇمكىن. مەيلى ئۇيغۇرستان دەيلى، مەيلى شەرقى تۈركىستان دەيلى، بىلدۈرمەكچى بولغىنىمىز سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى، پاكىستان، ھىندىستان ۋە خىتاي ئۈستىمىزدىن ئېلان قىلغان (گەرچە قانۇنسىز بولسىمۇ) ۋە «ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى» - دەپ، ئاتىلىپ كېلىۋاتقان، يەركۆلىمى بىر مىليون سەككىز يۈز قىرىق سەككىز مىڭ كۇئادرات كىلومېتىر تۇپراق، بىزنىڭ ۋەتەن تېررىتورىيىمىز بولۇپ، ئۇنىڭ سىرتىدىكى ئەللەر چەتئەلدۇر. بىزگە تام قوشنا چەتئەللەردىن رۇسىيە، قازاقىستان، قىرغىزىستان، تاجىكىستان، پاكىستان، ھىندىستان، ئافغانىستان ھەم ۋەتىنىمىزنى ئىشغال قىلىۋالغان دۈشمىنىمىز خىتاي قاتارلىق دۆلەتلەرمۇ چەتئەل بولغىنىدەك، بىزگە تام قوشنا كەلمەيدىغان بارلىق ئەللەر تېخىمۇ ئېنىق مەناسى بىلەن چەتئەلدۇر.

چەتئەللەردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەھۋالىغا نەزەر سالساق -

قازاقستان، قىرغىزىستان، ئۆزبېكىستان ۋە پاكىستان قاتارلىق دۆلەتلەردە مىليونغا يېقىن، يەرلىشىپ ياشاۋاتقان ئۇيغۇرلارنىڭ، سىياسى ئەركىنلىكى ئېغىر دەرىجىدە چەكلەنگەن. ياپونىيە، ئاۋسترالىيە، ئامېرىكا، كانادا قاتارلىق دۆلەت ۋە قىتئەلەردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ سانى خېلە كۆپ، ئىقتىسادى ئەھۋالى ياخشى، يۇقىرى مەلۇماتلىقلارنىڭ ئەڭ كۆپ بولۇشىغا قارىماي، ياۋروپا ۋە تۈركىيەدىكى ئۇيغۇرلارغا سېلىشتۇرغاندا، پاسسىپلىقىمۇ يېتىپ ئاشىقچە ئېغىر. چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلار بىر تۇتاش ھالدا، تېخىچە سەپەرۋەرلىككە كەلتۈرۈلمىدى.

مۇشۇ يەردە: ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقىنى ئۇيغۇرلار خالامدۇ، ياكى خىتاينىڭ ئىشغالىيىتى ئاستىدا، خورلىنىپ ئۆتۈشنى ئارزۇ قىلامدۇ؟ ئەگەر مۇستەقىل بولۇپ، ئۆز ئالدىغا دۆلەت قۇرۇشنى خالسا، خىتايدىن قۇتۇلۇپ مۇستەقىل بولالىشىغا ئىشىنەمدۇ؟ - دېگەن سوئالنىڭ جاۋابىنى چۆرىدەپ، پىكىر يۈرگۈزۈپ ئۆتەيلى. ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقىنى خالمايدىغان، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇپ، ئۆز بەگ، ئۆز خان ياشاشنى ئارزۇ قىلمايدىغان ئۇيغۇرلار يوق. ۋەتەننىمىز يات ئىشغالچى، مانجۇر ئىمپېرىيىسىنىڭ مۇستەملىكىسىگە چۈشۈپ قالغان، 1759. يىلىدىن بۇيان، ئۇيغۇرلار مۇستەقىللىقتىن يالتايغىنى يوق. مانجۇر ئىمپېرىيىسى ۋەتەننىمىزنى ئۇرۇشسىز، خاتىرجەم 10 يىل سوراپ باققانلىقى، تارىخى خاتىرىلەردە قەيت قىلىنمىغان. بەلكى «ئۇيغۇرلار ھەر 3 يىلدا بىر قېتىم كىچىك ئىسيان، ھەر 30 يىلدا بىر قېتىم چوڭ ئىسيان كۆتۈرىدۇ...» دېگەن خاتىرە مانجۇر ئىمپېرىيىسىنىڭ، بىزنى خاتىرجەم ئىدارە قىلالمىغانلىقىنىڭ ئىقرارنامىسى ۋە ئىسپاتىدۇر. مانجۇرلارنىڭ ۋەتەننىمىزدىكى ئىشغالىيەت دەۋرى

1759. يىلىدىن 1928. يىلىغىچە داۋاملاشقان بولۇپ، بىزگە قارشى باستۇرۇش ئۇرۇشىدا، تولۇق ھالدىن كەتكەن ئىدى. مانجۇر ئىمپېرىيىسىگە قارشى، ئەسىر ھالقىپ ئۇرۇش قىلغان مىللەتمۇ پەقەت ئۇيغۇرلاردۇر. مانجۇرلار ۋە تىنىمىزنى ئىشغال قىلغان دەسلەپكى يۈز يىللىق ئۇرۇشتا، ۋە تەننىڭ ئوخشاشمىغان جايلىرىدا كۆپلىگەن مۇستەقىل ھۆكۈمەتلەرنى قۇرۇپ، ۋاقىتلىق بولسىمۇ، مانجۇرلارغا زەربە بېرىپ تۇردۇق. كېيىنچە زورىيىپ، قەشقەرىيە ۋە ئىلى ئۇيغۇر سۇلتانلىقىدىن ئىبارەت، پاراللېل ئىككى چوڭ دۆلەتنى قۇرۇپ چىقتۇق. بۇ چاغدا مانجۇر ئىمپېرىيىسىنىڭ ئىشغالى ئاستىدا، قورچاق قۇمۇل ئاپتونوم پادىشاھلىقى (قۇمۇل ھەم تۇرپاننىڭ بىر قىسمى) ۋە ئۈرۈمچى تەۋەلىكىنىڭ مەلۇم رايونلىرىلا قالغان ھەم بۇ جايلاردىمۇ ئۇرۇش ئوتلىرى يالقۇنلىغان ئىدى. دېمەك مانجۇرلار بىزنى ئىشغال قىلىپ تۇرغىدەك ئىمكانىيىتىدىن ئاللىبۇرۇن ئايرىلىپ قالغان. ئەمما 1882. يىلى ۋە تىنىمىزنى قايتا ئىشغال قىلىشى، قانداقتۇر مانجۇرلارنىڭ ئۆز كۈچى ۋە زوزۇڭتاڭنىڭ ئۇرۇش ستراتېگىيىسىگە ماھىر قۇماندان بولغانلىقىدىن ئەمەس، بەلكى ئەڭگىلىيە، پورتىگالىيە قاتارلىق ياۋروپا بىرلەشمىسىنىڭ مالىيە ياردىمى ۋە ھەربى تېخنىكا ياردىمى، شۇنىڭدەك رۇس پادىشاھلىقىنىڭ مالىيە، ھەربى تېخنىكا ۋە ئېغىر تىپتىكى ئۇرۇش قوراللىرى ياردىمى بىلەن، قەشقەرىيە دۆلىتىمىزنى قايتا ئىشغال قىلغان. ئەمما ئىلى ئۇيغۇر سۇلتانلىقىنى، رۇس پادىشاھلىقى ئۆزى ئىشغال قىلىپ، مانجۇر ئىمپېرىيىسىگە مەجبۇرى ساتقان ئىدى. لېكىن مانجۇر ئىمپېرىيىسى، ۋە تىنىمىزنى قايتا

ئىشغال قىلىش بەدىلىگە ئۆزىنىڭ گۆرىنى قازغان بولدى. («سەھنە پائالىيىتىگە ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن ئىنقىلاب» ناملىق كىتاپنىڭ 8. باب، 103 بەتلەرگە قارالسۇن.) چۈنكى بىر ياقىتىن ئۇيغۇرلارغا قاراتقان ھەربى جازانى كۈچلەندۈرۈش ۋە مۇستەقىلچى كۈچلەرنى تازىلاشقا كۈچ سەرپ قىلىش، يەنە بىر تەرەپتىن ياۋروپالىققا ۋە رۇس پادىشاھلىقىغا قەرز قايتۇرۇش جەريانىدا، مانجۇرلارنىڭ خىتايلارنى ئىدارە قىلىشقىمۇ ماغدۇرى قالمىدى. مانجۇر ئىمپېرىيىسى بىزنى قايتا ئىشغال قىلىپ، يىگىرمە يىل ئۆتە، ئۆتمەيلا تەختتىن غۇلاپ چۈشتى. مانجۇرلار تەختتىن چۈشكەندىن كېيىن، ھاكىمىيەتنى ئۈستىگە ئالغان خىتايلارنىڭ، يىراق غەربتىكى ئۇيغۇرستانغا ھۆكۈمرانلىق قىلغۇدەك ماجالى يوقتى. بىز بىرىنچى جۇمھۇرىيەتنى قۇرغان چاغدا، ۋەتەننىمىزنى قالدۇق مانجۇر ھەربى ئەمەلدارلىرى، يېرىم خىتايغا، يېرىم رۇسقا بېقىنغان خىتاي - مانجۇر ھەربى ئەمەلدارلىرى، مانجۇر خانلىقىدىن مۇناسىۋەتنى ئۈزۈمگەن يەرلىك ئەمەلدارلار، كۆچمەن تۇڭگان ھەربى ئەمەلدارلىرى قاتارلىق پارچە، پارچە كۈچلەر ئۆز ئالدىغا تالان - تاراج قىلىۋاتقان پەيت بولۇپ، ۋەتەننىمىزنىڭ ھەر تەرىپى ئوخشاشمىغان دۈشمەنلەرنىڭ قانلىق تاپىنى ئاستىدا قالغان چاغلار ئىدى. سىرتتىن رۇس، ئەڭگىلىز ۋە شىۋىتلار خىرىس قىلىۋاتقان، يەنى ئۇلار بۇ تۇپراقتا مۇستەقىل، بىرلىككە كەلگەن بىر ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ قۇرۇلىشىغا قارشى ئىدى. شۇنداق قىيىن ۋەزىيەت ئاستىدا، بىرىنچى جۇمھۇرىيەتنىڭ بارلىققا كېلىشى ئارقىلىق، ئىچكى ۋە تاشقى ۋەزىيەتنىڭ پايدىسىز ھەم دۈشمەنلىك توسمىلىرىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ، مۇستەقىل ئۇيغۇر

دۆلىتىنىڭ بىر مودىلى ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئىدى. ئىككىنچى جۇمھۇرىيەتنى قۇرغاندا بولسا، رۇس ۋە ئەڭگىلىزلارنىڭ ياردىمى بىلەن ۋەتىنىمىزنى گومىنداڭ خىتاي ئىشغالىچىلىرى مۇستەملىكە قىلغان چاغ ئىدى. (34. يىلى 1. جۇمھۇرىيىتىمىزنى ئۆز قولى بىلەن باستۇرۇپ، گومىنداڭغا ئۆتكۈزۈپ بەرگەن رۇسلار، 44. يىلىدىكى 2. جۇمھۇرىيەتنىڭ قۇرۇلۇشىغا نېمىشقا ياردەم قىلغان؟ - بۇ سوئالنىڭ جاۋابى ئۈچۈن «ئۇيغۇرلار سىياسەت بىلەمدۇ؟» ناملىق كىتابقا قارالسۇن) ۋەتىنىمىزنى ئىشغال قىلغانلار ئاساسەن تاشقى كۈچنىڭ ياردىمى بىلەن ئىشغال قىلغان ھەم تاشقى كۈچلەرنىڭ ياردىمى، ھەمكارلىقى بىلەن ئىشغالى ئاستىدا تۇتۇپ كەلگەن. كوممۇنىست خىتايلارنىڭ ۋەتىنىمىزنى ئىشغال قىلىشىدا، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ تەلپى، ئامېرىكا ۋە ئەڭگىلىيەنىڭ ماقۇللۇقى ھەل قىلغۇچ رول ئوينىغان. كوممۇنىست خىتاي ئىشغالىچىلىرى 1950. يىلىدىن 1980. يىلىغىچە ۋەتىنىمىزنى تۈرمە، جازالاڭرى، يىغىۋېلىش لاڭرى، ۋە ئۈستى ئوچۇق تۈرمە شەكلىدە باشقۇردى. 80. يىلىدىكى خىتاينىڭ ئىقتىسادى ۋە سىياسى ئىسلاھاتىدىن كېيىن، بۇ ئەلنى ئىدارە قىلالمايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ، چەتئەلنىڭ ياردەم بېرىشىگە ئالاقىنى ئاچتى. «شاڭخەي ھەمكارلىق ئىتتىپاقى» نى قۇرۇپ، بىزنى باشقۇرۇشتا، تاشقى كۈچ بىلەن ھەمكارلاشتى.

مانجۇرلارنىڭ ۋە خىتايلارنىڭ مۇشۇ بىر قاتار ئەمەلىيەتلىرىگە نەزەر سالساق، ئۇيغۇرلارنى ئىشغال قىلىشتىن تارتىپ، ئىدارە قىلىشقىچە ئۆز كۈچىنىڭ يەتمىگەنلىكىنى، باشقۇرۇش قولىدىن كەلمىگەنلىكىنى، بىزدىن ھەر زامان قورقۇپ تۇرغانلىقىنى

كۆرۈۋېلىش قىيىن ئەمەس.

ئۇيغۇرلار نوۋەتتىكى ئەھۋال ئاستىدا، خىتايدىن قۇتۇلۇپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرالمىدۇ، يوق؟ دېگەن سوئالغا كەلسەك، - خىتايلار ئۇيغۇرلاردىن قورققان مۇددەتتە، مۇستەقىل بولۇشىمىز مۇقەررەردۇر. بىزنىڭ خىتايلاردىن قورقۇشىمىز، قورقماسلىقىمىز مۇھىم ئەمەس. دۈشمەننىڭ بىزدىن قورقۇشى، بىزنىڭ مۇستەقىل بولۇشىمىزغا يېقىلىپ تۇرغان ئۈمىت شامدۇر ۋە ئىشەنچىمىزدۇر. خىتاي بىزدىن قانداق قورقىدۇ؟ دەيدىغانلار بولسا، كىملىك نومۇرى ئويۇلغان پىچاق، پالتىلىرىمىزغا قاراپ باقسۇن. قاسساپخانلاردىكى، ئاشپۇزۇللاردىكى زەنجىر بىلەن باغلاپ قويۇلغان پالتا، پىچاقلرىمىزغا قاراپ باقسۇن. 2014. يىلىدىن بۇيان 4 يىل ئىچىدە، نوۋەت بىلەن لاگېرلارغا قامىلىپ تۇرغان 10 مىليوندىن ئارتۇق ئۇيغۇرلارغا، ھازىرنىڭ ئۆزىدە لاگېرلاردا ئازابلىنىۋاتقان 1 مىليوندىن ئارتۇق (بىزنىڭ قارىشىمىزچە 3 مىليوندىن كام ئەمەس) ئۇيغۇرلارغا قاراپ باقسۇن. خىتاي ئىشغالچىلىرى بۇ قەدەر ۋەھشى زۇلۇمنى نېمە ئۈچۈن ئىجرا قىلىۋاتىدۇ؟ بۇ قەدەر ۋەھشى تەدبىرنى نېمە ئۈچۈن قوللىنىۋاتىدۇ؟ بۇلارنىڭ ھەممىسى خىتاينىڭ بىزدىن قورقىدىغانلىقىنىڭ دەلىلى، ئىسپاتلىرىدۇر. ئەمما بىزگە لازىم بولۇۋاتقىنى خىتاينىڭ قورقىشىلا ئەمەس. بەلكى بىزنىڭ خىتايدىن قورقماسلىقىمىز ھەم خىتاينىڭ ۋەتىنىمىزدىن چىقىپ كېتىشىدۇر.

ئەمدى تېمىغا يېقىنلىشايلى. ۋەتىنىمىزنى خىتايدىن قۇتقۇزۇپ، مۇستەقىل قىلىدىغانلار قايسى ئۇيغۇرلار؟ چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلار ئازات قىلامدۇ، ياكى ۋەتەن ئىچىدىكى

ئۇيغۇرلار ئازات قىلامدۇ؟ مۇشۇ يەردە بىر قانچە ئەسلىمنى تۇرتاقلىشىشنى لايىق كۆردۈم.

بىرىنچى، مەن ۋەتەندىن يېڭى چىققان يىللىرى، قازاقىستان ۋە قىرغىزىستاندىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا مۇنداق پىكىرلەر بولۇپ تۇراتتىكەن.

ئا: ۋەتەننى ۋەتەندىكى ئۇيغۇرلار ئازات قىلىدۇ.

ب: ياق، ئۇلار يالغۇز ئازات قىلالمايدۇ. بەلكى ۋەتەن ئىچى، سىرتىدىكى ئۇيغۇرلار بىرلىكتە ئازات قىلىدۇ.

ئا: ئىنقىلاۋىمىزنىڭ يول باشچى رەھبىرى ۋەتەندە.

ب: ياق، ۋەتەندىكىلەرنى ۋەتەن ئىچىدىكى رەھبەر، چەتئەلدىكىلەرنى چەتئەلدىكى رەھبەر يېتەكلەيدۇ.

ئا: شەرقى تۈركىستاننىڭ تەقدىرىنى رۇسىيە بېشىدۇ.

ب: ياق، رۇسلار خىيانەتچى، ئىككى يۈزلىمچى، ۋەدىسىگە ۋاپا قىلمايدۇ. ۋەتەننى ئۆزىمىز ئازات قىلىمىز. غەرىپنىڭ ياردىمىگە تايىنىش كېرەك. بۇ خىلدىكى كۆز - قاراشلار گەۋدىلەندۈرۈلۈپ، گېزىتلاردا مۇنەشەر قىلىنىپ تۇراتتى. مەن «ب» پىكىرىنى ياقتۇراتتىم.

ئىككىنچى، تەقدىرنىڭ شامىلى مېنى گېرمانىيىگە ئۇچۇرتۇپ كەلدى. بۇ چاغلاردا ئۇيغۇرلار ياۋروپا تەرەپلەرگە ئەمدىلەتنى كېلىشكە باشلىغان بولۇپ، گېرمانىيىدە بارى يوقى 60 ئەتراپىدا ئۇيغۇرلار بار ئىكەن. مېيونخىن شەھىرىدە رەسمى تەشكىلاتلاردىن «شەرقى تۈركىستان ياۋروپا بىرلىكى»، «دۇنيا ئۇيغۇر ياشلىرى قۇرۇلتىيىسى»، «شەرقى تۈركىستان

ئۇچۇر مەركىزى» قاتارلىقلار بارئىكەن. ئۇچۇر مەركىزى ئۇچۇر، ئاخبارات تارقىتىدىكەن. قالغان ئىككى تەشكىلات ۋەتەن، مىللەت مەسلىسى بىلەن مەشغۇل بولۇپ، شەرقى تۈركىستان تەشكىلاتى: ئىجتىمائىي، مەدىنى پائالىيەت قىلىش، ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى ۋە بۈگۈنكى سىياسى ئەھۋالىنى غەربلىككە ئاڭلىتىش قاتارلىق ئىشلارنى قىلساق، بىز ئۈچۈن يېتەرلىك، قولمىزدىن كېلىدىغىنى شۇ. دەپ، رېئال بولۇشنى تەشەببۇس قىلىدىكەن. ياشلار قۇرۇلتىيىنىڭ نىزامنامىسى ۋە پروگراممىسىدا: «شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ كىشىلىك ھوقۇقى ۋە ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش كۈرىشىنى قوللايمىز» - دېگەن بەلگىلىمىلەر بارئىكەن. يۇقۇرىدىكى تەشكىلاتلارنىڭ پېشقەدەم، ئۇستازى، مەنىۋى (پەردە ئارقىسىدىكى) يېتەكچىسى، مۆتىۋەر رەھبىرى (كەمتەرلىكىدىنمۇ، ياكى خۇپسەنلىكتىنمۇ): ھەقىقىي لىدەر ۋەتەندە، تۈرىمدە. مەن بولسام بىر ۋاكالىتچى، لوبچى. مەن شەرقى تۈركىستان دەۋاسىنىڭ لىدەرى ئەمەس - دەپ، چېكىنىپ تۇرىدىكەن. ياۋروپا تەۋەسىدە ئۇ كىشىدىن باشقا سالاپەتلىك، داڭقى چىققان يەنە بىرسى بولمىغاچقا، مۇخلىسلىرى ئۇنىڭ قۇيرۇقىغا مەھكەم ئېسىلىۋالدىكەن. ئۇلارنىڭ بۇ قىللىقلىرى، خۇددى توكۇر مۈشۈك بىلەن قارىغۇ چاشقان ئويۇنىغا ئوخشاپ كېتىدىكەن. ئەمما ھەممىسىنىڭ ئورتاق پىكىرى: بىز سىرتتا تۇرۇپ ۋەتەن دەۋاسىنى ئاڭلىتىمىز. ۋەتەننى ۋەتەندىكىلەر ئۆزلىرى ئازات قىلىدۇ. دېگەندىن ئىبارەت بىرلا ھۆكۈم ئىكەن. بۇنداق گەپ، بىزدەك ۋەتەننىڭ ئەھۋالىنى تولۇق بىلىدىغانلارغا ھەم ۋەتەننىڭ ئازاتلىقى ئۈچۈن بىرەر پايدىلىق شارائىت يارىتىش ئارزۇسىدا، چەتئەلگە

چىققانلارغا بېرىلىدىغان ئەڭ چوڭ سىياسى زەربىدىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئۇيغۇرلار، مۇشۇ خەقتىن زور ئۈمۈت كۈتەتتى. بىراق بۇلارنىڭ نەقەدەر ئەبگاھ خەق ئىكەنلىكى، ۋەتەن مىللەتنىڭ ئازاتلىقى توغرىسىدىكى مەۋقەلەرنىڭ قايسى دەرىجىدە پاسسىپ ئىكەنلىكى يىراق - يېقىندىكىلەرگە قاراڭغۇ ئىدى.

شۇنداق پەيتلەردە ئىستانبۇلدا، مارمارا بىلەن قارا دېڭىز ئارىسىدا چۆكۈپ كېتىۋاتقان بىر ئەبجەق كېمىنى، مىللەتنىڭ ئۈمىدىنى، مۇستەقىللىقىمىزنىڭ دۇنياغا ئېچىلغان پەنجىرىسىنى، يەنى - «خەلقئارا شەرقى تۈركىستان مىللى قۇرۇلتىيى» نى مېيونخنىغا يۆتكەپ كېلىش ھەرىكىتى قوزغالدى. (بۈگۈن دەپ بەرسە ھېچكىم ئىشىنەلمىگۈدەك، ئىچكى توسقۇنلۇقنى يېڭىپ) 1999. يىلى ئۆكتەبىر قۇرۇلتاينى كۆچۈرۈپ كەلدۇق. بىراق: « قۇرۇلتاينىڭ نىزامنامىسىدە شەرقى تۈركىستاننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن كۈرەش قىلىمىز. دېگەن ماددىسى گېرمانىيە قانۇنىغا خىلاپ بولغاچقا، تەستىقتىن ئۆتمەيدۇ؛ ئۇنىڭ پائالىيەتلىرى قانۇنسىز؛ ۋەزىپە ئالغانلار، ھەمكارلاشقانلار جاۋاپكارلىققا تارتىلىدۇ» - دېگەندەك ئېغۇللارنىڭ ئايىقى ئۈزۈلمىدى. يېرىم يىلدىن ئارتۇق كېچىكتۈرۈلۈپ، تەستىقتىن ئۆتكەندە بولسا: «بۇ قۇرۇلتاينىڭ رەئىسى ئۇيغۇر ئەمەس، تاجىك. ئۆزبېك، ئافغان. ئۇلارنىڭ شەرقى تۈركىستان بىلەن مۇناسىۋىتى يوق. ۋاقتى كەلسە دەۋانى سېتىپ قويىدۇ؛ پۈتۈن بىر مىللەتنىڭ دەۋاسى ئاكا، ئىنى ئىككىسىنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتتى.» - دېگەندەك ئېغۇللار بېسىقمىدى. ھەتتا بەزى ئېغۇلچىلارغا

قۇرۇلتاينىڭ مەنسىپىنى ئۆستىگە ئېلىشنى تەلەپ قىلدۇق. («سەھنە پائالىيىتىگە ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن ئىنقىلاپ» ناملىق كىتاب، 10. باپ، 135. بەتلەرگەر قارالسۇن) لېكىن ئۇلار رەت قىلىپ توختاپ قالماي، قۇرۇلتاينىڭ بەزى مۇھىم رەھبەرلىرىگە ئىستىلى جەھەتتىن تۇزاق قۇرۇپ، ۋاقىتلىق يۈزنى تۆكۈپ رەسۋا قىلدى. قىسقا ۋاقىت ئىچىدە يۈز بېرىۋاتقان، زەنجىرسىمان بۇزغۇنچىلىقنى كىم، نەدىن پىلانلاۋاتقانلىقى سىرلىق ئەمما يەتمەكچى بولغان نىشان، ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقىنى تەلەپ قىلىدىغان ۋە ئىككى جۇمھۇرىيەتتە ۋەزىپە ئالغان، پېشقەدەم ئىنقىلابچىلار قۇرغان مىللى قۇرۇلتاينى كۆزدىن يوقىتىش ئىكەنلىكى ئېنىق ئىدى. ئېغۇللار ئىچكى ماجىراغا ئايلاندى. كۈچ قوراپ، زېھىن ئۇپراپ بەرداشلىق چېكىگە قىستالغانسىرى، ئىككى قۇرۇلتاينى بىرلەشتۈرۈشكە قەدەم باستۇق. شۇنداق قىلىق، مەنسەپ پەرىسەلەرنىڭ كۆزى، نەپسى توپىسا خاتىرجەم بولۇپ، ئىشلار يۈرۈشۈپ كېتىدۇ. دەپ، پەرەز قىلدۇق. بىراق بىز: «ئىككى قۇرۇلتاي بىرلىشىۋاتىدۇ» - دەپ، ھاڭۋېقىپ يۈرسەك، 2004. يىلى 12. ئاپرېل مىللى قۇرۇلتاينى تارقىتىۋېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ھازىرقى «دۇنيا ئۇيغۇر (ياشلىرى) قۇرۇلتىيى» نى نىزامنامىسى، پروگراممىسى بىلەن دەستىتىپ چىقىپتۇ. ئارىدىن ئىككى يىل ئۆتۈپ «تەقدىر ئىرادە» بىلەن، بۇ قۇرۇلتايغا رابىيە خانىم رەئىس بولدى. خانىم ئۇيغۇرلار بار يەردە: «مۇستەقىللىق» - دەپ، چەتئەللىككە «كىشىلىك ھوقۇق» - دەپ، ئۇزۇن يىل كۈرەش قىلدى. ئۇيغۇرلارنىڭ نەزىرىدە بۇ قۇرۇلتاي ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتقان، غەربلىكنىڭ دەپتەرلىرىدە بولسا:

«ئۇيغۇرلارغا كىشىلىك ھوقۇق، قىسمەن ئەركىنلىك، ئاخىرىدا ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقى (ئاپتونومىيە) كېرەك» - دېگەن قاراش مۇقىملاشتى. خانىم قىلىپ بەرگۈدەك ئىش قالمىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ سەكرتارلىرى مەنەسەپتىن ئېلىپ تاشلىدى. لېكىن ئۇيغۇرلارنىڭ ئېڭىدا رابىيە خانىم سىڭدۈرۈپ قويغان: «د ئۇ ق نىڭ ئەتراپىغا زىچ ئۇيۇشساق، ۋەتەننى ئازات قىلىمىز» - دېگەن شوئار بولغاچقا، ئىيۇل ئايلىرىدا قۇرۇلتاينىڭ ھازىرقى باشلىقىنىڭ: («پىدائىيلار بىز» تورىنىڭ سۆھبىتىدە) «شەرقى تۈركىستاننى مەن ۋە ياكى ئامېرىكا بېرىپ مۇستەقىل قىلىپ بېرەلمەيمىز؛ بەلكى ۋەتەندىكى خەلق ئۆزلىرى مۇستەقىل قىلىدۇ» - دېگەن گېپىدىن قاتتىق نارازى بولغانمىش. چۈنكى نەچچە ۋاقىتتىن بېرى «قۇرۇلتايدىكىلەر ئامېرىكىغا دەپ، ۋەتەننى ئازات قىلدۇرۇپ بېرىدۇ» - دەپ ئويلاپ «قۇرۇلتاي ياشسۇن» سەنمىگە دەسسەپ يۈرگەن ئاق كۆڭۈللەر، كۆز - قۇلاقلىرىغا ئىشىنەلمەي، ھەيران قالغان گەپ. ئۇزۇن يىلدىن بېرى باغلىغان ئەقىدىلىرى بەربات بولۇپ، كۈتكەن ئۈمۈتلىرى توزغاقتەك توزۇپ كېتىپتۇ. يالغان - ياۋىداق، ئېغۇللارغا ئىشىنىپ كۈنۈپ كەتكەن خەلق، بۇنىڭدەك راست گەپكە ھەيران قالماي قانداق قىلسۇن! ئەسلىدە بۇ تۈرەلمىسىدىنلام راست گەپ ئىدى. ئۇلار شۇنىڭ ئۈچۈن چارەك ئەسىر جاپالىق ئەمگەك قىلغان. ئۇلار چەتئەلدىكى بارلىق ئۇيغۇرلارغا، شۇنداق چۈشەنچىنى ئۆگىتىش ئۈچۈن چىقىرىلغانلار تۇرسا.

«ۋەتەننى بىز مۇستەقىل قىلىپ بېرەلمەيمىز، بەلكى ۋەتەندىكىلەر ئۆزلىرى مۇستەقىل قىلىدۇ؛ بىز ۋەتەن خەلقىنىڭ

ئەھۋالنى غەرىپ دۇنياسىغا ئاڭلىتىمىز خالاس.» دېگەن بۇ سۆزنى ئوبرازلاشتۇرساق، تۆۋەندىكىدەك مەزمۇنى سۆرەتلەپ چىقالايمىز.

(1) بىرسىنىڭ ئۆيىگە ئوت كەتتى. قوشنىلار توپلۇشۇپ قاراپ تۇرىدۇ. مۇخبىرلار كەلدى. نەق مەيداننى رەسىمگە تارتىپ، خەۋەر ئىشلەۋاتىدۇ. ئوتنىڭ ئۈستىگە ھېچكىم بىر چېلەك سۇ تۆكمىدى. ئوت ئۆچۈرۈش خادىملىرىنى چاقىرىمىدى. نېمىشقا؟ - ئۆيدىكىلەر ئوتنى ئۆچۈرۈپ، ئۆز جېنىنى ئۆزلىرى قۇتقۇزۇشلىرى كېرەك!

(2) بىرسى دەريادا ئېقىپ كېتىۋاتىدۇ. كىشىلەر ساھىلدا قاراپ تۇرىدۇ. قول ئىلەشكۈدەك شاق - شۇمبا تاشلاپ بەرسە، ياكى قۇتقۇزۇش ئەترىتىنى باشلاپ كەلسە بولاتتى. ئوخشاشلا كىشىلەر رەسىمگە تارتىپ، مۇخبىرلار خەۋەر ئىشلەپ، ئۆز ئىشى بىلەن. نېمىشقا؟ - ئۇ، دەريادىن ئۆز جېنىنى ئۆزى قۇتقۇزۇشى لازىم!

(3) بىرسى قۇدۇققا چۈشۈپ كەتتى. قۇدۇق بېشىغا كىشىلەر توپلاشتى. مۇخبىرلارنى چاقىردى. رەسىمگە تارتىۋاتىدۇ خەۋەر ئىشلەش ئۈچۈن. ئارىدىن بىر كىشى چىقىپ، قۇدۇققا ئاغامچا تاشلاپ بەرسە بولاتتى. لېكىن ئۇنداق قىلمىدى. نېمىشقا؟ - ئادەم قۇدۇقتىن ئۆزى چىقىپ، ئۆز جېنىنى قۇتقۇزۇشى كېرەك!

(5) كىشىلەرنىڭ شەرقى تۈركىستاننى ئازات قىلىش مەجبۇرىيىتى يوق. چۈنكى ئۇ، خىزمەت دائىرىسىدىكى ئىش ئەمەس. ئۇلارنىڭ ۋەزىپىسى باشقا. نېمىشقا ۋەتەننى مۇستەقىل قىلىمىز - دەپ، ئاۋارە بولسۇن؟ ھېچ بولمىسا ئۇيغۇرلارنىڭ

كۆڭلىنى ئاياپ: «ۋەتەننى چوقۇم ئازات قىلىمىز!» - دەپ قويمىشى كېرەك ئەمەسمىدى؟ نېمىشقا؟ - ئۇيغۇرلارغا باشقا گەپنى قىلىپ، خوجايىنلارغا باشقا گەپنى دەپ، رابىيە خانىمدەك ئاۋۋال مائاشتىن، ئاندىن مەنەسەپتىن ئايرىلىپ قالسىچۇ؟ ئۇنداقتا، سەنلەر زادى نېمە ئىش قىلىدىغان ئادەملەر؟ - دەپ سوراپ باقايلى. جاۋاپنىڭ ئاستىدىن نېمىلەر چىقىدىكىن؟ - ئۇيغۇرلارغا دېموكراتىيەنى ئۆگىتىدىغان خادىملار ئۇلار. خىتايىنى دېموكراتىيىگە ئۆتكۈزىدۇ ئۇلار. ئاندىن دېموكراتىك خىتاي ھۆكۈمرانلىرى رۇخسەت بەرگەن ئۆلچەم ئىچىدە «شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ تەقدىرى ئۈچۈن بېلەت تاشلاش خىزمىتى» گە مەسئۇل بولىدۇ. ئەگەر شۇنداق بولىدۇ - دەپ پەرەز قىلساق، بۇلار بېلەتنى كىم تەرەپكە تاشلار؟ بۇنىڭ جاۋابى 72 يىل بۇرۇن چىقىپ بولغان ئىدى. يەنى گومىنداڭلار گەنسۇدا، چوڭ چىڭدا ۋە نەنجىڭدا بوداپ باققان «ئۈچ ئەپەندىلەر» 46. يىلى، 2. ئىيۇن ۋەتەننىڭ تەقدىرىگە قانداق بېلەت تاشلىغان بولسا، بۇلارمۇ شۇنداق قىلىدۇ. ئەگەر ئۇنداق قىلمايمىز - دېسە، تۆمۈر خەلىپىدەك، ئاتالىق غازى - خوجىنىياز دەك، خوجايىنلىرىنىڭ سىرتىمىغا بوغۇلىدۇ.

ئەمدى ئەسلىدىكى مەقسەتكە ئۆتەيلى. ۋەتەننى زادى كىملەر ئازات قىلالايدۇ؟ چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ رولى قانچىلىك؟

ۋەتەننى مۇستەملىكە قىلىنغان ۋە مۇستەقىللىق ئۈچۈن كۈرەش قىلغان، كۈرەش قىلىۋاتقان مىللەتلەر بولسۇن، ياكى مەلۇم بىر دۆلەتتىن تۇپراق ئايرىپ چىقىپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتقان خەلقلەر بولسۇن، شۇنىڭدەك مەۋجۇت ھاكىمىيەتنى ئاغدۇرۇپ، يېڭى بىر

ھاكىمىيەت تۈزۈمىنى يولغا قويۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان ،
سىياسى گۇرۇھلار بولسۇن ، ھامان تاشقى ياردەمگە تايىنىدۇ
ھەم چېكىنىش بازىسىغا ئېھتىياجى چۈشىدۇ . بۇگۈنكىدەك
ئۇرۇش قوراللىرى تېخنىكىلىشىپ كەتكەن دەۋرىدە ، تاشقى
ياردەمگە تېخىمۇ ئېھتىياج چۈشىدۇ . نۇرغۇنلىغان كۈچلۈك
دۆلەتلەرمۇ ، دۆلەت ئىچىنى تەرتىپكە سېلىشتا تاشقى كۈچلەر
بىلەن ھەمكارلىشىۋاتىدۇ . دۈشمىنىمىز خىتاي دۆلىتى ، مەخسۇس
بىزگە قارشى تۇرۇش ۋە بىزنى باستۇرۇش ئۈچۈن ، رۇسىيە
بىلەن ، بىزنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى مىللى قېرىنداشلىرىمىز
بىلەن ، شۇنىڭدەك بىزنىڭ بارلىق تام قوشنىلىرىمىز بىلەن
ئىتتىپاق ئورنىتىپ ، بىزگە قارشى ياردەم ئېلىۋاتىدۇ . يىراق -
يېقىندىكى ھېچ بىر دۆلەت : «خىتاي ئۆزىنىڭ ئىشىنى ئۆزى
ھەل قىلسۇن ، بىز سىرتتا قاراپ تۇرۇپ تاماشا كۆرىدىغانلار»
دېمەستىن ، خىتاي بىلەن تولۇق ھەمكارلىشىپ ، بىزنى خىتايغا
تۇتۇپ بېرىۋاتىدۇ . بىزنى خالىغانچە تۇتۇپ ، قانۇنسىز ھالدا
تۈرمىلەرگە سولاپ قىيناۋاتىدۇ . ئىگىسىز قوشلارنى ئوۋلىغاندەك ،
ئېتىپ ئۆلتۈرۈۋاتىدۇ . پۈتۈن مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى ، چېگرا
ئىچىدىكىلەر ئۆز ئىشىنى ئۆزلىرى ھەل قىلماستىن ، بەلكى
تاشقى كۈچلەر بىلەن ھەمكارلىشىپ ئىش بېجىرىۋاتقانلىقىنىڭ
پاكتىلىرىدۇر . تاشقى كۈچلەر بىلەن ھەمكارلىشىپ ، چەتئەلدە
ئالدىنقى سەپ قۇرۇپ ، چەتئەلدە چېكىنىش بازىسى قۇرۇپ
ئۇرۇش قىلغان ، ۋەتىنىنى ئازات قىلىپ مۇستەقىل دۆلەت
قۇرغان نۇرغۇن مىللەتلەر بار . ھازىرمۇ ئازاتلىق ئۈچۈن ، ياكى
ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن ، چەتئەلدە بازا قۇرۇپ كۈرەش
قىلىۋاتقان مىللەتلەر ، سىياسى گۇرۇھلار ساناقسىز .

ئىنسانىيەتنىڭ رېئاللىقى شۇنداق تۇرۇپ، ۋەتەن ئىچىدىكى تۇتقۇن ئۇيغۇرلار نېمىشقا ئۆز ئۆزىنى ئازات قىلىدىكەن؟ «ۋەتەننى بىز بېرىپ مۇستەقىل قىلالايمىز! ياكى ئامېرىكا بېرىپ مۇستەقىل قىلىپ بەرمەيدۇ! بەلكى ۋەتەننىڭ ئىچىدىكىلەر ئۆزلىرى مۇستەقىل قىلىدۇ!» دېگەن بۇ ھۆكۈمنىڭ سىياسى مەناسى نېمە؟ چەتئەللەردە ئاتالمىش «ۋەتەن دەۋاسى قىلىدىغانلار» نىڭ مەجبۇرىيەتلىرى، ۋەزىپىلىرى نېمە؟ ئومۇمەن، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەتەن، مىللەت ئۈچۈن قىلىدىغان ئىشى زادى نېمىلەردىن ئىبارەت؟ - خەۋەر توپلاش، تارقىتىش. نامايىش قىلىش. تېخىمۇ كەڭ كۆلەملىك نامايىش قىلىش. بەش مىڭ كىشىلىك ئىمزا، ئون مىڭ كىشىلىك ئىمزا، يۈز مىڭ كىشىلىك ئىمزا، ساناقسىز، چەكسىز ئىمزا توپلاپ يوللاش. يىغىن ئېچىش، قىلىپ بولغانلارنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش. دوكلات بېرىش، مۇكاپاتلاش.

«ۋەتەننى بىز مۇستەقىل قىلىپ بېرەلمەيمىز. بەلكى ۋەتەندىكىلەر ئۆزلىرى مۇستەقىل قىلىدۇ!» مىليونلاپ، ئاممىۋى ھالدا لاگىرلارغا قامىلىپ ياتقان تۇتقۇنلار ئازات قىلىدۇ. پالتا، پىچاقلىرى زەنجىرلەپ باغلاپ قويۇلغانلار ئازات قىلىدۇ. شۇنداق ئەمەسمۇ؟

ۋەتەننىمىز خىتاي مۇستەملىكىسى بولۇپ تۇرۇۋاتقان مۇددەتتە، ۋەتەن ئىچىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەھۋالى قۇدۇقتىكى ئادەمگە ئوخشاش، قۇتۇلۇشقا ئامالسىزدۇر. ئەگەر چەتئەللەردىكى ئۇيغۇرلار: «ۋەتەننى ئازات قىلىش چەتئەلدىكىلەرنىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ. ۋەتەن ئىچىدىكىلەر ئۆزلىرى ئازات قىلىدۇ» دېگەن بۇ گەپنى، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ شەخسى ھەلەكچىلىكىنى ئالدىنقى

ئورۇنغا قويۇۋاتقانلىقىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن دەۋاتقان بولسا، بۇ بىر تۈرلۈك خىيانەتتۇر. ئۇلارنىڭ ۋەتەن دەۋاسى - دەپ قىلىۋاتقان بارلىق ئىشلىرى جان باقتىلىق ۋە مىللەتنىڭ كۆكىنى سېتىپ ياشاۋاتقان ھايانكەشلىكتۇر. ناۋادا چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنى شۇنداق پىكىرگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن، چەتئەللىكلەرنى ھەم تەتۈر ئۇچۇر بىلەن تەمىنلەش ئۈچۈن شۇنداق دېگەن بولسا، بۇلار باشقا تەرەپتىن ۋەزىپىلەنگەن، دەۋا خائىنلىرىدۇر. قايسى خىلدىكى بولشىدىن قەتئىينەزەر، كۆك بايراقنى ئېگىز كۆتۈرۈۋېلىپ، مۇستەقىللىق ھەرىكىتىمىزنىڭ ئۇلىنى كولايدىغان، مۇستەقىللىق ھەرىكىتىمىزگە گۆر قازىدىغان خائىنلاردۇر.

مىللىي سىياسەت ئىككى تۈرگە يىغىنچاقلىنىدۇ. بىرى ئىچكى سىياسەت، بىرى تاشقى سىياسەت. (دىپلوماتىيە) ئىچكى سىياسەتلىرىنى مۇكەممەل بەلگىلەپ، تاشقى سىياسەتتە چولتىلىق قىلسا، ھەتتا خېلە كۈچلۈك دۆلەتمۇ پۈت تىرەپ تۇرالمىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەتەننى ئازات قىلىپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇپ چىقىشى ئۈچۈنمۇ دەل مىللىي سىياسەت ئەندىزە قىلىنىدۇ. بىزنىڭ مۇستەقىللىق ھەرىكىتىمىزدىكى مىللىي سىياسەتمۇ ئوخشاشلا، ئىچكى ۋە تاشقى بۆلەكلەردىن تەركىب تاپىدۇ. ئىچكى سىياسەت دېگىنىمىزدە، مۇستەقىللىق ھەرىكىتىمىز ئۈچۈن قوللىنىدىغان ۋە خىتايغا قارشى تۇرۇشتا كېرەكلىك بولىدىغان ھەر قانداق شەكىلدىكى ئىچكى كۈچىمىزنى ئىشقا سېلىش - دېمەكتۇر. بىزنىڭ تاشقى سىياسەتىمىز بولسا - خىتايغا قارشى ھەمكارلىشىشقا بولىدىغان دۆلەتلەر بىلەن، تۈرلۈك كۈچلەر بىلەن دىپلوماتىك مۇناسىۋەت ئورنىتىپ، ئۇلارنىڭ ھەمكارلىقىنى، ياردەملىرىنى

قولغا كەلتۈرۈش، توختام تۈزۈش، مۇستەقىللىق ھەرىكىتىمىزگە پاي قوشىدىغان دۆلەتلەرنى، دۆلەتتىن ھالقىغان كۈچلەرنى جەلپ قىلىش قاتارلىق مۇھىم ۋەزىپىلەرنى ئەمەلىيەتتە ئۆز ئىچىگە ئالغان مۇستەقىللىق ھەرىكىتىمىزنىڭ تاشقى سىياسەتلىرى، چەتئەللەردە پىلانلىنىپ، چەتئەللەردە بېجىرىلىدىغانلىقىغا ئوخشاشلا، ئىچكى سىياسەتلىرىمىزمۇ چەتئەلدە بارلىققا كېلىپ، دەسلەپكى ئىجرائاتلىرى چەتئەلدە باشلىنىدۇ. بىز ئەگەر ۋەتەننى خىتاينىڭ ئىشغالىيىتىدىن ئازاد قىلىمىز، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇپ، ئىنساندەك ياشايمىز - دەيدىكەنمىز، دەۋا سېپىگە قىستۇرۇلۇپ كىرگۈزۈلگەنلەرنىڭ «ۋەتەننى بىز ئەمەس، ۋەتەندىكىلەر ئازاد قىلىدۇ» دېگەن، خائىنلارچە ئازدۇرمىسىغا قۇلاق سالماي، ئىچكى سىياسەتلىرىمىزنى تۈزۈپ چىقىشىمىز كېرەك. يەنى سىياسى بىرلىك سەپ قۇرۇش، ئەسكەر كۈچى، ئىقتىسادى كۈچ، خىتايعا تەھدىت بولىدىغان ھەرقانداق ئامىل قاتارلىقلارنى تەييارلىشىمىز لازىم.

ۋەتەن سىرتىدىكى ئۇيغۇرلار، سىياسى جەھەتتىن تەشكىللىنىشكە باشلىغىلى 25 يىلدىن ئېشىپ كەتكەن بولسىمۇ، تايانچ كۈچ يېتىشتۈرۈش، كەسپى خادىملارنى يېتىشتۈرۈش، ئىقتىسادى مەنبە تىكلەش قاتارلىق مۇھىم تەرەپلەردە تېخىچە ھېچنېمە باشلانمىغىنىدەك، ئۇيغۇرلار ئاممىۋى يوسۇندا سەپەررۈەر قىلىنمىدى. خىتاينىڭ يىغىۋېلىش لاگېرىغا ئۇيغۇرلارنى ئاممىۋى سولاپ، قىيىن - قىستاققا ئېلىشى، ئېغىر ئازابلىشى ۋە ئۇرۇق تۇغقانلىرىنىڭ ئىز - دېرىكىنى ئالاماسلىقتەك، جاندىن توپۇزىدىغان زۇلۇملار سەۋەپلىك، چەتئەلدىكى ھەر بىر ئۇيغۇرنىڭ غەزەپ - نەپرەتى، خىتايعا بولغان ئۆچمەنلىكى

قاتارلىق ئەھۋاللارنى كوزۇر قىلىپ، نامايىش، ئىمزا توپلاش سەپەرۋەرلىكىنى قوزغاش بولسا، ئۇ ھەرگىزمۇ ۋەتەن ۋە مىللەتنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن، ۋەتەننىڭ ئازاتلىقى ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلىۋاتقان سەپەرۋەرلىك ئەمەس. بۇلارنىڭ ھەممىسى ۋاقىتلىق ھېسسىيات، ھاياجان بىلەن بولىۋاتقان ۋەقەلەر. بۇنداق ھاياجانلار ۋەزىيەتنىڭ قىسمەن ئۆزگىرىشى بىلەن يوقۇلۇپ كېتىدۇ.

ۋەتەننى ئازات قىلىش ۋە مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ھەرىكەتلىرىمىزدە، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ رولى پەۋقۇلئاددە زور بولۇپ، دۈشمىنىمىز خىتاي، بىزگە قارشى ئىجرا قىلىۋاتقان ئىچكى سىياسەتلىرىدە قايسى دەرىجىدە قاتتىق قول بولغان بولسا، تاشقى سىياسەتلەردىمۇ ئاياپ قويۇۋاتقىنى يوق. خىتاي بىزگە قارشى ئېلىپ بېرىۋاتقان تاشقى سىياسەتلىرىنى، ئىككى چوڭ لىنىيە بويىچە ئىزچىل داۋاملاشتۇرۇپ كەلدى. بىرىنچى لىنىيە - خىتاي مەيلى چېگرايىمىز ئەتراپىدىكى، مەيلى يىراق - يېقىندىكى ھەر قانداق دۆلەتلەر بىلەن سىياسى ۋە ئىقتىسادى مۇئامىلە قىلسا، ئۇيغۇرلارنى ھىمايە قىلماسلىقىنى، ئۇيغۇرلارنى چەتكە قېقىشنى، خىتاي دۆلىتى بىلەن بىر مەۋقەدە بولۇشنى شەرت قىلىدۇ. ۋەتەن ئىچىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەھۋالىغا قارىتا خىتاي تەرەپتە تۇرۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ھەرقايسى دۆلەتلەردە ياشاۋاتقان ئۇيغۇرلارنى ھەم تۇرۇشلۇق دۆلەتنىڭ قولى بىلەن چەكلىتىشنى ئىشقا ئاشۇرۇپ كەلدى. (ھەتتا ئەركىن، دېموكراتىك، ئىنسان ھەقلىرىنى ھىمايە قىلىدىغان ياۋروپا ئەللىرىدە، گېرمانىيە تىپىك خىتايپەرەس بولۇپ، خىتايىنىڭ ئۇيغۇرلارغا قارشى شەرتلىرى كۆرۈنەرلىك ئەمەللىشىپ

تۇرىدىغان دۆلەتنىڭ بىرىدۇر. ئىككىنچى لىنىيە - خىتاي چەتئەللەردىكى ئۇيغۇرلارغا قارىتا (ئىككىنچى جۈمھۇرىيىتىمىز قۇرۇلۇشتىن ئىلگىرى ھەتتا) كونترول قىلىش، ئىدارە قىلىش، تارمار قىلىش سىياسەتلىرىنى ئىجرا قىلىپ كەلدى. چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلار خىتاينىڭ كونتروللىقىدا تۇتۇلۇپ تۇرىشى، تەشكىلى ۋە ئاممىۋى شەكىلدە، 50. يىلىدىن 90. يىللىرىغىچە تەيۋەن ۋە تەيۋەن ۋاستىلىك بېجىن كونترول قىلغان بولسا، 90. يىللىرىدىن باشلاپ بېجىن بىر تۇتاش كونترول قىلماقتا. بۇ يەردىكى كونترول قىلىش - چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ خىتايغا قارشى قولىدىن كېلىدىغان بارلىق ئىمكانىيەتلەرنى تارمار قىلىش، خىتاينىڭ مۇستەملىكىچىلىك سىتراتېگىيىسىگە ئۇيغۇنلاشتۇرۇش، ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇپ چىقىش پىلانلىرىنى بۇزۇش، ئۇيغۇرلارنى ئۆز - ئارا ئىتتىپاقلىشالماس قىلىۋېتىش، ئارزۇ، ئۈمۈتلىرىنى بەربات قىلىۋېتىش، تېرىقتەك چىچىپ تاشلاش، ھەتتا خىتايغا قارشى ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق مەنپەئىتىگە كېرەكلىك يېڭى ئەۋلاتلارنىڭ يېتىلىشىگە توسقۇنلۇق قىلىش، خىتايغا قارشى ئويلىغۇدەك ۋاقىتتىنمۇ مەھرۇم قىلىۋېتىش قاتارلىق، نۇرغۇن تەرەپلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغانلىقى ئايدىڭلاشماقتا. ئەگەر چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەتەننى ئازات قىلىشتا ھېچقانداق ھەسسسى، رولى بولمىغان بولسا، خىتاي نېمە ئۈچۈن ماددى ۋە سىياسى جەھەتتىن شۇقەدەر كۈچ سەرپ قىلىشى كېرەك ئىدى؟ 95. يىلى «بېجىن شەھەرلىك ھۆكۈمىتى» قىرغىزىستاندىكى بىر قىسىم ئۇيغۇرلارنى تەشكىللەندۈرۈپ، بىر قىسىم تىجارەتچىلەرنى، بىر تۈركۈم يۈزلۈك شەخسلەرنى توپلاپ

«كەڭ كۆلەملىك ئىشلەپ چىقىرىش - سېتىش فىرمىلىرىنى قۇرۇش، ئىش ئورنى ئېچىپ، ئىشىنىز قالغان ئۇيغۇرلارنىڭ ماددى قىيىنچىلىقلىرىنى ھەل قىلىش» نىقابى ئاستىدا، بەش مىليون دوللار مەبلەغ سالدى. نەتىجىدە ۋەتەننى ئازات قىلىپ، مۇستەقىل ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرىمىز؛ قازاق، قىرغىزلاردىن نەرىمىز كام بىزنىڭ - دەپ، مەيدىسىگە مۇشتلاپ يۈرگەن ئۇيغۇرلار، ئۆز ئىچىدىن تېرىقتەك چېچىلىپ كەتتى. بۇ، قىرغىزىستاندىكى ئۇيغۇرلارنى تارمار قىلىش ئۈچۈن، خىتاينىڭ ئاشكارا سالغان مەبلەغى ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە قانچىلىك مەبلەغ سالدى؟ قازاقىستاندىكى ئۇيغۇرلارنى تارمار قىلىش ئۈچۈن قانداق تەدبىر قوللاندى؟ قايسى بايلارنى قانداق يۆلەپ ئوتتۇرىغا چىقاردى؟ بۇلار ئېنىق ئەمەس. ئەمما ھەممىگە ئايان بولغىنى شۇكى، خىتاينىڭ شۇ قېتىملىق ئاشكارا سالغان مەبلەغىدىن كېيىن، ئارىدىن بىر يىلمۇ ئۆتمەي، قازاقىستاندىكى ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرىنىڭ ئۇلى تەۋرىنىپ قالدى. تەشكىلات رەھبەرلىرى، نوپۇزلۇق ئىنقىلابچى پېشقەدەملەر يېتىم، يالغۇز قالدۇرۇلدى. (بىر قەدەر تەپسىلاتى ئۈچۈن «خاتالىق كىمىدىن ئۆتۈۋاتىدۇ؟» ناملىق كىتاپقا قارالسۇن) ئۇنىڭدىن كېيىن، 97. يىلى خىتاي مەركىزى ھۆكۈمىتى سىياسى بۈروسى، مەخسۇس چەتئەلدىكى ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرىنى تارمار قىلىش ئۈچۈن «7. نومۇرلۇق مەخپى ھۆججەت» ناملىق قارار ماقۇللىدى. بۇ ھۆججەتتە ئېلىنغان قارارنى قايسى شەكىلدە ئىجرا قىلغانلىقى نامەلۇم بىزگە. ئەمما تۈرمىدىن تۇيۇقسىز قويۇپ بېرىلىپ، چەتئەلگە چىقىرىۋېتىلگەن قانچە يۈز دىنى زاتلارنىڭ ۋە باشقىمۇ ئېقىملارغا مەنسۇپ نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ۋەتەندىن

قوغلىنىپ، ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىگە جۇغلشپ قېلىشلىرى، «ئازاتچىلار» ۋە «غازاتچىلار» لاگېرىغا تەقسىملىنىپ، ئۆزىچە دۈشمەنلىشىپ قېلىشلار، پاكىستانغا بېرىپ ئەل قائىدىگە چېتىلدۈرۈش، ئافغانىستانغا بېرىپ تالىبانغا چېتىلدۈرۈش، دۇنيادىكى ئەڭ ۋەھشى تېررورستلار قاتارىدا، ئەڭ داڭلىق تۈرمىلەرگە قامىلىپ كېتىلىش، قولىدا قورال بارلىرىنىڭ: «ۋەتەن - مىللەت دېيىش ئىمانسىزلىقتۇر، بىزنىڭ دۈشمىنىمىز خىتايلا ئەمەس بەلكى پۈتۈن دۇنيا كاپىرلىرىدۇر» دەپ، بايانات ئېلان قىلىشلىرى، كېيىنچە ئون مىڭلاپ قاچقۇن ئۇيغۇرلارنىڭ سۈرىيىگە كېلىشى ۋە دۇنيادىكى ئەڭ ۋەھشى تېررورچى گۇرۇپ - دەپ قالپاق كىيگەن، ئاتالمىش «خلاپەت دۆلىتى» گە چېتىلىشى، سىياسى ئېقىمدا ئۇزۇن يىللاپ كەندەك چاپلىشىپ، ئورۇن ئىگىلىگەنلەرنىڭ تۇيۇقسىز: «شەرقى تۈركىستاننى بىز مۇستەقىل قىلالايمىز، ۋەتەندىكىلەر ئۆزلىرى مۇستەقىل قىلىدۇ!» دەپ جاكارلاشلىرى، يەنە سانسىزلىغان ئاجايىپلارغا سىنىچىلاپ نەزەر سالغاندا، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ خىتاي ئۈچۈن قانچىلىك خەتەرلىك ئىكەنلىكىنى، ۋەتەننىمىزنىڭ مۇستەقىللىق ھەرىكەتلىرى ۋە مىللىتىمىزنىڭ تەقدىرى ئۈچۈن قانچىلىك مۇھىم ئىكەنلىكى ھەمدە «7. نومۇرلۇق مەخپى ھۆججەت» نىڭ قايسى تۈرلەر بويىچە ئىجرا قىلىنىۋاتقانلىقى ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. چەتئەلدە تۇرۇپ، خىتاينىڭ ئۈستىدىن قانداق شەكىلدە شىكايەت قىلسۇن، قاتىل دېسۇن، ئىرقى قىرغىنچى دېسۇن، كىشىلىك ھوقۇقنى دەپسەندە قىلدى دېسۇن، قانچىلىك ۋەھشى دەۋەتسۇن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى خىتاي ئۈچۈن كۈندىلىك

سىياسەتنىڭ ئورنىدىكى، ھەل قىلىشقا بولىدىغان، تۈزىتىشكە بولىدىغان، گېزى كەلسە چوڭراق ئەمەلدارلىرىدىن بىر قانچىسىگە دۆڭگەپ قويۇپ، ھەتتا ئېغىر - يىنىك جازالىغان بولۇپ، خەلقئارادا ئۇيغۇرلاردىن ئوچۇق ئەپۇ سوراپ، ناھەق، خاتا جازالىنىپ كەتكەنلەرگە، ئۆلتۈرۈلۈپ كەتكەنلەرگە تۆلەم تۆلەپ، خىزمەتلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ، مۇسادىرە قىلىنغان مال - مۈلۈكلىرىنى ئۆسۈملىرى بىلەن قايتۇرۇپ، پۈتۈن دۇنيانى تاڭ قالدۇرۇۋېتىشنى تامامەن مۇمكىن. چىقىلغان مەسچىتلەرنىڭ ئورنىغا تېخىمۇ كۆركەم مەسچىتلەرنى سېلىپ، كۆيدۈرۈۋېتىلگەن قۇرئان، كىتابلارنىڭ ئورنىغا، ئالتۇندىن ھەل يالىتىلغان، ئاجايىپ كۆركەم باستۇرۇپ تارقىتىشى تامامەن مۇمكىن. خىتاي بىر قېتىم شۇنداق قىلغانىتى. يەنە يۈز قېتىملاپ شۇنداق قىلىشى مۇمكىن. بۇلارنىڭ ھەممىسى خىتاي ئۈچۈن ھېچنەرسە ئەمەس. ھەتتا چەتئەللەردىكى بارلىق ئۇيغۇرلار توپلۇشۇپ، نامايىش قىلىپ، خىتاينىڭ يۈزىنى تۆكۈۋەتسىمۇ خىتاي خاپا بولۇپ كەتمەيدۇ. چۈنكى خىتاينىڭ ئەزەلدىنلا يۈزى يوق تۇرسا. ھەم نامايىش دېگەن ئادەتكە ئايلىنىپ قالغان، ئاممىۋى پائالىيەتنىڭ بىر تۈرى. «ب د ت» ئىشخانىسىغا بېرىپ، خىتاينىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ، يىغىن زالىدا يوتقاننى سېلىپ يېتىۋالسىمۇ، خىتاي رەنجىپ كەتمەيدۇ. چۈنكى كىشىلىك ھوقۇق دەرگاھىنىڭ خوجايىنلىرىنىڭ بىرى خىتاي بولغاچقا. «ب د ت» دېگەن داڭلىق جاينى باشقۇرىدىغان، بەش خوجايىننىڭ بىرى يەنە شۇ خىتاي بولغاچقا، ئۇ يەردە خىتايغا قارشى قىلىنغان ئىش - پائالىيەتلەرنى باھالاپ بېكىتىدىغان، خۇلاسىە چىقىرىدىغان،

كۈچلۈك شايدىكىغا ئىگە بولغان جەزخور يەنە شۇ خىتاي تۇرسا. شۇنىڭ ئۈچۈن چەتئەلدە تۇرۇپ، «ۋەتىنىمىزنى مۇستەقىل قىلىمىز» دېمىگەن ھەر قانداق گەپ - سۆز، شوئار، دەۋا، پائالىيەت، داڭلىق يىغىن - چۇغۇن، ھەيۋەتلىك باياناتلارنىڭ ھەممىسى خىتاينىڭ قولىتىقىنى غىدىقلىغاندەك بىر ئىش. ئەمما: شەرقى تۈركىستان دەمدۇ، يەنە بىر ئىستان دەمدۇ، ياكى خىتايچىلاپ «ئۇيغۇر ئاپتونوم رايون» دەمدۇ، بىز مۇستەقىل دۆلەت قۇرىمىز، بىز بۇ ئىشنى قىلالايمىز! دېگەن بىر جۈملە سۆز، خىتاينىڭ گەجگىسىدىن ئالدىغان، خىتاينىڭ ئارامىنى بۇزىدىغان، خىتاينى دۇنيا ئەھلىنىڭ ئالدىدا يەرگە قارىتىدىغان، خىتاينىڭ يەتمىش پۈشتىنى يىغلىتىپ، ئۇيغۇسىنى بۇزىدىغان ئەجەللىك زەربىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن چەتئەلدىكى ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرىنىڭ قۇرۇلشىدىن تارتىپ، ھەرىكەت، پائالىيەت ۋە تۈرلۈك سىياسى سورۇنلاردا كۈندىلىك ھەق - ھوقۇقلارنى تەلەپ قىلىدىغان، خىتاينىڭ نۆۋەتتىكى زۇلۇم - زوراۋانلىقىنى پاش قىلىدىغان، مۇستەقىللىق توغرىسىدا ئېغىز ئاچمايدىغان، بىر خىل جىمغۇرلۇق ھالىتىدە تۇتۇپ تۇرۇش، خىتاينىڭ چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنى ئىدارە قىلىشىدىكى تاشقى سىياسەتلىرىنىڭ مۇھىم قىسمىدۇر. سۆزدە ئاتالمىش «ۋەتەن دەۋاسى» قىلىدىغان، ئەمەلىيەتتە خىتاي ئۇدۇللىق ھەم ئۈزۈلدۈرمەي پەيدا قىلىپ بېرىۋاتقان « كۈندىلىك ھوقۇق دەۋاسى» بىلەن مەشغۇل دەۋاگەرلەرنىڭ پوزىتسىيىلىرىدىن قارىغاندىمۇ: « چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلار ۋە ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرى، شەرقى تۈركىستاننىڭ مۇستەقىللىقىنى تەلەپ قىلمايدۇ؛ ئۇلارنىڭ ۋەتەن دەۋاسى قىلىدىغان پروگراممىسى يوق؛ خىتاي

ھۆكۈمىتى ئۇيغۇرلارغا زۇلۇم سالمىسا، كۈندىلىك پۇقراۋى ھوقۇقلىرىنى بوغمىسا، باشقا قارشىلىقى، نارازىلىقى يوق؛ خەلقلەرنىڭ ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقىنى تەلەپ قىلىشۇ، دۆلەت ئىچىدىكى پۇقراۋى ھوقۇقلارنىڭ بىر قىسمى؛ پۇقراۋى ھوقۇقلارنىڭ ھەممىسى دۆلەتنىڭ ئىچكى سىياسىتىگە تەۋە مەسىلە؛ سىرتتىن قول تىقىشقا بولمايدۇ؛ سىرتتىن ئارىلاشقىلى بولىدىغان يېرى پەقەت تەۋسىيە قىلىش بىلەن چەكلىنىدۇ؛ ئۇيغۇرلارنىڭ مەسىلىسى خىتاي دۆلىتىنىڭ ئىچكى ئىشى ۋە ئىنسان ھەقلىرى، پۇقراۋى ھوقۇق مەسىلىسىدۇر» - دېگەن چۈشەنچىنى، پۈتۈن دۇنيا ئەھلىگە ئومۇملاشتۇرۇپ بولدى.

ئۇزۇن يىللىق مەنسەپ كۈرىشىگە ئاتلانغانلارنىڭ، 96. يىللىرى تەشكىللىك ئېلان قىلغان پروگراممىلىرىدا «شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئېلىپ بارىدىغان كۈرىشىنى ھىمايە قىلىمىز» دېگەن ماددىلار بىلەن، بۈگۈنكى كۈندە: «شەرقى تۈركىستاننى بىز بېرىپ مۇستەقىل قىلىپ بېرەلمەيمىز، بەلكى ۋەتەندىكىلەر ئۆزلىرى مۇستەقىل قىلىدۇ» دېگەن باياناتى ئارىسىدا ھېچقانداق زىتلىق يوق. مەزكۇر ئىككى باياناتنىڭ بىردەكلىكىنى يەشكەندە: «خىتاي دېموكراتىيىگە تولۇق ئۆتكەندە، ئىنسان ھەقلىرى، كىشىلىك ھوقۇق نورمىلىرىنى تولۇق يولغا قويغاندا، پۇقرالارنىڭ، مىللەتلەرنىڭ ئۆز تەقدىرىنى ئۆزلىرى بەلگىلەشكە يول قويغاندا، ۋەتەندىكى ئۇيغۇرلار ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل دۆلەت بولۇشنى تاللاپ بېلەت تاشلىسا، شۇ چاغدا مۇستەقىل بولىدۇ. بۇ ھازىرمۇ كېيىنمۇ

ختاي دۆلىتىنىڭ ئىچكى، پۇقراۋى مەسىلىسى؛ بىز چەتئەلدە تۇرۇپ، بۇ ئىشقا ئارىلىشالمايمىز!» - دېگەن خۇلاسىە چىقىدۇ. دەرۋەقە ئۇلار چەتئەلدە 22 يىل تەشكىللىك خىزمەت قىلدى. ئۇلار دەسلەپتە: « بىز چەتئەلدە تۇرۇپ ۋەتەن خەلقى ئۈستىدىن مۇستەقىللىق - دەپ سۆز قىلىشىمىز يوللۇق ئەمەس؛ ۋەتەننىڭ مەمۇرى ئەھۋالىنى ۋەتەندىكى كۆپ سانلىق خەلقىمىز ئۆزلىرى بەلگىلەيدۇ؛ شۇڭا بىز ئۇلارنىڭ ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، ئېلىپ بارىدىغان كۈرىشىنى ھىمايە قىلىمىز!» دەپ ئوتتۇرىغا چىققان ئىدى. مۇشۇ 22 يىل ئىچىدە ئىنسانىيەت جەمئىيىتى تەسەۋۋۇردىن تاشقىرى ئۆزگۈرۈش قىلدى. نۇرغۇن دۆلەتلەرنىڭ تۈزۈلمىلىرى ئۆزگەردى. سىياسى جۇغراپىيەلەر ئۆزگەردى. لېكىن ختاي دۆلىتىنىڭ ئۇيغۇرلارغا قاراتقان ئىچكى، تاشقى سىياسەتلىرىدە مۇستەقىلچىلەرنى باستۇرۇش، تارمار قىلىش مەۋقەسى ئۆزگەرمىدى. شۇنىڭدەك، ئۇيغۇرلارنىڭ «ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن كۈرەش قىلىمىز» دەپ، چەتئەلگە چىققانلارنىڭ پىكىرىدە، سىياسى مەۋقەلىرىدە ئۆزگۈرۈش بولمىدى. ئۇلار مەيلى كىشىلىك ھوقۇق دەۋاسى قىلسۇن، مەيلى ئىنسان ھەقلىرى، ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش دەۋالىرىنى قىلسۇن، بۇنداق دەۋالار دۆلەت ئىچىدىكى پۇقراۋى ھوقۇق تەڭشەش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلىدىغان ھەم ئاخىرى چىقماس، ھەل قىلىپ تۈگەتكىلى بولمايدىغان تەلەپلەر قاتارىغا كىرىدىغان، كۈندىلىك مەسىلىلەردۇر. بۇنداق ھوقۇق كۈرەشلىرى دېموكراتىك ئەللەردە ئانچە بەك ئېتىبارغا ئېلىنمىمۇ كەتمەيدۇ. پەقەت دۆلەتلەر ئارا سودا - سېتىق،

تەڭسىز كېلىشىم ئۈستىلىدە، كوزۇر بولۇشتىن باشقا رولىمۇ يوق. بولۇپمۇ - ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش - دېيىلگەن ھوقۇق تۈرىگە قىزىقىدىغان، ئۇنى كوزۇر قىلىدىغان سودىگەر تېخىمۇ يوق. ئۇ، خىتاي - ئۇيغۇر زىددىيىتىدە، يەنە يۈز يىلدىن كېيىنمۇ تەسەۋۋۇر قىلىنمايدىغان ھوقۇق تۇرىدۇر. يۈز يىللىق جۇمھۇرىيەت تارىخىنى ئارقىدا قالدۇرۇپ، بۈگۈنگە كەلگەندە دۇنيانى بىز ئىدارە قىلىشىمىز كېرەك! - دەپ، ئوتتۇرىغا چىقىۋاتقان خىتاي دۆلىتىنىڭ، تولۇق دېموكراتىيىگە ئۆتۈشىگە يەنە يۈز يىل يېتىشمەيدۇ. خىتاي خەلقىنىڭ ۋە خىتاي دۆلىتىنىڭ بۇ ئەھۋالنى غەربلىكلەر، دەۋالارغا قۇلاق سالدىغان ۋە مەبلەغ سالدىغانلار ئىنتايىن ياخشى بىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاقمايدىغان ساختا دەۋاغا قىزىقىدىغانلار يوق، مەبلەغ سالدىغانلار يوق. ئەمما چاي پۇلى بېرىپ پايدىلىنىدىغانلار، ئۇلارنى ئەگەشتۈرۈۋېلىپ، ئۇلارغا يىغلايدىغان، قاخشىيدىغان سورۇن ھازىرلاپ بېرىپ كەلمەكتە. خىتاي ئۇلارنىڭ يىغلاپ تۇرۇشى ئۈچۈن، ئوخشىمىغان دەرتلەرنى ئۈزۈلدۈرمەي پەيدا قىلىپ ئۆلگۈرتىۋاتىدۇ.

چەتئەلدىكى مۇستەقىللىق دەۋاسىنى، كىشىلىك ھوقۇق دەۋاسىغا ئۆزگەرتكەن - 2004. يىلىدىن ھازىرغىچە 14 يىل ئىچىدە، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ تەشكىلى قىزغىنلىقىدا ئىلگىرىلەش بولدىمۇ؟ ۋە تەننى، مىللەتنى ئازات قىلىپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ئارزۇلىرى كۈچلەندىمۇ؟ - ياق. چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ۋە تەن سۆيگۈسى - يۇرتىنى سېغىنىشقا، مىللەت سۆيگۈسى - ئاتا، ئانىسىنى، بىر تۇغقان قېرىنداشلىرىنى سېغىنىشقا تارايىتلىدى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئېڭى

كشىلىك ھېسسىياتتىن ھالقىالمىدى. ئاممىۋى شەكىلدە ۋەتەننى ئازات قىلىش چۈشەنچىسى تۇرغۇزۇلمىدى. بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە، ئۆزلىرىنى ئەڭ ئالى رەھبەر دەپ ئاتىۋالغانلار: «ۋەتەننى بىز مۇستەقىل قىلىپ بېرەلمەيمىز، ۋەتەندىكىلەر ئۆزلىرى مۇستەقىل قىلىدۇ» - دېگەنلىك، ئۇلارنىڭ سايسىدىن ئەگىشىپ يۈرگەن تارماق دەۋاچىلاردا، ئاۋاملاردا قانداق قىلىپ مۇستەقىللىق چۈشەنچىسى شەكىللەنسۇن؟ ھەتتا نۇرغۇنلىغان تارماق دەۋاچىلار، ئۆزلىرى تۇرۇشلۇق دۆلەتنىڭ رەھبەرلىرىگە ئاتالمىش «ۋەتەن دەۋاسى» نى ئاڭلاتقىنىدا، ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقى دېگەن سۆزنى ئاغزىدىن چىقىرىۋېتىپ قالماسلىققا، شۇنچىلىك دىققەت قىلىدىكەن. تۇيۇقسىز مۇستەقىللىق دەۋېتىپ قالسا، ئاغزى كاللىسىغا بويسۇنماي، نومۇسلۇق ئىشنى دەپ تاشلىغاندەك، ياكى خەقنىڭ ھەققىگە تاجاۋۇز قىلىتۇق، خىتايىنى بوزەك قىلىپ، يېرىنى تارتىۋالماقچىتۇق - دەۋاتقاندىكەن، رەسۋاچىلىقتا قېلىشتىن ساقلىنىشقا تىرىشىدىكەن. ۋەتەندىن چىققاندا ئالى تىلەكلىرى، چوڭ ئىستەكلىرى بولغان بىلەن، ئۆزىدىن بۇرۇن يەرلىشىپ بولغان ۋە سەھنىلەردىن ماكان تۇتۇپ بولغانلاردىن ئۆرنەك ئېلىشىپ، مۇستەقىللىق دېگەن كەلىمىنى «قالاق، قارا قوساق، تەلۋە، بىلىمسىز، زىيالىي ئەمەس، دۇنيانى چۈشەنمىگەن، دۇنيا سىياسىتىدىن بىخەۋەر ئادەملەرنىڭ دەيدىغان گىپى» - دەپ، قارايدىغان بولۇپ كېتىشىدىكەن. بارغانلا دادىخاھدا: خىتاي ئۇنداق قىلدى، خىتاي مۇنداق بوزەك قىلدى - دېگەندىن باشقا، خەقنىڭ قۇلىقىغا خوش ياققۇدەك گەپ يوق.

ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسى قانچىلىك؟ دېگەن سوئالغا بىرلىرى:

10 مىليون ئەتراپىدا - دەپ، جاۋاب بېرىپ قالدىغان بولسا، خائىندىن - خائىنغا سېلىپ تىلاپ كېتىشىدۇ. 20 مىليون دېگەنلەرنى - نوپۇسىمىزنى ئاز كۆرسەتتى، مۇناپىقىمىكىن - دەپ، قاغىشىدۇ. 30 مىليون دېگەنلەردىن رەنجىدۇ - نوپۇسىمىزنى يوشۇردى دەپ. «ئەڭ ئاز بولغاندا 35 مىليون - دېيىش كېرەك.» بولمىسا مىللەتنى كىچىك كۆرسەتكەنلىك بولىدۇ. «35 مىليون نوپۇسقا ئىگە چوڭ بىر مىللەت» نىڭ، چەتئەلدىكى ۋەكىللىرى، دەۋاسىنىڭ يېتەكچىلىرى دەرت تۆكۈپ، قاقخىپ، ئۇنىڭ بۇنىڭ تەييارلاپ بەرگەن سەھنىسىدە شىكايەت قىلىپ يۈرسە، قارشى تەرەپكە قانداق تەسىر بېرىدىغانلىقىنى بىلگۈدەك ئەقىل يوقمۇ؟ ۋەتەن سىرتىدا قانچىلىك ئۇيغۇر ياشايدۇ؟ دەپ، گەپنىڭ ئاخىرىنى چۈشۈرۈپ بولغىچە: بىر يېرىم مىليوندىن ئاز ئەمەسلىكىنى دېيىشكە ئالدىرايدۇ. ئەھۋالىمىزغا قۇلاق سالغان كىشىلەر قانداق ئويلاپ قالار؟ «بىر يېرىم مىليون ئۇيغۇردىن، يىلىغا بىر مىليون دوللار چىقىمسا، بىر يېرىم مىليون ئۇيغۇردىن ۋەتەننى، مىللىتىگە جېنىنى ئاتاپ قويغان بىر يېرىم مىڭ پىدائى چىقىمسا. بۇلار زادى قانداق خەق؟ ئېھتىمال رويانگا مۇسۇلمانلىرىدەك، باشقىلارنىڭ (خىتاينىڭ) زېمىنىغا بويۇن قىسىپ كېلىپ قالغان، يەرسىز كۆچمەن خەلق بولسا كېرەك. شۇڭا مۇستەقىللىق كۈرىشى قىلالمايدىغان، مۇستەقىللىق دېگەن سۆزدىنمۇ ئۆزىنى قاجۇرۇپ، نورمال پۇقراۋى ھەق - ھوقۇقتىن بەھرىمەن بولۇشنى تەلەپ قىلىۋاتقان ئوخشايدۇ» - دېگەن چۈشەنچىگە كېلىپ قېلىشى تەبىئى ئەھۋال. مۇشۇ غەرىپكە دەۋارىمىزنى، دەردىمىزنى ئاڭلىتىمىز - دەپ، تەتۈر تەشۋىقات

قىلىپ يۈرگەنلەرنىڭ نەتىجىسىمىكىن ، غەربلىكلەر بىز توغرىلىق بىر نەرسە يازسا: خىتايىنىڭ غەربىدىكى ئازسانلىق ، ئېتىنىڭ ، مۇسۇلمان خەلق - دەپ ئاتايدۇ . ئۇلاردا گۇناھ يوق . چۈنكى ئۇلارغا خىتاي شۇنداق چۈشەندۈرگەن ۋە بىزنىڭ ئاتالمىشى دەۋاگەرلىرىمىزمۇ شۇنداق تەسىر بەرگەن تۇرسا .

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا: «شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ ، ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقى ئۈچۈن كۈرەش قىلىمىز.» ، «ۋەتەننى بىز مۇستەقىل قىلىپ بېرەلمەيمىز ، ۋەتەندىكىلەر ئۆزلىرى مۇستەقىل قىلىدۇ.» دېگەن مەنىداش ئىبارىلەر ، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنى پاسسىپلاشتۇرۇپ ، ۋەتەن مىللەتنىڭ ئازاتلىق ، مۇستەقىللىق ھەرىكىتىگە قىزىقمايدىغان ، كۆڭۈل بۆلمەيدىغان ھالغا چۈشۈرۈپ قويدىغان ، ئىنتايىن ئەكسىيەتچىل تەتۈر تەشۋىقاتلارنىڭ يىغىندىسىدۇر . ئۇيغۇرلار خىتايىنىڭ مۇستەملىكىسى ئاستىدا تۇرىۋاتقان مۇددەت ئىچىدە ، ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش - دەيدىغان ، يۇقىرى ئاپتونومىيىلىك ھوقۇق نورمىسىغا مەڭگۈ ئېرىشەلمەيدۇ . ئەكسىچە مۇستەقىللىق كۈرىشىگە تايىنىپ مۇستەقىل بولالايدۇ . ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق كۈرىشىدە ، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ھەسسسى ، ئوينايدىغان رولى بەك چوڭ . چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنى نەزەردە تۇتمايتۇرۇپ ، ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىش خام خىيالىدۇر . ۋەتەندىكى ئۇيغۇرلار قۇدۇقتىكى ئادەمگە ئوخشاش ، قۇتۇلۇش ئامىللىرىدىن مەھرۇم . ئەمما چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلار بولسا ، قۇدۇق بېشىدا قاراپ تۇرغان ، قۇدۇققا ئاغامچا تاشلاپ بېرىش پۇرسىتىگە ئىگە لېكىن ھۇدۇقۇپ ، نېمە قىلىشى كېرەكلىكىنى بىلمەيۋاتقان

كشىلەرگە ئوخشاش. چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنى ۋەتەن
قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىگە تولۇق سەپەرۋەر قىلالغاندىلا، ئىشىمىز
ئۆز يولىغا چۈشىدۇ.

2018 .09 .27

ئونىنچى باب

ئۇيغۇرلارغا مۇستەقىل دۆلەت كېرەكمۇ؟ ياكى مىللى ئەركىنلىك ۋە مۇسۇلماندارچىلىقمۇ؟

ئۇيغۇر تىلىدىكى دۆلەت - دېگەن سۆز ئىپادىلەيدىغان
سىياسى ئۇقۇمدىن باشقا، كۈندىلىك تۇرمۇشىمىزدا - بەخت،
ئامەت، تەلەي، قۇت، سائادەت دېگەندەك مەنالارنىمۇ
بىلدۈرىدۇ. دۆلەتچىلىك ئېڭى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىي
ھاياتىغا ۋە ئائىلىۋى تۇرمۇشلىرىغىچە سىڭىپ كەتكەن. دۆلەتنى
سۆيۈش ئۇيغۇسى ئۇيغۇرلارنىڭ يەككە تۇرمۇشلىرىغىچە، ھەربىر
قىز - يىگىتلەرنىڭ ئاشىق - مەشۇق سەۋدالىرىغىچە يىلتىز
تارتقان ۋە دۆلەتنى مۇقەددەسلەش ھەر بىر ئۇيغۇرنىڭ ۋاز
كېچىلمەس ئەقىدىسىگە ئورناپ كەتكەن بولغاچقا، دۆلەتچىلىك
ئۇيغۇرلارنىڭ ئىنسانى مەۋجۇتلىقىنى كۆرسىتەتتى. شۇنىڭدەك،
دۆلەتچىلىك ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ روھى، جەۋھىرى ۋە
يورۇق سىماسى بولۇپ قەدىرلەنگەن. قەدىمكى زامان ئۇيغۇر
ئەدەبىياتلىرىدىكى، خەلق ئېغىز داستانچىلىقىدا، چۆچەك ۋە
قىسسىلەردە تەسۋىرلىنىدىغان ۋەقەلەر، باش قەھرىمانلار،
ئاشىق - مەشۇقلارنىڭ تەسۋىرلىرى قاتارلىق ھەر بىر ئىنچىكە
بايانلارغىچە پادىشاھلارنىڭ، مەلىكە - خانىش، شاھزادىلەرنىڭ
ئوبرازلىرى، باشتىن كەچۈرگەن ئاجايىباتلار پەقەت ئۇيغۇر

دۆلەتچىلىكنىڭ ۋە دۆلەتچىلىك ئېگىنىڭ قايسى دەرىجىدە ئومۇملاشقانلىقىنى، قايسى دەرىجىدە مۇقەددەسلەشكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. شاھزادىنىڭ يېتىم قىزغا ئاشىق بىقارار بولۇشى، مەلىكىنىڭ چەۋەندازغا، ھۈنەرۋەن پېقىر يىگىتكە مەستخۇش بولۇشى، سول قول ۋەزىرنىڭ دانا قىزى، ئاتىسىنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇرۇپ قېلىشى قاتارلىق تەسۋىرلەر ئارقىلىق، پۇقرالار بىلەن دۆلەت ئەركانلىرىنى ئىچ ئىچىگە گىرەلەشتۈرۈش، ئادالەت، تەڭلىك ئۇيغۇر دۆلەتچىلىكىنىڭ مۇقەددەس مىزانى ئىكەنلىكىنى تەرغىب قىلىش، شۇنىڭدەك (ئىسلامدىن ئىلگىرىكى چاغلاردا) «پادىشاھلارنى تەڭرىنىڭ يەر يۈزىدىكى ئىجراچىسى، تەڭرىنىڭ رەھىمىتى» دەپ، ئۇلۇغلاش ۋە (ئىسلامغا كىرگەندىن كېيىن) پادىشاھ ئاللاھنىڭ ۋەلى، ئەۋلىياسى - دەپ، ئۇلۇغلاش ئارقىلىق دۆلەتچىلىكىنى، دۆلەتنى سۆيۈشنى ئەقىدىنىڭ ۋازكېچىلمەس تەركىبىگە ئايلاندۇرۇپ كەلگەن ئىدى.

ئۇيغۇرلاردىكى دۆلەتچىلىك - ئەقىدە ئارقىلىق ھەر بىر يەككە ئادەمنىڭ قەلبىگە سىڭدۈرۈلگەن؛ كۈندىلىك تۇرمۇشتىكى جانلىق ھايات ئارقىلىق ھەر بىر ئائىلىگە سىڭدۈرۈلگەن؛ مەدەنىيەت (- چۆچەك، داستان قاتارلىق ئېغىز ئەدەبىياتى) ئارقىلىق ئىجتىمائىي جەمئىيەت ئېگىغا سىڭدۈرۈلگەن. ئۇيغۇرلار دۆلەت تۈزۈمى ئارقىلىق ئىنسانلار ئارىسىدا تىنچ، ئامانلىق ئورناتقىلى بولىدىغانلىقىغا ئەڭ ئاۋۋال ئىشەنگەن ۋە ئۆزلىرى دۆلەت قۇرۇشتا زور نەتىجە ياراتقان مىللەت بولغاچقا، دۆلەت ئۈست قۇرۇلمىسىنى قانداقتۇر - «كۈچلۈكلەرنىڭ ئاجىزلىرىنى بويسۇندۇرۇش قورالى، تۈزۈملەشكەن زورلۇق كۈچى، غالىپلىق

قورالى» دېگەندەك سىياسى ھەم قورقۇنچلۇق مەزمۇندا ئەمەس، بەلكى كىشىلىك ئەقىدىگە، ئائىلىۋى تۇرمۇشقا، جەمئىيەت مۇھىتىغا سىڭدۈرۈپ، ھەتتا ھەر بىر ئائىلە، ھەر بىر ئادەم، تۇرمۇشنىڭ ھەر بىر ئۆتكەللىرى بىر دۆلەتكە تەڭ - دېگەندەك، ئۆزلىشىملىك تەرىقىدە تەبىرلىگەن.

قەدىمكى زاماندىكى ئۇيغۇر ئەجدادلار، دۆلەتچىلىكنى مۇتلەق كۈچ، ئۆزگەرمەس ئىرادە تەرىقىسىدە قوبۇل قىلماي، تۈزۈملىرىدە ئۆزگىرىش، سىستېمىلىرىدا ماسلىشىش ئېلىپ بارسا بولىدىغان تەرىقىدە تەسەۋۋۇر قىلغان. شۇڭا زامانغا، ماكانغا، ئەمەلى شارائىتقا ئۇيغۇن بىر شەكىلدە دۆلەت قۇرۇش ئەنئەنىسىنى تىكلەگەن. يەنى بەزىدە مىللى دۆلەت قۇرسا، بەزىدە مىللى دۆلەتتىن ئىمپېرىيىلىك دۆلەت تۈزۈمىگە ئۆتكەن. يەنە شۇنىڭدەك، ئىمپېرىيىلىك دۆلەتچىلىكتىن مىللى دۆلەت تۈزۈمىگە ئۆتكەن. بەزىدە قوشنا قەبىلە، قېرىنداش قەبىلە ۋە قېرىنداش مىللەتلەر بىلەن بىرلىكتە دۆلەت قۇرغان بولسا، بەزىدە يات مىللەتلەر بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ، بىرلەشمە دۆلەتنىمۇ قۇرغان.

ئۇيغۇر دۆلەتچىلىكىدە، دۆلەت مەمۇرىيەتلىرىنى (قەدىمكى زامانلاردا) تەڭرىگە، (ئىسلام دەۋرىدە) ئاللاھقا سادىقلاشتۇرۇپ، دۆلەت ئەركانلىرىنى (تەڭرىنىڭ) ئاللاھنىڭ يېقىن قۇللىرى - دەپ، قارىغان بولسىمۇ، ئەمما دۆلەت ئاللاھنىڭ ئۆزگەرمەس ئىرادىسى ھۆكۈمىدە ئەمەس، ئەكسىچە ئاللاھنىڭ ئىنسانلارغا بولغان مېھرى، شەپقىتى، دۆلەت ئاللاھ بىلەن قۇللار ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتنى قويۇقلاشتۇرغۇچى ئامىل، ئاللاھنىڭ رەھمىتىگە ئېرىشكەن خەلق، رەھىمدىل پادىشاھقا ئائىل

بولدۇ، ئاللاھنىڭ غەزىپىگە يولۇققان خەلق زالىم پادىشاھقا مەھكۇم بولدى، ئاللاھنىڭ نەپىتىگە ئۇچرىغان قوۋم دۆلەتسىز، ئاتىسىز قالدۇ - دەپ تەبىرلىگەن. ئۇيغۇرلارنىڭ بۇنداق دۆلەت قارىشى دىن بىلەن زىچ باغلىق بولماستىن، ئەكسىچە ئۆزلىرىنىڭ دۆلەت چۈشەنچىلىرىنى دىندىكى بوشلۇققا ئېلىپ كىرگەن ۋە داۋاملاشتۇرغان. چۈنكى ئۇيغۇرلار ئىلاھقا ئىشەنگەن دەسلەپكى دەۋرلىرىدىن باشلاپ، ئىسلامنى قوبۇل قىلغىچە بولغان بىر قانچە مىڭ يىللىق ئېتىقاد دەۋرىدە، ئاسمان تەڭرى، تەبىئەت تەڭرى، ئاتەش پەرەسلىك، ھايۋانات تۈتىمى، بۇت پەرەسلىك، خىرىستىيان قاتارلىق پەرقلىق دىن ياكى ئېتىقادلاردا بولغان بولسىمۇ، دۆلەتچىلىك قارىشىدا، دۆلەت بىلەن ئىلاھ مۇناسىۋىتىدە ئالاھىدە زىددىيەت پەيدا بولمىغان.

بىز ئۇيغۇر تارىخىنىڭ باسقۇچلۇق ئۆتكەللىرىگە قاراپ، ئۇيغۇرلارنىڭ دۆلەتچىلىك تەپەككۈرىگە ھۆكۈم قىلىۋەتسەك، بەك يەڭگىلتەكلىك قىلغان بولىمىز. زامانىمىزدىكى زۇلۇم زىندانىدىن سىرتقا چىقىپ تۇرۇپ، يىراق ئۆتمۈشكە، مىڭ يىللىق، ئون مىڭ يىللىق ئەجدادلارنىڭ ئىزىغا نەزەر سالغىنىمىزدا، شۇنىڭدەك كېيىنكى 3 ئەسىرلىك چۆكۈش تارىخىمىزنى ۋارقىلاپ چىققىنىمىزدا، ئۇيغۇرلاردىكى يوقالماس بىر جەۋھەرنى بايقايمىز. ئۇ بولسىمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ دۆلەتچىلىك روھىدۇر. ئۇيغۇرلاردىكى دۆلەتچىلىك رېئاللىقى، ئۇيغۇرلاردىكى دۆلەتچىلىك چۈشى ئىنسانىيەتنىڭ تەسەۋۋۇر ۋە تەپەككۈر ئىقتىدارىدىن ئېشىپ كېتىدىغان، مۆجىزىۋى تۈس ئالغان بىر ھادىسە ئىكەنلىكى، ئۇنىڭ قىممىتىنى تونۇپ يېتەلگەن

كشىنى سىلكىندۈرىدۇ ۋە تېرىسنى تىكەنلەشتۈرۈپ، ئىچكى دۇنياسىنى ئۆرە - تۆپە قىلىپ تاشلايدۇ.

ئۇيغۇرلارنىڭ مەۋجۇتلۇق ساندىغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان، «گېن كودى» نى ئىزدىسە، مۆجىزىۋى بىر چوڭ تىلىمات بىلەن دوقۇرشۇپ قالىدۇ. ئاتاقلىق ئارخېئولوگ تەتقىقاتچى جامېس چۇرچۇارد ئەپەندى، كەسپى ساھەسىدە نەتىجە قازانغان، نوپۇزلۇق ئالىم بولۇپ، ئۇيغۇرلار ئۈستىدە ئىزدىنىشكە قىزىقىپ قالىدۇ. ئۇ، ئۇيغۇر تېمىسىنى يېڭى باشلىغاندا سەل قارىغان بولۇپ، بىر ئىككى سەكرەپلا ئۆتۈپ كېتىمەن - دەپ، تەخمىن قىلغان. ئەمما تېمىغا ئىچكىرىلەپ كىرگەنسىرى ئويلىمىغان، بۇنىڭدىن ئىلگىرى پارالېل نۇسخىسىنى كۆرمىگەن، ئاۋۋالقى ئىلمى خۇلاسىلىرىگە زادىلا باغلاشمايدىغان بىرمۇنچە سىرلارنى يېشىشكە مەجبۇرلىنىدۇ. لېكىن ئۇيغۇرلارنىڭ مەۋجۇتلۇق ساندىلىرىدىكى، يېشىپ چىقىلماس تىلىماتقا كىرىپ قالغاندىن كېيىن، بىر مەزگىل ھاياجىنىنى باسالمايدۇ. بۇرۇن ئېلان قىلغان ئىلمى تېمىلىرىنى خېمىغا ياندۇرۇپ ئىزاھات بېرىشكە باشلايدۇ. بىراق ئۇيغۇرلار توغرىسىدا بايقىغانلىرىنى ئىلمى ئۇسۇلدا ئەمەس، تەسەۋۋۇر شەكىلدە ئېلان قىلىدۇ. چۈنكى ئۇ دەۋرىدە دۇنيا ۋە ئىلىم پەن دۇنياسى ئۇيغۇرلارنى ئۇنتۇپ كېتىشكە تىرىشۋاتقان بولۇپ، جامېس چۇرچۇارد كۆرسەتكەن پاكىت، ئىسپاتلارنىڭ ئىلمى قىممىتىگە كۆز يۇماتتى ۋە ئىنكار قىلاتتى. شۇڭا ئۇ پارتىلاپ تۇرىۋاتقان ھاياجانلىرىنى يوشۇرماي، ئۇدۇل بايان قىلغان ئىدى. نەتىجىدە ئۇنىڭ بۇرۇنقى قىممەتلىك ئىلمى ئەمگەكلىرىمۇ ھۆرمىتىنى يوقىتىپ، ئىسراپ بولۇپ كەتتى. جامېس خىيالىپەرەس، رىۋايەتچى - ئاتىلىپ

قالدى. بۇنداق بىر مۆتىۋەر ئالىمنىڭ ئېتىبارسىز ھالغا چۈشۈپ قېلىشىغا، ئۇنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ مەۋجۇتلۇقىغا ئائىت ساندىن تىلسىماتلىقىغا كىرگەنلىكى سەۋەب بولغان. بۇ، ئۇيغۇردىن ئىبارەت سىرلىق، تىلسىماتقا كىرگەن كىشىنىڭ، ساق قايتىپ چىقالمايدىغانلىقىنى دەلىللەپ بەردى. ئىتالىيلىك تەجرىبىسىز، ياش ئالەم كېزەر ماركو پولونىڭ، ئۇيغۇر تىلسىماتىغا كىرىشكە جۈرئەت قىلالىغانلىقى، يەتتە ئەسىر ئۆتكەندىن كېيىن بايقالماقتا. ئۇنىڭ ئىلمى شەخس بولماستىن، ھەۋەسكار ساياھەتچى، ئالەم كېزەر بولغانلىق ئالاھىدىلىكى، ئۇيغۇر تىلسىماتىغا كىرىپ قېلىشتىن ئۇنى ساقلاپ قالغان بولشى مۇمكىن. شۇنىڭدەك، 18. ۋە 20. ئەسىرلەردە ئۇيغۇرلار ئۈستىدە، ساياھەت خاتىرىسى يازغان كۆپلىگەن ئاتالمىش تەتقىقاتچى (ساياھەتچى سالاھىيىتىنى كىيىۋالغان لېكىن ماھىيەتتە سىياسى غەرەزلىك) لەر، ئۇيغۇرلارنىڭ چۈشكۈنلەشكەن ۋەزىيىتىگە قاراپ: قالاق، مەينەت، تەپرىقچى، ھۇرۇن، تەركى دۇنيا، دەرۋىش، مازار پەرەس، قۇل مەجەز، ساۋاتسىز، ئالدامچى... قاتارلىق سانسىزلىغان ئەيىبلەر بىلەن تەسۋىرلەپ، خاتىرە قالدۇرغان ئىدى. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى كوچا ئارىلاپ، كۆزلىرىگە غەلىتە كۆرۈنگەن مەنزىرە ئۈستىدە، ياكى ئۆزى دۇچ كەلگەن يەككە ۋەقەلەر ئۈستىدە يازغان بولسىمۇ، چىقارغان خۇلاسىلىرى بىر مىللەتنىڭ ئومۇمى ئوبرازىغا قارىتىلغان. ئۇلارنىڭ ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ئالدىراش ۋەزىپە ئورۇنلاۋېتىپ، زاكازغا ماتېرىيال توپلاۋېتىپ قالدۇرغان خاتىرىلىرىدە، ئۇيغۇرلارنىڭ سەلتەنەتلىك ئۆتمۈشلىرى توغرىسىدا ئەسلىمىلەر تىلغا ئېلىنمىغاندەك، ئىستىقبالى ھەققىدىكى تەسەۋۋۇرلىرى ھەم بايان قىلىنمىغان.

بۇ مىللەتنىڭ نېمە سەۋەپتىن مۇشۇ ھالغا كېلىپ قالغانلىقى، ئۇلارنىڭ روناق تېپىشى ئۈستىدە ھەم توختالمىغان. ئۇيغۇرلار توغرىسىدا خاتىرىلەنگەن نەرسىلەرنى ئېتنولوگىيىلىك، سوتسىئولوگىيىلىك چۈشەنچە بىلەن ئەمەس، بەلكى شۇ دەۋرىدىكى ئۇيغۇرلارغا خىرىس قىلغۇچىلارنىڭ سىياسى ئارزۇلىرىنى نەزەردە تۇتۇپ تەھلىل قىلغاندا، ئۇلار قالدۇرغان خاتىرىلەرنىڭ نېمىشقا شۇنداق يېزىلغانلىقىنى، يەنى ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ ھەقىقىي سىياسى مەيدانى، ئىستىخبارات خادىملىرى ئىكەنلىكى، ياكى ئىستىخباراتلار ياللاپ ئىشلەتكەن كەسىپدارلار ئىكەنلىكى ئايدىڭلىشىدۇ.

ئەلمىساقىن دۆلەت تۇتقان، دۆلەتچىلىك سىياسى چۈشەنچىنى ئاڭلاشتۇرغان، ئەقىدىلەشتۈرگەن، مەدەنىيەتكە سىڭدۈرگەن ھەتتا ئائىلىۋى تۇرمۇشقىچە ئۆزلەشتۈرگەن، شۇ قەدەر يۇقىرى مەدەنىيەتكە ئىگە ئۇيغۇرلار 18. ۋە 20. ئەسىرلەردە نېمىشقا بارلىق ئەيىب - نۇقسانغا چۆكۈپ كەتكەن؟ - ئىنسانلار توپىنىڭ مىللەت بولۇپ شەكىللىنىشى ئۈچۈن كېتىدىغان زامان ئۆلچىمىنى ئالدىن مۆلچەرلەش، ياكى شەكىللىنىپ، ياشاۋاتقان بىر مەۋجۇت مىللەتكە قارىتا مۇنچىلىك ۋاقىتتا شەكىللەنگەن - دەپ، يەكۈنلەش ھەقىقەتەن قىيىن. ئەمما مىللەتنىڭ شەكىللىنىشىدە رول ئوينايدىغان ئامىللارنى، مىللەت قۇرۇلمىسىنىڭ يىمىرىلىپ چۆكۈشىنىڭ يوقىلىشىنىڭ سەۋەپلىرىنى، ۋاقىت مۇساپىسىنى تەخمىن قىلىش، جەزملەش تامامەن مۇمكىن. شۇنىڭدەك مىللەتنىڭ گۈللىنىشى ۋە روناق تېپىپ كۈچلىنىشىدىكى ئامىللار، زامان، ماكان، ئىچكى - تاشقى ۋەزىيەت، شارائىتلار ئۈستىدە دەلىل،

پاكت ۋە ئىلمى ئاساسلارنى ئوتتۇرىغا قويۇش ھەم مۇمكىن. ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ شەكىللىنىش جەريانى، قانچە ئون مىڭ يىلنى ئارقىدا قالدۇرغانلىقىدا شۈبھە يوق. يازما تارىخى ماتېرىياللارغا قاراپلا «مىلادىدىن ئاۋۋالقى مۇنچىچى ئەسر، مىلادىدىن كېيىنكى مۇنۇ ئەسر» دەپ، ئۇيغۇر دۆلەتچىلىك مەدەنىيىتىنىڭ تارىخىنى بېكىتىۋېتىش بەك چولتىلىق بولۇپ قالدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ دۆلەتچىلىك مەدەنىيىتىنىڭ باشلىنىشىنى ئون مىڭ يىلغا، يىگىرمە مىڭ يىلغا، مۇقتەسسەسنىڭ مەۋجۇتلۇقىغا قەدەر ئۇزارتىپ چۈشىنىشكە ھەقلىق ھەم لايىقەتلىك بىر مىللەت. ئەمما 17. ئەسردىن باشلاپ زاۋاللىققا يۈزلىنىشىدە، تۆۋەندىكىدەك بىر قاتار سەلبى ئامىللار ئەجەللىك رول ئوينىغان.

بىرىنچى ئۇيغۇرلاردا دۆلەتچىلىك مەپكۇرىسىنىڭ ئاجىز-لىشىدىكى ئىچكى سەۋەب، دۆلەتنى سۆيۈش، دۆلەتنى ئۇلۇغلاش تۇيغۇلىرى، ئالدى بىلەن ئەقىدىدىن يىراقلاشتۇرۇلدى. 17. ئەسرنىڭ كېيىنكى يېرىمىغا كەلگەندە، سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ تەخت تالىشىش ماجىراسى كېڭىيىپ، جەمئىيەتنىڭ ھەممە قاتلاملىرىدا مۇقىمسىزلىق ئەندىشىسى ھۆكۈم سۈرۈشكە باشلىدى. شاھ ئوردىسىدىن باشلاپ، ئەڭ يىراق سەھرالارغىچە يامراپ كېتىۋاتقان، مۇقىمسىز ۋەزىيەتنى ئوڭشاش ئۈچۈن، ئىرانچە ئايەتۇللاھ تەرىقىتى يولغا قويۇلدى. بۇخىل تەدبىر دەسلەپتە نەتىجىلىك رول ئوينىغان بولسىمۇ، لېكىن ئايەتۇللاھ بۇزۇقكۈنلىرىنىڭ ۋە پېشۋا ئەۋلىيالىرىنىڭ ئىرانغا باغلىنىشلىقى سەۋەپلىك، قىسقا ۋاقىت ئىچىدە دۆلەتنىڭ يۇقىرى تەبىقىسىدىن تارتىپ، ئەسكەر ۋە پۇقرالارغىچە تەركى

دۇنيا، دەرۋىش، تەييار تەلەپ بولۇشقا باشلىدى. ھەتتا تەرىقەت پېشۋالىرى مەزھەپلەرگە بۆلۈنۈپ، تېخىمۇ ئېغىر تەپرىقچىلىكنىڭ پېلىكىگە ئوت يېقىلدى. نەتىجىدە شەرمەندە، قارايۈز، پەسكەش، ئىپلاس، نومۇسسز، سولامچى، شوۋىكەش، يۇندىخور، مەنسەپكە ھەممىنى پىدا قىلىدىغان، مۇناپىق ئاپپاق غوجا سەئىدىيە ئۇيغۇر دۆلىتىنى مۇنقەرز قىلدى. 1680. يىلىدىن باشلانغان قورچاق پادىشاھ ئاپپاق غوجىنىڭ بېقىندى پادىشاھلىقى ۋە ئۇنىڭ سۇلالە ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا قالغان ئۇيغۇرلار، 80 يىل قانلىق باستۇرۇلدى. ئىسيان قوزغىدى. يەنە قانلىق باستۇرۇلدى. 80 يىل داۋاملاشقان ئىچكى ئۇرۇشتا، ھۆكۈمرانلارنىڭ ۋەھشى باستۇرۇشى ۋە تەسۋىرلەشكە ئىنساننىڭ تىلى ئاجىزلىق قىلىدىغان قىيىن قىستاق، ئاممىۋى ئۆلتۈرۈش، ئاممىۋى جازا ئىجرا قىلىش، ئاممىۋى قۇل قىلىپ سېتىش، (تەپسىلاتى ئۈچۈن «سەھنە پائالىيىتىگە ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن ئىنقىلاپ» ناملىق كىتاپقا قارالسۇن) مۇتەپەككۈرلارنى، دىنى ئۆلىمالارنى، مۈلۈكدار بايلارنى، يەر ئىگىلىرىنى، ھۈنەرۋەن كاسىپلارنى، سەنئەتكارلارنى ئاممىۋى تۈردە دارغا ئېسىپ قىرغىن قىلىش، سۆزلىگەنلەرنىڭ تىلىنى كېسىش، خەت يازالايدىغان ساۋاتلىقلارنىڭ بارماقلىرىنى كېسىش قاتارلىق ساناقسىز زۇلۇم بىلەن، پۈتۈن بىر دۆلەت خەلقى ئۈستىدىن جازا ئىجرا قىلىندى. (خىتاي بۈگۈنكى كۈندە ئاپپاق غوجا ۋە ئۇنىڭ سۇلالە ھۆكۈمرانلىقى ئىجرا قىلغان 80 يىللىق ئاممىۋى، ۋەھشى جازانى تەكرار تەدبىقلاۋاتىدۇ) ئۇزۇنغا سوزۇلغان تەن ۋە ئەقىل، روھ جازاسى ئاستىدا، مىللىتىمىزنىڭ سۈپىتى ھەم ماھىيەتلىرى ئۆزگەردى. ئۇ زامانلاردا خاتىرجەم بىر كۈننى

ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن، كىشىلەر ئاتىسىدىن تېنىشى، ئاتىسى
بالىسىدىن يۈز ئۆرۈشى، ھۆكۈمران قاتلاملىرىغا ئايغاچچىلىق
قىلىشى، تەركى دۇنيا دەرۋىش، سۈپى ئىشان بولۇپ كېتىشى،
مازاردا ياتىدىغان نەشكەش، ناكەس بولۇپ كېتىشى، دىن
ۋە دۇنيا ئىشلىرىنى ئويلىماسلىقى، ھۆكۈمرانلار بەلگىلىگەن
ھاشا، ئالۋان - سېلىقلاردىن باشقا ئارتۇق مېھنەت قىلماسلىقى،
بىر يۇرتتىن يەنە بىر يۇرتقا بارماسلىقى، ھەر ئادەم پەقەت
ئۆزىنىلا بىلىشى، ئۆزگىنىڭ ئۆلۈش - تىرىلىشى بىلەن كارى
بولماسلىقى... قاتارلىق سان - ساناقسىز «پادىشاھنىڭ ئەمرى
ۋاجىپ» قا شەرتسىز بويسۇنۇشى لازىم ئىدى. ئەگەر پادىشاھ
چۈشۈرگەن بىرلا ۋاجىبقا خىلاپ ئىش قىلسا، ئائىلىسى،
جەمەتى قوشۇلۇپ جازاغا تارتىلاتتى. جازانىڭ ئەڭ يېنىكى
گەجگىسىگە «پادىشاھنىڭ قولى» ناملىق قىزىتىلغان تامغا
بېسىلىپ، پادىشاھقا ئائىت قۇللۇق مېھنەتلىرىدە ئىشلىتىلەتتى.
ۋە خالسا قۇل بازىرىدا سېتىلاتتى. ئاۋامغا ئىبىرەت قىلىش
جازاسىغا ئۇچىراپ قالغان مەھكۇملار، بازار دوقمۇشلىرىدا دارغا
ئېسىلىپ، ئۆلۈكلىرى ھەپتىلەپ سازايى قىلىناتتى. يول ياقىسىغا
مۇستەھكەم قېقىلغان قوزۇققا، سۈڭىچىلاپ ئولتۇرغۇزۇلاتتى
ۋە قوزۇق بويىدىن تىشىپ چىقاتتى. داشقازاندا پورۇقلاپ
قايناۋاتقان ياغقا تىرىك تاشلىناتتى. بۇنداق جازالارغا ئاممىۋى
مەھكۇم بولغان بىر مىللەت كىشىلىرى، ئۆزىنى ئۆزگىدىنلا
ئەمەس، ھەتتا ئۆزىدىنمۇ يوشۇرۇشقا مەجبۇر ئىدى. (شۇنداق
زامانلارنىڭ جازاسىدىن ئېشىپ قالغان «ناكەس ئۇيغۇرلار»
نى كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ نېمىشقا مۇشۇنداق بولۇپ قالغانلىقىنى
كۆرمەي، بۇ مىللەتنىڭ قاچان تۈزۈلۈپ قالىدىغانلىقىنى

تەسسەۋۋۇر قىلىپ باقماي، ھېلىقىدەك مەسخىرىلىك خاتىرە قالدۇرغان غەربلىك، ياۋروپالىق ئاتالمىش ساياھەتچىلەرنىڭ، بۈگۈنكى ۋارىسلىرىنىڭ، بۈگۈن بىز تارتىۋاتقان ئاممىۋى جازاغا شىرىك بولۇشلىرىغا ئىنسانى تۇيغۇ قانداق باھا بېرەر؟- ئۇلار بىزنىڭ قېنىمىزغا خىتاي بىلەن بىرگە نان چىلاپ يەۋاتىدۇ. شۇنداق بولسىمۇ بىز ئۇلارنى قاتىلىنىڭ شىپىرىكى - دېمىدۇق. بىراق ئۇلار بىزنىڭ ئۈستىمىزدىن: تېررورست - دەپ، ھۆكۈم چىقاردى. ئۇلارنىڭ ئەجدادلىرى، بىزنىڭ چۆكتۈرۈلگەن ئەجدادلىرىمىزغا پۈتۈن ئەيىب - نۇقسانلارنى توقۇپ خاتىرە قالدۇرغان بولسا، ئۇلار بۈگۈن خىتاي بىلەن بىر مەيداندا تۇرۇپ، بىزنىڭ ئۈستىمىزدىن ئەڭ نومۇسىزلا چە ھۆكۈم چىقاردى. ئۇلار بىزنىڭ دۈشمىنىمىز ئەمەس. لېكىن دۈشمىنىمىز بىلەن بىرلىكتە قېنىمىزغا شىرىكلىشىۋاتىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ ئۈستىدىن ئىجرا قىلغان ھەرقانداق جازا تۈرلىرى، دىن نامىدىن ئېلىپ بېرىلاتتى. ئۇيغۇرلارغا يۈكلىنىدىغان ھەرقانداق مەجبۇرىيەتلەرمۇ دىن نامىدىن تېڭىلاتتى. بۇنداق ئەھۋال قانچە ئەۋلاد داۋاملىشىپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، ئۇيغۇرلارنىڭ ئەقىدىسىدىكى دىن - دوزاخ، غەزەپ، ئازاب قاتارلىق قورقۇنچلۇق ۋەھىمگە يىغىنچاقلىغان. ئادەم ئۆزىنى ئويلىسىمۇ گۇناھكار بولاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن كوچا دوقمۇشلىرىدىكى مەدداھلارنىڭ ئېيتقانلىرى، ئىشانلارنىڭ تەلىم بەرگەنلىرى دىن- دەپ، ئەمەل قىلىشقا يېتەرلىك ئىدى. ئىجتىمائىي جەمئىيەت خارابىلىققا، سۈرلۈك قەبرىستانلىققا ئوخشاپ قالغان، ئادەملەر تىرىك مۇردىغا ئايلانغان، پۈتۈن بىر مىللەت تېگى تەكتىدىن ئىزىلگەن ئىدى. بۇنداق بىر پاجىئەگە مەھكۇم

بولغان مىللەتنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقىنى ھىمايە قىلغۇدەك،
دۆلەتچىلىك ئەقىدىسىنى، مەدەنىيەتلىرىنى ساقلاپ قالغۇدەك
ئىمكانلىرى، زوقلىرى بولاتتىمۇ؟ دېمەك ئۇيغۇر دۆلەتچىلىك
سىستېمى يىقىتلىپ، دۆلەتچىلىك ئېنېرگىيىسى ئىچىدىن
ئۆچۈرۈلگەن ئىدى.

ئىككىنچى ئۇيغۇر دۆلەتچىلىكىنىڭ تاشقى كۈچلەر تەرىپىدىن
زەربىگە ئۇچرىشى 17. ئەسەر ئۇيغۇر دۆلەتچىلىكىنىڭ ئىچىدىن
زەخمىلىنىشى، تاشقى كۈچلەرنى پۇرسەت بىلەن تەمىنلەشكە
باشلىغان دەۋرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

رۇسلارنىڭ جەنۇبقا كېڭىيىش، ئەنگىلىلارنىڭ شەرققە
يېيىلىش چۈشلىرىنى ئۇيغۇرلار ئەسىرلەپ بەربات قىلىپ كەلگەن
بولغاچقا، بۇ توسقۇنلۇقنى يوقىتىش ئۇلارنىڭ بىردىن بىر
نشانىغا ئايلاندى. چۈنكى يىراق شەرقتىن غەربكە، غەربتىن
يىراق شەرقتە ئۆتۈدىغان يول ئۈستىگە جايلاشقان ئۇيغۇر
دۆلىتى، شەرقلىقلەرگە قارىغاندا، غەربلىكلەرنىڭ مەنپەئەتگە
ئۇيغۇن كەلمەيتتى. يىراق شەرق ئىشلەپ چىقىرىپ، غەربكە
ساتىدىغان ھەرقانداق مەھسۇلاتلار ئۇيغۇر سودىگەرلىرىنىڭ
قولىدىن ئۆتەتتى. يەنى غەرب بىلەن شەرق سودا، تىجارەت
ئىشلىرىنى بېۋاسىتە بېجىرەلمەيتتى. چۈنكى توشۇش، يۆتكەش،
ئالماشتۇرۇش قاتارلىق نۇرغۇنلىغان سودا مۇلازىمەتلىرى ئۇيغۇر
سودىگەرلىرىگە بېقىناتتى. شۇنىڭدەك دۆلەتنىڭ تاموزنا باج
رەسمىيەتلىرىدىمۇ، دۆلەت پۇقرالىرى بىلەن، ئەجنەبىلەر
ئۆتتۈرىسىدا چوڭ پەرق بولۇپ، دۆلەت پۇقرالىرى تۆلەيدىغان
تاشقى سودا بېجىغا سېلىشتۇرغاندا، ئەجنەبىلەر قانچە ھەسسە
ئارتۇق باج تۆلەيتتى. ئەجنەبىلەرنىڭ بىر يامبۇغا ئالغان

مېلىنىڭ قىممىتى، ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ تاموژنىسىدا رەسمىيەت تۆلەپ ئۆتكىچە، 28 يامبۇغا ئۆرلەپ كېتەتتى. شۇڭا ئالدىنغان ئەجنەبىلەرمۇ ئۇيغۇر سودىگەرلىرىدىن ئالاتتى. ساتىدىغان ئەجنەبىيلەرمۇ ئۇيغۇر سودىگەرلىرىگە ساتاتتى. يەتكۈزۈش، يۆتكەش مۇلازىمەتلىرىمۇ ئۇيغۇر كارۋان سارايللىرىغا ئائىت ئىدى. ئەجنەبىيلەر شەرقتىن ئالدىنغان ۋە شەرقتە ساتىدىغان، يىراق شەرقتىكىلەر غەربكە ساتىدىغان ۋە غەربتىن ئالدىنغان ھەرقانداق مال - تاۋارلارنى ئۇيغۇر سودىگەرلىرى سېتىۋېلىپ، ئۇنىڭغا مۇۋاپىق باھا قوشۇپ ئەجنەبىيلەرگە ۋە يىراق شەرقتە ساتاتتى. دۆلەت چېگراسىدىن سىرتقا يۆتكىلىدىغان ھەرقانداق مال - تاۋارلار ئەگەر ئۇيغۇر سودىگەرلىرىنىڭ ئېلىم - سېتىملىرىغا مۇناسىۋەتلىك بولسا، يەرلىك مەھسۇلاتلارنى چەتئەلگە چىقىرىش ئۆلچىمى بىلەن، تاموژنا بېجى ئەڭ تۆۋەن چەكتە ئېلىناتتى. ئۇيغۇر دۆلىتى يولغا قويغان تاموژنا بېجى تۈزۈمى، قانداقتۇر يىراق شەرق ۋە غەرب - ئەجنەبىيلەرگە يامان قارىغانلىقى، ياكى دۈشمەن كۆرۈپ ئۆچ ئالغانلىقى بولماستىن، بەلكى ئۆز دۆلىتىنى گۈللەندۈرۈش، پۇقرالىرىنى بېيىتىش بىلەن بىرگە، ئۇيغۇرلارنى خەلقئارالىق سودا مۇناسىۋەتلىرىگە ماھىر قىلىش، ئۇيغۇرلار ئارقىلىق دۇنيا سودا مەدەنىيىتىنى بارلىققا كەلتۈرۈش قاتارلىق نۇرغۇن ئەۋزەللىكلەر نەزەردە تۇتۇلغان. شۇنىڭدەك، بىر بىرىدىن تامامەن يىراق شەرقتىكى بىلەن غەربلىكلەر ئوتتۇرىسىدىكى سودا مۇناسىۋەتلىرىنى ئىشەنچلىك داۋاملاشتۇرىدىغان، بىخەتەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلىدىغان كۈچ ئۇيغۇر دۆلىتى ۋە ئۇيغۇرلار بولغاچقا، بۇ ئەۋزەللىكىدىن ئۈنۈملىك پايدىلانغان.

ختىاي ۋە غەربلىك ئاتالمىش يىپەك يولى تەتقىقاتچىلىرى بايان قىلىپ كېلىۋاتقاندا «ئۇيغۇر دۆلىتى يىپەك يولىنىڭ مەركىزىگە جايلاشقان مۇھىم ئۆتەڭ» ئەمەس، بەلكى ئۇيغۇرلار ۋە ئۇيغۇر دۆلىتى يىپەك يولى سودا مەدەنىيىتىنى ياراتقان ۋە دۇنياغا تاراتقان دۆلەت ۋە مىللەت ئىدى. ئۇيغۇر دۆلىتى يىپەك يولىنىڭ مەركىزى - دەپ باھا بېرىلشى، ئۇنىڭ جۇغراپىيىلىك ئورۇنغا قارىتىلغان بولماستىن، بەلكى يىپەك يولىنى بارلىققا كەلتۈرگەنلىكى، دۇنياۋى سودا مەدەنىيىتىنى ياراتقانلىقى، غەرب بىلەن يىراق شەرقنى سىياسى ۋە سودا مۇناسىۋەتلىرىدىلا تۇتاشتۇرۇپ قالماستىن بەلكى، نەققاشچىلىق، كاھىشچىلىق، تاش ۋە ياغاچ ئويمىچىلىقى، مىس، تۆمۈر، چۈيۈن - مېتال قويمىچىلىقى، ئەگمە مېمارچىلىق كەسپى، زەرگەرچىلىك، زەربىچىلىق، توقۇمىچىلىق قارلىق تۈرلۈك نەپىس ھۈنەر - سەنئەت ۋە تېخنىك ماھارەتلىرىنى، شۇنىڭدەك تىبابەتچىلىك، داۋالاش، دورىگەرلىك قاتارلىق مېدىتسىنا بىلىملىرى ۋە كەسپىنى دۇنياۋىلاشتۇرۇشتا ئۇيغۇر دۆلىتى ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ رولى پەۋقۇلئاددە زور ئىدى. يەنى ئۇيغۇر دۆلىتى ئەينى دەۋرىدە غەرب بىلەن يىراق شەرق ئوتتۇرىسىدا مەركەزلىك رولغا ئىگە ئىدى. لېكىن ئۇيغۇرلارنىڭ دۇنيا ئەھلىگە قوشقان ئالەمشۇمۇل تۆھپىلىرى بىر تەرەپتە قېلىپ، ئۇيغۇرلار ۋە ئۇيغۇر دۆلىتى قازانغان، قولغا كەلتۈرگەن شانۇ - شەۋكەت، سەلتەنەت، غالبىيەت يىراق - يېقىندىكى ياتلارنىڭ ئىچىنى قىزىتىپ، كۆزلىرىگە ئۇيقۇ بەرمىگەنلىكىمۇ بىر تارىخى ھەقىقەتتۇر. يىراق شەرقتىكى ئەبگاھ قوشنىلاردىن تارتىپ، يىراق غەربتىكى ئاچ كۆز ئەجنەبىيلەرگىچە، يېڭىدىن سىياسى

سەھنىگە چىقىپ، ئىشتىھاسى ئېچىلىۋاتقان شىمالدىكى ئاچ كۆز رۇسلارغىچە، ھەر تەرەپتىن ئۇيغۇر دۆلىتىگە ۋە ئۇيغۇرلارغا ھەسەت ۋە خىرىس قىلىشاتتى. چۈنكى ئۇيغۇر دۆلىتى يالغۇز ئۆز تېررىتورىيىسىدىلا ئەمەس، بەلكى موغۇل ئىمپېرىيىسى (ئۇيغۇر - ئۆزبېك بابۇرىيە سۇلالىسى) ۋە ئوسمان ئىمپېرىيىسىدىمۇ زور سىياسى تەسىرگە، ماددى ھەم مەنىۋى يار - يۆلەك رولىغا ئىگە ئىدى. ئۇيغۇر دۆلىتى يىقىلسا، باربۇرىيە سۇلالىسىمۇ، ئوسمانىيە سۇلالىسىمۇ يىقىلىشقا ۋە زاۋاللىققا مەھكۇم بولاتتى. بۇ ئۈچ قېرىنداش ئەل، يىلتىزىدىن بىر ئاتىنىڭ ئوغۇللىرى بولسىمۇ، ئۇيغۇر دۆلىتى ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ مەنىۋى ئورنى ئاتىنىڭ مەرتىۋىسىدە بولۇپ، قالغان ئىككى قېرىنداش سەلتەنەتلەرگە روھى ئوزۇق بەخش ئېتەتتى. ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ يۇقىرىقىدەك نۇرغۇن ئالاھىدىلىكى، ياتلارنىڭ ۋە ئەجنەبىيلەرنىڭ بىۋاسىتە دۈشمەنلىكىنى قوزغايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن سەئىدىيە ئۇيغۇر دۆلىتى (ئىرانچى) ئايەتۇللاھ پېشۋالىرىنىڭ سىياسى سۈيىقەستلىرىگە ئۇچىراپ، ئۇلدىن تەۋرىنىپ قالغان پەيتتە، يىپەك يولى ئۈستىدىن قىلىدىغان بارلىق سودا مۇناسىۋەتلىرىنى توختاتتى. ھەتتا ئۇيغۇر دۆلىتى بىلەن ھېچقانداق سودا مۇناسىۋىتى، تېبابەت دورىچىلىق مۇئامىلىسى، ھۈنەر - سەنئەت مۇئامىلىسى قاتارلىق ھەممە تەرەپتىن قول ئۈزۈپ، ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ تاشقى مۇناسىۋەتلىرىنى پۈتۈنلەي چەكلىدى. ئۇيغۇر دۆلىتى ئىچكى ۋە تاشقى بېسىم ئاستىدا تولۇق يىمىرىلدى. (بۇ توغرىسىدىكى تەپسىلاتلار ئۈچۈن «سەھنە پائالىيىتىگە ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن ئىنقىلاب» ناملىق كىتاپقا قارالسۇن) سەئىدىيەت دۆلىتىنى مۇنقەرز قىلغان

ۋە ئىسيانكار قالماق ھەربى ئەمەلدارغا قۇللۇق بىلدۈرۈپ، تەختتە ئولتۇرغان قورچاق پادىشاھ، مەلۇن ئاپپاق غوجىنىڭ ھۆكۈمرانلىق سۇلالىسى، يېرىم ئەسىرگە بارماي ئىچىدىن ۋەيران بولۇشقا يۈزلەندى. 80 يىل داۋاملاشقان ئىچكى ئۇرۇش سەۋەپلىك، غوجىلار ھۆكۈمرانلىقى مۇنقەرز بولۇپ، ئۇيغۇرىستان دۆلىتى مانجۇرلارنىڭ ئىستىلا قىلىشىغا مەھكۇم بولدى. لېكىن ئۇيغۇر مىللىتى دۆلەت ئۇرۇشى، ۋەتەن ئۇرۇشى قىلىشتىن، ئازاتلىق ۋە مۇستەقىل ھۆرلۈك ئۈچۈن جەڭ قىلىشتىن سوۋۇپ قالمىدى. ئاپپاق غوجا سۇلالىسى ھۆكۈمرانلىقىغا (ئىسلام خىلاپىتى - دەپ)، قارشى چىقمىغان ئۇيغۇرلارمۇ، كېيىنكى مانجۇر ئىستىلاسىغا قارشى ئىسيانغا قېتىلدى. ئۇيغۇرلار گەرچە قاتتىق ئىزلىگەن بولسىمۇ، ئۆزىنىڭ دۆلەتچىلىك روھىنى ئىزدىمەكتە ئىدى. ھېچقانداق ئۇرۇش قورالغا ئىگە بولمىغان، نامراتچىلىق ھۆكۈم سۈرگەن، كۈندىلىك جان ساقلاشقىمۇ يېتەرلىك ماددى ئىمكانلىرى قالمىغان، ئاجىز ئۇيغۇرلار مانجۇر ئىستىلاسىغا قارشى 100 يىل ئۇرۇش قىلدى. ئۇيغۇر مۇستەقىلچىلىرىگە قارشى، باستۇرۇش ئۇرۇشى قىلىۋاتقانلار يالغۇز مانجۇر ئىمپېرىيىسى بولۇپ قالماستىن، بەلكى ئۇنىڭغا مالىيە، يۇقىرى سۈپەتلىك ئۇرۇش قورالى، ھەربى تېخنىكا، ئۇرۇش ۋە سىياسى ستراتېگىيە جەھەتتىن ئىزچىل ياردەم بېرىۋاتقان رۇس پادىشاھلىقى ۋە ئەنگىلىيە باشچىلىق ياۋروپا ئىتتىپاقى قاتارلىق كۈچلەرمۇ باتتى. شۇ قەدەر ئالەمشۇمۇل دۈشمەنگە قارشى يالغۇز بېشىنى ئېلىپ ئۇرۇش قىلغان ئۇيغۇرلار، يۈز يىللىق ئۇرۇش جەريانىدا ۋاقىتلىق، يۇرت خاراكتېرلىق نۇرغۇن قېتىم، كۆپلىگەن جايلاردا مۇستەقىل ھاكىمىيەت تىكلدى. نەتىجىدە

19. ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا ئوخشاش ۋاقىتتا «قەشقەرىيە ۋە ئىلى ئۇيغۇر سۇلتانلىقى» دىن ئىبارەت، پاراللېل ئىككى دۆلەتنى دۇنياغا جاكارلىدى. 20. ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا، كەينى - كەينىدىن ئىككى قېتىم جۇمھۇرىيەت قۇردى. ئەسلىدە مۇشۇ سەئىدىيە ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ مۇنقەرزلىككە يۈزلىنىشىدىن باشلاپ، ئىككىنچى جۇمھۇرىيەتنىڭ قۇرۇلۇشىغىچە بولغان ئۈچ ئەسىرلىك ئىچكى زۇلۇم، ئىچكى ئۇرۇش، مۇستەملىكىگە قارشى ئۇرۇش، تاشقى سودا ئىمبارگو ئۇرۇشى قاتارلىق، سان - ساناقسىز باستۇرۇش ۋە جازالاشقا ئۇچرىغان بىر مىللەت، ئۇيغۇر بولماي باشقا بىرى بولغان تەقدىردە، «تەنگە سىڭگەن نېنىنى يەپ» ئۆزلىرىمۇ ئاللىبۇرۇن سىڭىپ يوقالغان بولاتتى. لېكىن ئۇيغۇر يەنە ئۇيغۇر پېتى قەدىمى تىك تۇتۇپ، شەمشادەتكە ئاسمانغا بوي تارتىپ تۇردى.

ئۇيغۇر بىلەن دۆلەتچىلىكنى، ئۇيغۇر بىلەن ئاقسۆڭەك، ئالجاناپلىقنى، ئۇيغۇر بىلەن جەڭگىۋارلىقنى ئايرىپ تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن بولمىدى. ئۇيغۇرنىڭ ساندانغا كىرىپ، تىلىماتتىن ساق چىقالماي، ئۆزىنىڭ ئىلمىيلىكىنى يوقىتىپ قويغان جامپىس چۇرچۇردىنى چۈشىنىش پۇرسىتى كەلگەندەك، بىر سىرلىق ھادىسە يۈز بەردى. يەنى كوممۇنىزم يېتەكچىلىكىدىكى پەسكەش، پەسەندە خىتايلار ۋە تىنىمىزنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، پەسەندە، ئاچكۆز ئەجدادلىرى ئۇيغۇرلار ھەققىدە قالدۇرغان خاتىرىلەرگە ئاساسەن، بۇ مىللەتنى تولۇق باش ئەگدۈرۈش ئۈچۈن سالمىغان زۇلۇملىرى قالمىدى. ئالىم، ئىنجىنېر، زىيالى، مۇتەپەككۈر، ئۆلىما ئۇستازلاردىن تارتىپ باي، مۈلۈكدار، سودىگەرلىرىگىچە قانلىق ۋە ئاممىۋى

قىرغىن قىلىپ، ئاخىرىدا دېھقان، ئىشچى مېھنەتكارلەرگە چىچە باستۇردى. 30 يىللىق ئاممىۋى جازادىن كېيىن: ھە، ئەمدى ئۇيغۇر دېگەن بۇ مىللەت تۈگەشتى، بەرسەك يەيدۇ، ئۇرساق ئۆلىدۇ، بىز ئىشىمىزنى خالىغانچە قىلىپ، ئالغا ئىلگىرىلەيمىز - دەپ، ھۆكۈم قىلدى. 80. يىلدىن باشلاپ 10 يىللىق يوقۇقتىن نەپەس ئالغان ئۇيغۇرلاردا، ئەجدادلارنىڭ 10 مىڭ يىللىق روھى ئويغاندى. خىتاي يەنە تەركىپكە ئايرىپ باشقۇرماقچى بولدى. ئەمما ئۇيغۇرلار باي بولسىمۇ، نامرات گاداي بولۇپ كەتسىمۇ، ھەممىسى بىر تەركىپنىڭ جۇغلانمىسى ئىكەنلىكى خىتايىنى چۆچۈتتى. كېيىن ئۇيغۇرلارنىڭ گېن كودىغا كىرىپ تەكشۈرمەكچى، ئۆزگەرتىمەكچى بولدى. بىراق ئۇيغۇرنىڭ ساندىغا كىرگەن خىتايلار ئەقلىدىن ئېزىپ قالدى. ئۇيغۇرلارنىڭ ساندىدىكى تىللىماتتىن خىتاي ساق قايتىپ چىقالمىدى. چۈنكى بۇ تىللىماتقا پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ كودى قويۇلغان. - ئۇيغۇرلار ئىنسانىيەتنىڭ ئاتىسىمۇ؟ - ھاكاۋۇرلۇق ياراشمايدىغان، ھاكاۋۇرلۇقنى ھەم قاملاشتۇرالمىدىغان پەسكەش، پەسەندە خىتاي، ئۇيغۇرلارنى يوقىتىشقا ۋە ئۇنىڭ كودىنى ئۆزگەرتىپ، ئۆز مەيلىچە باشقۇرۇشقا چامى يەتمەيدىغانلىقىنى بىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ قورقۇنچىسىنى يوقىتىش ئۈچۈن، پۈتۈن چارە - تەدبىرلەرنى قوللاندى. پالتا، پىچاقلارغا كىملىك نومۇرى باستى. ھەر بىر ئائىلىگە بىردىن پايلاقچى قويدى. ئۇيغۇرلارنىڭ كۆچمىلىرىغا تام سېلىپ، كىرىش چىقىشقا تۆمۈر دەرۋازا ئورناتتى. خىتاي ئۆزلىرىنىڭ خاتىرجەملىكى ئۈچۈن، ئۇيغۇرلارغا قارشى قوللانمىغان ھېچ بىر چارە قالمىغاندا، بارلىق ئۇيغۇرلارنى ئاممىۋى سولاپ، سولاقخانلاردا قىيناپ، تۈتۈپ

تۇرۇش جازاسىنى ئىجرا قىلىۋاتىدۇ. بۇ ھەقتە مىڭلىغان، يۈز مىڭلىغان سوئاللار قويۇلماقتا. جاۋاب بىرلا - خىتايلار قورقۇپ كەتتى.

مېنىڭ بۇ تېمىدا يېزىۋاتقانلىرىم، ھەرگىزمۇ «خىتايلار تەرىپىدىن ئاللىبۇرۇن ئۆلۈمگە مەھكۇم بولغان ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ تۇپراق بېشىدا ئوقۇۋاتقان مۇڭلۇق دۇرۇت» ئەمەس. ئەكسىچە ئۇيغۇرلارنىڭ غۇرۇرىدا، ئۇيغۇرلارنىڭ روھىدا، ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسيانلىرىدا پارتلاۋاتقان جەڭ مارشى ۋە قۇرۇلغۇسى دۆلەت مارشىدىن كېلىۋاتقان بىشارەتتۇر.

يۇقىرىدا بايان قىلىنغاندەك، ئۇيغۇرلار دۆلەتچىلىك مەپكۇرىسىدىن ئايرىلىپ قالغىلى، بىر قانچە ئەسىر بولغان بولسىمۇ، لېكىن بىر ھەقىقەت شۇكى، ئۇيغۇرلارنى ئەل قىلىپ، باشقۇرماقچى بولغان ھەرقانداق دۈشمەنلەرگە، ھەر قانداق يات تائىپىلەرگە، ئۇيغۇرلار باش ئەگمىدى. گەرچە بۇ مىللەتنىڭ ھەر بىر ساددا ئەزالىرى: بىزگە ئۆزىمىزنىڭ مۇستەقىل دۆلىتى كېرەك! دېگەن شوئارنى توۋلىيالىمىمۇ، ئەمەلى ھەرىكەتلىرىدە مۇستەقىل دۆلەتچىلىك ئارزۇ - ئارمانلىرىنى كۆرسىتىپ كەلدى. ئۇيغۇرچىلىق ئەسلىيىتىمىزدىن ئېيتقاندا، ھېچقانداق بىر ئۇيغۇر ئۆزىمىزنىڭ مۇستەقىل دۆلەت قۇرىشىمىزغا قارشى ئەمەس. ئەمما كېيىنكى 20 يىللىق ئىنقىلاۋى تارىخىمىزنىڭ يۈزىگە سۈرتۈلگەن قارا داغىنى، شەرمەندىچىلىكنى ئۈنتۈپ، ياكى كۆرمەسكە سېلىپ ئۆتۈپ كېتەلمەيمىز. 1997. يىللىرى ۋەتەندىن، ئېنىق ئېيتقاندا خىتاينىڭ تۈرمىلىرىدىن، سولاقخانلاردىن ۋە قاتتىق نازارەت ئاستىدىن ئاممىۋى شەكىلدە چەتئەلگە چىقىرىۋېتىلگەن بىر تۈركۈم ئاتالمىش دىنى زاتلار، مۇجاھىتلار، ئازاتچىلار ئوتتۇرا

ئاسيا دۆلەتلىرىدە، پاكىستان ۋە ئافغانىستان قاتارلىق قوشنا ئەللەردە توپلۇشۇپ، بارىگاھ قۇردى. دەسلەۋىدە: بىزنىڭمۇ ۋەتىنىمىزنى ئازات قىلىدىغان، دىيانەتلىك مۇجاھىتلىرىمىز بارلىققا كەلدى، ئەمدى خىتايىنىڭ ئەدىۋىنى بېرىپ، ۋەتەننى قۇتقۇزىدىغان ۋاقىتىمىز كەپتۇ - دەپ، ساددا ياشلىرىمىز، خەلقىمىز زور ئۈمىتكە چۆمۈلدى ۋە ئۇلارغا ئەگەشتى، ئۇلارنى قوللىدى. بىراق ئاغزىدىن قۇرئان، ھەدىس سۇ تۆكۈلگەندەك تۆكۈلۈپ تۇرىدىغان، مۇجاھىت سۈپەتلىك موللا - ئىشانلار ئاللاھنىڭ قۇرئانىنى، پەيغەمبەرنىڭ ھەدىسلىرىنى سۆزلەپ تۇرۇپ: «بىز ئاللاھنىڭ ئالدىغا بارغاندا شەرقى تۈركىستاندىن، ئۇيغۇرلاردىن سورالمايمىز! ئىسلامدىن، ئىسلام ئۈچۈن قىلغان خىزمەتتىن، كاپىرلارغا قارشى قىلغان جىھادتىن سورىلىمىز. بۇ ئاللاھنىڭ بۇيرۇقى، پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتى. كىمكى ھاۋايى ھەۋەسكە ئەگىشىپ، ۋەتەننى مۇستەقىل قىلىمىز، مىللەتنى ئازات قىلىمىز - دەيدىكەن ۋە شۇ يولدا ئۆلىدىكەن، ئۇنداق كىشى بىزدىن ئەمەس، ئۇ مۇرتەد ئۆلۈمىدە ئۆلگەن بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۆلۈكى بىر زەمبىل گۆش بولىدۇ» - دەپ، پەتۋا چىقاردى ھەم كۈندىلىك ۋەز - تەبلىغلىرىدە قانات يايدۇردى. بۇنداق ئەھۋال ئۇزۇن داۋاملاشتى. ئۇلارنىڭ ئېيتقانلىرىنى ئاللاھنىڭ بۇيرۇقى - دەپ ئەقىدە قىلغان نۇرغۇن كىشىلەر ئۇلارغا ئەگەشتى. ھەم بارار جايى يوق، يەيدىغىنى، كىيىدىغىنى يوق نۇرغۇنلىغان ئوت يۈرەك چارىسىز كىشىلەرمۇ ئۇلارغا قېتىلدى. كېيىنچە ئۇلار چەتئەلدە چوڭ بىر ئېقىم بولۇپ شەكىللەندى. دۈشمىنىمىز خىتاي، ئۆزىنىڭ ئىستىخباراتىغا باش ئەگكەن، ياكى ئىستىخبارات ياساپ چىققان ئاز ساندىكى

مەلۇن موللارنىڭ، تىرىكنى بىزگە قارشى خائىن، مۇناپىق قىلىپ قوللىنىپ، ئۆلۈكنى بىزگە مازار قىلىپ تىكلەپ بەردى. ئاتالمىش مۇجاھىتلار سېپىدىكى: «بىز ۋەتەن مىللەتنى ئازات قىلىشتىن سورايمىز! دىندا مىللەتچىلىك يوق! نەدە جىھات بولسا، شۇ يەرگە بېرىپ جەڭگە قاتنىشىش پەرزدۇر! خىتايغا قارشى جىھات قىلىپ، ۋەتەننى ئازات قىلىمىز دېگەنلىك - مىللەتچىلىكتۇر!» - دەپ، ۋەز سۆزلەۋاتقانلارنىڭ مۇتلەق كۆپىنچىسى، خىتايغا مائاشلىق ئىشلەيدىغان خائىنلاردۇر. مۇشۇ 20 يىلدىن بېرى پىداكار ئۇيغۇرلارنى چەتئەللەردىكى تۈرلۈك جايلاردا، جىھاتچىلىق سېپىدە تۇتۇپ تۇرۇۋاتقانلارنىڭ ئىچىدە، خىتايغا مەخسۇس خىزمەت قىلىدىغان سېتىمىلاردىن باشقا يەنە، تەربىيەلەنگەن ئىستىخبارات خادىملىرىمۇ ئاز ئەمەس.

مۇجاھىتلارنىڭ تېرىسىگە كىرىۋالغان، ئەرەب تېررور-چىلىرىنىڭ ئاجايىپ جەزىمدار ئەپسۇنلىرىمۇ، دىنى تىلدىن ساۋادى يوق، دىنى بىلىملەردىن يېتەرلىك مەلۇماتى يوق، ساددا ئۇيغۇرلارنى ھەر دەقىقىدە قايمۇقتۇرۇپ، ئۇلار ئەسلىدە خالىمايدىغان ئىشلارنى قىلىشقا توغۇرلاپ قويالايدۇ. ئۇنداق تېررورچىلارنىڭ ئازدۇرۇش ئوبيېكتى، پەقەت ئۇيغۇرلارلا ئەمەس، بەلكى دۇنيادىكى ھەر تۈرلۈك مىللەتلەردىن، ئاساسەن دىنى چۈشەنچىسى تۆۋەن كىشىلەر، ئۇلارنىڭ دامغا چۈشۈپ كېتىدۇ. ياۋروپادىكى ئاڭلىق ھېسابلىنىدىغان، دۇنيا قارشى يېتىلگەن كىشىلەرمۇ، ئىسلامغا مايىللىشىپ قېلىپ، توغرا بىر دىنى يېتەكچىگە يولۇقماي، ئاشۇنداق تېررورچىلارنىڭ قىلتىقىغا چۈشۈپ قالسا، شۇنچىلىك تېز سېھىرلىنىپ، ئىنسان قېلىپىدىن چىقىپ كېتىدۇ. ئۇلارنىڭ ساددا كىشىلەرنى سېھىرلەيدىغان

ئەپسۇنلىرىنى، تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە بۆلەككە ئايرىپ ھەم دېئالوگ شەكلىدە كۆرۈپ چىقايلى.

بىرىنچى ئەرەب تېررورچىلىرىنىڭ، ساددا مۇسۇلمانلارنى (ئۇيغۇرلارنى) ئازدۇرۇش ھېلىسى.

ئا: سىلەرنىڭ جىھات قىلىشتىكى نىشانىڭلار، ئاخىرقى غايەڭلار نېمە؟

ب: جىھات قىلىشتىكى نىشانىمىز، خىتاي كاپىرلىرىغا قارشى ئۇرۇش قىلىش، ئاخىرقى غايىمىز ۋەتىنىمىزدىن خىتايلارنى قوغلاپ چىقىرىپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش.

ئا: جىھات قىلىشتىكى نىشانىڭلار توغرا بولسىمۇ، لېكىن ئاخىرقى غايەڭلار باتىل.

ب: بىز مۇسۇلمان خەلق ياشايدىغان بىر ۋەتەننى، كاپىرلارنىڭ مۇستەملىكىسىدىن ئازاد قىلىپ، مۇستەقىل ئىسلام دۆلىتى قۇرىمىز دەۋاتساق، غايىمىز نېمىشقا باتىل بولغىدەك؟

ئا: سىلەر خىتايلارنى ۋەتىنىڭلاردىن قوغلاپ چىقاردىڭلار، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ يەردە بىر دۆلەت قۇردۇڭلار، سىلەر قۇرغان شۇ دۆلىتىڭلارنى كىملىر تەستىقلايدۇ؟ - «ب د ت» تەستىقلايدۇ. «ب د ت» غا كىملىر ئەزا؟ - پۈتۈن دۇنيادىكى كاپىر، تاغۇت دۆلەتلەر ئەزا. ھەتتا «ب د ت» نى سىلەر ۋەتىنىڭلاردىن قوغلاپ چىقىرىۋەتكەن خىتايلار باشقۇرىدۇ. سىلەر قۇرغان مۇستەقىل دۆلەتتە ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىنى ئالى قىلالمايسىلەر. ئەكسىچە «ب د ت» نىڭ ۋە ئامېرىكا، ياۋروپاغا ئوخشاش كاپىر، تاغۇتلارنىڭ بەلگىلەپ بەرگەن قانۇنلىرىنى مەجبۇرى قوبۇل قىلىپ، مۇسۇلمان خەلقىڭلارنىڭ ئۈستىدىن،

ئۆز قولۇڭلار بىلەن ئىجرا قىلىسىلەر. دۆلەت قۇردۇق - دەپ، كاپىرلارغا، تاغۇتلارغا خىزمەت قىلغان بولسىلەر! ئاللاھ سىلەردەك پاكىز مۇجاھىتلارنى ئازغۇنلۇقتىن ساقلىغاي!

ب: بىز دىن ئۈچۈن ھېچ ئىش قىلالمىساقمۇ، ئاللاھنىڭ ھاكىمىيىتىنى ئۈستۈن قىلالمىساقمۇ، خىتايىنىڭ زۈلمىدىن مۇسۇلمان قېرىنداشلىرىمىزنى قۇتقۇزىمىز. خىتايىنىڭ ۋەھشى زۇلمى ئاستىدا ئازاپلىنىۋاتقان، مىللىتىمىزنى قۇتقۇزىمىز. خىتاي بۇلاپ كېتىۋاتقان بايلىقىمىزنى قوغداپ قالىمىز. مۇسۇلمان خەلقىمىز ھازىر خىتايىنىڭ زۇلمى ئاستىدا دىندىن تېنىشقا، دىنغا قارشى گۇناھ قىلىشقا مەجبۇرلىنىۋاتىدۇ. بىز ۋەتەننى ئازات قىلىپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرساق، ھېچ بولمىغاندا خەلقىمىزنىڭ دىندىن چىقىرىلماسلىقىغا كاپالەتلىك قىلالايمىز.

ئا: ئاللاھنىڭ ھۆكۈمى بىلەن ھۆكۈم قىلالمىغانلار كاپىردۇر! ئاللاھنىڭ ھۆكۈمى بىلەن ھۆكۈم قىلمىغانلار تاغۇتتۇر! سىلەر دۆلەت قۇرۇپ، بايلىقنىڭ غېمىدە قالغان چېغىڭلاردا، تاغۇتلار سىلەرنىڭ ئىمانىڭلارنى قەلبىڭلاردىن، تۈيدۈرماي سۇغۇرۇپ بولغان بولىدۇ. ئاللاھنىڭ بارلىق ھۆكۈمىنى ئىجرا قىلالمىغان دۆلەت ئەركانلىرى مۇتلەق تاغۇتتۇر ۋە كاپىردۇر! ھازىر مۇسۇلمان خەلقىڭلار كاپىر خىتايلارنىڭ زۇلمى ئاستىدا ئىزىلىگەن بولسا، ئەجرىنى ئاللاھ ھەسسىلەپ بېرىدۇ. دىندىن مەجبۇرى ياندۇرۇلغان بولسا، ئاللاھ ئۆزىنى قوبۇل قىلغۇچىدۇر. ئەمما سىلەر مۇستەقىل ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇپ، ئۆز قولۇڭلار بىلەن ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىنى ئىجرا قىلمىساڭلار، ئۆز قولۇڭلار بىلەن كاپىرلارنىڭ قانۇنىنى، تاغۇتلارنىڭ دېموكراتىيىسىنى ئىجرا قىلىپ، ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىنى رەت قىلساڭلار، سىلەر

بىلەن قوشۇلۇپ، سىلەر ياخشى كۆرگەن خەلقىڭلار ئۆزۈڭلۈك
ھېسابلانمايدۇ! ھەممىڭلار ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىدىن يۈز ئۆرگەن
تاغۇتلاردىن بولۇپ كېتىسىلەر!

داغلىق ئەرەب تېررورچىلىرىدىن ئاڭلاۋاتقان بۇ مۇنازىرىنىڭ،
ھەر بىر جۈملىسى قۇرئاننىڭ ئايەتلىرى بىلەن، ھەدىسلەر
بىلەن دەلىللىنىۋاتقاندا، ئەرەبچىدىن ساۋاتسىز، دىنى
بىلىمىدىن مەلۇماتى يوق، ساددا ئۇيغۇرلا ئەمەس، ھەتتا
ئۆزلىرىنى ھېچكىمگە تەڭ كۆرمەيدىغان ئەمما زىيالىي سۈپەت
موللا، مۇجاھىتلىرىمىزمۇ، خام قايماقتەك يېپىلىپ، شامدەك
ئېرىپ، ئەرەب تېررورچىلىرىنىڭ ئالدىدا، دېدەك قىزنىڭ
ئورنىغا چۈشۈپ قالىدۇ... كۈتۈلمىگەن ئەھۋالغا يولۇققان بىچارە
ئۇيغۇر جىھاتچىلىرى مىڭلاپ، ئون مىڭلاپ ئافغانلار ئۈچۈن،
سۈرىيىلىكلەر ئۈچۈن، قىسقىسى قايەردە ھارام ئۆلدىغان
قۇشخانا بولسا، ئىزدەپ بېرىپ، شۇ يەردە ئۆلدىغان
ماشىنا ئادەمگە ئوخشاپ قالىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن مۇستەقىللىق
ھەرىكىتىمىز دىنى ئۇرۇشقا ئايلىنىپ كەتسە، نەتىجە خىتايىنىڭ
قولغا ئۆتۈپ كېتىدۇ. ھەم مۇنچىلىك مۇجاھىتلىرىمىز بار -
دەپ، خىيالغا پېتىپ قېلىشقا بولمايدۇ. ئۇلارنىڭ كاللىسى ھەر
تەرەپتىن يۇيۇلۇپ كەتكەن.

ئىككىنچى ئەرەب تېررورچىلىرىنىڭ، ئىسلامغا مايىللاشقان
غەربلىكنى ئازدۇرۇش ئۇسۇلى.

ئا: سەن چىن قەلبىڭدىن جەننەتكە كىرىشنى ئارزۇ
قىلامسەن؟

ب: ئەلۋەتتە ئارزۇ قىلىمەن. بۇرۇنقى ھاياتىم ئېغىر گۇناھ

بىلەن ئۆتۈپتىكەن. مەن توغرا يولنى، جەننەتكە كىرىدىغان داغدام يولنى ئىزدەيمەن.

ئا: ئاللاھ بىر، مۇھەممەد ئۇنىڭ ئەلچىسى - دېگەن تەۋھىد كەلىمىسىنى قوبۇل قىلساڭ، جەننەتكە كىرسەن.

ب: مەن قوبۇل قىلغان. لېكىن جەننەتكە تېز كىرىپ كېتىدىغان يولنى ئىزدەيمەن.

ئا: ناماز ئوقۇساڭ، رۇزا تۇتساڭ، زىكات بەرسەڭ، ھەج تاۋاپ قىلساڭ، جەننەتكە كىرسەن.

ب: ھەممىنى قىلدىم ۋە قىلىۋاتىمەن. لېكىن جەننەتكە تېزراق كىرىشنى ئارزۇ قىلىمەن.

ئا: ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىنى بىر تەرەپكە قوي، كاپىر ۋە تىنىڭنى، كاپىر، تاغۇت دۆلىتىڭنى، كاپىر ئاتا - ئاناڭ، كاپىر تۇغقانلىرىڭ، كاپىر خوتۇن - بالىلىرىڭ، كاپىر مۇناسىۋەتلىرىڭنىڭ ھەممىسىنى بىر تەرەپتە قويۇپ، ئىككىسىدىن بىرىنى تاللا. ئەگەر يالغۇز ئاللاھنىلا تاللىيالىساڭ، جەننەتكە كىرسەن. ئۇنداق قىلالىمىساڭ، دوزاققا كىرسەن!

ب: مەن يالغۇز ئاللاھنىلا تاللىدىم. ھەممىدىن ۋاز كېچىپ، يۈز ئۆرۈدۈم. لېكىن مەن ياشاشقا مەجبۇر بولغان كاپىر ۋە تىنىم، مەن بويسۇنۇشقا مەجبۇر بولغان كاپىر دۆلىتىم، كاپىر ئاتا - ئانام، كاپىر تۇغقانلىرىم، كاپىر خوتۇن - بالىلىرىم، كاپىر مۇناسىۋەتلىرىم مېنىڭ پاقىقىمغا ئېسىلىۋېلىپ، دوزاققا سۆرەپ چۈشۈرۈۋاتقاندەك، قورقۇۋاتىمەن. شۇڭا جەننەتكە تېز كېتىدىغان يولنى ئىزدەيمەن!

ئا: ئۇنداق بولسا، قۇرئاندا ئاللاھ قانداق بۇيرۇغان بولسا،
شۇنى قىلساڭ، جەننەتكە كىرسەن!

ب: بىراق، قۇرئاندا بەك كۆپ ھۆكۈملەر باركەن. قايسىنى
قىلىشنى بىلەلمىدىم.

ئا: ئۇنداق بولسا، سەن ھازىر جەننەت بىلەن دوزاخنىڭ
بوسۇغىسىدا تۇرۇپ قاپسەن. بىر قەدەم ئالدىڭغا ماڭساڭ،
جەننەتكە كىرسەن. بىر قەدەم ئارقىغا چېكىنسەڭ دوزاخقا
چۈشۈپ كېتسەن. ئوتتۇرىدا تۇرۇش بەك قورقۇنچلۇق!

ب: ئەمدى قانداق قىلىشىم كېرەك؟

ئا: جىھات قىل!

ب: قەيەردە؟

ئا: ئافغانىستاندا، ئىراقتا، سۈرىيىدە، پەلەستىندە، خالىساڭ
ئۆزۈڭ ياشاۋاتقان كاپىر ۋەتەندە، كاپىر دۆلەتكە قارشى جىھات
قىل. پارتىلات، كاپىرلارنى ئۆلتۈر. ھەممىسى جىھات! چۈنكى
سېنىڭ كاپىر دۆلىتىڭ، يەھۇدىيلار بىلەن، ئامېرىكا بىلەن
ھەمكارلىشىپ، مۇسۇلمانلارنى قىرغىن قىلىۋاتىدۇ. سېنىڭ
كاپىر قوۋمىڭ باج تۆلەش ئارقىلىق، كاپىر دۆلىتىگە ياردەم
بېرىۋاتىدۇ. كاپىر دۆلەتكە باج تۆلىگەنلەرنىڭ ھەممىسى تاغۇت.
ئاخىرقى ھېساپتا دۆلىتىڭدە ياشاۋاتقان ھەرقانداق بىرسىنى
ئۆلتۈرسەڭمۇ، سېنى جەننەتكە ئېلىپ كىرىدىغان، ئەڭ چوڭ
جىھات ئىبادىتىدۇر!

ئەرەب تېررورچىلىرىنىڭ ئارىسىدا، تۈرلۈك قورال
ياسايدىغان، پارتىلىتىش ئۈسكۈنىلىرى ئىجات قىلالايدىغان

ماھىر ئىنجېنېرلار بولغىنىدەك، ئىنسانشۇناسلار، مىللەتشۇناسلار، جەمئىيەتشۇناسلار، پىسخولوگ مۇتەخەسسسلەرمۇ ئاز ئەمەس. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ سېھىرلىك خالىتلىرىغا چۈشۈپ كېتىش پەۋقۇلئاددە چوڭ ۋەقە ھېسابلانمايدۇ. ھەيران قالغۇدەك ئىش مۇ ئەمەس.

بىزدىكى يېتەرسىزلىك شۇكى، زىيالىيلىرىمىزنىڭ مۇتلەق كۆپىنچىسى خىتايچە مائارىپتا يېتىلگەن بولغاچقا، خىتايلارنى ياخشى چۈشىنەلەيدۇ. ئەمما ئۇيغۇرلارنىڭ كۆڭلىنى، ئىچكى دۇنياسىنى، ئېتىقاد - ئەقىدىسىنى، قىسقىسى پىسخىك كەيپىياتلىرىنى بىلىپ كېتەلمەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن تولا چاغلاردا، زىيالىيلىرىمىز ئاۋام بىلەن تىل تېپىشالمايدۇ. خەلقىمىزنىڭ كۈتكەن يېرىدىن چىقالمايدۇ. دىنى كىشىلىرىمىزنىڭ بىلىم ھاسىلاتلىرى بولسا، ئۆز قوۋمى بىلەن قىلچە ئالاقىسى يوق، پەقەت دىنى ئەھكام، دىنى پەتىۋا ئەتراپىدىلا چەكلىنىدۇ. ئۆز خەلقى ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ، يېزىپ چىققان بىرەر ئىلمى ئەمگەك يوق. ئۇيغۇرلار بىلەن بىلىمدانلار ئارىسىدا، شۇنداق چوڭ بوشلۇق بولغاچقا، خىتاي شۇ يەردىن ئىچكىرىلەپ بۈسۈپ كىرىپ، سان - ساناقسىز غەلبىگە ئېرىشتى.

يىغىپ ئېيتقاندا، 30 يىل ھەممە نەرسىمىزنى تارتىۋالغان، پەسكەش خىتايلار ئېچىپ قويغان كىچىككىنە يوقۇقتىن، قىستىلىپ چىقىپ، دىنغا ئېچىرقاپ كەتكەن تەشەنلىقىمىزنى قاندۇرۇشقا دۈم چۈشتۈق. خىتاي مۇ يوقۇقنى يەنە بىر ئاز كەڭرەك ئېچىپ قويدى. تېخىمۇ دۈم چۈشتۈق. كېيىن بىر ئاز قىسىپ قويۇۋىدى، قارشى چىقتۇق. ئۇنىڭدىن كېيىن قاتتىق

قوللۇق قىلىۋىدى، تېخىمۇ ئاينىپ، ھەممە نەرسىمىزنى دىن ئۈچۈن ئاتاپ قويغاندەك كۆرۈنۈش ھاسىل قىلدۇق. ھەتتا چەتئەلدىكى دەۋاگەرلىرىمىزمۇ بارغان يەرلىرىدە: خىتاي دىنى ئەركىنلىكىمىزنى بوغدى - دەپ، ھال ئېيتىدىغان بولۇپ قېلىشتى. دەۋارىمىزنىڭ نىشانى دىننى قوغداشقا مەركەزلەشكىلى تۇرغاندا، ئىپلاس خىتايلار دىنى مۇئەممالىرىمىزگە قارىتا ئەڭ ئېغىر چەكلىمە قويدى ھەم جازا ئىجرا قىلدى. ھەممە نەرسىمىز - دىن، دېگەن تونۇشقا كېلىپ قالغان ساددا خەلقىمىز، ئۆسمۈر پەرزەنتلىرىدىن تارتىپ، باشلانغۇچ، تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپتىكى بالىلىرىنى مەكتەپتىن ئاجرىتىپ، مەخپى ھالدا قۇرئان يادلىتىشقا بەس - بەستە كىرىشىپ قالدى. بالىلىرىنى چەتئەلگە چىقارتىپ، قۇرئان يادلاشقا تاپشۇرۇۋەتكەن ۋە شۇنىڭ جازاسىنى ھاياتى بىلەن ئۆتەۋاتقان ئاتا - ئانىلار ساناقسىز. ئەسلىدە بىزنىڭ: مۇسۇلماندارچىلىقىمىزنى، ئادەم ئىكەنلىكىمىزنى، مەۋجۇت ئىكەنلىكىمىزنى ھىمايە قىلىدىغان، مۇستەقىل دۆلەتكە ئېھتىياجىمىز بار ئىدى. چۈنكى بىزنىڭ ئادەملىك مەۋجۇتلۇقىمىز مېۋىلىك دەرەخكە ئوخشىسا، مۇسۇلماندارچىلىقىمىز ۋە باشقا ھەممە نەرسىمىز مېۋىگە تەڭ. دۆلەت بولسا ئاشۇ مېۋىلىك دەرەخلەرنى قوغداپ تۇرغان قوشامغا، قورۇق تاملارغا ئوخشايدۇ. بىر ئوبدان مېۋىلىك دەرەخلەرنى تىكىپ، باراقسان باغنى بەرپا قىلغان باغۋەن، ئۇنىڭ ئەتىراپىغا قورۇق تام سالىسا، باغنىڭ مېۋىسى تۈگۈل، دەل - دەرەخلىرىمۇ زىيان - زەخمەت، ئاپەتلەردىن ئامان قالمايدۇ. بىز ئىپلاس خىتاينىڭ 30 يىللىق يوقىتىش جازاسىدىن كېيىن، يەنە بار بولدۇق. يوقىتىلغان دىنىمىزنى ئەسلىگە

كەلتۈرۈپ مۇسۇلمان بولدۇق. جاپالىق مېھنەت قىلىپ باي بولدۇق. مۈلۈكدار بولدۇق. موللا، ئۆلىما، دوكتور - زىيالى بولدۇق. نام - ئاتاق، شەرەپلىك بولدۇق. ئەمما دۆلىتىمىز بولمىغانتى، قايسى پالاكەتلەرگە قالمىدۇق!

ئۆز قوللىمىز ۋە ئۆز پۇلىمىز بىلەن سالغان مەسچىتلىرىمىزنى، يەنە ئۆز قوللىمىز بىلەن چاقتۇردى. ئۇزۇن يىللاپ مەبلەغ سېلىپ ئوقۇتقان دىنى ئۆلىمالىرىمىزنى، قارى - قۇرئانلىرىمىزنى قىرىپ تاشلىدى. ئۇزۇن يىللاپ ۋاقىت سەرپ قىلىپ، ساناقسىز ئىقتىسادى مەبلەغ سېلىپ ئوقۇتقان ئالىم، ئىنجىنېر، زىيالى، دوكتور، مۇتەپەككۇر، شائىرلىرىمىزنى قىرىپ تاشلىدى. توپلىغان بايلىقىمىزنى مۇسادىرە قىلدى. مال - مۈلكىمىزنى تارتىۋالدى. ھەشەمەتلىك ئايۋان - سارايلىرىمىزنى چىقىپ خارابىغا ئايلاندۇرۇۋەتتى. ئىنسانىيلىقىمىزغا ئىنكار قىلدى. ئەخلاقىمىزغا بۇزغۇنچىلىق قىلدى. ئاللاھقا بولغان ئەقىدىمىزنى خورلىدى. كىشىلىك ۋىجدانىمىزنى دەپسەندە قىلدى. قىسقىسى دۆلىتىمىز بولمىغاچقا ھېچنەرسىمىز بولماي قالدى. ئۇيغۇرلارغا ھەممىدىن ئاۋۋال مۇستەقىل دۆلەت كېرەك!

01.10.2018

ئون بىرىنچى باب

ئۇيغۇرلار قۇرىدىغان دۆلەتنىڭ خاراكتېرىنى، دۇنيا ئەللىرىگە ئالدىن بىلدۈرۈش زۆرۈرىيىتى بارمۇ؟

«بېگىمنىڭ كۆزىگە قارايمۇ، خېنىمنىڭ قېشىغا؟»

بىز - ئۇيغۇرلار ۋەتىنىمىزنى خىتاينىڭ مۇستەملىكىسىدىن ئازات قىلىپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرساق، ئالدى بىلەن ئۆز مىللىتىمىزنىڭ، ئۆز خەلقىمىزنىڭ مەنپەئەتى بىرىنچى ئورۇنغا، ئەڭ يۇقىرى پەللىگە تىزىلىدۇ. بۇنىڭغا ھېچكىم قارشىلىق بىلدۈرمەيدۇ ھەم قارشىلىق كۆرسىتىشكە ھەقلىق ئەمەس. بىز قۇرىدىغان دۆلەتنىڭ شەكلى، سىياسى خاراكتېرى، قانۇن - تۈزۈملىرى ئۆزىمىزگە ئائىت. بۇرۇنقى پادىشاھ جەمەتىدىن بىرسىنى تاللاپ، دۆلىتىمىزگە پادىشاھ قىلىۋالغۇدەك، ياكى يېڭىدىن ئېسىل، ئاقسۆڭەك جەمەتتىن بىرسىنى تاللاپ پادىشاھ تىكلىۋالغۇدەك، ئىسلام خىلاپىتى، ئىسلام جۇمھۇرىيىتى، دېموكراتىك جۇمھۇرىيەت، مونارخىست ۋە جۇمھۇرىيەت، ئىشقىلىپ قانداقلا بىر دۆلەت قۇرۇۋالساق ۋە قۇرۇۋالغۇدەك، پەقەت شۇ دۆلەتنى قۇرۇۋالساقلا، ئۇ پۈتۈنلەي بىزنىڭ ھەققىمىز. ئەمما نازۇك بىر مەنپەئەت توقۇنۇشىمۇ باركى، ئەگەر بىز قۇرغان دۆلەت، شۇ مەنپەئەتكە كېپىللىك قىلالمىسا، ئۇ چاغدا دۆلەت

ئەللىرىگە ئالدىن مەلۇم قىلىشىمىزنىڭ زۆرۈرىتى بار» -
 دېيىلسە، ئەگەر ئالدىن مەلۇم قىلماساق، بىزنى قوللىمايدۇ
 - دېيىلسە، بىز قايسى بېگىمنىڭ كۆزىگە قارىشىمىز كېرەك
 ؟ يەنى قايسى دۆلەتنىڭ، قايسى كۈچنىڭ رايىغا قارايمىز؟
 - مۇستەقىللىق ھارۋىمىزنى، ئامېرىكىدىكى دەۋاگەرلىرىمىز
 ئامېرىكا تەرىپىگە سۆرەپ ماڭسا، ياۋروپادىكى دەۋاچىلار ئۆز
 خوجايىنلىرىنىڭ تاۋكاسىغا سۆرەپ ماڭسا، تۈركىيەدىكىلەر
 تۈركچە، ئىخۋانچىلار سەيد قۇتۇبچە، مۇجاھىتلار خىلاپەتچە، ھەر
 قايسىلىرى ئۆزلىرىگە چاي پۇلى بەرگەن بەگ، خېنىملارنىڭ
 مەيلىچە، ھەر تەرەپكە سۆرەپ ماڭسا، بىز ئازات قىلماقچى
 بولغان خەلقىمىزنى، مۇستەقىل قىلماقچى بولغان ۋەتىنىمىزنى
 خىتايغا مەڭگۈلۈك تاشلاپ بەرگەن بولىمىز. چەتئەلدىكى
 دەۋاگەرلەر بىر گۇرۇپ ئامېرىكىچى، بىر گۇرۇپ ياۋروپاچى،
 بىر گۇرۇپ تۈركىيەچى، بىر گۇرۇپ ئىسلامچى، بىر گۇرۇپ
 ئەرەبچى، بىر گۇرۇپ تېررورچى بولۇپ، ئۆز بېشىمىزنى
 ئۆزىمىز يەپ، قېنىمىزنى - ھالال دەپ، قاتىل، ياۋايى بولۇپ
 تۈگەيمىز. بۇ گۇرۇپلارنىڭ ھېچ بىرى نىجاتلىق تاپالمايدۇ.
 شۇنىڭ ئۈچۈن بىز قۇرىدىغان دۆلەتنىڭ «مۇستەقىللىق» تىن
 باشقا ماركىسى بولماسلىقى لازىم. «كەلگۈسىدە قۇرىدىغان
 دۆلىتىمىزنىڭ، قانداق سىستېمىغا ئىگە بولىدىغانلىقىنى، قانداق
 سىياسى تۈزۈم يولغا قويىدىغانلىقىنى، غەرب ئەللىرىگە ئالدىن
 مەلۇم قىلماساق، بىزنى قوللىمايدۇ» - دەپ، بىلەرمەنلىك
 قىلغان ئەربابلىرىمىزنىڭ: «شەرقى تۈركىستان خەلقى،
 ئۆز تەقدىرىنى ئۆزلىرى بەلگىلەش ھوقۇقىغا ئېرىشكەندە،
 دىننى ھاكىمىيەتتىن ئايرىغان، دىننى قانۇندىن ئايرىغان،

دېموكراتىك، لايىخ تۈزۈمىدىكى سىستېم يولغا قويۇلشنى تەشەببۇس قىلىمىز» - دەپ، ئېلان قىلغان خىتاپنامىلىرى، نىزامنامىسى 14 يىلدىن بېرى، بىر سېكىرتارىنىڭ ئايلىق مائاشىغا، ئىشخانىسىنىڭ ئىجارە ھەققى، توك پۇلى، سۇ پۇلى، چاي پۇلى، تېلېفون ھەققى قاتارلىق «ياردەم» نىڭ نېرسىغا ئۆتمىدى. بىراق ئاشۇ نىزامنامە سەۋەپلىك، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا چوڭ كاۋاك ئېچىلىپ كەتتى. رادىكالىچىلىق قىياپىتىگە كىرىۋالغان بىر تۈركۈم يامان نىيەتلىكلەر، ياشلارنىڭ سىياسى تەشكىلاتلارغا بولغان قىزغىنلىقىغا سوغاق سۇ سەپتى. «دىننى ھاكىمىيەتتىن ئايرىۋېتىمىز، دىنسىز دۆلەت قۇرىمىز دېگەن مۇرتەتلەرنىڭ خىتايىدىن پەرقى بارمۇ؟ بۇ دۇنيادا دىنسىز، ئىمانسىز مىللەتچىلەر بىلەن بىر سەپتە ماڭغانلار، بىر سورۇندا ئولتۇرۇپ قوپقانلار، ئۇ دۇنياغا بارغاندىمۇ، ئاشۇ مۇرتەتلەر بىلەن بىر سەپتە ھەشىر قىلىدۇ، ئۇلارغا ياردەم قىلغانلار، ئاللاھنىڭ دىنىغا قارشى، كاپىرغا ياردەم قىلغان بولىدۇ، بۇ ئوينىشىدىغان ئىش ئەمەس» - دېگەندەك، تۈگمەس، پۈتمەس ئېغۇللارنى تارقاتتى. ھەر بىر ئېغۇللىرىغا ئايەت، ھەدىسلەردىن دەلىل كەلتۈرۈش ئارقىلىق، ياشلارنىلا ئەمەس، ھەتتا ئوتتۇرا ياشلىق، ئۆزىنى توختاتقان كىشىلەرنىمۇ سىياسى تەشكىلاتلاردىن تەزدۈرۈشتى. ئۇيغۇرلار دىننى ئانچە بىلىپ كەتمىگەن بىلەن، دىندىن چىقىپ كېتىدىغانلىق بىلەن ئۈرۈكۈتسە، قوتاندىن ئۈرۈكۈپ قاچقان ھايۋاندىن بەتتەر ئۈرۈكۈپ كېتىدىغان خەق بولغاچقا، شەيتانچاقلار بەك ئۈرۈكۈتۈۋەتتى. سىياسى تەشكىلاتلاردىن قېچىپلا توختاپ قېلىشماي، ۋەتەن - مىللەت، مۇستەقىللىق

دەيدىغان گەپتىنمۇ يىرگىنىدىغان بولۇپ كېتىشتى. مۇشۇ «بىز كەلگۈسىدە قۇرىدىغان دۆلىتىمىزنىڭ، قانداق سىستېمىغا ئىگە بولىدىغانلىقىنى، قانداق سىياسى تۈزۈم يولغا قويىدىغانلىقىنى، غەرب ئەللىرىگە ئالدىن مەلۇم قىلماساق، بىزنى قوللىمايدۇ» دېگەن - سىياسى نىقابلىق سەپسەتنىڭ ئارقىسىدا قانداق ھىلە - مېكىر، شەيتان يوشۇرۇنغان بولسا، ئۇنىڭ قارشىسىغا ئۆتۈپ: «شەرقى تۈركىستاندا ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى ئۈستۈن قىلىدىغان، ئاللاھنىڭ ھاكىمىيىتىنى تىكلەيدىغان، ئاللاھنىڭ قانۇنىنى يولغا قويىدىغان ئىسلام دۆلىتى قۇرىمىز!» - دېگەن شوئارنىڭ ئارقىسىدىمۇ، نۇرغۇنلىغان شەيتانلار يوشۇرۇنغان. بىرلىرى سىياسى تەشكىلاتلىرىمىزنىڭ سۈپىتىنى بۇزسا، يەنە بىرلىرى ۋەتەن - مىللەتنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن قانلىرىنى پىدا قىلىپ قويغان، قانچە ئون مىڭ ئۇيغۇرلارنى يولدىن چىقىرىپ، ئازدۇرۇپ، ئۇيغۇرلار بىلەنمۇ، خىتايلار بىلەنمۇ قىلچە ئالاقىسى يوق جايلارغا ئايرىپ، ھارام ئۆلۈمگە تۇتۇپ بەردى. ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى، دۈشمىنىمىز بولغان خىتايلارغا ھەسسەلەپ تۆھپە قوشقان بولسا، مىللىتىمىزگە ساناپ تۈگەتكۈسىز زەرەر، بالايى ئاپەت كەلتۈرۈپ بەردى.

خەلقىمىزنىڭ دۆلەت چۈشەنچىسى بولمىغىنىدەكلا، ئۇلارنى يېتەكلەيدىغانلارنىڭمۇ كالتا پەم ئىكەنلىكى ئوتتۇرىدا. يوشۇرغۇدەك يېرى يوق. يېتەكچىلىرىمىزدە دۆلەت بىلەن سىياسى تۈزۈمنى، دۆلەت بىلەن ھاكىمىيەتنى، دۆلەت بىلەن قانۇننى ئايرىپ قارىغىدەك، پەرقىنى چۈشەنگۈدەك كالا يوقمىدۇر؟ ياكى خۇپسەنلىك بىلەن، مىللەتنى قەستەن بوزەك قىلامدىغاندۇر؟

دۆلەتتىن ئىبارەت بۇ ئابستراكت ئۇقۇمنى ئوبرازلاشتۇرۇپ،
 كونكرېت شەكىلگە كەلتۈرسەك: ئۇ بىر ئۆيدۇر. ئۇنىڭ
 ئاستىدىكى بىر پارچە تۇپراق ۋەتەن. ئۇنىڭ ئىچىدىكى بىر
 ئائىلە كىشىلىرى شۇ ۋەتەندە ياشايدىغان خەلق. ھېلىقى
 بىر پارچە تۇپراقنىڭ ئۈستىگە ئۆي سېلىنىدى - دەپ پەرەز
 قىلالى. ئۇ بىر پارچە يەرنى شور بېسىپ كېتىشى، ياۋا ئوت
 - چۆپلۈككە ئايلىنىشى، ياكى ئۆتكەن - كەچكەنلەر خالىغانچە
 ئىستېمال قىلىشى، نىجاسەتلىرىنى تۆكىدىغان، ئەخلەت -
 سۈيۈندە تاشلايدىغان، يىرگىنىشلىك جايغا ئايلىنىشى مۇمكىن.
 ئۇ تۇپراق مىراسخورلىرىنىڭ تەرىپىدىن تاشلىنىپ كېتىشى،
 ئۈنۈتۈلۈپ كېتىشى مۇمكىن. ياكى ئۇ يەر، ھېچقانداق ھەقدار
 بولمىغان كىشىلەر تەرىپىدىن ئىگىلىنىپ كېتىشى مۇمكىن.
 ناۋادا شۇ بىر پارچە يەرنىڭ ئۈستىگە ئۆي - ئىمارەت سېلىنسا،
 ئەۋلاتتىن - ئەۋلاتقا ئىگىدارچىلىقنى داۋاملاشتۇرىدۇ. كىمدىن ۋە
 قاچان مىراس قالغانلىقىغىچە كىشىلەرنىڭ ئېسىدە ساقلىنىدۇ.
 ئەمدى دۆلەتنىڭ سىياسى سىستېمىلىرى، ھاكىمىيەت شەكلى
 ۋە ئاپپاراتلىرى، قانۇن - تۈزۈملىرىدىن ئىبارەت ئابستراكت
 ئۇقۇملارنى، كونكرېتلەشتۈرۈپ تەسەۋۋۇر قىلساق، ئۇلارنىڭ
 ھەممىسى ھېلىقى ئۆي - ئىمارەتنىڭ شەكلى، رەڭگى،
 ئىچىدىكى بىسات ۋە جاھازىلاندۇر. ئۆيىنى قانداق رەڭدە بوياش،
 قايسى تامغا ئىشىك، قايسى تامغا دېرىزە ئورنىتىش، ئۆيىنىڭ
 ئىچىنى قانداق بېزەش، قايسى شەكىلدىكى، قانداق رەڭدىكى
 جاھاز ۋە بىساتلارنى تۇتۇش، قانداق شەكىلدە ئارا تام سېلىپ،
 قايسى شەكىلدە ئۆيلەرنى ئايرىش قاتارلىق مەسىلىلەر بولسا،
 شۇ ئۆيدە ياشايدىغانلارنىڭ ئىمكانىيەتلىرىگە، ئېستېتىك

زوقلىرىغا ۋە زامان، شارائىت قاتارلىق نۇرغۇنلىغان، ئۆتكۈنچى ۋە كەلگۈچى ۋەزىيەتلەرگە ئالاقىدار ئىشلاردۇر. بۇتەسەۋۋۇرنى ئابستراكت ئۇقۇمغا قايتۇرغاندا، ھاكىمىيەت ئاپپاراتلىرىنى قانداق تۇرغۇزۇش، دۆلەتنىڭ سىياسى سىستېمىلىرىنى قايسى ئۇسۇلدا يۈرگۈزۈش، قانۇن - تۈزۈملىرىنى قانداق ماقۇللاش قاتارلىق، تارماق مەسىلىلەرنىڭ ھەممىسى ئوخشاشلا، دەۋرنىڭ مەھسۇلىدۇر. مەۋجۇت ھاكىمىيەتنىڭ ئىچكى ۋە تاشقى ئىمكانىيەتلىرىگە، دۆلەت پۇقرالىرىنىڭ ماددى، مەنئى شائىتلىرىغا مۇناسىۋەتلىك، ئۆزگۈرىشچان ئىجتىمائىي ھادىسىلەردۇر. بىز ۋەتىنىمىزنى ئازات قىلىپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرغاندا، پادىشاھلىق تۈزۈمى ئورنىتىلمايدۇ، جۇمھۇرىيەت تۈزۈمى ئورنىتىلمايدۇ، ئىسلام ھاكىمىيىتى تۇرغۇزۇلمايدۇ، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئالمىشىدىغان، ئۆزگۈرىدىغان، مۇمكىنچىلىك دائىرىسىدىكى ئىشلار بولۇپ، مەلۇم بىر ھاكىمىيەت سىستېمى ئۈچۈن دۆلەتنى قۇربان بەرگىلى بولمايدۇ. «جان بولسا جاھان، ئاش بولسا قازان» دېگەندەك، ئالدى بىلەن مۇستەقىل دۆلىتىمىز بولغاندا، ئۇ دۆلەتنىڭ تۈزۈملىرىنى خالىغان شەكىلدە ئورناتقىلى بولىدۇ.

بىز پۈتۈمىزنىڭ ئۇچىغا قاراپ، قىتغۇرلۇق قىلماي، ئۇزاق ئۆتمۈشتە ياشاپ ئۆتكەن، دۆلەتچىل، دانا ئاتىلىرىمىزنىڭ شانلىق ئىزلىرىغا قاراپ باقايلى. تولىمۇ قەدىمكى زامانلاردىن تارتىپ، ئىككىنچى جۇمھۇرىيەتكىچە دۆلەت قۇرۇپ، دۆلەت تۇتۇپ كەلگەن ئەجداتلىرىمىز بىزلەرگە ئالەمشۇمۇل دەرس، دۆلەتچىلىك نەزەرىيىلىرىنى تەقدىم قىلغان ئىدى. ئۇيغۇرلار ئاسمان تەڭرى - دەپ، ئەقىدە قىلغان، بىر ئىلاھقا ئېتىقاد

قىلغان دەۋرلەردىمۇ، تەبىئەت ھادىسىلىرىنى ئۇلۇغ بىلىپ، تۈرلۈك باتىل ئېتىقادلاردا بولغاندىمۇ، كېيىنچە ئاتەش پەرەس، بۇت پەرەس، خىرىستىيان بولۇپ كەتكەن چاغلاردىمۇ، ئاخىرى ئىسلامنى قوبۇل قىلىپ، تەۋھىت بىلەن شەرەپلەنگەندىن كېيىنمۇ، ئۇلارنىڭ دۆلەتلىرى دۆلەت پېتى داۋاملاشقان ئىدى. ئاشۇ قانچە مىڭ يىللىق ئۇيغۇر دۆلەتچىلىكى دەۋرلىرىدە، قانچە قېتىملاپ دىنى ئېتىقادلىرى ئۆزگەردى. سان - ساناقسىز قېتىم ھاكىمىيەت سىستېمىلىرى ئۆزگەردى. دۆلەتنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، تەسەۋۋۇرغا سىغىمغۇدەك دەرىجىدە جىنايەتلەرنىمۇ (شاھزادىلەر ئاتىسىنى ئۆلتۈرۈش، پادىشاھلار تەخت ۋارىسلىرىنى، قېرىنداشلىرىنى ئۆلتۈرۈش، دۆلەتنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن پۇقرالارنى ئاممىۋى بەدەل تۆلەتكۈزۈش قاتارلىق جىنايەتلەرنى) سادىر قىلغان. مەيلى باتىل بولسۇن، مەيلى ھەق دىن بولسۇن، ئىنسانلار ئېتىقاد قىلىپ كېلىۋاتقان دىنى ئەقىدىلىرى ھەممە نەرسىلىرىدىن مۇقەددەستۇر. لېكىن ئۇيغۇر ئەجداتلىرىمىز، دۆلەتچىلىكنى دىنى ئەقىدىدىن ھەرگىز تۆۋەن كۆرمىگەن. «دۆلەت قولۇڭدا بولسا، ئىززىتىڭ، شەرىپىڭ، غۇرۇرۇڭ، ئەقىدەڭ، ئىمان - ئىشەنچىڭ، مال - دۇنيالىرىڭ، ئادەملىكىڭ قولۇڭدا بولۇر. دۆلىتىڭ قولىدىن كەتسە، ھېچ نەرسەڭ قولۇڭدا بولۇر» - دەپ، دۆلەتچىلىكنى ھەممىنىڭ ئالدىغا قويغان.

سەئىدىيە ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى مۇناپىق، مەلئۇن، ساتقۇن ئاپپاق خوجىنىڭ قولىغا ئۆتكەندە، ئۇ مەلئۇن ئۆزىنى «ۋەھدانىيەتۇل ۋۇجۇد» - ئېلان قىلدى. يەنى ئۇ مەلئۇن ئۆزىنى ئاللاھ بىلەن بىر گەۋدە، ئىككى ماكاندا، بىر زاماندا

پەيدا بولغان بىرلىك، ئاللاھنىڭ يەردىكى سايىسى - دېگەن مەزمۇنلاردا شەرھىلىدى. ئۇنىڭ لەكىمىڭلىغان مۇرىتلىرى مۇشرىك بولۇپ كەتتى. قورچاق دۆلەتنىڭ ھاكىمىيەت ئەقىدىسىدىن ئىسلام كۆتۈرۈلۈپ كەتتى. ئەمما يەنە لەكىمىڭلىغان مۇسۇلمانلار ئاشكارا بولسۇن، يۇشۇرۇن بولسۇن، ئاللاھقا بولغان ئىمانلىرىنى ساقلاپ، مۇسۇلمانلىقنى داۋاملاشتۇردى. ئىسلامنىڭ ھاكىمىيەتتىن كۆتۈرۈلۈپ كېتىشى بىلەن بىرگە، ئۇ ئەلدىن ئىمان، مۇسۇلمانچىلىق كۆتۈرۈلۈپ كەتمەيدۇ. ئىمان ۋە مۇسۇلمانچىلىق شەرىئەت - دىنى ھاكىمىيەتنىڭ ئۆزى ئەمەس. شەرىئەت ئەھكامى - دىنى قانۇن ئىماننىڭ ۋە مۇسۇلمانچىلىقنىڭ ئۆزى ئەمەس. ھەر قانداق قانۇننىڭ (دىنى قانۇن - ئەھكامى شەرىئى بولسۇن) ئىجرائاتى ھاكىمىيەت قاتلاملىرىغا ئائىتتۇر. بىر پۇقرا (بىر مۇسۇلمان) جىنايەت قىلسا، ئۇنى جازالايدىغان كۈچ ھاكىمىيەت قاتلىمىدىكى قانۇن ئورنىدۇر. ئەگەر دۆلەتنىڭ ھاكىمىيەتتە ئىسلام قانۇنى (ئەھكام شەرىئى) يولغا قويۇلمىسا، ئىجرا قىلىنمىسا، ئۇ دۆلەتتىكى مۇسۇلمانلار ئىماندىن ئاجىراپ، كاپىر بولۇپ كەتمەيدۇ ۋە مۇسۇلمانچىلىقتىن چىقىپ كەتمەيدۇ. ئوغۇرلۇق قىلىش مۇسۇلمان ئۈچۈن ھارام. ھالال ۋە ھارام ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ ئىمان ۋە ئەقىدىسىگە باغلىق بولسىمۇ، ئىسلام شەرىئىتى بويىچە ئوغرىغا بېرىلىدىغان جازا، ئۇنىڭ قولىنى كېسىشتۇر. ئەمما ئوغرىنىڭ ئۈستىدىن ھۆكۈم چىقىرىش ۋە جازا ئىجرا قىلىش، ھاكىمىيەت ئىدارىسىگە ئائىت. ئەگەر ئوغرى تۇتۇلۇپ قالمىسا، ئۇنىڭ ئىمانى، ئەقىدىسى ئۆز - ئۆزىنى جازالاپ، قولىنى كېسىشكە مەجبۇرلىمايدۇ. (ئۇ قىلغان گۇناھىغا تۆۋە قىلىشى كېرەك.) شۇنىڭدەك، ھاكىمىيەت

ئىسلام شەرىئىتىنى ئىجرا قىلمىسا، پۇقرالار مۇسۇلمانچىلىقتىن چىقىپ كەتمەيدۇ. ئىسلام شەرىئىتىنى ئىجرا قىلىش ھەر بىر كىشىنىڭ مۇسۇلمانچىلىق ۋەزىپىسى ئەمەس. قانۇننى ئىجرا قىلىش ھاكىمىيەتنىڭ ۋەزىپىسى. ئەمما ئۇ، ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ ئۈستىدىكى مۇسۇلمانلىق مەجبۇرىيەت ئەمەس.

جاھان سوراپ خان ئۆتكەن، دۆلەتنىڭ قەدىر - قىممىتىنى بىلگەن خان ئەجدادلىرىمىزنىڭ سۆزىگە يەنە بىر قېتىم قۇلاق سېلىپ باقايلى: «دۆلەت قۇلۇڭدا بولسا ئىززىتىڭ، شەرىپىڭ، غۇرۇرۇڭ، ئەقىدەڭ، ئىمان - ئىشەنچىڭ، مال - دۇنيالىرىڭ، ئادەملىكىڭ قۇلۇڭدا بولۇر. دۆلەتنىڭ قولىدىن كەتسە، ھېچ نەرسەڭ قۇلۇڭدا بولۇر.» ئەجدادلىرىمىز ئەسىرلەر ئاۋۋال، قانچە مىڭ يىللار ئاۋۋال بېشىدىن ئۆتكەن ئاچچىق ساۋاقلارنى يەكۈنلەپ، بىز ئۈچۈن دۆلەتچىلىك دەستۇرلىرىنى تەييارلاپ بەرگەن ئىدى. لېكىن نىيىتى ئالا، كۆڭلى قارا مەنەسەپ پەرەس، ئاتاق پەرەسلەر دۆلەتچىلىكتىن تەختى ئەلا بىلىپ، دۆلەتتىن ئۆز نەپسىنى چوڭ بىلىپ، ئاۋۋال دۆلەتنى مۇنقەرز قىلدى. ئاندىن مىللەتنى خانە ۋەيران قىلدى. ئۇيغۇرلار دۆلەتتىن تولۇق ئايرىلىپ، خىتايغا ئەسىر بولغان ئاز كەم يەتمىش يىلدىن بېرى، تارىختا كۆرگەن ھەرقانداق زۇلۇملارمۇ ياماق بولالمايدىغان، ئىنسان ئويلاپ چۈشىنەلمەيدىغان، ئاڭلاپ ئىشىنەلمەيدىغان زۇلۇمغا، خورلۇققا، دەپسەندىچىلىككە مەھكۇم بولدى. ئىپلاس، پەسەندە، پەسكەش خىتايىلار 21. ئەسىردە ئۇيغۇرلارغا قارشى ئىجرا قىلىۋاتقان جازا، دۇنيانىڭ ھېچقانداق يېرىدە، ئىنسانىيەت تارىخىدا كۆرۈلۈپ باقمىغان. بېشىمىزغا كەلگەن ھەرقانداق بالانىڭ، مۇقەررەر بىر سەۋەبى

بار. ئىككىنچى جۇمھۇرىيەت ئۇرۇشىغا قاتناشقان ۋە جۇمھۇرىيەت
 ھۆكۈمىتىنىڭ قۇرۇلۇشىغا قاتناشقان، بەدەل تۆلىگەن ھەم
 مۇھىم ئورۇندا ۋەزىپە ئۆتىگەن ئىنقىلاۋى ئەجداتلار ئىچىدە،
 سوتسىيالىستىك، كوممۇنىستىك ئىدىئولوگىيىنى مۇستەقىل
 دۆلەتتىن ئەلا بىلگەن بىر تۈركۈم غوللۇق مۇناپىقلارمۇ بار ئىدى.
 ئىككىنچى جۇمھۇرىيەتتىمىزنىڭ يوقىتىلىشىدا، تاشقى كۈچتىن -
 خىتاي ۋە خەلقئارالىق زىيانكەشلىكتىنمۇ بەكراق، جۇمھۇرىيەت
 ھۆكۈمىتى ئىچىدىكى كوممۇنىست، سوتسىيالىست مۇناپىقلارنىڭ
 قىلغان زىيانكەشلىكى ئەجەللىك رول ئوينىغان ئىدى. ئاۋۋال
 مۇستەقىل دۆلىتىمىز قولىدىن كەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن قورال،
 ئەسكەر قولىدىن كەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن پۇل، بايلىقىمىز
 قولىدىن كەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن يەر - مۈلۈك قولىدىن
 كەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئەقىل (زىيالىي، مۇتەپەككۈرلەر)
 قولىدىن كەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن دىن (دىنى ئۆلىمالار،
 مەسچىت، مەدرىس) قولىدىن كەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئاشلىق
 قولىدىن كەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن بىر توغرام نان ئۈچۈن
 ئىمانىمىز قولىدىن كەتتى. (بىر توغرام نان ئۈچۈن خۇدانى
 تىللاقتۇردى، بىر توغرام نان ئۈچۈن، قۇرئانغا ئۆرە تۇرۇپ
 سېيىشكە مەجبۇرلىدى.) ئۇنىڭدىن كېيىن ئىنسانلىقىمىز قولىدىن
 كەتتى - بىر تاۋاق ئۇماچ ئۈچۈن بالا ئاتىسىنى ئۆلتۈرىدىغان
 كۈنلەرگە قالدۇق. پۈتۈن مۇشۇ جازا ۋە خورلۇقلارنىڭ ھەممىسى،
 مۇستەقىل دۆلىتىمىز قولىدىن كەتكەندىن كېيىنكى ئوتتۇز يىل
 ئىچىدە بېشىمىزغا كەلگەن ئىدى. قانداق؟ ئەجداتلىرىمىز توغرا
 ئېيتقانمىكەن؟ يەنە بىر تەكرارلاپ چىقايلى: «دۆلەت قولىڭدا
 بولسا ئىززىتىڭ، شەرىپىڭ، غۇرۇرۇڭ، ئەقىدەڭ، ئىمان -

ئىشەنچىك، مال - دۇنيالىرىنىڭ، ئادەملىكىنىڭ قولۇڭدا بولۇر.
دۆلىتىڭ قولىدىن كەتسە، ھېچ نەرسەڭ قولۇڭدا بولۇر.»
دۇنيادا ۋەھشى زالىم، قانخور مىللەتلەر، ھۆكۈمرانلار بولغان
ۋە ھازىرمۇ بار. لېكىن خىتايىدەك پەسكەش، پەسەندە،
ئىپلاس مىللەت ۋە ھۆكۈمراندىن يەنە بىرسىنىڭ بولۇشى
مۇمكىن ئەمەس. بىز بۇ خىتايلارنىڭ مۇستەملىكىسىگە چۈشۈپ
قالغان، ئاز كەم يەتمەش يىل ئىچىدە، بۇ مىللەتنىڭ
رەزىللىكىنى، پەسەندىلىكىنى، ئىپلاسلىقىنى تونۇپ يەتتۇق.
خىتايلاردىن بىزنىڭ ئايرىلىشىمىزدىكى زۆرۈرىيەت خۇددى
مەينەت، ئەجەللىك ھەم يۇقۇملۇق باكتېرىيىدىن ئىنسانلارنى،
جانلىقلارنى، تەبىئەتنى قوغداش ئۈچۈن، پاسىل بىلەن
چەكلىمە قويغاندەك مۇھىمدۇر. ئۇ پاسىل بولسا، بىزنىڭ
مۇستەقىل دۆلەت بولۇشىمىزدۇر. ئۇيغۇرلار ئۆز ۋەتىنىدە
مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ئۈچۈن، نېچىس باكتېرىيەدىن قەتئى
ئايرىلىشى كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇيغۇرلارغا ئىماندىن
ئىلگىرى دۆلەت شەرت بولۇپ قالدى. ھەر قانداق ھوقۇق
نورمىلىرىدىن ئىلگىرى، ھەر قانداق ئېتىقاد، ئەقىدىدىن
ئىلگىرى ئۇيغۇرلارغا ئۆزلىرىنى، ھوقۇقلىرىنى، ئەقىدە، ئىمان،
ئېتىقاد، ئىشەنچلىرىنى قوغدايدىغان پاسىل - مۇستەقىل
دۆلەت شەرت بولۇپ قالدى.

ئەسلىدە بىزنىڭ مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇشىمىزغا ھېچقانداق
چۈشەنچە بېرىش، سەۋەبلەرنى بايان قىلىش ھاجەتسىز،
تەبىئىي ھەقىقىمىز بولسىمۇ، لېكىن بىزنىڭ: «نېمە ئۈچۈن
دۆلەت قۇرماقچى» بولۇپ قالغانلىقىمىزنى چۈشىنىشكە
ئېھتىياجلىق كىشىلەر كۆپ بولغاچقا، ئوچۇق ئېيتقاندا:

ختاي بىلەن شىرىكلىشىپ، بىزنىڭ قېنىمىزغا نان چىلاپ يەۋاتقان، «دېموكراتىك غەرب ئەللىرى» قانداقراق خاراكتېرغا ئىگە دۆلەت قۇرۇپ قالدىغانلىقىمىزغا قىزىقارمىش؛ ئۇلارنىڭ كۆڭلىگە ياقىدىغان، سىزىقىدىن ئۆتمەيدىغان، قۇلقى يۇمشاق، بوينى ئېگىك بولشىمىزنى كۈتسە كېرەك. شۇڭا ئۇلارغا چۈشەنچە بەرمىسەك بولمىدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئۆز ئىچىمىزدىن چىققان، ئۇيغۇر ئانىلارنىڭ قېنىنى ئېمىپ ھاياتلىققا ئېرىشكەن، ئۇيغۇر ئاتىلارنىڭ پېشانىسىدىن ئاققان تەر بىلەن كۆكلەپ ئۆسكەن، ئەمما «ئاللاھ ئۈچۈن ھاكىمىيەت تىكلەپ بەرمىسە، ئۇ دۇنيادا دوزاخقا كىرىپ كېتىدىغان»، شۇڭا دۇنيانىڭ نەردە بولسۇن «ئاللاھ ئۈچۈن ئادەم ئۆلتۈرىدىغان قۇشخانلار» غا كېتىۋاتقان، مىڭلارچە ئۇيغۇر پەرزەنتلىرىگىمۇ، بىزنىڭ نېمىشقا دۆلەت قۇرۇشقا ئېھتىياجلىق بولۇپ قالغانلىقىمىزنى چۈشەندۈرۈشكە مەجبۇرلىنىپ قالدۇق.

دۇنيادا چوڭ - كىچىك بەش مىڭدىن ئارتۇق مىللەت ۋە قەبىلىلەر بولۇپ، تۈرلۈك شەكىل ۋە خاراكتېرغا ئىگە دۆلەتلەرنىڭ سانى ئىككى يۈزدىن ئېشىپ كەتمەيدۇ. ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتقان مىللەت ۋە قەبىلىلەرنىڭ سانى يۈزگىمۇ يەتمەيدۇ. يەنى ھەر بىر مىللەتنىڭ ئايرىم، بىر مۇستەقىل دۆلىتى بولۇش شەرتىمۇ ئەمەس ھەم تەلەپ قىلىنمايدۇ. قانچە مىڭلىغان مىللەت ۋە قەبىلىلەر، ئۆز - ئارا كېلىشىپ، ئۆز رازىلىقى بىلەن ئىككى يۈزدىن ئاشمىغان دۆلەتلەردە، بىرەر ھاكىمىيەت ئاستىدا ياشايدۇ. ئەمما بىر دۆلەتتە، بىر ھاكىمىيەت ئاستىدا، بىرگە ياشىيالايدىغان مىللەتلەرمۇ بار. مەسىلەن: ئۇيغۇرلار بىلەن

ختاييلار؛ تۈركلەر بىلەن ئەرمەنلەر؛ ئەرەبلەر بىلەن يەھۇدىيلار؛ ئەنگىلىز بىلەن فرانسۇزلار؛ باسكېتلار بىلەن ئىسپانىوللار؛ رۇسلار بىلەن چېچەنلەر. بۇنداق چىقىشالمايدىغان مىللەتلەرنى تىنچلاندۇرۇشنىڭ چارىسى، پەقەت ئۇلارنىڭ ئارىسىنى چىگرالار ئارقىلىق ئايرىۋېتىشتۇر. ھەتتا تام قوشنا دۆلەت قۇرۇپمۇ، تىنچ ياشىيالمايدىغان مىللەتلەرمۇ بار. مەسىلەن ئىرانلىق بىلەن يەھۇدىيلار؛ ئىئوردانىيە بىلەن ئىسرائىل؛ سومالى بىلەن ئېتوپىيە؛ تۈركىيە بىلەن ئەرمەنىيە؛ خىتاي بىلەن ياپونىيە؛ جەنۇبى كورىيە بىلەن شىمالى كورىيە؛ ھىندىستان بىلەن پاكىستان قاتارلىقلار. بۇنىڭدەك دۆلەتلەرنى تىنچلاندۇرۇشنىڭ چارىسى، سىرتتىن بېسىم ئىشلىتىش، ئۇلارنىڭ چېگرىلىرىغا سىرتتىن تىنچلىق كۈچلىرىنى تۇرغۇزۇشتۇر. دېمەك، ئۇيغۇرلار بىلەن خىتايلار بىر دۆلەتتە ياشىيالمايدىغان مىللەتلەر قاتارىدىن ئورۇن ئالغانلىقى، ئىككى مىللەتنىڭ دىنى، ياكى ئېتىقاد ئوخشاشماسلىقىدىن، مەدەنىيەت، تىل ئوخشاشماسلىقىدىن، رەڭگى، شەكلى كۆرۈنۈشلىرىدىكى پەرقلەردىن كېلىپ چىققان، زامانىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ھەل بولۇپ كېتىدىغان، ۋاقىتلىق، ئۆتكۈنچى زىددىيەتلەر بولماستىن، مىللى گېنىدىكى تەبىئىي زىددىيەت ئىكەنلىكىنى 21 مىڭ كىلومېتىردىن ئاشىدىغان ئۇزۇنلۇقتىكى، دۇنياغا داڭلىق خىتاي سېپىلى ۋە 21. ئەسردە خىتايلارنىڭ ئۇيغۇرلارنى مىليونلاپ، ئاممىۋى تۈردە تۈرمىگە قاماۋاتقانلىقى، بۇ ئىككى مىللەت ئوتتۇرىسىدا تارىختىن بۇيان ھەل بولماي كېلىۋاتقان، مەڭگۈلۈك مىللى زىددىيەتنىڭ پاكىتلىرىدۇر. بولۇپمۇ يەتمىش يىللىق، كوممۇنىست خىتاي ئىشغالىيىتى داۋامىدا، خىتايلارنىڭ ئۈستىمىزدىن ئىجرا قىلغان

باستۇرۇشلىرى شۇنى ئىسپاتلىدىكى، بۇ ئىككى مىللەتتىن بىرى پۈتۈنلەي يوقىلىشى كېرەك، ياكى ئوتتۇرىغا مۇستەھكەم چېگرا ئورنىتىپ، ئىككى دۆلەتتە ياشىشى لازىم. ئەمما بۈگۈنكى ۋەزىيەتتىن ئېيتقاندا، ئۇيغۇرلار سان جەھەتتىن، كۈچ جەھەتتىن خىتايلارنى يوقىتىشقا ئىمكانسىز. ئەھۋال شۇنداقكەن، ئۇيغۇرلارنى ئاممىۋى قىرغىن قىلىپ، يوقىتىپ، خىتايلار ياشاشقا توغرا كېلىدۇ. خىتاي دۆلىتىنىڭ كۈنىمىزدە ئېلىپ بېرىۋاتقان ئىجرائاتىمۇ دەل شۇنى ئىسپاتلاپ تۇرماقتا.

ئاتالمىش دېموكراتىك ئەللەرگە ئېيتىدىغىنىمىز شۇكى: ئۇلار قاتىل. ئۇلار ھايۋانلارنى ئۆلتۈرۈپ يېيىشتىن شۈركىنىدۇ. ئەمما ئۇيغۇرلارنىڭ قېنىنى ئىچىش بىلەن ھوزۇرلىنىدۇ. بىز مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇۋالساق، ئۇلار قېنىمىزنى ئەزان باھادا ئىچەلمەيدىغانلىقى ئېنىق. شۇڭا بىزنى قوللىمايدۇ. ئۆز ئىچىمىزدىن چىقىپ، ئەمما دېموكراتىك غەرب ئەللىرىنىڭ كۆڭلىگە ياقىدىغان ئىشنى قىلىمىز - دېگۈچىلەرنىڭ ئەس - يادى مىللەتتە ئەمەس، بەلكى ئۆزلىرىنى كۆرسىتىدىغان سەھنىدە.

: «بىز ئاللاھ يولىدا ئادەم ئۆلتۈرۈپ، ئاللاھقا تەخت ياساپ، ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىنى ئۈستۈن قىلىپ، ئاللاھنى شاھلىق، ھۆكۈمرانلىق ئورنىغا چىقىرىمىز، ۋەتەن، مىللەتنى ئازات قىلىپ، كاپىر، تاغۇتلار ئۈچۈن دۆلەت قۇرۇپ بەرمەيمىز!» - دەپ، ئۆز ئاتا - ئانىسىنى، بىر تۇغقان قېرىنداشلىرىنى قۇتقۇزۇشتىن باش تارتقانلارمۇ، ئويلىنىشى لازىمكى، ئاللاھ ئۇلار ئېيتقاندەك ئۇ قەدەر مەنسەپخۇمار، قاتىل بىرى ئەمەس. ئاللاھنىڭ ھېچ نەرسىگە ئېھتىياجى يوقكەن، نېمىشقا ئۆزىنىڭ

ھۆكۈمران بولۇشىنى كۆزلەپ، بىر مىللەتنىڭ ئاممىۋى قىرغىنى بولۇپ كېتىشىگە پەرۋا قىلماي، قايسى ۋەجدانى بىلەن ئۆزىنىڭ ھۆكۈمران بولۇشىنى شەرت قىلىدۇ؟ - دېمەك، ئۇلار ئاللاھنى خاتا تونۇپ قالدى. ئۇلارنى خىتاي ئىستىخباراتلىرى، ئىستىخباراتقا ئىشلەيدىغان ئازغۇن، مۇناپىق موللار، چالاساۋات موللا - قارىيلار قايۇقتۇردى. ئۇلار ئەرەب تېررورچىلىرىنىڭ، ئىبلىسلارنىڭ دامغا چۈشۈپ كەتتى. ئۇيغۇردىن ئىبارەت بىر مىللەت قىرىلىپ كېتىۋاتسا، 35 مىليونلۇق بىر مۇسۇلمان خەلق ئاممىۋى باستۇرىلىۋاتسا، ئۇلارنىڭ ئادىمىيلىكى يەر بىلەن يەكسان قىلىنىۋاتسا، ئۇلارنىڭ غۇرۇرى، ئىپپەت نومۇسى ئاياق ئاستى قىلىنىۋاتسا، ئۇلارنى قۇتقۇزۇشقا دېموكراتىيەنى، ياكى ئاللاھنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى شەرت قىلغۇچىلار، دەل قان ئىچەر ئىبلىسلاردۇر - خالاس.

ئۇيغۇرلارغا ھەممىدىن ئاۋۋال خىتايىدىن قۇتقۇزىدىغان مۇستەقىل دۆلەت، خىتايىنى توسۇپ تۇرىدىغان مۇستەھكەم سېپىل كېرەك. ئىسلامى ھاكىمىيەت، مونارخىست ھاكىمىيەت، دېموكراتىك سىستېمىم ۋە ھاكىمى مۇتلەق تۈزۈم دېگەنلەرنىڭ ھەممىسى، شۇ مۇستەقىل دۆلەتنىڭ ئىچىدىكى خەلق ۋە پۇقرالارنىڭ سىياسى مۇئەممالىرىدۇر. ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزىنى قۇتقۇزۇش كۈرىشىگە ھېچقانداق سىستېمىم، تۈزۈم ۋە ئەقىدە - ئېتىقادلارنى ئالدىنقى شەرت قىلىۋېلىشقا بولمايدۇ.

يىغىپ ئېيتقاندا، قۇرىدىغان دۆلىتىمىزنىڭ سىياسى سىستېمىمى، خاراكتېرى ۋە قانۇن تۈزۈملىرىنىڭ قانداق بولۇشىغا ھېچكىم قىزىقمايدۇ. قىزىقتۇرىدىغان نەرسە، بىزدىن كېلىدىغان مەنپەئەتتۇر. دېموكراتىك غەرب ۋە مونارخىست، ھاكىمى مۇتلەق

شەرق ئەللىرىنىڭ مەنپەئەتى خىتايىدىن كەلسە، ئۇلار خىتاي بىلەن ئىتتىپاق، دوستلۇق ئورنىتىدۇ. ئەگەر ئۇيغۇر دۆلىتىدىن ياخشىراق مەنپەئەتكە ئېرىشسە، بىز تەرەپتە تۇرىدۇ. بىزگە ئالاقىدار، ياكى بىزنىڭ ئۈستىمىزدىن ئېلىۋاتقان مەنپەئەتنى، خىتاي يۈز مىليارد دوللەرگە يەتكۈزگەن بولسا، بىز مۇستەقىل دۆلەت قۇرغاندىن كېيىن يۈز بىر مىلياردقا چىقىرىلساق، ئۇلار خىتايىنى تاشلاپ، بىز بىلەن مۇناسىۋەت ئورنىتىدۇ. ئەگەر بىزدىن ئالدىنغان مەنپەئەتنى توقسان توققۇز مىلياردقا چۈشۈپ قالسا، بىزنى تاشلاپ، خىتاي بىلەن مۇناسىۋەت قۇرىدۇ. قۇرىدىغان دۆلىتىمىزنى مەيلى « دېموكراتىك ياۋروپا دۆلىتى » دەۋالايلى، ياكى « ئاللاھ پادىشاھلىقى » دەۋالايلى. ئۇنىڭ قىزىقتۇرغۇدەك ھېچ يېرى يوق. قاراپ باقايلى: پۈتۈن دېموكراتىك غەرب ئەللىرى، ئەشەددى كوممۇنىست، ئەڭ زالىم، دىكتاتور خىتاي دۆلىتى بىلەن تىرلىيۈنلەپ سودا مۇناسىۋىتى قىلىۋاتىدىغۇ! خىتايىنىڭ دۆلەت خاراكتېرى، سىياسى سىستېمى، قانۇن - تۈزۈملىرى قايسى غەربنىڭ گېلىغا تاقىشىپ قاپتۇ؟ شۇنىڭدەك، پۈتۈن ئىسلام دۆلەتلىرى، مۇجاھىت قوشۇنلىرى، بارلىق ئەرەب تېررورىستلىرى خىتايىدەك ئەشەددى كاپىر، دىنسىز، قۇرئاننى كۆيدۈرۈۋاتقان، مەسچىتلەرنى چىقىۋاتقان، مۇسۇلمانلارنى دىندىن چېكىندۈرۈۋاتقان بىر زالىم بىلەن دوستلۇق، ھەمكارلىق، سودا مۇناسىۋەتلىرى ئورنىتىپ، نېمىلەرنى قىلىۋاتىدۇ؟

ئۆز مىللىتىگە ئاسىلىق قىلىشنى، ئۆز خەلقىگە خىيانەت قىلىشنى، باشقىلارغا قۇللۇق بىلدۈرۈشنى، كالتالىقنى بىزنىڭ يېتەكچىلىرىمىز، دەۋاگەرلىرىمىز، جىھاتچىلىرىمىز كۆتۈرە

ئالمىغاندۇر ھەرقانچە بولسىمۇ! ئەقلىنى ئىشلىتىپ، ۋىجدانىنى
ئويغىتىپ ئىنسانلىققا قايتىپ كەلسىلا، ئىشلار يولىغا چۈشىدۇ.

07.10.2018

ئون ئىككىنچى باب

ئۇيغۇرلار مۇستەقىل دۆلەت قۇرغاندىن كېيىن، قوشنا ئەللەرگە تەھدىت بولامدۇ؟

قولدىن ھېچ نەرسە كەلمەيدىغان، ھېچ نەرسە قىلمىغان ۋە قىلالمايدىغان كىشىدىن، ھېچ كىمگە خەۋپ - خەتەر، تەھدىت كەلمەيدۇ. ئۇ ھېچ نەرسە قىلمىغان بولغاچقا، ئۇنىڭدىن ھېچ قانداق خاتالىقىمۇ ئۆتمەيدۇ. ئۇنىڭ ھېچ كىمگە پايدىسىمۇ بولمىغان ھەم زىيىنىمۇ بولمايدۇ.

ئۇيغۇرلارنى چەكلەشتە خىتاينىڭ باستۇرىشىغا ۋە تۆتۈپ تۇرىشىغا، خورلىشىغا، ئاخىرىدا چىرىقنى ئۆچۈرۈپ، يەر يۈزىدىن يوقىتىشىغا تاشلاپ بېرىشنى قارار قىلغان كۈچلەر، شۇ مەقسەتتە خىتاي بىلەن بۈگۈنمۇ ھەمكارلىشىۋاتىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ ياشاپ قېلىشىنى خالىمايدىغان مىللەتلەرنىڭ قولىدا، ئاجىز بولسىمۇ دۆلەت بار. ئۇلار قوللىرىدىكى دۆلەت كوزۇرىنى ئىشلىتىپ، ئۇيغۇرلارغا قارشى خىتاي بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈشتى. ئۇيغۇرلارنى خىتاينىڭ قولى بىلەن جازالاش جىنايىتىگە 96 يىلى 24. ئىيۇن ماقۇللىغان «شاڭخەي شەرتنامىسى» گە ئىمزا قويغان (رۇسىيە، قازاقىستان، قىرغىزىستان، تاجىكىستان قاتارلىق دۆلەت خەلقى، ئۇيغۇرلار بىلەن قېرىنداش، ئورتاق تارىخقا، ئورتاق مەدەنىيەتكە ئىگە، بىر جۇغراپىيىدە

ياشاپ كەلگەن مىللەتلەر بولۇپ، ئۇزاق تارىخى ئۆتمۈشلەردە دۈشمەنلەشكەن چاغلارمۇ بولغان. ئۇيغۇرلارنى خىتاينىڭ قولى بىلەن جازالاش جىنايىتىگە پاكىستان دۆلىتىمۇ يېقىندىن ھەمكارلاشتى. ئەڭ يېقىن قېرىندىشىمىز بولغان ئۆزبېكلەرنىڭ دۆلىتىمۇ جىنايەتكە ئاكتىپ قاتناشتى. بۇلارنىڭ ھەممىسىنى خىتاي ئالداپ، مەزكۇر جىنايەتكە شىرىك قىلىۋالدىمۇ؟ - ئاپىسى، بالىسىغا تاماقنىڭ گۆشىنى ئىلغاپ بېرىپ ئالداپ، دادىسىغا ئوچ قىلىۋېتىپتۇ؛ ئاچىسى، ئوكسىغا كەمپۈت بېرىپ ئالداپ، ئاكىسىغا تەتۈر قارايدىغان قىلىۋېتىپتۇ؛ مېنىڭ ئوغلۇمنى سېنىڭ قىزىڭ ئالداپ، ئۆزىگە ئۆگىتىۋېلىپتۇ؛ مېنىڭ بالامنى سېنىڭ بالاڭ پۇل خەجلەپ بېرىپ ئالداپ، يولدىن چىقىرىۋەتتى - دېسە قاملاشقان بىلەن، بىر دۆلەت يەنە بىر دۆلەتنىڭ باشلىقلىرىغا پۇل بېرىپ ئالداپ كەتتى، كاللىسىنى ئايلاندۇرۇۋالدى، پۇل بېرىپ سېتىۋالدى - دېسە، مۇشۇ گەپنىڭ ئائىلىۋى تۇرمۇشتىكى كۈندىلىك غەيۋەت - شىكايەتتىن باشقا، كۈندىلىك ماجىرادىن باشقا، سىياسى ئېنىقلىمىسى بولامدۇ؟ (شۇڭا دەيمىز: سىياسەتچىلىرىمىز سىياسەت بىلمەيدۇ - دەپ.) بۇرۇنقى زامانلاردا - ئىككى يۈز يىل، بەش يۈز يىل، مىڭ يىل، ئىككى مىڭ يىللار ئاۋۋالقى زامانلاردا بىر ئەلنى، بىر دۆلەتنى ھەتتا يوغان بىر ئىمپېرىيىنى بىرلا پادىشاھ باشقۇرىدىغان زامانلاردا، شۇ پادىشاھنى گۈزەل مەلىكىلەر بىلەن ئالدىۋېلىپ، ئاندىن زەھەر ئىچتۈرۈپ ئۆلتۈرۈۋەتسە، قارشى تەرەپنىڭ بارلىق سىياسى مەقسەتلىرى ئىشقا ئاشاتتىكەن. ئەمما بۈگۈنكى كۈندە، جۇمھۇرىيەتلەرنىڭ پېزىدېنتى دۆلەتنى ئۆزى يالغۇز باشقۇرمايدۇ. سىياسەتنى ئۆزى يالغۇز بەلگىلىمەيدۇ. قانۇننى

ئۆزى يالغۇز ماقۇللىيالمىدۇ. پارلامېنت بار. ئاساسى قانۇن مەھكىمىسى بار. دۆلەت دەرىجىلىك ھەر بىر چوڭ ئىشقا، بىر مىنىستىرلىك مەسئۇل. ھەتتا پادىشاھلىق دۆلەتلەردىمۇ، ئىمپېرىيە تۈزۈمىدىكى دۆلەتلەردىمۇ پادىشاھلار، ئىمپېراتورلار ئۆزى يالغۇز سىياسەت چىقىرالمىدۇ. ئۆز ئالدىغا قانۇن ماقۇللىيالمىدۇ. ئىجرائاتلاردا پادىشاھ دەرىجىلىك ۋازارەتلەر، مىنىستىرلىكلەر بار. دۆلەتنىڭ ھەر قانداق ئىچكى، تاشقى ئىشلىرىنىڭ قېتىم كېڭىشىپ، پارلامېنتتىكى قانچە يۈزلىگەن مىللەت ۋەكىللىرىنىڭ ئاۋازىدىن ئۆتكۈزۈپ، ئاۋام پالاتا، يۇقىرى پالاتا، تۆۋەن پالاتا، سېناتورلارنىڭ ماقۇللىقىدىن ئۆتكۈزۈپ، ئاندىن يولغا قويۇلىدۇ. نېمە ئۇ: «تۈركىيەنى خىتاي ئالداپ كېتىۋاتىدۇ؛ تۈركى جۇمھۇرىيەتلىرى ئەجداتلارنىڭ نەسەپلىرىنى ئۇنتۇپ، خىتايغا ئالدىنىپ كېتىۋاتىدۇ» - دېگەن گەپلەرنىڭ مەناسى؟ (شۇڭا دەيمىز - سىياسەتچىلىرىمىز سىياسەت بىلمەيدۇ - دەپ.) توغرا بىزنىڭ كۆپلىگەن رەھبەرلىرىمىز قولدىكى ئەمەل، مەنەپىنى كىچىك كۆرۈپ، دۈشمەن بەرمەكچى بولغان چوڭراق مەنەپىگە ئالدىغان. تۆمۈر خەلىپە، غازى تۆمۈرئەلى، خوجانىيا ھاجىلار بۇنىڭ گۇۋاچىلىرى. ئۇلار سىياسەتتە ئۆز دەۋرىگە نىسبەتەنمۇ تولۇق بىلىمىز كىشىلەر ئىدى. ئەمما ئاجىز بولسىمۇ، نامرات بولسىمۇ بۈگۈنكى دۆلەتلەرنىڭ رەھبەرلىرىنى ئۇنچىلىك ئاخماق چاغلىسا، ئۆزىنىڭ ئاخماقلىقىنى ئاشكارىلىغانلىقتىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقىغا قارشى، خىتاي بىلەن ئېلىپ بېرىلىۋاتقان ھەرقانداق سىياسى مۇناسىۋەتلەر، ھەرگىزمۇ ئوقۇشماسلىقتىن، ئالدىنىپ كەتكەنلىكتىن ۋە سېتىلىپ كەتكەنلىكتىن يۈز بېرىپ

قالدىغان، ئىجتىمائىي تۇرمۇش ھادىسىلىرىدىن ئەمەس. بەلكى بىلىپ تۇرۇپ، بىلگەندىمۇ چىڭ كۆڭلىدىن قوللاپ، قىلىۋاتقان ھەمكارلىقلاردۇر. ئۇيغۇرلارنى جازالاش، ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇشىغا قارشى تۇرۇش، خىتايىنىڭ مۇستەملىكىچىلىك مىللى مەنپەئەتىنىڭ جان تومۇرى بولغاندەك، بۇ مەسىلىدە خىتاي بىلەن ھەمكارلىق ئورناتقان دۆلەتلەرنىڭمۇ ھەم مىللى مەنپەئەتلىرىنىڭ ۋازكېچىلمەس بىر قىسمىدۇر. بۇ ھەرگىزمۇ ئىقتىسادى مۇناسىۋەتلەرگە باغلىق، ئۆتكۈنچى ھادىسىلەر ئەمەس.

بىز سىياسەتكە ئارىلاشقان ئىكەنمىز، جەزمەنكى ئۇنى بىلىشىمىز شەرت. ئىككى دۆلەت ئوتتۇرىسىدا ئېلىپ بېرىلىدىغان ھەر قانداق مۇناسىۋەتلەر، سىياسەتنىڭ جانلىق ئىپادىسى ۋە سۆزلەشمىلەرنىڭ ھەرىكەتكە ئۆتكەن جەريانى ھېسابلىنىدۇ. شۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا، ئۇيغۇرلارغا قارشى خىتاي بىلەن سىياسى ھەمكارلىق ئورنىتىۋاتقان، مۇنداقچە ئېيتقاندا خىتاي بىلەن سىياسى، ئىقتىسادى مۇناسىۋەت ئورنىتىشتا ئۇيغۇرلارنىڭ مەۋجۇتلۇقىغا قارشى، ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى ئەركىنلىكىگە قارشى، ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇشىغا قارشى توختاملارغا قول قويىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ، خىتايىدىن نۆۋەتتە ئالدىغان ۋاقىتلىق مەنپەئەتىدىن باشقا، ئۇيغۇرلارغا قارىتا ئۆزگەرمەس تۈپ سىياسەتلىرى بارمۇ، يوق؟ ياكى ئۇلارنى خىتايلار راستىنلا، (خۇددى ئاچىسى ئۇكىسىنى گۈللەپ كەتكەندەك)، ئالداپ كېتىۋاتامدۇ؟ بۇ ئويۇنلاردا بىزنىڭ ئورنىمىز بارمۇ، يوق؟ بىز ھەل قىلالايدىغان ئىش، بېشەلەيدىغان تۈگۈن قايسى؟ - دېگەندەك، بىر قاتار سوئاللار

ئۈستىدە تەھلىل قىلىشقا مەجبۇرمىز.

ھازىر، دۇنيادا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىۋاتقان مىللەتلەر ئارىسىدا شەكىللىنىش، كۆپىيىش، بىرىكىش جەريانىدا ھەتتا باشقا مىللەتكە ھېچقانداق زەرەر يەتكۈزمىگەن، تارىخى ئۆچمەنلىككە بوغۇلمىغان يۇمشاقلىرى ناھايىتى كۆپ. شۇ تەرىقىدىكى «قانچە مىڭلىغان مىللەتلەر» نىڭ تارىختا نېمە قىلغانلىقى، ھازىر بار - يوقلىقى بىلەن ھېچكىمنىڭ خەۋىرىمۇ يوق. ئۇلار تارىختىمۇ ۋە ھازىرمۇ ھېچكىمگە پايدا - زىيان كەلتۈرمىگەن ۋە كەلتۈرمەيدۇ. ئۇنداق مىللەتلەرنىڭ ئىنسانىيەت دۇنياسىدىكى ئورنى، خۇددى بىر ئائىلىدىكى ساننى ئىگەللەپ تۇرىدىغان مېيىپ بالغا ئوخشايدۇ. ئۇنىڭمۇ ئائىلىدىكى ھەممە نەرسىدىن ئوخشاش بەھرىمەن بولۇش ھەققى بار ئەلۋەتتە. ئەمما يەنە شۇنداق مىللەتلەرمۇ باركى، باشقا مىللەتلەرگە بەزىدە زىيان يەتكۈزىدىغان، بەزىدە پايدا يەتكۈزىدىغان. بۇنداق مىللەتلەرنىڭ ئىنسانىيەت دۇنياسىدىكى ئورنى، ئائىلىدىكى مېھنەتكەش، ئەقىللىق، ئىجتىكار، ئىشچان، تۈرگۈن بالغا ئوخشايدۇ. ئۇ بالا ئائىلىنىڭ يۈكىنى ئۈستىگە ئالىدۇ. ئائىلىنى ئالغا يېتەكلەيدۇ ۋە ئائىلىنى باقىدۇ. مۇشۇ تەقلىد بويىچە مىللەتلەرنى يېتەكلىگۈچى ۋە يېتەكلەنگۈچى، ياكى باققۇچى ۋە بېقىلغۇچى - دەپ، ئىككى تۈرگىلا يېغىنچاقلاشقا بولىدۇ. يېتەكلىگۈچى مىللەتلەر ئىجتىكار، بەرپا قىلغۇچى، قۇرغۇچى، كېڭەيتكۈچى، بېيىتقۇچى، ئاسانلاشتۇرغۇچى روھغا ئىگە بولۇپ، ئۆز قوۋمىگە مەنپەئەت يەتكۈزۈش، زورايتىش، كۈچلەندۈرۈش جەريانىدا، ماسلىشالغان باشقا يات مىللەت ۋە يات خەلقلەرنىمۇ ئورتاق مەنپەئەتكە ئىگە قىلىدۇ. لېكىن ماسلىشالمىغان،

توسقۇنلۇق قىلغان، قارشىلىق ۋە بۇزغۇنچىلىق قىلغانلارنى ئەدەپلەپ، جازالامۇ قويدۇ. بۇ ئىنسانىيەت دۇنياسىدىكى تەبىئى قانۇنىيەتتۇر. ئۇيغۇرلار ئەزەلدىنلا مېھنەتچى، ئەقىللىق، ئىجتىكار مىللەت بولۇپ، باشقىلارنى ماسلاشتۇرۇشقا ماھىر، ئۆزلىرىمۇ گېزى كەلگەندە ماسلىشالايدىغان كۈچلۈك خاراكتېرغا ئىگىدۇر. ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇنتۇلۇپ كېتىلگەن ۋە يوقىتىۋېتىلگەن ئىزلىرى ئېچىلىۋاتىدۇ. بۇ مىللەت «ئىنسانىيەتنىڭ ئاتىسى» - دەك، سىرلىق بىر تېپىشماقنى ئىشارەتلەپ كەلمەكتە. ئۇيغۇرلار دۆلەتچىلىكنى، مىللەت بولۇپ شەكىللىنىشنى، تىنچلىقتا ياشاشنى، تەڭرىگە سېغىنىشنى، ئاڭلىق بولۇشنى، پاكىز بولۇشنى، مېھنەتچان ۋە مېھرىبان بولۇشنى تەرغىب قىلغان ۋە ئەتراپقا يايغان. ئىنسانلارنىڭ جىسمىنى داۋالاشنى كەشىپ قىلىش بىلەن بىرگە، ئىنسانلارنىڭ روھىنى، ئىچكى دۇنياسىنىمۇ داۋالايدىغان، گۈزەل روھى دۇنيا قۇرۇپ چىقىدىغان چارە - تەدبىرلەرنىمۇ ئىجتات قىلغان. ئۇيغۇرلار تىل ئالاقىسىنى يىراققا يەتكۈزۈش، ماكانلاردىن ۋە زامانلاردىن ھالقىتىش ھۈنەرلىرىنى ئىجتات قىلغان. «شەكىل، بەلگە» ياساپ چىققان ۋە «خەت، يېزىق» ئىجتات قىلغان. جامپىس چۇرچۇاردنىڭ خىيالىغا ئېتىبار بېرىلسە، ئۇيغۇرلارنىڭ يېزىق قوللانغان چاغلىرى، يەر شارىنىڭ مۇز دەۋرىگە كىرىشىدىن ئىلگىرىكى دەۋرىگە تۇتۇشۇپ كېتىدۇ. دۇنيا يۈزىدە ئاياللارنى ئادەم قاتارىدا كۆرمەيدىغان، ئالماشتۇرۇلىدىغان تاۋار ئورنىدا قوللىنىدىغان چاغلاردا، ئۇيغۇرلار: «ئاتا بىلەن ئانا تەك» تەسەۋۋۇرىنى ئەقىدىلەشتۈرگەن، سىياسىيلاشتۇرغان، قانۇنلاشتۇرغان ۋە ئەخلاق ئۆلچىمىگە ئايلاندۇرۇپ، جەمئىيەتكە

ئومۇملاشتۇرغان. ئۇيغۇرلار تولىمۇ قەدىمكى چاغلاردىن باشلاپ، ئائىلە قۇرۇشىنى، نەسەب بېكىتىشىنى ئومۇملاشتۇرۇپ، ئۇرۇقداشلىق، جامائە ۋە قەبىلە باسقۇچلىرىنى بېسىپ ئۆتۈپ، مىللەت شەكىللەندۈرۈشىنى تېزلەتكەن. ھازىرقى تەرەققىيات ئۆلچىمى بىلەن تەتقىقات يۈرگۈزگەنلەرمۇ، ئۇيغۇرلارنىڭ قاچانقى زامانلاردىن ئېتىبارەن بۇنداق ئۇيۇلتاشقا ئوخشاش، ئىچىدە كاۋاك يوق بىر مىللەت بولۇپ كەتكەنلىكىنىڭ سىرىغا ھەيران. «ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىنىڭ ئاچقۇچى تەكلىماكانغا كۆمۈلگەن. شۇ ئاچقۇچ تېپىلمىغۇچە، سىرلار يېشىلمەيدۇ» دېگەن خۇلاسىنى چىقارغان ئەجنەبىي تەتقىقاتچىلار، تىلىنىڭ ئۇچىغا كېلىپ قالغان بىر جۈملىنى ئىچىگە يۈتۈۋېلىشىنىڭ سىرىمۇ: «ئۇلارنىڭ ئۇيغۇرلارنى ئېتىراپ قىلغۇسى كەلمىگەن» دېگەن سۆز بىلەن يېشىلىدۇ. چۈنكى تەكلىماكاننىڭ ئاستىغا باشقا بىر نەرسە كۆمۈلۈپ كەتمىگەن. بەلكى ئۇيغۇرلارنىڭ ھۈنەر-سەنئەتلىرى، نەقىشلىك تۇرمۇش بۇيۇملىرى، نەپىس سەنئەت بىلەن ئىشلەنگەن ئالتۇن بېزەكلىرى، يىگىرمە مىڭ يىلدىن ھالقىپ كېتىدىغان نەپىس قۇيمىچىلىق، ئېرىتكۈچىلىك، تۇتاشتۇرغۇچۇلۇق ھۈنەرلىرى، مۇزىك ئەسۋاپلىرى، تىببىي داۋالاش ئۈسكۈنىلىرى، يەنە ئاللىقانداق قىممەتلىك مەدەنىيەت ۋە گۈزەللىكلىرى كۆمۈلگەندۇر. بۇ قەدەر تىلسىماتلارنىڭ ئىگىسى ئۇيغۇردۇر - دېگەن بىر جۈملىنى تىلغا ئېلىشتىن قانداق خورسىنسا، ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ ياشاپ قېلىشىنى، قايتا گۈللىنىشىنى، قەدىنى رۇسلاپ دۆلەت قۇرۇشىنى ھەم شۇنداق خالىمايدۇ.

ھېچ نەرسە قىلمىغان مىللەتنىڭ، قەلەمگە ئالغۇدەك

نەرسىسى بولمايدۇ. دىققەتنى تارتقىدەك ئۆتمۈشى بولمىغاندەك، باشقىلارنى ئەندىشىگە سالغۇدەك كېلەچىكىمۇ بولالمايدۇ. دۇنيادا يوقتەك بارلىققا ئىگە نۇرغۇن قەبىلە، مىللەتلەر بار. ئۇلارنى كىشىلەر بىلمىگەچكە، ئۇلاردىن خوۋپ - خەتەر يېتىپ قېلىشىمۇ باشقىلارنىڭ خىيالغا كىرىپ قالمايدۇ. ئەمما مەۋجۇتلۇقنىڭ باشلىنىشىدىنلا ئىجتىكار، كەشپىياتچان، مېھنەتكەش، ئەقىللىق، كۈچلۈك، غۇرۇرلۇق مىللەتلەرنىڭ، كىشىلەر تەرىپىدىن ئۆچۈرۈۋېتىلگەن ئىزلىرىمۇ قەلەمگە ئېلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ ئۈستىدە ئەسىرلەپ تەتقىقات ئېلىپ بېرىلىدۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە قايتا تىكلەنىپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىنىدۇ. ئۇيغۇرلار ئەنە شۇنداق مىللەتنىڭ ئۆرنەكلىك بىرىدۇر. ئۇيغۇرلار ئىشچان مىللەت بولغاچقا، ھۇرۇنلارنى ياقتۇرمايدۇ. ئەقىللىق مىللەت بولغاچقا، كالىۋالىقنى ياقتۇرمايدۇ. گۈزەللىكنى سۆيىدىغان، ئەتىراپقا گۈزەللىكنى يايىدىغان مىللەت بولغاچقا، چىركىنلىكنى يامان كۆرىدۇ. ئىناقلىقنى، دوستلۇقنى قانات يايدۇرىدىغان مىللەت بولغاچقا، ئۆچلۈشۈشنى، دۈشمەنلىكنى ياقتۇرمايدۇ. بىرلىكنى، ئۆملۈكنى ئىشقا ئاشۇرىدىغان مىللەت بولغاچقا، پارچىلىنىشنى، بۆلۈنۈشنى چەكلەيدۇ. بارلىق بۆلۈملۈك ۋە گۈزەل تاللاشلار ئۈچۈن بەزىدە ئاڭلىق ھەرىكەت قىلغان بولسا، بەزىدە كۈچ قوللانغان. شۇڭا تېز بىرىكىپ، تېز كۈچلىنىپ دۆلەت قۇرغان. نامى ئەمەلىيىتىگە قارىتا «ئۇيغۇر» - دەپ ئاتالغان. ئۇيغۇرلار بۇنىڭدىن قانچە مىڭ يىللار ئىلگىرىكى، ھەتتا ئىنسانىيەت ئۈچۈن ئەڭ ئىپتىدائى دەۋرلەردە بېسىپ ئۆتكەن ئىزلار ئۈستىدىكى تەتقىقات ئىزدىنىشلىرىدىمۇ، ئىنسانىيەتنىڭ بۈگۈنكى ئىلمى

قاراشلىرى ئوڭايىسىزلانماقتا. ئۇيغۇرلار توغرىسىدىكى بۇنداق سىرلىق تېپىشماقلارمۇ، باشقىلارنىڭ ھەسەتلىرىنى قوزغاشقا ۋە باشقىلارنىڭ قورقۇنچىسىنى غىدىقلاپ، قارشى تەدبىر ئىزدەشكە مەجبۇرلىشى مۇمكىن.

تارىخدا چەكسىز ئىجتىكارلىق بىلەن، يېڭىلىق يارىتىش بىلەن، دۆلەت قۇرۇش ۋە تېررىتورىيە ئېچىش، كېڭەيتىش بىلەن، ئىنسانىيەتنى ياشاشقا يېتەكلەش بىلەن ئۆزلۈكىنى مۇكەممەللەشتۈرگەن ئۇيغۇرلار، ھەرگىزمۇ بۇتخانىدا مۇگدەپ ئولتۇرىدىغان، بېشىغا قونغان چۈننىمۇ قورۇيالمىدىغان ھۇرۇن راھىبقا ئوخشىمايتتى. جەسۇر، باتۇر، تۈرگۈن، دانا، تەدبىرچان، ئەقىللىق بولۇپ، ئۆزىگە ماسلاشقانلارغا قوينى كەڭ ئېچىلغان، يولغا توسقۇنلۇق قىلغانلارغا زەربىدار، شەپقەتسىز ئىدى. ئۇيغۇرلارنىڭ دۈشمەنلىك بولۇپ قېلىشىغا، ئەتراپىدىكى قالاق، قاششاق، ھۇرۇن، مەينەت، بىچارە يات خەلقلەرنى مەدەنىيەتكە، مېھنەتكە ئىلىككە، ئىلغارلىققا ياكى ئاڭلىق ھالدا، ياكى زورلۇق ۋە بېسىم بىلەن يېتەكلىگەنلىكى سەۋەب بولغان. ئۇيغۇرلارنىڭ باشقا يات قەبىلە، يات مىللەت، يات قوۋملەرنى يېتەكلەش سىياسى تەدبىرلىرى بولسا، ئۇلارنىڭ قەبىلە باشلىقىنى، جامائە - ئۇرۇق باشلىقلىرىنى ۋە يۇرت، مىللەت يېتەكچىلىرىنى تەسلىمنامە، قېتىلىشنامە، بىرلىك نامە قاتارلىق ۋەسىقىلەرگە قول قويۇشقا زورلايتتى. ئۇنىڭغا قارشىلىق كۆرسەتكەن ياكى باشتا ماقۇل بولۇپ، كېيىن پۇرسەت تاپقاندا يۈز ئۆرگەن، توختامنى بۇزغان، خىيانەت ۋە ئىسيان قىلغان قەبىلىلەر، ئۇرۇق - جامائە، قوۋملەرنىڭ باشلىق، يېتەكچى، رەھبەر، ئاقساقال ۋە ئاقسۆڭەكلىرى جازاغا تارتىلاتتى. ئۇيغۇر

رول ئوينىغان ئىدى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئۈستىگە ھەيۋەت بىلەن كەلگەن چىڭگىزخاننىڭ قوشۇنلىرى، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۈستىگە زۇلۇم - سەتەم ۋە قۇللۇق تۈزۈمى بىلەن باستۇرۇپ كەلگەن جۇڭغار قالماق قوشۇنلىرى، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۈستىگە ۋەھشى جازالاش ئۈچۈن باستۇرۇپ كەلگەن مانجۇر قوشۇنلىرى ئۇيغۇر بولۇپ سىڭىپ كېتىشىدە، ھېچ بىرنى ئۇيغۇرلار قىلىچتىن ئۆتكۈزۈلمىگەن. ئۇلار ئۇيغۇرلىشىپ، مۇسۇلمان بولۇپ، ئۆزلىرى ئېرىپ، ئېقىپ كەتكەن.

ئۇيغۇرلار خىتايىنىڭ مۇستەملىكىسىدىن قۇتۇلۇپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرسا، قايسى دۆلەتلەر ئۆزلىرىگە تەھدىت - دەپ قارايدۇ؟ ۋە قايسى دۆلەتلەر ئۇيغۇرلارنىڭ قەد كۆتۈرۈپ، قايتا تىكلىنىشىنى خالىمايدۇ؟

1. ئۇيغۇرلاردىن خەۋپسىرەيدىغان دۆلەتلەر

ئەگەر ئۇيغۇرلار خىتايىنىڭ مۇستەملىكىسىدىن ئازات بولۇپ، ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل دۆلەت قۇرسا، ئۇنى ئۆزلىرىگە خەۋپ خەتەر، تەھدىت ئېلىپ كېلىدۇ - دەپ، قورقىدىغان دۆلەتلەر قازاقىستان، قىرغىزىستان، تاجىكىستان ۋە ئەڭ يېقىن قېرىنداشلىرىمىزنىڭ دۆلىتى بولغان ئۆزبېكىستان قاتارلىق تۆت دۆلەتتۇر. بۇ دۆلەتلەرنىڭ مۇقىملىقى، بىخەتەرلىكى ۋە تۇپراق پۈتۈنلىكى مەنپەئەتىدىن ئېيتقاندا، ئۇيغۇرلار خىتايىنىڭ مۇستەملىكىسى ئاستىدا تۇرۇشى كېرەك. ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىل بولۇپ كېتىشى، خۇددى شىرنىڭ قەپەستىن چىقىپ كەتكىنىگە ئوخشاش خەتەرلىكتۇر. شىر قەپەستىن چىقىپ كەتسە، يايلاقتىكى قويلارغا خەتەر يەتكىنىدەك، ئۇيغۇرلار مۇستەقىل

بولۇپ دۆلەت قۇرسا، مەزكۇر ئەللەر خەتەر ئاستىدا قالدۇ.
بۇنى تۆۋەندىكىدەك بەش نۇقتىغا يىغىنچاقلاش مۇمكىن.

: بىرىنچى - ئۇيغۇرلار رايوندىكى يۈكسەك مەدەنىيەتكە
ئىگە، مېھنەتچان، سودا ماھارىتى يۇقىرى مىللەت بولۇش
ئالاھىدىلىكى بىلەن، باشقا قېرىنداش، قوشنا مىللەتلەرنى
مەنىۋى ھەم ماددى جەھەتتىن ئۆز تەسىرى ئاستىغا ئېلىۋېلىش
ئېھتىماللىقى كۈچلۈك.

ئىككىنچى - يۇقىرىدىكى دۆلەتلەرگە ئۇيغۇرلارنىڭ
ۋەتەندىن، ھەقسىز كېسىپ بېرىۋېتىلگەن تۇپراقلارنىڭ
دەۋاسىنى قىلىپ، ھەتتا ئۇرۇش قوزغىشى مۇمكىن. شۇ
ئارقىلىق ئۇيغۇرلار رايون تىنچلىقىنى بۇزىدۇ.

ئۈچىنچى - ئۇيغۇرلار ئىمپېرىئالىستىك سىياسى تەسەۋۋۇرغا
ئىگە مىللەت. تېخىچە - بۈيۈك تۈركىستانچىلىق چۈشىدىن
ۋاز كەچمىگەن. ئەگەر خىتايدىن قۇتۇلۇپ مۇستەقىل دۆلەت
قۇرسا، قوشنا دۆلەتلەرنىڭ مىللى تېرىتورىيەلىك ھوقۇقلىرىنى
دەپسەندە قىلىپ، تۈركىستان ئىمپېرىيىسى قۇرۇش ئۇرۇشىنى
قوزغايدۇ.

تۆتىنچى - ئۇيغۇرلارنىڭ مىللەتچىلىك چۈشەنچىسى
يوق. شۇڭا ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىنىڭ مىللى
خاسلىقىنى ئېتىراپ قىلمايدۇ. ئىمپېرىئالىست ھەم ئىرقچى
دۆلەتچىلىكنى تەرغىب قىلىدۇ. ئۇيغۇرلار تۈركى ئىرقىغا تەۋە
بارلىق مىللەتلەرنىڭ مىللى خاسلىقىنى ئېتىراپ قىلماي،
ئىرقچىلىقنى ئالغا سۈرۈپ كەلدى. ئۇيغۇرلار ئۆزلىرى دۆلەت
بولالمايتۇرۇپ، مۇستەقىل تۈركى جۇمھۇرىيەتلەرنى ئىنكار

قىلىپ، تۈركىستانچىلىق مەۋقەسىنى ئالغا سۈرۈپ كەلدى. ئەگەر خىتاينىڭ مۇستەملىكىسىدىن قۇتۇلۇپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرسا، قوشنا دۆلەتلەرنى پاراكەندە قىلىپ، رايون تىنچلىقىنى بۇزىدۇ.

بەشىنچى - ئۇيغۇرلار رادىكال دىنچى، جىھادچىلىقنى تەرغىب قىلىدۇ. ئۇلار خىتايدىن قۇتۇلۇپ مۇستەقىل دۆلەت قۇرسا، چېگرىداش دۆلەتلەرگە رادىكال جىھادچىلىق ئارقىلىق خەتەر ئېلىپ كېلىدۇ.

پۈتۈن مۇشۇ تەھدىتلەرنى خىتاي دۆلىتىلا توسۇپ قالالايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇيغۇرلار مۇستەقىل دۆلەت قۇرالماسلىقى لازىم. ئۇيغۇرلار خىتاينىڭ زۇلۈمى ئاستىدا تولۇق يوقىلىپ كەتسىمۇ بولۇدۇكى، ئەمما مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇپ قالسا، رايون خاراكتېرلىق تىنچلىق تەھدىت ئاستىدا قالىدۇ. (1996. يىلى 12. نويابىر بېشكەكتىكى، «ب د ت ئىنسان ھەقلىرى كومىتېتى ئوتتۇرا ئاسىيا باشقارمىسى» نىڭ دېرىكتورى بورىس ھېلمۇت ئەپەندى، ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەتلىرىنىڭ ئۇيغۇر سىياسىتى پوزىتسىيىسىگە ۋاكالەتچىلىك قىلىپ، مەن بىلەن ئېلىپ بارغان مۇنازىرىسىنىڭ بىر قىسمى.) ئوتتۇرا ئاسىيا (قازاقىستانمۇ بۇنىڭ ئىچىدە) دۆلەتلىرىنىڭ ئەندىشىلىرى ۋە خوۋپسىرەشلىرى، ئۇيغۇرلارنىڭ قۇرۇلمىغان دۆلىتىدىن ئۆلگۈدەك قورقۇشلىرىنىڭ نۇرغۇن تاشقى سەۋەبلىرى بولغىنىدەك، يېتىپ ئاشقىچە ئىچكى سەۋەبلىرىمۇ بار ئەلۋەتتە. تاشقى سەۋەبلىرى بولسا، ئۇلارنى سىرتتىن غەدىقلايدىغان ئويۇنچىلارنىڭ، ئۇيغۇرلارغا قارشى تەييارلاپ چىقىدىغان ساناقسىز سىنارىيىلىرىدۇر. بۇنىڭدا خىتايغا قارىغاندا، رۇسىيەنىڭ ئوينايدىغان نومۇرلىرى كۆپ

ھەم قايىل قىلارلىق. ھەتتا پاكىتلىرى بىلەن ئوينىلىدۇ. ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرى ئۆزلىرىنىڭ يەرلىك تەشۋىقاتلىرىغا ھەم ئۆزلىرىنىڭ تەتقىقاتچى، ئالىملىرىغا، تەشۋىقاتچى ۋە تەرغىباتچىلىرىغا ئانچە پەرۋا قىلىپ كەتمەيدۇ. بۇنىڭدىكى سەۋەب: بىرىنچى ئۆزلىرىنىڭ ئانا تىلىنى ياخشى چۈشىنىشەلمەسلىك ھەم ياقىتۇرماسلىق. ئىككىنچى ئۆزلىرىدىن رۇسلارنى ئۈستۈن كۆرۈش چۈشكۈنلۈكى. ئوخشاش كەسىپتە، ئوخشاش دىپلومغا ئىگە ئىككى مۇتەخەسسسىنىڭ بىرى ئۆز مىللىتىدىن يەنە بىرى رۇس بولۇپ قالسا، ئەلۋەتتە رۇس ئالىمىنىڭ ئوتتۇرىغا قويغانلىرىنى ئىشەنچلىك، ئىناۋەتلىك - دەپ قارايدۇ. (بۇنداق ئۆزىنى تۆۋەن كۆرۈش قۇلچىلىقى، خىتاينىڭ مائارىپىدا يېتىلگەن ئۇيغۇر زىيالىيلىرىدىمۇ خېلە ئېغىر) چۈنكى ئۇلار رۇس تىللىق، رۇس مەدەنىيەتلىك بولۇپ كېتىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ھەممە نەرسىنى رۇسلاردىن ئۆگەنگەن. ھەتتا كۈندىلىك تۇرمۇش ئۇسۇللىرىنىمۇ رۇسلاردىن نۇسخىلاپ قوبۇل قىلغان. ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرى، رۇسلارنىڭ مەدەنىيەت ۋە تەپەككۈر قىلىش تەسىرى ئاستىدا قالغىلى، ئەڭ ئاز ئىككى ئەسىردىن ئېشىپ كەتتى. دېمەك، ئۇيغۇرلارنى رۇس ھۆكۈمرانلىرى ياقىتۇرمايدۇ ۋە يامان كۆرىدۇ. رۇسلارغا ئائىت ئىجتىمائىي پەن ۋە ھەتتا تەبىئىي پەن كەسىپمۇ، دۆلەت سىياسىتىنىڭ بىر تۇتاش يېتەكلىشىگە بويسۇنىدۇ. شۇڭا رۇسىيەلىك ئىجتىمائىي پەن مۇتەخەسسسلرىنىڭ، ئۇيغۇرلار توغرىسىدا بايان قىلىدىغان ئىلمى ئەمگەكلىرى، ئاساسەن ھۆكۈمەتنىڭ ئۇيغۇر سىياسىتى يۆنۈلىشىدىن قېيىپ كەتمەيدۇ. پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەتلىرىنىڭ تاشقى سىياسەتلىرىنى،

رۇسىيە بىر تۇتاش باشقۇرۇپ ماڭغاندىن سىرت، ئىچكى
سىياسەتلىرىنىمۇ ئاستىرتتىن بىر يۆنلۈشتە ئىدارە قىلىدۇ.
شۇنىڭدەك، خەلق مەپكۇرسىگە ئەندىزە تەييارلاپ، رۇس
مانپوللىقىدا تۇتۇپ تۇرىدۇ. «سۇنىڭ بېشى لاي» دېگەندەك،
ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىنىڭ سىياسى، ئىجتىمائىي مەپكۇرسىنى
ۋە دۆلەتلەرنىڭ ئىچكى، تاشقى سىياسەتلىرىگىچە كونتروللىقىدا
تۇتۇپ مېڭىۋاتقان رۇسىيەنىڭ، ئۇيغۇرلارغا قارشى
بەلگىلەيدىغان، رايون سىياسىتىنىڭ قۇربانى پەقەتلا
ئۇيغۇرلاردۇر. ئاتالمىش بىز بىلەن بىر تىللىق، بىر ئىرقىغا،
بىر دىن، بىر مەدەنىيەتكە مەنسۇپ، ئوتتۇرا ئاسىيالىقلارغا بىز
قانداق جاۋاب بېرىپ كېلىۋاتىمىز؟ - مەسىلىنىڭ ئېچىنىشلىق
يېرى مۇشۇ سوئالغا يىغىنچاقلىنىدۇ. مۇشۇ يەردە بىز قانچە
ۋەقەنى ئەسلىتىپ ئۆتمەكچىمەن. 1996. يىلى ئاپرېل
ئىستانبۇلدا «تۈرك دۇنياسى قۇرۇلتىيى» چاقىرىلماقچى. بۇ
يىغىنغا ئالمۇتىدىن «شەرقى تۈركىستان خەلقئارا مىللى
كومىتېتى» نىڭ رەئىسى، (مەرھۇم) يۈسۈپ بەگ مۇخلىسى
تەكلىپ قىلىنىپتۇ. (بۇ تەكلىپ ئالمۇتىدىكى تۈرك ئەلچىخانىسى
ئارىچىلىقى بىلەن بېجىرىلگەن بولسا كېرەك) چاقىرىقنى
تاپشۇرۇپ ئالغان يۈسۈپ بەگ مۇخلىسى ئەپەندىم، ئۆزىنىڭ
«شەرقى تۈركىستان اۋازى گازىتى» ناملىق تەشۋىقات ۋاراقچىسىدا:
«بىز - شەرقى تۈركىستان خەلقئارا مىللى كومىتېتى، تۈرك
دۇنياسى قۇرۇلتىيىغا شۇنى ئىلتىماس قىلىمىزكى - ھازىرچە
پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا تۈرك جۇمھۇرىيەتلىرى، ئارىلىرىدىكى
دۆلەت چېگارىلىرىنى ئېلىپ تاشلاپ، بىر پۈتۈن تۈركىستان
دۆلىتىنى بارلىققا كەلتۈرۈشلىرى كېرەك. شەرقى تۈركىستان

مۇستەقىل بولغاندىن كېيىن، بۈيۈك تۇران دۆلىتىنىڭ چىگارسىنى خىتاي سېپىلىدىن ئاق دېڭىزغىچە بىر تۇتاش باشقۇرىدىغان، بىر دۆلەت قۇرۇلۇپ چىققۇسى!...» - دېگەن مەزمۇندىكى باياناتنى ئېلان قىلدى. ئەگەر مەزكۇر ئىلتىماسنى تۈرك دۇنياسى قۇرۇلتىيىغىلا يوللىغان بولسا، ياكى ۋاكالىتەن تۈرك ئەلچىخانىسىغا يوللىغان بولسىمۇ، يېپىق قازان يېپىق پېتىم قېلىشى، ھەتتا ئۇ ئىلتىماسقا ھېچكىم پەرۋا قىلماسلىقى ئېنىق ئىدى. بىراق ئۇنى بايانات تەرىقىسىدە، تەشكىلاتىنىڭ ئورگان ماتېرىيالدا (ئۇيغۇرلارغا پايدىلىق نەرسىلەر پېسىلسا، بىر تىيىنچىلىك قىممەت بېرىلمەيدىغان، بىر ۋاراق ئاتالمىش ئورگان گېزىتىدە) ئېلان قىلىنغانلىقى ئۈچۈن، بۇ تۈركىستانچىلىق ئىمپېرىيە چۈشەنچىسى، ئاتالمىش تۇرانچىلىق ئىرقچى، ناتىسىست ئىدىئولوگىيىسى، موسكۋانى ئاست - ئۈستۈن قىلىۋەتتى. رۇس مەتبۇئاتلىرى تۇرانچىلىققا قارشى قەلەم كۈرىشىنى باشلىدى. تۈركىيە ئىچكى ئىشلار مىنىستىرلىكى، تۈرك ئەلچىخانىسىغا يۈسۈپ بەگ مۇخلىسى ئەپەندىنىڭ، قۇرۇلتايغا كېلىشى چەكلەنگەنلىكىنى، مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىشقا بۇيرۇق چۈشۈردى. ئۆزى يىغىنغا بارالمىغان يۈسۈپ بەگ مۇخلىسى ئەپەندى، ئۈچ نەپەر غەيرى رەسمى ۋەكىل ئەۋەتتى. ۋەكىللەر قۇرۇلتاي يىغىن زالىدا، شەرقى تۈركىستاننىڭ كۆك بايرىقىنى چىقىرىپ «شەرقى تۈركىستاننى ئۈنۈت! ياشسۇن شەرقى تۈركىستان!» - دەپ، شوئار توۋلىدى. (يىغىن تەرتىۋىنى بۇزغانلار ئارىسىدا، تۈركىيىدە ئۈنۈپرسىتېتتا ئوقۇيدىغان ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارمۇ باركەنمىش) ئۇلارنى تەرتىپ ساقلىغۇچىلار يىغىن زالىدىن مەجبۇرى چىقىرىۋەتتى. بۇ ۋەقەلەر

رۇس تېلېۋىزور قاناللىرىنىڭ، خەلقئارا ئاخبارات پروگراممىلىرىدا تەكرار كۆرسىتىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇرلارنى تونۇشتۇرۇش تېمىسى ئېچىلىپ، مەخسۇس تارىخچىلار، سىياسى ئانالىزچىلار، ئۇيغۇرشۇناسلار، شەرق ۋە خىتاي شۇناسلار، تۈركولوگىلار تېلېۋىزور ئېكرانلىرىدا مۇنازىرە باشلىدى. 91. يىلى فېۋرال كۇچا شەھىرىدە، بىر خىتاينىڭ سىن فىلىم قويدىغان كىچىك كىنوخانىسىنى پارتلاتقان، مارت ئېيىدا ئۈرۈمچى شەھىرى، 52. يول كوچا ئاپتوبۇسىنى پارتلاتقان، بىر قانچە كۆرۈنۈشلەر شۇنچىلىك كۆپتۈرۈپ تەشۋىقات قىلىنغانكى، خىتاي دۆلىتى بۇ رادىكال، ئىسلامچى، تۈركىستانچى، تۇرانچى ئۇيغۇر تېررورىستلىرىغا كۈچى يەتمەي، دۆلەتنىڭ ئامانلىقىنى باشقۇرالمىۋاتقانلىقى، خىتاي دۆلىتىنىڭ ئامانلىقى ئۈچۈن ياردەم قىلىش كېرەكلىكى، ئۇيغۇر تېررورچىلىرىنىڭ خىتاينى بوزەك قىلغانلىقى يەتمىگەندەك، چېچەنستانغا كېلىپ، كاۋكاز ئۇرۇشىغا قۇتراتقۇلۇق قىلىۋاتقانلىقى، رۇسىيە بىلەن چېچەنستاننىڭ نۆۋەتتىكى تىنچلىق سۆھبىتىگە بۇزغۇنچىلىق قىلىۋاتقانلىقى توغرىسىدا (چېچەنستاندا ئەسىرگە چۈشكەن خوتەن شىۋىسىدە سۆزلەيدىغان، بەش نەپەر ياشلارنىڭ سىنغا ئېلىنغان ئىقرارنامىسىنى كۆرسىتىپ) پاكىتلىق دېلوالارنى ئېلان قىلىش ئارقىلىق، ئۇيغۇرلار 20. ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا باش كۆتۈرۈپ چىقىۋاتقان، ئەڭ خەتەرلىك، ئەڭ ۋەھشى، بۇزغۇنچى بىر مىللەت ئىكەنلىكىنى تونۇتتى. بولۇپمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا تىنچلىقىغا قارشى ئەڭ قورقۇنچلۇق مىللەت ئىكەنلىكى، ئۇلارنى خىتاي مۇستەھكەم قورغان ئىچىدە تۇتۇپ تۇرمىسا، رايوننىڭ بىخەتەرلىكى ئېغىر تەھدىتكە ئۇچرايدىغانلىقى

توغرىسىدا ئېلىپ بېرىلغان تەشۋىقات، ئىنتايىن چوڭ رول ئوينىدى. ئۇيغۇرلارغا قارشى تارقاتقان شۇ قەدەر ئېغۇر گەرچىلىكى، سىياسى زىيانكەشلىكى ئاز كېلىپ قالغاندەك، ئارىدىن بىر يىل ئۆتە - ئۆتمەي، 97. يىلى ئاپرىلدىن باشلاپ، ئۇيغۇر جەھاتچىلىرىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادا، خىتايغا قارشى توپلىنىشىغا يوقۇق ئېچىپ بەردى. خىتاي مۇ تۈرمىدىكى دىنچىلارنىڭ چەتكە چىقىپ كېتىشىنى «كۆرمەسكە سالىدى».

رۇسىيە مۇتەخەسسسلرى بايان قىلغاندەكلا، رۇس ئاخباراتلىرىدا تەپسىلى پاكىتلىرى بىلەن بايان قىلغاندەكلا، ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ «رادىكال دىنچى، ئىسلامچى تېررورىست، بۇزغۇنچى، قاتىل، تىنچلىقنى خالىمايدىغان مىللەت» ئىكەنلىكىنى يەنە پاكىتلىرى بىلەن كۆرسىتىپ قويۇشتى.

ئىككى يىل ئاۋۋال رۇس مۇتەخەسسسلرىنىڭ ئېيتقانلىرى تولۇق ئىسپاتلاندى. ئاتالمىش «جىنايى دېلو بىلەن قولغا چۈشكەن ئۇيغۇر تېررورچىلىرى» دىن بىر قانچە يىگىتلىرىمىزگە، قىرغىزىستان ئالى سوت مەھكىمىسى ئۆلۈم جازاسى ھۆكۈم قىلىپ، يىگىرمە يىلدىن بۇيان تۈرمىدە ساقلاۋاتىدۇ. ئۇلار قانۇن بويىچە قىرغىزىستان تۇپرىقىدا «جىنايەت ئىشلىگەن» بولسىمۇ، ئەسلىدىكى ئاتالمىش «زىيانلاندىرۇلغۇسى ئويىپىكت» خىتاي بولغاچقا، ئۇلارنى خىتايغا بېرىۋېتىشى ئەڭ كۈچلۈك ئېھتىمال ئىدى. لېكىن قىرغىزىستان ئۇلارنى خىتايغا بەرمىدى.

نېمىشقا؟ قېرىنداشلىق ھېس - تۇيغۇلىرى، ئىنسانى ۋەجدانلىرى، ياكى خەلقئارالىق ھوقۇق نورمىلىرى، ب د ت، ۋاھا كازالار يول قويمىدىمۇ؟ - بۇنىڭ ھەممىسى ئۇيغۇرلارنى ئاخىق قىلىش ئۈچۈن دېسە بولىدىغان، قۇرۇق گەپلەر.

ئەگەر ئۇلارنى خىتايغا بېرىۋەتسە، رۇسىيەنىڭ قولىدىكى پاكىت يوقالغان بولىدۇ. چۈنكى خىتاي ئۇلارغا دەرھال ئۆلۈم جازاسى ئىجرا قىلىپ، دېلونىڭ ئىزىنى ئۆچۈرۈپ قويىشى مۇمكىن. يەنە بىر مۇھىم تەرىپى شۇكى، ئۇلارنى خىتاي ھايات ساقلىغان تەقدىردىمۇ، خىتاي ھەم زىيانلانغۇچى، ھەم دەۋاگەر ھەم سوتچى بولۇپ قالسا، مەزكۇر دېلو قانۇنى قىممىتىنى يوقىتىدۇ. خەلقئارا دېلولاردا، زىيانلانغۇچى تەرەپ (دەۋاگەر) سوتچى (جازا بېكىتكۈچى) ھەم دېلو ئىسپاتلىغۇچى بولماسلىقى كېرەك. ھەمدە خىتاي ئىشەنچسىز دۆلەت بولغاچقا، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۈستىدىن تۇرغۇزغان دېلو ئېتىبارغا ئېلىنماسلىقى مۇمكىن. شۇنىڭ ئۈچۈن مەزكۇر «تېررورچى، رادىكال مەھبۇسلار» ئۈچىنچى بىر دۆلەتتە سوتلانسا، تۆتۈپ تۇرۇلسا، ھېچقانداق شۈبھىگە ئېھتىمال قالمايدۇ. قانداق ۋاقىتتا، قايسى ئورۇننىڭ پاكىتلارنى كۆزدىن كەچۈرۈش ۋە دېلونىڭ ساغلاملىقىغا ئىشىنىش ئىمكانىيىتى بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار خىتايغا بېرىلمەي، قىرغىزىستاندا ساقلىنىشى لازىم. رۇسىيە پىلانلىغان، خىتاي «تېررورچى، رادىكال كۈچلەر» بىلەن تەمىنلىگەن ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەتلىرى پۇرسەت بېرىپ، تولۇق ماسلاشقان مەزكۇر دېلودا، خىتاي چىگرا ياقىسىدىكى دۈشمەن كۈچلەرنى (ئۇيغۇرلارنى) خەتەرسىز ھالغا كەلتۈرۈشتە چوڭ نەتىجىگە ئېرىشتى. رۇسىيە بۇ ئۇرۇشتا غەلبە قىلدى. چۈنكى ئۇيغۇرلارغا قارشى توقۇپ چىققان بارلىق يالا - تۆھمەت ۋە «قۇھ - قۇھ» لىرىنىڭ پولاتتەك پاكىت بىلەن ئىسپاتلىنىشى ئارقىلىق، ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەتلىرىنىڭ ۋە خەلقلەرنىڭ ئۇيغۇرلارغا قارىتا ھۇشيارلىقىنى، ھەر زامان مۇداپىئە ھالەتتە تۇرىشى لازىم

ئىكەنلىكى، ئۇيغۇرلار ئۇلار بىلەن قېرىنداش بولالمايدىغانلىقىنى تونۇتۇپ قويدى. يەنىلا بۇ رايوندا رۇسلار بولمىسا، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشىنى يۈرۈشتۈرەلمەيدىغانلىقىغا، خىتاي پۈت دەسسەپ تۇرمىسا، ئۆزلىرىنىڭ بىخەتەرلىكى يوقلىدىغانلىقىغا ئىشەنچ ھاسىل قىلدۇردى. مەزكۇر ئويۇن ئاخىرلاشقانلىقى 20 يىل بولغان بولسىمۇ، ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىنىڭ ئۇيغۇر سىياسىتىدە ياخشىلىنىش كۆرۈلمەي، ئەكسىچە يەرلىك ئۇيغۇرلارغا تېخىمۇ ئېغىر بېسىم قىلىپ كەلدى. قىرغىزىستاندا ئۇيغۇرلار قويۇق ئولتۇراقلىشىپ ياشاۋاتقان يۇرت، مەھەللىلەرگە كۆزىتىش كامېرالىرىنى ئورنىتىشى، دەل ئىرقچىلىق ۋە ئىرقى تازىلاش جىنايىتىنىڭ بىر ئىپادىسىدۇر. قىسقىسى ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە تۈركىي دۆلەتلەرنىڭ، ئۇيغۇرلارغا قاراتقان دۈشمەنلىك، ئۆچمەنلىك پوزىتسىيىلىرىگە باھا بېرىشتە، بالىلارچە: خىتاي ئالداپ كەتتى ۋە خىتاي پۇل بېرىپ گۈللەپ كەتتى - دەپ، غەيۋەت قىلىپ يۈرسەك، ھەقىقەتەن ئۆزىمىزگە سەت بولىدۇ. يەنى بىزنىڭ سىياسەت بىلمەيدىغانلىقىمىزنى، دۆلەت ۋە رايونلار مەسلىسىنى زادىلا چۈشەنمەيدىغانلىقىمىزنى، ئۆز تىلىمىز بىلەن ئاشكارىلىۋەتكەن بولۇپ قالغىمىز.

2. ئۇيغۇرلارنىڭ قەد كۆتۈرۈپ، قايتا تىكلنىشىنى خالىمايدىغان دۆلەتلەر

ئۇيغۇرلارنىڭ كۈچلىنىپ، رايون تەۋەسىدە راۋاجلىنىشىنىلا ئەمەس، ھەتتا مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇپ، ئۆز ئۆزىنى ئىدارە قىلىشىنىمۇ راۋا كۆرمەيدىغان دۆلەتلەر: ئەنگىلىيە، رۇسىيە، پاكىستان، ھىندىستان قاتارلىق دۆلەتلەردۇر.

ئەنگىلىيەنىڭ ئۇيغۇرلارنى يامان كۆرۈشى، ياكى ئۇيغۇرلارغا ئۆچمەنلىك قىلىشىدىكى تۈپ سەۋەب، ھىندىستان مەسىلىسى ئىدى. ئەگەر بابۇرىيە سۇلتانلىقى (ئۇيغۇر - ئۆزبېك) ھىندىستاننى ئەنگىلىزلاردىن ۋە باشقا ياۋروپالىق ئەجنەبىي ئىشغالىيەتچىلەردىن ئۈچ يېرىم ئەسىر مۇداپىئە قىلمىغان بولسا، ھىندىستان ھىندى خەلقىنىڭ ئانا ۋەتىنى بولماي قالاتتى. بۈگۈنكى ھىندىستان ھەم مەۋجۇت بولالمايتتى. («سەھنە پائالىيىتىگە ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن ئىنقىلاب» ناملىق كىتاب، 12. بابغا قارالسۇن) ياۋروپالىقلارنىڭ ھىندىستاننى تالان - تاراج قىلىشىنى ئەسىرلەپ توسقان ۋە ھىندىستان خەلقىنىڭ توپلۇشۇپ، بىرىكىپ كۈچلۈك ھەم چوڭ مىللەتلەر بولۇپ شەكىللىنىشىدە، ئۇيغۇرلار ئەسىرلەپ ھەمكارلاشمىغان بولسا، مىڭلىغان قەبىلىلەر، مىڭلىغان ئېتىقاد ۋە ئەقىدىلەرگە بۆلۈنگەن، كىچىك، كىچىك مەھەللە پادىشاھلىقلىرى ھالىتىدە داۋاملاشقان تەقدىردە، 19. ئەسىرلەردە ئەنگىلىز ۋە پورتىگىزلارنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلانغان ھىندىستان، مەڭگۈ قايتىدىن تىكلەنمەيتتى. گەرچە ئەجنەبىيلەر تۇپراقنى ئىشغال قىلالىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇيغۇرلارنىڭ قېنى بىلەن تىكلەنگەن ئىسلامنى يوقىتالمىدى ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ روھى بىلەن يۇغۇرۇلغان ئەركىنلىك، ھۆرلۈك، خوجايىنلىق قەلئەسىنى ئىشغال قىلالمىدى. ئەنگىلىزلارنىڭ ئۇيغۇرنى ئۆچ كۆرۈشىگە ئۇنىڭدىن ئارتۇق سەۋەب بولماسلىقى مۇمكىن.

ھىندىستان بىلەن پاكىستاننىڭ ئۇيغۇرلارنى يامان كۆرۈشىگە كەلسەك، ھېچقانداق بىر مىللەت، ياكى قەبىلىلەر يات بىر قوۋمنىڭ بېسىپ كېلىپ، ئىدارە قىلىشىنى خالىمايدۇ.

گەرچە ئۇيغۇرلار ھىندىستانغا بىرلىك، ئىناقلىق، باتۇرلۇق، دۆلەتچىلىك ئېڭى، ئىسلام ۋە تىل بىرلىكى ئېلىپ كىرگەن بولسىمۇ، شۇنىڭدەك بۇتنىڭ ئالدىدا مۇگدەپ ئولتۇرۇپ، دۇنيالىقتىن مەھرۇم بىر خەلققە، مېھنەت قىلىشنى، ئەمگەك قىلىشنى، ئۆزىنىڭ ئىنسانلىقىنى ئۆزى جان تىكىپ قوغداشنى ئۆگەتكەن بولسىمۇ، تارىخنىڭ مەلۇم باسقۇچلىرىدا ياكى ئۇنداق ياكى مۇنداق بىرەر كۆڭۈل يارىسى ساقلىنىپ قالدۇ. قانچە ئەسىرلىك ھۆكۈمران سۇلالىنىڭ، مەلۇم دەۋرىدە قاتتىق قوللۇقتىن ساقلىنالماسلىقى تامامەن مۇمكىن. ئەڭ يامان تەرىپى شۇ بولغانكى، ھىندىستاننى ئەنگىلىز ۋە ياۋروپالىقلار ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، ئۇلار تارىخلارنى تولۇق بۇرمىلاپ ئۇيغۇر، تاتار ۋە كېيىنكى بابۇرىيە سۇلالىسى (ئۇيغۇر - ئۆزبېك) ھۆكۈمرانلىقى بولۇپ، يەتتە ئەسىردىن ھالقىغان سىياسى، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرگە، قويۇق مەدەنىيەت ئورتاقلىقىغا، ھۈنەر - سەنئەت، تىبابەت، سودا - تىجارەت مۇناسىۋەتلىرىگە ئىنكار قىلغان، پۈتۈن سۈرۈك مۇناسىۋەتلەرنىڭ ئالتۇن بەتلەرگە قارا سۈرتىگەن تارىخلارنى يېزىپ تارقاتتى. ھەر بىر كىچىك يۇرت، مەھەللىلەرگە قارىتا ئايرىم تارىخ ئويدۇرۇپ چىقىپ، پۈتۈن ھىندىستان خەلقىنى ئۇيغۇرلارغا ئۆچمەن قىلىۋېتىش چارىسىنى ئىشقا سالغان ئىدى. ئەنگىلىزلار بابۇرىيە سۇلالىسىنى بىر ئۆلگۈچىلا، بىر قېتىملىق ئۇرۇش بىلەن ئاغدۇرغىنى يوق. ئۇرۇش بەزىدە قوراللىق، بەزىدە دىپلوماتىك ئۇسۇللاردا، ئەسىرلەپ داۋاملاشقان بولۇپ، مەركەزدىن يىراق، مۇداپىئە نۇقتىسى ئاجىز رايونلارنى كۆپىنچە ۋاقىتلاردا ئەنگىلىزلار ئىشغال قىلىپ، ئۇ رايوندىكى خەلقنى بابۇرىيە

مەركىزى ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى قوللانغان ۋە قەلەرمۇ تەكرارلىنىپ تۇرغان. 1858. يىلى ئەنگىلىلەر بابۇرىيە سۇلالىسىنى تولۇق ئاغدۇرۇپ، ھىندىستاننى پۈتۈنلەي بېسىۋالغاندىن كېيىن، ئۇلارنى پارچىلاپ ئىدارە قىلىش سىياسىتىنى قوللاندى. بۇرۇنقى يۇرت، مەھەللە پادىشاھلىقلىرىنىڭ نەسەبلىرىنى قايتا تىكلەپ، ھەر تۈرلۈك خۇراپات ئېتىقادلارنى پەيدا قىلىپ، ھىندى خەلقىنى مەڭگۈلۈك قۇل قىلىش ستراتېگىيىسىنى يولغا قويدى. ئەمما ھىندىستاندا بابۇرىيە سۇلالىسى يىقىلغىنى بىلەنلا، ئۈيەرگە تۆكۈلگەن ئۇيغۇرلارنىڭ قېنى قۇرۇپ كەتكىنى يوق. ئۇ يەردىكى خەلقنىڭ تەنلىرى ئۇيغۇرنىڭ روھى بىلەن يۇغۇرۇلغان ئىدى. ھىندىستاندىكى يۈز مىليونلىغان مۇسۇلمانلار قايتا تىكلنىش ئۈچۈن، ئەنگىلىلەرغا، ياۋروپالىق باسمىچىلارغا قارشى كۈرەش قىلىشقا بەل باغلىدى. بىر ئەسىرلىك تىنىمسىز كۈرەش ئۇلارنى غەلبىگە ئېرىشتۈردى. ئەمما تارىخ تەتقىقاتلىرىدا، بىزدىمۇ شۇنداق بولۇپ كېلىۋاتقىنىدەك، پۈتۈن دۇنيا مىقياسىدا ئەنگىلىلەرنىڭ، ياۋروپالىقلارنىڭ يازغانلىرى، ئېيتقانلىرى «ھۆججەتلىك مەنبە» بولۇپ قارىلىدىغان بولغاچقا، ھىندىستان كۈتۈپخانىلىرىدىكى يەتتە ئەسىرلىك، بەش ئەسىرلىك، ئۈچ ئەسىرلىك قەدىمى ھۆججەت قىممىتىگە ئىگە مەنبەلەردە، ئۇيغۇرلار ئۈستىدىن يېزىلغان قانلىق، ۋەھشى خاتىرىلەر بولغاچقا، ئۇنىڭ ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بارغان ھەرقانداق بىر ھىندى پەرزەنتىنىڭ يۈرىكىنى ئەزمەي قالمايدۇ. ئەنگىلىلەر ۋە ياۋروپالىق ئىشغالچىلار، ئەرەب، ئافرىقا ئەللىرىنى ئوسمانلىغا قارشى قوزغاشتا، ھەم بۈگۈنكى كۈنگىچە ئۇلارنى تۈركلەرگە ئۆچمەن قىلالىشىدا، ھىندىستاندا ئەمەلىيلەشتۈرۈپ،

تەجرىبىدىن ئۆتكەن سىياسى ھىلە - مىكىرلىرىنى قوللانغان ئىدى. دېمەك، يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەن مەزمۇنلار، ھىندىستان ۋە پاكىستان دۆلەتلىرى، ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ قايتا قۇرۇلۇپ، قەد كۆتۈرۈشىنى خالىماسلىقتىكى يوشۇرۇن سەۋەبلەرنىڭ بىر قىسمىدۇر.

ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇپ، قەد كۆتۈرۈشىنى رۇسىيەنىڭ خالىماسلىقىدىكى سەۋەبلەرمۇ، ئاساسەن ئىككى مىللەت ئوتتۇرىسىدىكى رايوننىڭ خوجايىنلىقىنى قىزغىنلىقىغا ۋە تارىختىكى ئوچ - ئاداۋەت، دۈشمەنلىككە بېرىپ تاقىلىدۇ. رۇسلار ياشاۋاتقان ھازىرقى بىپايان، گۈزەل، مۇنبەت، يەر ئاستى - يەر ئۈستى بايلىق بىلەن تولۇپ تاشقان تۇپراق، رۇسلار قارا دېڭىزنىڭ غەربى شىمال ساھىللىرىدىكى چاغلاردا، ئۇيغۇرلار قەلئە سېلىپ، شەھەر سوراپ ئۆتكەن جايلار ئىدى. گەرچە رۇسلار بۇ گۈزەل ماكاننى ئۇيغۇرلارنىڭ قولىدىن بىۋاسىتە تارتىۋالغان بولسىمۇ، لېكىن رۇسلار بۇ رايونغا كۆچۈپ كېلىشتە، ئۇيغۇرلاردىن قورقۇمسىراپ، ئەڭ ئاز بەش ئەسىر كېچىككەن ئىدى. كېيىن ئۇيغۇرلار بۇ تۇپراقلاردىن چېكىنىپ، باشقا قېرىنداشلارنىڭ ئىگىدارچىلىقىغا ئۆتكەن دەۋرلەردە، رۇسلار ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن باستۇرۇپ كېلىپ، ئەسىرلەپ قىرغىن قىلدى. (ئۇ تۇپراقلارنى ئىشغال قىلىپ، كۈچلەنگەندىن كېيىن، 19. ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا قۇرغان، پاراللېل ئىككى دۆلىتىمىزنى - قەشقەرىيە ۋە ئىلى ئۇيغۇر سۇلتانلىقىنى يىقتىتى.) رۇسلارنىڭ بۈگۈنكى رۇسىيىنى ۋە پۈتۈن سابىق سوۋېت ئىتىپاقى تېررىتورىيىسىنى 1922. يىلى تولۇق ئىشغال قىلغان دەۋرىگىچە، بۇ تۇپراقتا رۇسلارغا قارشى

ئەسرلەپ جەڭ قىلغان قوۋملەرنىڭ نامى ھەر خىل ئاتالسىمۇ، رۇسلارنىڭ ئېتىراپ قىلىدىغان دۈشمىنى ئۇيغۇرلار ئىدى. رۇسلارنىڭ يوقىتىش ئوبيېكتىمۇ ئۇيغۇرلار ئىدى. شۇڭا سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمرانلىقىنى رەسمى قۇرۇپ، ھۆكۈمرانلىقىنى تولۇق قولغا ئالغاندىن كېيىنلا، بىرىنچى بولۇپ ئۇيغۇرلار ئۈستىدە سىياسى تازىلاش ئېلىپ باردى. ئۇنىڭدىن كېيىن قەشقەر دەريا، ئوش، ياركەنت رايونلىرىدا قەستەن ئاچارچىلىق پەيدا قىلىپ، سان - ساناقسىز ئۇيغۇرلارنى ئاچلىقتىن ئۆلتۈردى. ئۇنىڭدىن كېيىن ياپونىيەگە قارشى ئۇرۇشتا، گېرمانىيەگە قارشى ئۇرۇشتا، ئالدىنقى سەپكە ئېۋەتىپ، جەڭ مەيدانىدا قىرغىن قىلدى. ئۇيغۇرلار ھايات قېلىش ئۈچۈن تىلىدىن، مىللى كىملىكىدىن، دىنىدىن تېنىشقا مەجبۇرلاندى. چېگرانىڭ يەنە بىر تەرىپىدە - ئۇيغۇرىستاندا 20. ئەسىردە ئۇيغۇرلار قۇرغان مۇستەقىل جۇمھۇرىيىتىنى، ئارقىمۇ - ئارقىدىن ئىككى قېتىم باستۇردى. كۆپلىگەن ئۇيغۇر تەھلىلچىلەر: «ئۇ چاغدا خەلقئارالىق ۋەزىيەت رول ئوينىغان ئىدى.» دەپ، رۇسلارنىڭ جىنايىتىنى ئاقلىماقچى بولىشىدۇ. ئۇنداق بولسا، 19. ئەسىردە قۇرۇلغان پاراللېل ئىككى ئۇيغۇر دۆلىتىنى، رۇسلارنىڭ باستۇرۇشىدا قانداق خەلقئارالىق ۋەزىيەت رول ئويناپ كەتكەنتى؟ كۈچلۈك، غالىب مىللەتلەر ۋە كۈچلۈك مىللەت ئىدارە قىلىدىغان، غالىب دۆلەتلەر ھەر قانچە تەرەققى تېپىپ، مەدەنىيلىشىپ كەتسىمۇ، مىللى زىددىيەت مەسىلىسىدە ئەنئەنىۋى ئادەتلەرنى ئەندىزە قىلىدۇ. تارىختىكى مىللى ئۆچمەنلىكلەرنى، مىللى زىيانكەشلىكلەرنى، مىللى توقۇنۇشلارنى پىرىنسىپ قىلغان ھالدا، مىللى ستراتېگىيەلىرىنى

بەلگىلەيدۇ. شۇڭا ئۇلار كۈچلۈك، شۇڭا ئۇلار غالىب بولغان ۋە ئۆز غالبىيەتلىرىنى شۇنداق داۋاملاشتۇرالايدۇ. مەغلۇب، ئاجىز، پالاكەت مىللەتلەردە مىللى ستراتېگىيە بولمايدۇ. تۈنۈگۈنكى قان دۈشمىنى بىلەن بۈگۈن ئېغىز - بۇرۇن ياللىشىپ، دوست بولۇپ كېتىدۇ. دوست كىم؟ دۈشمەن كىم؟ ئۇلار ئۈچۈن بەرى بىر. ئۆزىمىزدىن چىقىدۇ قۇمدەك مىسال. تۆمۈر خەلىپە ياڭ زېڭ شىن بىلەن يارىشىپ بېشىنى يىدى. غازى ئەمىر، تۆمۈر ئەلى ما جەنساڭ بىلەن يارىشىپ بېشىنى يىدى. ئاتالىق غازى خوجا نىياز ھاجى شىڭ شى سەي بىلەن يارىشىپ بېشىنى يىدى. ئەمىرۇل مۇئىننىن مۇھەممەد ئەمىن بۇغرا گومىنداڭ - جاڭ كەيشى بىلەن يارىشىپ، سامساق يىدى. ئەخمەتجان قاسىمى ماۋ زېدۇڭ بىلەن يارىشىپ بېشىنى يىدى. ئۇلارنىڭ ھېچ بىرى ئۆزلىرىنىڭ يالغۇز بېشىنىلا يەپ ئارام تاپقىنى يوق. بەلكى ئۆز بېشى بىلەن قوشۇپ، پۈتۈن بىر مىللەتنىڭ، بىر ۋەتەننىڭ بېشىنى يېگەن ئىدى. شۇ قەدەر تەكرارلانغان پاجىئە 1914. يىلىدىن 1946. يىلىغىچە 32 يىل ئىچىدە يۈز بەرگەن. بۇنداق بىر مىللەتتىن يەنە بىرسى بار بولسا، جەزمەنكى ئۇلارمۇ پالاكەتتىن ئۆرە كەلمىگەي ئىلاھم!

يىغىپ ئېيتقاندا، ئۇيغۇرلارنىڭ خىتاي ئىشغالىيەتتىن ئازات بولۇپ، ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇشىنى چەكلەيدىغان، خالىمايدىغان دۆلەتلەرنىڭ، قېرىنداش مىللەتلەرنىڭ تۈرلۈك سىياسى، مىللى ستراتېگىيىلىرى، مىللى مەنپەئەت قىزىقىشلىرى، ھەتتا «ئىنسانى» ئارزۇلىرى بار. بىز ئۇلارغا جاۋاب بېرىشنىڭ، ئۆزىمىزنى چۈشەندۈرۈشنىڭ ئورنىغا، ئۇلارنى تېخىمۇ خەۋپسىرەشكە مەجبۇرلاپ كەلدۇق.

20 يىل ئاۋۋالقى قىلىقسىزلىقىمىز بىلەن، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قېرىنداش خەلقى قورقۇتۇپ، ئۆزۈمىزدىن تېخىمۇ بەتتەر يىراقلاشتۇرغان بولساق، كېيىنكى «سۈرىيە كۆچ - كۆچى» بىلەن، ئۆزۈمىزنىڭ «نەقەدەر ۋەھشى، قالاق، قاششاق، كالۋا، مەدەنىيەتسىز، ئىمانسىز، ئىنسان قېلىپىدىن چىقىپ كەتكەن، ياشاش پۇرسىتىدىن ئايرىۋېتىشكە ھەقىلىق بىر مىللەت ئىكەن» لىكىمىزنى، پاكىتلىرى بىلەن كۆرسىتىپ بېرىشكە تىرىشتۇق. ۋەتىنى ئىشغال قىلىنغان بىز. دەۋاگەر خىتاي بولۇپ قالدى. زۇلۇم تارتىۋاتقان بىز، دەۋاگەر خىتاي بولۇپ قالدى. جازالىنىۋاتقان بىز، ئۈستىمىزدىن شىكايەت قىلىۋاتقان خىتاي بولۇپ قالدى. يوقىتىلىۋاتقان بىز، دۇنياغا دەرد تۆكۈۋاتقان خىتاي بولۇپ قالدى. زادى نېمىشقا شۇنداق بولۇشى كېرەك؟ - يولمىز تەتۈر؛ ئىشىمىز تەتۈر؛ سۆزۈمىز تەتۈر بولغاچقا شۇنداق بولۇپ قالدى.

ئاخىرىدا، ئۆكۈنۈش ئىچىدە شۇنى ئېيتىمەنكى: بىز باشقىلارنى مەنسىتمەيتتۇق - قازاق دەپ، قىرغىز دەپ، تاتار دەپ، تاجىك دەپ، ئۆزبېك دەپ. ئەمما بۇنى بىزنىڭ ھاكاۋۇرلىقىمىزدىن ئەمەس، بەلكى كالتالىقىمىزدىن كۆرسەك بولغىدەك. قازاقلار، قىرغىزلار، تاتارلار، تاجىكلەر، ئۆزبېكلەر بىزنى ئۆزلىرىدىن توۋەن كۆرمەيدۇ. بىزگە ھۆرمەت قىلىدۇ. چۈنكى ئۇلار ھۇشياركەن. بىزدە: «سۇنۇقتىن باشقىسى يۇقىدۇ» دەيدىغان بىر تەمسىل بار. ئوتتۇرا ئاسىيالىق مىللى قېرىنداشلىرىمىز، رۇسلار بىلەن يەتمىش يىل بىرگە ياشىدى. بىز خىتايلار بىلەن ياشاۋاتقىلىمۇ يەتمىش يىل بولدى. خىتايغا سېلىشتۇرغاندا رۇسلار ئىنسان ۋە ئەقىللىق. ئوتتۇرا ئاسىيالىق

مىللى قېرىنداشلىرىمىز ئىنسان بىلەن بىرگە ياشىغانلىقى
 ئۈچۈن، ئۇلار ئەقلىنى يوقىتىپ قويماي، بەلكى ئۆزلىرىگە
 پايدىلىق نەرسىلەرنى رۇسلاردىن قوبۇل قىلدى. بىز خىتاي
 بىلەن بولغانلىقىمىز ئۈچۈن، ھەممە نەرسىمىزنى يوقىتىپ،
 خىتاينىڭ كالۋالىقنى، پەسەندىلىكىنى، قورقۇنچاقلىقىنى،
 قۇل مېجەزلىكىنى، ھەتتا مەينەتلىكىنى قوبۇل قىلىۋاپتىمىز.
 ئوتتۇرا ئاسىيالىقلار دۇنيانى چۈشەندى. ئۆزىنى ئېتىراپ
 قىلدى. ئۆزىنى توندى ۋە ئۆزىنى قوبۇل قىلدى. بىز بولساق
 ئۆزىنى تونۇمايدىغان، دۇنيانى چۈشەنمەيدىغان ئەمما دۇنياغا
 خوجايىن بولۇش چۈشىنى كۆرۈدىغان، پەسكەش لېكىن
 ھاكاۋۇر خىتايدەك، ئۆزىمىزنى قوبۇل قىلماي، دۇنياغا بويۇن
 سوزۇشىمىز بىر قالتىسى تېخى. خىتايلار ئەڭ نامرات بولسىمۇ،
 پادىشاھ بولۇپ، دۇنيانى سوراپ چۈشەيمىش. خىتاينىڭ
 تەسەۋۋۇرىدا پادىشاھ بولغان كىشى ئاچ قالماشمىش. شۇڭا
 «قورساقنىڭ بىر تويغىنى پادىشاھلىق» دەيدۇ خىتايلار.
 خىتايلار پادىشاھلىقنى بىر قېتىم تويغىچە تاماق يەۋالغانغا تەڭ
 كۆرۈدۇ. ئەمما ئۆزىنىڭ پادىشاھ بولالمايدىغانلىقىدىن ئىبارەت
 بۇ رېئاللىقنى تونمايدۇ، ئېتىراپ قىلمايدۇ. ئەمما قوبۇل
 قىلىپ، ئۆزىنىڭ گادايلىقىدا ياشايدۇ. بىزمۇ ئۆزىمىزنى ئېتىراپ
 قىلماي، رېئاللىقنى قوبۇل قىلماي، ئۆزىمىزدىن تېنىپ، ھەتتا
 ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قېرىنداش خەلقنىڭ رېئاللىقىنىمۇ ئىنكار
 قىلىمىز. دۇنيا ئەھلى قازاقلارغا: سىلەر قازاق - دېۋىدى،
 قازاقلار: بىز بەش يۈز يىل ئاۋۋال، مىڭ يىل ئاۋۋال قازاق
 ئەمەستۇق؛ ئەمدى نېمىشقا قازاق بولغۇدەكمىز؟ دېمىدى.
 ئەكسىچە توغرا، بىز قازاق - دەپ، ئۆزىگە كەلگەن ئەمەتنى،

ربئاللىقنى قوبۇل قىلدى. قازاقىستاننى ۋەتەن - دەپ، قوبۇل قىلدى ھەتتا. قىرغىزلارغا: سىلەر قىرغىز - دېۋىدى، ياق، بىز ئىككى مىڭ يىل ئاۋۋال قىرغىز ئەمەستۇق؛ ئەمدى نېمىشقا قىرغىز بولغۇدەكمىز؟ دېمىدى. بەلكى قوبۇل قىلدى. مىڭ يىل ئاۋۋال ياشاپ باقمىغان جاينى ۋەتەن تۇتۇپ - قىرغىزىستان قىلىۋالدى ھەتتا. ئۆزبېكلەرگە: سىلەر ئۆزبېك - دېۋىدى، ياق، بىز بەش يۈز يىل ئاۋۋال، ئىككى يۈز يىل ئاۋۋال ئۆزبېك ئەمەستۇق. ئەمدى نېمىشقا ئۆزبېك بولۇپ قالغۇدەكمىز؟ دېمىدى. بۇ گۈزەل نامنى ھۆرمەتلەپ قوبۇل قىلدى. ياشىغان ۋە بۈگۈنمۇ ياشاۋاتقان تۇپراقلىرىنى مەڭگۈلۈك ۋەتەن تۇتۇپ - ئۆزبېكىستان - دەپ، ئاتىۋېلىشتى شۇنداق گۈزەل. تاجىكلەر ئەزەلدىنلا، تاجىك بولۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلغان خەلق. ئىزاھات بېرىش ھاجەتسىز. لېكىن ئۇيغۇرلارغا كەلگەندە، ئەقىلى ھەيران قالدۇرىدىغان رەددىيە چىقتى. سىلەر ئەلمىساقىتىن بېرى ئۇيغۇر؛ ئوتتۇز مىڭ يىللىق تاشقا ئايلىنغان باش سوۋگەكلىرىڭلاردا، ئۇيغۇر - دېگەن نام يېزىلدى؛ يىگىرمە مىڭ يىللىق ئويمان خەتلىرىڭلار بىلەن، ئۇيغۇر دېگەن نامىڭلار يېزىلغان؛ سىلەر ئىنسانلارنىڭ ئەڭ قەدىمكى ئاتا جەمەتى - دېسە، ئۇيغۇرلار ئېغىلدىن ئۈركۈپ قاچقان تەخەيدەك، چىچاڭشىپ رەت قىلىدۇ. ئۇيغۇر دېگەن نامنىڭ قارشىسىغا مۇسۇلمان دېگەن سۆزنى قويۇۋاپتۇ بەزى ئالجوقىلار تېخى - بىز ئۇيغۇرمۇ، ياكى مۇسۇلمانمۇ؟ - دەپ. بەزى بىر ئاتالمىش «ئالىملار» ئۇيغۇر دېگەن نامنى ئاڭلىسا، قۇيغا چېچى تىك تۇرىدىكەن: «56. يىلى كوممۇنىست خىتايىلار پەيدا قىلغان نامتى» - دەپ. بەزى بىر ئاتالمىش «تەتقىقاتچى

ئالمىلار: «ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 24. يىلى رۇس پەيدا قىلغان نام بۇ ئۇيغۇر دېگەن؛ ئەسلىدە ئۇنداق بىر مىللەت ئاللىبۇرۇن يوقىلىپ كەتكەنتى» - دەپ، قاغىشلىق قىلىدىكەن. ئۇلار: بىز تۈرك - دەيدىكەن. لېكىن بۇلارنىڭ «تۈرك» لىكىنى يا دۇنيا تونمايدۇ. يا تۈركلەر ئېتىراپ قىلمايدۇ.

ئۇيغۇرلار ئۆزىنىڭ رېئاللىقىنى تونۇمىغىچە، قوبۇل قىل- مىغۇچە، ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىنىڭ رېئاللىقىنى ئېتىراپ قىلمىغۇچە، تۈركىستان ئىمپېرىيىسى قۇرۇش چۈشىدىن ئويغانمىغۇچە، شۇنداقلا ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىگە تەھتىد بولىدىغان ئىپادىلەردىن ۋاز كەچمىگىچە، قېرىنداش ئەللەرنىڭ ھىمايىسىگە ئېرىشەلمەيدۇ ۋە ئۇلارنىڭ دۈشمەنلىك قىلىشىدىن، زىيانكەشلىك قىلىشىدىن ئامان قالالمايدۇ. چۈنكى ئۇلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ مەۋجۇتلىقىنى، مۇقىملىقىنى قوغداشقا ھەقىلىق. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ مىللى مەنپەئەتى ئۈچۈن ۋاقتى كەلگەندە، بىزنىڭ دۈشمىنىمىز بىلەن ھەمكارلىشىدۇ. بىز بۇ قانۇنىيەتنى چۈشەنگەن ۋە ئۇنىڭغا ئۇيغۇنلاشقان چېغىمىزدىلا، دوستىمىز كۆپىيىپ، دۈشمىنىمىز ئازىيىدۇ. بىزگىمۇ ئاللاھنىڭ يورۇق كۈنلىرى يۈزىنى ئاچىدۇ.

2018.10.10

ئون ئۈچىنچى باب

چەتئەللەردە پائالىيەت قىلىۋاتقان ئۇيغۇرلار دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك سىياسى ئۇقۇملار

تىل - ئىنسانلار ئۆز - ئارا مۇناسىۋەت ئورنىتىدىغان ئالاقە ۋاستىسىدۇر. مەيلى ئۇ، مۇناسىۋەتلىشىش جەريانى سۆزلەش ئارقىلىق بولسۇن، يېزىق ئارقىلىق بولسۇن ۋە تۈرلۈك بەلگە، ئىشارەت، چىراي ئۆزگۈرۈشى، قول، بەدەن ھەرىكەتلىرى ئارقىلىق بولسۇن، كۆڭۈلدىكى مەقسەتنى ئىپادىلەشكە قاتناشتۇرىلىدىغان بارلىق ۋاستىلەرنىڭ ھەممىسى «تىل ئىپادىسى» گە مەركەزلەشكەن بولىدۇ. يەنى تىل دېمەك - ئىنسانلار ئۆز - ئارا مەقسەت، مەزمۇن، مەنا، پىكىر، كۆڭۈل، چۈشەنچە ئالماشتۇرىدىغان قورال دېمەكتۇر. ئىنسانلار سۆزلىشىشكە باشلىغاندا، بىر قانچىلا كەلىمىلەرنى بىلەتتى. ئەمما كۆڭۈللەردە چەكسىز مەنا، ساناقسىز ئۇقۇملار بار ئىدى. شۇ ئۇقۇم ۋە مەنالارغا بەلگىلىك سۆز تېپىشتىن ئىلگىرىكى دەۋرلەردە، تۈرلۈك شەكىل، ئىشارەت ۋە ئىپادىلەرنى قوللانغان. ئىنسانلار كۆپەيگەنسېرى، مۇناسىۋەتلەرمۇ كېڭىيىپ، ئالاقە دائىرىسىگە قارىتا سۆزلۈكلەر ۋە تىللار بېيىدى. قەبىلىلەر شەكىللەندى. مىللەتلەر شەكىللەندى. ئىنسانلار قەبىلە ۋە مىللەت تۈرلىرى بويىچە ياتلىشىشقا، دۈشمەنلىشىشكە يۈزلەندى.

ئىنسانلار مەيلى دوستلاشسۇن، ياكى دۈشمەنلەشسۇن تىل يەنىلا ئۆز رولىنى يوقاتمىدى. ئىنسانلار بىر - بىرىگە ياخشىلىق قىلسىمۇ، يامانلىق قىلسىمۇ تىل مۇھىم رول ئوينىدى. ئالدامچىلارمۇ، نامەرتلەرمۇ ئۆزىنىڭ يامان نىيەتلىرىنى تىلنىڭ ۋاستىسى بىلەن ئەمەلگە ئاشۇردى. پۈتۈن ياخشىلىق، ئادىمىگەرچىلىكمۇ تىل ئارقىلىق تەشەببۇس قىلىنىپ كەلدى. تىل - ئۆزىنىڭ نەقەدەر مۇھىم ۋە قىممەتلىك بىر مەنىۋى، روھى ھەم ماددى بايلىق بولۇشىغا قارىماي، ئىنسانىيەت دۇنياسىدىكى گۈزەللىك بىلەن چىركىنلىكنىڭ، پەزىلەت بىلەن پەسكەشلىكنىڭ، قىسقىسى بارلىق ياخشى ۋە يامانلىقنىڭ ئارىسىدا چەكلىمىسىز ئىشلىتىلىدىغان قورال بولۇپ قالدى.

تىلنى ئىنسانلار كۈندىلىك تۇرمۇشتىن، ئىلمى تەپەككۈرغىچە، قوپال ئەمگەك مۇلازىمەتلىرىدىن، ئىلمى تەتقىقاتقىچە، ئائىلىۋى ھاياتتىن، ئىجتىمائىي جەمئىيەتكىچە، دىنى ئەقىدىدىن، پەلسەپىۋى دۇنيا قاراشقىچە، ئاۋام پۇقرالاردىن، سىياسەتكىچە ھېچ قانداق توسالغۇسىز، راۋان ئىشلىتىپ كەلمەكتە. تىل ئىلاھى ۋەھىينى سۆزلىگەندەك، ئەڭ قاپاھەتلىك مەزمۇنلارنىمۇ سۆزلىيەلەيدۇ. ئىنسانلارنى راستچىل، مەردانە بولۇشقا تەشەببۇس قىلغىنىدەك ھەم ئىنسانلارنى ئالداپ، بوزەك قىلىشتىمۇ ھەل قىلغۇچ رول ئوينىيالايدۇ.

تېما باشقا يەردە، نېمىشقا تىل توغرىسىدا گەپ باشلىنىپ قالدى؟ - توغرا، ئەسلىدىكى ماۋزۇ تىل بىلەن مۇناسىۋەتسىز. ئەمما بىزنىڭ چەتئەلدىكى سىياسى كۈرەشىمىز پەقەت تىل كۈرەشىگە ئوخشاپ قالغاچقا ھەم چوڭ ئوقۇشما سىلىقلار، ئالداش ۋە ئالدىنىشلار، پەقەت تىلنىڭ يېلى بىلەن ئىشقا ئېشىۋاتقان

بولغاچقا؛ ھەتتا مىللى تەقدىرىمىزگە زىچ باغلىنىشلىق مۇئەممالاردىمۇ تىل رول ئويناۋاتقان بولغاچقا، تىل توغرىسىدا سۆزلىنىپ قالدى. بۇ تېمىدا ئوتتۇرىغا قويۇلماقچى بولغىنى، تىلىمىزدىكى بىر تۈركۈم مۇھىم سىياسى ئاتالغۇلاردۇر. بىز كۆپىنچە ۋاقىتلاردا، سىياسى ئاتالغۇلار ئىپادىلەيدىغان ئۇقۇملارغا دىققەت قىلماي ئادەتلىنىپ قالغان ۋە ئاغزىمىز كۆنۈپ قالغان بويىچە سۆزلەپ كېتىۋېرىمىز. ھەتتا بەك كۆپ تەكرارلىنىپ تۇرغاچقا؛ تولا ئاڭلاپ قۇلىقىمىز كۆنۈپ قالغان بولغاچقا؛ ئاغزىمىز دەۋاتقان سۆزلەرنىڭ قانچىلىك مۇھىملىقىغا، قانچىلىك ئەكسى ئۇقۇم ئىپادىلەپ قويدىغانلىقىغا ئانچە ئېرەن قىلىپ كەتمەيمىز. دىپلوماتىك مۇناسىۋەتلەردە، سىياسى دەۋا، سىياسى مۇناسىۋەت، شۇنىڭدەك سىياسى دېلۇلاردا، ھەر بىر سۆز - جۈملىلەرنىڭ ئۇدۇل مەنىلىرى، يانداش مەزمۇنلىرى ۋە ئۇقۇملاشقان ئوبيېكتى بارلىقىنى دىققەتتىن ساقىت قىلىۋەتسە، ئۇنىڭغا ئەگىشىپ كېلىدىغان سەلبى نەتىجىلەرنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىش ئاسانغا توختىمايدۇ. شۇڭا بۇ توغرىلۇق، مەخسۇس قوللانمىلار تۈزۈلۈشى كېرەك ئىدى. لېكىن بۇنداق چوڭ ئىشنى تەتقىقاتچى، ئالىم - زىيالىيلارغا ھاۋالە قىلىپ، ھازىرچە بىر باب تەييارلاشنى مۇۋاپىق كۆردۈم.

ئۇيغۇرلارنىڭ كېيىنكى ئۈچ ئەسىرلىك ھاياتىنى، ھەر بىر كىشى قاتنىشىپ كېلىۋاتقان، تولۇق سىياسى ھايات دېيىشكە بولىدۇ. ئەسلىدە ھەرقانداق ماكاندا، ھەرقانداق زاماندا ئىنسانلار مەۋجۇت بولىدىكەن، جەزمەنكى سىياسەتمۇ شۇ يەردە مەۋجۇت بولغان بولىدۇ. لېكىن دۆلىتى مۇنقەرز بولۇپ يىقىلغان، ۋەتىنى ياتلار تەرىپىدىن، دۈشمەنلەر تەرىپىدىن

ئىشغال قىلىنغان ھەر قانداق مىللەت ئاھالىسى، سىياسەتكە بىۋاسىتە قاتنىشىدۇ. شۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقىنى سىياسەتتىن ئايرىپ قاراش مۇمكىن ئەمەس. بىراق بىز كېيىنكى ئۈچ ئەسىرلىك تارىخىمىزغا نەزەر سالغىنىمىزدا، ئۇيغۇرلار سىياسەتنىڭ ئۇرۇش قىسمىنىلا ئەمەلىيلەشتۈرۈپ، ئۇنىڭ ھاكىمىيەت تۇتۇش، ئىدارە قىلىش ۋە دىپلوماتىيە قىسىملىرى بىلەن ئاساسەن تونۇشمىغان دېسەك، ئارتۇق كەتمەيدۇ. ئەسىرلەپ ئۇرۇش قىلغان، شۇ قەدەر كۆپ قۇربان بەرگەن ۋە ساناقسىز بەدەل تۆلىگەن بىر خەلق، قانداقلا چە مىللى سىياسەتكە ئەھمىيەت بەرمىگەن بولىدۇ؟ - بۇنىڭ جاۋابى ئاددى: ئۇيغۇرلار مۇشۇ ئۈچ ئەسىر بويىچە داۋام قىلغان ئۇرۇش ۋە كۈرەش جەريانىدا، تارىخى خاتىرە تۇرغۇزۇشقا كۆڭۈل بۆلمىگەن ھەم سىياسەتنى نەزەرىيەۋىيەتلىك قىلىپ ئۇرۇشلىرىدا، غەلبىنىڭ خاتىرىسى يېزىلمىغاندەكلا، مەغلۇبىيەتلەرمۇ خاتىرىلەنمىگەن ۋە سىياسى خۇلاسە چىقىرىلماي، كېيىنكىلەرگە ئۆرنەك، ئىبەرەت ۋە يول خەرىتىسى قالدۇرۇلمىغان. شۇنىڭ ئۈچۈن ۋەتەندە ئېلىپ بېرىلغان ھەرقانداق كۈرەشلىرىمىزدىن ئەندىزە ئالالمىغاچقا، ۋەتەن سىرتىدىكى ھەرىكەت ۋە كۈرەشلىرىمىزنىڭ مۇساپىسىنى «25 يىللىق كۈرەش جەريانى» غا يىغىنچاقلاشقا مەجبۇرلىنىمىز. يەنى ۋەتەن سىرتىدىكى سىياسى دەۋا، سىياسى كۈرەشلىرىمىز ھازىرنىڭ ئۆزىدە 25 ياشقا كىرىپ بولدى. ئەمما ئەمەلىيەتنى چىقىش قىلىپ ئېيتقاندا سىياسى چۈشەنچە، سىياسى كۆز - قاراشلار تېخى قورامغا يەتمىگەن، تېخى گۆدەكلىكتىكى ۋەزىيەتنى ئىسپاتلاپ تۇرىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، بەزى بىر مۇھىم

سىياسى ئاتالغۇلار ئۈستىدە، ئىزاھات بېرىپ ئۆتۈشنى لايىق كۆردۈم.

1. مۇستەقىللىق

مۇستەقىللىق دېگەن سۆز - تېررىتورىيىلىك مۇستەقىللىق ۋە مىللىي مۇستەقىللىقتىن ئىبارەت ئىككى ئۇقۇمنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بىرىنچى تېررىتورىيىلىك مۇستەقىللىق - «مەلۇم بىر تۇپراقنىڭ ئېنىق بەلگىلەنگە چېگرا پاسىلىنى، شۇ تۇپراقتا ياشايدىغان خەلق تەرىپىدىن، ئۆز ئالدىغا باشقۇرۇش ئىرادىسى ۋە ئارزۇسىنىڭ بارلىقى ئوچۇق ئېلان قىلىنىشى؛ شۇنىڭدەك ئومۇمىي خەلقنىڭ ئىرادىسى، ئاۋاز كۆپلۈكى بىلەن ئاساسى قانۇن ماقۇللاپ، ئوچۇق ئېلان قىلىشى ۋە مەزكۇر ھوقۇقلارنى قوشنا ئەللەرنىڭ ئېتىراپ قىلىشى» قاتارلىق، رەسمىيەتلەشكەن تېررىتورىيىلىك ئىگىلىك ھوقۇقىنى كۆرسىتىدۇ. تېررىتورىيىلىك مۇستەقىللىق ھوقۇقى، ھەر قانداق ھوقۇقلاردىن ئۈستۈن بولۇپ، يىغىنچاقلاپ ئېيتقاندا: مۇستەقىل دۆلەت - دېمەكتۇر. بۇ ھەقتە ئىزاھات ۋە چۈشەنچە بېرىش ھاجەتسىز. بولۇپمۇ ئۇيغۇرلاردەك، دۈشمەننىڭ مۇستەملىكىسى ۋە چەكسىز زۇلۈمى ئاستىدا خورلىنىۋاتقان، ئازابلىنىۋاتقان بىر مىللەت ئۈچۈن ئېيتقاندا، مۇستەقىل دۆلەتنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى، دۆلەت ھوقۇقىنىڭ نەقەدەر مۇقەددەس ئىكەنلىكىنى سۆزلەپ بېرىش، ئۇ ھەقتە چۈشەنچە بېرىش پەقەتلا ئارتۇقچە. چۈنكى ئالدىنقى ئەسىردىكى رەھبەرلەرنىڭ، مىللىي ئەركىنلىك ھوقۇقى ئۈچۈن، ئىقتىسادى ئەركىنلىك ھوقۇقى ئۈچۈن، دىنى ۋە ياشاش ئەركىنلىك ھوقۇقى ئۈچۈن، ئىدىئولوگىيە

تاللاشنى مۇستەقىللىقتىن ئەۋزەل بىلگەنلىكى ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ مۇستەقىل دۆلەت ھوقۇقىدىن، دۈشمەن بەرگەن مەنەسەپنى چوڭ بىلگەنلىكى ئۈچۈن، قىسقىسى مۇستەقىل دۆلەتنىڭ قىممىتىنى، مۇقەددەسلىكىنى چۈشىنىپ يەتكىدەك، سىياسى ئاڭ يېتىشمىگەنلىكى ئۈچۈن، بىزنىڭ قانداق خورلۇققا مەھكۇم بولۇۋاتقانلىقىمىزنى بىلمەيدىغان ئۇيغۇر قالمىدى بەلكىم. دېمەك، ھەممە نەرسىدىن ۋاز كېچىلىشى مۇمكىن. ئەمما تېررورىيىلىك مۇستەقىللىقتىن - دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىدىن ۋاز كېچىشكە بولمايدۇ. دۆلەتكە ھېچقانداق بەدەل تەڭ كېلەلمەيدۇ.

ئىككىنچى مىللى مۇستەقىللىق - «مەلۇم بىر دۆلەتتە ھاكىمىيەتنى تەڭ باشقۇردىغان؛ ئۆز ئالدىغا تىل - يېزىقى، دىنى ئەقىدىسى، ئۆرپ - ئادەتلىرى بار؛ مۇستەقىل ئىقتىسادقا ئىگە؛ دۆلەت ئىچىدە شۇ مىللەت ئاھالىسىگە تەۋە تۇپراق پاسىلى بولغان؛ يۇقىرىدىن تۆۋەنگىچە ئۆز رەھبەرلىرىنى ئۆزلىرى خالاپ مەنەسەپكە ئولتۇرغۇزۇپ ھەم مەنەسەپتىن ئېلىپ تاشلىيالايدىغان ھوقۇق ۋە ئىمتىيازغا ئىگە؛ سىرتنىڭ ھەرقانداق دەخلى - تەرۈز يەتكۈزۈشىدىن خالى، بىمالال ئىرادىگە ئىگە بولماق» دېمەكتۇر. مىللى مۇستەقىللىق ئۇقۇمى ئاپتونومىيە ئۇقۇمىدىن بىر قەدەر كەڭ بولۇشى مۇمكىن. شىۋىتسارىيە ۋە بېلگىيىدىكى تەڭ ھوقۇقلىق مىللەتلەرنىڭ ئەھۋالى «مىللى مۇستەقىللىق» ئۇقۇمىغا مىسال بولالايدۇ.

2. ئاپتونومىيە

ئاپتونومىيەنىڭ سىياسى تەسىرى، ئۇيغۇرلارغا 1931. يىللىرىدىن باشلاپ، چىن تۈركىستانچىلار ئارقىلىق خىتايدىن

كىرگۈزۈلگەن. ئۇيغۇرلارمۇ تەرەققىياتتىن مەھرۇم قالغان باشقا خەلقلەرگە ئوخشاش، يېڭىلىققا ئىنتىلىدىغان، ياتلاردىن ئېلىپ كەلگەن نەرسىلەرنىڭ پايدا، زىيىنى بىلەن ھېسابلىشىپ يۈرمەي، قوبۇل قىلىۋالدىغان چۈشكۈن ئادىتىمىز بولغاچقا، ھەم سىياسەتنى نەزەرىيەلەشتۈرمىگەن بولغاچقا، سىرتتىن كىرگەن تەييار نەرسىلەرنى ئۆز پىتى قوبۇل قىلىدىغان ئەيىپىمىز يېتىپ ئاشقىچە بار. گومىنداڭ - خىتاي سىياسەتچى زىيالىيلىرى ئاخماق قىلىپ: ئاپتونومىيىنى قوبۇل قىلساڭلار، سىلەرنىڭ ھالىڭلارغا بەك توغرا كېلىدۇ - دەپ، ئاغزىغا لوقما سېلىپ قويسا، ئۇنى چايناپ باقماي: ئاغزىمىزدا تاتلىق بىر نەرسە بار - دەپ، ئاۋام پۇقرالارغا داۋراڭ سېلىپ، كىشىلەرنىڭ ئېڭىدا ئاپتونومىيە چۈشەنچىسىنى ئالدىن ئۆزلەشتۈرۈپ بولغان ئىدى. شۇ چاغلاردىكى ئاتالمىش ئىلغار، ئاڭلىق دېيىلىدىغان كىشىلەر ئارىسىدا ھەتتا: مۇستەقىللىقتىن، خىتاي بېرىدىغان «ئاپتونومىيە» نى ئەۋزەل كۆرىدىغان ئەھۋاللارمۇ بولغان. چۈنكى ئۇ، «پېشىۋالرنىڭ ئاغزىدىكى تاتلىق نەرسە» بولغاچقا، گەرچە ئۇنى ئۆزلىرى تېتىپ كۆرۈپ باقمىغان بولسىمۇ، پېشىۋالرىدىن ئاڭلىغانلىرىغا چوقۇنۇپ كېتىپ، ئاپتونومىيىنىڭ ئەۋزەللىكىنى تەرغىب قىلىشقان ئىدى. ئاتالمىش ئىلغارلارنىڭ كالىسىدا: ئاپتونومىيىنى كىمنىڭ بېرىشى مۇھىم ئەمەس، بەرسىلا بولاتتى - دەيدىغان پىكىر يىلتىز تارتىپ كەتكەن. سوۋېت ئىتتىپاقى بەرسىمۇ، گومىنداڭ خىتايلىرى بەرسىمۇ، كوممۇنىست خىتايلىرى بەرسىمۇ، ئۇلار ئۈچۈن پەرقسىز ئىدى. شۇڭا مۇستەقىل شەرقى تۈركىستان جۇمھۇرىيىتىنى خالىمىغان چىن تۈركىستانچىلارمۇ، گومىنداڭنى خالىمىغان

سوۋېت پەرەسلەرمۇ ئاپتونومىيە سۆھبىتىدە ئىتتىپاقلىشىپ، 46-يىلى 2. ئىيۇن «11 بىتىم شەرتنامىسى» گە ئىمزا قويۇشقان. ئۇلار گومىنداڭچى خىتاي پەرەسلەر، كوممۇنىزىمچى خىتاي پەرەسلەر ۋە سوۋېت پەرەس كوممۇنىزىمچىلاردىن تەركىب تاپقان كىشىلەر بولۇپ، رۇسىيە پەرەس ئاپتونومىيىنىڭ قانداق نەرسە ئىكەنلىكىنى تولۇق بىلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار ۋەزىپە ئادا قىلغىلى كەلگەن خادىملار بولغاچقا، يۇقىرىنىڭ بۇيرۇقى قانداق بولسا، شۇنى ئەمەلگە ئاشۇراتتى. ئەگەر ۋەزىيەت يۇقىرىدەك بولمىغان تەقدىردە، 6 يىل شەھەر سورىغان، ئۇرۇشتا غەلبە قىلغان 30 مىڭ كىشىلىك دۆلەت ئارمىيىسى بار مۇستەقىل بىر ھۆكۈمەت، بەش نەپەر رەھبىرىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى بىلەنلا توغراقتەك تۈزۈپ كېتەتتىمۇ؟ قانداقلا چۈشەنچە بەرمىسۇن، شۇ دەۋرلەردىكى ئۇيغۇر سىياسەتچىلىرىنىڭ، ئىلغار پىكىرلىك ۋە زىيالىي، موللا - ئۆلىمالىرىنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى ئۆزلىرىمۇ چۈشەنمەيدىغان ئاپتونومىيىگە چوقۇناتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن كوممۇنىست خىتاي باسمىچىلىرى بىر پاي ئوق ئاتماي، بىر دۆلەتنى ئىشغال قىلىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا «ئاپتونومىيە» نى تۇتقۇزۇپ قويايلىغان. ئۇنىڭ دەردىنى يەتمىش يىلدىن بېرى تارتىپ كېلىۋاتىمىز. ئاپتونومىيىنى بىلمەيدىغان ئۇيغۇر يوق. ئاپتونومىيە تۈزۈمى ئاستىدا ئۇيغۇرلار ئۈچىنچى ئەۋلاتقا ئۇلاشتى. ئەمما چەتئەللەردىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا، كېيىنكى 15 يىلدىن بۇيان: خىتاينىڭ شەكەر يالىتىلغان، يەنە بىر تۈرلۈك ئاپتونومىيىسىنى (ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەشنى) تەرغىب قىلىش ئومۇملىشىپ كەتتى. ئۇيغۇر تەشكىلاتچىلىرى، ۋەتەن دەۋاسى قىلغۇچىلىرى مۇستەقىللىق دېگەن سۆزنى،

چەتئەللىككە دەپ تاشلاشتىن ئۈيۈلىدىغان بولۇپ قېلىشتى.
زىيالىي - دوكتورلارغۇ: مۇستەقىللىق - دەپ، قۇرۇق گەپنى
قىلغاننىڭ پايدىسى، نەتىجىسى نېمە بولماقچى؟ ئۇ، قۇرۇق
شۇئاردىن باشقا نەرسە ئەمەس؛ بىمەنىلىك، تەلۋىلىك - دەپ،
ئەسكى چاپاننى سىلكىگەندەك، چۆرۈپ تاشلايدىكەن تېخى،
ئۆزلىرى ئاق يەردە ياشاپ يۈرگىنى بىلەن.

ئاپتونومىيە زادى قانداق مەمۇرى تۈزۈم؟ - ئاپتونومىيە
- «تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيە، مىللىي تېررىتورىيىلىك
ئاپتونومىيە ۋە مىللىي ئاپتونومىيە» دىن ئىبارەت، بىر قانچە
تۈرلۈك مەمۇرى تۈزۈمنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

بىرىنچى: «تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيە» - بىر دۆلەت
ئىچىدىكى باشقا رايونلاردىن، مەلۇم چېگرا پاسىلى بىلەن
ئايرىلىپ تۇرىدىغان، ئالاھىدە رايونغا قارىتا بېرىلىدىغان
مەمۇرىيەت بولۇپ، ئۇ رايوندا ياشايدىغان خەلقنىڭ مىللى
خاسلىقىغا ئەمەس، بەلكى پەقەت شۇ رايوننىڭ تۇپراق
ئايرىملىقىغا بېرىلىدىغان سىياسى، مەمۇرى ھوقۇق ئىمتىيازىدۇر.
ياۋروپادىكى نۇرغۇن دۆلەتلەردە يولغا قويۇلۇپ كېلىۋاتقان
«جۇمھۇرىيەتلەر بىرلەشمىسى» دەل، «تېررىتورىيىلىك
ئاپتونومىيە» نىڭ ئۆزى بولۇپ، ھەر بىر جۇمھۇرىيەتنىڭ
ئۆز ئالدىغا يەرلىك قانۇنلىرى، يەرلىك پارلامېنتى، يەرلىك
سىياسەتلىرى، يەرلىك ئىقتىسادى سىستېمىلىرى، يەرلىك تاشقى
سودا مۇناسىۋەتلىرى بولىدۇ. گېرمانىيىمۇ 16 جۇمھۇرىيەتلەرنىڭ
بىرلەشمىسىدۇر. ھەر بىر جۇمھۇرىيەتنىڭ نۇرغۇن سىياسەت ۋە
يەرلىك قانۇنلىرى بەئەينى مۇستەقىل دۆلەتنى ئەسكە سېلىپ
تۇرىدۇ.

ئىككىنچى: «مىللىي تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيە» - بىر دۆلەت تەركىبىگە مەيلى ئىختىيارى بىلەن، ياكى ئىشغالىيەت بىلەن قېتىلغان زېمىن، رايون يات مىللەتكە خاس بولغان بولۇپ، ھەم شۇ تۇپراقنىڭ ئىگىسى بولغان يات مىللەتكە ئىگىلىك باشقۇرۇش ھوقۇقى، يەرلىك قانۇن، يەرلىك سىياسەت بەلگىلەش ھوقۇقى، يەرلىك ئىقتىساد باشقۇرۇش ھوقۇقى بېرىلىدۇ. قىسقىسى «تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيە» بىلەن «مىللىي تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيە» نىڭ ئارىسىدا ھوقۇق پەرقى بولمايدۇ. پەقەت ئاشۇ تېررىتورىيىدە ياشايدىغان خەلقنىڭ يات مىللەت بولۇشى، ياكى دۆلەتنى ئىدارە قىلغۇچى خەلق بىلەن بىر مىللەت بولۇشىدىن ئىبارەت مىللىي پائالىيەت پەرق كېلىپ چىققان بولىدۇ. بىزنىڭ ۋەتىنىمىز ئاپتونومىيىلىك ئۆلچەمدە «مىللىي تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيە» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇنىڭدەك مىللىي تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيەلەر، ياۋروپا دۆلەتلىرىدە خېلە كۆپ. ئىسپانىيىدىكى كاتالونىيە، باسكىتسىيە، ئىتالىيىدىكى سۇدوتروپ قاتارلىق رايونلار، ئىشغال قىلىنغان ھەم يەر ئىگىسى بولغان مىللەتلەر ياشايدىغان ئاپتونومىيىلىك رايونلاردۇر.

ئۈچىنچى: «مىللىي ئاپتونومىيە» دېگەن - ھېچقانداق تېررىتورىيىگە ئىگە بولمىغان، (ئاممىۋى كۆچۈپ كېلىپ، ئورۇنلىشىپ قالغان بولۇشى مۇمكىن) لېكىن ئايرىم تىل، ئۆزگىچە ئۆرپ - ئادەت ۋە مەدەنىيەت خاسلىقىغا ئىگە مىللەت ۋە خەلق گۇرۇپپىلىرىنىڭ، ئۆزلىرى ياشاۋاتقان دۆلەت ۋە ئەللەردە مىللىي مەۋجۇتلۇقلىرىنى داۋاملاشتۇرۇشلىرى ۋە مىللىي ئالاھىدىلىكلىرىنى نامايەندە قىلىشلىرى ئۈچۈن، دۆلەت

تەرىپىدىن بېرىلدىغان ئىجتىمائىي ھوقۇق ئىمتىيازلاردۇر. «مىللىي ئاپتونومىيىلىك ھوقۇق» دېموكراتىك ئەللەردە، «ئىنسان ھەقلىرى نورمىسى» بىلەن يۇغۇرۇلۇپ كېتىدۇ.

ئاپتونومىيە - يۇنانچە سۆز بولۇپ، ئۇ پەلسەپىۋى مەزمۇنلاردىن سىياسى تۈزۈمگىچە، ئىجتىمائىي جەمئىيەتتىن كىشىلىك ھاياتقىچە، پەرقلق ئۇقۇملاردا كەڭ قوللىنىدىغان سۆز تۈركۈملىرىنىڭ بىرىدۇر. (پەلسەپىۋى مەزمۇندا: ئاللاھ ئىنساننى بارلىق جانلىقلاردىن پەرقلق، قابىلىيەتلىك ياراتتى. مەيلى جىسمانى تۈزۈلۈشى جەھەتتىن بولسۇن، مەيلى ئەقلى قۇرۇلمىسى جەھەتتىن بولسۇن، ئىنسان تەڭداشسىز بارلىقتۇر. شۇڭا ئۇ ئۆز تەپەككۈرىدا، ئۆز ھەرىكەت ئىرادىسىدە ئەركىن، دەخلىسىز بولۇشقا ھەقلىقتۇر. (سىياسى تۈزۈمدە: ئىنسان ئەركىن تاللاش ئىقتىدارىغا ئىگە بولغاچقا، ئۆز ئىرادىسى بىلەن قانداق تۈزۈمنى تاللاشقا ھەقلىق. ئۆزى ياقىتۇرغاننى قىلالىشىغا ئىمكانىيەت بېرىلىشى كېرەك. (ئىجتىمائىي جەمئىيەتتە: ئىنسان ئۆزىگە مەنسۇپ بولغان كولىپكتىپ بىلەن، ئۆزى تاللىغان، ئۆزى ياقىتۇرغان سورۇنلاردا، ئەركىن، دەخلىسىز سۆز، پائالىيەت قىلىشقا ھەقلىقتۇر. (كىشىلىك ھاياتتا: ئىنسان كىم بىلەن بىرگە ياشىشى، كىم بىلەن ئايرىلىپ ياشىشى، ھەرقانداق بىر كىشى يەنە بىر كىشىنىڭ دەخلى قىلىشىغا ئۇچرىماسلىقى كېرەك. «سېنىڭ ساڭا، مېنىڭ ماڭا. مېنىڭ قارىشىم ئۆز ئۆيۈمدە قاينايدۇ. تۈتۈن چىقسا مېنىڭ مورامدىن چىقىدۇ. سېنىڭ نېمە چاتقىڭ؟» - دېيەلىشى لازىم.

يەنى ئاپتونومىيىنىڭ پەلسەپىۋى مەزمۇنى: «ئىنسانلار ئەركىن خاھىشقا، ئەركىن تەپەككۈرغا، ئەركىن ياشاشقا

ھەقلىقتۇر» ؛ سىياسى مەزمۇنى : «ئىنسانلار ئۆز ئىرادىسى بىلەن سايلاش، تۈزۈم تاللاش، بېكىتىش ھوقۇقىغا ئىگىدۇر، ھېچقانداق تۈزۈم ۋە ھۆكۈمرانلارنىڭ دەخلى - تەرۈز يەتكۈزۈش، توسقۇنلۇق قىلىش ھەققى بولماسلىقى كېرەك»؛ ئىجتىمائىي جەمئىيەتتىكى مەزمۇنى : «كىشىلەر ئۆزلىرى خالىغان، ئارزۇ قىلغان گۇرۇپپىلارغا قېتىلىپ، ئارزۇسى بويىچە پائالىيەتكە قاتنىشىش، تەرتىپلەش ئىشلىرىدا ئەركىندۇر»؛ كىشىلىك تۇرمۇشتىكى مەزمۇنى : «ھەر ئادەم ئۆزى مۇستەقىل ياشاشقا ھەقلىق. ھەر ئادەمنىڭ مۇستەقىل ھاياتى، مۇستەقىل ئىرادىسى، سەۋەپسىز بۇزغۇنچىلىققا، توسقۇنلۇققا ئۇچرىماسلىقى لازىم» - دېگەنلەردىن ئىبارەتتۇر. دېمەك، ئاپتونومىيە ئۇقۇمى تىلدىن تىلغا يۆتكىلىش، تۈزۈمدىن تۈزۈمگە ئالمىشىش جەريانىدا، ئوخشاشمىغان دەۋر، ئوخشاشمىغان جايلاردا پەرقلىق مەزمۇنلار قوشۇلۇپ، بەزىدە نەپىرەتكە لايىق بولسا، بەزىدە ئالقىشلىنىپ كەلمەكتە. بولۇپمۇ بىزدەك، مۇستەقىل دۆلەت ھوقۇقىنى ئاددى كۆرۈپ، دۈشمىنىڭ ئاپتونومىيىسىگە تىگىشىۋېتىدىغان، مۇستەقىللىق شوئارىنى نومۇس بىلىپ، كىشىلىك ھوقۇق دەۋاسىغا ئالماشتۇرۇپ خەجلەيدىغان رەھبەرلىرى بار مىللەتكە نىسبەتەن، بۇ ئاپتونومىيە دېگەن لەنتى تۈزۈم، مۇستەملىكىچىلەرنىڭ بويۇنتۇرۇقىدىن باشقا نەرسە ئەمەس.

3. ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش ھوقۇقى

بىزنىڭ يۇرتتا بەت - بەشىرە بىر لۈكچەك بار ئىدى. ئۇنىڭ يۇرت ئەھلىگە قىلمىغان ئەسكىلىك قالمىغان

بولغاچقا، كىشىلەر ئۇنىڭدىن نەپرەتلىنىپ، ئىسمىنىمۇ
تلغا ئالماي: ھاراق - دەپ، ئاتاشقا ئادەتلەنگەن. 80.
يىللىرى قىسمەن ئۆزگۈرۈش بولۇپ، مەسچىتلەر ئېچىلىشقا
باشلىغاندا، ھېلىقى لۈكچەك بېشىغا يوغان سەللا، ئۇچىسىغا
ئۇزۇن ئاق يەكتەك كىيىپ، مېھرابقا ئۆتۈۋالغان گەپ -
ئىمام بولۇپ. يۇرتىمىزنىڭ قاندىسىدە مەسچىتنىڭ ئىمام،
مەزىنلىرى يۇرت ئەھلىنى يېتەكلەپ، جامائەتچىلىكنى
تەرتىپكە سېلىش ئىشلىرىغا قارايدىغان بولغاچقا، ھاراق
يۇرتنى بېشىغا كەيدى. يۇرت - جامائەت دېگەن قويدەك
يوۋاش بولىدىكەن: «ئاللاھ ھىدايەت بەرسە، پەيغەمبەر
ياق دېيەلمەپتۇ» دېيىشىپ، سۈتكە ئۆگەنگەن پاخالاندەك،
ھاراقنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈر - يېتىم قىلىشىپ، يۇرتنىڭ
مۆتىۋەر ئۆلىمالىرىنى پوش دېمەس بولۇپ كەتتى. كېيىن
يۇرتنىڭ ياشلىرى تەۋرىنىپ، ھاراقنى ئىماملىقتىن ئېلىۋەتسە،
ئەتسىدىن باشلاپ پەشتاققا چىقىپ، ئەزان توۋلاپ، يەنە
جامائەتنى باشقۇرۇشنى قولدىن بەرمىگەن ئىدى. ھاراق
ئۈچۈن ئىمام بولۇش، ياكى مەزىن بولۇش پەرقسىز. ئۇ
پەقەت ئۆزىنى كۆزگە ئىلمىغان جامائەتنى، يۇرت ئەھلىنى
ئاست - ئۈستىن قىلىپ، باشقۇرسىلا بولدى. خۇددى ئاشۇ
ھاراقكەشنىڭ ھېكايىسىغا ئوخشاش، ئاپتونومىيە نېمە، ئۆز
تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش نېمە؟ - ئۇيغۇرلارنى خىتاي
مۇستەملىكە قىلىپ باشقۇرسىلا بولدى - دېگەن گەپ. بىز
ۋەتەندە خىتاينىڭ ئاپتونومىيە تۈزۈمىدىن داد - پەندىيات
دېگەچكە، چەتئەلدە بولسىمۇ مۇستەقىل دۆلەتنىڭ دەۋاسىنى
قىلىشقا يول ئىزدىدۇق. سىياسى پۇرسەتلەر بار ئىدى.

بىزنىڭ سىياسى تەلەپ ۋە ئىرادىمىزنى ئۆز مەنپەئەتلىرى
 ئۈچۈن، كوزۇر قىلىش تاكتىكىسى بىلەن بولسىمۇ،
 بىزنىڭ مۇستەقىللىق تەلەپلىرىمىزگە ئىمكانىيەت يارىتىپ
 بېرىدىغان كۈچلەر تېپىلاتتى. بىراق، ۋەتەندە بىزنى
 ئاپتونومىيە بىلەن باشقۇرغانغا ئوخشاشلا، چەتئەلدىمۇ ئۇنىڭ
 ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىنى قوللىنىپ، بىزنى ئىدارە قىلدى.
 «مۇستەقىللىق دەپ، كاجلىق قىلساق، دەۋارىمىزغا ھېچ كىم
 قۇلاق سالمايدۇ؛ ئەڭ ياخشى چارە ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى
 بەلگىلەش ھوقۇقى ئۈچۈن، كۈرەش قىلىمىز ۋە شۇ ھەقىقى
 تەلەپ قىلىمىز دېسەك، بىزنى دۇنيا ئەھلى قوللايدۇ» -
 دېگەن، شەيتانى ۋە سۆھەسنى ئىشلىتىپ، (ئەركىن دۇنيادا:
 ئۇيغۇرلارغا مۇستەقىللىق كېرەك! دەپ، توۋلايدىغان پۇرسەت
 بار يەردىمۇ)، ئاپتونومىيىنىڭ ئىچىدىكى بىر تارماق
 ھوقۇقنىڭ، ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى بىلەن بىزنى ئىدارە
 قىلدى ھەم پۈتۈن دۇنيا ئەھلىگە: ئۇيغۇرلار مۇستەقىللىق
 تەلەپ قىلماي، ئاپتونومىيىلىك تۈزۈم ئاستىدا، خىتاينىڭ
 ئەمرى ئاستىدا ياشايدىغان مىللەت - دېگەن سىياسى
 سالاھىيەتنى ھازىرلاپ بەردى. ئەگەر ئۇلار چەتئەلدىمۇ
 ئوچۇقتىن - ئوچۇق: بىزگە ئاپتونومىيە كېرەك - دەپ
 تۇرايلى - دېگەن بولسا، ئۇيغۇرلارنى كولدۇرلىتالمايتتى -
 دە، ئۈستىدىكى (جۇڭخۇا فېدېراتسىيىسى بەرگەن) ۋەزىپىنى
 ئادا قىلالىغان بولاتتى. «ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش
 ھوقۇقى» دېگەن سۆزنىڭ، «ئاپتونومىيىلىك ھوقۇقنىڭ
 تارماق بىر پارچىسى» - دېگەن ئۇقۇمدىن باشقا بىر مەناسى
 يوق. بىرسى يۇنانچە چوڭراق ئۇقۇم. يەنە بىرسى ئۇيغۇرچە

كېچىكرەك تارماق ئۇقۇم خالاس .

4 . ئىنسان ھەقىلىرى

ئىنسان ھەقىلىرى - پەلسەپىۋى، سىياسى ۋە ئىجتىمائىي نۇقتىلاردىن تەسەۋۋۇر قىلىنىدىغان، سان - ساناقسىز تارماق ھوقۇقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغان، ۋاز كېچىلمەس، دەخلى - تەرۈز قىلىنماس مەنىۋى، ئەقلى، روھى، ۋىجدانى، جىسمانى ۋە ماددى قىممەتلەرنى قوغدايدىغان ھوقۇقلارنىڭ يىغىندىسىدۇر. ئىنسان ھەقىلىرى پىرىنسىپلىرىنى پەلسەپىۋى نۇقتىدىن شەرھلىگەندە: «ئىنسان دۇنيادىكى ھەممە نەرسىدىن قىممەتلىك يارىتىلغانلىقى ئۈچۈن؛ ئىنسان ھەممە جانلىقلاردىن ئەزىز يارىتىلغانلىقى ئۈچۈن؛ ئىنسان ھېسسىيات، ئەقىل ۋە تەپەككۇرغا ئىگە، جىسمانى يارىتىلىشى مۇكەممەل، تەڭداشسىز بارلىق بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇ، ئەقلى، روھى، ۋىجدانى، ھېسسىيات ۋە جىسمانى جەھەتتىن ئۆز خاھىشى بويىچە ھەرىكەت، پائالىيەت قىلىشقا ھەقلىقتۇر. ئىنسانغا روھى، ئەقلى، ھېسسىيات ۋە جىسمانى جەھەتتىن دەخلى - تەرۈز يەتكۈزۈلمەسلىكى لازىم.» - دېگەندەك، ئەقلى تەپەككۇر ۋە ئەقلى خۇلاسىگە باغلىق بولغان، مەنىۋى ئالاھىدىلىكلەر كۆزدە تۇتىلىدۇ. ئىنسان ھەقىلىرى پىرىنسىپلىرىنى سىياسى نۇقتىدىن شەرھلىگەندە: «ئىنسانلارنىڭ ئەركىن تاللاش، تاللىنىش، سايلاش، سايلىنىش، باشقۇرۇش، تەشكىللەش ھوقۇقى، پىكىر قىلىش، پىكىر تارقىتىش ئەركىنلىكى، ياشاش، مېھنەت قىلىش، قوغدىنىش ھوقۇقى... قاتارلىق ھەق - ھوقۇقلىرى، ھېچقانداق شەكىلدە، ھېچكىم تەرىپىدىن چەكلىمىگە، توسقۇنلۇققا

ئۇچرىماسلىقى كېرەك.» - دېگەندەك، سىياسى مۇئەمماغ ئالاقىدار بارلىق ھوقۇق چۈشەنچىلىرى نەزەردە تۇتىلىدۇ. ئىنسان ھەقلىرى پىرىنسىپلىرىنى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەر نۇقتىسىدىن شەرھلىگەندە: «ئىنسانلار ئۆز-ئارا ئويۇشۇش، توپلىشىش، پائالىيەت ئورۇنلاشتۇرۇش، تەشكىللىنىش، تەشكىللەش ئەركىنلىكىگە ئىگىدۇر؛ كىملىرى بىلەن باردى كەلدى قىلىش، كىملىرى بىلەن قانداق پائالىيەت ئېلىپ بېرىش ئەركىنلىكىگە ئىگىدۇر؛ مەدەنىيەت - سەنئەت، نەزىر - چىراغ پائالىيەت سورۇنلىرى ئويۇشتۇرۇش، دىنى پائالىيەت ۋە تۈرلۈك مۇراسىملارنى ئويۇشتۇرۇش، قاتنىشىش ئەركىنلىكىگە ئىگىدۇر؛ نامايىش، مېتىنگ قاتارلىق ئاممىۋى ھەم ئوچۇق ئاشكارا نارازىلىق ۋە قوللاش، تەن تەنە پائالىيەتلىرى ئېلىپ بېرىش ئەركىنلىكىگە ئىگىدۇر...» دېگەندەك، ئىنسانلارنىڭ ئاممىۋى ئورتاقلىشىش مۇناسىۋەتلىرىگە ئالاقىدار بولغان، بارلىق ساھەلەر نەزەردە تۇتىلىدۇ. يىغىپ ئېيتقاندا، ئىنسان ھەقلىرى نورمىسى مىللەت چېگراسىدىن، دۆلەت چېگراسىدىن ھالقىغان، ئىنسانلارنىڭ تەبىئى خاھىشىدىن كېلىپ چىققان، ئادەملەر تەرىپىدىن، ھۆكۈمرانلار تەرىپىدىن توسقۇنلۇققا، چەكلىمىگە يولۇقماسلىقى تەلەپ قىلىنىدىغان، يەككە ھەم ئاممىۋى ئارزۇلارنىڭ نامايەندە قىلىنىش جەريانىنىڭ كاپالىتى دېمەكتۇر.

5. كىشىلىك ھوقۇق

ئەلمىساقىتىن - ئىنسانلار ئۆز - ئارا دەخلى - تەرۈز ۋە زىيانكەشلىك قىلىشىش، ئۆز - ئارا ھەمكارلىشىش، ئۆز - ئارا قوغدىشىش تۇيغۇلىرى، خاھىشلىرى شەكىللىنىشكە باشلىغاندىن

بۇيان، بولۇپمۇ «بۇ مېنىڭكىدۇر، بۇ بىزنىڭكىدۇر» چۈشەنچىسى شەكىللەنگەندىن بۇيان، ئۇ چۈشەنچىگە: «قىزىقىش ۋە قىزغىنىش، ھەقىقى ۋە ھوقۇقى» دەپ، نام بېكىتىلگەندىن بۇيان، پۈتۈن دۇنيا بۇ نامنى «ئىنسان ھەقلىرى» - دەپ، توندى ھەم شۇنداق قوبۇل قىلدى. ئەمما بىزگە كەلگەندە، خىتايلار بۇ نامنى پارچىلاپ، يەككىلەشتۈرۈپ، كىچىك ھەم تارقاق ھالغا كەلتۈرۈپ: «كىشىلىك ھوقۇق» دېگەن، تارماق بىر نامغا يىغىنچاقلاپ بەردى. بۇ بەلكىم ئادەملەرنىڭ كوللېكتىپلىشىشىدىن ئەنسىرەيدىغان، ئادەملەرنى يەككىللىشىش ۋە ئىپتىدائى دەۋرگە ئائىت، ياتلىشىش ھالىتىدە تۇتۇپ تۇرۇپ، ئۆز ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەملەيدىغان، ھاكىم مۇتلەق كوممۇنىست دۆلەتلەرنىڭ كەشپىياتى بولۇشى مۇمكىن. ياكى خىتايلارنىڭ ئۆز - ئارا ئىشەنچسىز، يەككىچىلىك «مەنچىلىك» خاراكتېرىدىن كېلىپ چىققان سىياسى ھادىسە بولۇشى مۇمكىن. قانداقلا بولمىسۇن «ئىنسان ھەقلىرى» دېگەن، ھەم يەككە ئادەمنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرىنى، ھەم كوللېكتىپنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان، ئاممىۋىلىققا ئىگە ھوقۇق نورمىسىنى يەككىلەشتۈرۈپ، «كىشىلىك ھوقۇق» دائىرىسىگە تارايىتىقان. بۇ: ھەر بىر يەككە ئادەم، ھەر بىر كىشى پەقەت ئۆزىنى بىلىشى، پەقەت ئۆزىنىڭ جىسمانى، ئەقلى، روھى، ھېسىياتى، ماددى ھەق - ھوقۇقلىرىغا ئىگە؛ پەقەت ئۆزىنىڭكىنى قوغداشقا ھەقلىق؛ باشقىلارنىڭكى باشقىلارغا ئائىتتۇر - دېگەندەك، «ئۆزۈڭنى بىل، ئۆزۈڭنى قوي» دىن ئىبارەت، كۆڭۈزچە خىتاي پەلسەپىسىنىڭ سىياسى ئىپادىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۇيغۇر دەۋاگەرلىرى «ب

د ت» يىغىن زالىدا، ئاق سارايدا، كۆك سارايدا ختاينىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ، «ئۇيغۇرلارنىڭ كىشىلىك ھوقۇقلىرىنى ئاياق ئاستى قىلدى» دېسە، ئۇنىڭ باشقا تىلغا قىلىنىدىغان تەرجىمىسى، ئەلۋەتتە كىشىلىك ھوقۇق - دېيىلمەي، بەلكى ئىنسان ھەقلىرى - دېيىلىدۇ. چۈنكى كىشىلىك ھوقۇق نورمىسى ئۈستىدە دۆلەت ھالقىپ، مىللەت ھالقىپ، چوڭ خەلقئارا سورۇنلاردا شىكايەت قىلىنمايدۇ. بەلكى ئۇ، دۆلەت ئىچىدىمۇ ئەڭ تۆۋەن، كىچىك تارماق ئورۇنلاردا، فېرمىنىڭ دېرىكتورى بىلەن ئىشچىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ۋە ئىش باشقۇرغۇچى خادىملار بىلەن ئىشچىلار ئارىسىدا يۈز بېرىپ قالىدىغان، تەڭسىز مۇئامىلىدە تەسەۋۋۇر قىلىنىدىغان، پەقەت دېرىكتورنىڭ ئىشخانىسىدا ھەل بولىدىغان، يامان يېرى كەلسە، تەڭسىزلىككە ئۇچرىغان كىشىنىڭ ئادوكاتى بىر پارچە خەت بىلەن ھەل قىلىدىغان، شۇنچىلىك ئاددى ھوقۇق نورمىسىدۇر.

بىزنىڭ دەۋاگەرلىرىمىز، خەلقئارا سورۇنلاردا، ئۈستى ئوچۇق مەيدانلاردا، مۇخبىر - ژورنالستلارنى قوبۇل قىلغاندا ۋە ئاۋازغا ئېلىنىدىغان ھەرقانداق ئەھۋال ئاستىدا، بۇنداق خاتا ئۇقۇم بېرىدىغان سۆزنى تىلغا ئالماسلىقى كېرەك.

6. ئەركىنلىك

ئەركىنلىك - «كىشىلىك ئەركىنلىك، كوللېكتىپ ئەركىنلىكى، مىللىي ئەركىنلىك، دىنى ئەركىنلىك، مەدەنىيەت ئەركىنلىكى، ئىجتىمائىي ئەركىنلىك، ئىقتىسادى ئەركىنلىك، سىياسى تۈزۈم ئەركىنلىكى، پىكىر قىلىش، تەپەككۈر

قىلىش، سۆزلەش ئەركىنلىكى، ياشاش ۋە ئۆلۈش ئەركىنلىكى قاتارلىق، ئادەملەرنىڭ كىشىلىك تۇرمۇشىدىن - ئىجتىمائىي جەمئىيەتكىچە، يەككە ئادەملەرنىڭ ئىش - ھەرىكىتىدىن - دۆلەتنىڭ سىياسى تۈزۈملىرىگىچە ھەممە ساھەگە چېتىلىدىغان، تەبىئىي ئىجتىمائىي ۋە سىياسى ھوقۇقلارنىڭ يىغىندىسىدۇر.» ئەركىنلىك ھوقۇقىنىڭ تەبىئىيلىكى: ئىنساننىڭ ئۆزۈقلىنىش، قۇياش نۇرىدىن، ھاۋادىن، سوغۇق - ئىسسىقتىن، ئۇيقۇدىن، بەدەن ھەرىكىتىدىن، ئەقلى ھەرىكەتتىن بەھرىمان بولۇش، ھۆزۈرلىنىش ھوقۇقلىرى دەخلى - تەرۇزغا ئۇچرىماسلىقى كېرەك. ئەركىنلىك ھوقۇقىنىڭ ئىجتىمائىيلىقى: ئىنسانلارنىڭ كىملىرى بىلەن، قاچان، قانداق شەكىلدە مۇناسىۋەت قىلىشى، ئۆزلىرى خالىغان كۆلپىكتىپ بىلەن پائالىيەت قىلىشى، ئۆزلىرى ئارزۇ قىلغان جايغا، ئارزۇ قىلغان ۋاقىتتا يۆتكىلىپ، ئولتۇراقلىشالشى قاتارلىق يەككىلىك ھەم ئاممىۋى مۇناسىۋەتلەرنىڭ، ھېچكىم تەرىپىدىن، ھېچقانداق شەكىلدە دەخلى - تەرۇزغا ئۇچرىماسلىق ھوقۇقىنىڭ كاپالەتكە ئىگە بولىشىدۇر.

ئەركىنلىك ھوقۇقىنىڭ سىياسىلىكى: ئىنسانلار ئۆزلىرى خالىغان سىياسى گۇرۇپقا قېتىلىشى، ئۆزلىرى ئارزۇ قىلغان بويىچە تاللىيالىشى، ئۆزلىرى تاللىغان بويىچە سايلىيالىشى، سايلىنالىشى، ئۆزلىرى تاللىغان تۈزۈمنى تەشەببۇس قىلالشى، قوللىيالىشى قاتارلىق ھوقۇقلارنىڭ، ھېچ قانداق ئۇسۇلدا، ھېچقانداق شەكىلدە، ھېچ قانداق كىشى تەرىپىدىن دەخلى - تەرۇزغا، توسقۇنلۇققا، زىيانكەشلىككە ئۇچرىماسلىقىنىڭ كاپالەتلىنىشى دېمەكتۇر.

ئىنسانلارنىڭ، مىللەتلەرنىڭ ئەركىنلىكى بولۇشى - ئۇقۇم
 جەھەتتىن، مۇستەقىل دۆلتى بولۇش دېگەننى بىلدۈرمەيدۇ.
 مۇستەملىكە ئاستىدىكى بىر مىللەتنىڭ «ئەركىنلىك»
 دېگەن شوئارى، سىياسىلىكتىن بەكراق، ھېسسىيات بىلەن
 يۇغۇرۇلغان تەلەپ ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇيغۇرلار
 ئەركىنلىك ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتىدۇ - دېيىلسە، ئۇنىڭ
 مەزمۇنى: مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتىدۇ
 - دېگەنلىك بولمايدۇ. بەلكى: ختاي دۆلىتىدىن ئۇيغۇرلارغا
 تەبىئى، ئىجتىمائىي ۋە سىياسى جەھەتتىن زورلۇق، بېسىم
 ئىشلەتمەسلىكىنى، كەڭچىلىك بېرىشىنى، ئەركىن - ئازادە
 ياشىغىلى، تاللىغىلى قويۇشىنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ ۋە شۇنىڭ
 ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتىدۇ - دېگەنلىك بولىدۇ.

ھەر قانداق مىللەتنىڭ تىلىدا ئەركىنلىك - دېگەن
 سۆز بولغىنىدەك، مۇستەقىللىق دېگەن سۆزمۇ بار. لېكىن
 مۇستەقىللىق ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان مىللەت ئانچە كۆپمۇ
 ئەمەس. ئەمما ئەركىنلىك ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان مىللەت
 ۋە خەلقلەر ھەم ئاز ئەمەس. سۈرىيىدىكى ئىچكى ئۇرۇش،
 باشلىنىشىدىنلا ئەركىنلىك كۈرىشى ئىدى. ئۇ يەردىكى
 ئەركىنلىكى بوغۇلغان، ئەركىن تاللاش ھوقۇقى بولمىغان
 خەلق، دىكتاتور تۈزۈمگە قارشى كۈرەش باشلىغان. لېكىن ئۇ
 يەردە مۇستەقىللىق تەلەپ قىلغان بىرلىرى يوق ئىدى. ئەمما
 ئىسپانىيىدىكى توقۇنۇش ئەركىنلىك ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى
 ئەركىن ياشاۋاتقان كاتالونىيە خەلقىنىڭ، مۇستەقىل دۆلەت
 قۇرۇش يولىدا باشلىغان كۈرىشىدۇر. دېمەك ئەركىنلىك ھوقۇقى
 بىلەن مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ھوقۇقى ئارىسىدا، ئاسمان

زېمىندەك ئۇقۇم پەرقى بار. زوراۋان، دىكتاتور تۈزۈمىدىكى دۆلەتتە، خەلق ھەرىكىتى ئەركىنلىك ھوقۇقى ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلىدۇ. باشقىلار تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنغان، مۇستەملىكە ئاستىدىكى ھەرقانداق مىللەت ۋە خەلق، زادى مۇستەقىللىق ئۈچۈن، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ ئېلىپ بارىدىغان بارلىق ھەرىكەتلىرى پەقەتلا مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن - دەيدىغان بىر پرىنسىپمۇ يوق. چۈنكى مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇشتىن ئۈمۈتسىز مىللەتلەر يوق ئەمەس. مۇستەقىللىقتىن ۋاز كەچكەن، ياكى ئۈمۈتسىزلەنگەن نۇرغۇن ئەسىر، مۇستەملىكە خەلق ۋە مىللەتلەردىن بىرىنچى ئورۇندا تۇرىدىغىنى تىبەتلىك. ئۇلار خىتايىدىن «مىللى ئەركىنلىك» تەلەپ قىلىۋاتىدۇ.

چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەھۋالىغا كەلسەك، ئاۋام خەلق بەك ساددا بولغاچقا، تەشكىلات رەھبەرلىرى ۋە داڭقى چىققان دەۋاگەرلەر نېمە دېسە، شۇلارنىڭكىنى راست - دەپ قويۇپ، ئۆزلىرى مەسئۇلىيەتچان بولمىغاچقا، ھەتتا مۇستەقىللىق نېمە، خىتاي بېرىدىغان ئىقتىسادى، ئىجتىمائى ئەركىنلىك نېمە؟ پەرۋايى پەلەك ھالدا، ئۆز ئىشى بىلەن يۈرىدىغان بولغاچقا، مەركىزى تەشكىلاتلار، رەھبەرلەر نېمىنىڭ دەۋاسىنى قىلىۋاتقانلىقىنى سۈرۈشتۈرگۈدەك، نازارەت قىلغۇدەك ئادەمنىڭ تايىنى يوق. ئۇيغۇرلارنىڭ چەتئەلدىكى ھەرىكەتلىرى، تەلەپلىرى ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلىشى ۋە شۇ يولدىن تايماسلىقى كېرەك ئىدى. بىراق بايراق كۆتۈرۈپ، دەۋاگەرلىك چاپىنىنى كىيىپ، ھەممىنىڭ ئالدىدا چېپىپ يۈرگەن بەزى كىشىلەرنىڭ پۈتۈن

بىر مىللەتكە ۋاكالىتەن نېمىنىڭ دەۋاسىنى، قانداق ھوقۇقنىڭ كۈرىشىنى قىلىۋاتقانلىقى بىر شۈبھىلىك.

يىغىپ ئېيتقاندا، چەتئەلدىكى بىر تۈركۈم تەشكىلاتلار، رەھبەرلەر، زىيالىيلار، يەنە ئاللا قانداقلار: «مىللى مۇستەقىللىق، ئاپتونومىيە، ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش، ئىنسان ھەقلىرى، كىشىلىك ھوقۇق، مىللى ئەركىنلىك» دېگەندەك، بىر قاتار ئېنىقسىز، قوش بىسلىق ھەتتا خائىنەنە سۆز، ئىبارىلەرنى قوللۇنۇپ، مۇستەقىللىق تەلپىدىن ئىبارەت، مىللى ئىرادىگە خىيانەت قىلغاندىن سىرت، پۈتۈن بىر مىللەتنىڭ نامىدىن: «ئىنسان ھەقلىرى، مىللى ھوقۇق، كىشىلىك ھوقۇق» كۈرىشىنى ئومۇملاشتۇرۇپ كەلمەكتە. «ئۆتكۈنچى بىر ۋەزىيەتتە، خەلقئارالىق سورۇن ھازىرلاش ئۈچۈن تاكتىكا قوللانغان» - دېسەكمۇ، ئەمما ھەممە تەرەپكە چات كېرىپ، مۇستەقىللىق يۆنۈلۈشىمىزگە دەخلى - تەرۈز يەتكۈزۈشكە، توسقۇنلۇق، بۇزغۇنچىلىق قىلىشقا ئۇرۇندىكەن، رەھىمسىزلەرچە جازاسىنى تېتىش كېرەك. چۈنكى ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ تەڭدىن تولسى جازالاڭرىغا قامالدى. خىتاينىڭ قانلىق قىلىچىدىن ئۆتكۈزۈلدى. بىر مىللەت نومۇسىدىن ئايرىلدى. غۇرۇرى دەپسەندە قىلىندى. ئىپىتى خورلاندى. پۈتۈن مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى چەتئەلدىكىلەرنىڭ ئاتالمىش: ئىنسان ھەقلىرى ۋە كىشىلىك ھوقۇق، ئاپتونومىيە دەۋاسىنىڭ نېنىنى يەۋاتقان دەۋرىدە بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇنىڭدىن كېيىنمۇ، دىپلوماتىك يۇمشاقلىققا، تاكتىكىلىق سىناق ئۇسۇلىغا يول قويۇلسا، پۈتۈن بىر مىللەتنىڭ قېنى، بىر قانچە كىشىنىڭ تۇرمۇش بەدىلىگە ئېقىپ كەتكەن بولىدۇ. پۈتۈن بىر

مىللەتنىڭ نومۇسى، ئىپتىتى، غۇرۇرى بىر قانچە دەۋاگەرنىڭ
تۇرمۇش خىراجىتى بەدىلىگە دەپسەندە قىلىنغان بولىدۇ.

21.10.2018

ئون تۆتىنچى باب

چەتئەللەردىكى ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرى ۋە رەھبەرلىرىدىكى ساپا مەسىلىسى

«قازىنىڭغا نېمە سالساڭ، چۈمۈچىڭگە شۇ چىقىدۇ»

بىز غەرب ئەللىرىدە ياشاۋاتىمىز. ئوتتۇرا ئاسىيادا ياشاۋاتىمىز. ئوتتۇرا شەرقتە ياشاۋاتىمىز. ئافرىقا ئەللىرىدە ياشىدۇق. شۇنىڭدەك تەقدىرنىڭ شامىلى ئۇچۇرتۇپ، جەنۇبى ئاسىيا دۆلەتلىرىگىچە ئېلىپ باردى. ئۆزىمىزدىن باشقا ۋە خىتايدىن باشقا، ئوخشاشمىغان مىللەتلەرنى، پەرقلىق ئىنسانلارنى كۆردۇق، تونۇشتۇق. ئوخشاشمىغان مەدەنىيەتلەر بىلەن ئۇچرىشىۋاتىمىز. كۆپىنچە كۆرگەن - بىلگەنلەرگە ئۆزىمىزنى سېلىشتۇرۇشقا ئۇرۇندۇق. باشقىلارنىڭ بىزدىن تۆۋەن، بىزدىن ناچار تەرەپلىرىنى كۆرگىنىمىزدە، ئۆزىمىزدىن قانائەتلىنىپ، بەزىدە پەخىرلىنىپمۇ قالىمىز. باشقىلارنىڭ بىزدىن ئارتۇقچىلىقىنى كۆرگەندە، ئىچىمىز سىقىلىپ، تەتۈر قارىۋالىمىز. ھەتتا: بىزنىڭ بېشىمىزغا كەلگىنى سېنىڭ بېشىڭغا كەلگەن بولسا، نېمە بولاتتىڭ. كىم بىلىدۇ، تېخى ئاللىبۇرۇن تەسلىم بولۇپ يوقالغان بولاتتىڭ - دېگەندەك، غۇدۇراپ قويىشىمىزمۇ يوق ئەمەس. بۇنىڭدەك ئۆزىنى ئارام تاپقۇزۇش،

ئۆزىگە تەسەللى بېرىش چۈشكۈنلىكى، بىزدىلا ئەمەس، ھەر قانداق مىللەتلەردە، قىسقىسى بىر ئىشقا چارىسىز قېلىۋاتقاندا، ھەرقانداق ئىنساندا بولىدىغان نورمال كەيپىياتتۇر. ئەمما كەچۈرۈشكە بولمايدىغان چۈشكۈنلۈك - ساپاسىزلىقتۇر. ساپاسىز - دېيىلسە، كىشىلەرنىڭ زېھنىگە دەرھال كېلىدىغىنى - بىلىمسىز، سەۋىيىسىز، يۇقىرى مەلۇماتلىق ئەمەس، دىپلومى يوق - كىشىلەرنىڭ تۇرقى بولىدۇ. ئەمما ھەقىقى مەنىدىن ئالغاندا «ساپاسىزلىق» دېگەن بۇ سۆپەتنى ئوبرازلاشتۇرۇپ، ئاغزى بوغۇلمىغۇدەك لىق تولۇپ كەتكەن، يوغان بىر تاغارغا ئوخشاستاق، ئۇنىڭ ئىچىگە پۈتۈن دۇنيادىكى يامان ئىللەتنىڭ ھەممىسى قاچىلانغان - دېسەك، بىر ئاز چۈشەنگەن بولىمىز. ساپاسىزلىق: ئاچكۆزلۈك، ھەسەتخورلۇق، تۆھمەتخورلۇق، پىتىنخورلۇق، مەيدانسىزلىق، ئىچى تارلىق، ئالدامچىلىق، يالغانچىلىق، خىيانەتچىلىك، ھارامخورلۇق، ساختىپەزلىك، ئىككى يۈزلىمچىلىك، قەسەمخورلۇق، سۇخەنچىلىك، ۋەدىسىدە تۇرماسلىق، تېنىۋالدىلىق، ئابرويپەرەسلىك، شوھرەتپەرەسلىك، مەنسەپ پەرەسلىك، مەنمەنچىلىك، چېكىدىن ئاشقان گۇمانخورلۇق، ھىلىگەرلىك، ۋاي، ۋاي قايسى بىرىنى ساناپ تۈگىتەرمىز.

ساپاسىزلىق - ئىنسان تەبىئىتىدە بولىدىغان، ئۇنىڭدىن تولۇق قۇتۇلۇپ كېتىش مۇمكىن بولمايدىغان، تەبىئى كەيپىياتتۇر. ئىنسان بولغانكەن، ياكى ئۇنداق، ياكى مۇنداق شەكىلدە، ساپاسىزلىقلار بولۇپ تۇرىدۇ. ئۇنى كەچۈرۈش - كەچۈرمەسلىك ھەسلىسىدە، ساپاسىزلىقتىن كېلىپ چىققان يامان ئاقىۋەتنىڭ ئاز - كۆپلىكىگە، ئېغىر - يېنىكلىكىگە، شۇنداقلا باشقىلارغا،

ۋە تەنگە، مىللەتكە، دۆلەتكە، تەشكىلاتقا، كوللېكتىپقا، خەلقكە كەلتۈرگەن بالا - قازاسى ۋە زىيانكەشلىكنىڭ قانداقلىقىغا، قايسى دەرىجىدە ئىكەنلىكىگە قارىتا باھا بېرىلىدۇ. بەزىلەردە بىر يانچۇق بولسا، بەزىلەردە تاغارلاپ، ھەتتا توننىلاپ بولسى مۇمكىن. ئەگەر ساپاسىزلىقنىڭ قىلمىشى سۈرۈشتۈرۈلمىسە، داۋاملىق يول قويۇلسا، نەتىجىسى بىزنىڭ ئەھۋالىمىزدەك بولىدۇ. ساپاسىزلىق يېتەكلىگەن كوللېكتىپنىڭ ئەھۋالى، ساپاسىزلىق رەھبەرلىك قىلىدىغان تەشكىلاتنىڭ ئەھۋالى بىزنىڭكىدەك بولىدۇ. چەتئەلدە چارەك ئەسىرگە يېقىن، ئۈزۈم بىۋاسىتە كۆرگەن - بىلگەنلىرىمنى مىسال قىلىپ، ساپاسىزلىقىمىز توغرىسىدا پىكىر قىلىشنى ئويلىغان ئىدىم. بۇنىڭدىن بۇرۇن يازغانلىرىمغا شەكىل جەھەتتىن ئوخشىشىپ قالسىمۇ، ئەمما مەزمۇن، ماھىيەت نۇقتىسىدىن پەرقلىنىدىغانلىقىغا ئالدىن ئىشارەت بېرىمەن.

1. ئابروي پەرەسلىك

كىشىلەر ئارىسىدا يۈزلۈك، ئابرويلىق بولۇش تامامەن يوللۇق ھەم ئېسىل سۈپەتتۇر. مەنەسەپدار بولۇشمۇ ئالقىشلىنىدىغان، كىشىلەرنىڭ ئېھتىياجىدىن چىقىپ، رەخمىتىنى، دۇئاسىنى ئالىدىغان ئىجابى مەرتىۋە. بولۇپمۇ ئۇيغۇردەك بىر مىللەت ئۈچۈن ئابروي، يۈز، نوپۇزلۇق كىشىلەرنىڭ ئورنى، رولى بەك مۇھىم. جامائەتچىلىكنى يېتەكلەش، كىشىلەرنى ئۆملۈككە چاقىرىش قاتارلىق، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ۋە جامائەتچىلىكتە ئابروي، يۈز، نوپۇز ئىگىلىرى كام بولسا بولمايدىغان، ئورنىنى باشقا نەرسە بىلەن تولدۇرغىلى بولمايدىغان دەرىجىدە

مۇھىمدۇر. چەتئەلدىكى تارقاق، ئىجتىمائىي ئاساسى يوق، جەملىشىپ ياشاش ئىمكانىيىتى يوق ئەھۋال ئاستىدا ئابروي، يۈز ئىگىسىنىڭ ئورنى ھەممىدىن مۇھىم. شۇنىڭدەك بىرەر تەشكىلاتتا مەسئۇللۇق ئورنىنى ئېلىش، ۋەتەن - مىللەت ئۈچۈن پىداكارلىق كۆرسىتىش، دۈشمەنگە قارشى ئاممىنى تەشكىللەش، سەپەرۋەر قىلىش ھەقىقەتەن مەدھىيەلەشكە، قوللاشقا تېگىشلىك شەرەپلىك خىزمەتتۇر. بىراق ئەگەر بىرلىرى ئابروي پەرەس، ئاتاق، مەنسەپ پەرەس بولۇپ قالسا، ئۇ چاغدا ئۇنىڭدىن ئارتۇق شەرەمدە، ئىپلاس ئادەمنى تېپىش مۇمكىن بولماي قالىدۇ. ئابروي پەرەس ئادەم، باشقىلارنىڭ ئالدىدا يۈزىنىڭ چۈشۈپ كېتىشىدىن قورقۇپ، ھەرقانداق يوشۇرۇن يولغا، ھەرقانداق مەخپى رەزىللىككە تەۋەككۈل قىلىدۇ. ئابروي پەرەسلىك بىر كىشىنىڭ ئاجىزلىقى بولۇپلا قالسا، ئۇنداق ئادەمنى دۈشمەن تەرەپ ھەر قەدەمدە، ھەرقانداق رەزىل ئىشنى قىلىشقا زورلىيالايدۇ. يېتەركى ئۇنىڭ قىلىدىغان رەزىللىكنى باشقىلار بىلىپ قالمىسىلا، بۇنىڭدىن بۇرۇن قىلغان شەرەمەندىچىلىكنى ئاشكارىلىمىسىلا، ھەرقانداق شۇملۇقنى بېجىرىشكە تەييار تۇرىدۇ. «بىزنىڭ يېنىمىزدا، بىزنىڭ چاپنىمىزنى كۆتۈرۈپ، بىزنىڭ دېيىمىزنى چالسا، بىز سىلەنىڭ ئابرويلىرىنى دائىم ھىمايە قىلىمىز ھەم تېخىمۇ ئىناۋەتلىك بولۇپ كېتىلا. ئەگەر ئۇنىڭغا ياق دېسىلە، ھېلىقى ھېچكىم بىلمەيدىغان سەتچىلىك، ئاشكارىلىنىپ كېتىدۇ.» ئابروي پەرەسنى، شۇنچىلىك گەپ بىلەن مەڭگۈلۈك قۇل قىلىپ، رەزىللىككە سالالايدۇ. بەلكى ئۇ سەتچىلىك ئاشكارىلىنىپ كەتسە، بىرەر چۈشەندۈرۈش بەرگىلى بولاتتى.

ئەمما ئابروي پەرەسنىڭ يۈزىگە كىچىككىنە چاڭ - توزاڭ قونۇپ قېلىشتىن ئۆلگىدەك قورقىدىغان بولغاچقا، كىچىك بىر سەتچىلىكنى ئاشكارىلىۋەتمەسلىك شەرتى بىلەن، تېخىمۇ يوغان شەرەمەندىچىلىكنى قىلىشقا مەھكۇم بولىدۇ. 93. يىلى سېنتەبر ئايلىرىدا، چەتئەلدىن دېپلوماتىك خىزمەت گۇرۇپپىسى بىلەن، ئۈرۈمچىگە كەلگەن بىر مۆتىۋەر، مەشھۇر، مۇھىم ئۇيغۇر زاتى، ئاتالمىش «چەتئەل مېھمان خانىسى» دېيىلىدىغان، ئەمەلىيەتتە خىتاي بىخەتەرلىك ئىدارىسىگە بىۋاسىتە قاراشلىق مېھمان خانىدا، كۈتكۈچى خىتاي پايەشمەنلىرىنىڭ قىلتىقىغا دەسسەتىپ، (بۇ ۋەقەدىن ھازىر چەتئەلدە ياشاۋاتقان، شۇ چاغدىكى بولغۇسى ياش بىر دوكتورنىڭ خەۋىرى بار) كېيىن دۆلىتىگە قايتىدىغان چاغدا، خىتاي بىخەتەرلىك ئىدارىسى، بۇ زاتقا تەھدىت سېلىپ «چەتئەلدىكى مىللى بۆلگۈنچى ئۇيغۇرلارغا ياردەم بەرسەڭ، بۇ فىلىمنى، سۆرەتلەرنى ئۈزۈڭ تۇرۇشلۇق دۆلەتكە تاپشۇرۇپ، بۇ يەردە قىلغان لۈكچەكلىك قىلمىشىڭ ئۈچۈن ئەرز قىلىمىز.» - دېگەن گەپ. (بۇ زات، ئۈرۈمچىگە كەلگەن ۋاقتىدا، بىز مۇھىم بىر ئىش ئۈچۈن، ئەمما يوشۇرۇن كۆرۈشۈش پۇرسىتىنى ئىزدىگەن ئىدۇق. بىراق ئۇنىڭغا خىتايچە «تەرجىمان» قىلىپ بېكىتىلگەن، ھېلىقى بولغۇسى ياش دوكتوردىن ئىجازەت ئېلىشقا مەجبۇر كەلمىز. لېكىن ئۇ قاچاق ئىش قىلىشنى خالىماي قويغان ئىدى.) ئۇ زاتقا قىلىنغان سۈيىقەستنى 95. يىلى ئاۋغۇست ئايلىرىدا، يۈسۈپ بەگ مۇخلىسى ئەپەندى، تەشكىلاتىنىڭ «شىرقى تركىستاۋازى گازېتى» دە، ئېلان قىلىۋەتكەن ئىدى. دېمەك ھېلىقى زات، 93. يىلىنىڭ ئاخىرىدىن ئېتىبارەن، چەتئەلدىكى

ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرىغا، ئۇيغۇر ئاكتىپلىرىغا يېقىن يولماي،
ھەتتا ئۇيغۇرىستان ئۈچۈن سۆز قىلىدىغان چەتئەللىكلەر بار
يەرگىمۇ يېقىن كەلمەي، پەقەت ئۇ ياق، بۇ ياكلاردا ئۇقۇۋاتقان
مۇساپىر دىنى ئوقۇغۇچىلارغا خەير - ساخاۋەت قىلىش بىلەن،
ئۇيغۇرلار ئارىسىدىكى نوپۇزىنى ساقلاپ كەلگەن.

ئەگەر ئابروي پەرەسلىككە ئىستىلى بۇزۇقلۇق، ئاچكۆزلۈك،
مەنپەئەت پەرەسلىك، پۇل پەرەسلىك، ئىقتىسادى خىيانەتچىلىك
ياندېشىپ كەلسە، ئۇ چاغدا دۈشمەن تەرەپ ئۇنداق ئابروي
پەرەسنى، ھەر ئامال بىلەن تۇزاققا دەسسەتىپ، مالايىنىڭ
ئورنىدا ئىشقا سالىدۇ. ئۇنىڭ تاشقى كۆرۈنىشى بەك پاكىز،
ياقسىغا قىل قونمىغان شەكىلدە كۆرۈنىدۇ. ئەمما ئۇنىڭ
ئارقىسى، ئۇنىڭ ئىچكى دۇنياسى شۇنچىلىك مەينەت،
شۇنچىلىك يىرگىنشىلىك.

ھازىر چەتئەلدىكى ئەھۋالىمىزدىن ئېيتقاندا، بولۇپمۇ غەرب
ئەللىرىدىكى ئەھۋالىمىز ھەممىگە مەلۇم. ھەممە كىشى سويغان
پىياز دەك، تەپ - تەكشى كۆرۈنىدۇ. پالانى بەك ئابرويلىق -
دەپ كەتكۈدەك بىرەر پەرقلىق مەنزىرە يوق. ئەمما شۇنداقتمۇ،
ئادەم دېگەندە ئۆزىگە چۈشلۈق باردى - كەلدىسى، ئۆزىگە
چۈشلۈق ئىززىتى بولىدۇ. گېرمانىيەدىكىلەرگە نەزەر سالىساق،
بۇلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك، كېلىپ چىقىشى ئىلتىجاچىلار.
ئۆزىچە پەرقلەنشىكە باشلىغان تەرىپى بولسا، بەزىلىرى قىيىپ،
قېچىپ، قولتۇقتىن كىرىپ، يەڭدىن چىقىپ، ھەم بەزىلىرى
ئېغىر تىرىشچانلىق بىلەن، باشقىلارغا قارىغاندا پۇللۇق بولۇپ
قالدى. بەزىسى تىنىم تاپماي چىپىپ يۈرۈپ، تەشكىلاتلاردىن
ۋەزىپە، سەھنىلەردىن ئورۇن ئالدى. مۇشۇنچىلىك بولسىمۇ

ئۆزىچە باشقىلاردىن ئابرويلىق، باشقىلاردىن يۈزلۈك بولغان چېغى. بۇ ھال گېرمانىيەدىلا ئەمەس، پۈتۈن ياۋروپا دۆلەتلىرىدە (ئىنتايىن ئاز ساندىكى ئوقۇش بىلەن نەتىجە قازىنىپ تۇرۇپ قالغان ئالىم، دوكتور، تەتقىقاتچىلاردىن باشقا) ھەممە ئۇيغۇر ئوخشاش سىزىققا تىزىلغان. پەرقلنىۋاتقانلىرىمۇ، ئابرويىنىلىۋاتقانلىرىمۇ، باشقىلاردىن بىر بالداقلا نېرىدا. بىر كىم تۇيۇقسىز باي بولۇپ كېتەلمەيدۇ. ئەگەر بىر يەرلەردىن ئاممىنى كېلىپ، پۇلدار بولۇپ قالسىمۇ، قەلەندەر ناننى تىقىپ، تىتىپ يېگەندەك، ئۆزىنى مەن پۇلدار پالانى - دەپ كۆرسىتەلمەيدۇ. قىيىپ - قېچىپ تاپقان پۇلنىڭ بېجىدىن قورقۇپ ھەم ئوتتۇرىغا چىقىرالمى، تاتىراڭغۇ، سىرىق تال كۆرۈنۈشكە مەجبۇر. ياكى «يامان ئىت ئۆلۈكىنى كۆرسەتمەپتۇ» دېگەندەك، بىر دۆلەتتىن باشقا بىر دۆلەتكە، ياكى تېخىمۇ يىراق جايلارغا كۆچۈپ كېتىشى كېرەك. تەشكىلاتلاردا، سەھنىلەردە تىكلەنگەن ئابرويىلارمۇ، داد - پەندىياتتىن ئارتۇق بىر نەرسە كەلتۈرۈپ بېرەلمەيدۇ. بىراق، ئادەم بولغانكەن، تويىمغۇر نەپسى بىرگە بولىدىغان بولغاچقا، سەھنىدە رەسىمگە چۈشۈشنى بولسىمۇ ئابروي بىلىپ، جاپا - مۇشەققەتكە، تىل - ئاھانەتكە بەرداشلىق كۆرسىتىدىغان ئىش. ئابروي پەرەسلىك بەك خەتەرلىك كېسەل. ئۇ ساپاسىزلىقنىڭ ئانىسى.

2. مەنسەپ پەرەسلىك

مەنسەپدار بولۇش ئەسلىدە ناچار ئىش ئەمەس. ھېچكىم مەنسەپ تۇتمىسا، جەمئىيەتنى، خەلقنى كىم ئىدارە قىلىدۇ؟ ھايۋاناتلار چېغىدىمۇ، بىرسىنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ،

تەرتىپ بىلەن ھەرىكەتلىنىدۇ. ئادەم بولغانىكەنمىز ئەلۋەتتە ھەر تۈرلۈك تەرتىپ، تەشكىل ۋە ئىنتىزامغا ئېھتىياجىمىز بار. بولۇپمۇ ئۇيغۇرلار ئەزەلدىنلا تەشكىللىك، ئىنتىزامچان مىللەت بىز. چەتئەلدىكى ۋەتەننى قۇتقۇزۇش پائالىيەت ۋە ھەرىكەتلىرىمىزدە تەشكىللىنىشكە، تەرتىپ، ئىنتىزامغا ھەممىدىن بەك ئېھتىياجىمىز بار. تەشكىلات بولغانىكەن، ئۇنىڭدا تۈرلۈك مەنەسەپ بولىدۇ. «مېنى مەنەسەپ پەرەسكەن - دەپ قالمىسۇن» - دەپ، خالىس ئىش قىلسا، بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، بىرلىرىگە ئېتىراز بىلدۈرسىڭىز، «سەن نېمە قىلالىدىڭ؟ قىلغان ئىشىڭنى بىر دەپ باقە، ئاڭلاپ باقايلى!» دەيدىكەن. بۇنداق تەرز مىللىتىمىزدىكى ئاممىۋى ساپاسىزلىقنىڭ بەلگىسى بولسا كېرەك. مۇشۇ يېقىندا ئۇچۇر ۋاسىتىلىرىدا، كىشىلەر چىرىكىلىشىپ قاپتۇ. مەنمۇ ياندىن ئارىلىشىپ قويۇپتىمەن. ئارىدىن بىرسى: سەن ھازىرغىچە نېمە قىلدىڭ؟ ئاڭلىساق ئەتراپىڭدا تۆت ئادەمنىڭ تايىنى يوقكەن. ئۆزەڭنىڭ ئەسكىلىكىڭدىن گېرمانىيىدە يالغۇز ياشايدىكەنەن - دېگەندەك، شۇنچىلىك سېسىق گەپلەر بىلەن رەددىيە بېرىپتۇ. بۇنىڭدىن ئاۋۋالمۇ كۆپ ئاڭلايتتىم بۇنداق گەپلەرنى. ئەمما بۇ قېتىم نورمال گەپ تاللىشۋاتقان تېمىدا دېيىلگەن بۇ گەپتىن، كۆپ نەرسىلەرنى بايقىۋالدىم. ئادەملەر شۇڭا مەنەسەپ پەرەس بولۇپ كېتىدىغان ئوخشايدۇ. مەنەسەپكە چىقىمسا ھېلىقىدەك سېسىق گەپ. مەنەسەپكە چىقىپ، كېيىن چۈشۈپ كەتسە: ئەھۋالنىڭ چاغلىق، قاملاشتۇرۇپ بىر ئىش قىلالمىغاچقا، كىشىلەر سېنى ئېلىپ تاشلىۋەتتى - دېگەندەك، تاپا - تەنە. شۇڭا ئۇيغۇرچىلىقتا مەنەسەپكە چىقىپ قالغان ئادەم، مەنەسەپ پەرەس بولۇپ كېتىدىغان ئوخشايدۇ - دەپمۇ

ئويلاپ قالدىم. بۇ مەزمۇندا بىرقانچە مىسال كەلتۈرۈشنى مۇۋاپىق كۆردۈم.

بىرىنچى مىسال: رابىيە قادىر خانىم قۇرۇلتايدا 11 يىل مەنسەپدار بولدى. ئۇنى مەنسەپ پەرەس - دەپ، تاپمىغان گەپ قالمىغان ئىدى. ئەمما ئۇنىڭدىن ئۆتەر مەنسەپ پەرەسلەر، ئۇنى مەنسەپتىن چۈشۈرۈش ئۈچۈن يىلاپ ھاقارەت قىلدى. تورلاردا تىللاشقۇزدى. مەنسەپتىن چۈشۈپ بېرىڭ - دەپ، يىلىندى، يالۋۇردى. بەك مەنسەپكە چىققۇسى كەپ كېتىپ، ئىستىپاغا قىستىدى. خانىم كۆپ بالىلىق ئانا بولغاچقا، ھەم ئۇزۇن يىللىق قازانغان سودىگەر بولغاچقا، مەنسەپ پەرەسلەرنى گۈللەپ قويدى نەچچە قەرەل. ئۇلارمۇ ئىشەنمەس بولۇپ كەتكەن چېغى. مەنسەپكە رەئىس بولمايمەن - دەپ، قەسەم قىلىپ بېرىڭ، بولمىسا سىزگە ئىشەنمەيمىز - دېدى. بۇ قېتىم مەنسەپ تۇتمايمەن - دەپ، ھۆججەت يېزىپ، توردا ئېلان قىلىپ بەرمىسىڭىز، سىزدەك يالغانچى خوتۇننىڭ گېپىگە ئىشەنگىلى بولمايدۇ - دەپ، قىستىدى. ئەمما رابىيە خانىمۇ تازا ئۇستىكەندە: سىياسەتكە قەسەم ئارىلاشتۇرساق بولمايدۇ؛ مەن بۇ قېتىم قەتئى مەنسەپ تۇتمايمەن؛ زادى ئۆزۈمنى بىر كۆرسىتىپ قويماي سىلەرگە؛ مەنمۇ بىر ئايال كىشى بولغاچقا، گېپىمدە تۇرماي، ئىشەنچسىز بولۇپ كەتكەن ئوخشايماي؛ بۇ قېتىم، پارىژدىكى سايلامدا مەيدانغا چىقىپ، پۈتۈن خەلقى ئالەمنىڭ ئالدىدا، ئۆزەمنى بىر كۆرسەتمەسەم بولمىدى؛ مەن گېپىمدىن يانمايمەن - دەپ، بارلىق مەنسەپ پەرەسلەرنىڭ دوپپىسىغا جىگدە ساپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بىر ئىشىنىپ، بىر ئىشەنمەي، كۈتكەن كۈنلەر كەلگەندە، پارىژدىكى يىغىن

زالدا، رابىيە خانىم سەھنىگە چىقىپ، كامپرالارنى نەق مەيدان تارقىتىشقا توغۇراتقۇزۇپ، يىغىن ئەھلىگە، پۈتۈن دۇنيادىكى قېرىنداشلارغا سالام بېرىپ بولغاندىن كېيىن:

- 10 يىلدىن بېرى مېنى قوللىدىڭلار؛ ياخشى - يامان دېيىشكەن يەرلىرىمىز بولدى؛ مەنمۇ سىلەرنى كەچۈرمىەن؛ سىلەرمۇ مېنى كەچۈرمەسىلەر؟

- ۋاي كەچۈرمىز، نېمىشقا كەچۈرمەيتتۇق.

ئۇنداق بولسا، پۈتۈن دۇنيادىكى قېرىنداشلىرىم، سىلەر ماڭا ئىشىنىپ، ۋەتەننىڭ دەۋاسىنى قىلىۋاتىدۇ دەپ، ئۆزەڭلار يىمەي، ئىچمەي يىققان پۇلۇڭلارنى ماڭا بەردىڭلار؛ مەن ئۆزۈمنى ۋەتەن - مىللەت ئۈچۈن ئاتىۋەتكەن بولغاچقا، سىلەر بەرگەن پۇلنى ئۆزەمنىڭ شەخسى ئىشلىرىمغىمۇ ئىشلەتتىم؛ چۈنكى مېنىڭ باشقا تاپاۋېتىم بولمىغاچقا، سىلەر بەرگەن پۇللارنى خەجلىمىسەم باشقا ئاماللىق يوقكەن، بەرگەن پۇللىرىڭلارغا رازى بولامسىلەر؟

- ۋاي رازى بولمامدىغان. يەنە دېسىڭىز يەنە بېرىمىز. جېنىمىزمۇ سىز ئۈچۈن پىدا.

- مەن بۇ قېتىم، رەئىس بولمايمەن دەپ، ئويلىغانتىم. ئەگەر سىلەر قوللىساڭلار، سىلەر مېنى سايلىساڭلار، يەنە بىر قەرەل ۋەزىپە ئۆتەشكە مەن تەييار، ماڭا ئاۋاز بېرەمسىلەر؟

- ۋاي جېنىم ئانا، سىزنى سايلىماي كىمنى سايلايتتۇق. سىز بىزنىڭ مەڭگۈلۈك رەھبىرىمىز!

- كۆپچىلىككە رەھمەت، مېنى سايلىدىڭلار، مەن يەنە بىر

قەرەل ۋەزىپە ئالدىم.

ئەسلىدە رابىيە خانىمنى مەنسەپتىن چۈشۈشكە قىستىغانلار: سىز ھېساۋاتنى توغرا تۇتمىدىڭىز؛ كىشىلەر بەرگەن پۇلنى قانداق يەرگە ئىشلەتكەنلىكىڭىزگە قوللىڭىزدا ئىسپات يوق؛ ئەگەر بۇ قېتىم پارىژدىكى يىغىندا ئىستېپا بەرمىسىڭىز، خەلقى ئالەم ئالدىدا سىزنى خىيانەتچى كۆرسىتىپ، سېستىئۇپتىمىز - دېگەن تەھدىتلەرمۇ بولغانكەن. شۇڭا رابىيە خانىم، خەلقى بىلەن يۇقىرىقىدەك، نەق مەيداندا ھالاللىشىپ، خەلقنىڭ رازىلىقىنى ئېلىۋالغاندىن كېيىن، ئۆزىنى يۈرەكلىك ھالدا مەنسەپكە قايتىدىن كۆرسەتكەن گەپ. ئەمما زادى مەنسەپكە چىقىمسا، ياكى رابىيە قادىرنى مەنسەپتىن چۈشۈرمىسە، ئۆلۈپ كېتىدىغان بولغاچقىمىكەن، پارىژ سايلىمىدىن كېيىنلا رابىيە خانىمنى تىللاش، ھاقارەتلەش قايناپ كەتتى. قۇرۇلتاينىڭ ئىچىدىكى ئىشلارنى رابىيە خانىمغا مەلۇم قىلمايدىغان، سىرتتىن بىلىپ قېلىپ سۈرۈشتىسىنى قىلسا، تىل - ھاقارەت بىلەن تويغۇزۇپ قويدىغان، قۇرۇلتاي ئىچىدىكى، رابىيە خانىمنى يامان كۆرمەيدىغانلارنىمۇ قېتىپ چەتكە قاقىدىغان، تەشكىلاتنىڭ سىرتىغا چىقىپ تۇرۇپ، «خەلقئارالىق يىغىن» ئاچىدىغان، شۇنچىلىك پەسكەش، شۇنچىلىك غالجىرلىشىپ كەتتى. رابىيە خانىم يەنە بىر ئاماللارنى قىلىپ يۈرۈپ، بەزى يېقىنلىرىنى قۇربان قىلىۋېتىپ بولسىمۇ، مەنسەپنى ساقلاپ قېلىشقا ئۇرۇنغان ئىكەن، لېكىن خانىمغا چىش - تىرنىقى بىلەن ئۆچ بولۇپ كەتكەن مەنسەپ پەرەسلەر، خانىمنى ئالداپ، سىلاپ يېنىغا كەلتۈرۈپ، ئۆلۈم خەۋىپىنى كۆرسەتكەن گەپ. يەنى رابىيە خانىمنى كونا بىر مېھمان خانىغا، يالغۇز

چۈشكۈن قىلدۇرۇپ، كېچە يېرىمىدا گەپ تالاشقان ۋە تىللاشقان پەيتتە، سىرتقا چىقىپ كېتىش ئۈچۈن ياتاقىدىن چىقىپ كېتىۋاتقان خانىمى، بەشىنچى قەۋەتتە پەلەمپەيدىن پۇتلاپ، پەسكە دومىلىتىش قەستىدە، خانىم پەلەمپەينىڭ دەرەجىلىگە ئېسىلىۋېلىپ، قىيا - چىيا قىلىشى بىلەن، باشقا ياتاقىدىكى چەتئەللىك مېھمانلارنىڭ ئۆيۈر - توپۇرلىرى خانىمى ھارام ئەجەلدىن ساقلاپ قېلىغلىق. شۇ ۋەقەدىن كېيىن رابىيە خانىم، باشقا مەنەسەپ پەرەسلەرنىڭ پەيلىدىن قورقتىمۇ، ئىشقىلىپ چۈشۈپ قالغان دوپپىسىغا قارىماستىن، مەنەسەپنى تاشلاپ، ئۆز جېنىغا ئىگە بولدى. بىراق، خانىمى مەنەسەپتىن چۈشۈرۈپلا، مەنەسەپ ۋارىسلىرى ئارقىمۇ - ئارقىدىن «رەڭلىك پائالىيەتلەر» نى تەشكىللەپ، كۆز - كۆز قىلىشتى. نەچچە ۋاقىتتىن قەتئى يىراق تۇرغان «تەڭرى تاغ ياشلىرى» تۇشمۇ تۇشتىن قول تۇتۇشۇپ، يېڭى مەنەسەپدارلارنىڭ بازىرىنى ئاۋات قىلىۋەتتى. «12 يىلدىن بېرى بولۇپ باقمىغان ئىشلارنى ۋۇجۇتقا چىقاردى؛ ب د ت دا ئۇيغۇرلارنىڭ كىشىلىك ھوقۇق دەۋاسىنى قىلدى...» - دېگەندەك، (2001. يىلدىن باشلاپ، ھەر يىلى ئۇيغۇر ۋەكىللىرى قاتنىشىپ كېلىۋاتقان، ئاتالمىش ب د ت كىشىلىك ھوقۇق يىغىنى توغرىسىدا، خۇددى بۇ ئىشنى يېڭى مەنەسەپدارلار ئىجات قىلىۋەتكەندەك،) كۆپتۈرۈشلەر، يەنە ساناقسىز داۋراڭلار، مەنەسەپتىن يىقىتىلغان رابىيە خانىمغا راستىنلا ھار كەلدى بولغاي، ئاق ساراينىڭ ئالدىدا سالھ خۇدايار، بىلال ئىبراھىملارغا قېتىلىپ، ھەر كۈنى سائەتلەپ نامايىشقا چىقتى. خانىم خىتايىنى تىللاپ ئىچىنى بوشاتتى. كىملىرى، مەنەسەپ پەرەسلەر نېمە دېسە، نېمە قىلسا قىلىۋەرسۇن، رابىيە

خانىم ئۈچۈن بەرى بىر. ئۇ سالھىلارنىڭ نامايىشىغا يېتەكچى بولۇپ، (ئەمەلىيەتتە سالھىلارنىڭ يېتەكچىلىكىدە) نامايىشنى ۋايىغا يەتكۈزۈشۈپ بەردى. ئۆزىنىڭ جاسارىتىنى، ھارماس بىر جەڭچى ئىكەنلىكىنى دۇنياغا كۆرسەتتى. تەختتىن چۈشكەن پادىشاھلاردەك، مەنەپتىن يىقىتىلغان ئەمەلدارلاردەك، كېسەل بولۇپ يېتىپ قالماي، ئاچچىق يۈتۈپ ئۆلۈپ قالماي، «ئاتتىن يىقىتىلسىمۇ، ئۈزەڭگىدىن چۈشمەي» دېگەندەك، ئۆزىنىڭ لىدەر ئىكەنلىكىنى، ئۆزىنىڭ ھەقىقى مىللى رەھبەر ئىكەنلىكىنى جارى قىلدۇردى. مەنەپ باشقا نەرسە، مىللەتنىڭ رەھبىرى باشقا - دېگەن ئۇقۇمنى دۇنياغا كۆرسەتتى. خەقنىڭ، دوست - دۈشمەنلەرنىڭ نېمە دەپ قېلىشىدىن قەتئىينەزەر، ئۆزىنىڭ لىدەرلىك مەرتىۋىسىدە تۇرۇپ، پۈتۈن دۇنيادىكى ئۇيغۇرلارغا چاقىرىق قىلىشتىن زادىلا توختاپ قالمايدى.

«بىرسى چالما - دەپ تاشلىۋەتسە، يەنە بىرسى ئالما - دەپ، قوينغا ساپتۇ.» دېگەندەك، 2018. يىلى 25. ئۆكتەبىر ياپونىيە پارلامېنتىدا، بىر قانچە مىللەتلەرنىڭ، كۆپلىگەن تەشكىلات رەھبەرلىرى بىرلىشىپ «ھىندى ۋە تىنچ ئوكيان ئەركىنلىك ئىتتىپاقى» نى قۇرۇپ، رابىيە قادىر خانىمنى ئۆزلىرىگە لىدەر قىلىپ سايلىۋاپتۇ. يەتمىش ياشتىكى رابىيە خانىمنى ئۇلار ئۆزلىرىدىن كۈچلۈك كۆرۈپ، باش ئۈستىدىن ئورۇن بېرىپتۇ. 11 يىلدىن بېرى: رابىيە خانىم ياشىنىپ قالدى، مەنەپنى ياشلارغا بەرسۇن - دەپ، شوئار توۋلاپ ھارمىغان مەنەپ پەرەسلەرنىڭ ئەڭ كىچىكلىرىمۇ، ئەللىك ياشتىن توۋەن ئەمەس ئىدى. ئەمما ئۇلار رابىيە خانىمنى قېرى كۆرۈپ تەختتىن چۈشۈرۈۋەتكەن ئىدى. «ئالتۇننىڭ

قەدرىنى زەگەر بىلىدۇ» - دېگەندەك، خانىمنىڭ ئۆزلىرىدىن كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى بايقىغان ياتلار، ئەجنەبىيلەر ئۆزلىرىگە رەئىس قىلىۋاپتۇ. خوتۇن خەق بىلەن ياش تالىشىپ «سەن مېنىڭدىن قېرى، مەن سېنىڭدىن ياش، ئېرىڭنى ماڭا بەر» دېگەندەك، زادىلا ماجىرا قىلىپ تىنىمىغان مەنسەپ پەرەسلەر، خۇددى رابىيە خانىم كەتمەن چاپىدىغاندەك، ئېغىر يۈك توشۇيدىغاندەك، قېرى كۆرۈپ ئامان تاپقۇزمىغان ئىدى. مەنسەپ پەرەسلىك دېگەن شۇنداق ئېغىر پەسكەشلىك بولسا كېرەك. بىزنىڭ يۇرتتا «ئىشنىڭ ئېپىنى بىلمەيتۇرۇپ، ناننىڭ يوغىنىغا ئېسىلىدىغان مەتو» دەيدىغان بىر گەپ بار ئىدى، باشقىلاردىن يوغانچىلىق تالىشىدىغانلارغا قارىتا. دەل شۇنداق قىلدى مەنسەپ پەرەسلەر. لېكىن ئىشنىڭ يولىنى بىلگەن ياتلار، رابىيە خانىمنىڭ نوپۇزىنى ھەممىدىن قىممەت بىلگەچكە، ئۆزلىرىگە رەھبەر قىلىۋالدى.

ئىككىنچى مەسىلە: 96. يىلى 18. مارت، «ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» نىڭ ئىشخانىسىغا، بىشكەكتىن بىر پارچە خەت كەلدى. (مەن بۇ چاغلاردا قازاقىستاندىكى «ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» نىڭ مەركىزى ئىشخانىسىدا تۇرۇۋاتقان ئىدىم. سىرتقا چىقىشىم چەكلەنگەنلىكى ئۈچۈن) بۇ ئىشخانىدا 24 سائەتلەپ تۇرىدىغان بولغاچقا، كەلگەن تېلېفونلارغا جاۋاب بېرىش، تۈرلۈك خەت - چەكلەرنى ئوقۇپ، مۇھىم مەزمۇنلار بولسا تەشكىلاتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، قوشۇمچە سىياسى ئىشلار كومىسسارى سابىت ئۇيغۇرى ئەپەندىگە، تېلېفون ئارقىلىق مەلۇم قىلىش ئىشلىرىغا مەسئۇل ئىدىم. ھەتتا رۇسچە خەت ئالاقىلارنىمۇ، سابىت ئۇيغۇرى ئەپەندىگە

تېلېفون ئارقىلىق ئوقۇپ ئاڭلىتاتتىم. زۆرۈر بولسا ئۆزى كېلەتتى ياكى مۇناسىۋەتلىك رەھبەرلەرگە مەلۇم قىلىشىمنى تاپىلايتتى. بۈگۈنكى خەتنىمۇ ئادەتتىكىدەك ئېچىپ ئوقۇدۇم. خەت قىرغىزىستاندىكى مۆتىۋەر شەخس ئەخمەتجان غازى ئەپەندىنىڭ ئادېرسىدىن كەلگەن بولۇپ، ئېچىپ ئوقۇغىنىغا پۇشمان قىلدىم. مۆتىۋەر كىشىلەرنىڭ ئارقا تەرەپلىرىنى ھەرگىز كۆرۈپ قالماستىن كېرەككەن. خەتنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى: «ھۆرمەتلىك ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتىنىڭ رەھبەرلىرى، بىز قىرغىزىستاندىكى ئاغدۇرمىچىلارنىڭ ئۈستىدىن، «ك گ ب» (كا گې بې) ئىدارىسىنى، پاكىت ۋە ئىسپاتلىرى بىلەن تەمىنلىگەن ئۇچۇرغا ئاساسەن، سوتقا ئەرز قىلغان ئىكەن. سوت ئاغدۇرمىچىلارنى جازالىدى. ئەرزگە ئىمزا قويغان 64 كىشىنىڭ ئىسمى تىزىملىكىنى، ھەم ئىمزالىرىنى مۇشۇ خەت بىلەن سىلەرگە يوللىدۇق. ۋاقىپ بولغايسىزلەر...» بۇ خەتتىن ئىلگىرى، 13. مارت كەچ قۇرۇن، لوندوندىكى «ب ب س» رادىئوسى ئۆزبېكچە بۆلۈمىدىن بىر مۇخبىر خانىم تېلېفون قىلىپ، «قىرغىزىستان ئۇيغۇرلىرى ئىتتىپاق جەمئىيىتى» توغرىسىدا، قازاقىستاندىكى «ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» نىڭ مەركىزى رەھبەرلىرىدىن پىكىر ئالماقچى ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. مەن مەركىزى ئىشخانىدا ئارخىپ ۋە ئىچكى ئالاقە ئىشلىرىغا مەسئۇل ئىكەنلىكىمنى بىلدۈرۈپ، سۆھبەتنى قوبۇل قىلغان ئىدىم. سۆھبەتنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى: رەسمى بولمىغان ئۇچۇردىن قارىغاندا، قىرغىزىستاندىكى «ئۇيغۇر ئىتتىپاق جەمئىيىتى» تەشكىلاتىنى، قىرغىزىستان ئەدلىيىسى سوتقا تارتىپ، خىتايىنىڭ ئىچكى ئىشىغا ئارىلىشىدىغان،

قانونسىز «ئۇيغۇرستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» نى ھىمايە قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئىتتىپاقنى تاقاپ، مال - مۈلكىنى مۇسادىرە قىلغان. ئۇنىڭ ئورگان گېزىتى بولغان «ئىتتىپاق گېزىتى» رېداكسىيەسىنى تاقاپ، مال - مۈلكىنى مۇسادىرە قىلغان. بىز بۇ ھەقتە قازاقىستاندىكى «ئۇيغۇرستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» مەركىزى ئىدارىسىنىڭ قاراشلىرىنى ئالماقچى... مەن تۆۋەندىكىدەك چۈشەنچە بەردىم: قىرغىزىستان ئەدلىيىسىنىڭ ئالغان قارارىدا ئۇقۇشماسلىق بولۇشى مۇمكىن؛ چۈنكى ئۇيغۇرستان مۇئەمماسى دۇنيانىڭ ھېچقانداق يېرىدە، خىتاينىڭ ئىچكى ئىشى ھېسابلانمايدۇ؛ قىرغىزىستان دېموكراتىك دۆلەت؛ دېموكراتىيە پرىنسىپى بويىچە، ئۇيغۇرستاننىڭ ئازاتلىق ھەرىكەتلىرىگە ئالاقىدار تەشكىلات ۋە پائالىيەتلەرنى چەكلەشكە بولمايدۇ؛ سوتنىڭ قارارىدا بىرەر خاتالىق بولۇشى مۇمكىن؛ پات يېقىندا ئىشلارنىڭ تۈزىتىلىشىگە ئىشىنىمەن.

سۆھبەت داۋامىدا، ئۇيغۇر ئىتتىپاق جەمئىيىتىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، ئىتتىپاق گېزىتى رېداكسىيىنىڭ دېرىكتورى مۇزەپپەر خان قۇربان ئەپەندىنىڭ تېلېفون نومۇرىنى بەردىم. مۇخبىر خانىم زۆرۈر تېپىلسا ئالاقە قىلىدىغانلىقىنى، ھازىرچە ئۇلارغا ئاۋازچىلىق تېپىپ بەرمەسلىكىنى ئېيتتى. مېنىڭ بۇ ۋەقەدىن خەۋىرىم بولمىغان بولسىمۇ، لېكىن قىرغىزىستاندىكى «ئۇيغۇرستان ئازاتلىق تەشكىلاتى»، «ئۇيغۇر ئىتتىپاق جەمئىيىتى» ۋە «ئىتتىپاق رېداكسىيىسى» نىڭ ئىچكى ئەھۋاللىرىنى ياخشى بىلىدىغان بولغاچقا، مۇخبىر خانىمنىڭ سوئاللىرىغا جاۋاب بەرگەن ئىدىم. ھەم سۆھبەتتىن كېيىن دەرھال «قىرغىزىستان ئۇيغۇرلىرى ئىتتىپاق جەمئىيىتى» نىڭ مۇئاۋىن رەئىسى،

ئىتتىپاق رېداكسىيىنىڭ قۇرغۇچى دېرىكتورى، مەسئۇل مۇھەررىر مۇزەپپەر خان قۇربان ئەپەندىگە تېلېفون قىلىپ، مۇخبىر بىلەن بولغان سۆھبەتنى ئەينەن ئېيتىپ، نېمە ئىش يۈز بەرگەنلىكىنى سوردىم. ئۇ، مۇخبىرغا بەرگەن جاۋابىدىن مىننەتدارلىقنى بىلدۈرگەچ - ئىتتىپاق جەمئىيىتى ئۈستىدىن خىتايىنىڭ ئەرز قىلغان بولۇشى مۇمكىنلىكى؛ ئىتتىپاقنى ئۈچ ئايلىق تاققانلىقى؛ رېداكسىيىنى پۈتۈنلەي خىزمەتتىن توختاتقانلىقى قاتارلىق ئەھۋاللارنى ئېيتقان ئىدى. كېيىنكى كۈنى ب ب ب س رادىئوسىدىن سۆھبەتنى ئاڭلىغان ئىدىم. ئەمما كىشىنى مەيۈسلەندۈرىدىغان نەرسە، ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن خىتاي ئەرز قىلماستىن، بەلكى بىر توپ يۇرت مۆتۈەرلىرى، سابىق قەھرىمانلار ئەرز قىلغانلىقى ئىدى. قولۇمدىكى خەتتىن شۇنچىلىك سەسكەندىم ھەم سابىت ئۇيغۇرى ئەپەندىگە تېلېفون قىلىپ، ئەھۋالنى قىسقىچە ئېيتتىم. ئۇ ساقسىز بولۇپ قالغاچقا ئىشخانغا كېلەلمەيدىغانلىقىنى، مۇشۇ ھەپتە ئىچىدە «ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» دائىمى كومىتېتى يىغىنى چاقىرىپ، بۇ ۋەقە ئۈستىدە مۇزاكىرە قىلىش كېرەكلىكىنى، شۇڭا مۇئاۋىن رەئىس ئابدۇقادىر ئىبراھىمى، تەپتىش تۇرسۇن تۇردىيېۋ، باشكاتىپ رەخمجان رۇزى - ھەسرەت ئەپەندىلەرگە دەرھال خەۋەر يەتكۈزۈشۈمنى تاپىلىدى.

ئەخمەتجان غازى 44. يىلى كۈزدە پارتىلىغان، قوراللىق «مىللى ئىنقىلاب» سېپىگە قاتناشقان بولۇپ، شىخو ئۇرۇشلىرىدا خىزمەت كۆرسەتكەنلىكى ئۈچۈن، شەرقى تۈركىستان مىللى ئارمىيىسى ۋە ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن ئوردىن بىلەن تەقدىرلەنگەن قەھرىمان جەڭچى، زامانىسىنىڭ پەخىرلىك ئوغلانى، زامانىمىزنىڭ

قىممەتلىك ئاتىسى ئىدى. ئۇ 92. يىلى قىرغىزىستاندا قۇرۇلغان «ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» نى قۇرغۇچى ئاكتىپلاردىن بولۇپ، تەشكىلاتنىڭ رەئىسلىكىگە سايلانغان. بىراق خىتايغا قارشى ھەرىكەت قىلىدىغان، ئۇيغۇرىستاننى ئازات قىلىدىغان، ئىنقىلاۋى تەشكىلاتنىڭ رەئىسلىكى ۋەزىپىسىنى ئۆتەپ تۇرۇپ، ۋەتەنگە تۇنغان يوقلاش ئۈچۈن بارغان بولغاچقا، تەشكىلاتتا جىددى يىغىن چاقىرىپ، بۇ مۆتىۋەر غازىنى رەئىسلىكتىن ئېلىۋەتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ ئورنىغا پەلسەپە پەنلىرى دوكتورى ئەكبەر جان باۋدۇن ئەپەندى سايلانغان ئىكەن. تەشكىلاتتا ۋەزىپە ئۆتەۋېتىپ ۋەتەنگە بارغانلاردىن يەنە بىر قانچە مۇھىم شەخسلەرنىمۇ ۋەزىپىسىدىن ئېلىۋەتكەن بولغاچقا، ھەم بۇ كىشىلەر بەك مۇھىم، مۆتىۋەر، تارىخى ئادەملەر بولغاچقا، ئۇلارنىڭ ۋەزىپىلىرىدىن ئېلىپ تاشلانغانلىقىنى، قازاقىستاندىكى «ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» رەھبەرلىرى مۇۋاپىق كۆرمەي، قىرغىستاندىكىلەرنى ئاغدۇرۇمچىلار - دەپ، مۇناسىۋىتى يىرىكىلىشىپ قالغان ئىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەخمەتجان غازىلارنىڭ بۇ قېتىمقى قىلمىشلىرىنى، دائىمى كومىتېت يىغىنىغا سېلىپ، قىرغىزىستاندىكى سەپداشلار بىلەن بولىدىغان تەشكىلى مۇناسىۋەتنى، قايتا مۇزاكىرە قىلىدىكەن. ئۇلار، بېكىتىلگەن كۈنى دائىمى كومىتېتنىڭ يىغىنىنى چاقىردى. قىرغىزىستاندىكى 64 كىشىنىڭ بۇ سەتچىلىكلىرى ئۈستىدە ئەيىبلەشلەر ۋە تەنقىتلەردىن كېيىن، ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى بىلەن تەشكىلى مۇناسىۋەتلەرنى قايتا ياخشىلاش قارار قىلىندى. دېمەك، مەنەسپ كىچىك بولسىمۇ، جاپالىق ئىش بولسىمۇ، ئۇنىڭغا يوشۇرۇنغان ئاتاق، كىشىلەرنى

مەنەسەپ پەرەس قىلىپ، كۆپىنچە ۋاقتلاردا ئىنساننى يولدىن چىقىرىپ، مۇناپىق، مەلئۇن قىلىپ تاشلايدىكەن. مۇشۇ ئىشلار يۈز بېرىشتىن بىر يىلچە ئىلگىرى، بىشكەك شەھىرىنى مەركەز قىلغان ھالدا، بېجىن شەھەرلىك ھۆكۈمەتتىن بەش مىليون دوللار مەبلەغ سېلىنغان «قىرغىزىستان ياش تىجارەتچىلەر بىرلەشمىسى» نامىدا بىر تەشكىلات قۇرۇلغان بولۇپ، شۇ تەشكىلاتنىڭ پەخىرى ھەيئەتلىرى ئارىسىدا، مۆھتىرەم ئەخمەتجان غازى ئەپەندىمۇ تۆردىن ئورۇن ئالغان ئىدى. (بۇ ھەقتىكى تەپسىلاتتىن خەۋەردار بولۇش ئۈچۈن، «خاتالىق كىمدىن ئۆتۈۋاتىدۇ، سەھنە پائالىيىتىگە ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن ئىنقىلاب» ناملىق كىتابلارغا قارالسۇن) بۇ ئىشنىڭ، كىشىنى ئەجەبلەندۈرىدىغان تەرىپى شۇكى، ئەخمەتجان غازى ئەپەندى قاتارلىق بىر قانچە كىشىنىڭ، ۋەتەنگە تۇغقان يوقلاشقا بارغانلىقى ئۈچۈن، تەشكىلاتتىكى ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلانغان ۋاقتى، ئۇلار ئەرز قىلىپ، جازالاتقۇزۇۋېتىشتىن ئىككى يىل بۇرۇن بولغان ئىشلار كەن. نېمىشقا ئەمدى ئەرز قىلدى؟ ئەرز قىلغاندىمۇ، «قىرغىزىستان ئۇيغۇرلىرى ئىتتىپاق جەمئىيىتى، خىتاينىڭ ئىچكى ئىشىغا ئارىلىشىدىغان، قانۇنسىز - ئۇيغۇرستان ئازاتلىق تەشكىلاتىنى ھىمايە قىلغان» لىق پاكىتى، ئىسپاتى ۋە گۇۋاھچىلىرى بىلەن ئەرز قىلغان. بۇ ئەرزنىڭ ئارقىسىدا، بېجىن ھۆكۈمىتىدىن بەش مىليون دوللار مەبلەغ ئېلىپ، قىرغىزىستاندا ئىشقا چۈشكەن ئاتالمىش «تىجارەتچىلەر بىرلەشمىسى» نىڭ بىرقىسىم خىزمەت كۈنتەرتىپلىرى يوشۇرۇنغان بولۇپ ھېسابلىنامدۇ؟

ئۈچىنچى مىسال: قازاقىستاندىكى «ئۇيغۇرستان ئازاتلىق

تەشكىلاتى» نىڭ رەئىسى ھاشىر ۋاھىدى، ئۆلۈملۈك تاياق زەربىسىدىن ئەسلىگە كېلەلمەي، 97. يىلى ئىيۇلدا ۋاپات بولغاندىن كېيىن، تەشكىلاتنىڭ سايلام يىغىنى چاقىرىلىپ، تەشكىلاتنىڭ رەئىسلىكىگە ساپىت ئۇيغۇرى سايلاندى. ساپىت ئۇيغۇرمۇ، باشقا نۇرغۇنلىغان پېشقەدەملەرگە ئوخشاش، ئەينى چاغدىكى جۇمھۇرىيەت ئارمىيىسىدىكى، بىر پىداكار ئوفىتسېر ئىدى. جۇمھۇرىيەت مەغلۇب بولغاندىن كېيىنمۇ ئازاتلىق تەشكىلاتىدا ۋەزىپە ئېلىپ، ئۇزۇن يىل خىتاي تۈرمىسىدە جازالانغان، باشقىلاردەك، دۆلەتنىڭ رەھبەرلىكىدە يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، دۆلەتنىڭ مائارىپىدا بىلىم ئاشۇرۇپ «زىيالىي» بولالمىغان، 82. يىلى تۈرمىدىن چىقىرىپ، سوۋېت ئىتتىپاقىغا سۈرگۈن قىلىنغان، ئۇنىڭدىن كېيىن سەھرا مەكتىپىدە ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان. ئەمما ئالاھىدە شوھرىتى يوق لېكىن جۇمھۇرىيەت ئىنقىلابىدا تاشقا مۆھۈر باسقانلاردىن بولغاچقا، ھازىرمۇ تەشكىلاتتا جان تىكىپ خىزمەت قىلىۋاتقان بولغاچقا، ئۇنى كۆپچىلىك رەئىسلىككە سايلانغان ئىدى. بىراق مەنسەپ كىچىك بولسىمۇ، تەمى بەك شىرىن بولسا كېرەك. بىر تۈركۈم مۇھىم، پېشقەدەم زىيالىيلار، ساپىت ئۇيغۇرنىڭ رەئىس بولغانلىقىنى قوبۇل كۆرمەي، بىز «ھاشىر ۋاھىدىچە ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» دېگەن نام بىلەن، تەشكىلاتنى بۆلۈپ چىقىپ كېتىشتى. بۇنىڭدا نە خىتاينىڭ، نە «ك گ ب» نىڭ سۈيىقەستى بولسۇن. پەقەت: بىز سېنىڭدىن مۆتىۋەر تۇرساق، بۇ مەنسەپ بىزگە لايىقتى - دېگەن بىر ھەسەتنىڭ شۇملۇقىدىن بولغان ۋەقە ئىدى. ئۇنىڭسىزمۇ بۇ ئەللەردە ئۇيغۇرىستاننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن دېيىلىدىغان

سۆزمۇ چەكلىمىگە، بېسىمغا، سۈيقەستكە ئۇچراۋاتاتتى. تېشىدىن خىتاي ۋە ئۇنىڭ غالىچىلىرى، قازاق دۆلىتى قۇرۇلما نوقتىغا ئالسا، ئىچىدىن مەنسەپ پەرەسلىك بالاسى، ئۇيغۇرلارنى كاۋاپ قىلىپ يېمەكتە ئىدى.

تۆتىنچى مىسال: 92. يىلى دېكابىردا، پۈتۈن دۇنيادىكى مۇھاجىر ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەكىللىرى، تەشكىلاتلارنىڭ ۋەكىللىرى، ئىككى جۇمھۇرىيەتنىڭ ھايات شاھىتلىرى ئىستانبۇلغا يىغىلىپ «شەرقى تۈركىستان مىللى قۇرۇلتىيى» نى قۇردى. ئۇنىڭ مەنسەپ ئورۇنلىرىغا كىشىلەر سايلىنىپ، ئەخمەت ئىگەمبەردى رەئىس بولدى. ئىسا ئەپەندىنى پېشقەدەم «دەۋاگەر» دەپ، قۇرۇلتاينىڭ پەخرى رەئىسلىكىگە كۆرسىتىلدى. لېكىن 91 ياشلىق، كۆزى ئەما، سالامەتلىكى ناچار، ئۆمرىدىن يەنە پەقەت ئۈچ يىللىق رىزقى قالغان بۇ كىشى: مەن نېمىشقا رەئىس بولماي، پەخرى بولغۇدەكمەن؟ ماڭا بۇنداق پەخرى مەنسەپ لايىق ئەمەس! دەپ، چالۋاقاپ يىغىن تەرتىۋىنى ئۆرە - تۆپە قىلىۋەتتى. ئۇنىڭمۇ ئېشىنى ئىچىپ، تۈزىنى يەپ، ئۇنىڭ سايىسىدە كۈن كۆرۈپ، سەھنىلەردە رەسىمگە چۈشۈپ يۈرگەن بىر تۈركۈم ئادەملىرى، يىغىن تەرتىۋىنى قالايمىقان قىلدى. 31. يىللىرىدىن باشلاپ داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان «چىن تۈركىستان ئاپتونومىيەچىلىرى بىلەن، مۇستەقىل جۇمھۇرىيەتچىلەر» ئارىسىدىكى زىددىيەتنى تۈگىتىپ، مۇستەقىلچىلەردىن ئىبارەت بىرلا قوشۇننى بارلىققا كەلتۈرىدىغان تەشكىلى غايە، مۇشۇ ماجىرا بىلەن ئەمەلگە ئاشالماي قالدى.

بەشىنچى مىسال: 99. يىلى ئۆكتەبىر، مېيونخىن شەھىرىدە «شەرقى تۈركىستان مىللى قۇرۇلتىيى» نىڭ 2. نۆۋەتلىك

ئومۇمىي يىغىنى چاقىرىلدى. قۇرۇلتاي تۈركىيەدىن گېرمانىيگە يۆتكەلدى. ئۇنىڭدىن 3. يىل ئىلگىرى «ياشلار قۇرۇلتىيى» مۇشۇ مەيۇنخىدا قۇرۇلغانكەن. شۇنىڭ بىلەن چوڭلۇق تالىشىدىغان ماجىرا باشلاندى. ئىچكى ماجىرانى بېسىقتۇرىمىز - دەپ، يىللاپ مەنەت قىلغاندىن كېيىن، ياشلار قۇرۇلتىيىنىڭ بىرلىشىشتىكى ئالدىنقى شەرتى بولغان: «ئالىپتېكىن ئەپەندى رەئىس بولشى، تەشكىلاتنىڭ نامى تۈپتىن ئۆزگەرتىلىشى كېرەك» - دېگەن، ئىككى تارماقلىق بىر ماددا تەلپى، مىللى قۇرۇلتايدا، ھەپتىلەپ مۇزاكىرە قىلىنىپ، ماقۇل كۆرۈلدى. شۇنىڭ بىلەن 2004. يىلى 12. ئاپرېل «شەرقى تۈركىستان (ئۇيغۇرىستان) مىللى قۇرۇلتىيى» نى تارقىتىۋېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا 19. ئاپرېل ئالىپتېكىن ئەپەندى قۇرۇپ چىققان، (بىرمۇنچە تەشكىلاتلار قاتارىغا تىزىلغان) «دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىيى» نى ئېلان قىلدى. بۇ قۇرۇلتاينىڭ يىغىنىغا ئاۋۋالقى قۇرۇلتايلارنىڭ ۋەكىللىرى ئاساسەن چاقىرىلمىدى. ئاۋۋالقى قۇرۇلتاينىڭ نىزام نامىلىرى پۈتۈنلەي بىكار قىلىنىپ، مۇستەقىللىق ماددىلىرى ئورنىغا «ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش» دېگەن ماددىلار يېزىلدى. ئالىپتېكىن ئەپەندى رەئىس بولدى. بۇ كىشى 99. يىلى ئۆكتەبىر چاقىرىلغان قۇرۇلتاينى قاتناشمىغان، رەئىسلىك مەنەپ كاندېداتلىقىنى رەت قىلغان ھەم ئۇ قۇرۇلتاينى ئېتىراپ قىلمىغان. بۇنىڭدا مۇنداق ئىككى سەۋەب بولشى مۇمكىن: بىرىنچى، باشقىلار قۇرۇپ قويغان مەنەپ تەختىدە ئولتۇرماي، ئۆز نامى بىلەن تەخت قۇرۇپ، تەخت ياسىغۇچى سۈپىتىدە نام قالدۇرۇش؛ ئىككىنچى مۇستەقىلچىلەر بىلەن، ئاتا دۈشمەن مەسلەك رەقىبلىرى بىلەن

بىر سورۇندا ئولتۇرماسلىق. ھەر ئىككىلا ئېھتىماللىق ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن ئىدى. مۇشۇ سەۋەپتىن، سۈرگۈندىكى ھۆكۈمەت قۇرۇلۇپ قالدى. چۈنكى ئۇلار ئۇزۇن يىلاپ ئارزۇ - ئۈمۈت بىلەن قۇرۇپ چىققان ھەم مۇستەقىللىق دەۋاسىغا ۋەكىللىك قىلىپ كېلىۋاتقان، 12 يىللىق سىياسى تارىخقا ئىگە «شەرقى تۈركىستان (ئۇيغۇرىستان) مىللى قۇرۇلتىيى» نى بت - جىت قىلىپ يوقىتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئاپتونومىيە تەلەپ قىلىدىغان (ئىنسان ھەقلىرى، كىشىلىك ھوقۇق ۋە ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش)، بىر يېڭى قۇرۇلتاينى ئوتتۇرىغا چىقىرىپ، مانا بۇ «شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ بىردىن بىر قانۇنلۇق ۋەكىلى» دەپ، دۇنياغا كۆرسىتىش بولسا «ئۇيغۇرلار مۇستەقىللىق تەلەپ قىلمايدۇ» دېگەن ئېتىراپ نامە بولاتتى. مۇشۇنىڭغا قاراپ تۇرۇشقا، قانداق بىر مۇستەقىلچى ئۇيغۇرنىڭ رايى بارسۇن؟ شۇ سەۋەپتىن، ئاۋۋالقى قۇرۇلتاينىڭ ۋەكىللىرى ۋە مۇستەقىلچى زاتلار توپلۇشۇپ، شۇ يىلى سېنتەبر «شەرقى تۈركىستان سۈرگۈندىكى ھۆكۈمىتى» نى قۇرۇپ چىقتى.

ئالتىنچى مىسال: سۈرگۈندىكى ھۆكۈمەت 2006. يىلى ئىيۇل ئىستانبۇلدا پارلامېنت يىغىنى چاقىرماقچى بولدى. بىراق تۈركىيە ئاقچىلار ھۆكۈمىتى، سۈرگۈندىكى ھۆكۈمەتنىڭ باش مىنىستىرى ئەنۋەر يۈسۈپ ئەپەندىنى تۈركىيەگە كىرگۈزمەي، ئايروپورتتىن قايتۇرۇۋەتتى. پارلامېنت يىغىنىغا قاتنىشالمىغان باش مىنىستىر ئەنۋەر يۈسۈپ ئەپەندى، دادىسىنىڭ ۋاپاتى مۇناسىۋىتى بىلەن، ئاتۇشقا بېرىپ، سالامەت قايتىپ چىققانلىقىنى بانا قىلىپ، ھۆكۈمەتنىڭ باش مىنىستىرلىق ۋە قوشۇمچە تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكى ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلىدى. بۇنى قوبۇل

قىلالمىغان باش مىنىستىر ئۆزىنى ۋەزىپىدىن ئېلىۋەتكەنلەرنى خائىن ئېلان قىلىپ، ئۆزىنى قانۇنلۇق باش مىنىستىر - دەپ جاكارلىدى. يەنى ئەنۋەر يۈسۈپ ئەپەندى ھۆكۈمەتنىڭ قارارىنى ئېتىراپ قىلماي، مەنەسەپتىن چۈشكەنلىكىنى قوبۇل قىلماي، يەنە بىر قېتىم كىچىك پارچىلىنىشقا سەۋەبچى بولدى.

يەتتىنچى مىسال: ئويلانمىغان يەردىن «دئۇق» غا رابىيە خانىم رەئىس بولۋالدى. ئۇنى مەنەسەپتىن چۈشۈرۈشكە 11 يىل قارشى كۈرەش قىلىندى. رابىيە خانىم 11 يىل «دئۇق» نىڭ رەئىسلىكى نامىدا خىتايغا قارشى، خەلقئارا مۇنبەرلەردە كۈرەش قىلدى. رابىيە خانىمنى مەنەسەپتىن ئۆرۈيدىغانلار 11 يىل ئىچكى كۈرەش قوزغىدى. «دئۇق» بىلەن ۋە رابىيە خانىم بىلەن يېقىندىن مۇناسىۋەتتە بولغان، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلار ئىككى تەرەپ بولۇپ، 11 يىل ئىچكى ماجىراغا بەند بولدى. يۇقىرىدا ئېيتىلغىنىدەك، پارىژدىكى قۇرۇلتاي سايلىمىدىن كېيىن، ئىچكى ماجىرا تازا پەللىگە چىقىپ، قۇرۇلتاي ئىچىدىكى كادىرلارنىڭ ۋەتەن - مىللەتنىڭ غېمى توغرىسىدا مۇزاكىرە قىلغۇدەك ئارامى، ۋاقتى قالمىدى. ئۇلار ئىككى تەرەپ بولۇپ ھاقارەتلىشىدىغان دەرىجىگە يەتتى. ئىشنى قۇرۇلتاينىڭ ئىچىدە ئوڭشىغىلى بولمايدىغان يەرگە كەلگەندە، ئاتالمىش «ئالى كېڭەش يىغىنى» نىڭ ئىككى نۆۋەتلىكىنى گوللاندىيىدە چاقىرىپ، شۇ يىغىندا «پەۋقۇلئاددە قۇرۇلتاي سايلىمى» ئۆتكۈزۈشنى قارار قىلىشتى. ئالى كېڭەش يىغىنى ئاچمىز دەپ، نۇرغۇن ئىقتىساد، ۋاقت سەرپ قىلىنىپ، ھەممە ئىش پۈتكەندە، خانىمدىن مەنەسەپ تارتىدىغان بىر توپ كىشىلەر، قۇرۇلتاي نامىدىن بايانات

ئېلان قىلىپ، ئەگەر رابىيە خانىم گوللاندىيەدە چاقىرىلىدىغان ئالى كېڭەش يىغىنىنى بىكار قىلمىسا، ئۇلار گېرمانىيەدە ئۆز ئالدىغا «پەۋقۇلئاددە قۇرۇلتاي سايلىمى» چاقىرىدىغانلىقى بىلەن تەھدىت سالدى. رابىيە خانىم قۇرۇلتاينىڭ پارچىلىنىپ كېتىشىدىن قورقۇپ كېتىپ، ئالى كېڭەش يىغىنىنى بىكار قىلدى. شۇنداقتمۇ، رابىيە خانىمدىن مەنسەپ تارتىدىغان گۇرۇھلار، 12. نويابىر جۇمھۇرىيەت كۈنىگە توغۇرلاپ ئاتالمىش «6. نوۋەتلىك پەۋقۇلئاددە قۇرۇلتاي» سايلىمىنى چاقىردى. بۇ سايلامنى ئېتىراپ قىلمىغان ۋە رابىيە خانىمنى قوللايدىغان بارلىق تەشكىلات ۋە رەھبەرلەر «د ئۇ ق» دىن چېكىنىپ چىقىپ كەتتى.

بۇ ھادىسىلەرنى ئاددى ئويلىساق: پەقەت مەنسەپ بالاسىدا، دەۋا سېپى 2004. يىلى ئايرىلدا بىر قېتىم، ئەيسا گۇرۇھى تەرىپىدىن پارچىلانغان بولسا، ئارىدىن 13 يىل ئۆتكەندە يەنە شۇ ئەيسا گۇرۇھىنىڭ مەنسەپ بالاسىدا، يەنە بىر قېتىم پارچىلاندى. ئەگەر بۇ پارچىلىنىشلارغا قارىتا: مەنسەپ پەرەسلىكتىن ئىبارەت، ئىجتىمائىي پەسكەشلىكتىن بولۇۋاتىدۇ - دېمەي، يەنە بىر بالداق نېرىغا نەزەر تاشلىساق، ئۇ چاغدا: خىتاي مەركىزى سىياسى بۇروسى قارار قىلغان، «يەتتىنچى نومۇرلۇق مەخپى ھۆججەت» بويىچە: چەتئەلدىكى مىللى بۆلگۈنچىلەرنى، ئۆز ئىچىدىن پارچىلاپ تارمار قىلىش ئىجرائاتى - دېمەكتىن باشقا ئاماللىمىز قالمايدۇ! چۈنكى 2004. يىلى ئايرىلدا «شەرقى تۈركىستان (ئۇيغۇرىستان) مىللى قۇرۇلتىيى» نى تارقىتىۋېتىش ئارقىلىق، قۇرۇلتاي ئەتىراپىغا توپلاشقان كۈچلەرنى بىر قېتىم تارمار قىلغان ئىدى. 2006.

يىلى «دئۇق» غا رابىيە خانىم رەئىس بولۇش ئارقىلىق، چېچىلىپ كەتكەن كۈچلەرنى «دئۇق» ئەتراپىغا توپلىغان بولسا، 11 يىل داۋاملاشقان ئىچكى كۈرەشتىن كېيىن، رابىيە قادىرنىڭ مەغلۇب بولۇشى بىلەن، توپلانغان كۈچلەر يەنە بىر قېتىم تارمار قىلىندى.

سەككىزىنچى مىسال: 2017. يىلى نوپا بىردا غەيرى رەسمى چاقىرىلغان، ئاتالمىش «6. نۆۋەتلىك پەۋقۇلئاددە قۇرۇلتاي» دىن كېيىن، قۇرۇلتايدىن چېكىنىپ چىققان تەشكىلاتلارنىڭ مەسئۇللىرى ۋە كۆپلىگەن رەھبەرلەر توپلىشىپ، يەنە بىر تەشكىلات قۇرۇشنى مۇزاكىرە قىلىشتى. تورلاردا، تۈرلۈك ئۇچۇر ۋاسىتىلىرىدا ئۇلارنىڭ تەشكىلات قۇرىدىغانلىقى توغرىسىدا، كەڭ - كۆلەملىك خەۋەرلەر تارقالدى؛ مۇنازىرىلەر قوزغالدى. ئاۋام خەلق ئۈمۈتلەندى. خەلقىمىزنىڭ ئېڭىدا: ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان بىر تەشكىلات قۇرۇلۇشى كېرەك - دېگەن ئۇقۇم شەكىللەندى. نەتىجىدە ئوننەچچە تەشكىلاتنىڭ رەھبەرلىرى، جامائەت ۋەكىللىرى 2018. يىلى مارت ئاستىبىردامغا يىغىلىپ، ئۈچ كۈنلۈك مۇزاكىرىدىن كېيىن، مۇشۇ يىل ئىچىدە قۇرۇلغۇسى تەشكىلاتنىڭ «شەرقى تۈركىستان (ئۇيغۇرىستان) مۇستەقىللىق ھەرىكىتى» تەشكىلاتى تەييارلىق كومىتېتى قۇرۇلۇپ، دۇنياغا ئوچۇق ئېلان قىلىندى. خەلقىمىزنىڭ ئېڭىدا ۋە ئۇيغۇرلارغا قىزىقىپ قاراۋاتقان دۇنيا ئەللىرىنىڭ نەزىرىدە: خىتايغا قارشى ھەرىكەت قىلىدىغان، ئۇيغۇرىستاننى ئازات قىلىدىغان بىر چوڭ، خەلقئارالىق تەشكىلات قۇرۇلىدۇ - دېگەن ئۇقۇم شەكىللىنىپ بولغان ئىدى. يىغىن چاقىرىلىدىغان كۈنگە بەش ھەپتە قالغاندا، مۇستەقىللىق

ھەرىكىتى تەشكىلاتى قۇرۇپ چىقىدىغان ئاۋانگارت رەھبەرلەر ئارىسىدا، يېڭى بىر مۇزاكىرە ئىختىلاپى كېلىپ چىقتى. دەل مۇشۇ كۈنلەردە پاراللېل ھالدا، سۈرگۈندىكى ھۆكۈمەت ئىچىدە رەھبەرلىك ماجىراسى پارتىلىدى. يەنى « پارلامېنت ئەزاسىنى كۆپەيتىپ، ھۆكۈمەتنى خەلق سايلىمىغا ئېچىۋېتىش » دېگەندەك، ئىسلاھاتچىلىق پىكرى بىلەن، ھۆكۈمەت ئىچىدە تەۋرىنىش كېلىپ چىقتى. مۇستەقىللىق ھەرىكىتى تەشكىلاتى قۇرۇش ھەيئىتىدىكىلەر ئارىسىدا، سۈرگۈندىكى ھۆكۈمەتكە تەڭ پارلامېنت قۇرۇش ھەۋىسى پارتىلىدى. ئادەملەرنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى: بىرمۇنچە تەشكىلاتنى يىغىپ، يەنە توپلام بىر تەشكىلات قۇرۇشنىڭ نېمە زۆرۈرىتى بار؟ يەنە «تەشكىلات» قۇرۇپ يۈرگۈچە، پارلامېنت قۇرۇش كېرەك! - دېگەن قاراشتا چىڭ تۇردى. ئادەملەرنىڭ مەلۇم قىسمى ئارىسالدىلىقتا لەيلەپ قالدى. كىم ئاغزىدىن ماغزاپ چىقىرىپ، بەكرەك سۆزلىسە شۇ تەرەپتە. ھەممىدىن ئاز ساندىكى، ياكى ئىككى توك - توك ئادەملەر: «دۆلەتلەردىن، رايونلاردىن ھالقىغان، ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىشقا تەييار تۇرىدىغان، مۇستەقىللىق تەشكىلاتى» قۇرىمىز؛ ئامستېردام يىغىنىدا قول كۆتۈرۈپ ئالغان قاراردىن يانمايمىز - دېگەن پىكىرنى ئالغا سۈردى. لېكىن كۆپچىلىك «تەشكىلات» دېگەن نامنى كىچىك كۆردى. تەشكىلاتتىن ئۆزلىرىگە تېگىدىغان مەنەسەپنىڭ نامىنى كىچىك كۆردى. پەقەت مەنەسەپ نامى كىشىلەرنى غولىدىن تەۋرىتىپ قويدى. تەشكىلاتنىڭ قۇرۇلۇش يىغىنى 2018. يىلى 27. سېنتەبىردىن باشلاپ ئۈچ كۈن، پارىژ شەھىرىدە چاقىرىلدى. كۈچ يەنە ئىككىگە بۆلۈندى. يىغىن نەق

مەيداندىكى تالاش - تارتىش ۋە يارشىشتىن كېيىن، بىر بۆلۈك ئادەملەر «شەرقى تۈركىستان مىللى مەجلىسى» قۇرۇپ، ھارۋىنى جاڭگالغا تارتتى. يەنە بىر بۆلۈك كىشىلەر ئامستېردام يىغىنىنىڭ روھى بويىچە «شەرقى تۈركىستان مۇستەقىللىق ھەرىكىتى تەشكىلاتى» قۇرۇپ، ھارۋىنى قۇملۇققا تارتتى. سەتچىلىكنى يوشۇرۇپ: «شەرقى تۈركىستان مىللى مەجلىسىنىڭ يېتەكچىلىكىگە بويسۇنىدىغان، شەرقى تۈركىستان مۇستەقىللىق ھەرىكىتى تەشكىلاتى» - دەپ، خەۋەر ئىشلەندى. مىللى مەجلىس دېگەن گەپ، دەل مىللى پارلامېنت دېگەن گەپ. بىرسى تۈركچىلەشكەن ئەرەپچە گەپ. يەنە بىرسى تۈركچە ئارىلاشقان ياۋروپاچە گەپ. مەزمۇنى بىرلا.

بۇ قېتىمقى كۈچنى بۇنداق پالەچ ھالغا چۈشۈرۈپ قويغان ئاملىنىڭ ئېتىنى نېمە قويىمىز؟ - خىتايىنىڭ قولى بارمۇ؟ ئۇ كىم؟ مەنسەپ پەرەسلىكمۇ؟ - ئۇ كىم؟

ئەسلىدە تەشكىلاتنىڭ نامى، شۇ تەشكىلاتنىڭ خىزمەت ئوبىيېكتىگە، ئىجرا قىلىدىغان ھەرىكەتلىرىنىڭ خاراكتېرىغا قارىتا قويىلىدۇ. قۇرۇلتاي نېمە قىلىدىغان ئورۇن؟ - قەرەللىك يىغىلىپ سايلاپ قىلىدىغان، قارار ماقۇللايدىغان يىغىن دېمەكتۇر. مىللى مەجلىس - پارلامېنت نېمە قىلىدىغان جاي؟ - پارلامېنت ئەزالىرى يىغىلىپ، قارار ماقۇللايدىغان، قانۇن ماقۇللايدىغان يىغىن دېمەكتۇر. تەشكىلات نېمە ئىش قىلىدىغان ئورۇن؟ - ياكى ئۆزىنىڭ نىزامنامىسى بويىچە قارار ماقۇللىسۇن، ياكى يۇقىرى چۈشۈرۈپ بەرگەن قارار ۋە بويرۇققا بويسۇنسۇن، ھەرىكەت ئىجرا قىلىدىغان كۈچ دېمەكتۇر. پارلامېنت - مىللى مەجلىس ۋە قۇرۇلتاي ئىجرا قىلالامدۇ؟ -

ياق! مەيلى دۆلەتلەرنىڭ تۈزۈم، سىستېمىلىرى بويىچە تەسەۋۋۇر قىلىنسۇن، مەيلى تەشكىلات ۋە پارتىيىلەر ئانالىزى دەرىزىسىدىن قارالسۇن - «قۇرۇلتاي، پارلامېنت - مىللى مەجلىس» دېگەن ئورگانىزىلەرنىڭ ئىجرائاتى بولمايدىغانلىقىنى، دۇنيا سىياسەتچىلىرى ئوبدان بىلىدۇ.

مەنسەپ پەرەسلىك بالاسىدا، بېشىمىزغا كەلگەن ۋە كېلىۋاتقان، تەتۈر قىسمەتلەر توغرىسىدىكى مىساللارنى ساناپ كەلسەك، ئايرىم بىر كىتاب يېزىشقا توغرا كېلىدۇ. قىسقىسى مەنسەپ پەرەسلىك ئەڭ يامان ئىللەتتۇر. مەنسەپ پەرەسلىك ساپاسىزلىقنىڭ ئەڭ داڭدار غوجا ئاكىسىدۇر.

3. ھەسەتخورلۇق

ھەسەتخورلۇق - ھەممە ئىنساندا ئورتاق بولىدىغان قىزغىنىش، بەسلىشىش كەيپىياتىنىڭ، يۇقىرى پەللىگە يەتكەن كېسەللىك باسقۇچىدۇر. ئىنسان تەبىئىتىدىكى، ياخشى نەرسىنى باشقىلاردىن قىزغىنىش، ياكى بارلىق ياخشى نەرسىنى پەقەت ئۆزىنىڭ بولىشىغا ھەۋەس قىلىش، باشقىلارنىڭ ئۇتۇقلىرى ۋە مۇۋەپپىقىيىتى بىلەن بەسلىشىش، باشقىلاردىن دائىم ئۈستۈن تۇرۇشنى ئارزۇ قىلىش قاتارلىق تۇيغۇلار، پۈتۈنلەي يوللۇق كەيپىياتلاردۇر. ئەگەر بۇ خىل قىزىقىشلار، قىزغىنىشلار چېكىدىن ئېشىپ، زادى پالانچى نېمىشقا مېنىڭدىن ئۈستۈن تۇرىدۇ؟ پالانچى نېمىشقا ياخشى كۈنگە، ياخشى ئورۇنغا ئىگە بولۇپ كېتىدۇ؟ ئۇ نېمىشقا مېنىڭدىن توۋەن كۈنگە قالمايدۇ؟ نېمىشقا پۈتۈنلەي تۈگۈشۈپ كەتمەيدۇ؟ ئۇنى كىشىلەر نېمىشقا قوللايدۇ؟ - دېگەندەك تۇيغۇدا بولۇش ۋە كىشىلەرنىڭ ياخشى

كۈن كۆرۈشىگە چىدىمايدىغان، كىشىلەرنىڭ بېشىغا كۈلپەت كەلسە سۆيۈنىدىغان، بۇنداق رەزىل كەيپىيات - ھەسەتخورلۇق كېسەللىكىدۇر. بىزنىڭ چەتئەلدىكى تەشكىلاتلىرىمىزدا، داڭلىق كىشىلەر قاتلىمىدا، ھەسەتخورلۇق كېلىشىگە گىرىپتار بولۇپ قالغانلار ئاز ئەمەس. بۇ كېسەل ساپاسىزلىقنىڭ دەل ئۆرنىكىدۇر.

4. ۋەدىسىدە تۇرماسلىق، تېنۇپىلىش، يالغانچىلىق، ئالدامچىلىق، مەيدانسىزلىق قاتارلىق ناچار ئادەتلەرمۇ، چەتئەلدىكى تەشكىلات، ئېقىملىرىمىزدا ئومۇملىشىپ كەتكەن، ناچار كەيپىياتلاردىندۇر. ئاۋام خەلقىنى ئالداپ، دوپپىسىغا جىگدە سېلىپ، ئۆزىنىڭ سەھنىدىكى ئورنىنى ساخلاپ قېلىش ئۈچۈن، تىرىشىپ كېلىۋاتقانلار ئاز ئەمەس. نۇرغۇنلىغان ئاتالمىشلار كىشىلەرنى يىغىپ، تەشكىلات ۋەكىللىرىنى يىغىپ، تەشكىلاتتىكى ۋەزىپىلىك خادىملارنى يىغىپ، داۋراڭ سېلىپ، بىرەر ئىش ئۈستىدە قول كۆتەرتىپ قارار ماقۇللىتىدۇ. ئەتىسى قارىسا ماقۇللىغان قارارنىڭ دەل قارشىسىدا، خاتا بىر ئىشلارنى قىلىشىدۇ. بىرلىرى چىقىپ: بىز مۇنداق قارار ئالغان - دەپ، ئېتىراز بىلدۈرسە، ئۇنى سېسىتىپ، كۆزدىن يوقىتىشقا ئورا كولايدۇ. يىراق - يېقىندىكى نۇرغۇنلىغان كىشىلەر، چوڭ ئىشلار ئۈستىدە قارار ئېلىۋەتتۇق - دەپ، خاتىرجەم يۈرۈپىرىدۇ. يىللار ئۆتكەندىن كېيىن يەنە توپلىشىپ، يەنە شۇ پاراڭنى سالىدۇ. يەنە ئوخشاش نەرسە ئۈستىدە قارارغا قول كۆتۈرۈشتىن باشقا يېڭىلىق يوق. ئاۋامنىڭ كۆز - قۇلاقلىرىنى غەلتە قىلىش ئۈچۈن، يوق نەتىجىلەرنى ئويدۇرۇپ چىقىدۇ. سۈرۈشتۈرگەن كىشىنى سەت كۆرۈپ، ئىشتىن يىراقلاشتۇرىدۇ. مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى گىپىدە تۇرماسلىقنىڭ، ۋەدىسىدە تۇرماسلىقنىڭ،

ئالدامچىلىقنىڭ، يالغانچىلىقنىڭ ھەرىكەتكە ئۆتكەن جەريانىلىرىدۇر. دۇنيادا كىشىلەرنى ئاخماق قىلغانلىقتىنمۇ ئارتۇق، ۋەدىسىگە ۋاپا قىلمىغانلىقتىنمۇ ئارتۇق ساپاسىزلىق بارمۇ؟ - بار. مۇشۇ ساپاسىزلىققا ئائىت بارلىق يامان، ناچار ئىللەتلەرنىڭ ھەربىرى يەنە بىرىدىن قېلىشمايدىغان دەرىجىدە ساپاسىزلىقتۇر. مۇشۇ ناچار ئىللەتلەر چەتئەلدىكى بىزنىڭ دەۋا قوشۇنلىرىمىزدا، يېتەكچى ئېقىم ۋە شەخسلەرىمىزدە يېتىپ ئاشقىچە بار.

چەتئەلدىكى تەشكىلاتلىرىمىزنىڭ ساپاسىزلىقىغا كەلسەك، ئۇنى بىز ئانچە بىلىپ كەتمەيمىز. چۈنكى تەشكىلات دەپتەرلىرىنىڭ قانداق يېزىلغانلىقىنى، دادىغا نېمىلەرنى كۆرسەتكەنلىكىنى بىز بىلمەيمىز. لېكىن تەشكىلاتلارنىڭ ساپاسىزلىقىنى، شۇ تەشكىلاتلار تۇرۇشلۇق ھەر قايسى دۆلەتنىڭ دادىخالىرى يامان ياخشى بىلىدۇ. شۇڭا دۆلەتلەر، ئۇيغۇرلارنىڭ نېمە دېيىشلىرىگە قىزىقىپ كەتمەيدۇ. چۈنكى قوللىرىدىكى، ئۇيغۇرلارنىڭ كۆتەك دەپتەرلىرىگە يېزىلغان نەرسىلەر، ئۇلار ئۈچۈن ئۇيغۇرلارنى كۆرىدىغان پەنجىرىلەردۇر. ئۇلارنىڭ، كوچىلاردا ۋارقىراپ، توۋلاپ يۈرگەن كونكرېت ئۇيغۇرلار بىلەن ئىشى يوق. بەلكى ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەكىللىرى يېزىپ، ئىمزا قويۇپ تاپشۇرغان، قوللىرىدىكى تۆمۈر دەپتەرلەرگە قاراپ مۇئامىلە قىلىدۇ.

دېمەك، ساپاسىزلىق بىلەن قوشۇلۇپ، ئىقتىدارسىزلىققا تىنىپ تاشقان كىشىلەر ۋە ئۇلار قۇرۇپ چىققان جەمئىيەتلەر، چەتئەللىككە پۈتۈن ئۇيغۇرلارنى ساپاسىز كۆرسىتىپ كەلمەكتە.

ئون بەشىنچى باب

بىز كېلىشەلەيدىغان يول بارمۇ؟

ئادەملەرنىڭ تاشقى كۆرۈنۈشلىرى رەڭگا - رەڭ بولغىنىدەكلا، ئىچكى دۇنيالىرىمۇ پەرقلق بولىدۇ. كىشىلەرنىڭ پىكىر - خىيالى، كۆز - قارىشى، تاللىشى، قارارى، ئېستېتىك تۇيغۇلىرى، مېجەز - خۇلقى قاتارلىق مەنىۋى خاسلىقلىرىدىكى پاسىللارغا ئىنكار قىلىپ، پۈتۈنلەي تەكشى، تۈپ - تۈز بولۇشنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن بولمايدۇ. شۇڭا «بىر ئادەم بىر دۇنيا» - دېيىلگەن. ئەمما پەرقلقلىرى ئىچىدە يەنە قىسمەن بىردەكلىكمۇ ھامان تېپىلىپ تۇرىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن «ئىنسانىيەت دۇنياسى زىددىيەتنىڭ بىرىكمىسىدۇر» - دەپ، تەرىپلەنگەن. ئەر كىشى بىلەن ئايال كىشى جىسمانى قۇرۇلمىسى ۋە ئىچكى تۇيغۇسى بىلەن، تولۇق زىددىيەتلىك ئىككى دۇنيا. بىراق ئەر بىلەن ئايالدىن ئىبارەت زىددىيەتلىك ئىككى دۇنيانىڭ، بىر ئائىلە قۇرۇشى ئارقىلىق، ئىنسانىيەت دۇنياسى ياشىرىپ، كۆكلەپ داۋاملىشىدۇ. زىددىيەتلەر، پەرقلقلىرى قىسمەن بولغىنىدەك، بىردەكلىكمۇ قىسمەن بولىدۇ. پەرقلق، زىددىيەتلىك ئىنسانلار ئۆز - ئارا بىرلىككە كېلەلەيدىغان بىر بوشلۇق بولىدۇ. سىرتىدىن قارىسا قورام تاشتەك ئۇيۇل كۆرۈنسىمۇ يەنە بىر يوپۇق، بىر كاۋاك تېپىلىدۇ. كىشىلەر ئاشۇ يوپۇقتىن كىرىپ، ئارىلىرىدىكى تۈگۈنلەرنى يەشكەندىن كېيىنلا، زىددىيەتلەر

نسىپىلىككە چۈشۈپ، نىسبىي بىردەكلىكنى تېپىپ چىقىدۇ. لېكىن بۇنىڭدا ئەقىلنىڭ رولى بەك مۇھىم. ئەگەر ئىككى كىشىنىڭ بىرسى كاج، يەنە بىرسى جاھىل بولۇپ قالسا، ئارىلىرىدىكى زىددىيەتتە نىسىپىلىك يوقۇقى بولمايدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەر بىرى: مېنىڭ قارىشىم مۇتلەق توغرا، سېنىڭ خاتا - دەپ، ئۆزىنىڭ پىكىرىدە چىڭ تۇرىدۇ. خۇددى كاج بىلەن جاھىلنىڭ ھېكايىسىدىكى كاج: قىرچىپتۇ - دېسە، جاھىل: كېسىپتۇ - دېگەندەك. ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تالاشتا قالغان ئوبيېكت - تۈز، تەكشى نەرسە بولۇپ، بىرسى: بۇنى قىرچىپ تەكشىلەپتۇ - دەپ، پەرەز قىلغان؛ يەنە بىرسى: ياق، بۇنى كېسىپ تەكشىلەپتۇ - دەپ، پەرەز قىلغان. بۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىردەكلىك «ئوبيېكتىنىڭ تەكشىلىكى» بولۇپ، يېشەلمەيۋاتقان تۈگۈن «قىرچىپ تەكشىلىگەنمۇ، ياكى كېسىپ تەكشىلىگەنمۇ؟» دىن ئىبارەت ئاددىي زىددىيەتتۇر. لېكىن ئۇلارنىڭ ھەر بىرى ئۆزىنىڭ قارىشىنى يەنە بىرىگە تاڭغانلىقى ئۈچۈن، تۈگۈننى يېشىشتە بىرلىككە كېلەلمىگەن. كاج بىلەن جاھىلنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى تۈگۈننى يېشىپ، زىددىيەتنى ھەل قىلالمىغانلىقىغا، جەزمەنكى ئەقىلنىڭ يېتەرسىزلىكى سەۋەب بولۇپ تۇرماقتا.

بىرخىل تىلدا سۆزلىشىدىغان، بىر خىل مەدەنىيەت مۇھىتىدا ئۆسۈپ، شۇ مۇھىتتا ياشىغان، ھەتتا ئوخشاش بىر دىنغا ئېتىقاد قىلىدىغان، بېشىغا كەلگەن بالا - قازالارمۇ ئوخشاش، دەردى ئوخشاش، خۇددى بىر قېلىپتا قۇيۇپ، بىر خۇمداننىڭ ئوتىدا كۆيۈۋاتقان كېسەكتەك، ھېچنەرسىدە پەرقى قالمىغان، بىر مىللەت خەلقى بولۇش سۈپىتىمىز بىلەن تۇرۇپ، قايسى

ئەھۋالدا زىددىيەتلىك بولۇپ كەتكەنلىكىمىزگە ئىنچىكىلەپ قارىغىنىمىزدا، تۈگۈننى پېشىپ، بىردەكلىكىمىزنى تېپىپ چىقالشىمىزنى تەسەۋۋۇر قىلىش بەسى مۇشكۈل. 20. ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا، خىتاي شۇنچىلىك ئەبگالىقى بىلەن تۇرۇپ بىزنى باشقۇرالىدى. خىتاينىڭ بىزنى باشقۇرالىشىدىكى ئامىل، كۈچىنىڭ يېتەرسىك بولغانلىقى ئەمەس، بەلكى ئەقلىنى ئىشقا سالغانلىقى ئىدى. خىتايلار ھىلە ئىشلەتتى. تۇزاق قۇردى. بىر دىنغا ئىشىنىدىغان، بىر تىلدا سۆزلىشىدىغان ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىنى دىنى باشقا، مىللىتى باشقا، تىلى باشقا تامامەن يات ۋە ھەتتا بۇ مىللەتنىڭ، بۇ دىننىڭ دۈشمىنى بولغان خىتايلار بۇزلىدى. ئۇيغۇرلارنى ئۆز - ئارا دۈشمەن قىلىۋېتەلدى. شۇنىڭ بىلەن كۈچىمىز پارچىلىنىپ، خىتايدىنمۇ ئاجىز ئورۇنغا چۈشكەن چېغىمىزدىلا بىزنى تولۇق ئىشغال قىلىۋالدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئىشلىگەن كاللىنىڭمۇ ۋاقتى ئۆتۈپ، چىرىپ كەتكەن كاۋىدەك، ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدىغانلىقى كۆرۈلدى. چۈنكى ھەممە كۈچ خىتاينىڭ قولىغا ئۆتۈپ قالدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئىشلىگەن كاللا، باراڭغا ئېسىلغان قاپاقنىڭ سىياقىغا ئايلىنىپ قالدى. كاللىنى ۋە تەندە ئىشلەتكىلى ۋە ئۇنىڭدىن قىممەت ياراتقىلى بولمىغاچقا، چەتئەلگە تەلمۈرۈشكە توغرا كەلدى. كىشىلەر چەتكە ئېقىشقا باشلىدى. لېكىن چەتكە چىققانغىلا، كاللا ئىشلەۋېرىدىغان زامانلار بولمىغاچقا، يېڭى تىلى چىققان بالدەك، چەتئەللىكنىڭ گەپ - سۆزلىرىنى دوراشقا، يېڭى ئايىقى چىققان بالدەك، چەتئەللىكنىڭ مېڭىشلىرىنى دوراشقا ئۇزۇن يىللاپ مەجبۇرلىنىدىغان گەپكەن - دە. شۇنىڭ بىلەن ۋەتەندىكى چاغدا بىر ئوبدان ئىشلەپ

يۈرگەن تىل، پۈت - قول، كالا چەتئەلدە كالۋالشىپ، خېلە ئۇزۇن يىللارغىچە يولىغا چۈشۈپ بولمايدىكەن. كالا ئىشلىمىدى دېگەنلىك، تۈگۈننى يېشەلمىدى، زىددىيەتنى ھەل قىلالمىدى دېگەنلىكتۇر.

ئاددى بىر مىسال: 97. يىلى ئوتتۇرا ئاسىياغا غەزەزلىك توپلاشقان ئۇيغۇرلار، ھېچ دىققەت قىلماستىن، خىتاي رەھبەرلىكىدىكى شاڭخەي ئىتتىپاقىنىڭ باستۇرۇش كۈچىگىمۇ پىسەنت قىلماستىن «ۋەتەندىن خىتايىنى قوغلاپ چىقىرىش ئۈچۈن ئۇرۇش قوزغىماقچى» بولۇشتى. بۇ چاغدا ئوتتۇرا ئاسىيا خىتايىنىڭ ئىدارىسى ئاستىدا، رۇسىيەمۇ خىتايىنىڭ مۇھىم بىر توقماقچىسى بولۇپ، ۋەتەندىن قوغلاپ چىقىرىلماقچى بولغان دۈشمەن، يالغۇز خىتايلا ئەمەس بەلكى ئۇنىڭ يەنە تۆت شېرىكىمۇ قېتىلىپ، بەش دۆلەت ئۇيغۇرلارنىڭ قارشىسىدا قورال تەڭلەپ تۇرماقتا ئىدى. ئۇيغۇر ئۇرۇشچىلىرى دەسسەپ تۇرۇۋاتقان يەرمۇ، شۇلارنىڭ يېرى ئىدى. بۇنداق ئەھۋال ئاستىدا قوراللىق قوشۇن تەشكىللەپ، ۋەتەندىكى خىتايلارغا ھۇجۇم قىلىپ، ۋەتەندىن خىتايىنى قوغلاپ چىقىرىش ئۈچۈن، ئوتتۇرا ئاسىياغا ئادەم توپلاشنى پىلانلىغان، ئەمەلىيلەشتۈرگەن ۋە شۇ ئىشقا مەسئۇل بولغان كىشىلەر ئۈستىدە، ئىككى تۈرلۈك باھا بېرىشكە توغرا كېلىدۇ. بىرىنچى: ئۇلار، ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىدىكى ئۇيغۇرلارنى پاراكەندىچىلىككە سۆرەپ كىرىش ئۈچۈن ۋە ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ئۇيغۇرلارغا پايدىلىق شارائىتلىرىنى بىتچىت قىلىشقا سەۋەب ھازىرلاش ئۈچۈن ۋەزىپىلىنگەن كىشىلەردۇر. ئىككىنچى: ئۇلار، ئۇيغۇر مەسلىسىنى، ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىنى، دۇنيا ۋەزىيىتىنى چۈشەنگۈدەك ئەقلى تەپەككۈرى يوق، ئەقىلسىز،

كالۋا ئادەملەر. بۇ ئىشلاردا مۇشۇ ئىككى تۈرلۈك باھادىن باشقا بىر ئىزاھاتقا ئورۇن يوق. ئۇلار قىلغان خاتا ئىشلارغا قارىتا: «ختاينىڭ ۋەزىپىلىك جاسۇسلىرى» دېمەيتۇرۇپ: ئۇلار كالۋا، ئەقىلسىز ئىدى؛ شۇڭا بۇ خاتالىقنى قىلدى - دېگەندىمۇ، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ كالۋا، ئەقىلسىز ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلغىلى ئۇنمايدۇ. 97. يىللىرى ئوتتۇرا ئاسىياغا توپلاشقان، پىداكار ئۇيغۇرلارنى ئىككى ئېقىم يېتەكلىدى. بىرى مەمتىمىن ھەزرەت باشچىلىقىدىكى «ئازاتچىلار» ئېقىمى، يەنە بىرى ھەسەن مەخسۇم يېتەكچىلىكىدىكى «غازاتچىلار» ئېقىمى. ئۇلار «ئەقىلسىز، كالۋا ئىدى» - دېگەن باھانى ھەر ئىككى ئېقىمنىڭ رەھبەرلىرى، ئەگەشكۈچىلىرى رەت قىلىدۇ. بىراق ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت يەشكىلى بولمىغۇدەك مۇرەككەپ ئەمەس. «ئازاتچىلار» قوراللىق ئۇرۇش بىلەن ۋەتەننى ئازات قىلىپ، دېموكراتىك دۆلەت قۇرىمىز - دېسە، «غازاتچىلار»: ياق، بىز قوراللىق جەھات قىلىپ، خىتايىنى قوغلاپ چىقىرىپ، ئىسلام دۆلىتى قۇرىمىز - دەيدۇ. «ئازاتچىلار»: ئەگەر ئىسلام دۆلىتى قۇرىمىز دەپ ئۇرۇش قىلساق، غەرب قوللىمايدۇ؛ غەربنىڭ ياردىمىسىز ئۇرۇشتا غەلبە قىلالمايمىز - دېسە، «غازاتچىلار» دېموكراتىك دۆلەت قۇرۇش يولىدا، ۋەتەننى مۇستەقىل قىلىش يولىدا ئۇرۇش قىلساق، ئاللاھ ياردەم قىلمايدۇ؛ بۇنداق ئۇرۇشتا ئۆلگەن كىشى شەھىت بولمايدۇ؛ ھازام ئۆلگەن بولىدۇ - دەيدۇ. ئۇلار مۇشۇنداق تالاش - تارتىش ئارقىلىق، تولۇق قارمۇ - قارشى ئىككى سەپ جەڭ قوشۇنى شەكىللەندۈرۈشتى. ھەر تەرەپ ئۆزىنى ھەقىقەت، توغرا يولدا ئىكەنلىكىنى دەۋا قىلىپ، قارشى تەرەپنى ئەيىپلىدى. بۇ

ئەيپلەشلەر تەرەققى قىلىپ، سىياسى دەرىجىگە كۆتۈرۈلدى.
 قارشى تەرەپتىكىلەرگە: مۇناپىق، جاسۇس، خىتاينىڭ مەخپى
 خادىملىرى - دېگەندەك، دۈشمەنلىك سالاھىيىتى تۇرغۇزدى.
 شۇنىڭ بىلەن ھەسەن مەخسۇمچى «غازاتچىلار» تەرەپ: ئاللاھ
 يولىدا جىھات قىلىپ، ئىسلام دۆلىتى قۇرۇشىمىزغا قارشى
 تۇرغان، خىتاينىڭ مەخپى خادىملىرىنى ئۆلتۈرۈپ، يولنى
 تازىلىمايتۇرۇپ، خىتاي كاپىرلىرىغا قارشى جىھات باشلىساق،
 مۇناپىقلار توسقۇنلۇق قىلىدۇ، ئالدى بىلەن ئۆزىمىزگە ئەڭ
 يېقىندىكى دۈشمەننى يوقىتىش ۋاجىپ - دەپ، دىنى
 پەتىۋا توقۇدى. مەمتىمىن ھەزرەتچى «ئازاتچىلار» تەرەپ:
 خىتاي مۇستەملىكىچىلىرى موللا - ئۆلما قىياپىتىدە چەتئەلگە
 چىقارغان، بۇ ساختىپەزىلەر ئاللاھ يولىدا جىھات قىلىمىز؛
 كاپىرلارنى ئۆلتۈرۈپ، جەننەتكە كىرىمىز؛ - دەپ، ئۇيغۇرلارنى
 دۇنيا ئەھلىگە ۋەھشى، رادىكال، تېررورست قىلىپ
 كۆرسەتمەكچى؛ بىز خىتايغا قارشى ئۇرۇش باشلىساق، بۇلار
 بىزگە توسقۇنلۇق قىلىدۇ؛ شۇڭا ئالدى بىلەن، دۈشمەننىڭ
 ئارىمىزدىكى قوشۇنلىرىنى يوقىتىشىمىز كېرەك - دەپ، سىياسى
 ھۆكۈم چىقاردى. نەتىجىدە، ئوخشاش ئادەملەردىن تەركىپ
 تاپقان بۇ ئىككى قوشۇننىڭ ئارىسى ئېغىر بۇزۇلدى. ئۆز -
 ئارا ئۆلتۈرۈشتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى تۈگۈن يېشىلىشنىڭ
 ئورنىغا، تېخىمۇ ئېغىر زىددىيەت، دۈشمەنلىك كېلىپ چىقتى.
 ئۇلارنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادا ئۆتكۈزگەن جىنايى پاكىتلىرىنى
 ئاساس قىلىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۈستىدىن «رادىكال، ئىسلامچى،
 تېررورست، قاتىل، بۇزغۇنچى، تىنچلىقنى خالىمايدىغان»
 مىللەت - دېگەن، تۆھمەتلىك سىياسى ھۆكۈم ئېلان قىلىندى.

ئەسلىدە 96. يىلى ئىيۇن «شاڭخەي ئىتتىپاقى» قۇرۇلغاندىن ئېتىبارەن، پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە قازاقىستان ئەللىرى، خىتاي ھۆكۈمرانلىرىنىڭ ئۇيغۇرلارنى ئوۋلايدىغان، ئورمانلىقىغا ئايلىنىپ كەتكەن ئىدى. شۇنداق ئەھۋال ئاستىدا تۇرۇپ، بۇ تۇپراقلاردا «قوراللىق تەشكىللىنىپ، خىتايغا ھۇجۇم قىلىش» ھەرىكىتىنى تەسەۋۋۇر قىلىش، پەقەت ئىككىلا ئېھتىماللىقنى كۆتۈرەلەيدۇ. بىرى: «ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىدە خىتايغا قارشى، قوراللىق ۋەقە شەكىللەندۈرۈش ئارقىلىق، قوشنا دۆلەتلەردىن ئۇيغۇرلارنى تازىلاش، يەرلىك ئۇيغۇرلارنىڭمۇ خىتايغا قارشى تۇرغۇدەك ئارمىنى قويماسلىق.» يەنە بىرى: «ئازاتچىلارمۇ، غازاتچىلارمۇ كالۋا، دۆت ئادەملەر. ئۇلار دۇنيا ۋەزىيىتىنى، خىتايىنى ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ سىياسى، ئىقتىسادى ئەھۋالىنى بىلمەيدۇ. ئۇلاردا بىلگۈدەك، ئويلىغۇدەك ئەقىلمۇ يوق.» بۇ يەكۈن شۇلارنىڭ ئەينى چاغدىكى تاشقى ۋەزىيەتكە تۇتقان پوزىتسىيىلىرىگە قارىتىلىدۇ. ئەمما ئۇلارنىڭ ئىچكى ئەھۋالىغا كەلسەك، دەل «كاج بىلەن جاھىل» نىڭ ئۆزى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ھەقىقىي زىددىيەت يوق ئىدى. يەشكىلى بولىدىغان تۈگۈن: ۋەتەننى ئازات قىلىشتىن ئىبارەت بىرلا غايە ئىدى - خالاس. لېكىن ئۇلار بۇ تۈگۈننى يېشىشنىڭ ئورنىغا، ھەل قىلىنماس زىددىيەتنى پەيدا قىلىشتى. بىر گۇرۇپ: خىتايىنى قوغلاپ چىقىرىپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرىمىز - دەيدۇ؛ يەنە بىر گۇرۇپ: خىتايىنى قوغلاپ چىقىرىپ، ئىسلام دۆلىتى قۇرىمىز - دەيدۇ. «خىتايىنى قوغلاپ چىقىرىش، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش» دېگەن غايىگە قوشۇمچە قىلىنغىنى «ئىسلام ياكى دېموكراتىك» دېگەن خاراكتېردۇر. ئەگەر: ۋەتەننى

(ياكى ئۇلاردىن بۇرۇن) «غازاتچىلار» گۇرۇپپىمۇ ۋەتەنگە جەھاتچىلارنى كىرگۈزۈپ تۇرۇپتۇ. شۇ ئارىدا خىتاينىڭ تورنى يىغدىغان ۋاقتى كەلگەنمۇ، ياكى شىكايەتلەردە بايان قىلىنغاندەك، ۋەتەنگە كىرگۈزۈلگەنلەر رەقىبلىرىنى پاش قىلىپ، «ئىچكى دۈشمىنى تاشقى دۈشمەننىڭ قولى بىلەن ئۇچۇقتۇرۇش ئۇسۇلى» نى قوللاندىمۇ، قانداقلا بولمىسۇن، ئۇلار ۋەتەندە ھېچنەرسە قىلمايتۇرۇپ، تۇتقۇن قىلىنىشقا باشلاپتۇ. ھەرخىل ۋاستىلەر بىلەن كىرگۈزۈلگەن قوراللارمۇ، بىر ئۆلگۈچە خىتاينىڭ قولىغا چۈشۈپ، پۈتۈن «پىلان» بەربات بولۇپ كېتىپتۇ. بۇ مەغلۇبىيەتنىڭ خاپىلىقىدا، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى «ئازاتچىلار» بىلەن «غازاتچىلار» نىڭ ئاتالمىش «ئەمىر، قوماندان، سىياسى كومىسسارلىرى» ئارىسىدا ئېغىر جەڭ باشلىنىپتۇ. بىر گۇرۇپپىنىڭ ئەمىرلىرى قارشىسىدىكىلەرگە: سېنىڭ ۋەتەنگە چۈشكەن جاسۇسلىرىڭ، بىزنىڭ ئادەملىرىمىزنى پاش قىلىپ تۇتقۇزىۋەتتى؛ سەنلەر خائىن - دېسە، يەنە بىر گۇرۇپپىنىڭ ئەمىرلىرى قارشىسىدىكىلەرگە: سەنلەر مۇناپىق؛ سەنلەر ۋەتەنگە كىرگۈزگەن خائىنلىرىڭ بىزنىڭ ئادەملىرىمىزنى پاش قىلىپ، تۇتقۇزىۋەتتى - دەپ، ئەيىبلەشتى. ھەر ئىككىلى تەرەپنىڭ ئادەملىرى، ۋەتەنگە چۈشۈشتىن ئاۋۋال تونۇشلۇق بولغاچقا، ھەر قانداق ئەيىبلەشتىن، تۆھمەتلەردىن ئامان قېلىش مۇمكىنچىلىكىمۇ يوق ئىدى. ۋەتەندە خىتاينىڭ قولىغا چۈشكەنلەر، تۈرمىدە ئازاپلىنىپ تۇرسۇن. ئەمدىكى جەھات ئوتتۇرا ئاسىيادا، ئەركىن ياشاۋاتقان ئەمىرلەرنىڭ، ئاتارمەن، چاپارمەنلەرنىڭ ئارىسىدا باشلىنىپ كەتتى. قاچقانلارنى قوغلاشلار، مۆكۈۋالغان قورونىڭ ئەتراپىنى قورشاپ، ئوققا

تۇتۇشلار، شۇنچىلىك ھەيۋەتلىك مەنزىرە شەكىللەنگەنكى، ئالمۇتاننىڭ شەھەر ئامانلىقىغا مەسئۇل ساقچىلىرىمۇ، كوپا چارلاپ يۈرۈپ كۆرگەن بۇ ئېتىشىشلارنى: ۋولىۋودنىڭ ئارتىستلىرى كىنو ئىشلەۋاتقان چېغى - دەپ ئويلاپ، تاماشا كۆرگەنمىش. كېيىنچە شەھەرنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىدىكى ئەخلەتخانىلاردىن، ئادەملەرنىڭ تاشلىۋېتىلگەن پارچىلىرى چىقىشقا باشلىغاندىلا، ساقچىلار «ئەقىلگە كېلىپ» ئاپلا ئەكەڭنى سارتلار، ئارتىست ئەمەس، تېرورستلار كەن ئەمەسمۇ - دەپ، پۈتۈن شەھەرنى قورشاشقا ئالغان گەپ. ئەمدى ئۇشلاردىن چاتاق چىقىدىغان بولدى؛ بىرەرسى قولغا چۈشۈپ قالسا، ئىشىمىزنى پاش قىلىۋېتىدۇ؛ شۇڭا ئۇلاردىن ئاۋۋال بىز تۇتۇش قىلايلى - دېگەندەك بۇيرۇق بىلەن، كۆمۈكتىكى قانچە توننا ئوق - دورا، پارتلاتقۇچ، بومبىلارنى پىكاپلارغا بېسىپ، ئۇياقتىن بۇياقلارغا يۆتكەپ يۈرگەندە، نەق ئىسپات، پاكىتلار بىلەن ساقچىلارنىڭ قولغا چۈشۈپ كەتكەن گەپ. دۆلەت خادىملىرى دەيمىش: «ئەگەر بۇ ئۇيغۇر تېرورستلىرىنى ۋاقتىدا تۇتۇۋالالمىغان بولساق، ئالمۇتدەك بىر قانچە شەھەرنى - يېسۋاسايدەك تۈپ - تۈزلەڭ قىلىۋېتەتتىكەن.» تۇتقۇن بولغانلارنىڭ بىر تۈركۈمىنى خىتايغا ئۆتكۈزۈپ بەردى. بىر تۈركۈملىرىنى مۇددەتسىز قاماق جازاسىغا، ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلدى. ئۇلار يىگىرمە يىلدىن بۇيان قازاقىستان، قىرغىزىستان تۈرمىلىرىدە جازا ئۆتەۋاتىدۇ. ئوتتورا ئاسىيادىكى تۇتقۇندا، تۇرغا چۈشمەي ئامان قالغان «ئازاتچىلار» نىڭ پىدائىيلىرىدىن ئاز بىر قىسمى ئايرىم - ئايرىم گۇرۇپ بولۇپ، كىم خائىن؟ كىم جاسۇس؟ كىم مۇناپىق؟ كىم ساتقۇن؟ دېگەندەك تەھلىل ۋە

تۆھمەتلەر بىلەن، تارتقان زىياننىڭ جاۋاپكارلىرىنى ئىزدەشنى باشلاپتۇ. قالغان، قاتقان بارلىق ئەگەشكۈچى قوللىغۇچىلىرى قىيىپ، قېچىپ يۈرۈپ، ئافغانىستان ۋە پاكىستاندىكى تالىبان رايونىغا بېرىپتۇ. جاھان تىنچ ۋاقتىدا «ئازاتچىلار» قوشۇنىنىڭ، مەتتىمىن ھەزرەت قاتارلىق بىر تۈركۈم مۇھىم يېتەكچىلىرى ئىستانبۇلدىكى ئۆيلىرىدە تۇرغىنىدەك، يەنىلا خەۋپ - خەتەرسىز تۇرىۋېرىپتۇ. شۇنىڭدەك «غازاتچىلار» قوشۇنىنىڭ ئابدۇقادىر ياپچان، ھەسەن مەخسۇم قاتارلىق مۇھىم سەركىلىرى تالىبان رايونىدا چادىر قۇرۇپ تۇرىۋاتقان ئىكەن. ئوتتۇرا ئاسىيا پاجىئەسىدىن كېيىن، ئۇ ياقىلاردا پىدائىلارلا ئەمەس، كۆزگە چېلىقىپ قالغان تىجارەتچىلەرمۇ، ھەتتا ئۆز ۋاقتىدا ۋەتەننى ئازات قىلىدىكەنمىز - دەپ، سەپكە قېتىلىپ قالغان يەرلىك ئۇيغۇرلارمۇ قېچىپ بېرىپ، تالىبانلار رايونىدىكى «غازاتچىلار» نىڭ قوشۇنىغا قېتىلىپ، ئويلانغان يەردىن، قوشۇننىڭ سانى كۆپىيىپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئەرەب تېررورستلىرىنىڭ خوجايىنلىرى «غازاتچىلار» غا تېخىمۇ كۆڭۈل بۆلۈپ، پىلاننى يېڭىدىن تۈزۈشكە باشلاپتىكەن، ئابدۇقادىر ياپچان ئۆزىنىڭ ئالدىنقى ۋاقىتلىقنى تونۇپ يېتىپ، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى چاغدا ئوتتۇرىغا قويغان پىكرىنى ئۆزگەرتىپتۇ ۋە: «ئەرەبلەر بىزنى دۇنيانىڭ ئۇ چېتىگە ئېلىپ كەتسە بولمايدۇ؛ ئەمىرىكا بىلەن بىزنىڭ ئىشىمىز يوق؛ دۈشمىنىمىز ۋەتەندە؛ بىز خىتايىنى قوغلاپ چىقىرىپ، ئىسلام قۇرامدۇق، دۆلەت قۇرامدۇق، نېمىلا قىلساق ۋەتەندە قىلىمىز؛ ھازىر سېپىمىز چوڭايدى؛ مەتتىمىننىڭ بىرمۇنچە ئادەملىرى بىزگە قېتىلدى؛ ئەمدى ئۇلارنىڭ باشلىقلىرى بىلەن گەپلىشىپ،

قالدى - قاتتىسىنىمۇ سەپكە قوشاپ، ۋەتەنگە باستۇرۇپ چىرىدىغاننىڭ ئىشىنى باشلايلۇق» - دەپتۇ. بىراق، ئۇنىڭ تەكلىپى موللا - مۇشاۋىرلارنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچىراپ، ئۇنى «مۇرتەد» كە چىقىرىپتۇ. ئۇنىڭغا ئۆلۈم جازاسىنى ھەسەن مەخسۇم ئۆزى ئېلان قىلىپتۇ: «توغرا يولدىن، ھىدايەتتىن ئازغان، تاغۇتنىڭ يولىغا كىرگەن، ۋەتەنچى مۇرتەد ئابدۇقادىر ياپچان، كۆرگەن يەردە ئۆلتۈرۈلسۇن.» دەۋرە ۋەقە 2000. يىلى ئەتىيازدا، ئابدۇقادىر ياپچان يوشۇرۇنغان جايغا «غازاتچىلار» باستۇرۇپ كېلىپ، قىسقا ئېتىشىشلار يۈز بەردى. ئۆلگەنلەر ئۆلۈپ، يارىلانغانلار ساقىيىپ، ئاخىرىدا ئابدۇقادىر ياپچان، ئابدۇل ھەكىمخان مەخسۇم قاتارلىق بىر تۈركۈم مۇھىم كىشىلەر، پاكىستاننى تاشلاپ، يوشۇرۇنچە مىسىرغا قاچتى. ئۇلار مىسىردا كىملىكلىرىنى ئۆزگەرتىپ، ئوقۇغۇچى قاتارىدا مەدرىسكە كىرىۋالدى. ئۇلار شۇ يەردە ئوقۇپ تۇرسۇن.

تالىبان رايونىدىكى «غازاتچىلار» نىڭ يېتەكچىلىرىدىن بىرى بولغان ئىسمائىل ھاجى، (ئىسمىنى ئىلھامغا ئۆزگەرتىۋالغان) ئىككىنچى قەدەمدە ئىسيان قوزغىدى: «بەش مىڭدىن ئارتۇق پىدائىي مۇجاھىتلارنى توپلاپ، كۈندە ئاسمانغا ئوق ئاتقۇزۇپ، يەردە موللاق ئاتقۇزۇپ، ئوپىناپ يۈرگىچە، خىتايغا ھۇجۇم قىلىپ، ۋەتەنگە كىرسەك، ئەگەر جەڭدە ئۆلۈپ كەتسەكمۇ، بىزنىڭ نېمە ئىش قىلىدىغان ئادەملەر ئىكەنلىكىمىزنى مىللىتىمىز بىلىپ قالسۇن؛ دۇنيا ئەھلى كۆرسۇن؛ بۇ يەردە بىكار يېتىشتىنىمۇ ئارتۇق گۇناھ بولماس.» بۇ ئىسيان بىلەن ئۇلارنىڭ ئارىسى ئېچىلىپ كەتتى. گەرچە سەن مۇرتەد، مەن مۇسۇلمان - دېيىشىمگەن بولسىمۇ، قوراللىق باستۇرۇشلار يۈز

بەرمىگەن بولسىمۇ، ئەمما سىرلىق بىر شەكىلدە، ئىسمائىل ھاجى پاكىستان ساقچىلىرىغا تۇتقۇن «قىلدۇرۇلدى». ئۇنى پاكىستان ھۆكۈمىتى خىتايغا تاپشۇردى. خىتاي ئۆلۈم جازاسى ئىجرا قىلدى. شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن «غازاتچىلار» ھەسەن مەخسۇمنىڭ ئوڭچە باشقۇرىشىغا قالدى. بىراق 2003. يىلى 2. ئۆكتەبىر ھەسەن مەخسۇمنى «پاكىستان ساقچىلىرى ئېتىپ ئۆلتۈرگەن» بولۇپ، يوقىتىلغاندىن كېيىن، قانچە مىڭلىغان ئۇيغۇر «غازاتچىلار» قوشۇنى، كىملىكى ئېنىقسىز كىشىلەرنىڭ باشقۇرىشىغا ئۆتۈپ كەتتى. ئەسلىدە بۇ ۋەقەلەر خۇددى «يۈنىددا تەرەت ئېلىپ ناماز ئوقۇۋالسىز» دېگەندەك، تېڭىدىنلا چۈرۈك ئىشلار بولۇپ، ئۇلار ئۈرۈمچىدە تۈرمىدىكى چاغلىرىدىلا، ئۆزلىرىنىڭ چەتئەلگە چىقىرىۋېتىلىدىغانلىقىنى بىلىشەتتى. «خەپ خىتاي، ساڭا ھە دەپ قويۇپ، چەتكە بىر چىقىۋالارمىز، قېنى قايسىمىز يامان شۇ چاغدا كۆرۈرسەن!» دېگەندەك، ھەم ئۇلارغا ياردەم قىلىدىغان، ۋەتەنپەرۋەر ياخشى ساقچىلاردىنمۇ (خۇددى «ئۆزىنى پىدا قىلىپ، ئەلىخان تۆرەمنى تۈرمىدىن چىقىرىپ، قەشقەرگە يولغا سېلىپ قويغان كىتاب دوختۇرى» نىڭ ھېكايىسىدەك) ئۈمۈت كۈتكەن. قانداقلا بولمىسۇن، تۈرمىدىن قويۇپ بېرىلىدىغاندا، غەيرى رەسمى ھالدا: «جۇڭگونىڭ تۇپراق پۈتۈنلىكىنى قوغدايمەن» دېگەندەك يازمىلارنى ئۆز قولى بىلەن كۆچۈرۈپ، ئىمزا قويۇپ بېرىدىغان، ياكى رابىيە قادىر خانىمنى سۆزلىتىپ فىلىمگە ئېلىۋالغاندەك، باشقىلارغا كۆرسەتسە، ئاسمان بېشىغا يىقىلىپ چۈشكەندەك، قورقۇنچلۇق ھالدا گۆرۈگە ئېلىنغان بولۇشى مۇمكىن. رابىيە قادىر خانىمنىمۇ شۇنداق گۆرۈگە ئېلىپ، ئاندىن ئامېرىكىغا

كېتىشىگە يول بەرگەن ئىكەن. لېكىن ئۇ چەتكە چىقىۋېلىپلا خىتايغا بويسۇنمىدى. ئۇنىڭ «دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىيى» غا رەئىس بولۇشىنى خىتاي قاتتىق چەكلىدى. ئارىغا ئادەم قويۇپ، خېلە داڭلىق، ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىدا يۈزلۈك كىشىلەرنى ۋاستە قىلىپ: رابىيە خانىم سىز قۇرۇلتايدەك كىچىك تەشكىلاتلارغا رەئىس بولسىڭىز، ئابروپىڭىزغا تەسىر يېتىدۇ؛ تەشكىلاتلاردىن يىراق تۇرۇپ، مۇشۇ داڭقىڭىز بىلەن يەككە ھەرىكەت قىلىسىڭىز ياخشى؛ بۇنى پەقەت سىز ئۈچۈن دەۋاتىمەن - دېگەندەك، كۆيۈنۈش تەرىقىسىدىكى توسقۇنلۇقلارنى دېگۈزدى. ئەمما مەيلى قۇرۇلتاينىڭ ئىچىدىكىلەر توسقۇنلۇق قىلغان بولسۇن، مەيلى تەشكىلسىز مۆتىۋەر، ئاتالمىش «سەرخىلار» نىڭ سىپايە سۆزلىرى بىلەن توسقۇنلۇق قىلسۇن، بۇنىڭ نەدىن كېلىۋاتقان بۇيرۇق، قانداق زاكاز ئىكەنلىكىنى رابىيە خانىم بەش قولىدەك بىلەتتى. شۇڭا ئۇ: ماقۇل، ئويلىشىۋاتىمەن - دەپلا، ئۆز ئىشىغا پۇختا تەييارلانغان ئىدى. ئۇنىڭ قۇرۇلتايغا رەئىس بولۇشىنى ھەممىدىن بەك خىتاي دۆلىتى خالىمايتتى. ئۇ بارلىق توسقۇنلۇقلارنى يېڭىپ، 2006. يىلى نويابىردا قۇرۇلتايغا رەئىس بولۇپ سايلىنىۋالدى. خىتاي دەرھال ئۆچ ئېلىپ، ئىككى ئوغلىنى ئۇزۇن يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىپ، پۈتۈن مال - مۈلكىنى مۇسادىرە قىلدى. ئۇ جاۋابەن: «پۈتۈن شەرقى تۈركىستان خەلقى مېنىڭ پەرزەنتىم؛ پۈتۈن شەرقى تۈركىستان مېنىڭ مۈلكۈم؛ قولۇڭدىن كەلگەننى قىل؛ مەنمۇ قولۇمدىن كەلگەننى قىلىمەن؛ بۇ دېگەن ئۇرۇش!» - دېدى. ئۇنىڭ بۇ جاۋابى خىتايغا بەك ئېغىر تەككەن بولسا كېرەك ئەلۋەتتە. شۇنىڭ بىلەن 2007. يىلى ئىيۇل

ئۇنىڭ قۇرۇلتايدىكى كاتىپى بىلەن ئەڭ مۇھىم بەش كىشى بىراقلا ئىستېپا بەردى. ئۇ يىقىلغىلى تاس قېلىۋىدى، ھەر تەرەپتىن يۆلۈۋالدۇق. دەردىنى ئىچىگە سىغدۇرالمىغان ئەبگا خىتايلار، ئۇنى ئامېرىكىغا بېرىدىغان چاغدا، خىتاي بىخەتەرلىك مىنىستىرلىكى خادىملىرى، ئۇنىڭ ئالدىغا كامېرانى تىكلەپ قويۇپ: «مەن خىتاي دۆلىتىنى ھىمايە قىلىمەن...» دېگۈزۈپ، ئۇنى گۈرۈگە ئالغان سىنىق فىلىمنى پۈتۈن دۇنياغا ئاشكارىلىۋەتتى. بۇ فىلىمنى كۆرگەن ئۇيغۇرلار ئارىسىدىكى، بۇرنىنىڭ ئۇچىنىلا كۆرىدىغانلار، مېڭىسى ئەمەس بەلكى قۇلقى بىلەن كۆزىلا ئىشلەيدىغانلار: ھە مەن دېمىگەنمىدىم ئۆز ۋاقتىدا - بۇ ئايالدا چاتاق بار - دەپ، دېگەندەك گەپلەرنى قىلىشقا، بىزگە تاپا تەنە قىلىشقا ئالدىراپ كەتتى. ئەسلىدە خىتاينىڭ بۇ «ئەجەللىك ئوقى» رابىيە خانىمنى تىك موللاق چۈشۈرۈشى جەزمەن ئىدى. بىراق خىتاينىڭ پەسكەش، رەزىل ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان ھەرقانداق بىر ئەقىل ئىگىسى، بۇنى رابىيە خانىمغا ئېتىلغان «ئەجەللىك ئوق» ئەمەس، بەلكى خىتاينىڭ جان تالىشىۋاتقانلىقى - دەپ قارايتتى. دەرۋەقە رابىيە خانىم مىللەتنىڭ ئىشەنچىسىگە، ھۆرمىتىگە ئاۋۋالقىدىنمۇ بەك ئېرىشىپ كەتتى. خىتاي ئۇنى سىرتتىن يىقتالماي، ئاخىرى قۇرۇلتاي ئىچىدىن زەربە بەرگۈزۈپ، 11 يىلدىن كېيىن مەقسەتكە يەتكەن بولدى. ئەمما خىتاي بۇ جەڭدە مەقسەتكە يەتكەن بىلەن يەنىلا غەلبە قىلالىمىدى. دېمەك «غازاتچىلار» نىڭ يېتەكچىلىرىنى، خىتايلار تۈرمىدىن قويۇپ بېرىشتىن ئاۋۋال، شۇنداق بىر فىلىمگە ئېلىۋالغان بولۇشى مۇمكىن. ھەتتا تەتەيلەرنى سولاپ قويۇپ، تارتىلغان رەسىملەر بولۇشى مۇمكىن.

شۇنداق بىر نەرسىلەر ئارقىلىق، ئۇلارنى قورقۇتۇپ ئىشلەتكەن بولشى مۇمكىن. ياكى ئۇلار، ئاللاھنىڭ نامى بىلەن شوھرەت قازىنىشقا ئاشىق بولۇپ كەتكەن بىر نا ئەھلى بولشى ھەم مۇمكىن. ئەگەر ھەسەن مەخسۇمنى بىرىنچى تۈرلۈك ئېھتىمال بىلەن گۆرۈگە ئېلىپ بويسۇندۇرغان بولسا، ئۇنى خىتايلىق يىراقتىن كونترول قىلىش ئېھتىماللىقى يوق دېيەرلىك. يەنى ئۇنىڭ بېقىنىدا دائىم بىرگە تۇرىدىغان كىشىلەر، خىتاي بىۋاسىتە ئورۇنلاشتۇرغان خادىم بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇ چاغدا بېقىنىدىكى خادىم خىتاينىڭ يول يۇرىقى بويىچە، ھەسەن مەخسۇمنى ئىدارە قىلغان؛ ھەسەن مەخسۇم ئارقىلىق، بارلىق «غازاتچىلار» نى ئىدارە قىلغان - دەپ، ھۆكۈم قىلىشقا بولىدۇ. مەن ئىككىنچى ئېھتىماللىقنى بەك تۆۋەن دەپ قارايمەن. يەنى ئۇ بىر شوھرەت پەرەس، شۇڭا ھەممىنى چەتكە قېقىپ، ئۆزى يالغۇز راۋاقتا ئولتۇرماقچىتى - دېگەندە، نە ئىسمائىل ھاجى، نە ئابدۇقادىر ياپچان ئۇنىڭدىن مەنسەپ تالاشقىنى يوق. بولۇپمۇ ئابدۇقادىر ياپچان ئۇنى 82. يىلىدىن باشلاپ ئىقتىساد بىلەن بېقىپ، ئەتراپىغا ئادەم توپلاپ بېرىپ، ئۆز لايىقىدا تىكلىگەن ئادەم. ئۇ، ئابدۇقادىر ياپچانسىز ئۆز ئالدىغا بىر ئىشنى يۈرۈتكەندەك سىياسى، تەشكىلى قابىلىيەتكىمۇ ئىگە ئەمەس ئىدى. ئۇ بىر دىنى ۋەز سۆزلەيدىغان ناتىق خالاس. يۇقىرىدا دەپ ئۆتۈلگىنىدەك، ھەسەن مەخسۇمنىڭ قولى بىلەن (ۋەتەنگە ھۇجۇم قوزغايلى دېگەن) ئابدۇقادىر ياپچاننى ۋە ئۇنىڭ تەرەپدارلىرىنى يوقاتتى؛ كېيىن (ۋەتەنگە ھۇجۇم باشلايلى دېگەن) ئىسمائىل ھاجىنى يوقاتتى؛ ئاخىرىدا «پاكىستان ساقچىلىرىنىڭ قولى؟» بىلەن ھەسەن مەخسۇمنى

يوقاتتى. «غازاتچىلار» قوشۇنىدىكى بۇ ئۈچ كىشى ھەقىقەتەن مۇھىم ئادەملەر ئىدى. خىتاي ئەگەر ھەممىدىن ئاۋۋال ھەسەن مەخسۇمنى يوقاتقان بولسا، ئىشلىرى ھازىرغىچە راۋان يۈرۈشۈپ كەتمەيتتى. شۇڭا ئالدى بىلەن ئەڭ كۈچلۈك نوپۇز ئىگىسى بولغان ئابدۇقادىر ياپچاننى يوقاتتى. ئەگەر ھەسەن مەخسۇمنى ئىسمائىل ھاجىدىن ئاۋۋال يوقاتقان بولسا، ئۇ ئۆزىگە بەيئەت قىلغان گۈرۈپپىنى ئېلىپ چىقىپ، ئابدۇقادىر ياپچانغا قېتىلغان ۋە خىتاينىڭ كونتروللىقىدىن يىراق، چوڭ بىر قوشۇنغا ئايلىناتتى. ئەمما خىتاي ئىشنى ئۆز مەنپەئەتى بويىچە بېجىرگەن بولغاچقا، مەزكۇر ئۈچ نوپۇز يوقالغاندىن كېيىن «غازاتچىلار» قوشۇنىغا «تۈركىستان ئىسلام پارتىيىسى» دەپ، ئات قويغۇزدى. بۇ قوشۇننىڭ نامى ھەسەن مەخسۇم ئۆلتۈرۈلگەنگە قەدەر «شەرقى تۈركىستان ئىسلام جامائىتى» دەپ ئاتىلىپ كەلگەن بولۇپ، ئۇ چاغلاردا ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەتلىرى ئۇيغۇرلارغا دۈشمەنلىك قىلىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن پۇقرالار ئانچە بەك ئېغىر دۈشمەنلىك نەزىرىدە قاراپ كەتمەيتتى. ئەمما ئۇيغۇر «غازاتچىلار» نىڭ رەھبەرلىكىدىكى «تۈركىستان ئىسلام پارتىيەسى» نامىدا، كۈندىن كۈنگە زورىيىۋاتقان جىھاتچىلار سېپىگە بەشتىن، ئوندىن ئۆزبېكلەر، قازاقلار، قىرغىز، تاجىك، چىچەن، مېچەن، تاتار، تاغۇت، ماغۇت دېگەندەك، پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە كاپكاز رايونلىرىدىنمۇ، سالىپا - سايىقلارنىڭ قېتىلىشى ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ بايرىقى ئاستىدا تۇرۇۋېلىپ، ئۆز تىللىرىدا ئۆزلىرىنىڭ ۋەتەن خەلقىگە، دۆلەتلىرىگە تەھدىت سېلىشلار «تۈركىستان ئىسلام پارتىيىسى» جىھات قىلىپ، پۈتۈن تۈركىستان ۋە كاپكاز رايونلىرىدا، بىرلىككە كەلگەن

ئىسلام خەلىپىلىكىنى قۇرۇش، پۈتۈن دۇنيا كاپىرلىرىغا قارشى جىھات قوزغاش - قاتارلىق مەزمۇنلاردا باياناتلارنىڭ سىنلىق، ئاۋازلىق ئېلان قىلىنىپ تۇرىشى، ئۇيغۇرىستاندا، ياكى خىتاي ئۆلكىلىرىدە يۈز بېرىپ قالدىغان، قارشىلىق ھەرىكەتلەرنى كىم قىلغان بولشىدىن قەتئىينەزەر: «بىز تۈركىستان ئىسلام پارتىيىسى» قىلدۇق - دەپ، يۈزىگە پايپاق كېيىۋېلىپ، ھەر خىل تىللاردا دۇنياغا بايانات ئېلان قىلىشلار، 2004. يىلىدىن 2014. يىلىغىچە ئون يىل داۋاملاشتى. مۇشۇ جەرياندا پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقى ئۇيغۇرلاردىن پەۋقۇلئاددە قورقتى ۋە قارشى تۇرۇش، دۈشمەنلىك قىلىش ئىستەكلىرى ئاشتى.

خىتاينىڭ يىپەك يولى ئىش تۈرى ئىچىدە پاكىستان جۇغراپىيىسىمۇ بولغاچقا «تۈركىستان غازاتچىلىرى» نىڭ، بۇ رايوندا تۇرۇپىرىشى تازا ئەپسىز بولغاچقا ئۇلارنى، سۈرىيەدە ئامېرىكا قوراشتۇرۇپ چىققان «ئىسلام خىلاپەت دۆلىتى» گە قېتىۋەتتى. يەنە تېخى مەۋجۇت «غازاتچىلار» نى ئاز كۆرگەن ئىپلاس خىتاي، ئۆزلىرى ياساپ چىققان ئىستىخبارات موللىلىرىنى ۋەتەن ئىچى، سىرتىدا، ئىچكىرى خىتاي ئۆلكىلىرىدە ھەرىكەتكە كەلتۈرۈپ «ئۇيغۇر ياشلىرىنىڭ ھىجرەت قىلىپ، شام ئىسلام دۆلىتىگە كېتىشلىرى» نى پەرىز قىلدۇردى. «ھىجرەت بالاسى» دا، سۈرىيىگە بېرىپ قالغان قانچە ئون مىڭ ئۇيغۇرنى، ئىككىگە بۆلۈپ، بىر گۇرۇپپىنى «شام ئىسلام خىلاپەت دۆلىتى» گە، يەنە بىر گۇرۇپپىنى «تۈركىستان ئىسلام پارتىيىسى» گە توپلىدى. خىتاي ئوينىغان بۇ ستراتېگىيىلىك ئويۇن، پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا، كاپىكاز رايونىغا تەھدىت بولۇپ قالماستىن بەلكى، پۈتۈن دۇنيا

مۇسۇلمانلىرىنىمۇ قورقۇتۇشقا يېتىپ ئېشىپ كەتتى. چۈنكى مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ئۆز دۆلىتىدىنمۇ، ئۆز ۋەتەنلىرىدىنمۇ، ئۆز ھاياتىدىنمۇ قىممەتلىك، مۇقەددەس بولغان مەككە، مەدىنىگە قوراللىق باستۇرۇپ كېرىپ، ئۇ تۇپراقلاردىن ئامېرىكا پەرەس پادىشاھلارنى قوغلاپ چىقىرىپ، يەر يۈزىدە ھەقىقىي ئىسلام دىنىنى تىكلەيمىز - دېگەن بايانات، قەسەمىياتلار، ئەرەبلەرگىلا ئەمەس، بەلكى پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىغا تەھدىت ئىدى. خىتاي ئوينىغان «غازاتچىلىق» ئويۇنى «تۈركىستان ئىسلام پارتىيىسى» ئويۇنى ۋە «ھىجرەت» ئويۇنلىرىنىڭ نەتىجىسى 2018. يىلى 6. نويابىر «ب د ت - ئۇيغۇر ئىنسان ھەقلىرىنى كۈنتەرتىپكە قويۇش» يىغىنىدا، 13 قارشى 130 ئاۋاز بىلەن نەتىجە ياراتتى. مۇشۇ نەتىجىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن خىتاي دۆلىتى 20 يىل پىلان تۈزدى؛ پىلانىنى ئىجرا قىلدۇردى؛ مىلياردلىغان پۇل خەجلىدى. «6. نويابىر جەنۇە پاجىئەسى» دىن كېيىن، پۈتۈن دۇنيادىكى ئۇيغۇرلار بىردەك ئىنسانىيەتتىن ئاغرىندى. بۇنىڭغا سەۋەب كۆرسىتىش ھاجەتسىز. چۈنكى ئۇيغۇرلارمۇ ئاشۇ ئىنسانىيەتنىڭ بىر پارچىسى تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا خورلۇنۇۋاتاتتى؛ ئازاب تارتىۋاتاتتى؛ يوقۇتۇلۇۋاتاتتى. ئىنسانىيەت سۈكۈت قىلماقتا. ئۇيغۇرلار پۈتۈن مۇسۇلمانلار دۇنياسىدىن نەپرەتلىنىدى. ئۇيغۇرلار ھەقلىق تۇرسا، نېمىشقا نەپرەتلىنىمىسۇن! ئۇيغۇرلار بارلىق تىلداشلىرىدىن، ئىرقداشلىرىدىن رەنجىدى. ئۇيغۇرلار ھەقلىق تۇرسا، نېمىشقا رەنجىمىسۇن! ئۇيغۇرلار ھەتتا، ھەقلىق بولمىسىمۇ خۇدادىن ئۈمىتسىزلىنىدى - شۇ قەدەر زۇلۇم تارتىۋاتقان، چارىسىز بەندىلىرىڭنىڭ ھالىغا سۈكۈت قىلىپ تۇرىدىغان كىشى،

نېمىشقا ياراتقانتىڭ ! دەپ، سوئال قويدى. ئەمما سوغاق قانلىق بىلەن ئويلغىنىمىزدا: دۇنيا ئەللىرى، بولۇپمۇ ئىسلام ئەللىرى نېمە ئۈچۈن بىزنىڭ دەردىمىزگە قۇلاق سالمايدۇ؟ نېمە ئۈچۈن خىتايىنى قوللايدۇ؟ - دېگەن سوئالغا ئازراق بولسىمۇ جاۋاب تېپىشىمىز مۇمكىن. مۇنداق بىر پەرەز قىلىپ باقايلى: بىز خىتايىنىڭ مۇستەملىكىسىدە ئەمەس؛ مۇستەقىل دۆلىتىمىز بار. دېموكراتىك ئۇيغۇرىستان جۇمھۇرىيىتى؛ لېكىن ئافغانىستاندىن، تاجىكىستاندىن، شىمالى ئىراقتىن، شىمالى ئىراندىن، كەشمىردىن، ئالتاي چۆچەكلەردىن بىر گۇرۇپ ئۆزبېك، تۈركمەن، ئازەرى، قازاق قېرىنداشلىرىمىز بىر جايغا يىغىلىپ، پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ تىنچلىقىغا تەھدىت سالىدىغان، بىز بىلەن تۈرلۈك مۇناسىۋەتتە بولۇۋاتقان قوشنىمىز ئىران، ئىراق، پاكىستان قاتارلىق ئەللەرنىڭ تىنچلىقىنى بۇزىدىغان، بۈيۈك تۈركىستانچى، بۈيۈك تۇرانچى تېررورچىلارغا قانداق ئاۋاز بەرگەن بولاتتۇق؟ شۇنىڭدەك، بىزنىڭ مۇستەقىل دۆلىتىمىز: ئۇيغۇرىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى بار؛ دۆلىتىمىز «ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» بولغان ھالدا غەرب ئەللىرى بىلەن، شەرق ئەللىرى بىلەن، دۇنيادىكى بارلىق دۆلەتلەر بىلەن دىپلوماتىك مۇناسىۋەت قىلىدۇ؛ دىن، ئېتىقاد ئايرىمچىلىقى قىلمايدۇ؛ ئەمما يۇقىرىقىدەك بىر گۇرۇپ تېررورچىلار ئوتتۇرىغا چىقىپ، ئىسلام شەرىئىتى نامىدىن: «ئۇيغۇرىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى ھەقىقى ئىسلام ئەمەس؛ كاپىر دۆلەتلەر بىلەن مۇناسىۋەت ئورناتتى؛ شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ دۆلەتنى ئاغدۇرۇپ، ھەقىقى ئىسلام خەلىپىلىكى قۇرىمىز؛ بۇ يالغان ئىسلام جۇمھۇرىيىتىنى قوللىغان ھەر قانداق پۇقرانىڭ قېنى، مال -

مۈلكى، خوتۇن - بالىلىرى بىزگە ھالال» - دەپ، دۇنياغا جاكارلسا، بىزنىڭ دۆلىتىمىز ۋە ئۇ دۆلەتنى خىتايىدىن ئاران قۇتقۇزۇپ، قۇرۇپ چىققان بىز قانداق جاۋاب بەرگەن بولاتتۇق؟ دېمەك خىتاي دۇنيانىڭ سىياسى سەھنىسىدە ئۇتۇپ چىقىش ئۈچۈن، ئۇيغۇر مىللىتىنى پۈتۈن دۇنيا بويىچە يېتىم قالدۇرۇپ، خالغانچە ئۆلتۈرۈپ يوقىتىش ئۈچۈن ئۇزۇن يىللاپ پىلانلىق، ستراتېگىيىلىك خىزمەت ئىشلىدى. 97. يىللىرىدىن باشلىغان «غازاتچىلىق» ھەرىكىتىنىڭ نەتىجىسىنى 20 يىلدىن كېيىن تولۇق قازاندى. 6. نويابىر «ب د ت - ئۇيغۇر ئىنسان ھەقلىرىنى كۈنتەرتىپكە قويۇش» يىغىنىدا، 130 دۆلەت ئۇيغۇرغا قارشى، خىتايىنى قوللاپ ئاۋاز بەردى. بۇ دۆلەتلەرنىڭ ھەممىسىنىلا خىتاي سېتىۋالغان بولۇشى ناتايىن. چۈنكى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا خىتاي بىلەن ئىقتىسادى ئالاقىسى يوقلىرىمۇ خېلە كۆپ. ئەمما خىتايىنىڭ تەتۈر تەشۋىقاتلىرىغا ئىشەنگەنلىرىمۇ ئاز ئەمەس. «خىتايىنىڭ تەتۈر تەشۋىقاتى» دېگىنىمىزدە 97. يىللىرى ئوتتۇرا ئاسىيادا راست - يالغان تەشكىللىنىپ، كېيىن پاكىستان، ئافغانىستان ۋە ئاخىرىدا سۈرىيەگىچە داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان، ئۇيغۇرلارنىڭ بايرىقى ئاستىدىكى «تۈركىستان غازاتچىلار» گۇرۇپپىمۇ ئىنتايىن چوڭ رول ئوينىدى. بۇنىڭ تېگى تەكتىنىڭ نەگە باغلىق ئىكەنلىكىدىن شۈبھىلەنمەيدىغان، ئىستىخبارات كۈچى ئاجىز، ئەقلى گەجگىسىدىكى نۇرغۇنلىغان دۆلەتلەر، نەق مەيداندىكى رەڭۋازلىقنى قوبۇل قىلىپ: ئۇيغۇرلار بەك خەتەرلىك، رادىكال، تېررورچى مىللەت ئىكەن؛ بۇلارنى بوش قويۇپ بەرسە، بىزنىڭ دۆلەتلىرىمىزنى، خەلقىمىزنى، ھەتتا مۇقەددەس جايلارنىمۇ ۋەيران قىلىۋەتكىدەك؛ شۇڭا

بۇلارنىڭ ھەممىسىنى خىتاي دۆلىتى تۈرمىگە سولاپ، تەربىيەلەپ ئۆزگەرتىمىسە، ئىنسانىيەتكە بالايى ئاپەت بولىدىغان مىللەتكەن - دەپ، چۈشىنىپ قالىدۇ. لېكىن 13 غەرب دۆلىتى ئۇيغۇرلارنى قوللىدى؛ خىتاي ھۆكۈمىتىنىڭ قىلمىشلىرىنى جىنايەت دەپ ئەيىبلىدى. چۈنكى بىزنى قوللىغان غەرب دۆلەتلىرى، دۇنيا ئىقتىسادىنى، دۇنيانىڭ سىياسى تەرتىپىنى كونترول قىلالايدىغان، ئەقىللىق مىللەتلەر بولغاچقا، پۈتۈن مۇشۇ «غازاتچىلىق» ئويۇنىنى، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۈستىدىن خىتاي پىلانلىق ئويىناپ كېلىۋاتقانلىقىنى بىلىدۇ. شۇڭا ئۇلار خاتىرجەم ھالدا «ب د ت» يىغىن زالىدا، پۈتۈن دۇنيا ئەھلىنىڭ كۆز ئالدىدا، ئۇيغۇرلارنى قوللىدى ھەم ئۇنىڭدىن كېيىنمۇ، ھەر بىرى بوشاشماستىن خىتايغا بېسىم قىلىپ، ئۇيغۇرلارغا سېلىۋاتقان زۇلۇمنى توختات - دەۋاتىدۇ. خىتايىنىڭ رەڭگۈزلىقى 6. نويابىردا غەلبە قىلدى. ئەمما دۇنيانى ئىدارە قىلىۋاتقان كۈچلۈك دۆلەتلەرنى ئۇيغۇرلار قازاندى.

بىز سىياسەتنى توغرا بايقىيالساق، ھەمكارلىقنى پۇختا ئېلىپ بارالساق، خىتايىنىڭ ئۈستىدىن غەلبە قىلىدىغانلىقىمىز ئېنىق كۆرۈلۈۋاتىدۇ - دېگەن گەپ. ئەمدى ئاتالمىش «تۈركىستان تېررورچىلىرى» نىڭ، خىتايلار بىلەن ھەمكارلىشىپ، ئۇيغۇرلارغا قارشى ئوينىغان ئويۇنلىرىنى سۈرئىدە تاشلاپ قويۇپ، «ئازاتچىلار» نىڭ قىلمىشلىرىغا قاراپ چىقايلى.

98. يىلى دېكابىر، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى «ئازاتچىلار» بىلەن «غازاتچىلار» نىڭ ئارىسىدىكى سۈنئىي زىددىيەت، يۇقىرى پەللىگە چىقىپ، «غازاتچىلار» نىڭ ھىلە - ئەپسۇنلىرى «ئازاتچىلار» قوشۇنىغا تەسىر كۆرسىتىشى بىلەن، ئۇلار

ئىچىدىن پارچىلىنىپ كېتىدۇ. مەن دەيمەن شۇڭا: «چالا موللا - غازاتچىلارنىڭ ئەپسۇنلىرىغا ئالدىنىپ، پارچىلىنىپ كەتكىدەك دەرىجىدە، ئىچى كاۋاك قوشۇن بىلەن، خىتايغا قارشى ئۇرۇش قوزغىماقچى بولغان بولسا، بۇلارنىڭ ئارقىسىدىمۇ بىر ئويۇن بار.» شۇنداق قىلىپ، «ئازاتچىلار» قوشۇنىدىن يۈز ئۆرۈپ، ئىسيان قىلغان بىر قانچە كىشىلەر ئاتالمىش ئەمىر، باشلىق، قوماندانلىرىدىن ھوقۇق تارتماقچى بولىدۇ. شۇ ئەسنادا كىملىرى كىملىرىنى ئۆلتۈرگەن بولسا كېرەك. يۇقىرىدا دەپ ئۆتۈلگىنىدەك، كوچىلاردا قوراللىق قوغلاپ تۇتۇش مانئېۋىلىرى، ئۆيلەرنى ئوققا تۇتۇشلار، ئەخلەتخانىلاردىن چىقۇۋاتقان ئادەم پارچىلىرى، پىكاپلاردا توشۇپ يۈرگەن قورال، بومبىلار، قولغا چۈشكەن ماددى ئىسپات، تىرىك پاكىتلار يىغىلىپ «ئازاتچىلار» نىڭ جىنايىتى دېلوسى بولۇپ مۇقىملاشقاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ باش ئويۇنچىسى مەمتىمىن ھەزرەت ئۆزىنى دالدىغا ئېلىپ، تالا - تۈزلەرگە زادىلا چىقمايدۇ. يا ئۆلگەنلىك، يا تۇتۇلغانلىقتىن خەۋەر يوق. يۇقىرى قاتلام ئەگەشكۈچىلىرىمۇ ئۇنىڭ ئىز - دېرىكىنى قىلالماي خاپىچىلىقتا قاغاپ يۈرگەن: زادى بىر ئىش بولمىسا ئۆزىنى نېمىشقا يوشۇرىدۇ؟ ئوتتۇرا ئاسىيا تۈرمىلىرىدىكىلەرگە كىم ئىگە؟ ۋەتەنگە كىرگۈزۈپ قولغا چۈشكەنلەرگە كىم ئىگە؟ شۇ قەدەر مەغلۇبىيەتنىڭ، زىيان - زەخمەتلەرنىڭ جاۋابكارى كىم؟

- دېمىسىمۇ بىر تۈركۈم ئۇيغۇر ياشلىرى ۋەتەندىن چىقىپ، 97. يىلى ئوتتۇرا ئاسىياغا يىغىلىپ قالغان، ئەمما ۋەتەن ئۈچۈن بىر ئىش قىلساق بولاتتى - دەپ، بىرەر يەردىن يېتەكچىنىڭ چىقىشىنى كۈتۈۋاتقان، (ئۇنىڭ ئۈستىگە

ھەسەن مەخسۇملار بىر قانچە ئاي ئىلگىرى ۋەتەندىن چىقىپ،
 بۇ ئەللەردە پۇل توپلايدىغان، ئادەم توپلايدىغان بىر قانچە
 ئەمىرلەرنى خىزمەتكە بەلگىلەپ قويۇپ، بىز ماندا جاھاننى
 ئايلىنىپ كېلەيلىق - دەپ قويۇپ، شۇ كەتكەنچە خەت -
 خەۋەرسىز يوقاپ كەتكەن، (شۇنداق بىر پەيتتە تام تۈيىدىن
 ھوشۇر چىققاندا، مەمتىمىن ھەزرەت ئوتتۇرا ئاسىياغا كەلگەن
 ۋە كەلگەندىمۇ ئاجايىپ چوڭ گەپ بىلەن كەلگەن ئىدى.
 »ۋەتەننى مۇشۇ ئۈچ يىل ئىچىدە قۇرتارمىساق، ئۇنىڭدىن
 كېيىن ۋەتەننى ئۇنۇتماق لازىم!« دېگەندەك، ھەم ۋەتەننى
 قۇتقۇزۇش چاقىرىقى، ھەم قۇتقۇزالمىغان ئەھۋالدىكى
 خەۋپ، ئەندىشە. سەل تېڭىرقاپ، ئىشەنچ قىلالمىغان بەزى
 بىرلىرىگە: «مانا بۇ قەغەزدىكى ئىسىملار شۇنچىلىك مۇھىم
 ۋە مەخپى، پەقەت سىلەرگىلا كۆرسىتىۋاتىمەن؛ مانا بۇ،
 پەنتاگوننىڭ ئارقا ئىشىكىنى باقىدىغان قاراۋۇلنىڭ ئىسمى؛
 بۇ، پەنتاگوننىڭ قورال ئىسكىلاتىنىڭ ئاچقۇچىنى تۇتىدىغان
 كىشىنىڭ ئىسمى؛ بۇ ئادەم س ئائىلىنىڭ ئۇيغۇر ئىشلىرى
 بۆلۈمىگە مەسئۇل خادىمى، مۇشۇنچىلىك يەرنى تاپقىچە
 ئۇزۇن يىللار ۋاقىت كەتتى؛ ئەمدى بۇلارنى تاپقاندا سىلەر
 ئارقىغا داجىساڭلار، ۋەتەننى ئۇنۇتماق لازىم بولىدۇ.» ئۇنىڭ
 گەپلىرىگە ئىشەنمىگۈدەك «يوقۇق» قالمىغاچقا، ھەسەن
 مەخسۇملارغا بەيئەت قىلغانلارمۇ، قول بەرگەن ۋە مەخسۇمغا
 ئاتاپ يىغىپ قويغان بەش - تۆت تەڭگىنى ۋەخپە قىلىپ،
 ئىشەنچ بىلدۈرگەن ئىدى. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي يەنە بىر
 قېتىملىق كېلىشىدە: «بۇ سەپكە قېتىلىدىغان ھەرقانداق
 كىشىگە تۈركىيە دۆلىتى ئىگە؛ خىتاينىڭ قولىغا تىرىك

چۈشۈپ قالساڭلار، تىرىكىڭلارنى قۇتقۇزىدۇ؛ ئۇرۇشتا ئۆلسەڭلار،
 دۇنيانىڭ نەرىدە بولمىسۇن، ئۆلۈكۈڭلارنى ئايروپىلان بىلەن
 تۈركىيەگە يۆتكەپ كېتىدۇ؛ شۇنىڭ ئۈچۈن ئالدى بىلەن
 تۈرك ۋەتەنداشلىقىغا ئۆتۈشۈڭلار كېرەك!» - دەپ، تېخىمۇ
 ئېغىر دەرىجىدە خاتىرجەملىك كاپالىتى ۋەدە قىلىدۇ. ئوتتۇرا
 ئاسىيادا تۇرۇپ باققان ھەر قانداق ئۇيغۇر، پاسپورتىنىڭ
 دەردىنى، بىرەر دۆلەتكە ۋەتەنداش بولۇشنىڭ قەدرىنى
 ئاجايىپ بەك بىلىدۇ. شۇڭا مەتتىمىن ھەزرەتكە ئىشەنگەچ،
 ھەم سىناپ كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن، ئىسىم تىزىملىكلىرىنى
 بېرىدۇ. تۈرك ۋەتەنداشلىق پاسپورتىمۇ ھەپتە ئۆتمەي قولغا
 تەگكىلى تۇرغاندىن كېيىن، گەرچە پاسپورتتىكى رەسىمدىن
 باشقىنىڭ ھەممىسى ئۆزى ئەمەس بولسىمۇ، ئىنقىلاب دېگەن
 ماشتاق بولىدۇ... جېمىس بوندىنىڭمۇ ھەر خىل پاسپورتلىرى
 بولىدىكەن، بىزمۇ جېمىس بوندىقا ئوخشاش ئاجايىپ چوڭ
 ئىشلارنى تەۋرىتىمىز - دەپ، ئۆزلىرىنى، ئەقىدىلىرىنى،
 بىخەتەرلىك تۇيغۇلىرىنى مەتتىمىن ھەزرەتكە تاپشۇرغان بولۇپ،
 ئۇ نېمە قىلىڭلار دېسە، نەگە بېرىڭلار دېسە،: باش ئۈستىگە
 قوماندىن - دەپ، قىلىدىغان ئىشنىڭ ياخشى - يامىنى،
 ئېغىر - يېنىكى بىلەن ھېسابلاشماي، پەقەت - بىزنىڭمۇ
 ۋەتەن ئۈچۈن ئۇرۇش قىلىدىغان ۋاقتىمىز كەپتۇ، ئاللاھقا مىڭ
 شۈكرى - دەپ، مەيدانغا سەكرىگەن يىگىتلەردىن، ۋەتەندە
 تۇتۇلغانلىرى خىتاي تۇرمىسىدە، ئوتتۇرا ئاسىيادا تۇتۇلغانلار
 رۇس تۇرمىسىدە، (تۇرمىلەرنى بىر تۇتاش رۇسلار باشقۇرىدۇ)
 ئۆلتۈرۈلگەنلەرنىڭ ئۆلۈكلىرى ئەخلەتخانلاردا، تېخى بىر يىل
 ئاۋۋال «ئۆلۈك تىرىكىگە تۈركىيە دۆلىتى ئىگە بولىدۇ» دېگەن

ئەمەسمىدى؟ قېنى تۈركىيە؟ قېنى باش ئەمىر؟ قېنى كىملىرى؟

« ئۇرۇشنىڭ بىرى جەڭ، توققۇزى رەڭ » دەيدىغان بىر تاكتىكا بار. ئەمما بۇنى دۈشمەنگە قارشى قوللىنىشقا بولىدۇ. ئەڭ ئېغىر بىر زۆرۈرىيەت ئاستىدا قالمىغۇچە، ئۆز سېپىدىكىلەرگە، ئۆز قوشۇنىغا، ئۆز مىللىتىگە، ئۆز خەلقىگە ئىشلىتىش ۋەجدانسىزلىقتۇر؛ ئىنسانسىزلىقتۇر؛ ۋاپاسىزلىقتۇر؛ قىسقىسى ئىپلاسلىقتۇر. مەتتىمىن ھەزرەت قانداق بىر زۆرۈرىيەت تۈپەيلى، ئوتتۇرا ئاسىيادا ئۇيغۇرلارغا جەڭنىڭ «رېڭى» نى قوللانغان؟ - يىگىرمە يىلدىن بېرى، مېنىڭ تەخمىنىمدىكى ئەڭ كۈچلۈك ئېھتىماللىق: مەتتىمىن ھەزرەت خىتاي دۆلەت ئىستىخباراتىغا بىۋاسىتە چېتىشلىق ساتقۇن ئەمەس. بەلكى ئۇنى شۇ دەۋردە، تۈركىيەنىڭ ھاكىمىيەت بېشىدىكى كۈچلۈك پارتىيىلەرنىڭ بىرى بولغان «رفاھ يولى» پارتىيىسىنىڭ ئىستىخبارات خادىملىرى، خىتاينى تۈركىيەگە يېقىنلاشتۇرۇش ئۈچۈن، ئوينىغان بىر قېتىملىق ئويۇنى. بۇ ئويۇننى خىتاي مۇ شىرك ئوينىدى. بۇنىڭدا خىتاينىڭمۇ بىر ئۆلۈش ھەسسسى بولمىغان تەقدىردە، ئويۇن تازا ۋايىغا يەتمەيتتى. يەنى خىتاي چېگرانى كەڭ ئېچىپ، سىرتقا چىقىپ كېتىدىغانلارنى كۆرمەسكە سالدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئويۇننى خىتاي ئادەم كۈچى بىلەن تەمىنلەندى. شۇنىڭدەك، سىرتتىن كىرىدىغانلارنىمۇ، كىرگۈزۈلىدىغان قورال، دورىلارنىمۇ كۆرمەسكە سالدى. جىنايەت نەق مەيدانى ماددى پاكىت، ئادەم ئىسپاتى تولۇقلانغاندىن كېيىن، تورنى خىتاي يىغدى. خىتاي ئۆز مەقسىدىگە بىر قېتىم يەتتى. ئەمما «تۈرك ۋەتەنداشلىقى» ئېلىۋېلىپ، خاتىرجەم ھەرىكەت

قىلغان پىدائىلارنىڭ ئۆلۈك - تىرىكىگە ئىگە بولىدىغان «رفاھ يولى» پارتىيىسى، بۇ كۈنلەردە ئاللىبۇرۇن تەختتىن چۈشۈپ، ئۆزىنىڭ ئەخلەتلىرىنى يىغىشتۇرۇش بىلەن ئاۋارە ئىدى. شۇڭا مەمتىمىن ھەزرەت ئەپەندىمۇ، خوجايىنىسىز قالغان چاكار دەك، ھېچنېمىنى بېجىرەلمەي، مۇچەلگە كىرىپ، مۈكۈپ يېتىشتىن باشقىغا يارىمىدى. ئۇ ئىنسى - جىنغا كۆرۈنمەي مۈكۈۋالغاندىن كېيىن، ئالدى بىلەن ئۇنىڭغا ئىشەنگەن ئەگەشكۈچىلىرى، قوللىغۇچىلىرى گۇماننى ئاشكارىلىدى: «مەمتىمىن ھەزرەت خىتايغا ئىشلەيدىغان ئەڭ چوڭ جاسۇس؛ ئۇ، خىتايغا ئىشلەيدىغان ساتقۇن؛ ئۇ، خىتايغا ئىشلەيدىغان مەقسەتلىك قاتىل؛ ئۇ، پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيادىن ئۇيغۇرلارنى يىراقلاشتۇرۇش ۋەزىپىسىنى مۇۋەپپىقىيەتلىك ئادا قىلىپ، ۋەزىپىسىنى تۈگەتتى!» دېگەن ھۆكۈملەرنى ئېلان قىلدى. ئەگەر ئۇ، تىك تۇرۇپ: مەن ئۇنداق ئەمەس، مېنى ئالداپ ئىشلەتكەن خوجايىنلار بۇيەردە بار! - دېيەلگەن بولسا، ئۆزى ئاقلىنىش بەدىلىگە جاندىن ئايرىلاتتى. بىراق، جان تاتلىق بولسا كېرەك. ئىستىخبارەت بىلەن ھەمكارلاشقان كىشى، ئەگەر مەغلۇب بولغاندىن كېيىن پاش قىلىۋەتسە، ھايات قالمايدۇ. بۇ ئاددى قائىدە. جاننى بولسىمۇ ساقلاپ قېلىپ، ھەممە جىنايەتنى ئۈستىگە ئالغان بولسا كېرەك مەمتىمىن ھەزرەت. ياكى: تەجرىبىنى يەكۈنلەپ، كېيىن تېخىمۇ چوڭ سىياسىيون بولۇپ، سەھنىگە چىقىش ئارزۇسى بىلەن، ھايات قېلىشنى ئويلىغاندۇر. ئەمما بۇ، سەھنە ئالماشتۇرىدىغان، پەردە ئالماشتۇرىدىغان، نومۇر يەڭگۈشلەيدىغان، راستىنلا سەھنە ئەسرى ئەمەستە. ئەكسىچە نۇرغۇنلىغان پىداكارلارنىڭ جېنى،

قېنى ، مېلى بىلەن ئويناغان ساتقۇنلۇق ئويۇنى تۇرسا . ئۇيغۇر
 تىجارەتچىلىرىنىڭ پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بازارلىرىنى ۋەيران
 قىلدۇرغان ، قانچە يۈزمىليون دوللارلىق مۈلكىنى ، ئىقتىسادلىرىنى
 ۋەيران قىلدۇرغان ، تور بازار ، باراخولكا ، ئىپادۇرۇم بازارلىرىدەك ،
 خەلقئارالاشقان ئۇيغۇر بازارلىرىنى يوقىتىش ئۈچۈن ، ئەڭ چوڭ
 رول ئوينىغان ، جىنايى دېلو تۇرسا! ئوتتۇرا ئاسىيادىكى يەرلىك
 ئۇيغۇرلارنى مۇنقەرز قىلدۇرغان ، ۋەتەندىن چىقىپ كۈن
 كەچۈرىدىغان ئۇيغۇرلارنى سۈرگۈن ، تۇتقۇن قىلدۇرغان خائىنلىق
 ھەرىكىتى تۇرسا ، مۇشۇنچىۋالا زىيانكەشلىككە سەۋەپچى
 بولغان «ئازاتچىلار ، غازاتچىلار» گۇرۇپپىلىرىنىڭ مەسئۇللىرى ،
 ھېچنەرسىنى كۆرمىگەندەك ، ھېچ ئىش بولمىغاندەك ، كۆزدىن
 غايىب بولۇپ كەتسە ، بۇنىڭ ئىزدەك - سورتىقىنى قىلىدىغان
 ئادەم چىقىمسا ، بۇنداق بىر قوۋمنى مىللەت دېگىلى بولامدۇ؟
 بۇنداق بىر قوۋمنى كىم خالىسا بوزەك قىلىدۇ . ئەمما مەزكۇر
 جىنايى دېلونىڭ جاۋاپكارلىقىنى ھېچكىم سۈرۈشتە قىلمىدى .
 پەقەت شۇ ئىشقا ئالدىنىپ قۇربان بولۇپ كەتكەن كىشىلەر ،
 بولۇپمۇ «ئازاتچىلار» قوشۇنىنىڭ باش يېتەكچىسى مەمتىمىن
 ھەزرەتنى جاۋاپكار تۇتتى . لېكىن ئۇ ، يا ئۆلۈكىنى ، يا
 تىرىكىنى كۆرسەتمىگەچكە ، ئۆز ئادەملىرى تەرىپىدىن : باش
 جاسۇس ، باش خائىن - دەپ ، ئېلان قىلىندى . بىراق مەن
 ھازىرغىچە ئۇنى : جاسۇس بولسا كېرەك - دەپ پەرەز قىلمىدىم .
 ئەمما «كالۋا ئادەم» شوھرەتپەرەس ئادەم ؛ سىياسەتكە ،
 ئىنقىلاۋى ھەرىكەتلەرگە زادىلا ماس كەلمەيدىغان ئادەم ؛
 ئۇ ئەدەبىي ئەسەر بىلەن مەشغۇل بولسا مىللەتكە ، ئۆزىگە ،
 يېقىنلىرىغا زىيىنى يەتمەيتتى » - دەپ ، قاراپ كەلدىم . مۇنداق

دەيدىغانلارمۇ ئاز ئەمەس: «نېمىلا دېمىگەن بىلەن، ۋەتەن - مىللەتنى ئازات قىلمەن دەپ، قولىدىن كەلگەننى قىلدى؛ دۈشمەن كۈچلۈك بولغاچقا مەقسەتكە يېتەلمىدى؛ ئەگەر ۋەتەننى ئازات قىلالىغان بولسا، ھەممە ئادەم قەھرىمان، داھى دەپ ئالقىشلايتتى؛ پالان، پەشمەت.» مەنمۇ شۇنداق دەپ كەلدىم: «ئۇ كىشى قولىدىن كېلىدىغان ئىشنى قىلمىدى؛ بەلكى قىلالمايدىغان، قولىدىن كەلمەيدىغان ئىشنى قىلىپ، خاتالاشتى.» مەن شۇنداق قاراشتا بولغانلىقىم ئۈچۈن، ئۇلارنى «جاسۇس، خىتاينىڭ ئادەملىرى، خائىن» دېمىدىم. ئەگەر مەنمۇ باشقىلارغا ئوخشاش «قولىدىن كەلگەننى قىلدى» دەپ، قارىغان بولسام، ئۇ چاغدا قارشىم ئۆزگىرىدۇ. چۈنكى ئۇ ئادەمنىڭ قىلغانلىرى «قولىدىن كەلگەن ئىشنى قىلدى» بولسا، ئۇنىڭ قىلغىنى قەستەنلىك بولىدۇ. چۈنكى ئۇ مىللەتكە بەك ئېغىر زىيان سالدى. مۇشۇ «قولىدىن كەلگەننى قىلدى» دېگەن ھۆكۈمنى، قانۇنى نۇقتىدىن چۈشەندۈرگەندە، مۇنداق شەرھىلىنىدۇ: بىر ئادەم قولىدىن كەلگەن ئىشنى قىلغان بولسا، ئۇ ئىش يامان نەتىجە بەرگەن بولسا، بۇ قەستەنلىك بىلەن قىلغان بولىدۇ. ئۇ جىنايى جاۋاپكارلىقنى ئۈستىگە ئېلىشى كېرەك. ئەگەر ئۇ ئادەم قولىدىن كەلمەيدىغان ئىشنى باشقىلارنىڭ زورلىشى، ئازدۇرۇشى بىلەن قىلغان بولسا، ئۇ ئىش يامان نەتىجە بەرگەن بولسا، ئۇ ئادەم كەچۈرۈم قىلىنىدۇ. ئەگەر بىر ئادەم قولىدىن كەلمەيدىغان ئىشنى خاتا مۆلچەرلەپ، تەۋەككۈل بىلەن قىلغان بولسا، ئۇ ئىش يامان نەتىجە بەرگەن بولسا، ئۇ ئادەم جازالانىش بىلەن كەچۈرۈم قىلىشنىڭ ئارىسىدا قالىدۇ. قىلغان ئىشىغا ئۆكۈنۈش

ئىپادىسىنى بىلدۈرسە، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇنداق خاتالىقنى قىلماسلىق توغرىسىدا ۋەدە بەرسە، جىنايى جاۋابكارلىقتىن كەچۈرۈم قىلىنىدۇ. ئەگەر: مەن قىلدىم، قىلغىنىم توغرا - دەپ، ئۆكتەملىك قىلسا، جاۋابكارلىقى سۈرۈشتۈرۈلۈپ، جازاسى بېرىلىدۇ. قانداقلا بولمىسۇن ھەسەن مەخسۇم، مەمتىمىن ھەزرەت دېگەن بۇ كىشىلەرنىڭ «ئازاتچىلار ۋە غازاتچىلار» گۇرۇھىنى تەشكىللەپ، ۋەتەننى ئازات قىلىمىز، ۋەتەندە غازات قىلىمىز - دېگەن شۇ چوڭ ھەرىكەت، ئۇلارنىڭ قولىدىن كېلىدىغان ئىشلاردىن ئەمەس. ھەممىنى قويۇپ تۇرۇپ، پەقەت زامان ۋە ماكان نۇقتىسىدىنلا ئۇلارنىڭ قىلماقچى بولغىنى توغرا ئىش ئەمەس. زامان نۇقتىسىدىن دېگەندە، ئۇلار 1998. يىللىرى ئەمەس، بەلكى 1908. يىللىرى، يەنى شۇ دەۋردىن 90 يىل ئىلگىرى شۇنداق قوشۇن تەشكىللىيەلگەن بولسا، بەلكىم بەك خاتا نەتىجىمۇ چىقماستى. ئۇلارنىڭ ئەڭ ئاز 90 يىل كېچىككەنلىكى، زامان نۇقتىسىدىن خاتالىققا سەۋەب بولغان. ئەمدى ماكان نۇقتىسىدىن توغرا ئەمەس دېيىشىمدە، ئۇلار ۋەتەن چېگرىسىنىڭ سىرتىدا، شاڭخەي ئىتتىپاقىنىڭ ئىچىدە قورال، زەمبىرەكلەرنى، جەڭچىلەرنى دۈشمەننىڭ ئايروپىلانغا بېسىپ، ئۇرۇش مەيدانىغا ماڭىدىغان يەردە ئەمەس، بەلكى ئوق - زەمبىرەكلەرنى ئىشەككە ئارتىپ، ئۈستىگە ئەسكەرلەرنى مىندۈرۈپ، مەھەللە ئارىلاپ، ئېتىز ياقلاپ جەڭ مەيدانىغا بارىدىغان، قەشقەرنىڭ سەھەرلىرىدا، خوتەننىڭ چۆللۈكلىرىدە، شۇنداق بىر قوشۇنلارنى تەشكىللىگەن بولسا، ئۇيغۇر مىللىتىگە بۇنچىۋالا ئېغىر زىيانكەشلىك قىلىۋەتمىگەن بولاتتى. مۇشۇ نۇقتىلارنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇلارنى «ختاينىڭ

جاسۇسلىرىگە نىتۇق، خائىن، ساتقۇنلارگە نىتۇق» دېمەي، بەلكى ئۇلار قولىدىن كەلمەيدىغان ئىشلارنى قىلىپ خاتالاشتى؛ مىللەتكە ئېغىر زىيانكەشلىك قىلدى - دەپ، خۇلاسە قىلىپ كەلدىم. لېكىن مېنىڭ بۇ قارشىمنى بەزىلەر: ياق، ئۇلار خاتا قىلمىدى، قولىدىن كەلگەننى قىلدىغۇ - دەپ رەت قىلسا، بەزىلەر: ياق، ئۇلارنى خىتاي مەخسۇس ئىشقا سالغان، ئۇلار مۇناپىقلار - دەپ، رەت قىلدى. مەنمۇ ئۆز قارشىمدا تۇرۇۋەردىم، باشقىلارغا تاگمىدىم. كىشىلەر ئۆز پىكرىنى دېگەچ تۇرسۇن. بىز مۆكۈكتىكى مەتتىمىن ھەزرەتنى سىرتقا ئېلىپ چىقايلى. ئۇ ئاكوپتىن قانداق چىقاركىن كۆرىمىز.

«يولدىن چىقما، خاندىن قورقما»، ياكى «قورسقىڭنىڭ ئاغرىقى بولمىسا، تاۋۇز يېيىشتىن قورقما» - دەيدىغان گەپ بارغۇ. شۇڭا (مەتتىمىن ھەزرەتنىڭ يېقىنلىرىدىن، ئۇنىڭ ھايات ئىكەنلىكىنى بىلىپ)، ئۇنىڭ ئاشكارا مەيدانغا چىقىشىنى تەۋسىيە، تەكلىپ قىلدىم. بۇ چاغلاردا ئۇ كىشى ئۆز قولى بىلەن بەربات قىلىپ تاشلىۋەتكەن «شەرقى تۈركىستان مىللى قۇرۇلتىيى» نى، كۆپچىلىك گېرمانىيەگە يۆتكەپ كېلىپ، خېلە بىر تەشكىلاتتەك ھالغا ئەكەلگەن ئىدۇق. بۇ قۇرۇلتاي، 98. يىللىرىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيا پاجىئەلىرىنى خۇلاسە قىلىش سالاھىيىتىگە ئىگە، شۇ چاغدىكى چوڭ تەشكىلات ئىدى. بىراق مەتتىمىن ھەزرەتنىڭ يېقىنلىرىنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ كىشى ئۇيغۇرلاردىن بەك كۆڭلى قالغانمىش؛ شۇڭا بىر مەزگىل مۆچەلدە تۇرۇشنى ئويلاۋاتقانمىش. بوپتۇ دېدۇق. ئەمما ئۆز ۋاقتىدا ئۇنىڭ سەكرەتمىسىگە كېتىپ، ئوتتۇرا ئاسىيا تۈرمىلىرىدە «دات، بۇ دۇنيادا ئۇيغۇر بارمۇ؟» دەپ

ئىپادىسىنى بىلدۈرسە، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇنداق خاتالىقنى قىلماسلىق توغرىسىدا ۋەدە بەرسە، جىنايى جاۋابكارلىقتىن كەچۈرۈم قىلىنىدۇ. ئەگەر: مەن قىلدىم، قىلغىنىم توغرا - دەپ، ئۆكتەملىك قىلسا، جاۋابكارلىقى سۈرۈشتۈرۈلۈپ، جازاسى بېرىلىدۇ. قانداقلا بولمىسۇن ھەسەن مەخسۇم، مەمتىمىن ھەزرەت دېگەن بۇ كىشىلەرنىڭ «ئازاتچىلار ۋە غازاتچىلار» گۇرۇھىنى تەشكىللەپ، ۋەتەننى ئازات قىلىمىز، ۋەتەندە غازات قىلىمىز - دېگەن شۇ چوڭ ھەرىكەت، ئۇلارنىڭ قولىدىن كېلىدىغان ئىشلاردىن ئەمەس. ھەممىنى قويۇپ تۇرۇپ، پەقەت زامان ۋە ماكان نۇقتىسىدىنلا ئۇلارنىڭ قىلماقچى بولغىنى توغرا ئىش ئەمەس. زامان نۇقتىسىدىن دېگەندە، ئۇلار 1998. يىللىرى ئەمەس، بەلكى 1908. يىللىرى، يەنى شۇ دەۋردىن 90 يىل ئىلگىرى شۇنداق قوشۇن تەشكىللىيەلگەن بولسا، بەلكىم بەك خاتا نەتىجىمۇ چىقماستى. ئۇلارنىڭ ئەڭ ئاز 90 يىل كېچىككەنلىكى، زامان نۇقتىسىدىن خاتالىققا سەۋەب بولغان. ئەمدى ماكان نۇقتىسىدىن توغرا ئەمەس دېيىشىمدە، ئۇلار ۋەتەن چېگرىسىنىڭ سىرتىدا، شاڭخەي ئىتتىپاقىنىڭ ئىچىدە قورال، زەمبىرەكلەرنى، جەڭچىلەرنى دۈشمەننىڭ ئايروپىلانغا بېسىپ، ئۇرۇش مەيدانىغا ماڭىدىغان يەردە ئەمەس، بەلكى ئوق - زەمبىرەكلەرنى ئىشەككە ئارتىپ، ئۈستىگە ئەسكەرلەرنى مىندۈرۈپ، مەھەللە ئارىلاپ، ئېتىز ياقلاپ جەڭ مەيدانىغا بارىدىغان، قەشقەرنىڭ سەھراىرىدا، خوتەننىڭ چۆللۈكلىرىدە، شۇنداق بىر قوشۇنلارنى تەشكىللىگەن بولسا، ئۇيغۇر مىللىتىگە بۇنچىۋالا ئېغىر زىيانكەشلىك قىلىۋەتمىگەن بولاتتى. مۇشۇ نۇقتىلارنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇلارنى «ختاينىڭ

جاسۇسلىرىگە نىتۇق، خائىن، ساتقۇنلارگە نىتۇق» دېمەي، بەلكى ئۇلار قولىدىن كەلمەيدىغان ئىشلارنى قىلىپ خاتالاشتى؛ مىللەتكە ئېغىر زىيانكەشلىك قىلدى - دەپ، خۇلاسىە قىلىپ كەلدىم. لېكىن مېنىڭ بۇ قارىشىمنى بەزىلەر: ياق، ئۇلار خاتا قىلمىدى، قولىدىن كەلگەننى قىلدىغۇ - دەپ رەت قىلسا، بەزىلەر: ياق، ئۇلارنى خىتاي مەخسۇس ئىشقا سالغان، ئۇلار مۇناپىقلار - دەپ، رەت قىلدى. مەنمۇ ئۆز قارىشىمدا تۇرۇۋەردىم، باشقىلارغا تاڭمىدىم. كىشىلەر ئۆز پىكرىنى دېگەچ تۇرسۇن. بىز مۆكۈكتىكى مەتتىمىن ھەزرەتنى سىرتقا ئېلىپ چىقايلى. ئۇ ئاكوپتىن قانداق چىقاركىن كۆرىمىز.

«يولدىن چىقما، خاندىن قورقما»، ياكى «قورسقىڭنىڭ ئاغرىقى بولمىسا، تاۋۇز يېيىشتىن قورقما» - دەيدىغان گەپ بارغۇ. شۇڭا (مەتتىمىن ھەزرەتنىڭ يېقىنلىرىدىن، ئۇنىڭ ھايات ئىكەنلىكىنى بىلىپ)، ئۇنىڭ ئاشكارا مەيدانغا چىقىشىنى تەۋسىيە، تەكلىپ قىلدىم. بۇ چاغلاردا ئۇ كىشى ئۆز قولى بىلەن بەربات قىلىپ تاشلىۋەتكەن «شەرقى تۈركىستان مىللى قۇرۇلتىيى» نى، كۆپچىلىك گېرمانىيەگە يۆتكەپ كېلىپ، خېلە بىر تەشكىلاتتەك ھالغا ئەكەلگەن ئىدۇق. بۇ قۇرۇلتاي، 98. يىللىرىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيا پاجىئەلىرىنى خۇلاسىە قىلىش سالاھىيىتىگە ئىگە، شۇ چاغدىكى چوڭ تەشكىلات ئىدى. بىراق مەتتىمىن ھەزرەتنىڭ يېقىنلىرىنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ كىشى ئۇيغۇرلاردىن بەك كۆڭلى قالغانمىش؛ شۇڭا بىر مەزگىل مۆچەلدە تۇرۇشنى ئويلاۋاتقانمىش. بوپتۇ دېدۇق. ئەمما ئۆز ۋاقتىدا ئۇنىڭ سەكرەتمىسىگە كېتىپ، ئوتتۇرا ئاسىيا تۈرمىلىرىدە «دات، بۇ دۇنيادا ئۇيغۇر بارمۇ؟» دەپ

ئىگراۋاتقان، ئۆلۈم جازاسى بىلەن سوتلىنىپ، ھەر نەپەستە بىر قېتىم ئەرزائىل بىلەن جان تاللىشىپ ياتقان، بىرمۇنچە يىگىتلەرنىڭ نالسىگە چىداپ تۇرالمىدۇق. ئۇ يەردىكى تۈرمىدە يېتىپ باققان بولغاچقا، شەخسەن مېنىڭ يۈرىكىم تىتلىپ كېتىۋاتاتتى. مەمتىمىن ھەزرەتكە ئادەم قويدۇم. جاۋابى يالغان ئىدى: «مەن بەك چوڭ يەر بىلەن ئالاقە قىلىۋاتمەن؛ پات يېقىندا ھەممىسى ئۆزگۈرلۈككە چىقىدۇ». بىراق بىزگە بىر ئاز ماددى ياردەم كېرەك ئىدى - ئۇلارنى تۈرمىدىن چىقىرىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ كېسىلىنى داۋالاش، ئۇلارنىڭ پىت بېسىپ كەتكەن، كونا كىيىملەردىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن، پۇل كېرەك ئىدى. ئۇلارغا ياردەم قىلىمىز - دەپ، ئوچۇق ئاشكارا ئىئانە يىققىلى بولمايتتى.... گېرمانىيەدىن، شۋىتسىيەدىن، نورۋېگىيەدىن بولۇپ شۇنچىلىك مەخپى ھالدا، ئون بەش كىشىدىن ياردەم توپلىدىق. بۇ ئىشقا يەنە بىر خوتەنلىك ئاغىنەم بىلەن ئىككىمىز مەسئۇل بولدۇق. تۈرمىگە ئالاقە ئۈسكۈنىلىرى كىرگۈزىدىغان، دورا، كىيىم - كېچەك كىرگۈزىدىغان ئادەملەرنى تاپتىم. مەھبۇسلار بىلەن تېلېفونلاشتۇق؛ رەسىملىرىنى يوشۇرۇن يوللار بىلەن چىقارتىپ تۇردى. بارلىق خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىپ، ئۇلارنىڭ ۋەتەندىكى يېقىنلىرىغا يەتكۈزۈپ، رەسىم بىلەن بولسىمۇ دىدارلاشتۇرۇپ، روھىغا مەدەت بەردۇق. مەن ئۇلارنىڭ ئىشى بىلەن سۈيىدىمۇ يوق، چۆيىدىمۇ يوق ئىدىم. لېكىن ئۇلار ئالدىنغان بولسىمۇ، ئەزىز جانلىرىنى ۋەتەن ئۈچۈن پىدا قىلغان، مېنىڭ جان جىگەرلىرىم ئىدى. بۇ ئىش ئاستا، ئاستا سىرتقا تەپچۈرەشكە باشلىغاندا، مېنىڭ ئاكىلىرىم ۋەتەندە يەنە تۈرمىگە كىرىشكە

باشلىدى. ئايالىم بىلەن بالىلىرىم مىسىردا مۇكۇپ تۇرۇۋاتتى. بېشىغا دۇنيانىڭ قىيامىتى يېقىلغان بولسىمۇ، ھەممە ئىشىمنى ئاللاھقا تاپشۇرۇپ، مەھبۇسلارنى يوقلاپ تۇرۇشتىن يالتايىمدىم. ئۇنىڭغا يانداپ، گۇئاتانامودىكى ئۇكىلار بىلەنمۇ ئالاقەم باغلىنىپ قالدى. ئۇلارنىڭ يېقىنلىرىغا تەسەللى بېرىش، ئالاقلاشتۇرۇش قاتارلىق كىچىك ئىشلار بىلەن، ئۇلار ئۈچۈن گۇيا بىر چوڭ تاغنى يۆتكەپ بېرىۋاتقاندەك، روھى مەدەت بەرمەكتە ئىدىم. مۇشۇ مەھبۇسلارنىڭ ھەممىسىلا «ئازاتچىلار بىلەن غازاتچىلار» نىڭ سادىق پىداكارلىرى ئىدى. كاۋاپنى ئۆتكۈزۈۋەرسە، زىقى توشۇپ قالىدىكەن - دە. «ختاينىڭ قاتتىق ئەرز قىلىشى» بىلەن، ئوتتۇرا ئاسىيا تۇرمىسىدىكى «تېررورستلار» غا «ياردەم قىلىشىم» گېرمانىيە تەرىپىدىن چەكلەندى. گۇئاتانامودىكى ئالاقىنى ئۆزۈم ساقلاپ قېلىپ، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى مەھبۇسلىرىمنى، شۇ كۈنگىچە مەن بىلەن ھەمكارلىشىپ كېلىۋاتقان، ھېلىقى خوتەنلىك ئاغىنەمگە ئۆتكۈزۈپ بەردىم. ئۇلارغا تېلېفون قىلىپ، بۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار بىلەن خوتەنلىك ئاغىنەم يالغۇز مۇناسىۋەت قىلىدىغانلىقىنى، مېنىڭ يوقلىدىغانلىقىمنى ئېيتىپ، خوشلاشتىم. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مېنى تونۇيدىغان بىرسىلا بولۇپ، ئۇمۇ مەخپىيەتلىككە قاتتىق رىئايە قىلىدىغان، سادىق ھەم سابىق ئادىمىم ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى مېنى بۇخارالىق ناسىروف ئەپەندى - دەپ بىلەتتى. ئۇلار بىلەن تېلېفونلاشقان چاغلىرىمدا، ئوتتۇرا ئاسىيا ئاھاڭىغا توغۇرلاپ، بىر ئاز ئۆزبېكچە ئارىلاشتۇرۇپ گەپ قىلاتتىم. خۇددى دۈشمەنگە تەسلىم بولۇپ، جەڭ مەيدانىدىن چېكىنىۋاتقان ئەسكەردەك، سەپداشلار بىلەن قىيالمىغان ھالدا،

ئايىرىم ئايىرىم خوشلىشىۋاتاتتىم. نوۋەت قەشقەر شەھەرلىك بىرسىگە كەلگەندە: بىزنىڭ سېپىمىزدە ئۆزبېكلەر يوق ئىدى؛ ناسىروف دەيدىغان بىرىمۇ بولغان ئەمەس؛ مېنىڭ ئاخىرقى بىرلا ئارمىنىم باتتى، ئۇ بولسىمۇ ئانامنىڭ ھايات ئىكەنلىكىنى بىلىش، مېنىڭ ھايات ئىكەنلىكىمنى ئانامغا بىلدۈرۈش ۋە ئانام بىلەن سۆزلىشىپ رازىلىق ئېلىۋېلىش ئىدى؛ سىز- بۇخارالىق ناسىروف ئەپەندى مېنى ئارمىنىمغا يەتكۈزدىڭىز؛ ئانام ۋە بالىلىرىم بىلەن بىر قانچە قېتىم، قانغىچە تېلېفون ئارقىلىق مۇڭدەشۋالدىم، رازىلىق ئېلىۋالدىم؛ بىراق يەنە بىر ئارمان پەيدا بولدى؛ ئۇنىڭغا يېتەلمەي ئۆلۈپ كەتسەم، كۆرۈم ئوچۇق كېتىدۇ؛ مەن ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغان مەھبۇس، سىرتقا ھايات چىقالمايمەن؛ مەخپىيەتلىكىنى ئۆزۈم بىلەن ئېلىپ كېتىدىغان ئادەم؛ مېنى ئاخىرقى ئارمىنىمغا يەتكۈزەر سىزمۇ؟ ئۇ بۇ گەپلەرنى يىغا ئارىلاش دەۋاتاتقان بولغاچقا، ئۇنىڭ ئۆتۈنۈشلىرى يۈرىكىمنى تىلىپ ئۆتمەكتە ئىدى. چۈنكى مەنمۇ ئاشۇنداق تۈرىملەردە مىڭ ئۆلۈپ، مىڭ بىر تىرىلىپ ئازاب تارتقان سابىق مەھبۇس ئىدىم. شۇڭا: بولىدۇ، ئەمما قولۇمدىن كەلگىدەك ئىش بولسىلا قىلىپ بېرى - دېدىم. ئۇنداق بولسا بۇخارالىق ناسىروف ئەپەندىنى تونۇشتۇرۇپ قويۇڭ؛ بۇنىڭدىن باشقا ھېچنەرسىگە ئېھتىياجىم يوق - دېدى ئۇ، ئىشەنچلىك تەلەپپۇزدا. - تازا قىزىق گەپ بولدى بۇ؛ شۇنىڭچىلىك نەرسىنىمۇ ئارمان دېگىلى بولامدۇ ھە؛ مەن تېخى ۋەتەننى ئازات قىلىپ بەر دەمدىكىن دەپ، ئەنسىرەپ تۇرغان؛ سىز بۇخارالىق ناسىروف ئەپەندىنى قانداق تونىمىغان بولسىڭىز، ئۇنىڭ ئۆزىنىمۇ شۇنداق تونمايسىز؛ يەنە بىر گەپ، سىلەرنى

ھېچكىم ئاتمايدۇ، ئۆلتۈرمەيدۇ؛ بىز بىرلىكتە ئۇيغۇرىستاننى ئازات قىلىمىز؛ سىز تۈرمىدىن چىققاندا، ئۇيغۇر تور بەتلىرىگە «بۇخارالىق ناسىروف ئەپەندىنى ئىزدەيمەن» دېگەن بىر جۈملىنى يېزىپ قويسىڭىز، مەن سىزنى تېپىۋالمايمەن؛ ئەمما شۇ كۈن كەلگىچە، ئارتۇق ئويلاپ يۈرمەڭ - دېدىم، چاقچاق ئارىلاش. بىراق ئۆزۈم كۈلۈپ تۇرساممۇ، يۈرىكىم ئازاپلىق ئېچىشاتتى. چۈنكى مېنىڭ ئۇلارغا قىلىپ بەرگەن ئىشلىرىم، ئەركىن جەمئىيەتتىكىلەرگە نىسبەتەن، چۈننىڭ قاننىچىلىك ۋەزنى يوق، ئادەتتىكى ئىشلار بولغان بىلەن، ئەمما پېشانىسىگە ئۆلۈم خېتى چاپلاپ قويۇلغان ئەجەل مەھبۇسلىرى ئۈچۈن، گويا تاغلارنى ئالقىنىمدا ئوينىتىپ يۈرگەندەك، ئاجايىپ چوڭ ئىشلار بولۇپ ھېسابلىناتتى. بىزنى «ئەركىن دۇنيادا ۋەتەن - مىللەت ئۈچۈن بەك چوڭ ئىشلارنى قىلىۋاتىدۇ» - دەپ، ئويلايتتى ئۇلار، ئۆلۈم زىندانلىرىدا. يەنە بىر ئېچىنىشلىق يېرى شۇكى، مېنىڭ ئۇلارغا قىلىپ بەرگەن ھەر بىر ئىشلىرىمنىڭ ئارقىسىدا، «مەمتىمىن ھەزرەت بار، شۇ ئورۇنلاشتۇرۇۋاتىدۇ؛ ئۇ ۋەتەننى ئازات قىلىش يولىدا، بەك چوڭ ئىشلار بىلەن ئالدىراش؛ شۇڭا بىزنى يوقلاپ بولالمايۋاتىدۇ» - دەپ، خاتا كىشى ئۈستىدە، خاتا ئۈمۈتتە بولۇشى ئىدى. چۈنكى ھەر قېتىم تېلېفون قىلسام، قايسى بولمىسۇن: ئاللاھ ئاكىمىزنى سالامەت قىلسۇن، بىزدىن ئوتلۇق سالام - دەيتتى. بىراق - ئاكاڭلار تۈگەشكەن بىرى، ئۇ راھەت باغچىسىدا قەھۋە ئىچىپ ئولتۇرۇپ، ئىنتېرنېت ئويناۋاتىدۇ؛ ئۇ سىلەرنى تونمايدۇ؛ - دېگىلى بولمايتتى. بۇنداق دېيىش ئۇلارنىڭ خىيالى دۇنياسىنى ئۆلتۈرگەنلىك بولاتتى. ئۇلار بىر ئالدامچى سەۋەپلىك، ھاياتى

دۇنيادىن ئايرىلغان بولسىمۇ، خىياللىرىدىكى گۈزەل دۇنيالىرىدا
ھايات ياشىشى كېرەك ئىدى.

مەن ئاچچىق ئەلەم ئىچىدە، مەمتىمىن ھەزرەتنىڭ ئاكوپتىن
چىقىشىنى يامان ئۇزاق كۈتتۈم. 2005. يىلى 17. مارت، رابىيە
قادىر خانىمنى خىتاي دۆلىتى ئامېرىكىغا تاپشۇرۇپ بەردى.
رابىيە خانىم ئامېرىكىدا 4 ئاي دەم ئېلىپ، داۋالنىپ ياخشى
بولۇپ قالغاندىن كېيىن، 14. ئىيۇل مېيۇنخىغا يېتىپ
كەلدى. شۇ مۇناسىۋەتتە مەمتىمىن ھەزرەتمۇ قەدەم تەشرىپ
قىلدى. بىر قانچە كۈنلۈك يىغىن - چۇغۇن، سۆھبەت -
زىياپەت جەريانىدا، دۇنيا ۋەزىيىتىنى مەمتىمىن ھەزرەتتىن
ئاڭلىغان رابىيە خانىم، تولۇق قايىللىقنى بىلدۈرۈپ: «توغرا
ئېيتىسىز مەمتىمىن، پۇل بولمىسا قورالنى بىكارغا ئالغىلى
بولمايدۇ؛ قورال كۆتەرمگۈچە خىتاي ۋەتەندىن چىقىپ
كەتمەيدۇ؛ بۇ ئېيتقانلىرىڭىز ئورۇنلۇق؛ پۇلنى سودىگەرلىك
قىلىپ تاپمىز؛ مەن سودىگەرچىلىكنى باشلاي، سىزمۇ ئېلىم
- سېتىم ئىشلىرىغا كۆز - قۇلاق بولۇڭ؛ ئالدى بىلەن ئىقتىساد
ئىشىنى ھەل قىلايلى.» دېگەن چىغى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا
شۇنچىلىك بىر سۆھبەت بولغان ئىكەن. بىراق، بۇ گەپلەر
ئەركىن ئاسىيا رادىئوسىدا، مەمتىمىن ھەزرەتنىڭ ئاۋازى بىلەن
ئاڭلانغانلىقى مەلۇم. رابىيە خانىم ئۆيگە قايتىپ بارغاندا،
سىدىق ھاجىرووزى ئەپەندى تېرىكىپتۇ. چەتئەلچىلىكنى،
چەتئەلدىكى ئۇيغۇرچىلىقنى، بايراقدارلارنىڭ ھىلە -
نەيرەڭلىرىنى بىلمەيدىغان ۋە بىلمىگىنىنى قوبۇل قىلمايدىغان
رابىيە خانىم، سىدىق ھاجىرووزى ئەپەندىنىڭ لېكسىيەسىگە
قۇلاق سالماي، سودىگەرچىلىكنىڭ يولىنى ئاچمەن دەپ،

چىپىپ يۈرگەن چاغلاردا، مەتتىمىن ھەزرەت ئارىلاپ رابىيە ھەدىسىگە تېلېفون قىلىپ، پۇلنىڭ ئىزناسىنى ھەل قىلغان، قىلمىغانلىقى توغرىسىدا سوراپ تۇرىدىكەن. ئارىدىن بىرەر يىل شۇنداق ئۆتۈپ، سېنتەبىرنىڭ ئوتتۇرلىرى بولسا كېرەك، يەنە شۇ مەتتىمىن ھەزرەتتىن كەلگەن تېلېفون. رابىيە خانىم بىر ئاز تېرىكتىمۇ قانداق، ئۇنىڭغا جاۋابەن، مەتتىمىن ھەزرەت: رابىيە ئاچا دەسلەپ قىلىپ كۆپمۇ ئەمەس، يۈزىڭنىڭ دوللار ئەتراپىدا مەبلەغ سالىسىڭىز، كېيىنچە تېخىمۇ كېڭەيتىشىمىز مۇمكىن - دەپتۇ. پۇل تاپىدىغان ياخشى بىر سودا بولسا كېرەك - دەپ، ھاياجانلانغان رابىيە خانىم: بولىدۇ، مەن دەرھال ئامالنى قىلاي، قانداق سودا ئۇ؟ نەدىن ئېلىپ نەگە ساتىدىغان؟ - دەپ، بىلىشكە قىزىقىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئويلىمىغان يەردىن، دېئالوگ مۇنداق باشلىنىپ كېتىپتۇ.

مەتتىمىن ھەزرەت: مالىنى نەدىن ئېلىپ، نەگە سېتىش مۇھىم ئەمەس. بۇنى ئۆزۈم بىر تەرەپ قىلىمەن.

رابىيە خانىم: نېمە ئېلىپ نېمە ساتىدىغان سودا؟

مەتتىمىن ھەزرەت: ئېلىپ سېتىپ يۈرمەيمىز. بىز پۇلنىلا نەق تاپشۇرالساق، سودا ئۆزى مېڭىپ كېتىدۇ.

رابىيە خانىم: تېپىشماق بىلەن خوشام يوق. ئوچۇق دەڭا نېمە ئىش بولسا.

مەتتىمىن ھەزرەت: مۇنداق گەپتى، پۇلنى سىز چىقىرىسىز، پىلان مەندىن، سودىغا ئادەم تەييار.

رابىيە خانىم: ماقۇلمۇ دەپ تۇراي. سودىنى نەدە قىلىسىز؟

مەتتىمىن ھەزرەت: ئۈرۈمچى، شىخەنزە، سانجى ئەتىراپىدا.
رابىيە خانىم: مەبلەغىنى مەن سالىدىغان بولغانكىن، سودىنىڭ
قانداق تۇر، قانداق ئۇسۇلدا بولىدىغانلىقىنى بىلىشىم كېرەك.
بىلىمگەن سودىغا سالىدىغان مەبلەغىم يوق. گەپنى ئېنىق
دەڭ.

مەتتىمىن ھەزرەت: سىزنى چۈشىنىدۇ. دەپ ئويلىغانىم.
بەك قىستاپ تۇرۇۋالدىڭىز. ئۇنداق بولسا ئوچۇق سۆزلەي. ۱.
ئۆكتەبىر خىتاي دۆلىتىنىڭ قۇرۇلغان كۈنى، ھەم «شىنجاڭ
ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى» قۇرۇلغانلىقىنىڭ 50 يىللىقى
مۇناسىۋىتى بىلەن، خىتاي خەلقئارالىق چوڭ بايرام، پائالىيەت
ئۆتكۈزۈمەكچى. بۇ پائالىيەتكە چەتئەللىك چوڭ شىركەتلەر،
چوڭ ئىش ئادەملىرى تەكلىپ قىلىندى. بىز شۇنىڭغا
ئۈلگۈرتۈپ، ۋەتەننىڭ سانائەت رايونى بولغان ئۈرۈمچى،
سانجى، شىخەنزە شەھەرلىرىدە پەۋقۇلئاددە چوڭ تىپتا
پارتىلىتىش ئېلىپ بارماقچى. بۇ ئىشقا تۇڭگان مۇسۇلمانلىرىنى
ئورۇنلاشتۇرۇپ بولدۇم. پەقەت دەسلەپتە يۈزىڭنىڭ دوللار
ئىقتىسادقا ئېھتىياجىمىز بار. بىز گېرمانىيەدە قىلىشقان توختام
بويىچە ئىقتىسادتىن سىز تەمىنلەيسىز. قالغان ئىشنى مەن
بېجىرىمەن. ماڭا ئىشەنمىسىڭىز، تۇڭگانلار بىلەن ئۆزىڭىز
گەپلىشىپ باقسىڭىزمۇ بولىدۇ....

رابىيە خانىم: مەتتىمىن، سىز ساقمۇ ياكى ساراڭمۇ؟ ياكى
مەست بولۇپ قالدىڭىزمۇ؟ ياكى بېشىڭىزدا بىرسى قورال
تەڭلەپ تۇرۇپ، مۇشۇ گەپلەرنى دېيىشكە مەجبۇرلاۋاتامدۇ؟ -
رابىيە خانىم قۇلىقىغا ئىشىنەلمىگەن ھالدا، مەتتىمىن ھەزرەتتىن

قايتىلاپ سوراپ كېتىپتۇ. ئەمما مەتتىمىن ھەزرەت شۇنچىلىك تەمكىن ھالدا تەكىتلەپ: ياق، مەن شۇنچىلىك ساق. ئۆز ئىرادەم بىلەن ھەم ئارىمىزدىكى مېيونخىن كېلىشىمگە ئاساسەن بېجىرىدىغان ئىشلارنى ئورۇنلاشتۇردۇم. كېتەرلىك پۇلنى سىز تاپشۇرىسىز.

رابىيە خانىم: ھەي، نېمە دەۋاتىسەن؟ سەن بىلەن قانداق كېلىشىم تۈزدۈم؟ سېنى ۋاڭ لوچۇئەن ئورۇنلاشتۇردىما؟ مېنى تېررورىست تىزىملىكىگە كىرگۈزۈپ، ئامېرىكىدا تۇرمىگە سولانماقچىما؟ ھەي مۇناپىق! كىم ئۈچۈن ئىشلەۋاتىسەن؟

مەتتىمىن ھەزرەت: سېنى چەتئەلگە كىم، نېمە ئۈچۈن چىقىرىۋەتكەنلىكىنى بىلمەيدۇ دەمسەن خائىن؟ سەن بىلمىسەڭ مەن ئوبدان بىلىمەن. سەن چەتئەلدىكى ۋەتەن دەۋاسىنى ۋەيران قىلىش ۋەزىپىسىنى ئۆتىگىلى چىقتىڭ. سېنى ۋاڭ لوچۇئەن چىقارتتى. ئۆزۈڭ خائىن!

ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئۈنە چچە ئايلىق سىياسى مۇناسىۋەت، مۇشۇنداق سىرلىق تېلېفون، سىرلىق دېئالوگ ۋە تىل ھاقارەتلەر بىلەن ئاخىرلاشتى. بۇ مۇناسىۋەتنىڭ بىر قىسمىنى دەل شۇ چاغلاردا، مەتتىمىن ھەزرەت تەرەپتىن ئاڭلاپ، بەلكى راس، بەلكى يالغاندۇر؛ بۇنداقمۇ بولۇپ كەتمىگەندۇر - دەپ، ئانچە قىزىقمىغان ئىدىم. 2006. يىلى نويابىر «دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىيى» نىڭ ئومۇمىي يىغىنىغا، مېھمان بولۇپ ھەم رابىيە خانىمغا ھەمراھ بولۇپ كەلگەن، سىدىق ھاجى روزى ئەپەندىم بىلەن، مەزكۇر ۋەقە ئۈستىدە يۈز تۇرانە گەپلەشتىم. مەتتىمىن ھەزرەت تەرەپتىن ئاڭلىغانلىرىم راستكەن. بۇ بىر تۇزاق،

مەتتىن ھەزرەتنىڭ خىتايغا بىۋاسىتە ئىشلەيدىغانلىقىنى گۇمان قىلمايمىز؛ ئەمما ئۇ گۆرۈڭگە چۈشۈپ قالغان بولسا كېرەك - دېدى ئۇ، ۋەقەنىڭ داۋامىنى سۆزلەپ بەرگەچ. شۇ كۈنى تېلېفون ماجىراسىدىن كېيىنلا، رابىيە خانىم بىلەن ئىككىسى، ئامېرىكا ھۆكۈمىتىدىكى مۇناسىۋەتلىك ئورۇنغا بېرىپ، بۇ ئەھۋالنى مەلۇم قىلىپتۇ. چۈنكى رابىيە خانىم ئامېرىكىغا چۈشكەن چاغدىلا، ھۆكۈمەتنىڭ خانىمغا مۇناسىۋەتلىك ئىدارە خادىملىرى: سىزنىڭ تېلېفون ئالاقىڭىزنى ئامېرىكا كۈزىتىدۇ؛ خىتاي ۋە پالانى، پالانى دۆلەتنىڭ جاسۇسلىرىمۇ تىڭشاپ تۇرىشى مۇمكىن؛ ھۇشيار بولۇڭ. ھەرقانداق چاغدا تەھدىت ياكى گۇمانلىق، خەتەرلىك ئالاقە ھېس قىلىشىڭىز، مۇنۇ ئىدارىگە مەلۇم قىلىسىز - دەپ، ئالاھىدە ئەسكەرتكەن ئىكەن. شۇڭا بۇ قېتىمقى سىرلىق تېلېفون دېئالوگىنى ۋە ماجىرانى ئۇلارغا مەلۇم قىلغىلى بارغاندا، ئىدارىدىكى مەسئۇل كىشى: «سىز قارشى تەرەپكە نەق جايدا جاۋاب بەردىڭىز؛ خىتاي سىزنىڭ ئەركىن دۇنيادىكى ۋە ئامېرىكىدىكى پائالىيىتىڭىزگە توسقۇنلۇق پەيدا قىلماقچى؛ بۇ بىر قېتىملىق، بۇنىڭ بىلەن توختاپ قالمايدۇ؛ بىز سىزنىڭ جىسمانى بىخەتەرلىكىڭىزنى قوغدىيالايمىز؛ ئەمما سىياسى تۇزاققا چۈشۈپ قالسىڭىز، قۇتۇلۇپ چىقىشىڭىز قىيىن؛ ھەر زامان ھۇشيار بولۇڭ» - دەپ، يەنە تەكىتلەپتۇ. بىز ئۇزۇن پاراڭلاشتۇق. ھېلىقى چاغدا رابىيە خانىم مەتتىن ھەزرەتكە يۈز مىڭ دوللار بەرمىگەننىڭ ئۈستىگە، تازا تىللاشقاندىن كېيىن، ئۇ ئادەم قوساق كۆپۈكىگە چىدىماي، ئۆزىنىڭ ئوتتۇز مىڭ دوللارلىق مېرىسېدېس جىپ ماشىنىسىنى سېتىپ، خوتەنگە چۈشۈرگەنمىش؛ ئۇ يەردە ئۈچ

خوتەنلىك بالىلار ھەربىيچە كىيىم كىيىپ، يۈزىگە پايپاق تاقاپ، تىزىلىپ تۇرغان ھالدا (قوللىرىدا مىلىتتەك نەرسە بارمىتى، ھازىر تازا ئېسىمدە قالماپتۇ) خىتايغا تەھدىت سالغان، قىسقا بىر فىلىمنى ئىشلىتىپتۇ. ئۇ فىلىم گېرمانىيەدىكى ئابدۇجېلىل قارقاش ئەپەندىمنىڭ «ئۇيغۇر ئورگ» تورىدا ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، «ب ب س» ئاخباراتى نەقىل قىلىپ، تازا چوڭ خەۋەر ئىشلەپ تارقىتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن خىتاي «ب ب س» نىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپتۇ. «ب ب س» مەنبەسى كۆرسىتىپ قۇتۇلۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن خىتاي گېرمانىيەگە ئەرز قىلىپتۇ. گېرمان بىخەتەرلىك ئىدارىسى ئابدۇجېلىل قارقاش ئەپەندىنى تەكشۈرۈپتۇ. تازا تېخنىكىلىق تەكشۈرۈشتىن كېيىن، ئۇچۇرنىڭ خوتەندىن كەلگەنلىكى ئېنىقلىنىپ، قارقاش ئەپەندىنىڭ، ئۇنى يوللىغان كىشىلەر بىلەن ھېچقانداق ئالاقە تورى يوقلىقى ئىسپاتلىنىپ، گېرمانىيەدىكى دېلو يېپىلىپتۇ. بىز بۇ ھەقتە كۆپ تەرەپلىك مۇلاھىزە قىلىشتۇق. شۇ سىرلىق تېلېفون ۋە قەسى يۈز بېرىپ، ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئۇيغۇر توربەتلىرىدە رابىيە خانىمنى تەنقىدلەش، پاش قىلىش، تىلاش، تەنقىدلەش باشلىنىپ كەتتى. مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى رابىيە خانىمنىڭ قۇرۇلتايغا رەئىس بولىشىنى توسۇش، ئۇنىڭ چەتئەلدىكى ھەرىكەتلىرىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن قوللانغان ئىچكى مەسىلە - ھەسەتخورلۇق تۈپەيلىدىن بولغانمۇ، ياكى بۇلارنىڭ ھەممىسىنى بېجىندىن بىر تۇتاش باشقۇرۇلماي؛ ياكى چەتئەلدە، بىزنىڭ بايرىقىمىزنىڭ ئاستىدا، خىتاينىڭ ئىش بېجىرىش ئىشخانىسى بارمۇ؟ بۇلارنى تىزگىنلەپ، بىر تۇتاش باشقۇرىدىغان باش جاسۇس كىمدۇر؟ سىدىق ھاجى روزى

ئەپەندى يەنە بىر قانچىمىز ئۇزۇندىن ئۇزۇن مۇگداشتۇق. بۇلار مۇشۇ يەردە مۇگدىشىپ تۇرسۇن. بىز مەمتىمىن ھەزرەتنىڭ ئىزىدىن مېڭىپ، ئۇنىڭ نېمىلەرنى قىلغانلىقىنى كۆرۈپ چىقايلى.

ۋەتەندىكى تورلاردا «م. ئازات» ئىسمىلىك بىر يازغۇچى ئوتتۇرىغا چىقتى. ئۇنىڭ يازمىلىرىنى ۋەتەندىكى يۈزلىگەن تورلارغا كۆچۈرۈپ تارقىتىدۇ ئوقۇرمەنلەر. بىزمۇ چەتئەلدىكى ئۈچ، بەش ئۇيغۇرچە تورلارغا كۆچۈرۈپ تۇرىمىز. چۈنكى «ۋەتەندىكى بىر كادىر، ياكى بىر ئوقۇتقۇچى، ياكى بىر يازغۇچى» ۋەتەننىڭ شارائىتىدا مۇشۇنچىلىك نەرسىنى يېزىپ، خەلقىمىزگە كۆيۈنىۋاتقان تۇرسا، بۇنى ئالقىشلاش كېرەكتە. ئۇنىڭ يازمىلىرى ۋەتەندىكى ياش ئوقۇرمەنلەرنى ئۆزىگە رام قىلىۋالدى. «رۇيلىدا كېڭىيىۋاتقان ئۇيغۇر قەبرىستانلىقى، تامىل ئارىسلانلىرى» ماۋزۇلۇق يازمىلىرىنىڭ ئوقۇلۇش سانى قانچە مىليونغا يەتتى. «ۋەتەندىكى م. ئازات» نىڭ ئۈستىدە كۆپ تالاش - تارتىش قىلدۇق. بەزىلەر ئىلھام توختى دەيتتى. لېكىن ئىلھام توختى قىسقا ھەم ئېغىر يازاتتى. م. ئازاتنىڭ يېنىك ھەم راۋان. ئىدىيىسىدە چوڭ پەرق يوق. ئىلھام توختىمۇ «مىللى ئاپتونومىيىلىك قانۇن ئادالىتى» نى تەلەپ قىلاتتى. م. ئازاتمۇ شۇنى تەرغىب قىلاتتى. ئۇنىڭ يازمىلىرىدىكى «جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى، دۆلىتىمىزنىڭ غەربىنى ئېچىش سىياسىتى، شىنجاڭنىڭ تىنچلىقى، پاراۋانلىقى، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىناق، ئىتتىپاق باراۋەرلىكى، مۇقىملىقتىن بۇرۇن ئادالەت بولۇشى كېرەك...» دېگەندەك، تەكرارلىنىپ تۇرىدىغان سۆزلەردىن، ئۇنىڭ سادىق كوممۇنىست ئەمما

ئۇيغۇرغا كۆيۈندىغان كادىرلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. كوممۇنىستلار ئىچىدىمۇ ئۆز خەلقىگە شۇنچىلىك كۆيۈندىغانلارنىڭ بولشى، ھەقىقەتەن ئىجابى ئەھۋال ئىدى. ئەپسۇس، ئويلىمىغان بىر پەيتتە، بۇ تاشنىڭ ئاستىدىن يەنە مەمتىمىن ھەزرەت چىقتى.

2009 . يىلى 26. ئىيۇن خىتاينىڭ شاۋگۇئان رايونىغا، مەجبۇرى يۆتكەپ ئاپىرىپ ئىشلىتىۋاتقان، ئۇيغۇر ياشلىرىنى خىتايلارنىڭ ۋەھشىلەرچە، ئاممىۋى ئۆلتۈرۈۋىشىگە پەرۋا قىلمىغان، خىتاي ھۆكۈمىتىگە نارازىلىق بىلدۈرۈپ، ۋەتەندىكى تورلاردا غۇل غۇلا قوزغالدى. ئىلھام توختى ئەپەندىمۇ جانلىق ئىنكاس بىلدۈردى. «كوممۇنىست، كادىر» م. ئازاتمۇ تۈرلۈك ئىنكاس بىلدۈرۈپ تۇردى. خىتاي دۆلىتى تەلەپلەرنى پىسەنتىگە ئالمىغاندىن كېيىن، 5. ئىيۇل ئۈرۈمچىدە ئۈنۈپىرىستىت ئوقۇغۇچىلىرى، شەھەر ياشلىرى خىتاينىڭ بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، ھەق تەلەپ نامايىشى ئېلىپ باردى. نامايىشچىلارغا خىتاي ساقچىلىرى ئوق چىقاردى. شۇنىڭ بىلەن تەرتىپ بۇزۇلۇپ، تىنچلىق نامايىشى قالايمىقانچىلىققا ئايلاندى. شۇ بانادا قانچە يۈزلىگەن ئۇيغۇرنى ئېتىپ، چاناپ ئۆلتۈردى؛ قانچە مىڭلىغان ئۇيغۇرلارنى ئىز - دېرەكسىز يوقىتىۋەتتى؛ قانچە ئون مىڭلىغان ئۇيغۇرلارنى تۇتقۇن قىلىپ تۈرمىگە سولدى. پەسكەش، پەسەندە خىتاي پۈتۈن مۇشۇ جىنايى قىلمىشلىرىنى يۈكلەپ، جاۋابكارلىققا تارتىش ئۈچۈن، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلاردىن قۇربانلىق ئىزدىدى. خىتاينىڭ مەقسىتى ئېنىق: «شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئەزەلدىن ئىناق، ئىتتىپاق، لېكىن چەتئەل كۈچلىرى، چەتئەلدىكى مىللى بۆلگۈنچىلەر سىڭىپ كىرىپ، جەمئىيەت ئامانلىقىنى

قالايمىقانلاشتۇرۇپ، دۆلەتنىڭ تۇپراق پۈتۈنلىكىگە بۇزغۇنچىلىق قىلماقچى» دېگەندەك، قېلىپلاشتۇرۇلغان، بىر يۈرۈش تۆھمە تىللىرىنى بازارغا سېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ دۆلەت تېررورچىلىقىنى ئاقلاشقا تىرىشىدۇ. بۇ خىتاي دۆلىتىنىڭ ۋە خىتاي خەلقىنىڭ جىنايەتتىن ئۆزىنى قاچۇرۇش، ئۆز جىنايىتىنى يۈكلەيدىغان، قۇربانلىق ئىزدەش خاراكتېرى. دېگەندەك نومۇسىز، پەسەندە خىتايلار رابىيە قادىر خانىمنى جاۋاپكارلىققا تارتتى. ئۇنىڭ شاۋگۇئان ئىرقى قىرغىنچىلىقىغا قارشى، چەتئەللەردىكى ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرىغا قارىتا چىقارغان نامايىش چاقىرىقىنى، قۇرۇلتاينىڭ تېلېفون يىغىنلىرىدا قىلغان سۆزلىرىنى، قۇرۇلتاي ئىشخانىسىدا سىنگە ئېلىنغان يىغىن كۆرۈنۈشلەرنى كېسىپ ئۇلاپ، ئۇنىڭ ئۈرۈمچىدە نازارەت ئاستىدىكى ئىنىسىنى، تۈرمىدىكى ئوغۇللىرىنى گۇۋاھلىق بەرگۈزۈپ، 5. ئىيۇل ئۈرۈمچى قىرغىنچىلىقىنىڭ قوزغاتقۇچىسى، كۈشكۈرتكۈچىسى رابىيە قادىر دەپ، ئىسپات تەييارلىدى ۋە ئۇنى تېررورچىلىق بىلەن ئەيىبلەپ، خەلقئاراغا ئەرز سۈندى. رابىيە قادىر خانىم قانۇنى يوللار بىلەن ئۆزىنى ئاقلاپ، خىتايغا رەددىيە بەردى. بەزى خىتاي سىياسى ئوبزورچىلىرى، غەيرى رەسمى ھالدا: ئەركىن سىدىق ئالدىنقى يىللىرى، ئۈرۈمچىدىكى ئۈنۈپىستېتلەردە لېكسىيە سۆزلەپ، قۇتراتقۇلۇق قىلغان - دەپ، ماقالا ئېلان قىلدى. ئەركىن سىدىق ئەپەندى خىتاي ئوبزورچىلىرىنىڭ تۆھمەتلىرىگە جاۋاب بەردى. خىتاي دۆلىتى ئۈچۈن ئېيتقاندا، جاۋاپكارنىڭ كىم بولىشى مۇھىم ئەمەس، پەقەت «چەتئەلدىكى ئۇيغۇر، مىللى بۆلگۈنچىگە يۈكلەنشى، دۆلەت سىياسىتىنىڭ ئادىل ئىكەنلىكى، ئۇيغۇرلار ھېچ بىر زامان خىتاي دۆلىتىگە

قارشى ئەمەسلىكى» ئىسپاتلانسا بولاتتى. شۇنداق كەسكىن ئاخبارات جېڭى بولۇۋاتقاندا، «ۋەتەن ئورگ» ناملىق توربەتتە «م. ئازات كىمۇ؟» دېگەن بىر يازما ئېلان قىلىندى. بىز يازمىلىرىنى ياقىتۇرۇپ ئوقۇيدىغان، ھېلىقى بېجىندىكى، ياكى ئۈرۈمچىدىكى ھەقىقى ئاپتونومىيىچى، ئادالەتپەرۋەر كوممۇنىست كادىر م. ئازات، ئىستانبۇلدىكى مۇستەقىلچى، 97. يىلى قوراللىق ھەرىكەت قوزغاپ، ئۈچ يىل ئىچىدە ۋەتەندىن خىتايىنى قوغلاپ چىقىرىپ، مۇستەقىل شەرقى تۈركىستان قۇرماقچى بولغان، 2006. يىلى ئۆكتەبىردە رابىيە خانىمدىن يۈز مىڭ دوللار ئېلىپ ئۈرۈمچىدە، سانجىدا، شىخەنزىدە پارتىلىتىش ئېلىپ بېرىپ، ئۈچ يىل ئىچىدە ۋەتەننى ئازات قىلماقچى بولغان، ھېلىقى بايراقدار ئىنقىلابچى رەھبەر شۈكەن. ئۇنىڭ م. ئازات بولۇپ قېلىشى بىر ئېھتىمالسىزلىق بولسا، خىتايىنىڭ جىنايىتىنى چەتئەلدىكى ئۇيغۇرنىڭ ئۈستىگە ئېلىشى، يەنە بىر چوڭ ئېھتىمالسىزلىق ئىدى. ئەمما مەمتىمىن ھەزرەتتەك، ئىنقىلابچىلار تەرىپىدىن قارا قالپاق كىيۋالغان، (خائىن، جاسۇس، قاتىل، ساتقۇن) خىتاي تەرىپىدىن قېزىل قالپاق كىيۋالغان («تېررورىست») كىشىنىڭ، بۇنداق سەزگۈر پەيتتە، بۇنداق نازۇك مەسىلىنى ئۈستىگە ئېلىشنىڭ ئېھتىماللىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىشمۇ مۇمكىن بولمايدىغان ئىش ئىدى. ئۇنىڭ نامىدا باشقا بىرى بۇنداق نەرسىنى ئېلان قىلىشنىڭ زۆرۈرىيىتىمۇ يوق ئىدى. سېسىپ ھالى قالمىغان ئادەمنى يەنە سېسىتىش، بىر ئەخمەقلىق - دە. ئۇنىڭ ئۈستىگە تور باشقۇرغۇچىنىڭ ئىزاھاتىمۇ، بۇنىڭ راستلىقىنى ئىسپاتلايتتى - «مەنمۇ ھەيران قالدىم، ئۇستازنىڭ ئويلىغىنى باردۇر. مېنىڭچە ھازىر ۋاقتى

ئەمەس ئىدى.» دېگەندەك. يەنە بىرمۇنچە سالپا - ساياق گۇپپاڭچىلارمۇ ئالقىشلىغان ئىكەن: «ياشاپ كېتىڭ ئۇستاز. ئەلەمدىمۇ، قەلەمدىمۇ يېتۈك زات سىز!»، «ئاپىرىن ئۇستاز، سىزنىڭ ھامان بىر كۈنى بۇ دەۋانى ئۆز قولىڭىزغا ئالدىغانلىقىڭىزغا ئىشىنەتتۇق! ئۈمىدىمىزنى ئاقلدىڭىز.»، «ھەقىقىي رەھبەر دېگەن مانا مۇنداق بولىدۇ؛ ۋەتەن ئىچى - سىرتىدا نوپۇزغا ئىگە، ھەقىقىي سالاھىيەتلىك رەھبەر.» گۇپپاڭچىلىرىنىڭ كىملەر بولشى، نېمىلەرنى دېيىشى بىر تېيىن. ئەمما خىتايىنىڭ جىنايىتىنى چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئۈستىگە ئالغانلىقى ۋە خىتايىنىڭ «شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئەزەلدىن ئىناق، ئىتتىپاق، لېكىن چەتئەل كۈچلىرى، چەتئەلدىكى مىللى بۆلگۈنچىلەر سىڭىپ كىرىپ، جەمئىيەت ئامانلىقىنى قالايمىقانلاشتۇرۇپ، دۆلەتنىڭ تۇپراق پۈتۈنلىكىگە بۇزغۇنچىلىق قىلماقچى» دېگەن، تۆھمەتلىك دەۋاسىنى تەستىقلاپ، پاكىت، ئىسپات بىلەن تەمىنلىگەنلىكىنى چۈشىنىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ م. ئازات ئىكەنلىكى چوڭ گەپ ئەمەسقۇ، خىتايىمۇ بەك رەنجىپ كەتمەيتتى. چۈنكى م. ئازاتنىڭ يازمىلىرىدىكى خاراكتېرىدىن، پەقەت خىتايىنىڭ ئاپتونومىيىلىك قانۇنىغا ئۇيغۇن شەكىلدە، ئۇيغۇرلارغا كۆيۈمچانلىق كۆرسىتىپ كېلىۋاتقان بىر كوممۇنىست كادىرلىقى چىقىپ تۇراتتى. ئەگەر ئۇيغۇرلارنى كۈشكۈرتتى - دېگەندىمۇ، خىتايىنىڭ ئاتالمىش «تۇپراق پۈتۈنلىكىگە ھۆرمەت قىلغان، جۇڭگونىڭ ئاساسى قانۇنىغا ئاساسەن، ئاپتونومىيىلىك ھوقۇق نورمىسى» تەلەپ قىلىنغان نەرسىلەرنى يازىدىغان بولغاچقا، ئۇنداق نەرسىنى يازغان كىشىنىڭ، مەمتىمىن ھەزرەتكە ئايلىنىپ

قېلىشىمۇ، چوڭ مەسىلە ئەمەس خىتايىنىڭ نەزىرىدە. بىراق ئۇنىڭ پەلپەتەش ئىقرار نامىسىدە مۇنداق مەزمۇنلارمۇ بار ئىدى: «مەن ئۇزۇن يىللاردىن بېرى، ۋەتەندىكى نۇرغۇن تورلاردا، ھەر خىل تەخەللۇستا پىكىر يېزىپ كېلىۋاتىمەن؛ ماقالە، ئەسەرلىرىمنى ئۇنىۋېرسىتېت ئوقۇغۇچىلىرى ياقىتۇرۇپ ئوقۇيدۇ ھەم قولىدىن قولغا تارقىتىدۇ؛»، «ۋەتەندىكى ۋە يېقىندىكى ئالى مەكتەپلەردە خىزمەت قىلىدىغان، نۇرغۇن زىيالىيلار بىلەن پىكىر بىرلىكىدە، كۆپ خىزمەتلەرنى بىرگە قىلىپ كەلدۇق.» «ۋەتەندىكى يۈزلىگەن زىيالىيلار بىلەن مۇرىنى مۇرىگە تېرەپ، ئۇزۇن يىللاپ جاپالىق ئەمگەك قىلدۇق؛ ئۇنىڭ مېۋىسى كۆرۈلۈشكە باشلىدى؛ ھازىر ئۇلارنىڭ تولىسى كوممۇنىست خىتايىنىڭ زىندانلىرىدا ئازاپلىنىۋاتىدۇ؛ شۇنداقىمۇ ئۇلار ئۆز جانلىرىنى پىدا قىلىپ، مەخپىيەتلىكنى ساقلىدى. ...» «مەن پۈتۈن ۋەتەندىكى ئالى مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىغا شۇنداق چاقىرىق قىلىمەن: شاۋگۇئان قىرغىنچىلىقنىڭ قاتىللىرىنى جازالاپ بەرسۇن دەپ ھەق تەلەپ قىلىپ، ئۈرۈمچىدىكى ئالى مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى كوچىغا چىقىپ نامايىش قىلغانتى؛ رەھىمسىز كوممۇنىستلار ئۇلارنى ئوققا تۇتۇپ، قىرغىن قىلدى؛ ئەمدى 5. ئىيۇل قىرغىنچىلىقنىڭ بىر ئايلىق مۇناسىۋىتى بىلەن، شەرقى تۈركىستاندىكى بارلىق ئالى مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى، خىتاي دۆلىتىنىڭ ۋە كوممۇنىست پارتىيەسىنىڭ بايرىقىنى كۆتۈرۈپ كوچىغا چىقىپ، ئۆزلىرىنىڭ خۇڭگۇ پۇقراسىمۇ ياكى ئەمەسمۇ، سىناپ كۆرىدىغان ۋاقىت كەلدى...» بۇ ئادەمنىڭ يازمىلىرىنى، ئىقرار نامىسىنى كۆرۈپ ھەيران قالدىم. خائىن مۇشۇنداق بولامدىغاندۇ؟ جاسۇس مۇشۇنداق

بولامدىغاندۇ؟ ساتقۇن، مۇناپىق مۇشۇنداق بولامدىغاندۇ؟
 شوھرەت پەرەس، نام ئاتاق پەرەس مۇشۇنداق بولامدىغاندۇ؟
 مەنسەپ پەرەس خۇمىسى مۇشۇنداق بولامدىغاندۇ؟ ياكى دۆت
 كالۋا، پەلپەتەش، دەلتە مۇشۇنداق بولامدىغاندۇ؟ خىتاي
 ۋەتىنىمىزدە ئۆزى ئىجرا قىلغان، ھەرقانداق بىر جىنايەتنىڭ
 جاۋابكارلىرىنى چەتئەلدىن ئىزدەيدۇ. بۇنىڭ ئىزاھاتى مۇنداق:
 «كوممۇنىستىك پارتىيە رەھبەرلىكىدىكى، جۇڭگو ھۆكۈمىتى
 شۇنچىلىك ئادىل؛ ھەممىگە باراۋەر مۇئامىلە قىلىدۇ؛
 شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئەركىن، ئىناق، ئىتتىپاق
 ياخشى تۇرمۇش كەچۈرمەكتە؛ لېكىن چەتئەل كۈچلىرى،
 چەتئەلدىكى مىللى بۆلگۈنچىلەر سىڭىپ كىرىپ، ئىرادىسى
 ئاجىز، ياخشى تەربىيە كۆرمىگەن بىر تۈركۈم خەلق ئاممىسىنى،
 ياشلارنى قايىمۇقتۇرۇپ، قۇتراتقۇلۇق قىلىدۇ...» - دېگەندەك،
 سىياسى نەپەرەتلىرىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىگە، يىللاردىن بېرى
 يۈزىگە پايپاق كىيۈۋالدىغان، ساختا غازاتچىلارمۇ، مۇشۇنىڭدەك
 پاكىت تەييارلاپ بېرىپ كەلمەكتە ئىدى. مانا ئەمدى «5.
 ئىيۇل قىرغىنچىلىقىغا ئوتنى مەن ياققان، يۈزلىگەن زىيالىيلارنى
 مەن يېتەكلىگەن، ئۇلار ئىنقىزار قىلمىسا بوپتۇ، ئاۋارە بولماڭلار.
 مانا مەن ئۈستۈمگە ئالمەن! تىنچلىقنى بۇزىدىغانلار چەتئەلدە.»
 - دەۋاتاتتى - مەمتىمىن ھەزرەت. مەن ئىنكاس يېزىش
 ئۈچۈن، لەنتى «ۋەتىنىم ئورگ» تورغا تىزىملىتىپ ساقلىدىم.
 چۈنكى ئۇ تورغا تىزىملىتىپ، ئەزا بولغاندىن كېيىنلا بىر
 نەرسە يوللىغىلى بولاتتى. لېكىن تور باشقۇرغۇچىلار رەت قىلدى.
 ئامېرىكان ئورگ تورغا قىسقىچە ئىنكاس يازسام، تەخىر
 قىلماي ئۆچۈرۈۋەتتى. «شەرقى تۈركىستان ئازاتلىق نەشرىياتى»

نىڭ، ئورگان تورى « ئازاتلىق » قا يوللىدىم. گەرچە بۇ تورنى تەشكىلسىز بىر گۇرۇپ كىشىلەر قۇرغان بولساقمۇ، كۆپىنچە رابىيە خانىمنىڭ پائالىيەتلىرىنى يورۇتۇپ كېلىۋاتقان بولغاچقا، باشقىلارغا تەنقىد يېزىش ياخشى تەسىر بەرمەيتتى. شۇنداق بولسىمۇ چارسىزلىقتىن، ئۇ تورغا يوللىغان يازمام ئۈچ كۈندىن كېيىن ئۆچۈرۈلۈپتۇ. تور باشقۇرغۇچىدىن سورىسام، رابىيە خانىم تېلېفون قىلىپ، ئۆچۈرتىۋېتىپتۇ. قاتتىق تېرىكىپ: « بۇ قانداق گەپ؟ مېنىڭ يازغانلىرىمدا، رابىيە خانىمغا قارىتىلغان بىرەر ئېغىز گەپ بولمىسا. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىز رابىيە خانىمنىڭ شەخسى تەشۋىقاتچىسى بولمىساق. خانىم مىللەت ئۈچۈن ئىش قىلىۋاتىدۇ، بەدەل تۆلەۋاتىدۇ - دەپ، قەلەم بىلەن بولسىمۇ مەدەت بېرەيلى دېسەك، مانا ئەمدى مەن باشقۇرىمەن دېسە، بونى قوبۇل قىلىشقا بولمايدۇ. يازمامنى قايتا چاپلاپ قويۇڭ » - دېدىم. يازمام قايتا چاپلىنىپ يېرىم سائەت ئۆتمەي قول تېلېفونۇم چېلىپ كەتتى. ئاچسام رابىيە خانىمنىڭ ئاۋازى. ئىممىم دېدىم ۋە گېرمانچە گەپ قىلىپ تۇرۇۋالسام: ۋاي جانەي، خاتا نومۇر كەن بۇ دەپ، تېلېفون ئۈزۈلدى. بىر ئازدىن كېيىن يەنە شۇ ناتونۇشتىن چېلىنغان تېلېفون. زادىلا ئالدىم. ھەتتا تېلېفوننىڭ مۇزىكىسىنى بېسىۋەتسەممۇ بولاتتى، ئەمما جىددىيچىلىكتە، ياتاق ئۆيدىكى ياستۇقنىڭ ئاستىغا باستۇرۇپ قويۇپ، ئىشكىنى مەھكەم يېپىۋېتىپ، بالكونغا چىقىۋاپتىمەن. بىر ھازادىن كېيىن ئۆيگە كىرىپ، ياستۇقنىڭ ئاستىدىن تېلېفوننى ئالسام، تۈركىيەدىن، مېيونخىندىن مەن ھۆرمەت قىلىدىغان بىر قانچە كىشىمۇ تېلېفون قىلغان ئىكەن. ئەجەبلىنەرلىكى ئابدۇل

ھەكمىخان مەخسۇمنىڭ نومۇرىمۇ ئارىلاپ ئىككى قېتىم چالغان ئىكەن. مەن ھەممىدىن ئاۋۋال مەخسۇمغا تېلېفون قايتۇردۇم. تاشنىمۇ ئېرىتتۈۋەتكىدەك، مۇلايىم سۆزلىرى بىلەن مېنى قايىل قىلىپ، يازمىنى توردىن ئۆچۈرتىشىمنى ئىلتىماس قىلدى (مەرھۇم). لېكىن مەنمۇ يۇمشاق سۆزنى كۆرگەندە تېخىمۇ يۇمشاپ، قارشى تەرەپكە بوشلۇق قويمىدىغان ئادىتىم باتتى. ئاخىرى مەخسۇم ئاغىنەم گەپنىڭ راستىنى دېيىشكە مەجبۇرلىنىپ: «سىلە مەمتىمىن ھەزرەتنى تەنقىتلىگەندىن بېرى، مۇشۇ ئۈچ كۈن ئىچىدە ئۇ كىشى ۋە ئۇنىڭ بىر قانچە يېقىنلىرى، رابىيە خانىمغا بەك ئېغىر ئاھانەت قىلىپتۇ؛ خانىم مەمتىمىن ھەزرەتكە تېلېفون قىلىپ، نېمىشقا بۇنداق قىلىۋاتسىلەر؟ - دەپ سوراپتىكەن، ئۇ كىشى - سەن ئابدۇرەھىمنى كۈشكۈرتۈپ، تورلاردا يۈزۈمنى تۆككۈزدۈڭ، شۇنىڭ جاۋابىنى كۆرۋاتسەن دەپتۇ؛ ئەگەر خانىمنى ئايىسلا، مەمتىمىن ھەزرەتكە قارىتا بىر نەرسە يازمىغان بولسىلا، ھەممىدىن مەن بەك خۇرسەن بولاتتىم» - دېدى، ئۇ شۇنچىلىك مۇلايىم بىر ئاھاڭدا. مەخسۇمغا بەرگەن سۆزۈم بويىچە، توردىكى يازمىنى دەرھال ئۆچۈرتىۋەتتىم. ئەمما دۇنيا ماڭا تار كەلگەندەك، ئاسمان يېشىمغا گۈمۈرۈلۈپ چۈشۈۋاتقاندا، بىر مۇدەھشىنىڭ ئاستىدا يانچىلىۋاتاتتىم. مەمتىمىن ھەزرەتنىڭ مەزكۇر قىلمىشى، خىتايچە ئىنتىقام ئىدى. خىتايچە گۆرۈگە ئېلىش، يېقىنلىرىنى گۆرۈگە ئېلىپ رەقىبىنى يېڭىشتىن ئىبارەت، خىتايچە پەسكەشلىك ئىدى. شۇ كۈنلەرگىچە ۋەتەندە يۈز بېرىۋاتقان ھەر قانداق ھەرىكەتلەرنى، يۈزىگە پايپاق كېيىۋالغان مەلۇن «غازاتچىلار» نامىدا «بۇ

ئىشنى چەتئەلدىكىلەر قىلدى» - دېگەن پاكىت بىلەن، خەلقئارادا خىتايىنى ئۈستۈنلۈككە ئىگە قىلىپ كەلگەن بولسا، مانا ئەمدى سابىق «ئازاتچىلار» نىڭ ئەمىرى مەمتىمىن ھەزرەت، يۈزىدىكى پايپاقنى سېلىۋېتىپ، نەق مەيداندا خىتايىنىڭ پۈتتۈرۈلۈشىگە يول ئاچتى. مەن كۆپ ئويلىنىدىم. ھەر قانچە تەنقىد قىلساممۇ، تىللىساممۇ، ھەتتا ئاغزى - بۇرنىنى ئىت يالىغۇدەك قان قىلىۋەتسەممۇ، ئىش ئەكسىگە قايتمايتتى. ئۇ خىتايىنى ماتېرىيال بىلەن تەمىنلەپ بولغان ئىدى. شۇڭا پۈتۈن زېھنىمنى يىغىپ، بىر قانچە ماتېرىياللارنى توپلىدىم. قاتتىق ئويلىنىدىم. پىكرىمنى پۈشۈرۈپ تەييارلىغاندىن كېيىن، ئازاتلىق تورىدا «خاتالىق كىمدىن ئۆتۈۋاتىدۇ؟» ماۋزۇسى ئاستىدا، 25 پارچىگە بۆلۈپ، ئۈدۈللۈك ئېلان قىلدىم. يازارمەننى «ئازاتچىلار» مۇ، «غازاتچىلار» مۇ ئىزدەپ، جان تالىشىپ قالماقتا ئىدى. تورغا چۈشكەن ئىنكاسلارنى تور باشقۇرغۇچىلار تاللاپ تەستىقلايتتى. بۇ تېمىنى مېنىڭ يېزىۋاتقانلىقىمنى تور باشقۇرغۇچىلارمۇ بىلمەيتتى. چۈنكى مەن تورغا يوللىغاندا «ئاي پى» ئادرېسىنى ئۆزگەرتىپ كىرەتتىم. كېيىن ئۇ تېمىنى كىچىك بىر كىتاب قىلىپ، ئۆز ئىسمىم بىلەن نەشر قىلدۇرغاندىن كېيىن «غازاتچىلار» قوشۇنى نامىدىن، نامەلۇم كىشىلەر تېلېفون ئارقىلىق ئېغىر تەھدىت سالاتتى. ئۇلارغا كىتاپنى تەپسىلىي ئوقۇپ بېقىشنى تەۋسىيە قىلاتتىم. چۈشىنەلمىگەن جايلارغا قارىتا، يەنە نامەلۇم تېلېفون ئارقىلىق ئىزاھات تەلەپ قىلىشاتتى. ئۇنداقلارغا قانائەتلىك نەتىجە چۈشەنچە بېرەتتىم. ئەمما سابىق «ئازاتچىلار» قوشۇنىدىن، مەمتىمىن ھەزرەتنىڭ بىر قانچە سادىق

كۈچۈكلىرى پاچىقىمنى غاجىلاپ ئارام بەرمىدى. ئېكران ئارقىلىق، ئەركىن ئاسىيا رادىئوسىنىڭ زىيارىتى ئارقىلىق سۆزلەپ، چۈشەنچە بېرىپ باقتىم. لېكىن ئۇلارنىڭ غاجىلىغىنى غاجىلىغان. شۇ كىتاب مۇناسىۋىتى بىلەن ماڭا ئەسكىلىك قىلىشنى قاملاشتۇرۇپ بولالماي، ياكى مېنى پارچىلاپ كۆمۈۋېتىشنىڭ تېخى ئەپلىك چارىسى يوق، ئاخىرى مېيىنخىن شەھىرىدىكى بىر ئوم جامائەتنى پارچىلاشقا، دۈشمەنلەشتۈرۈشكە ئۇرۇنغاندا، مەن ھەممە تەرەپتىن سۇغۇرۇلۇپ، ئۆزۈم يالغۇز چىقىپ كەتتىم. نامايىشقىمۇ، نەزىر - چىراغ، توي - تۆكۈن ئىشقىلىپ، كۆپچىلىك توپلاشقان يەردىن تامامەن يىراق تۇرۇشنى تاللىدىم. ھەتتا ئۆزۈم مەسئۇل بولۇپ ئاچقان «گېرمانىيە ئۇيغۇر مەكتىپى» گىمۇ بارمىدىم. ھەپتىدە شەنبە، يەكشەنبە تەڭ - تۇشلىرى بىلەن بىرگە ئوقۇپ، ئۇيغۇرچە سۆزلىشىپ، بىرگە ئويناپ، ئۇيغۇرچىلىق ۋە سەبىيلىك شاتلىقىدىن بەھرىمەن بولۇۋاتقان، بەش ياشتىكى كىچىك قىزىمنىمۇ ئەۋەتمىدىم. شۇنچىلىك قول ئۈزۈپ، مەن بۇ شەھەردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىدا يوق - دېدىم. شۇنىڭغىمۇ رازى بولماي، قۇرۇلتاينىڭ ئىشخانىسىدا، قۇرۇلتاينىڭ مۇزاكىرە يىغىنلىرىدا: بۇنى ياشاتمايمىز؛ بىز نەپەسلىنىۋاتقان ھاۋادىن نەپەس ئالدۇرمايمىز؛ كۆپچىلىك بار يەرگە كەلتۈرمەيمىز؛ توپغا، نەزىرگە چاقىرغۇزمايمىز؛ ئۆلۈمگە بارمايمىز؛ بالىلىرىنىڭ توپغا بارمايمىز، ھېچكىمنى بارغۇزمايمىز؛ يېتىم قالدۇرئىمىز؛ ... سان - ساناقسىز چەكلىمە، شوئار توۋلاپ، قۇرۇلتايدا قارار ئېلىپ، شۇنچىلىك رەزىللىكلەرنى قىلىشتى. بۇ مەلئۇن ئىتلارنىڭ غاجىلاشلىرى ئىشتىنىمنىڭ پۇچقاقلارنى تىتىپ

تاشلىسىمۇ، پاقىقىمغا چىشى ئۆتمەيتتى، جىسمىمنى زېدە قىلالمايتتى. مەن يالغۇز تۇغۇلغاندەك، يەنە يالغۇز ياشاپ، ئاخىرى يالغۇز ئۆلەلەيتتىم. بىراق ئۇلار تىنىم تاپماي غالجىرلىشىپ، 2012. يىلى 8. ئاۋغۇستتىن باشلاپ، بىر قانچە نەپەر ئىنتايىن قارا قۇساق ئادەملەرنى ئالدىغا چىقىرىپ قويۇپ، كىشىلەرنى ماڭا ۋە يەنە ئۈچ كىشىگە قارشى ئىمزا توپلاشقا سەپەرۋەرلىك قىلىشتى. بۇ ئىشقا قۇرۇلتاينىڭ مەركىزى قارا گۇلۇقىغا مەڭگۈلۈك سۇقۇنغان، سىرلىق كىشىلەرمۇ ھەمكارلىشىپ، بىر چوڭ ماجىراغا مەيدان تەييارلاشتى. مەن يىللاپ ئېھتىيات قىلغان، شۇنداق بولماسلىقى ئۈچۈن ئۆزەمنى تولۇق ئەلدىن ئايرىپ، يۈز بەرمەسلىكى ئۈچۈن بەدەل تۆلىگەن، ئالدىنى ئالماقچى بولغان قاباھەت، ئاخىرى يۈز بەردى. قۇرۇلتاينىڭ سېستى، قاراڭغۇ بۇلۇڭلىرىدا ئېچىتىلغان سېسىمچىلىق ئاينىپ، قۇرۇلتاينىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك رەھبەرلىرىنىڭ ھەل قىلىشىغا بېرىپ تاقالدى. يەنى 2012. يىلى 29. سېنتەبىردە، قۇرۇلتاينىڭ ئىشخانىسىدا، رابىيە قادىر خانىم باشچىلىق، قۇرۇلتاينىڭ كۆپلىگەن رەھبەرلىرىنىڭ كۆز ئالدىدا، «ئۇر توقماق» ئويۇنىنى ئوينىدى. ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىغا، ئادەم زەخمىلەندۈرۈش جىنايىتى بويىچە، ئىككى يىلدىن ئارتۇق، جىنايى ئىشلار سوتى ئېچىلدى. گېرمانىيە ئىجتىمائىي جەمئىيەت مۇقىملىقى ۋە ئەدلىيىسى ئالدىدا، ئۇيغۇرلارنىڭ يۈزى تۆكۈلدى. ھاراق سورۇنلىرىدىمۇ، دىنى سورۇنلاردىمۇ ئۇ موللا، بۇ ھاراقكەش - دەپ، ئايرىماي بىر ئۆم ئۆتۈۋاتقان، بۇ «قۇمباسقان شەھەر» نىڭ بىغەم، پاققۇش جامائەتلىرىنى: سەن بار يەردە مەن يوق - دەيدىغان ھالغا

كەلتۈرۈشتى. ئىشلار شۇنچىلىك ئايدىڭكى، دەۋانىڭ بايرىقىنى ئەڭ ئىگىز كۆتۈرۈۋېلىپ، دەۋانىڭ يولىغا ئورا كولاۋاتقانلار، جامائەتنىڭ بېشىغا چىقىۋېلىپ، جامائەتچىلىككە گۈر قېزىۋاتقانلار، خۇددى ئاق قاشقىلىق قارا ئاتتەك، ھەممىنىڭ كۆزىگە چېلىقىپ تۇرىدۇ. بىراق...

گەپنىڭ ئۆزىگە كەلسەك «خاتالىق كىمىدىن ئۆتۈۋاتىدۇ؟» ناملىق كىتاپتا، نە «ئازاتچىلار» قوشۇنى، نە «غازاتچىلار» قوشۇنى تۆھمەتكە ئۇچرىمىغان، گۇمانغا تاشلانمىغان ئىدى. ئەمما ھەر ئىككىلا ئېقىمنىڭ مەسئۇللىرىنىڭ، مەيلى غازاتچىلىققا، مەيلى ئازاتچىلىققا، نە كەسپى جەھەتتىن، نە سىياسى قابىلىيەت جەھەتتىن يېتەكچى بولالمايدىغانلىقىنى، ئۇلار ئۆزلىرى ئۆگەنگەن، قولىدىن كېلىدىغان ئىشلار بىلەن مەشغۇل بولغان بولسا، ئۇنداق پاجىئەلەرنىڭ، زىيانلىق ئاقىۋەتلەرنىڭ يۈز بەرمەيدىغانلىقىنى؛ بۇنىڭدىن كېيىنمۇ ئاشۇ زىيانلىق تارىختىن ئىبرەت ئالماي، تەلۋىلەرچە شۇنداق ھەرىكەتنى تەشكىللىسە، يەنە شۇنداق نەتىجە چىقىدىغانلىقىنى؛ ئۆتمۈشتىن ساۋاق ئېلىش لازىملىقىنى ئەسكەرتكەن ئىدىم. لېكىن ئويلىمىغان يەردىن، شۇنچىلىك ئېغىر ماجىرالار كېلىپ چىقتى. خۇددى بەزىلەر گۇمان قىلىشتىن زادىلا ۋاز كەچمىگەندەك، بۇلارنىڭ ئارقىسىدا باشقىمۇ بىر ئويۇنلار بارمۇ؟ خىتايىنىڭ جازالاش پىسخىكىسىدا، ئالدى بىلەن جازالانغۇچىغا بىر توقۇناق بانايى سەۋەپنى يۈكلەيدۇ. ئەگەر جازالانغۇچى ھېچ نەرسە قىلغىلى ئۈنمىسا، شۇنىڭ ئۆزىنى جازالاشنىڭ سەۋەبى قىلىپ: ھېچنېمە قىلمىدىك. ئەھۋالدىن قارىغاندا، سەن چوڭ بىر شۇملۇقنى پىلان قىلىۋاتىسەن، شۇڭا سېنىڭ

يامان نىيەتنىڭ ئۈچۈن جازايىڭنى تارتىشىڭ كېرەك - دەپ بولسىمۇ جاۋاپكارلىققا تارتىدۇ. دېمەك بۇلار ئەزەلدىنلا خىتايچە پىسخىكا، خىتايچە مائارىپ، خىتايچە قىتغۇرلۇق بىلەن يېتىلدۈرۈلگەن كىشىلەر بولغاچقا، ئۆزلىكىدىن مۇشۇنداق بىر ناچار ۋەزىيەت شەكىللەندۈرۈپ تۇرامدۇ؟ ياكى ئۇيغۇرلارنى سىياسى جەھەتتىن تارمار قىلىشقا، تەشكىلى جەھەتتىن پارچىلاپ تاشلاشقا، ئىجتىمائىي جەھەتتىن تېرىقتەك چېچىۋېتىشكە ۋەزىپىلەنگەن، بايراقدار كىشىلەرمۇ؟ بۇ ھەقتە ئارتۇق ئويلانمىدىم. لېكىن تەكرارلاپ كېلىۋاتقىنىم شۇكى: ئەگەر قاملاشمايۋاتقان ئىشلىرىمىزنى؛ ئازات بولمايۋاتقان ۋەتىنىمىزنى؛ پەقەت پېشانىمىزنىڭ شۇملۇقىدىن، ئۆزىمىزنىڭ ناكەسلىكىمىزدىن، لايىقەتسىزلىكىمىزدىنلا كۆرگىنىمىزدە، يەنى بىزنىڭ خىتايغا قارشى تۇرىدىغان ئىش ھەرىكەتلىرىمىزگە، خىتاي يوشۇرۇن قول تىقماي، نوچى بولساڭ قولۇڭدىن بىرسى كەلسە، ئوننى قىلە! - دەپ، پەرۋايى پەلەك سۈكۈتتە تۇرغان بولسا، خىتايلار ۋەتىنىمىزدە نېمە قىلاتتى ئاللىبۇرۇن يوقالماي؟ تازا ئېغىر گۇمان قىلىپ، بولۇپ ئۆتۈۋاتقان سىياسى، تەشكىلى ئىشلارغا نەزەر سالسام، بەزىدە مۇشۇ «دەۋا» يولىدىكى ھەر بىر تاشنىڭ ئاستىدىن، بىر نەچچە خىتاينىڭ ئۆمۈلەپ چىقىۋاتقىنى كۆرۈمىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. شۇنداقتىمۇ «كىلىنىڭ بېشەم بولسا ئوغۇلۇڭدىن كۆر» دېگەندەك، بايراقدارلارنىڭ ئارقا ئىشىكلىرىدە شورا بولمىسا، خىتاي قانداق كىرەلەيتتى - دېگەن يەكۈننى ئالغا سۈرمەن. ئادەملەردە ئۆزى كۆتۈرۈۋالغان بايراققا ساداقەتمەنلىك بولغان چېغىدا، نېمىنىڭ جاننى بەرگۈچىلىك قىممىتى بارلىقىنى تونۇپ يەتكۈدەك ئەقىل،

ئىدراك بولسا كىمگە، قاچان نېمە دېيىشنى بىلگۈدەك سەۋىيە بولسا، خىتايىنىڭ قانچە بېشى بولسۇن، بۇ مىللەتنى بوزەك قىلىشقا؟

مەن شۇ كىتاپنى يازغانلىقىم ئۈچۈن، ئۇزۇن يىللاپ ماجىراغا كىرىپ قالدىم. نۇرغۇنلىغان، زەنجىرىسىمان پاراكەندىچىلىكنىڭ ئەڭ چوڭقۇر يېرىدە، شۇ كىتاپقا مۇناسىۋەتلىك بىر خاپىچىلىق چىقىدۇ. ئارىدىن ئۇزۇن يىللار ئۆتكەندىن كېيىن «سەھنە پائالىيىتىگە ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن ئىنقىلاب»، «ئۇيغۇرلار سىياسەت بىلەمدۇ» ناملىق ئىككى كىتاپنى پۈتتۈرۈپ چىقتىم. ئۇ كىتابلاردىمۇ، نۇرغۇن ۋەقەلەر غۇۋا ئەكس ئەتتۈرۈلدى. مۇشۇ جەرياندا كۆپ ئىزدەندىم. ئىشلىرىمىزنىڭ روناق تاپماسلىقىدا، ياكى تۇيۇقسىز بۇزۇلۇپ، خانە ۋەيران، تىرە پىرەن بولۇپ كېتىشىدە، ئىككى خىل ئامىل مۇھىم رول ئويناپ كەلگەن. ئۇنىڭ بىرى: مەيلى ئازاتچىلار، مەيلى غازاتچىلار، مەيلى مۆتىدىل دەۋاچىلار بولسۇن، بىر يەرلىرىدىن خىتاي تۇتۇپ تۇرۇپ، ئىدارە قىلىدۇ. يەنە بىرى بولسا: «كاج بىلەن جاھىل» دەك، زىددىيەتنىڭ تۈگۈنىنى يېشەلمەيدىغان كالۋا، دۆت، لايىقەتسىزلىكىدۇر. كېيىنكىسى ئالدىنقىسى ئۈچۈن مۇنبەت زېمىن ھازىلاپ بەرگەچكە، ئىش - ھەرىكەتلىرىمىز ھەم ئۆز ئىچىدىن، ھەم تاشقىرىدىن روناق تاپقۇزۇلماسلىققا مەھكۇم بولۇپ كەلگەن. ئەگەر تاشقى دۈشمەنگە تاقابىل تۇرۇپ، ۋەتەن قۇتقۇزۇش ھەرىكىتىمىزنى ھاللىق سەۋىيىگە يەتكۈزۈشنى مەقسەت قىلساق، جەزمەنكى بۇ ھەرىكەتكە رودىپايدەك چاپلىشىۋېلىپ، مىللەتنىڭ قېنىنى شورايىدىغان پارازىتلارنى تازىلاشقا مەجبۇر بولىمىز. ئەگەر ئۇلارنى

ھەرىكەتتىن يىراقلاشتۇرۇشقا ئامال بولمىسا، ئۇلاردىن خالى
يۇپ يېڭى، پاكىز بىر قوشۇن تۇرغۇزۇش لازىم. قىسقىسى
ئىنقىلاۋى ھەرىكەتلىرىمىز، مىللەتنىڭ تەقدىرىنى ئۆزلىرىنىڭ
كىشىلىك خاراكتېرىگە قۇربان قىلىۋېتىدىغان، «كاج بىلەن
جاھىل» لاردىن قۇتۇلمىغۇچە، ۋەتەننىمىز دۈشمەننىڭ ئاياق
ئاستىدىن قۇتۇلالمايدۇ.

2018 . 11 . 23

ئون ئالتىنچى باب

چەتئەلدىكى رېئاللىقتىن، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزىنى قاچۇرۇشلىرى

«رېئاللىق - ئاچچىقتۇر. ئۇنىڭ ئەكسى رەھىمسىزدۇر.

ئەگەر رېئاللىقتىن ئۆزۈڭنى قاچۇرساڭ، ئۇنىڭ ئەكسىنى

قوبۇل قىلىشقا مەجبۇرلىنسىن»

(«چۈشكۈن زامانلار» خاتىرەمدىن)

يۈزلىنىپ كېلىۋاتقان، بىرەر توسقۇنلۇقنى تۈپتىن ھەل قىلىشنىڭ ئامالنى ئىزدىمەي، سەكرەپ ئۆتۈپ كېتىشنى ئويلىغان ۋە سەكرەش جەريانىدا تېپىلىپ ئوڭدا چۈشىدىغان كىشىگە قارىتا «ناماز شامدىن قېچىپ، خۇپتەنگە تۇتۇلۇپتۇ» - دەيدىغان بىر ئوخشىتىشمۇ بار. بىز خىتايلارنىڭ تولۇق ئىشغالىيىتىگە چۈشۈپ قالغان 50. يىللىرىدىن باشلاپ قاتتىق باشقۇرۇلۇپ، ھېچنەرسىمىزگە ئىگە بولالماي، ئويلىغانلىرىمىز ئورناققا كەلمەي، ھېچنەرسىنى ئۆزىمىز پىلان قىلالماي، بارلىقىمىزنى ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشىگە، كۈنلەرنىڭ ياخشىلىنىپ كېتىشىگە تاپشۇرۇپ كېلىۋاتقان بىر مىللەت بولغاچقا، كىشىلىك تۇرمۇشلىرىمىزدىمۇ «كەلگۈسى» گە قارىتا تەييارلىقسىز

ھالەتتە، بىغەم تۇرغىنىمىز تۇرغان. ئۆزىمىزنىڭ ئائىلىۋى ئىشلىرىمىزنى بەش يىللىق، ئون يىللىق ئالدىن كۆرەلمەي، ئالدىن تەسەۋۋۇر قىلماي، ئالدىن پىلان - تەدبىر تۈزمەي يەنىلا ۋاقىتنىڭ كېلىشىگە، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشىگە تاپشۇرۇپ: ئەگەر مۇشۇنداق كېتسە، بۇ ئىشنىڭ كېيىنلىكى قانداق بولۇپ كېتەر؟ - دېگەندەك، بىر شۈركىنىشكە، قورقۇنچلۇق تەسەۋۋۇرغا كىرىشتىن ئۆزىمىزنى قاچۇرۇپ «قانداق قىلىمىز، بولماي بىر گەپ» دەيمىز - دە، ئەينى ۋاقىتتا بىز تەسەۋۋۇر قىلىشتىن، شۈركىنىشتىن قورققان رېئاللىق، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن، تېخىمۇ قورقۇنچلۇق بالايى - ئاپەت بولۇپ ئالدىمىزغا چىقىدۇ. نەدىن تاپقان گەپكىن، قايسى دانا، قايسى پەيلاسوپ دېگەن گەپكىن: «ۋاقىت ھەممىنى كۆرسىتىدۇ؛ ۋاقىت ھەممىنى ئىسپاتلايدۇ، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ھەممە ئايدىڭلىشىدۇ» - دېگەن سەپسەتنى. ئىككى گەپنىڭ بىرىدە، كىشىلەر شۇنداق دەۋالدىغان بولۇپ قاپتۇ. ئۆزىڭىز ئىسپاتلىيالمىغان نەرسىنى، ۋاقىت ھەرگىز ئىسپاتلاپ بەرمەيدۇ. ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى دېمەك، قىممەتلەر قىممىتىنى يوقاتتى - دېمەكتۇر. ئاچچىق بىر رېئال دۇنياغا كەينىنى قىلىپ، كۆزنى يۇمۇپ كۆرمەسكە سالغان ۋە ئۇنىڭ ۋاقىت ئۆلچىمى بىلەن ئۆتۈپ كېتىشىنى كۈتكەن كىشى، ئورنىنى مەڭگۈ تولدۇرالمىغۇدەك بىر قاراڭغۇ بوشلۇققا، قېچىپ قۇتۇلغۇسىز بىر شەپقەتسىز ئاقبۇتەتكە دۇچ كېلىدۇ. كىچىك بالىلار بىر نەرسىدىن قورقسا، كۆزنى ئالغانداپ مەھكەم ئېتىۋالىدۇ. ياكى بېشىنى پۈركۈۋالىدۇ. بۇ كىچىك بالىنىڭ ئۆزىنى قورقۇتۇۋاتقان ۋەھشى نەرسىدىن، ئۆزىنى قۇتۇلدۇرۇش تەدبىرىدۇر. بالىلىقتىكى سەبى ھېسسىياتى

بىلەن چوڭ بولۇپ، شۇنداق ياشاپ، شۇ خاراكتېر بىلەن جەمئىيەتكە قېتىلىدىغان كىشىلەردىن تەشكىل تاپقان ئادەملەر توپى، ئىجتىمائىي جەمئىيەتچىلىك نېمە بولماقچى؟

ھەر خىل سەۋەبلەر بىلەن، ھەر خىل مەقسەتتە ۋە تەننىڭ سىرتىغا چىقىپ كەتكەن ئۇيغۇرلار ۋە چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ نامىنى يوقاتماسلىق ئۈچۈن، چىرىقنى ئۆچۈرۈمەسلىك ئۈچۈن بىرلىرى پىلانلىق ئورۇنلاشتۇرۇۋاتقاندا، ئۇدۇللۇق چەتئەلگە سىرىغىپ چىقىپ، توپلىشىۋاتقان ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ قانات - قۇيرۇقلىرىنى تەڭشەپ بولغىچە، تەن سوۋۇشقا يېقىنلىشىپ قالىدۇ. مەيلى قانداق ئەلگە ئورۇنلاشسۇن، مەيلى توپلۇشۇپ، بىر ئۆم ئۆتۈش شارائىتىگە ئىگە بولالسىۇن، مەيلى تارقاق ئولتۇراقلىشىشقا مەجبۇرلانسىۇن، بىرىنچى ئەۋلادلار ئائىلە ئىشلىرىنى ئورۇنلاشتۇرۇش، نوپۇسلىرىنى ھەل قىلىش، بالىلارنىڭ ئوقۇش، كەسپ ئۆگىنىش ئىشلىرىغا كۆڭۈل بۆلۈش، ئۆيلەش، ياتلىق قىلىشقا باش قاتۇرۇشلار بىلەن بەند بولۇپ، جاھاندا نېمىلەر بولىۋاتقانلىغىغا نەزەر سالغۇدەك ئارامى بولمايدۇ. بىرىنچى ئەۋلاد ئۇيغۇرلارنىڭ ۋە تەندە پۈتكەن قۇرۇلمىسى ئۆزىگە مەنسۇپ بولمىغاندا، يەنى ئۆز ئىختىيارلىقىدا، ئۆزىنىڭ پىلان، پروگراممىسى بىلەن ئەمەس، بەلكى دۈشمەننىڭ زۇلۇم ئىجرائاتىنىڭ نەتىجىسى بولغاندا، ۋە تەن سىرتىغا چىقىپ نۆلدىن باشلىغان قۇرۇلمىسىمۇ، يەنىلا ئۆزىگە مەنسۇپ بولمىغان، باشقا يات خەلقلەرنىڭ ئۆز مەنپەئەتى ئۈچۈن تۈزۈپ قويغان سىستېمىغا ئۇيغۇنلىشىشقا مەجبۇر بولىدىغانلىقى ئۈچۈن، تەتۈر قۇيۇندا پۈت - قولى يەرگە تەگمەي، گاھ ئوڭ، گاھ تەتۈر پىرقىراپ يۈرگەن ئەخەلەت

پارچىسىدەك ئۇچۇپ كەتكىنى كەتكەن. بۇ، ۋەتەن سىرتىغا چىققان ۋە چىقىدىغان بىرىنچى ئەۋلاد ئۇيغۇرلارنىڭ تەقدىرى ۋە نەتىجىسى. ئۆز تەقدىرىنىڭ ۋە نەتىجىسىنىڭ شۇنداق كۆڭۈلسىز بولىدىغانلىقىنى ھەر قانداق خىيال پەرەس ئۇيغۇرمۇ بىلىدۇ. لېكىن بۇنداق بىر نەتىجىسىزلىكنى ئىككىنچى ئەۋلادقا ئۆتكۈزۈپ بەرمەسلىكىنى ئويلىمايدۇ. بەلكى بالىلاردىن چوڭ ئۈمۈت كۈتىدۇ. ئۆز بېشىغا كەلگەن رېئاللىقنى نۇرغۇنلىغان پېشكەللىكتىن كۆرىدىغان بولغاچقا، ئۇلارنىڭ خىيالچە «ئەۋلادلار ئۇنداق بىر قىيىنچىلىقلارنى كۆرمەيدىغان بولغاچقا»، «نەتىجىلىك بولۇپ كېتىدۇ» - دەپ، تاما قىلىشىدۇ. لېكىن بالىلاردا يۈز بېرىدىغان فىزولوگىيىلىك ئۆزگۈرۈشلەرنى ئويلىمايدۇ. ئۇنىڭدىن كېلىپ چىقىدىغان پىسخىكىلىق ئۆزگۈرۈشلەرنى ئويلىمايدۇ. بەلكى: مەن قىلالىمىغان ئىشلارنى بالىلىرىم قىلىدۇ؛ ئۇلار ئۆزلىرىدىن ئېشىپ، ۋەتەن - مىللەت ئۈچۈن چوڭ ئىشلارنى قىلىپ بېرەلەيدىغان، نەتىجىلىك كىشىلەردىن بولۇپ كېتىدۇ - دەپ، ئۈمۈت قىلىشىدۇ. بىراق بالىلار چوڭ بولغاندا: ئاسماندا ئۇچاي دېسە قانتى يوق، يەرگە دەسسەي دېسە تاپىنى يوق، ئۆيگە كىرسە ئاتا - ئانىسى يات كۆرۈنىۋاتقان، تالاغا چىقسا ئۆزى ياتلىنىۋاتقان، تۇرمۇشى ھالالمۇ ئەمەس، ھاراممۇ ئەمەس، ئۆزى «يوقلۇقنىڭ بوشلىقىدا لەيلەپ قالغان تەنسىز روھ» تەك، تېخىمۇ چۈشكۈن، ئۆز ھاياتىنى قانداق ئورۇنلاشتۇرۇشىنىمۇ بىلەلمەيدىغان، بىر غەربانە ئەۋلادلارنىڭ ئىز بېسىپ كېلىدىغانلىقىدىن ئىبارەت، ئاچچىق رېئاللىقنى ئالدىن ئويلاشتىن ئۆزلىرىنى قاچۇرىدۇ. بۇ ھەقتە كۆرگەن، بىلگەنلىرىمدىن بىر قانچە ھادىسىنى مىسال تەرىقىسىدە

ئەسلىتىپ ئۆتمەكچىمەن.

1. بىز بىر توپ ياشلار، غەيرى رەسمى ياكى قانۇنسىز يوللار بىلەن 94. يىلى ئاتالمىش «چەتئەل» گە - قىرغىزىستانغا چىقىۋالدىق. بېشىمىزغا بىز تەسەۋۋۇر قىلالمايدىغان دەرىجىدە ئېغىر كۈن چۈشتى. ئۆز ۋاقتىدا خۇددى بىزنىڭ بېشىمىزغا كەلگەن كۈنلەرنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن، ھازىر بولسا توققۇزى تەل بولۇپ قالغان ئۇيغۇرلار، بىزگە سايىۋەن بولۇشتى. بۇ ئادەتتىكى ئاتىدارچىلىق بولماستىن، دۈشمەنگە قارشى ئالدىنقى سەپتە، دۈشمەن بىلەن ئېلىشقانلىق بولۇپ ھېسابلىنىدىغان، خەتەرگە تەۋەككۈل قىلغانلىق ئىدى. قانداقلا بولمىسۇن بىزنى دۈشمەنگە تاپشۇرۇپ بەرمىدى. قارىمىزنى ئاچ قويمىدى. ئۈچىمىزنى يالىڭاچ قويمىدى. مۆكىدىغان جاي تېپىپ بەردى. ئارىمىزدىكىلەرنىڭ ھەممىسى قۇرئان ساۋاتلىق، كۆپىنچىسى شۇ دەۋرگە نىسبەتەن يۇقىرى سەۋىيىلىك كىشىلەر بولغاچقا، شەھەر ئىچى ۋە يېقىن ئەتراپتىكى مەھەللە مەسچىتلىرىگە دىنى ئۈستاز، تىل ئوقۇتقۇچىسى قىلىپ ئورۇنلاشتۇرۇلدى. چوڭلارغا دىنى ۋەز ئېيتىپ، ياش ۋە بالىلارغا دىن ۋە تىل دەرسى ئۆتۈپ دېگەندەك، قېرىنداشلارنىڭ زۆرۈر ئېھتىياجلىرى ھەل بولماقتا. بىزمۇ ئاستا، ئاستا ئۇلار بىلەن تونۇشۇشقا باشلىدۇق. ۋەتەندىن ئايرىلغان ئۇيغۇرلارنىڭ قانداق كۈنلەرنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈپ بېرىدىغانلىقىنى چۈشىنىشكە باشلىدۇق. ئۇلار ساناقسىز بەدەل تۆلەپ، ئۇيغۇر مەھەللىسى قۇرۇپتۇ. يۈزلىگەن ئۇيغۇر ئائىلىسى، مىڭلىغان ئۇيغۇرلار بىر مەھەللىدە، توپلۇشۇپ ئولتۇراقلىشىش ئىمكانىيەتلىرىنى يارىتىپ، يەنە بىر كىچىك ۋەتەن قۇرۇپ چىقىپتۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ ھېچبىرى

ۋەتەنگە قايتىشتىن، ئازات، مۇستەقىل ئۇيغۇر دۆلىتىنى قۇرۇپ چىقىشتىن يالتايماپتۇ. شۇ نىيەت، شۇ روھ بىلەن ياشاپتۇ ۋە ئەۋلادلىرىنىمۇ شۇنداق ئارزۇ، شۇنداق روھ بىلەن يېتىشتۈرۈشكە تىرىشىپتۇ. ئەپسۇس، ئۇيغۇرچە مەكتەپ ئېچىش ئىمكانىيىتى بولمىغاچقا، يەتتە ياشقا تولغىچە ئۆيدە تولۇق ئۇيغۇرچە چوڭ بولغان ئەۋلادلار، رۇسچە مەكتەپكە كىرىپ، رۇسچە ئوقۇشنى باشلىغاندىن كېيىن، تۇرمۇشتا ئۆزگۈرۈشلەر، تىلدا كەمتۈكلۈك يۈز بېرىدىكەن. بىر كۈنى شەھەر ئەتراپىدىكى مەھەللە مەسچىتىدە گۆدەك قىز - ئوغۇللارغا قۇرئان ۋە دىنى دەرس بېرىدىغان بىر مالىم بالا، مەن يوشۇرۇنۇپ تۇرىۋاتقان قوروغا كەپتۇ - دەرت تۆككىلى. ئوقۇش يېشىدىكى مەكتەپ بالىلىرى تەتىل ۋاقىتلىرىدا ھەپتىدە بەش قېتىم پۈتۈن كۈن، مەكتەپ ۋاقتىدا شەنبە، يەكشەنبە يېرىم كۈن بىزنىڭ كۇرسىغا كېلىپ دىن، تىل دەرسى ئوقۇيتتى. ئۇنىڭدىن سىرت ۋەتەننىڭ تارىخى، نۆۋەتتىكى سىياسى ۋەزىيىتى، ئىشغالىيەت جەريانى توغرىسىدىمۇ تۈرلۈك لېكسىيە ئاڭلايتتى. تۈنۈگۈن ئون بەش ياشلاردىكى ئىككى قىز ئوقۇغۇچى دەرسكە كەلمىگەن ئىكەن. ئەمما بۈگۈن ئەتتىگەن كەپتۇ - دە: مالىم بىزنى كەچۈرۈپ قويۇڭ؛ ئالدىنقى كۈنى بىر دوستىمىزنىڭ تۇغۇلغان كۈنى بولغانى، شۇ يەردە كەپسىزلىك قىلىپ، كۆپرەك ئىچىۋاپتىمىزكەن، تۈنۈگۈن بېشىمىز ئاغرىپ، دەرسكە كېلەلمدۇق - دېگۈدەك، سەۋەبىنى چۈشەندۈرۈپ. قىزلارنىڭ «ئۇدۇل ئېيتقان راست گەپلىرى» بىزنىڭ ماللىمىلارغا شۇنچىلىك قاتتىق تەككەنكى: «بۇلارغا دىن، ئەخلاق ئۆگىتىمەن دەپ، ئاۋارە بولۇشنىڭ ئەھمىيىتى يوقكەن». ۋەتەندە شۇ ياشقا كەلگىچە، قىزلار تۇرماق، ئاياللارنىڭ ھاراق

ئىچكەنلىكىنى ئاڭلاپ باقمىغان، ھاراق ئىچكەن ئادەمدىن ئۆلگۈدەك نەپرەتلىنىدىغان، ئاق كۆڭۈل تەقۋادارلىرىمىزنى ئەيۈەشكە كەلتۈرۈش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. بىراق بىزنىڭ بارلىق ئورۇنلاشتۇرۇشىمىز، ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتىنىڭ رەھبەرلىرىگە، ئۇيغۇر ئىتتىپاق جەمئىيىتىنىڭ رەھبەرلىرىگە، شۇنىڭدەك يۇرت ئاق ساقاللىرى ۋە يىگىت بېشى قاتارلىق كىشىلەرگە مۇناسىۋەتلىك بولغاچقا، ھېچكىم ئۆزى خالىغانى قىلالمايتتى. ئۆز ئىشىنى ئۆزى مەيلىچە بېجىرەلمەيتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەرقانداق يېڭىلىقنى تەشكىلات رەھبەرلىرىگە، ياكى يۇرت ئاق ساقاللىرىغا مەلۇم قىلىشىم كېرەك ئىدى. بۈگۈنكى ئەھۋالنىمۇ ئۇلارغا يەتكۈزدۈم. ئارىدىن ئانچە ئۇزۇن ئۆتمەي تەشكىلات رەھبەرلىرى، يۇرت ئاق ساقاللىرى بولۇپ، بەش كىشى يېتىپ كەلدى. ئۇلار مالىمنىڭ شىكايەتلىرىنى ئۆز ئاغزىدىن ئاڭلىغاندىن كېيىن، چىرايلىق تەسەللى بېرىشتى. لېكىن قارىم مالىم: بىر يىلدىن ئارتۇق ئەجىر سىڭدۈرۈپ، دىن ئۆگەتتۇق، ئەمما بالىلارغا دىن يۇقىمدى؛ بالىلار ھاراق ئىچىپتۇ؛ تىل ئۆگەتتۇق، لېكىن ئۇلارغا تىل سىڭمىدى؛ ئۆز - ئارا رۇسچە كاتىرلىشىدۇ؛ مەن ئوقۇتۇش ئىشىدىن زىرىكتىم - دېدى، كەسكىن تەلەپپۇزدا. ئاق ساقالدىن بىرى: ئۇكام سېنىڭمۇ توغرا، لېكىن بۇلار تېخى كىچىك بالىلار؛ مۇسۇلمانچىلىق ئاستا، ئاستا دەيدىغان گەپمۇ بار؛ ئۆز ۋاقتىدا ھاراق قاتتىق چەكلىنىشتىن ئاۋۋال، ساھابىلەرمۇ ئىچىۋېلىپ، ماجىرا قىلغانىكەن؛ بۇ گەپنى قارىمىلارنىڭ تەبلىغىدىن ئاڭلىغان؛ بىزنىمۇ ئۇزۇن يىل دىندىن ئايرىۋەتكەن بولغاچقا، ھاراق ئىچسە گۇناھ بولىدىغانلىقىنى تېخى بىر قانچە يىل

ئىلگىرى ئاڭلىدۇق؛ ھازىقتىن قول ئۈزگىلى ئانچە ئۇزۇن بولۇپ كەتمىدى؛ شۇڭا قارىملار سەۋرىلىك بولۇپ دىن ئۈچۈن، ئۆز مىللىتىڭلار ئۈچۈن خىزمەت قىلىشتىن يانماڭلار؛ بۇ بىزنىڭ ئېھتىياجىمىز - دېدى، مالىم قارىمغا تەرىپىيە قىلىپ.

ئۆز ۋەتىنىدىن ئايرىلىپ يات ئەللەردە، يات خەلقنىڭ تەسىرى ئاستىدا، يات مەدەنىيەتنىڭ تەھدىتىگە ئۇچرىغان ئىنسانلارنىڭ، بېشىغا كېلىدىغان ئاجايىپ قىسمەتلەرنى، تۇنجا بولۇپ ئوتتۇرا ئاسىيادا ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن ئىدىم. ئوتتۇرا ئاسىيادا بىزنىڭ ھاياتىمىزغا كېپىل بولغان، ئاش - نېنىمىزغا، كىيىم - كېچەك، تۇرالغۇ جايلىرىمىزغا ئىگە بولۇپ، پۈتۈن غەمخورلۇقنى ئۈستىگە ئالغان ئۇيغۇرلارنىڭ ھەممىسى دېگىدەك 64. يىللىرى ۋەتەندىن چىققانلار ئىدى. 94. يىلى بىز ئۇلارغا قېتىلغىچە بولغان، ئوتتۇز يىل ئىچىدە تىل، دىن، تۇرمۇش قاتارلىق ئىجتىمائىي خاراكتېردە نۇرغۇن ئۆزگۈرۈشلەر يۈز بەرگەن دېيىشكە بولاتتى. 64. يىللىرى ئاتا، ئانىسىغا ئەگىشىپ چىققان، مۇشۇ كۈنلەردە 40 ياشنىڭ ئالدى - كەينىدىكىلەر يېرىم ئاسسىمىلاتسىيە بولۇپ كەتكەن، بۇ ئەللەردە تۇغۇلۇپ چوڭ بولغانلار ۋە چوڭ بولمىغانلار ئۇلارنىڭ ئاساسەن كۆپىنچىسى يات بىر مىللەتتەك، ئۇيغۇردىن تولۇق يىراقلىشىپ كەتكەندەك تەسىر بېرەتتى.

مەن ئۈچ يىلغا يېقىن بىشكەك، تاشكەنت، ئالمۇتا قاتارلىق شەھەرلەردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ھىمايىسىدە جان ساقلىدىم. شۇ جەرياندا، چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلار: «ۋەتەننى قۇتقۇزۇش ۋە چەتئەلدىكى مىللى مەۋجۇتلۇقنى داۋاملاشتۇرۇش» تىن ئىبارەت، ئىككى قاتلام ئېغىر يۈكنىڭ ئاستىدا قالدۇغانلىقىنى تونۇپ

يەتكەن ئىدىم. چەتئەلدىكى مىللى مەۋجۇتلۇق داۋاملاشمىسا، چەتئەلدە تۇرۇپ ۋەتەننى قۇتقۇزۇشقا تۆھپە قاتقىلى بولمايتتى. ئەگەر چەتئەلدىكىلەر ۋەتەننى قۇتقۇزۇشقا تۆھپە قوشالمىسا، ئۇ چاغدا ۋەتەننى قۇتقۇزۇشنى مەڭگۈلۈك ئۇنتۇپ كېتىش لازىم ئىدى. بىراق چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارغا، ئېنىق ئېيتقاندا يات مەدەنىيەتنىڭ تەھدىدى ئاستىدا قالىدىغان ئۇيغۇرلارغا يۈزلىنىپ كېلىدىغان رېئاللىق، شۇنچىلىك قورقۇنچلۇق ئىدىكى، ئۇلارنىڭ مەۋجۇتلىقى ۋەتەندىن ئايرىلغان كۈنى ئاخىرلاشقان بولۇپ ھېسابلىنىدىكەن.

2. تەقدىرنىڭ شامىلى بىلەن 97. يىلى مارتنىڭ ئوتتۇرلىرىدا، مېيونخىن شەھرىگە كېلىپ قالدىم. تۈركىيەگە كېتەي دېسەم، يول كىراسىغا پۈلۈم يەتمىدى. ئامالسىزلىقتىن تەقدىرنىڭ بوران - چاپقۇنلىرىغا ئۆزۈمنى تولۇق تاپشۇرۇشقا مەجبۇر بولۇپ، سىياسى پاناھلىق تىلىدىم. بىر قانچە ھەپتىدىن كېيىن سۈرگۈنگە مەھكۇم بولۇپ، تاغ تۇرا تەرەپكە يوللاندىم. سۈرگەن پائالىيىتى ئۆزىگە يارىشا ھەيۋەتلىك بولۇپ، ئەل ياتقۇغا يېقىن، تۈم قاراڭغۇدا ئىجرا قىلىندى. سۈرگۈنگە مېڭىش ئالدىدا، خوشلاشقىلى كەلگەن بىر قانچە ئۇيغۇرلاردىن بىرسى: «ئابدۇرەھىمجان، بىز كۆرگەن مۇدەھىش كۈنلەر سىزنىڭ بېشىڭىزغا كېلىدىغان ئوخشايدۇ؛ شىمالى يۆنۈلۈشكە سۈرگۈن بولغانلار، ناتىسىستلارنىڭ ئۆگىسىغا بېرىپ توختايدۇ؛ جەنۇبى يۆنۈلۈشكە سۈرگۈن بولغانلار، ئالپىن تاغ ئېتەكلىرىگە بېرىپ توختايدۇ؛ سىز جەنۇبى يۆنۈلۈشكە سۈرگۈن قىلىنىپسىز؛ تاغنىڭ دەردىنى بىز يىللاپ تارتتۇق؛ ھازىرمۇ تاغلىق رايوندا سۈرگۈندە دەرت تارتىۋاتقان قېرىنداشلىرىمىزدىن بىر قانچىسى

بار؛ سىياسى پاناھلىق تەلپىڭىز قوبۇل بولۇپ، كۆچۈش ھوقۇقىغا ئېگە بولمىغۇچە، سۈرگۈندىن چىقالمايسىز؛ ئالپىن تاغلىق رايونلىرىدا 365 كۈن قار دەسسەپ يۈرىدىغان گەپ؛ سىزنى بىر سەپەردىلا تاغقا ئۇدۇل يوللىۋەتمەيدۇ؛ ئۆتەڭلەردە ھەپتىلەپ، ئايلاپ چۈشكۈن قىلىپ، ئاخىرقى بېكەتتە تاغقا ئاپىرىپ تاشلايدۇ؛ شۇڭا چۈشكۈن قىلغان يۇرتتا تۇرۇپ قالدىغاننىڭ ئامالنى قىلارسىز؛ مېنىڭچە ئەرەب، ياكى تۈرك جەمئىيەتلىرى سىزگە ياردەم قىلالايدۇ؛ بىز سۈرگۈن بولغاندا، ۋاقىتنى ئۆتكۈزۈۋېتىپ، تاغقا كېتىپ قاپتىكەنمىز.» - دېدى، چىڭ كۆڭلىدىن ئېچىنغان ھالدا ھېسسىداشلىق بىلدۈرۈپ.

يېرىم كېچىدىن ئۆتكەندە ئۆتەڭگە يېتىپ كەلدۇق. ئەتسى ئەتىگەندە، چۈشكۈن قىلغان لاگېردا تۇرۇشلۇق ئەرەبچە بىلىدىغان، ئىراقلىق بىر كۈرت ياش بالىنى تاپتىم. ئۇ مۇشۇ شەھەردە، مۇشۇ لاگېردا تۇرۇۋاتقىلى بىر يىلدىن ئاشقان بولۇپ، گېرمانچىنى يامىداپ چۈشەندۈرەلەيدىكەن. ئۇ، لاگېر مەسئۇلىنىڭ ئىشخانىسىغا بىرگە كىردى ھەم ماڭا تەرجىمانلىق قىلدى. لاگېر مەسئۇلىنىڭ ئېيتىشىچە، كۆپ بولغاندا تۆت ھەپتە ئىچىدە، تاغقا ئادەم يۆتكەيدىغانلار كېلىدىكەن؛ مېنى شۇلارغا قېتىپ يولغا سالارمىش؛ شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ شەھەردە نوپۇس ئىدارىسىغا ئەنگە ئالدۇرمايدىكەنمەن. تاغ تۇرغا سۈرگۈن بولۇشنىڭ قانچىلىك مۇدھىش ئىكەنلىكى ۋە نەقەدەر مۇۋەپپەقىيەتسىزلىك ئىكەنلىكى توغرىسىدا، تېخى ئاخشاملا خەۋەر تاپقان ئىدىم. تەقدىرنىڭ پېشانەمگە يېزىلىپ بولغانلىقىغا تولۇق ئىشىنىپ تۇرساممۇ، يەنە تەن بېرىشنى خالىمايتتىم. بېشىمدىن بىر قانچە چېلەك سوغاق يۇندا قۇيۇۋەتكەندەك،

شۈركىنەتتىم، سەسكىنەتتىم. گېرمانلارنىمۇ خىتاي قاتارىدا دۈشمىنىمنىڭ تىزىملىكىگە پۈتۈپ قويدۇم. لېكىن مېنىڭ غەزەپ - نەپرەتتىم مېنى قۇتقۇزالمىتتى. كۆڭلۈمگە بىر جىن كىرىۋالدى. بىر شەيتان ۋەسۋەسە قىلدى. مېيونخنىغا قايتىپ بېرىپ يالۋۇرۇش كېرەك! نامەردلەرگە، خۇمىسلاارغا يالۋۇرۇش كېرەك! ئۇلارنىڭ قولىدىن يامانلىق كەلگەنگە ئوخشاشلا ياخشىلىقمۇ كېلىدۇ. «نامەرتنىڭ كۆۋرۈكىدىن ئۆتكىچە، دەريادا غەرق بول» - دېگەن گەپ بار. بۇ گەپنى دېگىلى بولغان بىلەن، دەريادىكى دەردنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى، سۇدا ئېقىپ كېتىۋاتقان ئادەم ئىنتايىن ياخشى بىلىدۇ. كېيىنكى كۈنى ئەتتىگەنلىك پويىز بىلەن مېيونخنىغا كەلدىم. ئۇنىڭغا، بۇنىڭغا يېلىندىم. ئەھۋالىمنى قايتىدىن چۈشەندۈرۈپ باقتىم. ئەمما مېنى سۈرگۈندىن قايتۇرۇپ كېلەلمەيدىكەن. غالىچىنىڭ غالىچىسىغا، يالاقچىنىڭ يالاقچىسىغىمۇ يالۋۇرۇپ كەتتىم. ئويلاپ باقسام، قولىدىن ياخشىلىق كەلمىگەن بىلەن توختاپ قالماي، مېنىڭ بىچارىلىكىمنى مەسخىرە قىلىدىكەن. ئىككى كۈنلۈك يېلىنىشتىن كېيىن، ئۆتەڭگە قايتماقچى بولۇپ، پويىزغا چۈشتۈم. پويىزنىڭ ئارقىسىدا كۆزدىن يىراقلىشىۋاتقان مېيونخنى شەھىرى كۆرۈمگە جىن - شەيتانلارنىڭ ماكانىدەك كۆرۈنۈشكە باشلىدى. - خەپ! - دېدىم، نامەرت خۇمىسلاارنىڭ ئالقىنىدا قېلىۋاتقان لەنتى شەھەرگە قاراپ.

ئەرەبلەرنىڭ جەمئىيىتىنى ئىزدىمىدىم. ئەرەبلەردىن ياردەم تەلەپ قىلىشنى خالىمايتتىم. چۈنكى ئەرەبلەر ئۆز دۆلەتلىرىدە، ئۆز ۋەتەنلىرىدە قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلمەيمەن. ئەمما ئۆز ۋەتەندىن سىرتقا، باشقا ئەللەرگە قاڭقىپ كەتكەن ئەرەبلەردىن

ياردەم ئېلىش، ھەقىقەتەن خەتەرلىك ئىدى. ئەرەبلەرنىڭ كىچىككىنە خالسانە ياردىمىنىڭ ئارقىسىدا، ئەزرائىل قولىنى سۈرۈپ يۈرىدىكەن. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى چېغىمدا ئۇنداق ئەرەبلەرنىڭ دەردىنى تارتىپ باققان ئىدىم. ئاغزىدىن قۇرئان، ھەدىس سۈدەك تۆكۈلۈپ تۇرغان. تەقۋادار مۇسۇلمان چېغى - دەپ، يېقىنلاشىڭىز، قۇرئاننىڭ ئايەتلىرىگە بومبىنى ئوراپ، كۆكسىڭىزگە تېڭىپ، تېررورچىلىققا، ئادەم ئۆلتۈرۈشكە يوللايدۇ. شۇڭا تۈرك جەمئىيىتىنى ئىزدىدىم. مەقتەك تىقىم، تىقىم بىر شەھەر. مەڭ يىلى ئارقىدا تاشلاپ، يەنە قىيا تاشتەك تىك تۇرغان شەھەر قەلئەسى، بەش ئەسىرلىك، سەككىز ئەسىرلىك تارىخقا گۇۋاھچىلىق قىلىپ تۇرغان بىنالار. «رېگېنس بۇرگ» - يامغۇر قەلئەسى. شەھەر كوچىلىرىنى كۈنىگە ئۈچ قېتىم ئايلىنىپ چىقىمەن، تۈرك جەمئىيەتلىرىنى ئىزدەپ. ئەمما شەھەر ئىچى، ئەتراپى شۇنچىلىك سۈرلۈك. ئادىمىزات كۆرۈنمەيدۇ. ئىزدەۋاتقىنىم تۈرك جەمئىيىتى. كۆرىدىغىنىم ئادەمسىز كوچىلار. خىيالىمدىكىسى بەئەينى «چاھار دەرۋىش داستانى» دا تەسۋىرلىنىدىغان ئادەمسىز، سۈر باسقان پەرەڭلەر شەھىرى. ئاندا - ساندا ئۇچراپ قالدىغانلار بولسا، كۆزۈمنىڭ سەتى يەنە شۇ گېرمانلار. كۈنلەر ئۆتۈپ كېتىۋاتىدۇ. مەن تاغ تەرەپكە قاراپ مېڭىۋاتمەنمۇ، ياكى تاغ مەن تەرەپكە گۈمۈرۈلۈپ چۈشىۋاتامدۇ، ئىش قىلىپ مۇساپە يېقىنلاشماقتا. كەچ كىرگەنسېرى قۇياشنىڭ قىزغۇچ رەڭگىمۇ كۆرۈمگە ئالۋاستىدەك، قورقۇنچىلۇق كۆرۈنىدىغان بولۇپ قېلىۋاتاتتى. چۈنكى قۇياشنىڭ كەچكى قىزىللىقى، مېنىڭ بىر كۈنلۈك نەتىجىسىزلىكىمنى كۆرسىتەتتى. ئۇ بىر قېتىم قىزغۇچ نۇرىنى تۆكسە، تاغ بىر

كۈنلۈك مۇساپىنى ئارقىدا قالدۇرۇپ، مەن تەرەپكە يېقىنلىشاتتى. ئۇنىڭدىن باشقا، قۇياشنىڭ قىزغۇچ نۇرى، بىزارلىق كېچىنىڭ كىرىۋاتقانلىقىدىن بەلگە بېرەتتى. چۈنكى ھەر ئاخشىمى خۇدايىمدىن ياخشى چۈش كۆرۈشنى تىلەپ، ئارزۇ قىلىپ يېتىپ قالمەن. بىراق نەدىكى ياخشى چۈش ئۇ؟ تۈرمىدە سوراق قىلىنىۋاتقان؛ قىيناۋاتقان؛ مۆكۈپ ياتقان يەردىن تۇتۇپ چىقىپ، ئېتىپ ئۆلتۈرۋاتقان؛ دادام، ئاپام جەسىدىمگە يۈزلىرىنى يېقىپ: ۋاي بالام - دەپ، ھازا تۇتۇپ يىغلىشىۋاتقان؛ نارەسىدە بالىلىرىم: جېنىم دادا بىزنى تاشلاپ قويۇپ نەگە كەتتىلە - دەپ، نالە قىلىۋاتقان؛ ئايالىمنىڭ يۈزلىرى چاڭ - توزان، غېرىب بىچارە، بىر بۇلۇڭدا بويۇن قىسىپ يىغلاپ تۇرغان؛ ئاكىلىرىمنى تۇتۇپ، باغلاپ ئېلىپ كېتىۋاتقان؛ مەن گېرمانىيىگە قېچىپ كەتكەن تۇرسام، نېمىشقىمۇ قايتىپ كېلىپ تۇتۇلۇپ قالغاندىمەن - دەپ، ھەسرەتلىنىشلەر. ھەر بىر كېچە مەن ئۈچۈن مەڭگۈلۈك بىر جەھەننەم ئازابى. تاڭ ئاتقاندىن باشلاپ، بىر ياقىن تۈرك جەمئىيىتىنى ئىزدەسەم، بىردە نەتىجىسىز كۈنلەر مېنى تاغ تۇراغا ئېلىپ ماڭدىغانلارنىڭ ئالدىغا ئىتتىرىدۇ. بەزى كۈنلىرى شەھەرنىڭ بازار مەيدانلىرىنى سائەتلەپ ئاخشۇرۇپ چىقىمەن - بىرەر تۈرك ئۇچراپ قالسا - دەپ. بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن نەتىجىسىز، ئائۇمۇد، ھارغىن، ئاچ - سېرىن لاگىر تەرەپكە يول ئالدىم. مەن چۈشكۈن قىلغان لاگىر، شەھەر تەۋەسىدىن بەش كىلومېتىرچە سىرتتا ئىدى. شەھەر كوچىلىرى ئارقامدا قېلىۋاتىدۇ. لاگىر يولىغا قايرىلىدىغان ئۆتۈشمە ئالدىمغا يېقىنلاپ كېلىۋاتىدۇ. شەھەر تەۋەلىكىدىن چىقىپ كەتسەم، بۈگۈن بىر كۈن يەنە نەتىجىسىز

ئۆتۈپ كەتكەن بولىدۇ. ماغدۇرسىزلىقتىنمۇ، ياكى بىرەر نەرسىدىن يوشۇرۇن ئۈمۈت كۈتۈشمۇ، ئىش قىلىپ قەدەملىرىم ئاستىلاپ، سۆزلىپ، زادىلا ئىلگىرىلىمەيدۇ. بۇ كوچىلارنىڭ ھەر بىر بۆلۈك - پۇچقاقلرىغىچە ئون قېتىملاپ قاراپ بولغان. بۇ ئەتراپتا تۈرك جەمئىيەتلىرى تۇرماق، بىرەر تۈركنى ئۇچرىتىپ قېلىشمۇ يوق گەپ. «چىشىڭنىڭ بارىدا ياغ چاينا، قولۇڭدىن بىرى كەلسە ئوننى قىل» ھەجەپ دانا گەپكەن بۇ. مانا ئەمدى قولىدىن ھېچنېمە كەلمەيدۇ. ئادەم ئۆزى باشقىلارنىڭ قولىغا تاپشۇرۇشتىنمۇ ئارتۇق قەدىرسىز ھالغا چۈشۈپ قالماس. باشقىلارنىڭ ياردىمىگە ئېرىشەلمىگەندىن ئارتۇق ئىمكانسىزلىق بولماس. ئوتتۇرا ئاسىيادا تۇرغان ۋاقىتىدا، باشقىلارنىڭ ياردىمىگە ئېرىشكەن، ھەتتا ئۇدۇل كېلىۋاتقان ئۆلۈمدىنمۇ، باشقىلارنىڭ ياردىمى ئارقىلىق ئامان قالغان. ئادەم ئۆزى ئۈچۈن ھېچنەرسە قىلالمايدىغان، تولۇق ئىمكانسىز ھالغا چۈشۈپ قالغان ھالەتتىمۇ، لېكىن باشقىلارنىڭ ياردىمىگە ئائىل بولالسا، شۇنىڭ ئۆزى ھەم چوڭ نەتىجە ھېسابلىنىدىكەن. مانا ئەمدى قەدىرسىز، قىممەتسىز تاشلاندىق نەرسىنىڭ ئۆزى. ئىچىمدىن ئېتىلىپ چىققان ياشلىرىمنى توسمىدىم. بۇ ئادەمسىز كوچىلاردا مېنى كىم كۆرەتتى. كۆرسىمۇ كىم تونۇيتتى؟ يىغلىغىنىمغا قاراپ كىم كۈلەتتى؟ كىم ھېسسىداشلىق قىلاتتى؟ كۆزلىرىمنى مەيلىگە قويۇپ بەردىم. ياشلار يامغۇردەك تۆكۈلمەكتە. قەدەملىرىمنى سۆرەپ كېتىۋاتىمەن. بىردىنلا «بىسىمىلاھ» يېزىلغان بىر خەتنىڭ سۆرتى زېھنىمدە پەيدا بولۇپ قالدى. بۇ ئەتراپتا ئۇنداق يازمىنىڭ بولشى مۇمكىن ئەمەس. مەن كۆرمىگەن بىرەر بۆلۈك

قالمىغان. مەيلى نېمىلا بولمىسۇن، ئارقامغا يېنىپ شۇ خەتنى ئىزدەپ باقاي - دېدىم - دە، بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن، خۇددى ھېلىقى خەت بىر ياقلازغا كېتىپ قالىدىغاندەك، ئۇنىڭغا دەرھال يېتىشىۋالمىسام بولمايدىغاندەك، ئەنسىزلىك ئىچىدە يۈگۈردۈم. يەنە توختاپ، يەنە يۈگۈرۈپ، تۆت يۈز قەدەمچە ئارقامغا چېكىندىم. لېكىن ئۇنداق بىر خەتنى كۆرەلمىدىم. توۋا، بۇ قانداق ئىش. كۆرۈمگە بىر نەرسىلەر كۆرۈنۈشكە باشلىدىمۇ؟ ياكى بەك چارچاپ كەتكەنلىكتىن، نېرۋامدىن چاتاق چىقىۋاتامدۇ؟ ھەجەپ بىر ئىشقا بۇ - دېدىم، ئۆزەمدىن ئەنسىرەپ. بىر ئاز ھاردۇق ئېلىۋېلىپ، يەنە لاگىر تەرەپكە ماڭدىم. لېكىن ئەخلەتتىن يىڭنە ئىزدىگەندەك، شۇنداق سىنچىلاپ قارايمەن، يولنىڭ سول ياقىسىدىكى بىنالارنىڭ ئارىلىرىغا. تۇيۇقسىز ھېلىقى خەت يەنە كۆرۈندى. كۆرۈمنى مەھكەم يۈمۈپ ئاچتىم. ئادەتتىكى ئۆيىنىڭ ئىشىكىدىن بىر ئاز چوڭراق، قوش قاناتلىق ئىشىكنىڭ بېشىغا چاپلانغان ساپال چىنى خىشنىڭ تېگى قېنىق زەيتۈن، ئاق رەڭ بىلەن «بىسىمىلاھىر راھمانى رەھىم» يېزىلغان خەت، راستىنلا جۇلالىق كۆرۈنۈپ تۇراتتى. چوڭ يول ئۈستىدىكى تۆت قەۋەتلىك كونا بىنانىڭ بېقىنىدىكى، ماشىنا ئۆتۈشكۈدەك بوشلۇقتىن پەقەت ئون بەش قەدەمچە ئىچكىرىدىكى بۇ خەتنى ئىككى، ھەتتىدىن بېرى كۆرمىگىنىمگە ھەيران قالماقتا ئىدىم. دىققەت بىلەن ئىچكىرىلەپ كىرسەم، ئالدى بىنا بىلەن ئارقىدىكى ئىككى قەۋەتلىك بىنانىڭ ئارىلىقىدا، كەڭ كەتكەن بىر ھويلا باركەن. ھويلىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بەش، ئالتە ئەرلەر بىر كاللەك بولۇپ، يوغان بىر پىلاستىك داستا سېمونت

لاي ئەتكىلى تۇرۇپتۇ. ئادەملەرنىڭ بەزىلىرى بۇغداي ئۆڭلۈك، بەزىلىرى سېرىق - سۇرۇخ، بەزىلىرى ئاق يۈزلۈك بولغاچقا، قايسى مىللەت ئىكەنلىكىنى بايقىيالمىدىم. ھەر ھالدا مۇسۇلمان ئىكەنلىكىنى جەزم قىلدىم - دە، سالام بېرىپلا: سىلەر ئەرەبمۇ؟ ئەرەبچە سۆزلىيەلەمسىلەر؟ - دەپ، تاشلىدىم، ئەرەب بولۇپ قېلىشىنى خالىمىساممۇ. ئۇلار سالىمغا جاۋابمۇ قايتۇرماستىن: ئاللا، ئاللا، بۇ چوچۇك ئارابچا كۈنۈشۈيوريا - دېمەمدۇ كۆك كۆز، سېرىق پىشماق، ئاتمىش ياش چامسىدا بىرى. ھەممىسى قىلىۋاتقان ئىشنى قويۇپ، ماڭا قارىغىنچە ھاڭۋېقىپ قېلىشتى. تۈركمۇ سىنىز؟ - دېدىم تاقەتسىز بىر ھالەتتە. ئەۋەت، بىز تۈركۈز - دېدى بىر قانچەيلەن تەڭلا جاۋاب بېرىپ. ئۇلارنىڭ ئاۋازى قۇلقىمغا كېلەر - كەلمەي پاڭگىدە ئېتىلىپ يىغلىۋەتتىم. نېمىشقا يىغلىۋەتكىنىمنى ئۆزەممۇ بىلمەيمەن. ئۇلارنىڭ ماڭا ياردەم قىلالىشىنى تېخىمۇ بىلمەيمەن. ئېھتىمال ئىككى ھەپتىدىن بېرى ئىزدەپ، ئۈمىدىم ئۈزۈلۈپ كېتىۋاتقاندا تېپىۋالغان تۈرك بولغاچقا يىغلاپ سالغاندىمەن. ئەمما دادىسىنى يۇتتۇرۇپ قويۇپ، ئاران تەسلىكتە تېپىۋالغان كىچىك بالىنىڭ ئۆزى ئىدىم شۇ تاپتا. ئاللا، ئاللا، چوچۇك گىبى ئاغلىيور بۇ ئادام. نە ئولمۇش؟ كىم بىلىر، بەلكى قارنى ئاچقىمىشتىر زاۋاللىنىن. ئادام ھالسىز يا. يەرە دۈشۈجەك. ھادى يەمەك ۋەرەلىم ئۆنجە. ھادى كاردېشىم گەل. ھېلىقى ئاتمىش ياش ئەتىراپىدىكى سېرىق پىشماق ئادەم، يەنە مەن قوراملىق ئىككى كىشى، قىلىۋاتقان ئىشنى تاشلاپ قويۇپ، مېنى باشلاپ ماڭدى. بىسىملاھ يېزىلغان ئىشىكتىن ئىچكىرىگە كىرىپلا، سولدىكى ئايلانما پەلەمپەيدىن يۇقىرىغا چىقتۇق.

ئوڭ تەرەپ ئۇدۇلدا، ساپال چىنى خىشلار بىلەن، ھەشەمەتلىك بېزەلگەن مېھراب، ئۇنىڭ يېنىدا مۇنبەر بولۇپ، بۇ زال مەسچىت ئىكەن. سولدىكى كارىدوردىن ئۆتۈپ، بىرىنچى ئىشىكتىن ئىچىگە كىردۇق. - بۇراسى مۇتبەخ. سەن بىر ئاز بەكلە. ھەمەن يېمەك ھازىرلىيورۇز - دېدى، مەن قوراملىق سېرىق پىشماق كىشى. ئوتتۇرىغا بىر قانچە ئۇزۇن تاماق شرەسى، ئەتراپىغا ئورۇندۇقلار تىزىلغان، ئالا زەل ئەللىك كىشىلىك سورۇن بار ئىدى. ئۇلار بىر ياقتىن كولا، فانتا، تۇرلۇك سوغاق ئىچىملىكلەرنى شرەگە تىزغىلى تۇردى. بىر ياقتىن تاماق تەييارلىدى. قاچاندىن بېرى بىر نەرسە يېمىگەنلىكىمنى بىلمەيمەن. ئىشتىھايىمۇ يوق. لېكىن بىر ھازا يەپ - ئىچىپتىمەن. ئۇلار ئۆز - ئارا پەس ئاۋازدا: بىچارە ئادەمگە نېمە بولغاندۇر؛ قورسىقى تازا ئاچقانكەن؛ ئاللاھ ئىيمان ئېيتقان بەندىسىنى ئاچ قويمسۇن؛ بۇ ئادەم زادى نېمە ئادەمدۇر... دېگەندەك، پىچىرلىشاتتى. - يېمەكتىن سونرا تاتلى ئىلە چاي - دېدى، چوڭ ياشتىكى ئادەم ۋە پوروقشىپ قايناپ تۇرغان ئاستى، ئۈستى ئىككى قەۋەتلىك چايەكنى كۆتۈرۈپ كېلىپ، كىچىكنە شىشە ئىستاكناغا چاي قۇيىدى. قېرىق دەملەنگەن چاي بىلەن بىر قانچە دانە باقلاۋانى يەۋەتتىم. شۇ ئارىدا پىشانەمدىن ھور چىقىۋاتقانداك ھېس قىلىپ، قول ياغلىق بىلەن يۈز - كۆزلىرىمنى سۈرتكىلى تۇرۇۋىدىم: قېرىندىشىم، پوپايكاڭنى، چاپاننى سېلىۋەتكىن. تەرلەپ سۇ بولۇپ كېتىپسەن - دېدى، بىرسى. بۇ كۈنلەردە قىشلىق پوپايكا كىيىۋالغان كىشى تۇرماق، چاپان كىيىۋالغان ئادەممۇ كۆرۈنمەيتتى. ھەممە كىشى كالتىيەڭ كۆينەكچان. ئەمما

مەنلام قېلىن پۈركىنىۋالغان، يازنىڭ كىرىپ بولغانلىقىنى كۆرۈم
 كۆرسىمۇ تېنىم سەزمەيتتى. تېخى بىر قانچە ئاي ئىلگىرى،
 قىرغىزىستاندىكى «ك گ ب» تۈرمىسىدە، ھەر كۈنى تۆت
 سائەتلەپ پادىۋالدا مۇزغا دەسسەتپ، ئىقرار قىلىشقا زورلانغان؛
 تۆمۈر بالداقلىق كارىۋاتتا يېتىپ، يانپاشلىرىم، قوۋۇرغىلىرىم
 تېشىلگەن؛ بەدىنىمدە سوۋگەك بىلەن تېرىدىن باشقا نەرسە
 قالمىغان بولغاچقا، گۆرىدىن ھازىر قېچىپ چىققان مۇردىنىڭ
 ئۆزى؛ تەن سوۋۇپ، يۈرەك توڭلاپ قالغان. دوزاخ بولسىمۇ
 بولسۇن، ئەمما سوغاق بولمىسۇن - دەپ، يۈرگەن چاغلار
 بولغاچقا، كىيىۋالغان قېلىن كىيىملىرىمۇ تېنىمگە ئىسسىقلىق
 بېغىشلىيالمىتتى. ئەمدى تۇيۇقسىز تەرلەشكە باشلىدىم.
 چاپاننى، پوپايىكىنى سالىدىم. شۇنچىلىك ۋىجىك. بېشىم
 قاپاقتەك، بوينۇم ساپاقتەك. پۈتۈن گەۋدەم ھازىرلا يىقىلىپ
 چۈشكىلىۋاتقان، ئىسكىلتىنىڭ ئۆزى. ئۇلار مېنىڭدىن ئەھۋال
 سوراشقا باشلىدى: قېرىندېشىم ئەيب كۆرمە، ھەرھالدا
 مۇسۇلمانغۇ سەن؟ - ئەلۋەتتە، مەن مۇسۇلمان. سەن ئەرەبمۇ،
 ياكى كۈرتمۇ؟ تۈرك بولساڭ مەملىكىتنىڭ قەيەر؟ تۈركلەرنىڭ
 مەملىكەت دېگىنى، ئەلۋەتتە تۈركىيەنىڭ ئىچىدىكى يۇرتلارغا
 قارىتىلاتتى. شۇڭا: مەن تۈركىيەدىن ئەمەس، تۈركمۇ ئەمەس،
 ئەرەب، كۈرت ھېچ بىرى ئەمەس - دېدىم، قىسقىلا جاۋاب
 بېرىپ. ئاللا، ئاللا. بۇ نېمە گەپ؟ سەن ئەرەبچە، تۈركچە
 كۈنۈشۈپۈرسۇن. ئاما ئۇمۇ ئەمەس، بۇمۇ ئەمەس دىيورسۇن.
 ئاناتلار كەندىنى. ئادىڭ نە؟ - دېدى، چوڭ ياشلىق، سېرىق
 - سۇرۇخ، كۆك كۆز ئادەم. ئېتىم ئابدۇرەھىمجان، مىللىتىم
 ئۇيغۇر. ئۇيغۇرستاندىن كەلدىم - دېدىم، خۇددى يادلىۋالغاننى

سۆزلەۋاتقاندەك. - ئۇيگۇر، ئۇيگۇر دەۋلەتىنىڭ گەلمىش - دېگىنىچە بەس بەستە باغرىغا بېسىپ، مەڭزىنى مەڭزىمگە يېقىپ قايتىدىن كۆرۈشكىلى تۇردى. چوڭ ياشتىكى سېرىق سۈرۈخ، كۆك كۆز ئادەم ئۆمەر خوجا ئىكەن. ئاق پىشماق، تەقى تۇرقى ئەرەبىكلا ئوخشاپ تۇرىدىغان ئاداش مۇستەفا، ئۇنىڭ بىلەن تەڭ دېمەتلىك يەنە بىر سېرىق پىشماق، كۆك كۆزلۈك ئادەم مۇستافانىڭ ئاكىسى بولۇپ، ئىسمى سۈلەيمان ئىكەن. ئۇلار ماڭا ئاجايىپ قىزغىن مۇئامىلە قىلغاندىن سىرت، ئۆمەر خوجا دەرىزىدىن بېشىنى چىقىرىپ، پەستىكىلەرگە: چوچۇكلار، ھادى ھەپنىز يۇكارىيا گېلىن! بۇرادا ئەجدادىنىز ۋار. ئۇيگۇر گەلدى - دەپ، ۋارقىرىدى، ھايال قالماي قېرى - ياش بولۇپ، ئۈنەنچە كىشى ئەتراپىدا پەيدا بولدى. بىز قۇچاقلىشىپ، مەڭزىمىزنى يېقىشىپ كۆرۈشەتتۇق. - بېنىم ئۇيگۇرۇم - دەيتتى كىملىرى. بېنىم ئەجدادىم، جەددە جەمەتم ئۇيگۇرۇم - دەيتتى كىملىرى. سەكسەن ياشلاردىكى بىر بوۋاي پىشانەمدىن سۆيۈپ تۇرۇپ: جانىم بېنىم، جىگەرىم بېنىم. نىيە بۇ كادار ئەتسىز كالىدىن؟ ھاستامسىپن؟ سۆيلە. بەن ۋاركەن، ئاللاھىم ۋاركەن، سەن نىيە بۇ ھالە دۈشتۇڭ؟ دېگىنىچە ھۆڭرەپ يىغلاپ كەتتى. ئىنساننى ئارقىدا قالغان ئاچچىق ئەسلىمىلەر يىغلىتىدۇ. شۇنىڭدەك بېشىغا كېلىۋاتقان دەرد، ئەلەم كۈلپەتلەر يىغلىتىدۇ. بوۋاينىڭ يۈزىدىكى ھەر بىر قۇرۇقنىڭ ئارقىسىدا مىڭلارچە ھەسرەت، نادامەت، ئازاپلىق ھادىسىلەر يوشۇرۇنغان بولۇشى تەبىي. بىز شىرەنى چۆرىدەپ ئولتۇردۇق. - سۆيلە ئابدۇرراھىم بىزلەرە، ئو بۈيۈك ئۇيغۇر دەۋلەتى ھاكىكىتىدا بىلگە ۋەر - دېدى ئۆمەر خوجا. - شۇ ئان

ئۇيغۇر دۆلىتى يوق. تام 48 يىلدىر، ئۇيغۇر دۆلىتىنى چىن ئىشغال ئەتتى. يارىم ئەسىردىر ئۇيغۇر دۆلىتى چىن ئىشغاللىنىدە - دېدىم، خور سىنغان ھالدا. : يوق، ئولاماز ئۆيلە بىرشەي؛ ئۇيغۇر ۋاركەن، ئۇيغۇر دەۋلەتنى كىمسە ئىشغال ئەدەمەز؛ ئو بۇيۇك ئۇيغۇر دەۋلەتى ھېچ يىكىلماز - دېدى، ھېلىقى بوۋاي تىرەك ئاۋازدا. - كاشكى، ئۆيلە ئولسا ئىدى. ئاما سەلتەنەتتىمىز يىقىلدى. غۇرۇرىمىز سۇندى - دېدىم، تېخىمۇ بىچارە ھالدا، بوۋايغا قاراپ. بۇلار مىڭ يىللار ئاۋۋالقى بۇيۇك شان - شەرىپىمىزنى بىلىدىكەن. ئەمما ھازىرقى ئەھۋالىمىزدىن قىلچە خەۋەرسىزكەن. مەن ئاخىرقى جۇمھۇرىيىتىمىزنىڭ ئىشغال قىلىنىش جەريانىنى، ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئەھۋالىمىزنى قىسقىچە چۈشەندۈردۈم. ھەممىسى دېگۈدەك ئېچىندى. ئۆمەر خوجا: كاردېشىم ئابدۇرراھىم، كەندى ھالىنى ئانلالت؛ گۆگدەنمۇ ئىندىن، يەردەنمۇ چىكتىن؛ نىيە ئاغلادىن بىر ئاز ئۆنجە؟ ھەپسىنى ئانلالت - دېدى، تاقەتسىز ھالدا. مەن ئەھۋالىمنى تەپسىلى چۈشەندۈرۈپ، ئابىيىمىنى يىغلاپ كەتكەنلىكىنىڭ سەۋەبىنى: ماڭا ياردەم قىلالىشىڭلارنى بىلمەيمەن، ئەمما ئىككى ھەپتىدىن بېرى تۈركىنى ئىزدەپ، تاپالمىغانتىم؛ ئەمدى ئىزدىشىمنىڭ ئورۇنسىزلىقىغا قانائەت قىلىپ ئۈمۈتنى ئۈزگەن، ئاخىرقى دەقىقىلەردە سىلەرنى تاپقانلىقىم ئۈچۈن يىغلاپ كەتكەن بولسام كېرەك؛ لېكىن ئۆزۈممۇ تازا ھېس قىلالمايۋاتىمەن - دېدىم. - كىم ئاغلادىم؟ - سورىدى، مەن دېمەتلىك بىرسى، خاتا بىر نەرسىنى ئاڭلاۋاتقاندىكە، تېڭىرقاپ. ئۇ باياتىن ھويلىدىكىلەرنىڭ ئارىسىدا يوق بولسا كېرەك. سۆلەيمان: بۇ ئابى ئاغلادىمىشى - دېدى، مېنى كۆرسىتىپ.

- يوقيا ئابى. ئولاماز ئۆيلە بىر شەي. ئۇيگۇر ئاسكەردىر!
 ئاسكەر ئاغلانماز! - دېۋىدى، قېرى - ياش ھەممىسى شوئار
 توۋلىغان پەدىدە، بىردەك تەكرارلىدى. بىردە بۇيۇم
 تىكەنلىشىپ، بىردە يۈزۈم قىزىرىپ، ھەجەپ بىر كەپپىياتتا
 بولۇپ قالدىم. شۇ ئارىدا ئۆمەر خوجا پېشىن ۋاقتى كېرىپ
 قالغانلىقىنى ئېيتتى. نامازدىن كېيىن دۇئادىن يېنىپلا ئۆمەر
 خوجا مەن توغرىلۇق جامائەتكە سۆزلىدى: ئابدۇرراھىم
 قېرىندىشىمىزنى بۇ ھالدا يالغۇز تاشلاپ قويۇش بىزگە
 ياراشمايدۇ؛ بۈگۈندىن ئېتىبارەن ئۇنىڭ بېشىغا كەلگەن
 ياخشى، يامان كۈنلەرگە بىز ئورتاق؛ ئۇنى ئىمانسىز،
 شەرەپسىزلەرنىڭ مەيلىگە تاشلاپ بېرىپ، بىز بۇ يەردە قىلغان
 ئىبادىتىمىز قوبۇل بولماس؛ قېرىنداشلىرىم، ئابدۇرراھىمغا
 ياردەملىشىشكە سىلەر تەييارمۇ؟: جان بىلەن ياردەملىشىمىز؛
 ئۈستىمىزگە نېمە چۈشسە چېكىنمەستىن، قاچماستىن بېجىرىمىز
 - دېيىشتى ھەممىسى، مەنۇن ھالدا. مەن لاگىر مەسئۇلىنىڭ
 تېلېفون نومۇرىنى ئېلىپ كېلىدىغان بولدۇم. ئۇلار جەمئىيەتنىڭ
 ئىشخانىسىدا ئولتۇرۇپ، بىر تېلېفون بىلەن ئىشنى پۈتتۈرمەكچى
 بولدى. مەن بۇ ئىشنىڭ ئۇنداق ئاسان ھەل بولۇپ
 كەتمەيدىغانلىقىنى جەزم قىلساممۇ، ئۇلارنىڭ مەسلىھەتكە
 قوشۇق سالماي، ئاتۇمۇد ھالدا لاگېرغا بېرىپ، مەسئۇل
 كادىرنىڭ تېلېفون نومۇرىنى ئالدىم - دە، يول بويى ئامالنىڭ
 بارىچە يۈگۈرۈپ دېگەندەك، جەمئىيەتكە يېتىپ كەلدىم. ئۆمەر
 خوجا، سۇلەيمان، باياتىن مەن كۆرمىگەن مەھمەت يىلماز
 ئىسىملىك بىرى مېنىڭ يولۇمغا قاراپ تۇرغان ئىكەن.
 جەمئىيەتنىڭ ئىشخانىسىدا، ئۆمەر خوجا لاگىر مەسئۇلىغا تېلېفون

قىلدى. ئۇ دەسلەپتە بىر ئاز بىئارام كۆرۈنۈۋىدى، ھەي -
دېدىم ئىچىمدە، بۇ بىرەر جەمئىيەتنىڭ باشلىقى، بىرەر
دەرنەكنىڭ مەسئۇلى ھەل قىلالايدىغان ئىش بولغان تەقدىردە،
مىيونخنىغا كەلگەن ئۇيغۇر يېتىمچىلىرى، تاغمۇ - تاغلارغا
سۈرگۈن بولۇپ يۈرمەستى. مىيونخنىدىكى تەشكىلاتچىلار
ئارىلىشىپلا ئىشنى پۈتتۈرگەن بولاتتى. بىردىنلا ئۆمەر خوجا
قىقىلداپ كۈلۈشكە، ئاغزى ئاغزىغا تەگمەي سۆزلەشكە باشلىدى.
ئۇنىڭ كەيپىياتىغا قاراپ: ئىلاھىم، بىرەر ياخشىلىقتىن بېشارەت
بولغىيتى - دەپ، تىلەيتتىم كۆڭلۈمدە. ئۇ خۇش كەيپ
سۆزلەشكەچ، ئالقانچىلىك بىر پارچە قەغەزگە بىر نەرسىلەرنى
خاتىرىلەيتتى. ئۇ تېلېفون سۆزلەشمىسىنى تۈگىتىپ: ئابدۇرراھىم
كاردېشىم، ئىشىمىز بىتتى - دېدى، مېنىڭدىنمۇ بەكرەك
خۇشال ھەم مەغرۇر ھالدا. ئۇ خاتىرىلۈۋالغىنى بويىچە ماڭا
چۈشەندۈردى: ئالدى بىلەن چەتئەللىكلەر ساقچىخانىسىغا
بېرىپ ئەنگە ئالدۇرۇش، ئۇنىڭدىن كېيىن ئەمگەك مۇلازىمەت
ئىدارىسىغا، تۇرمۇش تەمىنات ياردەم ئىدارىسىغا بىر بىرلەپ
ئەنگە ئالدۇرۇش، ئاخىرىدا دوختۇرغا تەكشۈرتۈش لازىمكەن.
ھەتتا مېنى يېنىدا تۇرغۇزۇپ قالالايدىغان بىرسى ئىگە بولسا،
لاگىردا تۇرۇش مەجبۇرىيىتىمۇ يوقكەن. لېكىن رەسمىيەتلىك
ئادىسىم لاگىر مەسئۇلىنىڭ ئىشخانىسى بولىدىكەن. دەسلەپكى
ئۈچ ئاي، ھەر ھەپتەدە بىر قېتىم ئىشخانىغا بېرىپ خەت
ئالاقە سۈرۈشتە قىلىدىكەنمەن. كېيىنچە قەرەللىك ئايدا بىر
قېتىم سۈرۈشتە قىلسام بولىدىكەن. ئەگەر ئادۇكاتىم بولسا،
ئۇدۇل ئادۇكات بىلەن ئالاقە قىلساممۇ بولۇۋېرىدىكەن.
شەھەردىن ئوتتۇز كىلو مېتىر سىرتقا چىقىشىم چەكلىنىدىكەن.

مۇشۇ دائىرە ئىچىدە نەدىلا تۇرسام بولۇۋېرىدىكەن. ئەتسىدىن باشلاپ بىر ھەپتە ئىچىدە بارلىق رەسمىيەتلەر پۈتتى. مېنىڭ ئارزۇ قىلىشىم ئەقىلغا زادىلا سىغمايدىغان بىر ئىشتىن (ھەتتا 22 يىلدىن كېيىنكى بۈگۈنمۇ) ھەيران ئىدىم. ئەسلىدە تۈركلەردىن كۈتىدىغىنىم، مېنى تاغ - تۇرا تەرەپكە يوللىماسلىقى ئۈچۈن ۋە مۇشۇ شەھەردە قېلىشىم ئۈچۈن ياردەم قىلىشى ئىدى. بىراق ئۇلار مېنى تاغلىق چوققىلارغا سۈرگۈن قىلىشتىن قۇتقۇزۇش بىلەنلا توختاپ قالماستىن بەلكى، لاگېردىنمۇ ئېلىپ كەتتى. گېرمانىيەدىكى ئىلتىجاچىلار تۇرىدىغان لاگېردا ياشاپ باققانلار، ئۇ يەرنىڭ مۇھىتىنى ياخشى بىلىدۇ. ئۆمەر خوجا مېنىڭ بەزى رەسمىيەتلىرىمگە مۇناسىۋەتلىك ئىش بىلەن لاگېرغا بىرگە كەلدى. ئۇ، ئەتراپقا بىر قۇر كۆز يۈگۈرتۈپ: قېرىندېشىم، سېنىڭ كېيى بىر ئۇيغۇرنى بۇ پىسىلىككە تاشلاپ قويۇپ، مېنىڭ مەسچىتىم قىلغان ئىبادىتىم قوبۇل بولماس؛ ھادى بىرگە گىدەلم - دېدى. بىز ئىشنى تۈگىتىپ، جەمئىيەتكە بىرگە كەلدۇق. جەمئىيەتنىڭ بىر قانچە مەسئۇللىرى ئىشخانغا يىغىلىپ، مەن توغرىلۇق باش قاتۇرۇشقاندىن كېيىن، ئۆمەر خوجا جەمئىيەتنىڭ مۇزاكىرىسىنى ماڭا ئۇقتۇردى: بىز قولىمىزدىن كەلگەننى قىلىمىز؛ قولىمىزدىن كەلمىگەندە ئاللاھ بار - دەيمىز؛ ساڭا بىنانىڭ ئۈچىنچى قەۋىتىدىن بىر ئېغىزلىق ئۆي ئىجارىگە بەردۇق؛ سەن ئىشلىگەن مۇددەت ئىچىدە ئۆيگە ئىجارە تۆلەيسەن، ئىشتىن توختىغان مۇددەت ئىچىدە بىكارغا ئولتۇرسەن؛ ئىشلىگەن مۇددەت ئىچىدە، باققال دۈكىنىمىزدىن يېمەك - ئىچمەكلەرنى پۇلغا سېتىۋالسەن؛ ئىشىز قالغىنىڭدا، بىكارغا ئالسەن؛

سېنىڭ ئىشلىرىڭ پۈتۈپ، سۈرگۈندىن ئەركىنلىككە چىققۇچە،
ساڭا غەمخورلۇق قىلىش بىزنىڭ بۇرچىمىزدۇر؛ سېنى ھېچ بىر
زامان يالغۇز ھەم يات قويمىمىز؛ ئۈزەڭنى ھەرگىز تۆۋەن
ھېس قىلما؛ ئاللاھ ئالدىدا ھەممىمىز تەڭ.

مەن ئۆي تۇتۇپ ئولتۇرغان، يول ياقىسىدىكى تۆت
قەۋەتلىك ئائىلىلىكلەر بىناسى، ئارقىدىكى ئىككى قەۋەتلىك
مەسچىت بىناسى، ئوتتۇرىدا تۆتىۈز كۋادرات مېتىرچە ھويلا،
مەسچىت بىناسىنىڭ ئارقىسىدىكى مىڭ كۋادرات مېتىردىن
ئارتۇق باغچە مۇشۇ تۈرك جەمئىيىتىنىڭ مۈلكى بولۇپ، ئۇلار
بىر مىليون تۆتىۈز مىڭ ماركقا سېتىۋالغان ئىكەن. (مارك
شۇ چاغدىكى گېرمان پۇلى بولۇپ، بىر مارك ھازىرقى يېرىم
ئۇيرونغا تەڭ) تۆت قەۋەتلىك ئائىلىلىكلەر بىناسىدا ئىجارىچىلەر
ئولتۇرىدىكەن. بىنانىڭ ئۈچىنچى قەۋىتىنى بالىسىزلا،
بوتاقلا، قولايللاشتۇرۇپ، بىر ئېغىزلىقتىن ئايرىپ ياسىغان
ئىكەن. ئىككى قەۋەتلىك مەسچىت بىناسىنىڭ يەر قەۋىتىدە،
جەمئىيەتنىڭ ئىشخانىسى، تەنلى ۋە ھەپتە ئاخىرلىرى دىنى
ئوقۇش ۋە تۈرك تىلىنى ياخشىلاش ئۈچۈن، مەكتەپ بالىلىرى
قونۇپ قالىدىغان ياتاقخانا، ھامام، خالاجاي، باققال دۈكىنى
باركەن. يۇقىرى قەۋىتىدە ئەرلەر مەسچىتى، ئاتىخانا، ئىمام
ئىشخانىسى، ئاياللار مەسچىتى باركەن. مەن شۇ كۈندىن
باشلاپ ئۆزۈمنى بۇلارنىڭ بىر ئەزاسىدەك ھېس قىلدىم. ھەپتىدە
بەش كۈن، ھەر كۈنى كەچ قۇرۇنلىقى ئۈچ سائەت ئەتراپىدا،
ماڭا گېرمانچىنى ئۆزلىكىمدىن ئۆگىنىشىمگە، بىرىنى مەخسۇس
پاردەلىتىدۇ. مەن كۈندىلىك تۇرۇشتا ئىشلىتىدىغان مۇھىم
سۆزلەرنى تۈركچە تەييارلاپ تۇرىمەن. ماڭا پاردەلىتىدىغان

تۈرك قېرىنداش كېلىپ، ئۇ سۆزلەردىن گېرمانچە جۈملە تۈزۈپ چىقىدۇ - دە، دېئالوگ قىلىشقا باشلايمىز.

بىركۈنى ئۇيغۇرلارغا ئائىت بىرەر كىتابچە چىقىپ قالسا - دېگەن ئارزۇدا، كىتاپخانغا بېرىپ تىتمىلاپ يۈرۈپ، تىبەتكە ئائىت، ئالقانچىلىك بىر كىتابنى تاپتىم. بىر نەرسىنى چۈشەنمىسەممۇ، ئوقۇيمەن. ئىسىملار، يىلنامىلەرنى باغلاشتۇرۇپ، تىبەت توغرىسىدا ئاز - تولا بىر نەرسىلەرنى تەسەۋۋۇر قىلىدىغان بولۇپ قالدىم. ئىككى ئايدەك شۇنداق داۋاملاشقاندىن كېيىن، جەمئىيەت مەسئۇللىرى ساپال بۇيۇملار ئىشلەپ چىقىرىپ، ساتىدىغان كىچىك بىر شەخسى فېرمىدىن ئىش تېپىپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن ئۆزۈم ئىشلەپ، جېنىمنى ئۆزۈم بېقىپ كەتتىم. ئۈچ يېرىم يىلغا يېقىن ھاياتىم مۇشۇلار بىلەن ئۆتتى. مۇشۇلارغا مۇناسىۋەتلىك ھالدا، گېرمانىيىنىڭ نۇرغۇن شەھەرلىرىگە بېرىپ ئىشلىدىم. بارغانلا شەھەردىكى تۈرك جەمئىيەتلىرى ماڭا ئىگە بولاتتى. ئىشتىن سىرتقى بوش ۋاقىتلاردا قە ھۆەخانا، چايخانا، مەسچىتلەردە ئوتتۇرا ياشلىق ۋە ياشانغان تۈرك قېرىنداشلار بىلەن سۆھبەتلىشىمەن. ئۇلارنىڭ كىشىلىك ئۆتمۈشلىرىنى ئاڭلايمەن. ھازىرقى نەتىجىلىرىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ تۇرىمەن.

گېرمانىيىگە تۈركلەر 64. يىللىرىدىن باشلاپ ئىشچىلىق توختامى بىلەن كەلگەن ئىكەن. ئۇلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك، يىراق سەھرالاردىن، تاغلىق نامرات رايونلاردىن كەلگەن بولغاچقا، ئاساسەن ساۋاتسىز ۋە توۋەن باشلانغۇچ مەلۇماتلىقلار ئىكەن. مەن بۇ كۆچمەن ساۋاتسىز ئىشچىلارنىڭ بۈگۈنكى مۇۋەپپەقىيەتلىرىگە ھەيران قالاتتىم. ئىقتىسادى جەھەتتىن

يۈكسىلىش، ئىجتىمائىي جەھەتتىن كوللېكتىپلىشىش، سىياسى جەھەتتىن ئۆلكە دەرىجىلىك مەمۇرى ئورۇنلاردىن ھالقىپ، مەركىزى پارلامېنت ۋە مەركىزى ھۆكۈمەتلەرگە يامىشىش، ھەر تەرەپتىن قارىسىمۇ ئۆزلىرىنىڭ تېخى «33 يىللىق كۆچمەن خەلق» ئىكەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىنچىلىكى قالمىغان. مەن يالغۇز قالغان چاغلىرىمدا، كۆپىنچە ئويلىنىدىغانلىرىم، 64. يىللىرى ئوتتۇرا ئاسىياغا كۆچۈپ چىققان ئۇيغۇرلار بىلەن، دەل شۇ يىللىرى گېرمانىيىگە كۆچۈپ كەلگەن تۈركلەرنى سېلىشتۇرۇش ئۈستىدە بولاتتى. ئارىلىرىدىكى بۇ قەدەر چوڭ پەرقنىڭ سىرىنى يېشىشكە، سەۋەبلىرىنى تېپىشقا، ئارقا كۆرۈنۈشلىرىنى ئايدىڭلاشتۇرۇشقا تىرىشاتتىم. ئىككى مىللەت ئوتتۇرىسىدىكى قىسمەت ئوخشاشلىقى پەقەت يىلناملا ئىدى. ئوخشاش ۋاقىتتا ئۆز ۋەتىنىدىن يىراق ئەللەرگە كەتكەن ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا ھەممە جەھەتتىن ئاسمان - زېمىن پەرقلىق ئىدى.

ئوتتۇرا ئاسىياغا كۆچكەن ئۇيغۇرلار ھاللىق، يۇقىرى سەۋىيەلىك، مىللەت سۆيەر، ۋەتەنپەرۋەر مۇنەۋۋەر، كۆپىنچىسى شەھەر ئاھالىسى ئىدى. گېرمانىيىگە كۆچكەن تۈركلەر نامرات، ساۋاتسىز، ۋەتەن مىللەت بىلەن ھەپىلەشكەن ھالى يوق، ئۆز ھەلەكچىلىكىدە، بەش تۆت تەڭگىنىڭ قايغۇسىدا يۇرتىنى، ۋەتىنىنى، مىللىتىنى، قوۋم - قېرىنداشلىرىنى تاشلاپ، ياتلارنىڭ يېرىگە كەتكەن تاغلىق، سەھرا - قىشلاقلاردىن ئىدى. ئارىدىن 33 يىل ئۆتكەن بۇگۈنكى كۈندە، بۇ ئىككى كۆچمەن مىللەت ئارىسىدىكى تەتۈر نىسبەت كىشىنى ئويلىاندۇراتتى. ھەر بىر چۈشنىكىسىز مەسىلىگە

يولۇقسام، خۇددى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇسلۇبۇم بويىچە،
 جەمئىيەتشۇناسىتەك، مىللەتشۇناسىتەك ئىزدىنەتتىم. سوئاللارنى
 تېزىس قىلىۋېلىپ، جاۋابىنى سۈرۈشتۈرەتتىم. تېزىستىكى
 بوشلۇقنى تولدۇراتتىم. پەرقلىق كىشىلەر بىلەن پەرقلىق ئېقىم
 مەنسۇبلىرى بىلەن سۆھبەتلىشىش ئارقىلىق پاكىتلىق، ئىلمى
 جاۋابقا ئېرىشىشكە تىرىشاتتىم. ئەمما ئوتتۇرا ئاسىياغا كۆچكەن
 ئۇيغۇرلار بىلەن گېرمانىيىگە كۆچكەن تۈركلەر ئوتتۇرىسىدىكى
 نەتىجە پەرقىگە كۆرسىتىلىدىغان باھانە، سەۋەبلەرگە كۆپىنچە
 ئۆزەمنىڭ تەھلىلىم بىلەن قانائەتلىنىشىمگە مەجبۇر ئىدىم.
 ئۇ چاغلاردا بايقىغانلىرىمنى، كۆز - قاراشلىرىمنى باشقىلار
 بىلەن ئورتاقلىشىش ئۈچۈن، ھازىرقىدەك ئېلېكترونلۇق
 تېخنىكا ۋاسىتىسى بولمىغاچقا، بېشىكەكتىكى «ۋىزدان ئاۋازى
 - ئىنتىپاق»، ئالمۇتىدىكى «ئۇيغۇر ئاۋازى، يېڭى ھايات»
 گېزىتلىرىدە، ھەرخىل نام، تەخەللۇسلار بىلەن تەقدىم
 قىلىپ تۇراتتىم. قىسقىسى بۇ ئىككى قېرىنداش مىللەت
 كۆچمەنلىرىنىڭ قىسمەتلىرىدە، بۈگۈنكى تەتۈر نىسبەتلىك
 پەرقلەرنىڭ كېلىپ چىقىشىدا رول ئوينىغان ئامىللارنى
 گەۋدىلەندۈرۈشكە تىرىشاتتىم. ئوتتۇرا ئاسىياغا كۆچكەن
 ئۇيغۇرلار، بۇ قىسمەتنى ئۆزلىرى خالاپ تاللىۋالمىغان. ئۇلار
 باسمىچى دۈشمەننىڭ زورلىشى بىلەن، سۈرگۈن قىلىنغان.
 ئۇلار كۆچۈپ كەلگەن ئەللەردە، رۇس ھۆكۈمرانلىقىدىكى،
 كوممۇنىستىك زۇلۇم ماشىنىسى ئۇلارنىڭ ئەقلىگە، ئېتىقادىغا،
 روھىغا كىشىن سالغان. ئۇلارنىڭ بەدەنلىرى قۇل قىلىنغان.
 ماشىنا قىلىنغان. ئۇلارنىڭ روھلىرى تەنلىرىدىن ئايرىۋېتىلگەن.
 رۇس ھۆكۈمرانلىقى يىقىلغاندىن كېيىن، ئۇلار ئۆزلىرىنى قايتا

قۇرۇش ئۈچۈن، ئاران 4 يىللىق، قىسقا مۆھلەتتىن كېيىن، خىتاينىڭ نازارىتى، خىتاينىڭ يىراقتىكى قوللىرى ۋە قۇللىرى ئارقىلىق خىتاينىڭ ئىدارىسى ئاستىغا چۈشۈپ قالغان. ئەمما گېرمانىيەگە كۆچكەن تۈركلەر، ئۆز ئارزۇلىرى بىلەن، ئۆز دۆلىتىنىڭ، ئۆز ھاكىمىيىتىنىڭ ھىمايىسى ئاستىدا كۆچكەن. ئۇلارنىڭ بېشى ئاغرىپ قالسىمۇ، ئۆز دۆلىتى ئىگە بولۇپ تۇرغان. ئۇلارنىڭ كوللېكتىپلىشىپ، ئىجتىمائىي جەمئىيەت شەكىللەندۈرۈشلىرى ئۈچۈن، تۈركىيە دۆلىتى يول كۆرسىتىپ، كېرەكلىك خادىملار بىلەن، ماددى ۋە مەنئى ۋاستىلەر بىلەن تەمىنلەپ تۇرغان. ئۇلارغا مەسچىت ئېلىپ بەرگەن. دەرەخ، قەھۋەخانا، ئاشخانا، تاماشا ئورۇنلىرى ئېچىپ ياردەم قىلغان. بۇنىڭدىن كېيىنكى يۈكسىلىشىرىگە يول ئېچىپ بەرگەن. ئۇلار كەلگەن دۆلەت بولسا، ئامېرىكا، ئەنگىلىيە، فرانسىيە قاتارلىق ئىلغار ئەللەرنىڭ ھىمايىسى، يېتەكلىشى ۋە ئىدارىسى ئاستىدىكى دېموكراتىك غەربىي گېرمانىيە ئىدى. بۇ ئىككى كۆچمەن ۋە قېرىنداش خەلقنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى تەتۈر نىسبەتلىك، ئاسمان - زېمىن پەرقلىرىنىڭ پەيدا بولۇشىدىكى مۇھىم سەۋەبلەر، ئۇلارنىڭ قىسمىدە رول ئوينىغان ئامىللار بولسا، ئۇلارغا قۇچاق ئاچقان سىياسى، ئىجتىمائىي مۇھىتلار ئىدى. بۇ ئىككى كۆچمەن خەلق ئوتتۇرىسىدىكى، يەنە بىر سېلىشتۇرۇمىدىن كېلىپ چىققان سوئالغا، مەن جاۋاب تاپالمىغان ئىدىم. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھەر بىر ئۇيغۇر: مۇشۇ كۈنلەرگە يۈزىڭ شۇكىرى - دەيتتى. ئەمما گېرمانىيەدىكى ھەر بىر تۈرك: تۈركىيە بىلەن گېرمانىيە ئىككى دۆلەت بىرلىشىپ، بىزنى خەجلىدى؛ بىزمۇ نادان بولغاچقا خەجلىنىپ كەتتۇق؛ «پۇلنى

تاپتۇق، ئەۋلادلارنى يوقاتتۇق» - دېيىشىپ خورسناقتى. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلار خۇدانىڭ ھەر بىر كۈنىگە شۈكۈر ئېيتىپ، تىنچلىق، ئامانلىق، ئائىلىگە، مەھەللىگە بەرىكەت تىلەپ، يوقسۇللۇققا قانائەت قىلاتتى. گېرمانىيەدىكى تۈركلەر: بىز نېمىشقا بۇ دۆلەتنى ئىدارە قىلالمايمىز؟ بىز نېمىشقا بۇ دۆلەتتە چەتئەللىك ھېسابلىنىمىز؟ بىز نېمىشقا خەلقئارالىق چوڭ تىپتىكى تىجارەتكە، زامانىۋى ئىشلەپ چىقىرىشقا ئىگە بولالمايمىز - دەپ، قاقشايتتى. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلارغا خىتاي پۇل بىلەن، غەربلىك دىن بىلەن، يەرلىك مىللەتلەر كۈچ بىلەن خىرىس قىلىۋاتاتتى. ئۇلارنى قوغدايدىغان ھېچنەرسە يوق ئىدى. لېكىن ئۇلار كۈندىلىك مەشغۇلاتلار بىلەن ئۆزلىرىنى ئاياۋاتقانداك ھېس قىلدۇراتتى. ئەمما گېرمانىيەدىكى تۈركلەر ئۆز قورغىنى ئىچىدە، تاشقى خىرىسلاردىن قوغدىنىپ تۇرسىمۇ، ئەۋلادلىرىنىڭ يوقىلىۋاتقانلىقىدىن ۋايىم يەتتى. ئەۋلادلىرىنىڭ تىلى بۇزۇلۇۋاتقانلىقىنى، دىنى ئەقىدىسى بۇزۇلۇۋاتقانلىقىنى، مەدەنىيىتى، مىللى كىملىكى، كىشىلىك ئەخلاقى بۇزۇلۇۋاتقانلىقىنى تىلغا ئېلىپ قاقشايتتى. مەن تۈرك جەمئىيەتلىرىدە ئۈچ يېرىم يىلدەك تۈركچە ياشاپ، تۈركلەردىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئىگىلىدىم. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلار بىلەن، گېرمانىيەدىكى تۈركلەرنىڭ قىسمەتلىرىدىن، نەتىجىلىرىدىن نۇرغۇن نەزەرىيىۋى خۇلاسەلەرگە ئىگە بولدۇم. ئۆزۈمنى سۈرگۈندىكى بىر تەلەيسىز بىچارە ئەمەس، بەلكى بىر قەرەل ئىجتىمائىي پەن كەسپىنى تاماملاپ، يەنە بىر جەمئىيەتكە تەدبىقلاشنى ئارزۇ قىلىۋاتقان، ئوتۇقلۇق بىر كىشىدەك ھېس قىلدىم. سىياسى پانالىق تەلپىم، تەكرار

قاراپ چىقىلىپ، قوبۇل قىلىندى. دائىملىق نوپۇس ۋە ساياھەت پاسپورتى ئېلىپ، سۈرگۈندىن چىقتىم. مەن ئۆزۈم ئۈچۈن كۆپ نەرسىلەرنى ئويلاپ كەتتىم. تۈرك جەمئىيىتىدىكى يېقىنلىرىم بىلەن ۋىدالىشىپ، ھالاللىشىپ، 2000. يىلى 22. ئاۋغۇست مېونخىن شەھىرىدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىغا كۆچۈپ كەلدىم.

3. مەن سۈرگۈندىكى چاغلاردىمۇ، ئارىلاپ مېونخىن شەھىرىگە كېلىپ، نامايىشلارغا، تەشكىلاتلارنىڭ پائالىيەت، يىغىنلىرىغا قاتنىشىپ تۇرغاچقا، بۇ يەردىكىلەرنىڭ ئەھۋالىنى ئوبدان بىلەتتىم. ئادەم سانى ئانچە كۆپەيمىگەن بولسىمۇ، لېكىن تەشكىلاتتىن يەنە بىرسى كۆپەيگەن ئىدى. يەنى ئىستانبۇلدىكى «شەرقى تۈركىستان مىللى قۇرۇلتىيى» نى 99. يىلى ئۆكتەبىر ئايلىرىدا، مېونخىن شەھىرىگە يۆتكەپ كەلگەن ئىدۇق. ئۇنىڭغا قېتىلىپ كېتىشى زۆرۈر دەپ قارالغان ئىككى تەشكىلات (ياشلار قۇرۇلتىيى، شەرقى تۈركىستان ئۇچۇر مەركىزى) قېتىلىشنى رەت قىلغانلىقى ئۈچۈن «مادا تاپ تالاشقاندەك»، مېونخىن شەھىرىدىكى بىر ئوچۇم ئۇيغۇرلار، قىسقىسى پۈتۈن گېرمانىيەدىكى يۈزگىمۇ يەتمەيدىغان ئۇيغۇرلار، مادالارنىڭ ئارىسىدا تالاشتا قالغان تاپتەك، تىتما كاتاڭ بولۇپ كەتكەن ئىدى. تىل بىلمەسلىك، يول بىلمەسلىك، نېمە قىلىشنى تېخى بىلمەسلىك، ھۆكۈمەت تەرەپتىن رەت، باشلىقلار تەرەپتىن دەرت تۈپەيلى كىچىك بالغا ئوخشاپ قالغان، تېڭىرقاپ يۈرگەن، ئىشلەش رۇخسىتى يوق، ئادۇكاتقا بوغۇلۇپ كەتكەن، غەم ئەندىشە، سان - ساناقسىز بۇلۇمسىزلىقلار، ئۇنىڭسىزمۇ لېيىدىنلا شۇنچىلىك بىغەم ئادەملەر بولغاچقا، مانا ئەمدى تېخىمۇ تاپتىن چىقىپ كەتكەن ئىدى. ھاراق ئىچىپ

ئىشتانغا چىچىپ، ئۇيغۇرنى سېستىپ، توپلىشىپ مۇستلاش، ماجىرا، رايون ساقچىلىرى، سوتچىلار مۇشۇ «بىر توپ ياۋايى خەلق» بىلەن ھەپلەشكەن. ئەيۋاھ بۇلار، گېرمانىيىلىكنىڭ ئۇيغۇرغا قارايدىغان پەنجىرىسى ئەمەسمىدى!

مەن ۋە تەندىن چىقىپ كېتىپ، مۇشۇ كۈنلەرگىچە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتىنى، ئۇنىڭدىن كېيىنلا گېرمانىيەدىكى كۆچمەن تۈركلەرنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتىنى كۆردۈم ۋە ئۇلار بىلەن يىلاپ بىرگە بولدۇم. ئەمدى گېرمانىيەدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىغا كىردىم. سېلىشتۇرۇمنى، پەرقلەرنى ئوچۇق دېيىشكە تىلىم ئۈنمايتتى، رايىم بارمايتتى. «كېسەك خام پېتىم قېلىپ چىقىپ بولغان». چوڭلار بىلەن ھەپلىشىپ ئاۋارە بولۇشنىڭ ئۆزى بىر ئەخمەقلىق بولاتتى. شۇڭا كەلگۈسىگە تەييارلىق قىلىش كېرەك. مېيونخىن شەھىرىدە ئۆزى يالغۇز ئۆسمۈر بالىلارنى تەربىيەلەيمەن دەپ، چېپىپ يۈرگەن ئالمىجان مەمەتكە مەدەت بېرىشنى لايىق كۆردۈم. بىر باشتىن مىللى قۇرۇلتاينىڭ ئىش - كۈچلىرىگە ياردەملەشسەك، بىر ياقىتىن كىچىك بالىلارغا مۇسۇلمانچىلىقتىن، ئۇيغۇرچىلىقتىن تەلىم بېرىدىغان ئىشلارغا كۆڭۈل بۆلدۈق. بىراق بالىلارنى تەربىيەلەش ئىشلىرىمۇ بىرەر تەشكىلاتنىڭ يېنىدا ئېلىپ بېرىلىدىغان بولغاچقا، باشقا تەشكىلاتلارنىڭ كۈندەشلىكى تۇتۇپ كېتىدىكەن. قىلغان ئىشنىڭ تايىنى يوق ئەمما ئالەمچە ئۇپراش، قوساق كۆپۈكى. يەنە ئۇنىڭدىن باشقا ھەر تەشكىلاتنىڭ ئۆز ئالدىغا «دىنى كومىتېتى، مائارىپ مەدەنىيەت كومىتېتى» بولغاچقا، كۈللۈكتىن كۈللۈك، دىنى، ئىجتىمائىي ئىشلىرىمۇ تەپرىقچىلىككە قاراپ ماڭغان.

بۇنداق ۋەزىيەتنىڭ راۋاجلىنىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئالماسا، كېيىن ئوڭشاپ بولغۇسىز نەتىجە كېلىپ چىقىشى مۇقەررەر. بولۇپمۇ بىزنىڭ غەرب ئەللىرىدىكى مەۋجۇتلۇقىمىز - ئانا تىل بىلەن دىنغا زىچ باغلىنىشلىق بولغاچقا، بۇ ساھەنى چىڭ تۇتۇش ھەم كەڭ ئاممىنىڭ ھىمايىسىنى قولغا كەلتۈرۈش بەك مۇھىم. ھازىرقىدەك، ھەر تەشكىلات ئۆز ئالدىغا دىنى مەسلەك قۇرۇۋالسا، ئەھلى ئىلمى، قارىيلارنى يىتتەپ، ئۆز تەشكىلاتىنىڭ پروگراممىسىغا بويسۇندۇرۇۋالسا، ئۇلارنى «سىياسى كېڭەشنىڭ موللىسى» غا ئوخشىتىپ قويسا، ئۇلارنىڭ يۈز - ئابرويلىرىنى، كەلگۈسىدە تىكلەندىغان نوپۇزلىرىنى ھازىردىن باشلاپ خەجلۈەتسە بولمايتتى. ئون يىلدىن كېيىنكىلەرنى، يىگىرمە يىلدىن كېيىنكىلەرنى كۆزدە تۇتقاندا، تەشكىلاتلارنىڭ بەت خەجلىكىگە ئىسرار بولۇپ كېتىۋاتقان، بىر قانچىلا دىنى كىشىلەرنى ئىسرار قالمىساق بولمايتتى. شۇڭا ھازىرغىچە توپلىغان تەجرىبىلىرىم ۋە ئۆزەمنىڭ كەلگۈسىگە بولغان تەسەۋۋۇرۇمنى بىرلەشتۈرۈپ، قىسقىچە پىلان تۈزدۈم. ھەر قايسى تەشكىلاتلاردا ئىسرار قىلىنىۋاتقان، ياش قارىملار بىلەن پىكىرلەشتىم. ئۇلارنىڭ ماقۇللىقى بىلەن، قىسقا بىر يازمىچە ئىلتىماس تەييارلاپ، تەشكىلاتلارغا سۇندۇم. ئىلتىماستا: «ئەھلى ئىلمى، قارى قۇرئان كىشىلەرنى ھەر قايسى تەشكىلاتتا ئىسرار قىلماسلىق، ئۇلارنىڭ جامائەتلەرنى دىنى، مىللى، ئەخلاقى تەرەپلەردە يېتەكلىشىگە تەشكىلاتلار رۇخسەت قىلىشى، جامائەتچىلىكنىڭ دىنى ئىشلىرىنى تەشكىلاتتىن خالى، دىنى زاتلار گۇرۇھى ھەل قىلىشى، تەشكىلاتنىڭ كەڭ ئاممىغا چۈشىدىغان ئېھتىياجلىرىدا دىنى زاتلار ھەمكارلىشىپ، ئاممىنى

سەپەر ۋە رەزىلىككە كەلتۈرۈشى...» قاتارلىق، تەلەپلەر ئەسكەرتىلدى. بىراق مىللى قۇرۇلتاينىڭ رەئىسى ئەنۋەر جان ئەپەندىدىن باشقا، ھېچ قايسى تەشكىلات ئىنكاس قىلمىدى. ئەنۋەر جان ئەپەندىنىڭ ئىنكاسى: «مەن مىللى قۇرۇلتاينىڭ رەئىسلىك ۋەزىپىسىگە ئۆزۈمنى كۆرسەتكەندە، تەشكىلى بىرلىكنى ئەمەلگە ئاشۇرۇمەن - دەپ، ۋەدە بەرگەنتىم؛ ھازىرغىچە نۇرغۇن دۆلەتلەردىكى يەرلىك تەشكىلاتلارنى مىللى قۇرۇلتاينىڭ قوينىغا كىرگۈزگەن بولساممۇ، ئەپسۇس مەيۇنخىندىكى تەشكىلاتلارغا پىچىقىم كەسمىدى؛ بۇ ئىشلارنى ئۆزەڭلار بىلىسىلەر؛ شۇنداق تۇرۇقلۇق، بۇ شەھەردە يەنە بىر ئايرىم گۇرۇپپىنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى مېنىڭ ئۈچۈن ياخشى ئەمەس؛ بولۇپمۇ بىزنى ئەندىشىگە سالدىغان يەنە بىر نەرسە، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قوراللىق تەشكىللەنگەنلەر ئارىسىدىمۇ، دىنى ئېقىم بۆلۈنۈپ چىقىپ، ئېغىر ئاقىۋەتلەر كېلىپ چىققان؛ ئۇلارنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى ئېنىق ئەمەس، لېكىن كەلگۈسىدە مىللەتنىڭ بېشىغا قانداق بالا - قازا ئېلىپ كېلىدىغانلىقىنى ئالدىن بىر نەرسە دېمەك قىيىن؛ شۇڭا بۇ كۈنلەردە سىلەرنىڭ دىنى گۇرۇپ قوراشتۇرۇپ چىقىشىڭلارنى مەن قوللىيالايمەن؛ خالساڭلار مىللى قۇرۇلتاينىڭ دىنى ئىشلار كومىتېتىنى راۋاجلاندۇرۇڭلار.»

- دېگەندىن ئىبارەت بولدى.

مەيۇنخىن شەھىرىدىكى ئۇيغۇرلاردىن ياراملىق، كېرەكلىك، ئەخلاقلىق كەلگۈسى ئەۋلادنى كۈتۈش ئۈچۈن، ھازىردىن باشلاپ ساغلام بىر ئىجتىمائىي جەمئىيەت، ئىناق بىر كۈلپەكتىن شەكىللىنىشى، يېقىن كېلەچەكتىكى ۋە ھازىر يېتىشىپ چىقۇۋاتقان ئەۋلادلارغا ئۈلگە بولۇشى تەلەپ

قىلىناتتى. بىراق بۇ شەھەردىكى تەشكىلاتلار ئۇنىڭغا يول قويىدى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىي جەمئىيەتنى قانداق شەكىللەندۈرۈش، سىياسى تەشكىلاتنى قانداق ئىدارە قىلىش جەھەتتە تەجرىبىسى يوق، بىرسى يەنە بىرسىدىن يوقسۇل، ئۈزۈكىگە، گۇمانخور، ھەسەتخور ئىدى. ئۇلارنىڭ چېكىدىن ئاشقان ئەبگالىق ھالىغا باقماي، كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە، ئۇلار پۈتۈن دۇنيادىكى ئۇيغۇرلارنىڭ تەشكىلى، سىياسى مەركىزىدەك ئورۇنغا ئىگە بولۇشى بىر ئېچىنىشلىق ئىدى. خالىس بىر ئىشنى ئوتتۇرىغا چىقىرىش ۋە ياكى خالىس بىر پىلان، تەكلىپنى ئوتتۇرىغا قويۇشنىڭ ئۆزىلا: خەتەرلىك - دېگەن تامغىنىڭ بېسىلىشىغا يېتەرلىك سەۋەب بولاتتى. تەشكىلاتچىلارنىڭ بېقىنىغا كىرىۋالماي، ئۇلارنىڭ دامغا چۈشۈپ قالماي، ئۇلارنىڭ چاپارمىنىگە ئايلىنىپ قالماي، سىرتتىن كۆرەلەيدىغان كىشىگە نىسبەتەن: بۇ تەشكىلاتچىلار ئۆزلىرىنىڭ شەخسى ئىشنى قىلىۋاتامدۇ، ياكى ئۇيغۇرلارنى مۇشۇنداق قالايمىقانلاشتۇرۇپ، كۈلدۈرۈلتىپ، ۋاقىت ئۆتكۈزۈدىغان، خىتايىنى پۇرسەت بىلەن تەمىنلەيدىغان ۋەزىپىلىك خادىملارمىدۇر؟ - دېگەندەك تۇيغۇ بېرەتتى. «بېلىق بېشىدىن سېسىيدۇ» دەيدىغان گەپ باركەن، گېرمان خەلقىدە. بۇ يەردە سېسىۋاتقان، كۆچمەن بىر خەلقنىڭ يات ئەللەردە سېسىپ كېتىشىگە سەۋەب ھازىرلاۋاتقان «سېسىق باشلار» بار ئىدى. ئۇلارنى بىر ياقىلىق قىلمىغۇچە، سېسىقنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئىمكانىيىتى توق ئىدى. شۇڭا بىز، ئۇششاق بالىلارنى ئوينىشىغا تاشلاپ قويۇپ، «سېسىق باشلار» نى ئوڭشماقچى بولدۇق. ياشلار قۇرۇلتىيى بىلەن، مىللى قۇرۇلتىينى بىرلەشتۈرۈۋەتسەك، سېسىقچىلىق پەسىيەتتى.

جەمئىيەت ئارامغا چۈشەتتى. بۇ مەقسەتتە يىلاپ تىرىشتۇق. تىلاشتۇق. قىستىدۇق. ياشلار قۇرۇلتىيى بىرلىشىش سۆھبىتىگە ئۈچ نەپەر ۋەكىل چىقاردى. مەن مىللى قۇرۇلتاي تەرەپتىكى ئۈچ نەپەر ۋەكىلنىڭ ئىچىدە ئىدىم. ياشلار ۋەكىلىنىڭ شەرتلىرى بويىچە: «ئالپتېكىن ئەپەندىنىڭ رەئىس بولشى، بىرلەشكەن تەشكىلاتنىڭ نامى ھازىرقىدەك «شەرقى تۈركىستان (ئۇيغۇرىستان) مىللى قۇرۇلتىيى» دەپ ئاتالماسلىقى، بىرلەشمە سايلام يىغىنىغا قاتنىشىدىغان ۋەكىللەرنىڭ سانى، ھەر ئىككىلى تەرەپتىن تەڭ نىسبەتتە تۇرغۇزۇلشى»... ماقۇل كۆرۈلدى. 2004. يىلى 12. ئايرىلدىن باشلاپ، ئاتالمىش «بىرلەشمە تەشكىلات يىغىنى» يەڭ ئىچىدە ئىشنى پۈتتۈردى. 19. ئايرىل «دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىيى» ئېلان قىلىندى. بىز بۇلاردىن ھېچ قانداق ئىلگىرىلەش، نەتىجە كۈتمىسەكمۇ، ھامان بىر كۈنى بۇ ئىشنى يېتەكلەيدىغانلار چىقىپ قالدۇ؛ بىز مۇشۇ بىرلىك پۇرسىتىدە ئۆز ئىشىمىزنى يولغا سېلىۋالايلى - دېدۇق. قۇرۇلتاينىڭ دىنى ۋە مائارىپ كومىتېتىدە ۋەزىپە ئالغانلار بىلەن، يەنە ئەۋلاد تەربىيەسىنى باشلىدۇق. بىراق دىنى دەرس ئۆتىدىغان قارىملار: دەرەنەكنىڭ دېرىزىلىرىگە، ئىچىپ بولغان ھاراق بوتۇلكىسىنى تىزىپ قويدىكەن؛ ھەر يەكشەنبە ئەتتىگىنى كېلىپ ساقلايمىز سائەتلەپ، ئىشىكىنى ئېچىپ بېرىدىغان ئادەم يوق؛ كۆپىنچە كىچىك بالىلارنى ئېلىپ كەلگەن ئاتا- ئانىلار كوچىدا ساقلاپ تۇرۇپ، رەنجىپ كېتىپ قېلىۋاتىدۇ؛ بىز بۇنداق ئىشتىن بىزار بولدۇق - دېيىشىپ شىكايەت قىلغىلى تۇردى. قوينىڭ قوزىسىدەك سەۋرلىك ئالمىجان مەمەت، ئاتا - ئانىلارغا سۆھبەت قىلىپ بېرىشىمنى

تەلەپ قىلىپ تۇراتتى. ھەر يەكشەنبە دېگۈدەك ئاتا - ئانىلار بىلەن ئۇچرىشىش ئۆتكۈزەتتۇق. ئۇلارنىڭ ئورتاق تەلەپلىرى بولسا: «باللارنى تېز سۈرئەتتە قۇرئان ساۋاتلىق، ئۇيغۇر يېزىقىدىن ساۋاتلىق قىلىپ بېرىش كېرەك ئىدى. چۈنكى ئۇلار ھەر يەكشەنبە دەرنەككە بالا توشۇپ زېرىككەن، شۇڭا قانچە تېز ساۋات چىقارسا شۇنچە مەمنۇن بولاتتى.» ئاتا - ئانىلار توشۇيدىغان، بەش ياشتىن ئون ياشقىچە كىچىك بالىلار بولۇپ، ئون ياشتىن ئاشقاندا، ئۆزلىرى كېپ كېتەلەيتتى. دۆلەتلىك مەكتىپكە، يەسىلگە ھەر كۈنى سەھەر تۇرۇپ، ھەپتىدە بەش كۈن بالا توشۇيدىغان ئاتا - ئانىلار ھەپتىدە بىر كۈن، يەكشەنبە سائەت 11 دە بالىلىرىنى مۇسۇلمانلىققا، ئۇيغۇرلۇققا توشۇشنى ئېغىر كۆرەتتى. ئاتا - ئانىلارنىڭ پىكىر تەلەپلىرىگە كۆپىنچە مەن چۈشەنچە بېرەتتىم. ئۇلارنىڭ: ئۈچ ئاي بولۇپ كەتتى، بالىلىرىمىزنىڭ قۇرئان ساۋادى چىقمىدى تېخىچە - دېگەن شىكايەتلىرىگە: ئۈچ ئايدا 12 قېتىم، ھەر قېتىمدا 4 سائەت، جەمئى 48 سائەت، بالىلىرىمىزنىڭ دىن ئۆگىنىشىگە، ئۇيغۇر بولۇپ چوڭ بولۇشىغا 48 سائەتنى ئارتۇق كۆرسىتىمىز، كېيىن بالىلىرىمىز قولىدىن چىقىپ كەتكەندە، 48 يىل پۇشايمان قىلىشىمىز ئارقىغا قايتمايدۇ - دېگەندەك، تەسەللى بېرىلەتتى. بىزنىڭ پىلان ۋە ئارزۇيىمىزچە بولغاندا، بالىلار ئەڭ بالدۇر دېگەندىمۇ 15 ياشنى تۈگەتكۈچە، ئانا تىل ۋە دىنى ئوقۇشنى توختاتماسلىقى كېرەك ئىدى. قىزلار ئوغۇللار ئۆز - ئارا تونۇشۇپ، ئۆزلىرىنىڭ بىر مىللەت ئىكەنلىكىنى بىلىشلىرى، كوچىلاردا ئۇچرىشىپ قالغاندا ياتسىرىمايدىغان، بىر بىرىدىن قانچىلىقىدىن بولۇشلىرى، دىنى ۋە مىللى ئۇۋىدا ئۇچۇرما

بولۇشلىرى لازىم ئىدى. ئۇلار ئۆز ئارىلىرىدىن ئۆزلىرىگە لايىق تېپىشلىرىگە، ياشلار چوڭلاردىن يېتىر قىلمايدىغان، بىر ئۆم بولالايدىغان، ياۋروپانىڭ ئوتتۇرىسىدا، ياۋروپا مەدەنىيىتىنىڭ ئەڭ يارقىن، قايناق مەركىزى بولۇپ قالىدىغان مېيونخىن شەھىرىدە، تىپىك بىر ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ قەد كۆتىرىشىنى كۈتەتتۇق. ياۋروپا ئورتاق مەدەنىيىتىنىڭ ئېرىتىش كۈچىنىڭ قانچىلىك يۈكسەك ماھارەتكە، ماددى، مەنىۋى يار - يۆلەككە ئىگە ئىكەنلىكىنى بىزنىڭ ئۇيغۇرلار ئويلىنىپ باقمايتتى. ئۇلارچە بولغاندا بالىلار، ئەۋلادلار ئاپسى ئېتىپ بېرىدىغان لەڭمەننى يەپلا، ئۇيغۇر بولۇپ چوڭ بولۇپەرەتتى. ئۆزلىرىنىمۇ ھېچكىم تەربىيەلەپ كەتمىگەن، يەنە ئۇيغۇر بولۇپ چوڭ بولۇشقان ئىدىغۇ! بەزىلەرنىڭ شىكايەتلىرى قۇلقىمغا يېتىپ قالاتتى: ھەجەپ غايىبقا سۆزلەيدىكەن، خۇددى بىر دىپلوملۇق پەيلاسوپلاردەك؛ بىزمۇ ھەر چوڭ يەرلەردە ئوقۇتقۇچى بولغان؛ بالىنى قانداق تەربىيەلەشنى ئوبدان بىلىمىز؛ گەپنى دەۋەرگەنگە ھېسابمۇ؛ ئۆزىنىڭ نەمۇ - نەدە تاشلاپ قويغان بالىلىرىنىڭ غېمىنى قىلماي، ئاينىپ كېتىدىكەن، ھە دەپ قويسا.

يات مەدەنىيەتنىڭ بىزدەك كۆچمەن، ئاجىز مىللەتلەرنى قانچىلىك تېز ئېرىتىپ كېتىدىغانلىقىنى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ۋاقتىمدا، ئۇنىڭدىن كېيىن گېرمانىيەدىكى تۈرك جەمئىيىتىدە تەتقىقات دەرىجىسىدە بىلگىنىم ھەم ئەمەلىيەتتە كۆرگىنىم ئۈچۈن، بولۇپمۇ ياۋروپا ئورتاق مەدەنىيىتىنىڭ سىڭدۈرۈش، ئېرىتىش كۈچىنى تونۇپ يەتكەنلىكىم ئۈچۈن، ئەگەر ھازىردىن ئېتىبارەن ئۆسمۈر بالىلارنى چىڭ تۇتۇپ، ئۇلنى قۇرۇپ چىقىمىساق، مۇشۇ كۆز ئالدىمىزدا ئويناپ، كۈلۈپ يۈرگەن

بالىرىمىزنىڭ قولىدىن چىقىپ كېتىدىغانلىقىنى تەكىتلەيتتىم. ياۋروپا ئورتاق مەدەنىيىتىدە ئەقىدە كۈچىدىن قالغان؛ ئەنئەنىۋى ئەخلاق تارىخقا ئايلانغان؛ چوڭلار، كىچىكلەر پەرقى يوقالغان؛ نىكاھ - ئىددەت پەرزلىرى كۆتۈرۈلۈپ كەتكەن؛ ئەر - خوتۇنلۇق تۇرمۇشنىڭ ھالال - ھاراملىقى كۆتۈرۈلۈپ كەتكەن؛ ئائىلە تۇرمۇش قۇرۇشتا مىللەت تەۋەلىكى چېگراسى ئېلىۋېتىلگەن؛ ئون ئىككى ياشتىن باشلاپ قىز - ئوغۇللارنىڭ بىر تەككىگە باش قويىشى تەبىئىي ھوقۇق دەپ چۈشىنىدىغان؛ ئون ئالتە ياشتىن باشلاپ ئۆي تۇتۇش، تۇرمۇش قۇرۇش يولغا قويۇلغان؛ بالىنى قانداق باقارمەن - دېگەن ئەندىشە كۆتۈرۈلۈپ كەتكەن؛ قورساقتىكى بالىنىڭ دادىسىنىڭ كىم ئىكەنلىكى، ئاتىلىق ئەۋرىشكە ئارقىلىق مۇقىملىنىدىغان؛ دادا كىم بولسا، خوتۇن شۇنىڭغا قالىدىغان؛ ئەرلەرمۇ، ئاياللارمۇ تولۇق كۆنۈكلەشكەن ئاجايىپ بىر مەدەنىيەت. بۇنى بىزنىڭ ئۇيغۇرلار، «دېپلوملۇق زىيالىيلار» ھەرگىز بىلمەيتتى. چۈنكى ئۇلارنىڭ كۆزى تېخىچە ئېچىلمىغان. ئۆزلىرىنى قورشاپ تۇرغان، ئەۋلاتلىرىنى سۆرەپ كېتىۋاتقان بۇ مۇھىتنى كۆرەلمىگەن ئىدى. بالىلار 15 ياشتىن باشلاپ فىزولوگىيىلىك ئۆزگىرىشكە قەدەم باسىدۇ. ئۇنىڭغا ئەگىشىپ، ئوي خىيالىدا ئۆزگىرىش پەيدا بولىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ ئوغۇل پەرزەنتلىرى بىر قەدەر تارتىنچاق، قىزلارغا ئېتىلىپ تۇرمايدۇ. - ئاپا قىز دوستۇمنى ئۆيگە باشلاپ كېلىمەن، مېنىڭ بىلەن قۇنۇپ قالىدۇ؛ بىزنى بىئارام قىلمايسەن - دېيەلمەيدۇ. ئەمما ياۋروپا ئورتاق مەدەنىيىتىگە ئائىت مىللەت ۋە خەلقلەرنىڭ ئوغۇللىرى چاپچاق، چىقىشقا، شوخ كېلىدۇ. ئۇلارغا نىسبەتەن قىز -

ئوغۇللار ئارىسىدىكى تۈرلۈك مۇناسىۋەتلەرنىڭ ھالال - ھارمى بولمايدۇ. ئۆيىگە قىزلارنى باشلاپ كەلسە، قۇنۇپ قالسا، ئاتا - ئانىسى ئوغۇللىرىدىن پەخىرلىنىدۇ. بۇنداق ئەھۋالنى سۈرگۈندىكى چاغلىرىمدا تۈركلەردىن كۆپ ئاڭلىغان ۋە يات خەلقنىڭ ئوغۇللىرىغا قىزلىرى كېتىپ قالغان، تۈرك ئاتا - ئانىلارنىڭ دەرت - ھەسرەتلىرىنى كۆپ ئاڭلىغان ئىدىم. ئۇلارنىڭ «پۇلنى تاپتۇق، ئەۋلادلىرىمىزنى يوقاتتۇق» دېگەن ۋايىم يېيىشلىرىنىڭ يەنە بىر مەنىسى مۇشۇ بولسا كېرەك. مېنىڭدىكى ئۇيغۇر ئاتا - ئانىلارغا مىساللىرى بىلەن سۆزلەپ بېرەتتىم، مەيلى ئۇلار خاپا بولسىمۇ. بالىلارنى ساقلاپ قېلىش ۋە كېلەچەكتىكى ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ ئۇلنى قۇرۇش ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسىتەتتۇق. بەزىدە كۆڭۈللۈك، بەزىدە تېڭىرقاش بولۇپ تۇرىۋاتقان كۈنلەرنىڭ بېرىدە، بىر قىسىم ئاتا - ئانىلاردىن شىكايەت ئاڭلىدىم. ھەر يەكشەنبە مۇنتىزىم ئوقۇيدىغان بالىلاردىن كىشى بېشىغا ئايدا 20 ئويرو، ئاندا - ساندا كېلىدىغان بالىلاردىن ھەر قېتىم كەلگىنىگە 10 ئويرو ھەق ئالىدىغان قائىدە چىقىرىپتۇ. مەن ئوقۇتقۇچى مالىم، قارىملاردىن سۈرۈشتۈرسەم، قۇرۇلتايدىن شۇنداق بۇيرۇق چۈشۈپتىمىش. سۇ پۇلى، توك پۇلى، تازىلىق پۇلى، قوراش پۇلى - دېگەندەك. ئەزاھىم قىرىق گەز ئۇركىدى - ئالمىجان مەمەتنى تاپتىم. ئۇمۇ شۇنداق ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. مەن: بالىلار توك ئىشلەتمىسە، سۇ ئىشلەتمىسە، تاماكا چېكىپ مۇھىتنى بۇلغىمىسا، ئەكسىچە كىملىر ھاراق ئىچىپ، كىملىر تاماكا چېكىپ بۇلغىۋەتكەن دەرەكنى سىلەر، بالىلار ھەر يەكشەنبە تازىلايدىغان تۇرساڭلار. بۇ زادى قانداق ئۆكتەملىك! ئالمىجان

مەمەتكە ۋارقىراپ تاشلىدىم. - بەلكىم دەرنەكنىڭ ئىجارىسىگە قىستىلىپ قالغانىكەن - دېۋىدى، مەنمۇ جىمىپ قالدۇم. (مۇشۇ چاغلاردىن يىللار ئاۋۋال «NED» ۋەقىسى قۇرۇلتاينىڭ پۈتۈن خىراجىتى، سېكىرتارىنىڭ مائاشى بولۇپ، يىلىغا 185 مىڭ دوللار ياردەم بېرىپ كېلىۋاتقان ئىكەن. بۇ ئىشتىن يەڭ ئىچىدىكىلەردىن باشقىلارنىڭ خەۋىرىمىز بولمىغاچقا) كېيىن ئاتا - ئانىلارغا قۇرۇلتاي ئىجارىسىنىڭ ئەھۋالىنى چۈشەندۈردۈم. بىراق بىزنىڭمۇ تۈرلۈك يۈكلىرىمىز شۇلارنىڭ بەزىسىگە يۈكلىنەتتى. قىرغىزىستان تۈرمىسىدىكى مەھبۇسلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىش، «ب د ت» بىناسىدىن «د ئۇ ق» غا ئىشخانا تۇتۇش، ۋاشىنگىتوندا «ئۇيغۇر ئۆيى ئېلىش» قاتارلىق مۇھىم ئىشلارنىڭ بىر ئۆلۈش يۈكىنى مۇشۇ ئاق كۆڭۈل مۆمىن بەندىلەر كۆتۈرمەكتە ئىدى. شۇڭا بالىلار بىر - بىرلەپ تېزىپ كەتتى. مەكتەپ توختىدى. بىزمۇ قۇرۇلتاينى ھىمايە قىلىش ۋە رابىيە خانىمنى قۇرۇلتاينىڭ ئىچىدىكىلەردىن قوغداش بىلەن بەند بولۇپ كەتتۇق.

4. ئارىدىن ئۈچ يىلدەك ئۆتۈپ كەتتى. 2010. يىلى ئىيۇل بىزنىڭ «ئۇيغۇرىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» دىن بىر ھەيئەت ئىستانبۇلدىكى «مائارىپ جەمئىيىتى» نىڭ يىللىق سۆھبەت يىغىنىغا قاتناشتۇق. ئەرەب، تۈركلەردىن ھەرساھە كەسىپ ئەھلى پروفېسسورلار، دوكتورلار، ئۇيغۇرلاردىنمۇ دوكتور، زىيالىيلار، ياش ئۆلىمالار خېلە ئوبدانلا قاتنىشىپ قويدىكەن. ئۇيغۇر زىيالىيلارنىڭ پىكرىنى ئاڭلاپ ۋە تەنقىدى قوبۇل قىلىپ، ئۆزلەشتۈرۈپ كېلىۋاتقان بولغاچقا، تۈرك ۋە ئەرەب مۇتەخەسسسلرنىڭ تەكلىپلىرى ھاياجانغا سالدى. ھەرقايسى

ئەللەردىن كەلگەن ئۇيغۇر پائالىيەتچىلىرىنىڭ ئورتاق پىكرى، يەنىلا ئەۋلاد تەربىيىسىنى چىڭ تۇتۇش، بولۇپمۇ غەرب ئەللىرىدە مەۋجۇتلۇقىمىزنى داۋاملاشتۇرۇشنىڭ زۆرۈرى شەرتى، ئەۋلادلارنىڭ ھەم ئۇيغۇر ھەم مۇسۇلمان بولۇپ چىقىشىغا ئەھمىيەت بېرىش، شۇ توغرىلۇق خىزمەت ئىشلەش تەشەببۇس قىلىندى. بىز «مۇزلۇق شەھەر» گە قايتىپ كېلىپ، بىر تۈركۈم جامائەتچىلىككە ئىستانبۇل يىغىنىنى دوكلات قىلدۇق. قېرىنداشلارنىڭ ھەممىسىلا ئەۋلاد تەربىيىسىنى چىڭ تۇتۇش توغرىسىدا تەلەپ، پىكىرلىرىنى ئېيتتى. كۆپچىلىكنىڭ ئارزۇسىغا بىنائەن، مەكتەپ ئاچىدىغان بولدۇق. ئايرىم يەر تۇتساق ئىجارە قىممەت. شۇڭا قۇرۇلتاينىڭ زالىغا مۇۋاپىق ھەق تۆلەپ، شۇ يەردە بېجىرەيلى دېيىشتۇق. بۇ جامائەت ئىچىدە قۇرۇلتاينىڭ شۇ ۋاقتىدىكى تەپتىش ياردەمچىسى نۇرمەمەت روزاخۇن، دىنى ئىشلار كومىتېت باشلىقى تۇرغۇنجان ھاجىملار قاتارلىق يەنە بىر قانچە نەپەر قۇرۇلتاي كادىرلىرىمۇ باتتى. كۆپچىلىكنىڭ ئىلتىماسىنى شۇلار ئارقىلىق قۇرۇلتايغا يوللىدۇق. لېكىن قۇرۇلتاينىڭ زالىدا ئۇنداق ئىشلارنى قىلسا بولمايدىغانلىقى، زېمىن ئىگىسى كۆچۈپ بېرىشنى تەلەپ قىلىدىغانلىقى دېگەندەك، جاۋابنى ئالدۇق. كۆپچىلىكنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن شەنبە، يەكشەنبىلىك مەكتەپ ئىجارىگە ئالدۇق. يەسلى بۆلۈمى، قىزلار بۆلۈمى، ئوغۇللار بۆلۈمى، ئاشخانا، خالا خاي تولۇق يېتەرلىك، ئوغۇللار ئۈچۈن پۈتۈنلەي مەيدانى بار، ئاتا - ئانىلار سۆھبەتلىشىپ ئولتۇرىدىغان گۈزەل باغچىلار، شۇنچىلىك كۆڭۈللۈك باشلاندى. «ئۇنىڭ بالىسى كەلسە مەن بالامنى ئەۋەتمەيمەن؛ پالانچى خانىن،

شۇڭا بالىسى كەلمسۇن؛ پوكۇنچى گۇمانلىق، ئۇ بالىسىنى ئەكەلگەن بانادا ئەھۋال ئىگىلىمەكچى؛ ئۇنىڭ خوتۇنى بىلەن مېنىڭ خوتۇنۇم ئۇرۇشۇپ قالغان، شۇڭا ئۇنىڭ بالىسى ئوقۇيدىغان بۇنداق يەرگە بالامنى ئەۋەتمەيمەن؛ بۇ يەرنى بىز قوللاۋاتىمىز، شۇڭا كىمىڭلا بالىسى كەلسە بولمايدۇ؛ بۇ يەر قوتان ئەمەس، ئۇدۇل كەلگەننى يىغىپ سولاپ قويدىغان، ئاتا - ئانىسىغا قاراپ بالىسىنى قوبۇل قىلىش كېرەك!» - دېگەندەك، تۈگمەس بالا - قازانىڭ ئوتتۇرىسىغا كىرىپ قالدىم. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلارنى ياراتمايدۇ؛ رۇس مەجەزلىك - دېيىشىپ. تۈركلەرنى ياراتمايدۇ؛ قىزىل كۆز، ئالدامچى، ھارام يەيدۇ، يۇرتى - دېيىشىپ. ئەمما پۈتۈن دۇنيادىكى ناچارلىقنىڭ ئەۋرىشكىسى تېپىلىدۇ ماۋۇ كىچىككىنە گۇرۇپپىدىن. بۇ كولىپكىتىقا دەپ چۈشەندۈرۈپ بولالماي ھېرىپ، چارچىدىم. لېكىن «ياخشى ئىش قىلىمىز» دەپ، بىر مەقسەتتە توپلاشقان كولىپكىتىپ ئىچىدىكى بۇ قەدەر قىتغۇرلۇق، قاششاقلىق مېنى بىزار قىلغان ئىدى. شۇ ئارىدا بىر يەكشەنبە كۈنى كامېرانى ئېچىپ قويۇپ، كۆپچىلىككە قارىتا ئۈستى ئوچۇق چۈشەنچە سۆزلىدىم: «دىن ئاللاھنىڭ، تىل مىللەتنىڭ. دىن ئۈچۈن، تىل ئۈچۈن خىزمەت قىلىش بانىسىدا شەخسى غەرەزى ئىشقا ئاشۇرۇشقا بولمايدۇ؛ دىنى خىزمەتنى ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن، مىللى خىزمەتنى مىللەت ئۈچۈن قىلىش لازىمكى، ئۇنى ماناپول قىلىشقا بولمايدۇ؛ بىز مەكتەپنىڭ نامىنى گېرمانىيە ئۇيغۇر مەكتىپى - دەپ ئاتىغان ئىكەنمىز، ھەرقانداق ئۇيغۇرنىڭ بالىسى دىن ئۆگىنىشكە، ئانا تىلىنى ئۆگىنىشكە ھەقىلىق؛ ئاتا - ئانىسى مۇناپىق، خائىن،

جاسۇس، مىللەتنىڭ دۈشمىنى بولۇپ كەتكەن تەقدىردىمۇ،
 بالىلار مىللەتكە ئائىتتۇر؛ ئاتا - ئانىسىنىڭ گۇناھى ۋە جىنايىتى
 تۈپەيلى، بالىلار چەتكە قېقىلماسلىقى كېرەك!...». بىراق بۇ
 پىكىرنى خەلق ئاممىسى ئالقىشلىغان بولسىمۇ، ياخشى ئىش
 قىلماقچى بولغان، كوللېكتىپ ئىچىدىكى مۇتلەق كۆپچىلىك
 ياقتۇرمىدى. بالىلىرىنى ئەۋەتمىگەندىن سىرت، تونۇش ۋە
 يېقىنلىرىنىڭ بالىلىرىنى ئەۋەتمەسلىككە تەشەببۇس قىلىشتى.
 بەزىلىرى: ئۇيغۇر مەكتىپى تاقىلىپ كېتىپتۇ، بالىلارنى
 ئەۋەتمەڭلار - دەپ، چىرايلىق توسقۇنلۇق قىلسا، بىرلىرى:
 ئۇلار «مىللى بۆلگۈنچى»، مېيونخىدىكى جامائەتنى بۆلمەكچى،
 بالىلارنى ئەۋەتمەڭلار - دەپ، يول توستى. ھەتتا: بالىسىنى
 بۆلگۈنچىلەرنىڭ مەكتىپىگە ئەۋەتكەنلەرنى جامائەتچىلىكتىن
 چىقىرىۋېتىمىز! تويغا بارمايمىز، نەزىر چىراغلىرىغا بارمايمىز،
 يېتىم قالدۇرىمىز! - دەپ، تەھدىت سالغانلىقى مەلۇم. ئۇمۇ
 يەتمىگەندە «قۇرۇلتاينىڭ پەۋقۇلئاددە جىددى يىغىنىدا ھەل
 قىلىش چارىسى» غا سۈنۈپتۇ. ئامېرىكىدىن رابىيە خانىم،
 تەپتىش نۇرى مۇساباي ئەپەندىلەر، ئالمۇتىدىن غوجامبەردى،
 تۈركىيەدىن سەيىت تۈمتۈرك ئەپەندىلەر - دېگەندەك، بىر
 مۇنچە ھەيۋەتلىكلەر: قۇرۇلتاينىڭ جىددى مۇزاكىرىسىنى
 قىلغاچ، مېيونخىدىكى يەرلىك ۋەزىيەتنى تەرتىپكە سالغۇچى -
 دەپ، بېشىمىزدا تىكىلىپ تۇرغانتى، يەنە بىر قېتىم بېشىمىدىن
 بىر چېلەك سوغاق يۇندىنى تۆكۈۋەتكەندەك، شۇنچىلىك ئېغىر
 سەسكىنىپ كەتتىم.

ئارىدىن يېرىم يىلچە ئۆتكەن بولسا كېرەك، مېيونخىدىكى
 ئۇيغۇرلارنى سەپەرۋەرلىككە كەلتۈرۈپ «مىللى بۆلگۈنچىلەرگە

قارشى» ئىمزا توپلاش پائالىيىتى ئويۇشتۇرۇپتۇ. ئۈستىمىزدىن
 قىلىنغان شىكايەتتە «129 كىشىنىڭ ئىمزاسى بىلەن ...» دەپ،
 يېزىلىپتۇ. تەكرارلىرىنى، نارەسىدە بالىلارنى چىقىرىۋەتكەندە،
 64 كىشىنىڭ ئىمزاسى ئىكەن. ئەڭ ئاز ئەللىك ئادەم
 ئۆزىنىڭ نېمىگە قارشى ئىمزا قويغانلىقىنى بىلمەيدىكەن.
 يەنى ئاق قەغەزگە ئىمزا قويغان گەپ. شىكايەتنى ئۇنىڭدىن
 كېيىن تولدۇرۇپتۇ. يەنە بىر قېتىم سەسكىنىپ كەتتىم. بۇ
 ئادەملەر 21. ئەسەردە ياشاۋاتامدۇ؟ بۇ ئادەملەر ياۋروپانىڭ
 ئوتتۇرىسىدىكى ئىلغار ئەلدە ياشاۋاتامدۇ؟ قىسقىسى بۇ
 ئادەملەر ھاياتىمىدۇ؟ ئۆزلىرىنىڭ ھايات ئىكەنلىكىنى ھېس
 قىلالامدىغاندۇر؟ - ۋەتەندىغۇ ئىپلاس خىتايلار ئىككى
 ئۇيغۇرنىڭ بىر يەرگە كېلىشىنى چەكلەپ، جازالاش ئارقىلىق
 بىر- بىرىدىن ئايرىۋەتتى. بۇ ئەركىن دۇنيادا، كىم - كىم
 بىلەن مۇناسىۋەت قىلسا ئۆزىنىڭ ئىختىيارلىقىدىكى جاھاندا،
 ئۇيغۇرلارنى بىر- بىرىدىن بىزار قىلىۋاتقان، بىر - بىرىدىن
 سەسكەندۈرۈۋاتقان كۈچ زادى نېمە؟ - «چەتئەلدىكى مىللى
 بۆلگۈنچىلەرنى تېرىقتەك چېچىپ، كۈچسىز، ماغدۇرسىز ھالغا
 كەلتۈرۈش ئۈچۈن، ۋەزىپىلەنگەن كىشىلەرمۇ بۇلار؟ ياكى
 تۇغۇلىشىدىنلا رەزىل، ئۆزى خالىغانى باشقىلارغا زورلايدىغان
 مۇتەھەم، مەنسەپ، ئاتاق ئۈچۈن دادىسىنىڭ يۈزىنى،
 ئانىسىنىڭ نومۇسىنى بازارغا سېلىپ، بىكارغا سېتىۋېتىدىغان
 ئىپلاسلىرىنىڭ، شەخسى قىلمىشلىرىمىدۇر؟». مەن بۇلار بىلەن
 ئۇزۇن يىللاپ ياخشى ئۆتتۈم، يامانمۇ ئۆتتۈم. ئەمما يۇقىرىقى
 ئىككى ئېھتىمالنىڭ بىرىنى تاللىيالىمىدىم ھەم ھەر ئىككىلىسىنى
 ئىنكار قىلالىمىدىم. نېمىلا دېمىگەن بىلەن، ئاستا - ئاستا

ئۆزۈمنى ئاسرىغاچ، كۆرگەن بىلگەنلىرىمنى، تەپەككۈر قىلىپ سۈزۈپ چىققانلىرىمنى، تەسەۋۋۇرۇمدىن زادىلا نېرى كەتمىگەن پىكىرلىرىمنى خاتىرىلەپ، مىللەتكە سۇنغاچ تۇردۇم. بىراق يۈرىكىمنى تىتىپ، تىلىپ ئۆتۈۋاتقان بىر ئاچچىق ئەلەمنى زادىلا نېرى قىلالىدىم. يەنى مۇشۇ كۆچمەنلىك ھاياتتا، ياتنىڭ يېرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ بېشىغا كېلىدىغان رېئاللىقنى ئالدىن تەسەۋۋۇر قىلىپ تۇرۇپ، ئاشۇ ئاچچىق رېئاللىقنىڭ ئۈستىدىن غەلبە قىلىشنىڭ ئامالى قولىدىن كەلمىگەنلىكى ئۈچۈن، ئۆز ۋاقتىدا يىراقتىن پەيلىنى بۇزۇپ، خىرىس قىلىپ، كېلىۋاتقان ئاچچىق رېئاللىقتىن كىشىلەر ئۆزلىرىنى قاجۇرغانلىقى ئۈچۈن، بۈگۈن ئۇنىڭ ئەكسى بىلەن يۈزلىشىشكە مەجبۇرلىنىۋاتقانلىقى ئىدى. ئون سەككىز، يىگىرمە يىل ئاۋۋال كۆپ تەكىتلىگەن ئىدىم: «ھېچبىر ئۇيغۇر ئاتا - ئانا باشقا ئوغۇللار بىلەن يىتىلىشىپ يۈرگەن بىر قىزنىڭ، ئۆزىگە كىلىن بولىشىنى خالىمايدۇ؛ ھېچقانداق بىر ئۇيغۇر ئوغلى باشقا يىگىتلەر بىلەن ئېغىز - بۇرۇن يالىشىپ يۈرگەن بىر بىلەن توي قىلىشىنى خالىمايدۇ؛ شۇڭا ئوغۇللىرىمىزنى ئەخلاقلىق، قىزلىرىمىزنى ھاياتلىق تەربىيەلەشكە سەل قارىمايلى...» دەپ. ئەپسۇس ياقۇتتەك ساپ، دۇردانىدەك گۈزەل قىزلىرىمىز، بىر بىرلەپ ئۇچۇپ كېتىۋاتىدۇ. ياتلارنىڭ قوندىقىغا قونۇۋاتىدۇ. ياتلارغا كېتىۋاتىدۇ. ئۇلار كەلگۈسىنى تۇغىدىغان ئانىلار ئەمەسمىدى!

چەتئەللەردە داڭلىق زىيالىيلىرىمىز بار. ئۆلىمالىرىمىز يېتىپ ئاشقىچە بار. پۇل بولمىسىمۇ، چوڭ ئىشلارغا مەبلەغ سالغۇدەك كاپىتالىستلىرىمىز بولمىسىمۇ، ئۇدۇل ئوقەت، قانائەتچان مىللەت بىز. يېتىشمەيۋاتقان نەرسە ماددى مەبلەغ ئەمەس. بەلكى

مەنۇىيات سەرمایىمىز كەمچىل . ئوچوق ئېيتقاندا: زىيالىيلار ۋەتەن ئۈچۈن نېمە قىلىپ بېرەلەيدۇ؟ چەتئەللەردىكى كۆچمەن ئۇيغۇرلارنىڭ ھازىرى ۋە كەلگۈسى ئۈچۈن نېمە قىلىپ بېرىشى كېرەك؟ ئۆلىمالار سورۇنى قانداق تاللايدۇ؟ نەدە سۈكۈت قىلىپ، نەدە ئىنكاس قىلىشى لازىم؟ - بۇ مەسىلىلەر تېخىچە ئاڭقىرىلغان ئەمەس . ئويلىغىنى ئورناققا كەلمىگەن . قىلىدىغان ئىشتا ئادەم يوق . قىلمىسىمۇ بولىدىغان ، ياكى بىرەر ئادەم قىلمىمۇ بولىدىغان ئىشتا ھەممە ئادەم ، يولغا پېتىشماي ماجىرالىشىۋاتقان . شۇنچىلىك مۇھىم ئىشلار ئىگىسىز تاشلىنىپ ياتقان . تازا سىنچىلاپ قارىسىڭىز ، بۇ ئادەملەر پەسكەشلەردەك كۆرۈنىدۇ . ئۆزىنى كۆرسىتىدىغان يەرنى ئىزدەۋاتقان دەك .

سەئۇدىغا كەتكەن ئۇيغۇرلار ئىككىنچى ئەۋلاتتىن باشلاپ ئەربىلىشىپ كېتىپتۇ - دېگەن گەپنى ، گۆدەك چاغلارنىمدا ھەرمەنىڭ يولى يېڭىدىن ئېچىلغان چاغلاردا ، ھەجگە بېرىپ كەلگەنلەردىن ئاڭلايتتىم . ئۇ چاغلاردا چەتئەل توغرىسىدا كۆپ نەرسىلەرنى بىلمەيدىغان بولغاچقا: ھە ئۇيغۇرلار چىرايلىق خەق بولغاچقا ، قىزلىرىنى ئەربەبلەر ئېلىپ ، ئوغۇللىرىغا ئەربەبلەر تېڭىۋېلىپ ، شۇنداق ئەربىلىشىپ كەتكەن چېغى - دەپ ئويلاپ قاپتىكەنمەن . كېيىن بىلسەم ، ئەربىستانغا كەتكەن ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزلىرى: ئۇيغۇر بولۇش ، ئەرب بولۇش مۇھىم ئەمەس ، مۇھىم بولغىنى مۇسۇلمان بولۇش - دېيىشىپ ، ئۇيغۇر بولۇشتىن ئۆزلىرى يىراقلىشىپ كەتكەن ؛ كىيىم - كېچەك ، يېمەك - ئىچمەكتىن تارتىپ ئەربىچىگە ئايلانغان ؛ ئۆسمۈر بالىلىرى مەكتەپتە يەكلىنىپ ، ئەربىلىشىشكە قىستالغان ؛ بارا - بارا ئۆيىدىمۇ ئەربىچە تۇرمۇش ، تالادىمۇ ئەربىچە ھاياتنىڭ

تەسىرىدە، شۇنچىلىك تېز ئېرىپ، يوقاپ كەتكەن ئىكەن. ئەرەبلەر بىلەن ئېلىپ، تىگىشىپ، نەسلى شالغۇتلىشىپ يوقاپ كەتكەن ئىشمۇ ئەمەسكەن. شۇنىڭدەك تۈركىيىدە: ئۇيغۇر بولۇش، تۈرك بولۇش مۇھىم ئەمەس، مۇھىم بولغىنى ئىنسانلىق - دەيدىغان پەلپەتەش گەپ باركەن. بۇنداق چىگراسىز ئىنسان توپىغا قېتىلىپ كېتىش ھادىسىسى، ياۋروپا ئورتاق مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىدە پەيدا بولغان سىياسى ئۇقۇم ئەسلىدە.

ئەگەر بارغانلار يەردە سىڭىپ، يەرلىشىپ كېتىدىغان بىر يوچۇقنى تېپىۋالساق، يوقلىشىنىڭ قەدىمىنى تېزلەتكەن بولىمىز. چەتئەلدىكى مەۋجۇتلۇقىمىزنى داۋاملاشتۇرۇشتا كەم بولسا بولمايدىغان، مۇھىم بولغان ئامىللاردىن («ئۇيغۇرلار يوقىلىپ كېتەمدۇ؟» ناملىق بايقا قارالسۇن) سىرت، يەنە بىر ئەڭ مۇھىم مەنىۋى سەرمايە شۇكى، ھەر بىر ئۇيغۇر ئۆزىنى يەرلىك خەلقتىن ياتلاشتۇرۇپ تۇرۇشى، تاشقى كۆرۈنۈشتە ئاپپاق - چاپاق بولۇپ كەتكەندەك ھېس قىلدۇرسۇمۇ، چىڭ دىلىدىن: «بۇ مېنى يوقىتىش ئۈچۈن، مېنىڭ كىملىكىمنى يوقىتىش ئۈچۈن، مېنىڭ ئىزىمنى ئۆچۈرۈش ئۈچۈن، قىسقىسى مېنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن خىرس قىلىۋاتىدۇ!» - دېگەن ھۆكۈمنى يادلاپ تۇرىشى كېرەك. دۇنيانىڭ قانداقلا يېرىگە بارمايلى، يەرلىك خەلقنىڭ دىنى، مەدەنىيىتى، تىلى، تۇرمۇش ئادەتلىرى، بىزگە كۆرسىتىدىغان خەير - خاھلىقى پەقەت بىزنى ئىس - تۈتۈنسىز يۈتۈپ كېتىدىغان قورقۇنچلۇق قارا ئۆڭكۈردۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەر بىر كۆچمەن ئۇيغۇر ئۆز بېشىغا، ئائىلىسىگە، ئۆزىدىن كېيىنكى نەسلىگە

يۈزلىنىپ كېلىدىغان رېئال ۋەزىيەتنى يېڭىپ چىقىش ئۈچۈن، ئالدىن تەدبىر، پىلان تۈزۈشكە ماھىر بولۇشى لازىم. «باشقا كەلگەننى كۆرەمسز قېنى» دېگەندەك، لايىغەزەل ئەبگالىقى بىلەن، ھېچنەرسىگە تاقابىل تۇرالمايدۇ. بەش يىل كېيىن، ئون يىل، يىگىرمە يىل كېيىن بېشىغا كېلىدىغان رېئاللىقنى تەسەۋۋۇر قىلىپ، ئالدىن شۈركىنەلىشى، سىلكىنەلىشى كېرەك. ئالدىن ئالا ئويلىنىشتىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، ئالدىن ئالا ئاڭلاشتىن قۇلاقنى يۇپۇرۇپ، تەييارلىقسىز كۈتۈپ تۇرسا، كەلگۈلۈك بېشىغا كەلگەندە تولۇق كېچىككەن بولىدۇ.

بۇ بابتىكى مىسال ۋە بىر قىسىم تەسەۋۋۇرلار، ئاساسەن ئۆزۈم كۆرگەن، ئۆز بېشىمدىن ئۆتكەن ۋەقەلەر ئەتراپىدا ئوتتۇرىغا قويۇلدى. بۇ ھەرگىزمۇ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى، گېرمانىيەدىكى ئۇيغۇرلارغىلا مۇناسىۋەتلىك ئىشلار ئەمەس.

بىز بىر توپ ياشلار ۋەتەندىن چىقىپ، تېخى بىر ھەپتىمۇ ئۆتمىگەن بىر كۈنى، مەن كۆپچىلىككە: «ئەگەر ۋەتەننىمىز يەنە يىگىرمە يىلغىچە ئازات بولماي قالسا، چەت ئەلدە ياشاپ قالغىمىز - دېگەن گەپ؛ شۇنىڭ ئۈچۈن بىز قىلىدىغان ۋە قىلالايدىغان ئىشلار ئۈستىدە پىلان تۈزۈشىمىز لازىم؛ بىر ياقىتىن ۋەتەننى ئازات قىلىشنىڭ چارىسىنى ئىزدەيمىز، بىر ياقىتىن ۋەتەندىن چىقىدىغانلارنى ئورۇنلاشتۇرۇشنىڭ يولىنى تاپىمىز، شۇنىڭدەك كىشىلىك تۇرمۇشىمىزنى ھەل قىلىشىمىز كېرەك؛ بويتاقلار ئۆيلىنىشكە توغرا كېلىدۇ...» - دېگىنىمدە، ھەممىسى نارازى بولۇشقان ئىدى. «يەنە يىگىرمە يىلغىچە ۋەتەن ئازات بولماي قالسا...» دېگەن گەپنى، پەقەت «ئىمانى سۇس، ئىرادىسى ئاجىز، ئۈمۈتسىز ئادەم دەيدىغان

گەپ» مىش؛ ئۇنداق تەسەۋۋۇرنى ھېچقايسىسى مېنىڭدىن كۈتمىگەنكەنمىش؛ ۋەتەندىن ئايرىلىپ، يىگىرمە يىل بۇنداق ياشاپ يۈرگىچە ئۆلۈم مىڭ ئەۋزەلمىش. شۇ چاغدا مېنىڭدىن رەنجىپ كەتكەنلەرنىڭ ئەڭ كىچىكى 22 ياش، چوڭى 30 ياشلاردىكى ئادەملەر بولۇپ، ئالدى ئوقۇتقۇچى، ئاخىرى تولۇق ئوتتۇرا مەلۇماتلىقلار ئىدى. دىنى سەۋىيىسىمۇ پەۋقۇلئاددە يۇقىرى كىشىلەرمۇ باتتى. بىراق ئارىدىن يىگىرمە بەش يىل ئۆتۈپ كەتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ياشاشنى خالىمىغانلىرى، ياكى ۋەتەننى ئازات قىلىشقا ئالدىراپ كەتكەنلىرى، ياكى جەننەتكە بالدۇراق كىرىشكە ئالدىراپ كەتكەنلىرى، يىگىرمە يىل ئاۋۋالقى ئوتتۇرا ئاسىيادا ئىش چىقارغان «ئازاتچىلار بىلەن غازاتچىلار» نىڭ سېپىگە قاتنىشىپ، قارمۇ - قارشى ئىككى سەپ بولۇپ، ئېتىشىپ ئۆلۈپ كېتىپتۇ. بەزىلىرىنى خىتاي تۇتۇپ كېتىپ، ئىز - دېرىكى يوق. ھايات قالغانلار دۇنيانىڭ ئوخشاشمىغان جايلىرىدا، ئوخشاشمىغان قىسمەتلەرنى باشتىن ئۆتكۈزۈپ، يەنە ياشاشنى داۋام ئەتتۈرمەكتە. بەزىلىرىگە يىراقتىن ئادەم قويۇپ، ئەھۋال سورىتىپ باقتىم. «ئاللاھ ئۆزى بىر نېمە دېمىسە، ئەمدى بۇ ئىشتىن ئۈمۈت يوق» دېگۈدەكمىش، چوڭقۇر خورسىنىپ. دېمەك، بىزنىڭ ئۆز كۈچىمىز بىلەن ۋەتەننى ئازات قىلىش پەقەتلا ئىمان، ۋىجدان، ئىرادە، ئۈمۈت مەسىلىسى ئەمەس. بەلكى ھەممىدىن ئاۋۋال كۈچ مەسىلىسى. بىزدە ئۆزىمىزنى قۇتقۇزغۇدەك كۈچ بولمىغان ئىكەن، ئۇ چاغدا ئەقىل، ساغلام تەپەككۈر، كەسپى بىلىم، سىياسى ئاڭ مۇھىم كۈنتەرتىپكە كېلىدۇ. «ۋەتەننى ھازىرلا ئازات قىلىمىز دېمەي، يەنە يىگىرمە يىلنى تىلغا ئېلىش ۋىجدانغا ئۇيغۇنمۇ؟» -

دەپ، ۋەتەننى ئازات قىلىشقا يېتەرلىك، ھېچ قانداق ئاساسى بولمىغان ئەھۋال ئاستىدا، بىر گۈرۈپ يېتىمچىلەرنى، بىر گۈرۈپ موللا - قارىيلارنى توپلاپ: ئاللاھ - دەپ، تەۋەككۈل قىلسا، ئازات بولۇپ قالدىغان ۋەتەن بولسا ئىدى، ھېچ كىم چەتئەلگە چىقىپمۇ يۈرمەيتتى. بىراق: ۋەتەننى كېلەر يىلى ئەتىيازغىچە ئازات قىلمۇەتمىسەك، ئۇ چاغدا ۋەتەننى ئۇنتۇپ كېتىشكە توغرا كېلىدۇ! - دەپ، ئازاتچىلار بىلەن غازاتچىلارنىڭ، 98. يىللىرى قىلغان ئىشلىرى، ئۇيغۇرلارنى ۋەتەننىڭ چېگراسىدىن ئون مىڭ چاقىرىم يىراقلاشتۇرۇشقا يارىدى. ئۇلار ھازىرمۇ ئوخشاشلا: ئۇيغۇر مىللىتى يوقۇلۇشقا مەھكۇم بولۇۋاتىدۇ؛ تېز ئامال قىلىپ، ۋاقتىدا قۇتقۇزۇۋالمىساق، ئەمدى بۇ مىللەتتىن ئۈمۈت يوق - دېيىشمەكتە. ئوتتۇرا ئاسىيادا 98. يىللىرى شۇنداق جىددى چاقىرىق قىلىپ، (ۋەتەننى ئازات قىلغۇدەك ھېچنەرسىسى بولمىغان ۋەزىيەت ئاستىدا،) خاتالىق ئۆتكۈزۈمگەن بولسا، رېئاللىقتىن يانداپ، ئەگىپ، سەكرەپ ئۆتۈپ ۋەتەننى ئازات قىلىمىز - دېمەي، بەلكى كەسىپ ئەھلىنى تەربىيەلەشكە ئەھمىيەت بەرگەن بولسا، يىگىرمە يىللىق، ئوتتۇز يىللىق كېيىنلىك ئۈچۈن پىلان تۈزۈپ ئىش قىلغان بولسا، بۈگۈنكىدەك بۇ قەدەر رەھىمسىز جاۋاب ئالدىمىزغا چىقماس ئىدى. يىگىرمە يىل ئاۋۋالقىغا سېلىشتۇرغاندا، ئۇ چاغدىكى رېئاللىقىمىزنىڭ ئەكسىنى قوبۇل قىلىشقا دۇچ كەلدۇق.

يىغىپ ئېيتقاندا چەتئەلدىكى ئەھۋالىمىز ۋەتەندىكىدىن ياخشىمۇ ئەمەس. ياخشى تەرىپى بار دېيىلسە: خىتايىنى پاش قىلىش، خىتايىنى تىللاش. پۈتۈن كۈچىمىز بىلەن قىلىۋاتقان ئىشىمىز بۇ. لېكىن شۇنچىلىك تېز ئاسسىمىلاتسىيە

بولۇپ، يوقىلىشقا يۈزلىنىۋاتىمىز. ئاسسىمىلاتسىيە قىلىنغۇچى مىللەت، دۈشمەن تەرىپىدىن ۋە باشقا كۈچلۈكلەر تەرىپىدىن مەجبۇرلانسا، ئۇ مىللەتنىڭ يوقىلىشى ئۇزۇنغا سوزۇلىدۇ. چۈنكى قولىدىن ھېچ قانداق قارشىلىق كەلمىسىمۇ، كۆڭلىدە قارشىلىق كۆرسىتىدۇ؛ يوشۇرۇن تاقابىل تۇرۇش كۈچى ئۇرغۇپ تۇرىدۇ. ئەگەر ئاسسىمىلاتسىيە قىلىنغۇچى مىللەت ئۆزىگە خىرىس قىلغۇچى خەلقنىڭ مەدەنىيىتىگە نىسبەتەن، كۆڭلىنى ئېچىۋەتسە، ماسلىشىش پوزىتسىيەسىدە مۇئامىلە قىلسا، ئۇ چاغدا يوقۇلۇش قەدىمى ھەسسىلەپ تېزلىشىدۇ. ئەرەبىستاندىكى ئۇيغۇرلار، ئەرەب مەدەنىيىتىگە كۆڭلىنى بەردى. ھەتتا ئۆزلىرىنىڭ مىللى مەۋجۇتلۇقىنى ئىنكار قىلىپ: مەن بۇخارى، مەن تۈركىستانى - دېگەن غەيرى كىملىكىنى قوبۇل قىلىشتى. بۇ ئەھۋال تۈركىيەدىمۇ خېلە ئېغىر. ياۋروپا ۋە غەرب ئەللىرىدە ئىككىنچى ئەۋلادلاردىن باشلاپلا ئاسسىمىلاتسىيە بولۇشقا يول ئېلىۋاتىدۇ. قىسمەنلىكى نەزەردە تۇتقاندا تېخى، ياۋروپادىكى بەزى دۆلەتلەردە خىرىستىيانلىشىۋالغان ئۇيغۇرلارمۇ بار. بۇنى ئىقتىسادى مەنپەئەتتىن شۇنداق قىلدى - دېيىشنىڭ ئاساسى يوق. (ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىدا خىرىستىيانلىقنى تەرغىب قىلىشقا ۋەزىپىلەنگەن مائاشلىقلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا) چۈنكى ئۇلارنىڭ نامى مۇسۇلمان بولغان بىلەن، دىن ئىماندىن ئەسلا خەۋەرسىز چوڭ بولۇپ قالغانلار بولغاچقا، ئۇلاردا دىن تاللاش قىزىقىش پەيدا بولغان دېيىشكە بولىدۇ. يەنە بىر سەۋەب: مۇسۇلمان دۆلەتلىرىنىڭ پاسسىپلىقى، مۇسۇلمانلىق نامىدىن ئىجرا قىلىنىدىغان تېررورچىلىقلار، ئىسلام دۆلەتلىرىنىڭ خىتاي بىلەن بولغان قويۇق دوستلۇقلىرى، ئىسلام دۆلەتلىرىنىڭ

ئۇيغۇرلارغا قارشى پوزىتسىيىلىرى، غەرب ئەللىرىنىڭ خىتايغا قارشى ئۇيغۇرلارنى ھىمايە قىلىشلىرى ... قاتارلىق بىر مۇنچە ھادىسىلەرمۇ دىندىن خەۋەرسىز ئۇيغۇرلارغا باشقىچە تەسىر بەرمەكتە. «پىتىنىڭ ئاچچىقىدا چاپاننى ئوتقا تاشلاپتۇ» دېگەندەك، مۇسۇلمان دۆلەتلىرىنىڭ ئۇيغۇرلارغا قارشى مۇئامىلىسى ۋە ئاتالمىش «ئىسلام تېررور ھەرىكەتلىرى» ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلامدىن چىقىپ كېتىشىگە تۈرتكە بولۇپ قالماستىنلا، ئىسلامدىن چىقىپ كېتىپ، باشقا دىنغا كىرىش ئارقىلىق ئۇيغۇرلار ئۈچۈن ياخشى نەتىجە يارىتىمەن - دېگەنلىك، خۇددى «داداڭنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ، ئاپاڭنى ئەرگە بېرىمەن» دېگەندەك، بىر غەلتە جىنايەت بولۇپ قالىدۇ. چۈنكى خىرىستىئان بولۇپ كەتكەنلىكنىڭ، ياكى قانداقلا بولمىسۇن باشقا بىر دىن ئالماشتۇرغانلىقىنىڭ ئۆزىلا، شۇ كىشىنىڭ ئۆزىدىن ۋە ئائىلىسىدىن باشلاپ، كەلگۈسىدىكى ئۆزىگە تەۋە بولغان نەسلىنى ئۆز قولى بىلەن يوقاتقان بولۇپ قالىدۇ. ۋەتەن سىرتىدىكى بىزنىڭ كۈرىشىمىز: ۋەتەننى ئازات قىلىش ۋە چەتئەلدىكى مىللى مەۋجۇتلۇقنى قوغداپ قېلىشتىن ئىبارەت، مۇقەددەس قوش ۋەزىپىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىشتۇر. مىللەت ئۈچۈن خىزمەت قىلىمەن - دەپ تۇرۇپ، مىللەتنىڭ كەلگۈسىگە پالتا چېپىشتىن ئارتۇق خاتالىق، جىيانەت بولمىسا كېرەك.

05.12.2018

ئاخىرقى سۆز

«بىر مىللەت خەلقىنىڭ كۆرگۈلۈكى - پېشانىسىگە پۈتۈلگەن تەقدىر قىسمەتتىن ئەمەس، بەلكى شۇ مىللەت تارىخىنىڭ بۇرۇلۇش نۇقتىسىدا رول ئوينىغان ئادەملەرنىڭ، مەسئۇلىيەتسىزلىكىدىندۇر.»

بىز ئۆز كۈچىمىزدىن قېلىپ، ھېچنەرسىنى ئۆزىمىز بېجىرەلمەيدىغان ھالغا چۈشۈپ قالغاندىن بۇيان، ياردەمگە قول ئۇزارتىشقا مەجبۇر بولدۇق. ئۆزىنىڭ ئىشىنى ئۆز قولى بىلەن بىر تەرەپ قىلالمىغاندا، باشقىلارنىڭ ياردىمىگە ئېھتىياج چۈشۈدۇ. بۇ ئىنسانچىلىق، ئادىمىگە رىئازىيەتچىلىكتۇر. ئەمما باشقىلارنىڭمۇ ياردىمىگە ئېرىشەلمىگەندە، ئادىمىگە رىئازىيەتچىلىك كۆتۈرۈلۈپ كەتتى دېمەكتۇر. ئۇيغۇرلار 49. يىلدىن باشلاپ، باشقىلارنىڭ ياردىمىگە ئالغان ئاچىدىغان، يوقسۇل بىر ھالغا چۈشۈپ قالدى. ۋە تىنىمىزدىكى ھۆكۈمرانلىقنى كوممۇنىست خىتايىلار تارتىۋالغاندىن كېيىن، ئۇيغۇرلارنىڭ ھەقىقىي ۋەكىللىرى سوۋېت ئىتتىپاقىغا چېكىندۈرۈلدى. مۇستەملىكىچى گومىنداڭنىڭ ھاكىمىيەت ۋەكىللىرى تەيۋەن، ھىندىستان، تۈركىيە تەرەپلەرگە چېكىندۈرۈلدى. سوۋېت ئىتتىپاقىغا چېكىندۈرۈلگەن مۇستەقىلچى ئۇيغۇر ۋەكىللىرى، رۇسلارنىڭ سىياسى نازارىتى ئاستىدا، ۋەتەن - مىللەت دېيىشتىن

چەكلەندى. سوۋېت ئىتتىپاقى يىقىلغاندىن كېيىن، ئۇلار تەشكىللىنىپ، ئۆزلىرىنى ئوڭشاپ بولغىچە، پۈتۈن ئوتتۇرا ۋە شىمالى ئاسىيا ئەللىرى خىتاينىڭ تىنچ ئىدارە قىلىشىغا مەھكۇم بولغاچقا، ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىلچى ۋەكىللىرى ھەرىكەتتىن تولۇق چەكلەندى. ئەمما ئۆز ۋاقتىدا مۇستەملىكىچى خىتاي تەرەپتە تۇرۇپ، ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ قۇرۇلىشىغا قارشى جىنايەت ئىشلىگەن، گومىنداڭ ۋەكىللىرى بولسا، تەيۋەننىڭ بىر تۇتاش يېتەكلىشى ئاستىدا، ئۆزلىرىنى ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەكىلى قىلىپ، ساختا سالاھىيەت بىلەن ئوتتۇرىغا چىققان بولۇپ، ئۇلار يېرىم ئەسىرگە يېقىن كوممۇنىزمگە قارشى، تەيۋەنچى گومىنداڭغا خىزمەت كۆرسەتتى. ئۇلار مۇشۇ جەرياندا ئۆزلىرى بارغان يەردە، ئۆزلىرى ياشىغان يەردە، دەۋا قىلغان جەرياندا ئۇيغۇرلارغا ئىنكار قىلىشتى ۋە تەيۋەن كۆرسىتىپ بەرگەن ساختا، مۇجمەل مىللى كىملىكنى ئۇيغۇرلارغا تاڭدى. خىتايلار، ئۇلارنىڭ تىرىكلىكى ئۇيغۇرلارغا قارشى خائىن قىلىپ قوللانغان بولسا، ئۆلۈكىنى ئۇيغۇرلارغا مازار قىلىپ تىكلەپ بەردى. ئۇلارنىڭ ئاياق ئىزلىرىدىن، ئۇلارنىڭ مازىرىدىن ئۈنۈپ چىققان ساناقسىز يانتاق كۆچەتلىرى، غەرب ۋە ئىسلام ئەللىرىدە «ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەكىلى» سالاھىيىتى بىلەن دۇنياۋىلاشقان، مىللى سالاھىيىتى ئېنىق بولمىغان، مۇجمەل ئۇيغۇر كىملىكىنى تونۇتۇپ چىقىشتى. گومىنداڭچى تەيۋەن ۋەكىلى 69. يىلى «ئامېرىكا ۋە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئۇيغۇر مەسلىسىنى ھەل قىلىش مۇزاكىرە يىغىنى» غا، ئۇيغۇرنىڭ ۋەكىلى سالاھىيىتى بىلەن قاتنىشىپ، ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇشنى يەنە بىر قېتىم رەت قىلغان ئىدى. ئارىدىن قىرىق يىل ئۆتكەندە، 2009. يىلى

ئامېرىكا ھۆكۈمىتىنىڭ «ئۇيغۇر قانۇنى» ماقۇللاش تەكلىۋىگە، تەيۋەنچىلەرنىڭ ئىزىدىن كۆكلەپ چىققان، بىر توپ يانتاق كۆچەتلىرى توسقۇنلۇق قىلدى.

تەيۋەنچى گومىنداڭ ۋەكىللىرى ئۇيغۇرلارنىڭ ئالغا بېسىشىغا ھەر قېتىم توسقۇنلۇق قىلغاندا، ئۇيغۇرلارنىڭ تەقدىر - قىسمىنى ئون يىللاپ، يېرىم ئەسىرلەپ تەتۈر يېزىلىپ كېتىدۇ.

نۆۋەتتە چەتئەلدىكى ئۇيغۇرلارغا، چەتئەللىكلەردىن قويۇلۇۋاتقان سوئال: ئۇيغۇرلار مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن ئۆلەلمەمدۇ؟ ياكى ياشاش ئۈچۈن خىتايىدىن ئەركىنلىك، كەڭچىلىك تەلەپ قىلامدۇ؟ - دېگەندىن ئىبارەت، ئىنتايىن كەسكىن تالاش نۇقتىسىغا تاقىلىپ قالدى. ئۇيغۇرلارغا ئاتالمىش «ۋەكىللىك قىلىۋاتقان» تەشكىلاتلار، دىنىي ئېقىملار گۇرۇھى، زىيالىيلار گۇرۇھى، ئاتالمىش «ئۇيغۇر سەرخىللىرى» نىڭ ئىنجايى قانداق بولۇۋاتىدۇ دېگەندە، ھەممىسى كېلىشىۋالغاندەك، ياكى ئۇلارنى بىر يىپ بىلەن چېتىشتۈرۈپ باشقۇرۇۋاتقاندا «بىز ھەممىنى قويۇپ تۇرۇپ، لاگىرنى تاقىتىپ، ئۆلۈم ئالدىدىكى قېرىنداشلىرىمىزنى قۇتقۇزمىساق بولمايدۇ! كۆك بايراقنى ۋەتەنگە قادايمىز - دەپ يۈرمەي، خەلقىمىزگە چىقىش يولى تاپمىساق بولمايدۇ!» - دېگەن بىرلا نۇقتىغا مەركەزلەشتى. بۇنىڭ غەرب ئەللىرىگە بېرىدىغان سېگىنالى: ئۇيغۇرلار خىتايىدىن ئايرىلىپ چىقمايدۇ؛ ئۇيغۇرلارغا تىنچلىق كېرەك؛ خىتاي دۆلىتى بىزنى ياشىغىلى قويسىلا باشقا دەۋارىمىز يوق! - دېگەنلىك بولىدۇ. ئۇيغۇرلار 49. يىلىدىن بۇيان مەجبۇرى ھالدا خىتاي دۆلىتىگە بويسۇنۇپ، تىنچ ياشاۋاتقان بىر مىللەت. لېكىن خىتاي مۇستەملىكىچىلىرى ئۇيغۇرلارنىڭ

مەۋجۇت بولۇپ تۇرىشىنى خالىماي، ئاممىۋى توپلاپ يوقىتىشنى جاكارلىدى. خىتاينىڭ بۇ قىلمىشى: بىز ساڭا ئۇرۇش ئېلان قىلدۇق؛ سەن بۇ ئۇرۇشقا كىرىپ بولدۇڭ؛ تەسلىم بولساڭمۇ، قارشى تىخ كۆتۈرسەڭمۇ ئۆلتۈرىمىز؛ سېنى كىم قۇتقۇزالايدۇ؟ - دېگەنلىكىدۇر. ئۇرۇش مەيدانىدا دۈشمەندىن رەھىم تىلىگەن، ھايات قېلىشنى تاللىغان كىشىنىڭ ھېچنېمىسى بولمايدۇ. دىنى ئېتىقادى، مىللى كىملىكى، كىشىلىك غۇرۇرى، ئىپىتى، نومۇسى، ئىززىتى، شەرىپى، خوتۇنى، بالىسى، ئۆزىگە تەۋە بولغان ھەممە نەرسىسىنى دۈشمەننىڭ ئىرادىسىگە تاپشۇرغان بولىدۇ. «ۋەتەن بىزنىڭ، خىتايلار چىقىپ كەتسۇن! بىزگە مۇستەقىل دۆلەت كېرەك، ياكى ئۆلۈم. بىز ھەر ئىككىسىگە تەييار، بۇ يولنىڭ ئۈچىنچىسى يوق!» دېگەن مۇددەتتە، بىزنىڭ ھېچ نەرسىمىز خىتاينىڭ تەۋە بولمايدۇ.

چەتئەلدىكى بارلىق ئۇيغۇرلار، مىللىتىمىزنىڭ تەقدىرىدىكى بۇرۇلۇش نۇقتىسىدا تۇرماقتا. تەقدىر - قىسمىتىمىزنىڭ قانداق پۈتۈلىشىگە ئۆزىمىز جاۋابكار.

ئابدۇرەھىمجان

2018 . 12 . 27

www.ayyubhan.com

